12. IV.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
026000285915

OLD
873.01
HYG
1535

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

590

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ Β[illegible]ΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

C. IVLII

HYGINI AVGVSTI

LIBERTI FABVLARVM LIBER, AD OMNIVM poëtarum lectionem mire neceſſarius & antehac nunquam excuſus.

EIVSDEM POETICON ASTRONOMICON, libri quatuor.

Quibus acceſſerunt ſimilis argumenti.

PALAEPHATI de fabuloſis narrationibus, liber I.

F. FVLGENTII PLACIADIS Epiſcopi Carthaginenſis Mythologiarum, libri III.

EIVSDEM de uocum antiquarum interpretatione, liber. I.

ARATI ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ fragmentum, Germanico Cæſare interprete.

EIVSDEM Phænomena Græce, cum interpretatione latina.

PROCLI de ſphæra libellus, Græce & Latine.

INDEX rerum & fabularum in his omnibus ſcitu dignarum copioſiſſimus.

BASILEAE APVD IOAN. HERVAGIVM
ANNO, M. D. XXXV
MENSE MARTIO.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Αρ. Βιβλ. Μουσ. 15734

AVTORES QVORVM TESTIMONIO HYGINVS utitur, ſunt hi.

Aratus.
Amphiſ.
Aglaoſthenes.
Anacreon.
Aeſchylus.
Aſclepiades.
Alexander.
Ariſtonicus ſiue Ariſtomachus.
Cleoſtratus Tenedius.
Callimachus.
Cicero.
Conon Samius.
Diogenites Erithiac⁹.
Eumelus Corinthius.
Eratoſthenes.
Euripides.
Euemerus.
Eubulus.
Heſiodus.
Homerus.
Herodotus Mileſius.
Hegeſianax.
Hegeſias.
Heraclides Ponticus.
Hermippus.
Iſter ſiue Hiſtrus.
Leon.
Mnaſeas.
Muſeus.
Ouidius.
Parmeniſcus.
Pherecides.
Petellides Gnoſius.
Panyaſis.
Polyzenus Rhodius.
Pyſandrus.
Pindarus.
Philarchus.
Sophocles.
Soſitheus tragicus.
Thales.

QVIBVS FVLGENTIVS VTITVR.

Antidamas.
Apuleius.
Auſonius.
Apollophanes.
Antiphon Philocrus.
Artemon.
Anaximander Lampſacenus.
Anacreon.
Ariſtoxenus.
Anaſimenes.
Ariſtoph. Athenæus.
Affricanus.
Battiades.
Beatinius augur.
Bebius Macer.
Corn. Tacitus.
Calphurnius comic⁹.
Criſpinus.
Callimachus.
M. Cornutus.
Cincius Alimetus.
Diophantes Laced.
Dauid pſalmiſta.
Dromocrides.
Democrites.
Demoſthenes.
Euxemenes.
Epicharmus comicus.
Euripides.
Ennius.
Felix Capella.
Q. Fabius Lucullus.
Fonteius.
Feneſtella.
Galbius Baſſus.
Homerus.
Hermes triſmeg.
Heſiodus.
Iuba.
Iuuenalis.
Lucanus.
Lucretius Comicus.
Leophantes Heracleopolites.
Labeo.
Liuius.
Mintanor muſicus.
Memor tragicus.
Mnaſeas.
Menander.
Meliſſus Euboicus.
Martialis.
Mariandes.
Manilius Cræſtus.
Numa Pompilius.
Nicagoras.
Neuius.
Ouidius.
Orpheus.
Plautus.
Paccuuius.
Paminatius.
Petronius Arbiter.
Piſander Phyſicus.
Porphyrius.
Plato.
Rubrius.
Rutilius Geminus.
Succius comicus.
Syrophanes Aegypti⁹.
Serapion Aſcalanites.
Salamon.
Soſicrates Cizicenus.
Soſides Atticus.
Sutrius comicus.
Steſimbrotus Thaſius.
Tertullianus.
Terentius.
Thales Mileſius.
Theocritus hiſtoricus.
Theophraſtus.
Tages.
Tyberianus.
Varro.
Vergilius.

QVIBVS ARATI COMMENTARIVS VTITVR.

Amphis comicus.
Agatoſthenes.
Aglaoſthenes.
Artemidorus.
Ariſtomachus.
Amphianus tragicus.
Ariſtoteles.
Antiſthenes.
Anaximander.
Archibius.
Crates comicus.
Callimachus.
Cæſar.
Diodorus.
Eratoſthenes.
Euripides.
Epimenides.
Euſchemis.
Herodotus.
Heſiodus.
Homerus.
Iſidorus.
Muſeus.
Mnaſeas.
Nigidius.
Ouidius.
Philo comicus.
Pammaſis.
Philiſtus.
Periandrus Rhodius.
Pherecides Athenæus.
Sophron.
Sophocles.
Soſitheus.
Varro.
Vergilius.
Zenodotus.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

NOBILI AC GENEROSO DO. OTHONI TRVCHSES à Vualburg, Spirenſis eccleſiæ Canonico, Domino ſuo, Iacobus Micyllus S. D.

CVM pro humanitate, nobiliſſ. Otho, qua tum, cũ primum in conſpectum tibi ueniſſem, abs te acceptus fui, eximiam quandam de tua excellenti uirtute ſpem cõcepiſſem. Ex eo iam diu cogitare cœpi, quo pacto eidem tibi, ita ut dignum erat, itaq; ut meritus eſſes, commendare me poſſem. Nam cum ubiq; plurimum prodeſt eorum hominum fauorem ac gratiam emereri, qui quod genere ac opibus reliquis præſtant, eo aliorum ſtudia atq; conatus prouehere poſſunt: tum hoc tempore in primis circumſpicere omnes nos merito decet, ut contemptis & profligatis hiſce noſtris ſtudijs, patronos ac defenſores idoneos paſſim paremus. Adeo enim loci (ſiue hoc ira deorũ aliqua, ſiue noſtra potius culpa factum eſſe dicendum eſt) præclaræ illæ literæ, & à ueteribus ſolæ humanitatis uocabulo prædicatæ iterũ reciderunt, ut ſi unquam magnorum atq; potentum hominum auxilio opus habuerũt, hoc certe iniquiſſ. tempore, illorũ opem maxime implorare uideantur. Atq; ea quidem tum eruditio, tum uirtus tua eſt, ut non merito omnia illa quæ à ſummo atq; optimo quoq; expectari debent, de tua præſtantia ipſe mihi pollicear. Qui primum eo genere natus, atq; ijs imaginibus clarus es, ut nemini ſuperiorum, aut etiam priſcorum hominum nobilitati facile cedas. Deinde autem tanta cura ac diligentia in bonis literis iamdiu uerſatus & exercitatus es, ut quod ad ueram ac ſolidam uirtutem attinet, id omne labore ac ſtudio tuo tibi compararis. Ex qua re etiam eo maiorem laudem conſecutus es, quod diſcendi laborem, quem pleriq; ueſtrorum hominum contemptu, alij autem ignauia etiam quadam declinant ac uitant, cum tu in tanta generis atq; maiorum claritudine ſuſcipiendum ac perſequendum tibi putaſti: Et, quod raro iſta ætate contingere uidemus, cum ſummo genere ſummam doctrinam coniunxiſti. Cæterum ut in excellentibus picturis etiam colorum ſplendor & harmonia, gratiæ non parum addit, totumq; ipſum argumẽtum & artificis uirtutem illuſtriorem quodammodo reddit: Ita ipſam uirtutem quoque uidemus, ſi cum generis ac uitæ nobilitate coniuncta, & externis illis fortunæ dotibus illuſtrata ſit, neſcio quo pacto excellentiorem ſimul & admirabiliorem uideri. Non enim Stoici, opinor, illi audiendi ſunt, qui ut nudam omnino per ſe uirtutem ſpectandam eſſe, ita externam fortunam, ut nihil ad parandam illam conferre, ſic etiam nocere ſæpenumero, & ob id reijciendam eſſe contendunt. Quorum doctrina ut ab Ariſtotele, ac alijs quibuſdam iam olim confutata atque exploſa eſt, ita mihi certe uidetur, imò & exemplis quotidie comperimur, ubi utrũq; horũ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

cum altero, hoc eſt, cum fortuna uirtus cõiuncta ac ſociata fuerit, egregium ac ſingulare quiddam elucere, ac tum demum εὐδαιμονίαν illam, quam in hac uita quærimus, omnibus ſuis numeris abſolutam ac plenam eſſe. Proinde cum ſuperiore anno genealogias deorum, perinde ut à Bocatio ante annos aliquot collectæ fuerant, hortatu amici noſtri Ioannis Heruagij relegiſſem, & eaſdem ab innumeris mendis, quibus æditio prior inuoluta atq; obruta erat, caſtigatas excudendas dediſſem: atque idem nuper alium quendam uetuſtum ac manu ſcriptum codicem, in quo per capita eadem res, atq; idem argumentum ab Hygino (ſic enim inſcriptus liber is erat) tractabatur, uiſendum & quoad eius fieri poteſt, emendandum quoque & reſtituendum dediſſet, ego quia non paruam aut contemnendam laboris partem in eo opere poſuiſſem, uideremq; librum illum qualemcunque ſtudioſis adoleſcentibus non inutilem aut ingratum fore, uolui laborem hunc meum excellentiæ tuæ clariſſ. Otho dedicare, tuiq; nominis auſpicio in lucem prodire. Simul ut eo munere commendatum me tibi facerem, ſimul ut eſſes, cuius tanquam præſidio ac patrocinio quodam liber hic, & hæc ſtudia noſtra ab iniuria aliorum atque indoctorum hominum defenderentur. Vt enim amuleta quædam infantes, ex quorum collo ſuſpenſa ſunt, contra inuidiam ac faſcinationem malorum tueri credũtur, ita confido eos quoq;, qui tuum huic libro præfixum nomen ac titulum legent, à carpendo & obloquendo citius abſterreri poſſe. Neque uero dubito, ne non animo lubenti ac grato munus hoc noſtrum accepturus ſis. Tametſi enim plane exiguum ac leuidenſe, ut uulgo dicitur, uocari queat, quid enim aliud quàm fabulis, ijsq; uetuſtis ac obſoletis conſtat: ab eiuſmodi tamen animo profectum ac datum eſt, qui tibi ſtudio ac uoluntate ſua merito probari debet. Nã ſi Artaxerxen illum magnum Perſarum regem pomo, quod ab homine ruſtico dono oblatum acceperat, ideo oblectatũ eſſe memorant, quod, quæ propria & prætioſa maxime habuerat, ille donaſſet, has quoque fabulas eodem nomine commendatiores tibi eſſe decet, ut quæ & ipſæ poſſeſſionum mearum propriæ maxime, & tanquam ex fundo noſtro profectæ ſunt, quibusq; ipſe cognoſcendis ac percolendis meliorem anteactæ uitæ partem fermè collocarim. Quanquam etiam ſi uel ad ipſum librum, uel ad operam, quam in caſtigando ſumpſimus, aſpicere uoles, ea quoq; non paruum commendationis pondus habent. Eſt enim hic autor, ut quidem non ita purus atque elegans, adeo ut in quibuſdam parum etiam latinus uideri queat, ita uetus tamen, & à reliquis Hygini ſcriptis, quæ quidem ad nos peruenere, non omnino abſimilis aut abhorrens: præcipue autem utilis ijs, qui in humanioribus hiſce ſtudijs multum ac diligenter uerſantur. Ex hoc enim non pauca quæ tum apud Ouidium, tum apud alios pleroſque poëtas minime hactenus, aut certe perperam intellecta ſunt, intelligi & explicari tandem

poſſe

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

poſſe uidentur, multaqꝫ hic plana iam atqꝫ expedita reperias, quæ dudū ma-
gnos atque eruditos quoqꝫ uiros uarie ac miſere torſerunt. Quam quidem
ob rem, ſat ſcio, Grāmatici noſtri nō minus ſibi mox applaudēt, quàm gem-
ma aut margarita aliqua pretioſiore inuenta, negotiatores interdū geſtire
ſolēt, ut poſſis uel eo nomine gratulari tibi, quod ſub tuo titulo, hominibus
ijs, quales te amare ſcio, & quorum ſtudijs ipſe quoqꝫ interdum oblectaris,
tantum mox gaudij atque uoluptatis parietur. Præcipue cum ipſe quoque
poëticis rebus, ut audio, deditus ita ſis, ut nonnunquam ad exemplum ue-
terum carmen aliquod cum multa laude componas. Et quanquam non
auſim affirmare, omnino eum Hyginum hūc eſſe, cuius A. Gellius noctiū
Atticarum libro primo, capite 21. mentionem facit, quem ipſe quidem com-
mentaria in Vergiliū edidiſſe tradit. Volaterranus aūt, etiā cum eo qui tem-
poribus Quintiliani uixit, librosqꝫ de re Aſtronomica quatuor illos (ſiue is
unus potius perpetuus dicendus eſt) quos eodem hoc uolumine, & ipſos
longe quàm antea emendatiores, cum reliquis eiuſdem generis ſcriptoribus
coniunximus: itemqꝫ alium Grammaticῶn, hoc eſt, de rebus caſtrenſibus
inſcriptum reliquit, eundem eſſe arbitratur, propterea quod & Plinius Hy-
ginum quendam crebro citat: & fieri frequenter ſolet, ut eodem nomine plu-
res appellentur: multa tum ueriſimilia concurrunt, quæ me ad dubitandum
impellunt. Nam & ipſum opus eiuſmodi eſt, ut hominem grammaticum,
& Græcorum imitantem facile agnoſcas, & quod ad dictionem attinet, ui-
deas illum cum cæteris Hygini ſcriptis omnino ſimilem ac parem eſſe. In-
terdum etiam ipſas loquendi formas uelut inde repetitas præ ſe ferre. Huc
accedit, quod in Aſtronomicorum opere ipſe Hyginus genealogiarum à ſe
ſcriptarum meminit, quarum certe aut fragmenta hæc, aut epitome, à ſtu-
dioſo aliquo ex illius libris excerpta & abbreuiata uideri poteſt. Porrò quan-
tum laboris in emendando ac reſtituendo illo obeundum atqꝫ adeo exan-
clandum nobis fuerit, uel hinc coniecturam facere licet, quod primum ipſe
liber (qui beneficio excellentiſſ. D. Ioannis Vueyer Auguſtani, Friſingenſis
eccleſiæ Canonici, ac M. Io. Chrumeri Canonici apud diuum Andreā Fri-
ſingēſem, Notarij integerrimi, necnō & Viti Chrumeri ibidē bonas literas
non ſine laude docentis, nobis communicatus eſt, quibus & ſua gratia de-
betur, quod ſtudia promouere, ſi qua datur occaſio, non negligūt) is inquā
liber, externis ac Longobardicis notis ſcriptus erat, in qua tamen re nonni-
hil adiuuit nos is, qui prior illum latine deſcribendum cœperat, cuius nos
exemplum principio ceu filum quoddam ſecuti ſumus. Deinde quod ipſa
uerba pleraqꝫ inter ſe ita impedita ac perturbata erant, ut alia nobis diuiden-
da, alia alijs abolenda: quorundam principium cum fine præcedentium, &
rurſum præcedentium quorundam finis cum principio ſequentis coniun-
gendus eſſet. Vt omittam, quàm multa uetuſtate obliterata, expuncta atqꝫ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

corroſa fuere, quorum alia, æſtimationem & coniecturas ſecuti reſtituimus, alia, ubi certum aliquid quod ſequi poſſemus non erat, prorſus intacta reliquimus. Omnino autem nihil de quo non certo uel ex Græcis uel ex Latilatinorum poëtis conſtaret, immutatum, aut loco motum eſt, adeò ut in quibuſdam etiam diuerſam lectionem, iuxta alteram atque priorem adnotaſſe ſatis putarim. Non enim mihi placet quorundam emendandi ratio, qui omnino temere, & ut quicq; poſſe uidetur, continuo mutant, aliaq́; ſubinde pro ueris ficta ſupponunt. Quibus ut nihil aliud, illud certe acceptũ referre debemus, quod pleroſque autores minus integros & mutilatos magis habemus. Hanc igitur operam noſtram, Nobiliſſime Otho, ſi quod ſpero, grato animo acceperis, & illud utiq; facies, ut quod iam inde à principio optaui, tibi cõmendatus ut eſſem, hinc iam conſecutus eſſe uidear & hoc quoque addes, ut ad reliquas horum ſtudiorum partes deinceps capeſſendas & perſequendas, alacriorem me reddas. Vale.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

IN OMNES QVI HOC VOLVMINE continentur autores,

INDEX.

ABas. pagina 45. linea 8. & 58.23.& 62.6
Abderus. 18.18
Abſyrtus. 16.19. ab Iaſone interfectus. 31.1
Abſyrti ſepulchrũ ſerpẽtibus refertũ. 17.12.
Abſoris oppidum. 16. 33.& 117.11
Abſtemius. 159.30
Acarnar. 99.20
Acaſtus. 13.42.& 16.46. & 62.22
Acca Larentia. 156.2
Aceſtes. 62.38
Acetes. 40.44
Achamantis. 47.24
Acheloë. 13.29
Achelous Herculi uictus. 18.36
Achilles. 31.6.22.& 61.40
Achillis natiuitas. 152.8
armorum iudicium. 54.14
Achillis cum Patroclo amicitia. 60.16
Achillis in cythera præceptor Chiron. 181.42
Achillis mors. 54.17
Achiuorum reges. 37.27
Acoëtes. 41.2
Acriſius. 23.56.& 62.11
Actæon. 58.40
Actæonis fabula. 149.31
Actæon ſolis equus. 138.3.& 185.18
Actiua uita. 141.33
Actor. 13.37.& 45.9
Adamantæa. 41.48
Adfatim. 158.30
Admetus. 21.41.& 30.7.& 140.47. unde dictus. 141.1
Admetus argonauta. 12
Admeti pecus pauiſſe Apollinem. 12
Adonis. 23.8.& 45.48.& 58.43.& 59.15. & 61.44.& 74.5
Adonis fabula. 152.26
Adraſtus. 25.3.13.& 57.42
Adraſti fuga. 25.40.& 26.3
Adytos. 175.34
Aeacus. 22.8.& 44.48
Aecæus. 27.45
Aeæa inſula. 38.33.& 59.39
Aeëta rex. 10. & 58.32
Aega Solis filia. 75.45
Aega Panos uxor. 67.4
Aegæ oppidum. 56.4
Aegeus. 17.8.& 19.41.& 20.45.& 57.32
Aegeum pelagus. 57.32. & 73.13
Aegiale. 180.24
Aegialeus. 25.44
Aegiochus. 76.6
Aegina. 22.6
Aegina inſula. 22.14
Aegipana. 44.48
Aegipanus. 85.31
Aegis. 76.1
Aegyſthus. 28. 40.& 29.12. & 37.31.& 58.21.& 59.20
Aegiſthus occiſus. 56.24
Aegypan. 175.13.38
Aegyptan. 76.6
Aegyptus Danai frater. 46.38.& 179.29
Aegyptus. 47.24.& 64.2
Aegyptios primos decertaſſe fuſtibus. 63.39
Aegyptii cur pro diis colãt beſtias. 175.24
Aegle. 44.38.& 45.3.& 180.24
Aegoceros. 54.27
Aelice nympha. 75.35
Aeolus. 59.21
Aenaria inſula. 38.15
Aeneas. 59.17.39. & ab eodem celebrati ludi. 62.37
Aëllo. 137.29
Aeolus. 37.49.& 57.11 & 59.21.& 79.36
Aequator circulus. 237.24.34.& 239.2.28
Aequatoris & tropicorum par magnitudo. 239.40
Aequidiſtantes in ſphæra quinque tantum. 237.14.38
Aeqdiſtãtiũ occultatio & emerſus. 239.8
magnitudo. 37
ordo. 241.12
poteſtas. 19
interuallum. 30

Aquinoctial. circ. 67.8. & 104.19. & 160.9
Aequinoctiū duplex. 104. 37. & 160. 9. & 237.26
Aequinoctium autumni. 188.7
Aequinoctium uernum. 187.1
Aër. 44.13
Aëris uſus. 161.35
Aeropa. 28.36
Aeſacus. 30.5
Aeſculapius. 21.37. & 86.23. & 164.27
Aeſculapius ful. ictus. 78.12. & 176.39
Aeſculapius in caſtra relatus. 76. 45
Aeſculapii in medicina præceptor Chyron. 181.42.
Aeſchyli Prometheus lyomenos. 73.21
Aeſtas quando. 67.46
Aeſtas in cancro. 150.24
Aeſtas cur in fœminæ modum. 144.6
Aetæ regis fatum. 16.5
Aeteſiæ. 72.1
Aethalides. 12
Aetherie. 44.38
Aethiopes ubi. 67.17. & 68.30
Aethiopia. 79.49
ſub torrida zona. 160.12
Aethra. 19.40. & 27.17
capta. 25. 30.37. & 73.13
Aetlius. 44.49
Aetna. 43. 12. & 44. 24.174.44
Aetna Typhoni impoſita 44.14
Aex nympha. 75.35.
ſiue Aega. 37
Afri fuſtibus primum decertarūt. 65.39
Agamemnon. 27.10. & 31. 20. & 37. 31. & 61.16. & 57.6.25. & 58.21
Agathon. 29.45
Agenor. 24.5. & 30.7. & 42.50. & 45.6. & 47.19. & 58.19
Agapenor. 27.45. & 31.41
Agathon. 30.5
Agaue. 45. 34. & 57. 19. 24. & 59. 36. & 146.34
Agauus. 30.5
Aglauros. 46.26. & 59.27. & 146.12.24
Agnodice. 65.18
Agoreus. 21.35
Agrianome. 12
Agrius. 57.37
Aiax. 27
Oileus. 45
Telamonius. 46. & 31.24.27. & 62.34. & 57.34
Aiacis petræ. 35.43
Aiax Locrus naufragus ob raptā Caſſandram. 35.40
Aiacis et Vlyſſis de Achillis armis contentio. 34.18
Ἄϊδος galea. 74.49
Alceſtis. 16.40. & 21. 41.48. pro marito mortua. 22. 4. & 58. 5. & 59. 13. & 140.48
Alcimedon. 41.1
Ἀλκή. 141.2
Alcides cur dictus Hercules. 143.10
Alcinous. 16.21. & 39.6
Alcione. 53.27
Alcméa. 17.42. cur Herculis mater. 143.11
Alcmæon. 25.48. & 26.26. & 58.32
Alcyone. 24.11.81.25.
Alcyones aues. 14
Alcyonia. 16
Alcynoë. 173.18
Aldebaran. 95.6
Aletes. 37.32. & 37.6
Alecto. 137.19
Aletide. 71.48
Alexander. 29.42. & 37.32
Alexander Paris. 30.9. & 61.38
Alexander Magnus. 56.4
Algenibus. 91.30
Algomeuſa. 100.45
Alopie. 13.29
Alpheus. 154.35
Alphard. 102.4
Allucitæ. 159.14
Allucinare. 159.14
Althea 13.23. & 59. 50. & 168.45
Altheæ fax. 58.49
Alous. 17.32
Alope. 12
Alta. 13.28
Alteus. 37.30
Alhabor. 100.28
Amœmone. 45.13
Amarunceus. 31.43
Amalthea nympha. 75.43. & 168.49
Amalthea capra. 75.39
Amazones. 45.32

Ambigua

Ambiguæ oues. 155.38
Ambracia. 57.26
Ambroſia. 53.19.& 81.9
Ameleon. 12
Amicorum paria. 60.14
Amimonium flumen. 47.7
Amimonius fons. 14
Amintor. 47.20
Amimone. 47.1. 25
Amphion. 11. & 13.18.& 25. 29. & 27. 2. & 44.45.& 58.25
Ammodes locus. 80.28
Amoëme 47.25
Ammon Iupiter. 171.48.
eius templum. 80.35
Amphidamus. 13.16
Amphialus. 57.21
Amphiaraus. 25.55.& 26.22.& 39.45.& 59.4. terræ hiatu ambſumptus. 25.9. & 26.5
Amphimachus. 31.16.& 31.42
Amphitrite. 78.39.& 156.47
Amphitrite cur Neptuni coniunx. 157.7
Amphytrion. 17.42.& 58.18
Amponitus. 12
Amycus. 14.8. & 15.16.& 39.45
Anaplades. 78.31
Anaſimenes. 149.34
Anaxobie. 21.48
Anaurus fluuius. 12
Anaxabia. 13.42
Anaximander Lampſacenus. 138.26
Ancæus. 13. 17. 20. 50. & 14. 16. & 15.24. & 45.12. & 58.43
Anchiſes. 30.43.& 61.37.
Androgeus. 20.29
Andromache. 57.20
Andromeda. 24. 10. & 74.31.39. & 84. 10.& 103.30.& 161.3. & 170.5.29.& 179. 48. & 245.30
Andromadæ deſcriptio. 91.7.
caput. 91.15.
ortus. 108.42.
occaſus. 108.20.25
Andros. 64.10
Anguis caput quando oriatur. 108.7
Anguitenens. 76.8
Anygrus puteus. 71.30
Annus quid. 113.17
Annus CCCLX. dierum. 109.50.110.6
Annus in longitudine ſignorum. 109.31
Anulorum uſus unde. 78.1
Antarcticus polus. 66
Antarcticus circulus. 67.11. & 105. 40.& 237.31.& 239.3.63
Antas. 45.7
Antedon. 145.33
Antæus. 18.26. & 45.30.& 143.33
Anteuindemiator ſtella. 187.37.39
Anthus. 42.50
Antia. 45. 22.& 79.23.& 148.32.42
Anticanis. 161.2
Antichriſtus. 148.42
Antichthones. 160.15.17
Antilochus. 31.29
Antimachus. 27.45.& 47.18
Anticlia. 38.18.& 55.18.& 57.48
Antidamas. 159.8
Antigona. 24.39.26.8.& 58.13.& 59.38
Antilochus ſiue Antiochus. 27.45. & 59.23
Antioche. 45.33
Antiope. 11. & 57.29
Antiope amazo. 18.20
Antiope Pylonis filia. 12
Antiphantes. 41.9
Antiphates. 58.4
Antiphonus. 30.5
Antiphon Philocrus. 138.16
Antiphus. 30.5.& 31.47
Antipodes. 105.18.160.16
Antiſtare. 157.30
Antiſceptæ. 160.17
Antomedon. 31.22
Antonoë. 146.34
Antiſtochæ. 160.17
Antodice. 47.25
Antinous. 29.43
Aphrica. 68.10
Apidanus fluuius. 12
Apis. 42. 47.
Apis Aegyptiorum deus maximus. 175.31
Apollophones. 140.56
Aptale. 45.22
Ἀφροδίτη. unde dicta Venus. 142.51
Apollo cytharæ inuentor. 64.20
Apollo in gruem. 83.39
Apollo pro Sole. 137. 46.& 185.8. & 186.4

Apollo cur

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Apollo cur decimus nouem Muſis additus. 138.18
Apollo cur imberbis 139.20.& 185.14
Apollo cur diuinationis deus. 185.11
Apollo cur ſagittifer. 186.6
Apollo oculariæ medicinæ repertor. 63.15
Apollinis lyra. 73.47.& 74.5
Apollinis filii. 45.24
arcus. 139.15
Apollinis arctii templum. 85.38
Aquarius. 83.44.& 160.38. & 174.20. & 180.35. eiuſdem deſcriptio. 98.12. ortus. 108.39.
Aquarii aqua. 245.41
Aquarum triplex natura. 137.6
Aquæ uſus in ſacris ante uinum inuentum. 83.50
Aquila. 78.16. & 160.45. & 176.25. & 245.28. cur ſignũ Romanis. 140.11 cur Ioui ſacra. 176.30
Aquilæ deſcriptio. 93.26. ortus. 108.10.38. & 187.20. & 188.30.49. occaſus. 186.38. & 187.33.34
Aquilonius circulus. 160.4
Ara. 86.5
Aræ deſcriptio. 101.47. ortus. 108.38. occaſus. 107.41.45.
Arati ſphæra. 66
Arati error. 70.15
Arcania. 47.21
Arcas. 44.49. & 56.40. & 69.29. & 70.44. & 163.1. & 165.9. unde Arcadia. 10
Arcades ſacrificarunt primi diis. 63.12
Arceſilaus. 31.37
Arceſius. 39.2. & 52.30
Archelaus. 55.45
Archelous. 45.30.
Archemorus. 11. & 26.32
Archius. 38.50. & 52.30
Arcticus circulus. 66.50. & 104.48. & 105.35
Arctos maior & minor. 69.20. & 70.2. 20.26
Arctos Græcis, quæ apud nos urſa. 69
Arctos nunquam occidere. 107.6
Arcticorũ circulorũ magnitudo. 239.41
Arctophylax. 69.37. & 70.19.43. & 71.4. & 160.31. & 163.11. & 165.1. & 245.28
Arctophylacis deſcriptio. 88.33
Arcturus. 40.20. & 89.2. & 165.7.21. & 178.31. & 245.33
Arcturi duo. 162.45. 163.11
Arcturi ortus. 186.45. occaſus. 187.17.20. 35.40. & 188.2.3
Arena. 13.11
Arete. 16.24
Arethuſa. 139.7. & 154.35
Argeus. 45.26
Arge. 55.37
Argia. 25.15.25. & 26.11
Argiope. 11
Argo nauis. 13.2. & 14.20. inter ſidera. 54. & 85.33. & 179.16. & 245.40. eiuſdem deſcriptio. 101.5. ortus. 108.13.15. 108.35
Argonautæ conuocati. 12
Argonautæ. 62.20
Ἀεγός. 63.46. & 140.2
Argus. 10. & 13.1. & 14.10.15. & 15.46. & 27.28. & 42.48. unde Argos oppid. 43.3.44.43. & 85.34
Argus ludi exhibiti. 62.3
Argus cur à Mercurio cæſus dicat. 139.49
Ariadna. 13.36. & 20.36.41. & 56.40. & 60.2. & 72.13. & 164.3
Aries. 80.3. & 171.26. eius ortus. 107.41. 45. & 94.41.
Aries æquinoctialis. 40.39
Aries omnium ſiderũ celerrimus. 65.31. & 104.22
Arion citharœdus. 53.45. & 79.4
Ariſteus. 45.27.44. & 71.46. & 153.44. & 154.15. & 174.49
Ariſtorides. 42.49
Ariſtomache. 30.3
Ariſtotelis acumen. 139.40
Armonia. 43.34
Arnas. 63.45
Aromachus. 29.48
Arſalte. 47.24
Arſis. 153.27
Arſinoe Venus. 82.3.
Artemon. 138.17
Artiũ quæ primæ, quæue ſecũdæ. 153.50
Aruales fratres. 156.1
Aſcanius. 29.43
Aſcanius fluuius. 13.47
Aſcalaphus. 27.45. & 31.39. & 45.20
Aſclepius. 13.39. & 45.25. & 55.26. & 56.43. & 59.11. clinicæ reperta. 63.16

Aſcrea

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Aſtrea uirgo. 82.48
Aſelli ſtellæ, ſiue aſini. 96.6. & 167. 27. & 245.17
Aſia. 68.10
Aſini. 82
Ασπιστενάςγωες. 62.5
Aſteric. 12.15
Aſterides. 47.22
Aſterion. 12. & 13.18
Aſterius. 47.21
Aſthenia. 140.31
Aſterope. 175.29
Aſtrorum obſeruatio à quo primum. 87.28
Aſtricyon. 178.37
Aſtyanax. 34.36
Aſtycratia. 11. & 25.31
Aſtynome. 25.31.37
Aſtynomus, 29.44
Aſtynous. 30.6
Aſtyochea. 56.7
Aſtypalea. 14.41
Atalanta. 25.39. & 32.22
Atargatis. 166.33
Athamas. 10. & 15.47. & 47.23. & 80.14
Athæa. 57.16
Athra. 58.1
Athenę. 45.36. primum oppidum in terris conſtitutum. 42
Athenarum conditrix Minerua cur. 142.12
Athenæ à quo conditæ. 63.43
Athenienſium reges. 21.32
Athenis nympha. 57.45
Atis Berecynthiæ matri adamatus. 150.8
Atlas cur in ſaxum mutatus dicatur. 140.25
Atlas cœlifer. 43.45. & 175.20
Atlantius. 61.47
Atreus. 28.29.46. & 58.21. & 61.2
Atriacha. 13.39
Atropos. 137.24
Atthis pro Salamina. 12
Auctio. 157.23
Auernus lacus. 29.1. & 58.14
Auerruncare. 159.12
Auis. 245.28
Auge. 32.22.33
Augeas. 15.18
Aumatium. 159.39
Aureum ſeculum. 166.30
Auriga Græcis ἡνίοχος 69.10. & 75.10
eius ortus. 95.18. & 107.46. & 160.33. & 245.30. occaſus. 108.35
deſcriptio. 92.15
Aurora. 52.11
Auſtralis circulus. 160.4
Auſtrina ſigna. 245.38
Auſtrinus piſcis. 245.41
Auſtronotus. 189.31
Autolycus. 14.11. & 55.6.10
Autumnus. 144.8
Autumnus quando. 67.47. eius initium. 187.35. in prima parte ſcorpionis. 104.39. & 105.25
Axion. 29.48. & 30.6
Axis. 66.25. & 107.4. & 161.47. & 237.4
Azimech. 96.35

B

Babyloniæ murus. 56.34
Bacchæ unde dictæ. 146.37
Baſus. 42.49
Battiades. 154.12
Beatinius augur. 147.35
Bebius Macer. 155.39
Bedalgenze. 100.3
Bellerophon. 22.41. & 45.6. & 62.26. & 79.22. & 171.16
unde dictus. 148.35
Bellerophontis fabula. 148.31
Bellum à Belo dictum. 63.40
Belone arcus repertrix. 63.4
Belus gladio primus uſus. 63.40
Belus. 45.9
Berecynthiæ & Atyos fabula. 150.1
Berecynthia unde. 150.15
Berenices crines. 82.33. & 168.15. & 248.31
Beroë. 46.30
Biadice. 80.16
Biantes. 29.48
Bias Prienæus. 56.18
Biſextus dies. 184.43
Bithon. 59.41
Bitias. eodem

Blanna.

Blanna. 158.32
Blanitus. 27.45
Blatterare. 156.16
Bomonicæ. 61.30
Boreas polus. 70.16
Boſphorus unde dictus. 43.6
Boëtes. 72.10
Booetus ſiue Bœotus. 45.6.& 59.21
Bootes. 70.14.& 71.13.& 165.8.17
Bootis figura. 88.35. ortus. 108,14. occaſus. 107.48.& 108.5.9
Brachia Iunoni dicata. 152.4
Briſeis. 34.2
Briſſonius. 29.46
Bruma in fauonium. 186.36
Brumalis circulus. 237.27.& 239.2.31
Buſirides. 18.27. ſiue Buſyris. 22.36
Butes argonauta. 12.& 14.3
Βουληφόρος. 148.35
Byblis. 5.11
Βύρσα. 182.1

C

CAci fabula. 147.21
Cadmus. 11.& 27.2.& 64.18. æris condendi Thebis inuentor. 63.7
Caduceus Mercurii. 74.1. pacis indiciũ. 2.& 245.42
Cæacus auri inuentor. 63.8
Cæneus. 12.& 57.37
Cæteus. 69.49
Calais. 13.27.33.& 14.17.& 15.31.& 62.23 & 154.30
Calbalezet. 96.17
Calcedonium oppidum. 12
Calciope. 59.34
Calchas. 31.49.& 39.47.& 52.32
Callimachus. 158.18
Calliope. 74.6.& 137.30.& 138.46. Phrixo uxor data. 10
Callithoë. 42.49
Calphurnius comicus. 157.27
Calypſo. 38.33.& 58.11
Calyſto. 56.41. in Helicen. 162.47. in urſam. 69.22.28
Camilla. 59.24
Canopicus flu. qui & Nilus. 68.12
Canace. 57.11.& 58.10
Cancer. 32.2.& 160.32.& 167.19. eius deſcriptio. 96.1
ortus. 108.2.& 186.46
Canis. 85.15 &. 100.35.& 161.1.& 178.1.39. & 245.46
Canis maior. 100.19. eius ortus 108.13.& 189.1. occaſus. 108.33.& 186.37.& 187.12.13.15.19
Canicula. 40.20.& 71.34.& 178.9. unde caniculares dies. eodem.
Caniculæ ortus. 187.26.31
Canobus. 245.47
Canophora. 160.22
Canopos. 84.15.& 101.2.& 180.28
Canta inſula. 16.34
Canthus. 47.21
Cantus. Canethus. 14.6.40
Capaneus. 25.36. fulmine ictus. 4.26.4
Capella pluuialis quando. 187.15
Capellæ ortus. 187.40.47. occaſus. eodem. 18
Capra. 92.34.& 168.43.& 169.7.& 245.37
Capræ libido. 149.9
Capricornus. 54.27.& 85.30.& 160.39.& 175.12. eius deſcriptio. 97.46. ortus. 108.35
Capularis ſenex. 157.11
Caput Ioui dicatum. 152.3
Carbunculi ne noceant quomodo medendum. 189.24
Carmenta. 64.19
Carmentum. 65.49
Carneadis elleborum. 139.39
Carnubutas. 76.11
Caſſandra. 29.45.& 30.3.22.39.& 39.47
Caſſandra uates. 34.29
Caſſandra rapta. 35.40
Caſſiopeia. 43.39. et 74.35.& 90.39. et 160.40.& 170.11.& 245.30
Caſſiopeiæ occaſus. 108.24
Caſſiope. 24.2
Caſſus. 47.26
Caſtor. 13.9.& 27.7.27.& 44.43.& 59.12.& 56.38.& 62.25
Caſtor, Caſtorum ſigna. 147.21.26
Caſtor & Pollux. gemini. 81.42.& 166.48
Caſtoris mors. 27.36
Cataclyſmus. 44.22
Carillate. 157.7
Caubriſa. 177.21
Caucaſo alligatus Prometheus. 42.43

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Cebroynes. 50.5
Κεκονισμένος. 92.7
Cecrops. 21.35.& 85.48.& 45.17
Cedalion. 84.49
Celeno. 13.29.55.27.& 81.25.137.29.173.18
Celeritatis in lætitia uſus unde. 77.35
Celeus. 43.22
Celox. 158.51
Ceneus. 15.42
Cenchreis. 23.2
Centaurus. 83.18.& 85.44.& 101.25.& 160.45.& 181.28.& 245.40
Centauri. 19.6.& 13.35.& 176.16. unde dicti. 147.41
Centauri ortus. 108.27. occaſus. 108.40
Centauri ex Ixionis & nubis congreſſu. 147.28
Centhippi. 147.41
Centrum. 66.& 185.44
Cephalion. 14.7
Cephalus. 21.& 38.50.& 57.29.& 45.22.& 52.8.& 61.39.& 62.28.& 178.14
Cepheus. 13.16.& 74.30.& 160.37.& 169.44.& 179.3.& 245.29
Cephei deſcriptio. 90.21. ortus. 108.32. occaſus. 108.21.23.& 176.3
Ceraſæ cur miſcere dictum. 63.3
Ceraſſus. 63.2
Cerberus triceps. 44.2.& 137.14
Cerceon. 20.8.& 45.17.57.11
Ceres. 59.9.& 76.14. frumenti ſerendi adinuentrix. 64.20.& 63.32.& 137.38.& 166.33
Cereri cur ſacet lampadum dies. 137.42
Ceteus. 73.11
Cetus. 84.9.& 161.3.& 179.41.& 245.41
Ceti uenter. 99.3
Ceyx. 24.12
Chalcyope. 15.50
Chalciope. 14.10 Medeæ ſoror. 10
Chaon. 30.4
Charybdis. 38.29
Charites tres cur Veneris comites. 142.45
Charon. 138.1
Chætie. 180.24
Chelæ. 97.4.& 164.50
Chelarum ortus. 108.14
Chelæ ſcorpionis pro Libra. 104.39.& 105.28
Chelippius mons. 164.42. uel Celſionius mons. 43
Cherſoneſus. 86.26
Chiade. 11
Chias. 25.31
Chilon Lacedæmon. 44.7.& 56.17.& 79.28.& 149.4
Chimera. 22.46. et 44.7. et 79.28. et 149.4
Chione. 45.26.& 55.3.
Chironis ortus. 187.30
Chiron centaurus medicinæ herbariæ inuentor. 41.38.& 63.13.& 79.43.& 85.45.& 181.33
Chirurgiæ inuentor Chiron. 63.14
Choraules. 62.18
Choragium. 158.9
Choreutæ. 88.15
Chloris. 11.& 13.15.& 25.31
Chrœeſus. 29.46
Chronius. 50.6.& 51.36
Chronicos ortus lunæ. 185.41
Chryſaor. 44.8
Chryſippus. 28.31.& 47.19.& 58.4.& 61.48
Chryſolaus. 29.47
Chryſorhoas fluuius. 53.15
Chriſtichoas. 57.34
Chryſtus. 54.4
Chryſotemus. 83.7
Chryſothemis. 47.22
Chryſes ſacerdos. 56.45
Chryſeis. eodem
Chryſes iunior. 57.1
Chrynniſſa. 171.43
Chylus. 55.23
Cicones. 87.34
Cidippe. 59.41
Cilliſthenes. 57.7
Cincius Alimetus. 155.49
Cingulum Marti dicatum. 152.7
Cinyras. 23.2.& 61.37
Circe. 38.5. et 45.2. et 54.48.& 145.1.28.37
Circuli ſphæræ. 66.29.& 237.13
Circuli in cœlo. 160.10
Circuli maximi ſeptem. 245.46
Ciris piſcis. 54.44
Ciſſeus. 55.45
Ciſtella. 159.4
Cythera. 153.10
Citorus. 10
Cleo. 47.22
Cleobis. 59.41

Cleobulus Lindius. 56.18
Cleodoxe. 11
Cleodice. 30.4
Cleodoce. 25.31
Cleopatra. 47.21
Κλέος. 138.29
Cleoſtratus Tenedius. 75.42
Clio. 158.28
Climenus. 57.8.58.57
Climene. 25.49
Cloanthus. 62.41
Clotho. 157.24
Clonius. 31.36
Clymenus. 55.40.& 57.39
Clymene. 30.31.& 45.34
Clytemneſtra. 27.7.10.56.1. occiſa. 24. & 57.23
Clytia. 11
Clytus. 57.32.& 47.24
Clytius. 12.& 27.46
Coa inſula à Coo. 78.21
Cocalus. 20.25.48
Cœleſtia ſigna. 245.9
Cœlibatus. 158.34
Colchorum draco. 44.4
Colophonia. 21.23.& 57.9
Columbæ cur Veneri ſacræ. 142.44
Coluri. 241.42
Cometa. 53.31.173.32
Concha cur Veneri attributa. 142.49
Concipiendi duo tempora. 144.7
Condi. 157.16
Congerrones. 159.1
Conon mathematicus. 82.38
Conopæ. 159.14
Contemplatiua uita. 141.9.& 142.2
Corcyra. 64.7
Corinthus. 63.50
Corinetes. 19.50
Cornelii Taciti facetiarum liber. 159.20
Cornicines. 63.39
Cor ſapientiæ ſedes. 144.40
Corona. 72.12.& 160.35.& 163.48.& 164.5.& 245.28.
Corona centauri. 97.45
Corona auſtralis. 245.42
Coronæ deſcriptio. 89.5. ortus. 49.50. & 108.25.& 187.48
Coronæ occaſus. 108.3.7.& 187.28
Coronarum uſus unde. 78.5
Coronis. 53.19.& 55.21.& 81.9.& 86.22
Coronus. 14.39
Corſica. 64.9
Coruus. 102.23.& 160.47.& 245.40
Coruus ex albo niger. 55.26
Coruus in Apollinis tutela. 86.12. ex albo niger factus. 138.7.25
Coruus quo tempore aqua abſtineat. 182.17
Coruus hydræ inſidens. 182.11
Corybantes. 42.1.& 162.15
Corynetes. 45.17
Cothonea. 43.17
Cratera. 145.40
Crator. 86.11.25. angui impoſitus. 182.19
Creon. 17.1.& 24.31.& 25.42.& 26.9. & 27.2
Crepundia. 159.6
Creſphontes. 41.34
Creta. 64.5
Cretus. 83.20
Cretheus. 80.14
Creuſa. 17.2.& 29.48.30.2
Crinus. 42.49
Criſpinus. 157.38
Croton, uel Crotus. 56.43.& 176.9
Culleus. 159.17
Cura. 56.5
Curetes. 41.42.& 42.1.& 70.5
Curetes Idæi. 163.16
Curioſitas. 149.38
Currus primus repperit Erichthonius. 146.13
Cybele. 150.21. cur turrita. 22. mater deû. 150.10.25
Cyaneæ cautes. 15.45
Cycnus. 31.46.& 44.38.& 45.20.& 61.54.& 62.25.& 90.9.& 74.16.& 160.37. & 174.9
Cyclades. 64.10
Cyclopes. 21.39
Cyclopes Iouis fulminis fabri. 78.12
Cygnus rex in auem. 180.25
Cygnus ab Hercule cæſus. 18.30
Cylindrus. 10.& 14.10.& 15.46
Cyllenis mons. 73.44
Cynæum mare. 35.5.& 57.46
Cyniras. 57.40
Cynoſura. 56.42.& 70.2.& 162.16.45.& 163.11.& 176.2
Cynthos. 150.16

Cynoſſe-

Cynoſſema. 85.5
Cyprus. 64.5
Cyrene. 174.49.
Cyrenis mons. eod. 50
Cyri domus. 56.33
Cytorus. 14.10
Cyzicus rex. 62.20

D

Damon. 59.39
Damonis & Pythii amicitia. 60.48
Dædalion. 55.7
Dædalus. 20.11. 49. et 58.27. ſimulachra deorũ inuẽ. 63.50
Dæmones unde dicti. 150.11
Damaſichthon. 11
Damone. 47.20
Danaë. 25.36. & 172.47
Danaës aureus imber. 140.4
Danaides. 60.5
Danaus. 37.29. & 44.47. & 46.36. & 62.3. & 81.24. & 175.55. & 179.28
Danai filiæ quæ, quos occiderint. 47.17
Daphne. 55.27
Daphne adamata Apollini. 138.12
Daplidice. 47.27
Dardania. 63.45
Dares. 62.47
Daſcylus. 14.15
Daſypus. 178.45
Decachordon. 138.19
Deianira. 18.45. et 40.2. et 57.27. & 58.2 & 119.7.28.
Deimone. 30.3
Deiphila. 25.15.26
Deiphilus. 15.2. & 34.35
Deiphobus. 22.42. & 30.4. & 57.24
Deiphontes. 41.35
Deloamus. 58.40
Delos, quę Ortygia prius. 22.25. & 42.11. 64.10
Deleneſicus. 159.42
Delphin. 78.37. & 160.42. & 176.42. & 245.28
Delphini aſtrum. 54.4
Delphini deſcriptio. 93.40.
ortus. 136.39. & 187.21. occaſus. 108.11. & 186.40. & 187.37.42
Delphius. 45.25
Deltoton. 79.45. & 94.30. & 172.5. 245.30
Demarchus. 47.26
Demetrias oppid. 85.37
Demiphon. 86.28
Democoontes. 30.6
Demoditas. 47.19
Demodice. 80.15
Demoleon. 14.11
Demophile. 47.25
Demophoon. 21.35. & 23.11
Demoſthea. 29.47
Deneb alezet. 96.17
Deneb algedi. 97.47
Deneb adigege. 90.6
Dentatus Sicinius. 155.55
Deſiduo. 158.12
Deſultoris mittẽdi mos apud Romanos. 27.41
Deucalion 13. 40. & 44. 19. 21. & 45.30. & 85. 47
Dexamenes rex. 19.6
Διακεκαυμένη. 68.18
Diametron. 185.46
Diana uiatũ præſes et uirgo. 186.5. ſagittifera. 6. cur bigam habeat. 8. cur dicta Triuia & Proſerpina. 12. Latonia uirgo. 15
Diana cur nemoribus præeſſe dicatur. 186.19. cur amaſſe Endimionem. 22
Diana pro Luna. 186.4. 11.19.
Diana lucifera & faſcelis dicta. 61.26
Diana in catum. 83.39
Dianæ Epheſ. templũ. 56.29
Diapaſon ſymphonia. 153.13
Diapente ſymphonia. 153.14
Diaphorus. 32.1
Diaſtor. 29.43
Diateſſaron ſymphon. 153.15
Dictys. 41.2. & 45.9. piſcator. 23.40. dicolon. 175.17
Dido. 58.12
Dies quid. 113.14
Dies in latitudine ſignorũ. 109.31
Dies ſex menſium. 104.40
Dies longiſſimus quando. 187.22
Dii à diuitiis dicti. 150.26
Diluuium. 44.18.22
Dinus equus. 18.19
Diobates. 22.45
Diobolares. 157.43
Diogenis Cynici dictum. 145.42
Diomedes. 27.45. & 31.26. et 45.19. & 59.3
Diomedes Tydei fil. 25.26
Diomedis cum Sthenelo amicitia. 60.17
Diomedes ab Hercule occiſus. 18.17
Dione. 28.10
Dioneus. 58.50
Diophantes. 140.2
Diophantus Lacedæmonius. 155.50
Diophites. 29.48
Dionyſius. 46.54. & 146.35
Dionyſius tyrannus. 60.18
Diores. 62.45
Dioſcoris. 65.48
Dioſippe. 180.25
Dioxippe. 44.38. & 45.55
Dirce. 11
Dirceus fons. eod. & 145.1.12
Diuidia. 158.3
Dodonides nymphæ. 81.8. 169.29
Dodonei Iouis templũ. 82.9
Dolopeis urbs. 12
Dolora. 178.18
Dolon. 29.46
Dorius tonus. 154.20
Doryclus. 30.5
Doricops. 29.47
Draco. 160.30
Draco Heſperidum in ſydera relatus. 73.6
Draco inter utranque urſam. 163.21.36. & 245.27
Draconis ſitus et forma. 88.21

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Drias. 45.20.& 47.24
Driantis cædes. 21.15
Dromedæ. 157.37
Dromocrides. 147.39
Drypon. 24.44

E

EBrietatis quatuor genera. 146.37
Εκατοντωιφόμενα ſacrificium.
Echemon. 30.6 (155.30
Echion argonauta. 12
Echidnæ & Typhonis proſapia. 44.1
Echo. 45.22
Echominus. 47.24
Eclipſis ſolis quãdo. 184.49
Edantulus. 157.15
Edulium. 158.19
Eioneus. 30.7
Electra. 34.38.& 36.6. et 47.26.& 53.27.& 59.31.& 81.24.& 173.18
Electrum. 180.23. ex lachrymis ſororum Phaëtontis.
Electryon. 58.18 (44.37
Elephenor. 27.47.31.40
Eleuſine. 65.45
Eleuſius rex. 45.16
Eleuſis. eodem. 25
Eleuther. 56.50
Elis. 63.10
Elogium. 159.20
Elpenor. 38.15
Enceladus. 47.20
Endymion. 61.44. Lunæ adamatus. 148.15.& 186.22
Enneados littus. 23.14
Engonaſi. 69.49.& 73.13.& 160.35.& 163.39.& 245.28
pro Theſeo. 72.32
pro Hercule. 73.2
Engonaſi deſcriptio. 89.14
Engonaſi ortus. 108.17.8. occaſus. eod. 31. & 108.4.8
Enipeus fluuius. 12
Entellus. 62.47
Epaphus. 11. et 43.6.57. et 44.
Epeus. 34.23 (44
Epheſius antea Alope. 12
Ephialtes. 17.32.& 47.25
Ephoceus. 45.8
Ephyte. 53.49
Epicurei. 141.40.& 142.30
Epicharmus. 64.16
Comicus. 158.37
Epimetheo nupta Pandora. 42.28.
Epinephridia. 145.16
Epiſtrophus. 31.40
Epitritos. 153.16
Epogdous. 153.17
Epopeus. 11.& 41.1.& 55.32
Equus. 79.19.& 160.38.& 245.29
Equus dimidius. 172.45
Equi ortus. 187.36. occaſus. 103.12.19.& 186.49. et 187.
Erato. 158.40 (46
Eratocles. 62.19
Erraticæ ſtellæ. 106.13. ſeptẽ. 111.13.41. quinq;. 112.2
Eretina. 159.12
Eribotes. 12
Erichthonius. 21.34.& 45.17.& 46.14.& 63.10.& 75.10.& 146.10.& 168.16
Erechthei filiorũ interit. 75.25
Erichtheus. 21.17.& 57.9
Ericlimenus. 45.10
Eridani deſcriptio. 44.34.& 84.12.& 99.19.& 160.48.180.1. ortus. 108.1.6
Erigone. 37.15.40.5. quæ & iuſtitia. 19.& 56.44.& 58.7.& 59.35.& 71.22.& 83.6.& 178.27.& 166.24
Erginus. 13.22
Eriphyle. 26.24
Erythreus Solis equus. 138.2.& 185.18
Eryx. 61.13
Etis. 30.26
Etheſiæ. 71.50.& 178.22.
Etheſiarũ prodromi flat. 18.33. qñ ceſſẽt. eod. et 138.44
Ethalion. 41.1.& 44.46
Εθος. 150.33
Ethemea. 78.23
Etheocles. 24.39.& 25.2.16.
Etolus. 44.49 (& 27.5
Euadnes aſtrologiæ inuentor. 63.30
Euadne. 45.9.& 57.50
Euander. 29.44.& 64.18
Euanippe. 25.47.
Euarete. 28.15.
Eubœa. 57.7.& 64.7.
Eubule. 47.26
Eudora. 53.19.& 51.9
Eudoxa. 11
Euhenus. 47.30.57.35
Euhenum flumen. 12
Euideas. 47.25.
Euippe. 47.19
Eumelus. 27.47.& 31.34
Eumæus ſubulcus. 15.2.& 39.7.& 62.16
Eumolpus. 21.19.& 62.29.
Eupheme. 83.20
Euphemus. 13.19.& 20.12.& 45.11.13
Euphrates. 84.3
Eupalamus. 20.12
Eureſtus. 45.22
Eupinicus. 11
Euriale. 84.38
Euridice. 73.34.
Eurimus. 25.9
Euripides. 45.25.& 58.41
Euripylus. 27.48.& 31.29.& Euriſabe. 42.50. (58.32
Europa. 13.19.& 68.10.& 169.25
Europæ raptus. 140.12
Euryale. 140.17.31.& 173.5
Euryalus. 62.44
Eurybates. 14.6.& 31.50
Eurychus. 31.22
Eurydamas. 12
Eurydice. 45.43.& 47.21.& 153.48.& 174.1
Eurylochus. 38.6
Eurymedon. 13.35
Eurydia. 38.46.& 39.26
Eurynome. 25.35
Euryphile. 25.48.& 26.24
Euryſthenes. 47.25 (18.45
Eurytion. 12. Herculi cæſus.
Eurytus argonauta. 12.& 18.41.& 45.22.& 62.27.

Euſorus. 15.9
Euterpe. 138.53
Euſthenis. 176.9
Euxemenes. 138.27
Exercitus. 158.38
Exortus. 66.40

F

FAbre. 159.11
Faces ſceleratæ. 58.46
Falx. 245.36
Fama uolucris. 140.37
Faſcelis. 61.26
Fata tria. 157.24
Felix Capella. 158.55
Feneſtella. 159.35
Feneſtella Martialis. 149.22
Ferculum. 158.25
Feretrum. 155.8
Feretus. 16.49
Fidiculæ ortus. 186.39.& 187. 12.18. occaſus. 186. 43. & 187.24.& 189.67
Filiarum occiſores qui. 57.5
Flocci. 158.15
Floralia. 188.41
Fomahant. 98.11
Fonteius. 158.7
Formicam interlunio quieſcere. 189.17
Formoſi qui. 61.36
Fortuna. 166.33
Furiæ tres. 137.19
Frigutire. 156.45

G

GAlbius Baſſus. 157.50
Ganeum. 158.46
Ganymedes. 56.45. & 61.45.et 78.20.et 83.44. et 140.6.et 174.39.et 176.26
Gemini. 81. 41. & 160.35. & 166.45
Geminorum oriendi & occidendi uiciſſitudo. 147.22
Geminorũ deſcriptio. 95.34 ortus. 107.49
γεωργοί. 140.22
Gerion trimembris. 44.4
Gerionis cædes. 18.21
Geriones. 29.42
Getæ. 76.11
Glabrio. 156.36. glabrum. 41
Glaucomata. 145.32
Glaucus Minois fil. 21.37.& 41.14.& 54.47.& 59.5.16. & 62.27. & 76.49.& 81.27
Glauce. 17.2.& 45.34
Glaucus Antedõis fil. 145.27
Glaucippe. 47.23
Glycera. 152.36
Gorgition. 30.6
Gorgon. 148.49.& 244.35
Gorgon, unde dicta Meduſa. 140.22
Gorgones tres. 140.16. 28. & 175.3
Gorgonis caput. 75.7
Grę Gorgonũ cuſtodes. 75.3
Græcorum qui quot occiderint. 35.27
Græciæ horizonta in omni ſphæra obſeruari. 241.41
Grammaticus. 13.17
Grus Threiicia auis. 83.39
Gruum uolatus. 64.14
Gyarus. 64.10
Gygas. 62.42
Gygantomachia. 70.40
Gyon, qui & Nilus. 180.26
Gytton urbs. 12

H

HAlcyone. 136.26
Hamaxa. 70.9
Hãmõ. 40.36.& 63.49
Harmonia. 10. & 45. 19. & 153.19. Cadmi uxor. 11
Harmodi cum Ariſtogitone amicitia. 60.18.33
Harpalicus. 53.35
Harpinna. 45.19
Harpocrates. 64.25
Harpiæ. 137.28
Harpalice. 36.& 55.40. et 57. 8.20. & 59.23.26.& 60.4
Harpyiæ. 13.28.15.29
Hacabe. 47.24
Hecate. 157.41
Hecatombe. 36.14
Hector. 29.42. & 30.4
Hectoris lytra. 34.1
Hectoris mors. 34.12
Hecuba. 30.11. et 35.1. in canẽ. 5.& 57.46. & 58.46. & 60.9
Helena. 27. 7. 17. & 30. 35. & 44.46. & 57.23.& 74.27. & 174.14
Helena Theſeo rapta. 27.17
Helenæ fax. 58.48
Helenæ proci. 27.44
Helenæ forma. 27.10 (47
Helen⁹. 29. 42. & 30.4. et 39.
Helice. 70.6.et 162.16. 44.47.
Helicon. 79.20. (25
Heliades. 44.57.& 180.23
Helie. 44.38.& 180.24
Helicta. 47.26
Helleſpontus, ab Helle ſubmerſa. 10.& 171.39
Helle. 80.3. unde Helleſpõt⁹.
Hellen. 45.6. (25
Helimus. 62.45
Hemiolion. 153.14
Heniochi deſcriptio. 92.18
Hemione. 37.17
Hercæus Iupiter. 30.22
Hercules. 13.3.& 19.8. & 44. 42.& 56.38.& 57.28.41.& 59.10.& 62.13.24.& 76.26. monſtrorũ domitor Omphali ſeruit. 19.4.& 143.6. Promotheũ Caucaſo ſoluit. 78.5. ad inferos deſcendit. 27.23. cum Liguribus pugnat. 73.22
Hercul.q & Engonaſi. 163.37
Hercules Thebanus. 25.22
Herculis apotheoſis. 19.38. columnæ. 68. 11. filii. 45.28. geſta. 18. 5. ſagittæ. 33. 15. ſtella. 87.16
Herculis in aſtrologia præceptor Chiron. 181.42
Hermaphroditus. 61.48
Hermes cur dictus Mercuri⁹. 138.42.& 139.58
Hermeneutes & Hermes dictus Mercurius. 42.35
Hermione. 37.21
Hero. 26. 48. & 138. 24. & 149.40..42
Heroës, id eſt, ex hominibus dii facti qui. 56.38

Herſe. 46.26
Heſione. 18.35
Heſperidũ mala Herculi ablata. 18.22. & 163. 25
Heſperidum draco. 44.3. & 73.3
Heſperus. 87. 22. & 111.28. & 112.6
Heſtodes. 188.5
Hexagonon. 185.47
Hiero inſula leporũ expers. 179.6
Hierophilus. 63.19
Hilas. 61.48
Hilagus. 29.48
Hillus. 45. 29. & 58.26
Hippocrene. 79.21. et 171.10.15
Hippalcimos. 13.58
Hippalcus. 28.29
Hippea. 12
Hiperiſcus. 29.47
Hippo. 156.13
Hippocoon. 18.39
Hippodamia. 13. 38. & 19.1. et 28.16.33. & 58.4. et 59.27. & 173.54
Hippolyte Amazo. 18. 19. & 45.34
Hippolytus. 21.26.37. et 59.3. 14. ab Aeſculapio uitæ reſtitutus. 76.45
Hipponous. 57.42
Hippoſidus. 29.42
Hippothous. 30.5. & 58.5.20. & 59. 21
Hippothoë. 16. 44. & 45.35. & 47.20
Hippotrochus. 29.48
Hippotes. 17.19
Hirundo quando primũ uideatur. 186.45
Hirundinũ interitus per arcturi occaſum. 187.42
Hiſcilla ſiue Hyocla. 76.39
Hœdi. 92.54. & 160.34. et 168. 44. & 16.98. & 245.38
Hœdorum ſidus. 75.40
Hædorum ortus. 187.47. occaſus. 49
Homo unde dictus. 56.14
Horcus. 173.36
Horizon. 66.31. & 106. 29. & 243.6. duplex. 9
Horizonta Græciæ obſeruari in omni ſphæra. 241.41
Hyacinthus. 57.8. et 61.46. & 150.16.
Hyas. 53.15. & 58.44. & 81.15
Hyas, Hya. 169.34
Hyades. 81.7. 12. & 95. 26. & 169. 14. 29. 38. & 187. 9. & 245.15
Hyale. 47.19
Hyclæus. 55.32
Hydra. 86. 10. & 160. 47. & 182.5. & 245.40
Hydræ deſcriptio. 102.7
ortus. 128.9. & 108.13.16.26.
occaſus. 108.41
Hydra lernea. 44.3
Hydrochoos. 180.33
Hydrochoon. 174.41
Hyemalis circulus. 105.10
Hyems in Capricor. 105.26
Hyems quando. 67.49
Hyemis initium. 188.3
Hylas. 13.4.46
Hymeneus. 61.3
Hymetus mons. 178.28
Hypatere. 47.22
Hyperanthus. 47.26
Hypermeſtra. 25. 5. & 26. 22. & 46.46
Hypermeſtra Lino marito parcit. 179.36
Hypolipnus. 72.22
Hypſiſpyle. 14. 48. & 26. 13. & 59.35
Hyreus. 81.25. & 84.40
Hyſtor oppidum. 165.15

I

Ialmenus. 31.38. & 45.20
Ianus cur bifrons. 144.17
Iaſon, & eius Colchos profectio. 10. & 12
Iaſon, eiusq; res geſtæ. 12. & 14.15. & 16. 15. 36. & 58. 30. & 59. 6
Iaſoni cur amica Iun. 16.12
Iaſion. 61.36. & 72. 4. et 81.47
Icareum pelagus. 20.24
Icarius. 71.5.12. qui & arcturus. 40. 5.20
Icarus. 20. 24. & 52. 49. & 56. 44. 178.22
Idas. 13. 11.15. & 14. 2. & 27. 28. & 32.31. & 81.50
Idea. 47.18
Ideæ nymphæ Iouis nutrices. 70.3
Idmon. 13.6. & 14.1. & 58.43
Idmonis obitus. 15.22
Idolum unde dicat. 136.1
Idomeneus. 27. 48. & 31. 32. & 61. 41
Idothea. 36.11
Ientaculum. 158.17
Ilaira. 27.28
Ilionia. 29.48
Ilione. 30. 3. et 34. 32. & 57.27. & 58.6. & 59.32
Ilius. 45.25
Iltonomus. 47.26
Imbraſia inſ. 14.41
Imbraſus flu. 14.42
Imbraſus inſula. 13.21
Inachus. 42. 31. & 43. 1.
Incola. 160. 48.49. qui & Orion. 177.8
Indi unde nigri facti. 44.34
Indigetes. 150.14.
Indus rex argẽti repertor. 93.9
ab Inferis reuerſi qui. 59.8
Inguges boues. 156.7
Ηνίοχος 69.10
Ino. 10. & 56.46. & 57.15.47. & 146.54
Interlunium. 189.11
Inuentores rerũ. 63.1. et 64.13
Io. 42. 46. & 43.1
Ionium hinc mare. eod. 5
Io in bouem. 81.3
Iobates. 22.45. & 79.27
Iocaſta. 24.19. & 25.34. & 58. 13. & 59.26
Iocinera cur ex hoſtiis ſola aris addentur. 78.10
Iolaus. 13.40. et 33.19. et 62.26.
Iole. 18.42. & 19.12
Iouis filii. 44.41

Iouis.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Iouis ſtella. 111.51.& 112.26
Iouis bellum cõtra Titanas. 75.44
Iouis Olympii ſtatua. 56.32
Iphates. 30.6
Iphiclus argonauta. 12.& 13. 24.& 84.39
Iphigenia. 32.8.& 57.6. et 61.
Iphigenia Taurica. 36.27 (21
Iphimedia. 17.32
Iphinoë. 14.50
Iphinome. 45.33
Iphis. 15.23
Iphitus. 11.& 13.26
Ἡρακλῆς, unde dictus Hercules. 143.8
Ἥρα cur Iuno. 140.40
Irus. 59.22
Iſemetinus circulus. 67.8
Iſchys. 55.23.& 86.25
Iſthmia. 10
Iſthmi ludi. 62.18
Iſis. 85.27. Aegypt. dea. 43.8
Iſidis nauigium. 140.14
Iſis ſtella. 178.39
Iſidoce. 16.44
Iſmarum oppidum. 37.35
Iſmene. 24.39
Iſmenius. 11
Iſus. 30.5
Italus. 39.1. unde Italia dicta.
Itemales. 24.44 (45
Itis. 58.31
Itys. 21.11.& 57.17
Iugula. 177.10
Iuno. 147.14. pro actiua uita. 15. à iuuãdo dicta. eod. regnis præeſt. 16. eius effigies. eodem,& deinceps.
Iuno regnorum dea. 147.31
Iuno pro aëre. 140.41
Iunonis & Iouis nupt. 163.25
Iunonis horti. 70.35
Iunonis ſtella. 87.21
Iupiter capræ Amaltheæ lacte educatus. 75.39
Iupiter cur inuocatus Arato. 161.24
Iupiter pro cœlo. 161.30. pro igni. 140.40
Iupiter cur in cygnũ. 147.11
Iupiter Ammon. 171.48
Iuſta uirgo. 166.26. quæ & Iuſtitia. eodem.34
Iuſtitia Aſcrei filia. 82.49
Iuſtitium. 158.6
Ixion. 23.31.& 75.28. 147.26.
Ixition. 12 (unde dict⁹. 30

L

LAbeo. 155.24.
Labdacus. 11.& 27.4
Labyrinthus. 20.21
Lacedæmon. 44.47. et 31.24 & 175.35
Lacte ferino nutriti qui. 59.19
Lacteus circulus. 67.21. et 87.31. et 105.43. et 188.20. et 243.
Lacheſis. 137.24. (40
Læda. 174.14
Lælapis deſcriptio. 100.19
Lælops. 52.20
Lærthuſa. 21.8
Laërtes. 38.50. et 52.31. et 55.18
Laira. 27.28
Laius. 11.& 24.18.& 27.2. & 28.51
Lampedie. 44.38
Lampetuſa. 139.7
Lampadem curſu iactandi ludus unde. 77.34
Lampetie. 45.2
Lampon ſeu Lampos, ſolis equus. 18.19.& 158.4
Lampros ſolis equus. 185.19
Laodice. 30.3.& 33.4
Laocoon. 13.24.& 41.5
Laodamia. 33.23.26.& 58.3. & 60.8
Laomedon. 29.27.& 59.2
Laomedontis cædes. 18.35
Λᾶος cur popul. Græcis. 174.48. Λᾶας. lapis ueterib. 49
Laomache. 45.33
Laothoë. 12
Lapide cõpluti campi. 75.27
Lapithæ 19.13
Lares. 42.1.& 43.1
Latinus. 39.2. unde latina lingua. 42.
Latona. 22.19.32.& 42.5
Latonia uirgo. 111.22. et 186.15
Laurus Apollini ſacra. 138.12
Leander. 149.40.43
Learchus. 10
Leda 15.9.& 27.6.& 74.27
Leda unde dicta. 147.2.9
Leitus. 31.36.
Lembus. 157.36
Lemniades. 14.45.& 60.4
Leodoce. 45.19
Leo. 28.28.& 160.32. et 167.40
Leonis deſcriptio. 96.15 ortus. 108.7
Leonis cor ſtella. 245.18
Leon. 80.41
Leonteus. 25.31.& 27.48.& 31.49
Leontiades. 45.30
Leophãtes Heracleop. 138.27
Leophites. 31.49
Lepus. 84.17.& 160.49.& 178.48.& 245.59
Leporis deſcriptio. 99.43. ortus. 108.10. occaſus. 108.53
Leporis fœcunditas. 179.4
Lerneus fons. 47.7.15
Lero inſula. 84.27
Letta. 11
Leſbii ũde muſicę periti. 74.10
Leſtrygones. 38.5
Leucippus. 45.30
Leucippe. 52.32
Leucites. 45.29
Leuconoë. 45.7.26
Leucothea. 10.& 38.38
Leucothæ 56.46
Liber. ex Proſerpina 44.42. ex Semele. eodem
Liber pater. 56.38.& 59.9 unde dictus. 146.41
Liber furore captus. 82.8
Liberi nutrices i Hyadas. 81.7
Liberi patris fabula. 146.31
Liberi ad inferos deſcenſus. 72.22.
Liber ex Proſerpina. 46.28
Libertas arbitrii. 141.44
Libido ex abundãtia. 142.38
Libidinis cũ uirtute pugna in Hercule. 143.5

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Libra. 104.39
Libræ ortus. 108.15
occaſus. 187.4
Libye. 43.40
Libys. 41.1
Lichas. 19.31.37
Licomedes. 152.18
Lidus. 45.31
Liæus cur dict. Bacchus. 146.(49
Limbus. 157.38
Linus. 45.27.& 62.29
Lini, lineæ, lineolæ, ſtellæ. 245.23
Literarum Græcarum inuentrices Parcæ. 64.13
Loliũ oculis inimicũ. 156.22
Lonchodes ſtella. 53.51
Lotophagi. 37.30. Lotos. eod.
Loxus circulus. 66.44
Lucifer ſtella. 87.21
Lucretius Comicus. 159.42
Lucretia. 60.10
Ludos qui primi fecerint. 62.1
Luna apud inferos Proſerpina. 148.7
Luna. 111.21
Luna terræ proxima. 111.40. & 111.15. & 185.23
Luna ſole minor. 111.36
Lnna qđ luceat dicta. 186.11
Luna quomodo tempeſtatũ index. 186.28
Luna cur bigã habeat. 186.16
Lunæ motus. 110.27. et 111.15. eclipſis. 110.39. & 111.1
Lunam à ſole lumen accipere. 110.33
Lunæ motus. 185.24. lumen an propriũ. 28. defectus. 33. in naſcentia oia uis. 34
Luſcitii. 156.20
Luteum. 159.28
Lycabas. 41.1
Lycaon. 30.5. & 57.3. et 69.22
Lycaon in lupum. 70.48. & 165.10.13
Licæi Iouis tẽp. 69.35. & 71.1 et 163.5
Lycomedes. 31.8.
Lycaſtæ. 30.3
Lycormas flu. 57.33
Lycus 11. & 15.20. & 27.3. & 45.12.19. & 81.25. & 173.37
Lycurgus. 40.29. & 97.35
Lycus Herculi occiſ. 18.35.49
Lycoreus. 45.27
Lycotherſe. 57.24
Lydi lanificii inuentores. 63.31
Lynceus. 15.11. & 14.16. & 27.28. & 46.46. & 58.23. et 62.4. & 81.56
Lynceus rex. 21.8
Lynceus à Caſtore occiſus. 27.52
Lyncus rex. 61.8. in lyncem mutatus. 10. & 63.16
Lyra 73.17.30. ſeptem chordarum cur primũ. 73.45. & 160.42. & 173.38. & 245.28.34. eius deſcript. 89.38. ortus. 208.32. occaſus. 108.11
Lyxa. 159.23

M

Macareus. 57.12.14.36
Machaon. 27.49.
Mæotis palus. 68.13
Mæpus. 45.1
Mæros. 60.19
Maia. 53.27. et 73.45. et 81.24. & 173.10
Malitia triplicit. noxia. 143.23
Manales lapides. 155.25
Manilius Craſtus. 156.8
Manubiæ. 159.36
Manto. 39.46.
Marcerus. 16.49
Mare omnibus terræ finibus obiectum. 68.14
Mariandini. 13.49. earum forma. eodem. 31
Maroni cur nutriendus traditus Dionyſius. 146.46
Marſyas. 46.1. & eius nominis flu. 13
Marſya quid. 153.33
Marſiæ cum Apolline certamen. 53.4. & 152.38
Martis ſtella. 87.16. & 111.30. & 113.1
Martis filii. 45.18
Maſtuſius. 86.35
Matres quæ filios occiderũt. 57.13
Matuta. 38.38. & 56.46
Matuta mater. 10
Mauritania. 64.2
Mauſoli monimentũ. 56.30
Meda urbs. 63.48
Medea. 16.14.26.37. et 16.49. & 57.14. & 145.1.10
Medea Creontis regiam incendit. 17.4
Medea exul. 17.7
Medeſicaſtus. 30.3
Medicina apud Athan. ſeruis et fœminis interdicta. 63.17
Medon. 41.1
Meduſa. 16.44.29.48. & 30.4.44. et 140.17.33. & 173.5
Meduſa Gorgo. 75.1
Meduſæ proles. 44.8
Medus. 17.9.16. à quo terra Media 30. & 58.27
Megapanthes. 58.22.24
Megara Herculi in uxorem data. 26.19
Megareus. 45.9
Megera. 58.4.57.25. et 137.28
Megara Creontis fil. 18.35.47
Meges. 27.50. & 31.44
Megiſto. 69.48
Megiſto in urſam. 73.11
Melanthius. 39.25
Melas, uel Melanthus. 10. & 14.10. & 15.46. & 41.1
Meleager. 13.23. & 57.16. & 58.19. 62.25
Melicertes. 10. & 56.47. & 57.15
Meliſſeus. 75.35
Meliſſus Euboicus. 147.22
Melpomene. 138.34
Memnon. 56.33
Memor tragicus. 157.20
Memphis. 45.38. & 63.44
Menycus ſiue Menætius. 24.19.31
Menalippe. 79.34. & 171.17
Menalippus. 25.18
Menelaus. 27.46. & 31.20

Mene-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Menelao nupta Helena. 27.15
Menætius. 57.38
Menætius argonauta. 12
Menkar. 99.5
Menodice. 13.4
Menophrꝰ uel Menophron. 59.28
Menſis quid. 113.16
Menycus ſiue Menætiꝰ. 25.11
Mera canis. 40.9. & 41.24
Mercurius. 59.17. & 81.24. & 175.55
Mercurius literarum & palæſtræ inuentor. 64.27.20
Mercurius lyræ faber. 73.44
Mercurius in Ibin. 85.39
Mercurius cur Hermes dictꝰ. 41.35. & 139.38. quare fur et celer. eodem. 43
Mercurius & eius offi. 139.25
Mercurius quaſi merciū cura. 139.26
Mercurii uirga. 73.47
Mercurii pennæ ſiue talaria. 139.29. uirga. 31. galerus & gallus. 34.
Mercurii ſtella. 87.27. & 111.24. & 112.15. & 139.44
Mermerus. 16.49
Meriones. 27.50. & 51.33
Meridionalis circulus. 106.36. & 243.30
Merope. 41.33. & 44.38. & 51.27. & 81.26. & 84.47. et 175.19. & 77.14. & 180.24
Merops. 78.21. unde homines Meropes. eodem. 22
Meſembrinus circulꝰ 98.48. & 106.56
Meſtor. 30.6
Metalces. 47.22
Metanira. 43.19
Metioche. 30.3
Metus. 45.13
Micos uel Myconos. 64.13
Midamus. 47.25
Midas. 55.1. & 136.32. plumbi inuentor. 63.11
Midas quaſi μηδὲν ἰδὼν. 146.4. & 153.36
Midæ uotū. 55.10. & 145.43
Midæ aures. 152.42
Miluus quando appareat in Attica. 186.47. quādo Italiæ. 48
Mileus. 13.4
Minerua ꝑ uitā theor. 124.2 cur è Iouis capite nata. 3. armata. 4. &c.
Minerua cur ἀθήνη. 142.12
Miner. Vulcāo adam. 146.6
Minerua nauis biproræ inuentrix. 64.27
Mineruæ amore captus Vulcanus. 75.16
Minerua tibiarum inuētrix. 46.2. & 52.38. & 153.29
Mineus. 47.21
Mintanor muſicus. 140.20
Minos. 20.28. & 44.46. & 54.38
Minos Iouis fil. 72.40
Minois cædes. 21.1
Mirabilia ſeptem. 56.28
Minotaurus. 20.20
Minotaurus à Theſeo cæſus. 20.10.38
Minyæ. 13.44
Mnaſeas. 148.17
Mneſtheus. 27.49. & 62.42
Mola ſalſa unde. 64.24
Molochus. 168.4
Monocrepis. 12
Monuſte. 47.25
Mopſus. 12. & 14.8. & 39.45
Mulieris illecebra mūdo maior. 143.4
Mundi conuerſio. 106.5. & (107.4
Mundum ſemel in die et nocte uerti. 106.48
Mundus quid. 66.15
Muſarum fons. 140.38
Muſicæ ordines. 153.3
Muſicæ partes ſeptem. 153.21
Muſeus. 174.5
Muſæus rex. 177.40
Muſæ nouem. 138.18
Mycenæ. 63.15
Myopes. 156.21
Myropolæ. 158.27
Myrrha. 45.43
Myrrha in arborem. 23.8
Myrrhæ et Adon. fab. 152.26
Myrmidones. 22.13. & 31.18. & 47.20
Myrtilus. 56.47. & 75.31. & 169.3.17
Myrtilus Pelopis aurig. 28.23
Myrtoum pelagus. 28.27
Mythidice. 25.38

N

NArciſſus. 61.46
Naſiterna. 157.26
Nauci. 157.50
Nauis deſcriptio. 101.5. et 161.1
Nauplius. 13.6. et 55.38. et 47.5
Nauplii fax. 58.47
Naupidame. 13.18
Nauſicaa. 58.40
Nauſithous. 38.14
Naxi educatus Iupiter. 78.29
Nebula. 10
Nebulis quomodo occurrendum ne noceant. 89.23
Neera. 11. & 178.27
Nefrendines, ſiue nefrendes ſues. 155.28
Neleus. 11 & 45.11. & 18.39. Herculi cæſus. 18.39
Nemeæ ludi. 62.14
Nemeſis amata Ioui. 74.18
Nemeſis, quę et Læda. 174.14
Neoptolemus. 32.1
Neoptolemus occiſ. 37.16.20
Neptuni filii. 45.5
Neptunus. cur Poſidon Græcis. 137.2
Nereus. 58.21. & 29.48
Neſſus Herculi cæſus. 18.43. & 19.15
Neſtor. 11. et 51.28
Niauius. 47.25
Nictare. 158.40
Nicoſtratus. 70.4
Nictimene. 58.28
Nilus. 64.3. & 79.49. & 84.13. & 180.26. Canopicum flumen. 68.12
Ninus. 57.26
Niobe. 11. & 42.46

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Niobidæ. 11
Niſæus. 27. 47. & 31. 47. & 61.39
Niſus. 40.21. & 46.34. & 54. 36. & 57.39. & 62.46
Niſus in aquilam. 54.45
Niſi & Euriali amicit. 60.46
Nodus cœleſtis. 98. 46. & 245.26
Noctis ſpatium quod. 113.15
Noctis periphraſis. 139.5
Noctem prius quàm diem fi= eri. 106.24. & 107.1
Notius piſcis. 87.2
Nox mundi principiū. 107.1
Nox tertiæ partis horæ. 105.2
Nox breuiſſima quando. 187.22
Nox terræ umbra 106.25
Nonacris mons. 69.50
Νοῦς. 140.37
Nycteus rex. 11. & 45.12. et 81.
Nyctimene. 55.32 (25

O

Obrimus. 47.20
Obſtetrices nullæ anti= quis. 63.16
Occaſus. 66.40
Oceanus. 68.6. & 84.13
Oculi Mineruæ dicati. 152.5
Ocyale. 45.35
Ocypete. 13.29. & 137.29
Odium triplex. 157.15
Oedipus. 24.22. & 27.3. & 57.45
Oenopion. 84.47. & 177.14
Odyſſea. 37.33
Ogygia. 11. & 25.31. & 39.4
Oenomaus. 28.15. & 45.19. & 58.30. & 59.2. & 81.26. & 173.37
Oileus argonauta. 12
Olenus. 74.34
Olor. 74.15
Olor unde dictus. 147.14
Oloris deſcriptio. 50.4
Oloris ortus. 108.38
Oloris occaſus. 108.11.19
Olympus. 46.12. & 62.28
Olympus mons. 73.37
Omphale. 76.27
Omphale Herculi adamata.
ὀμφαλός. 143.13 (143.6
Opheltes. 41.1
Ophiuchus. 76.8. & 164.9
Ophiuchi deſcriptio. 92.41
Ophiuchi ortus. 108.29
Ophiuchi occaſus. 108.2.4
Ophiuſa inſula. 76.37
Ophites. 18.36.50. & 26. 20.32 & 45.30
Opipare. 158.21
Ops. 87.44. & 75.44
Opis. 41.43
Opis ab ope. 140.28
Oppida quæ à quib. cōdita.
Orcus. 41.45 (63.41
Orci galea. 47.50
Orchomenus. 10. & 57.18
Orchomenium. 80.12
Oreſt. 36.6.17. et 37.31. et 58.22
Oreſtes infans raptus. 31.48
Oreſtis oſſa Ro. tranſl. 61.31
Oria. 156.29
Orion. 54.15. & 81.35. et 83.11. 92.1. & 160.49. & 161.2. & 164.39. & 177.5. & 245.39
Orion uenator. 84.18. 25.37 in ſtellas relatus. 21
Orionis deſcriptio. 100.7
Orionis gladius. 187.3. et 188. 4. zona. 24
Orion qui & Vrion. 177.26
Orionis flumen. 245.42
Orionis ortus. 108.1.6. & 186. 47. & 187.24.28.
Orionis occaſus. 87.5. & 108. 33. & 176.3. & 187.13.19.21
Orithyia. 13.27
Ornis. 74.17
Orpheus. 14.19. & 45.43. & 59.15. & 62.28. & 73.20.32.
Orphei deſcriptio. 74.9
Orphei & Eurid. fab. 153.43
Orpheus Iaſonis comes. 21
Orpheus à Bacchis diſ. 174.4
Orſilochus Argeus. 75.29
Ortygia inſula. 42.9
Ortyx. 22.16
Oſcillationis feſtum. 40.17
Otionia. 21.23
Othrepte uel Otrere. 45.35
Othos. 17.31
Otrita Amazō. 56.29. et 57.2

P

Pactolus. 53.12. & 156.35
Pactoli unde aur. arenæ.
Padaces. 29.39 (145.48
Padus. 44.33. et 160.48. 180.16
Palamedes. 33.36. et 64.16
Palamedes Vlyſſi inuiſ. 31.6
Palæmon. 10. & 29.46. &
Palæmonius. 13.36 (56.47
Pallas. 58.18
Paminatius. 157.45
Pammachus. 62.14
Pammon. 30.5
Pamphilus. 47.23
Pan. 54.22. & 56.43
Pan fiſtulæ repertor. 63.32
Pan in hircum & piſcē. 85.41
Panatheniæa ludi. 75.28
Panetheniæa ab Erichthonio primum inſtituta. 168.41
Pancratium. 62.14
Pandion. 21.3.35
Pandora. 42.25. & 77.36. & 146.12.23
Pādora Promethei. 144.45
Pandroſos. 46.26
Panicos timor. 85.35
Panopolis. 175.40
Panthius. 47.18
Para auis quando non appa reat. 189.18
Paralleli. 66.3. & 160.5. et 237. 13. quinq;. 43
Paralleli cur quinq; tantum in ſphæra. 237.38
Parcæ. 64.14
Pareas. Paron oppid. 72.11
Paris. 30.4
Paridis iudic. 30.23. & 141.23
Paridis cœnotaphium. 62.30
Parilicium ſidus. 187.7
Paros. 64.11
Parthenas. 83.7
Parthenopeus. 25.38. et 61.40
Parthenopeus. 32.26

Parthenia inſ. 13.21
Parthenius mons. 25.39. & 32.21
Parthenius flu. 14.42.
Paſiphaë. 13. 41. & 20. 16. & 45. 2. & 145.1.8. & 169.27
Patroclus. 27.46. & 31.25. & 34.7. & 61.41
Patrocli funebres ludi. 62.54
Pecuatus. 159.8
Pectꝰ Neptuno dicatũ. 152.4
Pedes Mercurio dicati. 152.4
Pedile. 81.9
Pegaſæ. 85.38
Pegaſus. 148.36.46
Pegaſi deſcriptio. 94.5
Pegaſi umbilicus. 91.15
ortus. 108.39. occaſus. 108.19
Pelaſgus. 37. 29. & 42. 50 & 44.8. & 56.49. & 79.20. & 140. 56. & 171.11.16
Peletronius freni repert. 63.6
Pelias. 12. & 45.11. & 59.5
Pelias. Peliades à Medea deceptæ. 16.36 (62.24
Peleus. 14.20. 25. & 45.12. &
Peleus argonauta. 12
Pelei cum Phœnice amicitia. 60.17
Pelei & Thetidos fab. 151.41
Pelis. 50.7
Pelius mons. 17.35
Pelopea. 58.14. & 59.26.32
Pelopia. 11. & 16.43. & 28.41. & 29.22
Pelopidæ. 28.36
Pelops. 28. 2. 9. 21. & 37. 30. & 58.30
Penelopes tela. 39.16
Pelopius enſis ſub ſaxo. 73.13
Peloponneſus. 28.28
Peneleus. 27.47. & 31.35
Pentheſilea. 45.54
Pentheus. 27.2. & 57.19
Penelope. 60.8
Peneus fluuius. 138.15
Peon. 80.6
Peranthus. 57.28
Peratus 45.15
Perdix. 20.12. & 58.28
Perdix circini & ſerræ inuentor. 63.29
Perdicis fabula. 149.16
Periboea. 24. 20. & 25. 55. & 72.34
Periclimene. 12
Periclymenus. 11. & 13. 15.
Periander Corinthius. 56.17
Perithous. 19.11
Perius. 47.19
Perſea. 170.38
Perſes. 17.17. & 58.27
Perſeus. 23. 39. & 44. 44. & 74. 35. 40. 45. & 56. 39. & 58. 25. & 62. 10. & 63. 47. & 160.40. & 172.41. & 245.50
Perſeus Andromedam liberat. 24.4
Perſeus quomodo Meduſæ occiſor. 140.10
Perſei deſcriptio. 91.28
Perſei ortus. 107.42.45
occaſus. 108.34.37
Petræ. 180.45
Phacetes. 180.45
Phaëton. 44. 15.30. & 45.2. et 59.2. ſtella. 87.8. & 180.18
Phaëton Solis ſtella. 112.57
Phaëton Solis filius. 139.2
Phaëtontis ſorores. 44.38
Phaëtontis ſorores in populos arbores. 180.23
Phaëton Iouis ſtella. 112.26
Phaloros argonauta. 12
Phalaris. 60.29
Pharum. 181.20
Phedra. 21. 26. & 58. 8. & 145. 1.12
Phædra. Atiad. ſoror. 20.47
Phædra. Phædria. 136.19
Phædimus. 11
Phegæus. 58.24
Phegea. 29.45
Phænon ſtella. 82.11
Phæſyla. 53.19
Pheretes. 16.49
Phemius. 27.47
Pheretus. 57.14
Phicomone. 47.18
Phidippus. 27.50
Phillammon. 45.26. & 55.9
Philomela. 21.2. & 47.18.
Philomelus. 72.6
Philonide. 55.4
Philoctus. 45.17
Phineus. 13.29. & 15.26
Phineus, eiuſdemq́ fabula. 154.26
Phlias. Phliaſus. 13.2
Phlius urbs. 8
Philinas. 47.22
Philea. 47.22
Phillamnon. 45.17
Phillis. 58.9
Philogæus Solis equus. 138.5
Phillus. 58.26
Phillyra. 181.39
φίλυρα arbor. 41
Phylira in tibiã uerſa. 41.36
Phimachus. 33.14
Phiſadie. 27.16. & 30.57
Phlegeus. 58.32
Phleguſa urbs. 80.27
Phlegyas. 23.31
Phlegyone. 58.30
Phlogius. 14.18
Phocus. 13.35. & 31.50
Phorbas. 30.5. & 76.35
Phorcus rex. 140.20
Pholoë. 62.45
Pholon centaurus. 86.2
Phoroneus. 42.30. & 57.8
Phœnix. 31.28
Phœnice. 163.18
Phœnice cur dicatur minor arctus. 70.22
Phœnices nauigandi artis periti. 70.28 (24
Phœbe. 27.28. & 45.3 & 180.
Phœbea. 44.38
Phrixus. 58.33. & 80.3
Phrixus & Helle. 10. et 171.36
Phrixi pellis Aetæ regno fatalis. 16.6
Phronius. 14.11
Phrontides. 14.10. & 15.46
Phrygius tonus. 154.20
Phyleto. 81.9
Phyllis. 23. 11. unde phylla Græcis folia. 17

Phylliſitis

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Phylliris. 101.19
Phyton. 175.18
Pietatis exempla. 59.30
Pigmentarii. 158.28
Pilus. 62.25
Pinther. 47.17
Piranthus. 42.49
Pireſia urbs. 12
Pirithous. 27.17.& 44.50
Pirithous argonauta. 12
Pirithoi cum Theſeo amicitia. 60.16
Piſander phyſicus. 138.27
Piſces. 84.1.& 172.18
Piſcis Notius. 87.2. eiuſdem ortus.108.41.42.& 108. & 186.47. occaſus. 108.3
Piſcis. 180.44
Piſcis auſtrinus. 160.39
Piſcis deſcriptio. 100.30
Piſcium deſcriptio. 98.29
Piſcium commiſſuræ occaſus. 187.46
Piſis. 30.5
Piſtricis deſcriptio. 99.1
Piſtricis ortus.107.47.& 108.1
Piſtricis occaſus. 108.3.19
Pithus. 31.35
Pithiocamptis. 19.50
Pittacus Mityleneus. 56.17
Planetæ. 87.7.& 106.13.& 181.1
Platonis eloquentia. 139.3
Plauſtrum. 162.5.& 165.8
Plauſtrum primum à quo fabricatum. 72.8
Plauſtrū pro ſeptent. 70.11.21
Plauti Vidularia. 159.18
Pleiades. 53.24.& 81.19.& 95.9.21.& 169.36.& 173.13.26.& 245.14
Plenilunium. 189.11
Plexippus. 47.18.& 58.19
Plinthius. 57.17
Pliſthenes. 58.25.36
Ploræ inſula. 13.31
Plutonia cōiunx, quæ Luna & Diana. 111.23
Pluton terrarū præſul. 137.10
Γλδτος. eodem
Plutus. 72.6
Podalyrius. 31.31.& 27.48
Podarces. 31.45. (19
Podargus. Podarces equ⁹. 18
Poli.66.37.& 107.5.& 162.42
Polipes. 29.45
Poli, qui & uertices, duo.189.30.& 237.5
Polinctores. 155.18
Poliſſo. 81.9
Polites. 30.6
Polixo. 15.1
Polus. 161.49.& 163.19
Polus arcticus. 88.15
Pollux. 15.9.& 27.7.40.& 44.43.& 59.12.& 81.50.& 56.38
Pollux Amycū occidit. 15.18
Pollux unde dicatur. 147.25
Pollux, eiusq́ filius cur Saturnus. 136.29
Pollucibilitas. 136.29
Pollucibiliter. 136.30
Polybus. 24.20.43
Polibe. 47.26
Polycaſte. 149.29
Polybœtes. 31.48
Polydectes. 23.41.& 24.8.& 62.10.& 74.47.& 172.50
Polydector. 47.26
Polydorus. 25.47.& 27.2.& 29.42.& 34.33.
Polydorus primus. 30.4
Polydorus ſecundus. eodem
Polydora. 45.34
Polyidus. 39.46.& 41.15
Polymena. 29.43
Polymnia. 138.39.& 139.26
Polymneſtor.34.34.et 57.26
Polymetus. 29.44
Polynices. 24.39.& 25.2.& 16.33.& 26.1.11.& 37.3
Polyphemus. 13.48
polyphemus argonauta. 12
Polyphemus Cyclops.37.40
Polyphontes. 41.34
Polyſenes uel Polyxenus. 31.43
Polypœtes. 27.47
Polyxenus. 2749
Polyxo. 53.19
Polyxena.30.3.& 34.46.& 47.24.& 152.19
Polyzeius Rhodius. 76.35
Porphyrius epigrammatopæus. 142.48
Poſidon cur Neptunus Græcis. 137.2
Portumnus deus. 10
Præſepe ſtella. 245.17
Priamus. 29.39
Priami filii & filiæ.29.24.49
Priapus. 45.22.& 86.16.& 156.3.197.29
Priaſus. 13.35
Priſcorum obſeruatio quanquam rudis, certa tñ.188.33
Problema. 156.32
Procyon. 67.23.& 71.34.& 85.29.& 245.39.45
Procyonis deſcriptio. 100.47
Procyonis ortus. 108.10.& 187.25. occaſus. 130.36
Procris. 52.7.& 57.30.& 59.27.& 85.17.& 178.14
Procruſtes. 20.3
Proculus Locrus. 155.32
Progne.21.3.et 60.3.et 57.14.
Prœtus.22.42.& 24.8. et 79.22.& 148.32.43
Prometheus. 42.26.83.& 73.29.& 87.9.77.15. euiſdem diſtributio carnium. eodem. ignem hominibus reſtituit. 29. Caucaſo affigitur.37. ſoluitur. 22.29
Promethei fabula. 144.19
Promethei aquila Herculi cæſa. 18.34
προμήθεια. 144.36
Promi. 157.16
Proſerpina. 45.9.& 111.23
Proſerpina Pirithoo in coniugium petita. 27.21
Proſerp. Plut. nupta. 137.38
Proſerpina eadem quæ & luna. 148.7
Proſerpina eadem cum Diana. 186.13.15

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Proſerpinæ raptus. 42.18
Propꝰ ſtella. 95.49. et 245.16
Pręſegmina. 158.48
Proteus. 41.5
Proteus. 36.9
Proteas. 47.18
Proteſilaus. 27.48. & 33.18. et 59.12
Proteſilai ſepulchrum. 86.27
Prothenor. 31.37
Protheon. 47.22
Protheus. 31.46
Protome hippi. 245.29
Protrigetas ſtella. 245.21
Protogeniæ. 44.46
Protus ſiue Prothous. 27.49
Pſyche. 136.18. & 138.24
Pſychis & Cupidinis fabula. 150.35
Ptolemęon ſtella. 180.29
Puerorum amor ab Orpheo introductus. 74.13
Pugio. 47.27
Pumilior. 156.38. Pumili. 40
Pylades. 36.19.22. & 37.17
Pymplęa urbs. 12
Pyramides Aegyptii. 56.36
Pyramus. 57.43
Pyranthus. 55.46. & 177.26
Pyrante. 47.22.
Pyrrha. 42.29. & 44.19.21. et 174.43
Pyrrha dictus Achilles. 31.10. & 32.2
Pyrrhus. 32.2
Pyrois ſtella. 87.20. & 113.3
Pythagoras. 154.22
Pythaules. 62.17
Pythius, unde dictꝰ Apollo. 42.14.
Pythia ludi. eod. 16
Pythia. 59.39
Python. 22.20. & 42.3
Python ab Apolline ſagittis necatus. 139.17

Q

Quadrigarum inuētor. 75.30
Quadrigarum certamen ubi primo inſtit. 63.10
Quadrigis inter deos primus Sol uſus. 75.13
Q. Fabius Lucullus. 157.42

R

Ras algenſe. 45.36
Ras dalgol. 91.31
Ramentum. 157.40
Renes & inguina Veneri dicata. 152.4
Regel algenſe. 100.4
Regia ſtella. 24.19
Remus. 59.21
Rhadamantus. 44.46
Rhene ſiue Rhenia. 64.11
Rhodiis dies longiſſ. horarū xiiii. 239.28
Rhodos. 64.6
Rhodope. 40.34
Rias. 45.7
Romæ natalis dies qn̄. 187.8
Romanorum mos in deſultore mittendo. 27.41
Romulus. 59.21 (142.41
Roſæ cur in tutela Veneris.
Rubeta rana quomodo tempeſtates arceat. 189.27
Rubrius. 159.31
Rubigalia. 188.36
Rutilius Geminus. 155.45

S

Sacrarius. 181.20. ſeu ſaccrarium. 46
Sacus auri inuent. 65.8
Sagaris flu. 76.26
Sagitta. 77.9. & 167.38. & 245.28
Sagittæ deſcriptio. 93.10
ortus. 108.38. occaſus. 108.11. & 186.39. & 187.38
Sagittarius. 83.17. & 160.46. & 175.44.
Sagittarii ortus. 108.36
Sagittarii deſcriptio. 97.30
Salamin. 12
Salmoneus. 59.6. & 23.18.27
Salomon. 80.15
Salius. 62.46
Salutares gemini cur dicti. (167.1
Samos inſula. 13.22
Samothraces dii. 167.3
Sandapila. 155.7
Sapiētia immortalis. 142.13
Sardinia. 64.4
Sardis. 63.50
Sarpedon. 34.8. & 44.46
Saturn. Græcis. κρόνος 142.35
Saturnus Pollucis fil. 136.24
Saturn. cur falcē gerat. 136.35.
cur caſtratus fingatur. 34
Saturnus à ſaturādo. 136.28
Saturni filii. 136.38
Saturni ſtella. 87.13. & 111.32. & 112.37
Schedius. 31.39
Scientię principiū, ſcire quod neſcias. 138.36
Sciron. 20.6
Scironis petræ. 20.8
Scolponeæ. 157.3
Scorpiꝰ. 83.8. et 160.31. et 164. (37
Scorpii cor. 91.2
ortus. 180.22. & 157.3.
occaſus. 186.48
Scorpii deſcriptio. 97.4
Scylla. 38.24. & 47.18. & 60.2. & 44.5. & 54.39
Scylla Cratoris fil. 54.46
Scylla Niſi fil. in Cirim piſcē. (44
Scyllæ fabula. 145.27
Scyro inſula. 31.8
Selinuntius. 60.22
Semele. 10. & 46.30
Semeles fabula. 146.31
Semeles ab inferis reuo. 72.22
Semiramis. 56.34. et 57.26. et (58.15
Semones. 156.11.
Septem ſapientes. 56.16
Septentriones. 70.8. & 67.2. & 165.9.
Septentriones cur non occidant. 69.46
Septētriones duplices. 160.28
Septentrionalis circulus. 237.15.50. & 239.9
Septent. ſigna quæ. 245.26
Serapion Aſcalanites. 138.17
Serenitatis ſigna. 185.2
Sergeſtus. 62.43
Seriphos inſul. 25.40
Seriphus. 64.10

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Serpens. 70.30. malorum Heſperidum cuſtos. 164.34. et 245.28
Serpentis occaſus. 108.4
Serpentarius. 160.30.45. & 164.26. & 245.28
Serpentarii deſcriptio. 92.37
Serræ inuentor. 149.21
Siboë. 11
Sibylla. 39.49.
Sicilia. 64.5. & 79.50.
Sictothius. 11
Signorũ xii. latitudo & longitudo. 109.29
Signa xii. 69.13
Signifer. 160.18. & 241.49. eiꝰ latitudo. 243.5
Signa cœleſtia. 245.9
Silicernii. 155.47
Siluri caro aduſta ad quid utilis. 189.24
Simonides. 64.16
Sinon. 34.31. & 41.2
Sipylus. 11
Sipylus mons. eodem
Sirion. 85.28
Sirenes. 38.20. & 42.17. & 145.15.25
Sirenides locus. eodem. 25
Sirius. 100.37. & 178.7.39
Siſyphus. 23.18. & 55.18
Smynthe inſula. 36.43
Smyntheus Apollo. 34.4
Smyrna. 23.2. & 63.51
Sol quomodo tempeſtat aut ſerenitatis index. 185.3
Sol Græcis Apollo cur. 185.8
Sol ũde dict. 185.13. et 137.49
Sol maior Luna. 111.36
Solis eclipſis quõ et quando. 184.49. & 110.38
Solis ſtella. 87.13
Solis curſus. 108.46. contra mundi motum. 109.6.37. & 106.34. & 184.39
Solis defectus inuentor Atreus. 61.6
Solis filii. 45.1
Solis filiæ. 145.1
Solis ignis albus. 109.24
Solis equi. 138.2. & 185.17
Solis coloſſus apud Rhodios. 56.31
Solon Athenienſ. 56.17
Solſtitia duo. 160.7. & 187.23
Solſtitialis circulus. 237.19. & 239.1.9
Soſides Atticus. 150.20
Soſitheus tragicus. 83.21
Spatiantis. 57.8
Sphęra quid. 66.16. eius circuli. 29.43
Sphæræ lx. partes. 66.68
Sphæræ diuiſio cur in octo partes. 103.44
Sphinx. 24.31. & 44.6
Sphincius. 10. & 57.17
Spica. 166.44
Spica ſtella. 245.20
Spicę ortus. 187.43
Stega. 157.3
Stella regia. 186.42. et 245.19
Stellarũ curſus qualis. 106.16
Stellarum ac ſiderum ordo ſiue diſpoſitio. 160.28
Stennio. 175.4
Sthenelus. 27.47. & 31.26. & 58.26
Sthenoboëa. 22.41. et 79.27. & 57.49
Stheno. 140.17.31
Stephanꝰ loci nomen. 72.29
Sterope. 53.27. & 81.26. & 173.19
Steſimbrotus Thaſius. 155.10
Stilbon ſtella. 87.27. & 112.17. & 139.44
Strophades inſ. 13.31
Strophius. 36.7
Stoici. 142.30
Stymphalides. 15.39. & 18.14
Succidæ. 187.11
Succius comicus. 158.46
Succulę quæ et hyades. 53.20
Succulæ quando oriantur. 188.1. & 187.14. quando occidant. 187.5
Sudum. 159.25
Suggrundaria. 155.42
Sulpicilla. 136.18. & 139.3
Summates. 158.43
Suppetiæ. 157.20
Sus cur Cereri immolat. 64.22
Sutela. 156.42.
Sycion. 64.8
Symplegades petræ. 15.45
Symplegades quomodo argonautis ſuperatæ. 15.34
Symphoniatũ diuerſitas & ordo. 153.12
Symplones. 158.44. ſymplator. 46
Σύνδεσμος ὑπερώνιος. 98.46
Syndeſmos ſidus. 245.25
Syria dea. 54.31
Syris argentei piſces ſacri. 180.47
Syri piſces & columbas cur non edant. 54.34. & 84.6. & 87.4. & 172.35.
Syrophanes Aegypt. 140.3

T

TAges. 158.49
Talaus. 25.37
Tallius. 27.49
Talthybius. 31.50
Tanais flu. 68.12
Tantalus. 11. & 28.2. et 37.29. & 44.48. & 58.25.36
Tantali fabula. 147.41
Taurus. 81.1. & 160.33. et 169.9
Tauri deſcriptio. 95.5
Tauri ortus. 107.44
Tauri cauda. 81.37
Taygeta. 53.27
Taygete. 81.24. & 173.18
Telamon argonauta. 12. & 29.34.40. & 61.24
Telchini. 163.15
Telegonus. 38.14.50. & 39.34. Penelopem uxorem ducit. 41
Telemachus. 38.50
Telemachus Circen uxorem ducit. 59.41
Telemus. 39.48
Telemus augur. 57.40
Teleontes. 27.48
Telephus. 32.26.32.43. et 45.29. et 59.20. et 58.20
Telephi haſta. 32.47

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Temenus. 57.30
Tempeſtates. 188.11
Tempeſtatis ſigna. 185.2
Tempeſt. quomodo à uitib. & ſegetib. arcendæ. 189.26
Templa deorũ à quibus primo conſtituta. 56.48
Tenedos. 64.9
Tenos. 64.10
Terpſichore. 138.42
Terra mundi medium, ſphęræ centrum. 68.4
Terræ aurea mala. 70.34
Terræ diuiſio. 68.10
Terreſtris ſtella. 180.30
Tereus. 26.3.& 58.36
Terroris tria genera. 140.28
Teſiphonus. 30.8
Teſtorius. 30.6
Tethis Iunonis nutrix. 69.47
Tetragonon. 185.44
Teucer. 29.41.& 30.6.& 31.25
Teuthias. 32.33
Thales Mileſius. 56.17
Thales Phœnix natiõe. 70.26
Thalia. 138.36
Thalpius. 27.49
Thamiris. 73.19
Thaſius. 22.37
Thebæ Heptapylæ. 63.46
Thebarũ ſeptem portæ. 25.29
Thebæ urbs ab Amphione & Zeto mœniis cincta. 11
Thebæ Thebaidæ hecatompylæ. 63.42
Thebanorum reges. 27.1
Themidia Althea. 168.45
Themiſto. 10.& 57.17.et 58.6
Theobula. 31.37
Theoclimenus. 39.48
Theocritus antiquitatum hiſtoricus. 140.19
Theonoë. 39.48. & 52.32. & 60.9
Theophanes. 171.43
Theophilus philoſ. 147.28
Thera. 25.30.
Theremachus. 26.20.& 18.36 48.& 45.30
Thermodoon flu. 15.47
Therſamon. 15.37
Therſander. 25.25.45
Theſeus. 19.45. & 21.34. & 45.34. eiuſdem res geſtę. 49. pag. 20. & deinceps
Theſeus argonauta. 12
Theſeus Neptuni fil. 72.96
Theſeus, qui inter ſidera Engonaſin. 73.53
Theſei ad labyrinthum Cretam profectio. 72.33
Theſeus ex labyrintho Ariadnes opera liberatus. 164.7
Theſmenes. 25.49
Theſis. 153.27
Theſmophoria. 43.26
Theſpia. 31.37
Theſpiades xii. 45.31
Theſprotus. 29.9
Theſſalus. 56.49
Theſtor. 52.35
Thetis. 22.22
Thetis, quæ poſtea Menalippe. 79.34
Thetis pro auſtronoto. 189.32
Thetis pro aqua. 151.42
Thetidis congreſſus. 77.45
Thetidis & Pelei nupt. 30.25
Thieſtes. 16.29.36.& 28.29
Thymbræus. 41.9
Thiphys. 15.49
Θηρίον. 182.1
Thiſadie. 30.37
Thiſbe. 58.14
Thoas. 14.48.& 15.2.& 27.49.et 31.45.et 36.30.et 61.23. occiſus. 37.5
Thraſius. 22.37
Thraſimedes. 31.28
Thrax. 45.20
Threicia auis. 83.39
Thuribulum. 181.8.et 245.41
Thyrſolochus. 245.40
Tibiæ à Minerua repert. 46.2 & 152.38.& 153.29
Timenus. 55.47
Timœtes. 30.6
Tindareus. 27.9
Tiphys argonauta. 12
Tireſias. 25.9.& 39.46.& 26.42. inter Iouẽ & Iunonem de ueneris uoluptate arbiter. 45
Tireſiæ fabula. 143.46
Tireſiæ reſponſum in Oedipoda. 24.40
Tiſamenus. 37.32
Tiſiphone. 137.20
Titanes. 75.47.& 140.7.& 168.47
Titanus. 61.39
Titanomachia. 43.41
Titiuillitium. 156.49.et 157.1
Tlepolemus. 27.48.& 31 31. & 45.29
Τόνος. 111.18.& 153.16
Torrida zona. 160.12
Trapezus. 63.44
Tropezos ciuitas. 165.15
Triangulus. 161.3.& 172.14
Trianguli deſcriptio. 94.29
Tridens Neptuni. 137.5
Trigonon. 185.44
Triopas. 42.50
Triopas rex. 76.29
Triops. 37.28
Trieterica ſacra. 40.27
Triptolemꝰ. 43.15.& 64.21. & 76.14.& 81.47
Tripus. 167.14
Triſtitiæ remedium miſeriarum obliuio. 140.12
Trite. 47.19
Tritonis buccina. 82.24
Tritonis palus. 75.5
Triuia cur dicta Luna. 186.12
Troia muro cincta ab Apolline & Neptuno. 29.28
Troiæ expugnatores qui, & quot naues. 51.20
Troianus equus. 34.22
Troianorum qui quot occiderint. 35.33
Troilus. 30.4.& 29.45
Tropicus. 67.6
Tropicus Chimerinus. 67.13 qui & brumalis. 68.24
Tropicus therinus ſiue æſtiuus. 67.3.& 105.11
Tropicus cancri. 105.27

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Tropicus hyemalis, qui & auſtralis. 167.18
Tropicus hyemalis ſiue Capricorni. 105.10
Tropicus circulus cur dictus Solſtitialis. 237.24.50
Tropici duo. 160.6
Tropicorum et æquatoris par magnitudo. 239.40
Tropos. 167.17
Tubicines funeri adhi. 65.37
Tuceta. 158.22
Tullia. 60.5
Tumin Corynienſis. 155.32
Tuſci. 40.41
Tutulus. 156.24
Tyberianus. 159.25
Tyberone. 168.16
Tydeus. 25.17.26.34
Tyndareus. 36.25
Typhon. 83.37.& 84.3
Typhonis proſapia. 44.1
Typhus ſolis. 139.14
Tyrrhenus tubæ inuent. 63.35
Tyrrhenum melos. 63.36
Tyrrheni. 40.41
Tyrrheni delphini, & Tyrrhenum mare. 40.49
Tyrrheni nautæ. 78.46.
in Delphinos. 79.2
Tyros. 57.18
Tyro. 23.21. & 59.38
Tytius. 22.32

V

VAdatus. 159.33
Valgia. 158.40
Valgitor. eodem 41
Vega. 89.40
Veſi inuentrix Iſis. 64.25
Vergiliæ. 81.38. & 95.20. & 173.26
Vergiliarum ortus. 187.1.15 occaſus. 2.& 3.4.& 187.50
Vergiliarũ exortu æſtas. 188.18
Venus. 54.28
Venus pro uita uoluptuaria. 142.27.28. eius. effigies. eod. 39.
Venus cum Cupidine in piſces. 84.4
Venus Arſinoë. 82.38
Veneris cum Marte adulterium. 43.29.& 44.47
Veneris ſtella. 87.21.& 111.26. & 112.1
Veneris ſtella, qui & heſpherus. 111.28.& 112.6
Venuſtare. 158.30
Ver quando. 67.44
Ver in Ariete. 104.38.et 105.23
Vertumnus. 156.13
Veruina. 157.48
Verutum. 157.49
Veſpillones. 155.12
Vindemiator ſtella. 187.37
Vinũ quis primus miſcuerit. 65.2
Vini colendi ratio Icario tradita. 71.6
Vinalia. 188.44.& 189.5
Virbius. 59.14
Virga Mercurii. 73.47
Virgo. 82.46.& 160.31.et 165. 22.& 166.24
Virginis deſcriptio. 96.33
virginis ortus. 109.10
Virio auis quando prodeat. 189.18
Vita hominis triplex, cõtemplatiua, actiua, uoluptuaria. 141.24
à Virib. quomodo arcendæ tempeſtates. 189.26
Vlyſſes. 27.49.& 30.48. inſaniam ſimulat. 31.2. & 38. 50.& 31.25.& 59.17.
Siſyphius dictus. 55.19
Vlyſſes Sirenum cãtum prætervectus. 42.22.& 145.14
Vlyxes quaſi ὅλων ξένος. 145. (19
Vlyſſis errores. 37.34
Vlyſſis cognitio. 39.5
Vlyſſis mors. 39.37
Vmbilicus libidinis loc⁹ mulieribus. 143.14
Voluptuaria uita. 141.37
Vox. 138.21
Vox uiua. 153.5
Vox quid. 161.33
Vocis gradus. 153.26
Vrania. 138.44
Vraniſcus. 245.42
Vrion. 84.45.& 177.25
Vrna. 160.47
Vrnæ ſtellæ. 245.22
Vrſa maior. 69.20. cur nunquam occidat. 46
Vrſa maior Græcis hamexa.
Vrſa minor. 70.2 (70.9
Vrſa maior et minor. 245.27
Vrſæ. 162.2
Vrſæ utriuſq; forma. 88.4
Vtis. 37.45
Vulcanus. 45.28. & 46.15
Vulcan. Mineruæ amore captus, Erichthoniũ gignit. 75.16
Vulcanus unde dict⁹. 146.15
Vulcani filii. 45.16
Vulcani & Mineruæ fabula. 146.6
Vxores ſuas qui occiderint. 56.27

X

XAntho. 45.32
Xanthus. 47.21.et 45.1
Xanthus equus. 18.19
Xantippe. 59.37
Xenodice. 30.5
Xiphax ſtella. 53.32
Χρόνος. 142.35
Xynius lacus. 12

Y

Ὑπερηφανία. 147.25

Z

ZEtes. 13.27.35.& 14.17. & 15.31.
Zetus. 11.& 44. 45. & 62. 23.& 154.30
Zetus & Amphion pro geminis. 167.2
Ζεύς. 140.40
Zodiac⁹. 66.et 105.18.et 160.18. et 241.49. eius latitud. 243.5
Zodiaci xii. ſigna. 69.15
Zonæ. 160.10
Zonæ frigidæ. 68.21
Zonæ quinq;. 243.45
Zona torrida. 245.6

FINIS.

FABVLARVM

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

FABVLARVM HYGINI PER CAPITA INDEX.

THEMISTO. 1
Ino. 2
Phrixus. 3
Ino alia Eurypidis. 4
Athamas. 5
Cadmus. 6
Antiope. 7
Eadem Euripidis. 8
Niobe. 9
Chloris. 10
Niobidæ. 11
Pelias. 12
Iuno. 13
Argonautæ. 14
Lemniades. 15
Cyzicus. 16
Amycus. 17
Lycus. 18
Phineus. 19
Stymphalides. 20
Phrixi filii. 21
Aeeta. 22
Abſyrtus. 23
Iaſon. 24
Medea. 25
Medea exul. 26
Medus. 27
Othus & Ephialtes. 28
Alcumena. 29
Herculis athla. 30
Parerga eiuſdem 31
Megara. 32
Centauri. 33
Neſſus. 34
Iole. 35
Deianira. 36
Aethra. 37
Theſei labores. 38
Dædalus. 39
Paſiphaë. 40
Minos. 41
Theſeus apud Minotaurum. 42
Ariadne. 43
Cocalus. 44
Philomela. 45
Erichtheus. 46
Hippolytus. 47
Reges Athenienſes. 48
Aeſculapius. 49
Admetus. 50
Alceſtis. 51
Aegina, Mirmydones. 52
Aſteriæ. 53
Thetis. 54
Titius. 55
Buſiris. 56
Stheneboea, Bellerophon. 57
Smyrna. 58
Phyllis. 59
Siſyphus & Salmoneus. 60
Salmoneus. 61
Ixion. 62
Danaë. 63
Andromeda. 64
Alcyone. 65
Laius. 66
Oedipus. 67
Polynices. 68
Adraſtus. 69
Reges ſeptem Thebas profecti. 70
Epigoni. 71
Antigona. 72
Amphiaraus, Eriphyle, et Alcmeon.
Hyoſipyle. 74 (73
Tireſias. 75
Reges Thebani. 76
Leda. 77
Tyndareus. 78
Helena. 79
Caſtor. 80
Helenæ Proci. 81
Tantalus. 82
Pelops. 83
Oenomaus. 84
Chryſippus. 85
Pelopidæ. 86
Aegyſthus. 87
Atreus. 88
Laomedon. 89
Priami filii. 90
Paris. 91
Iudicium Paridis. 92
Caſſandra. 93
Anchiſes. 94

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Vlyſſes. 95
Achilles. 96
Qui ad Troiam, & quot nauibus ierunt. 97
Iphigenia. 98
Auge. 99
Teuthras. 100
Telephus. 101
Philoctetes. 102
Proteſilaus. 103
Laodamia. 104
Palamedes. 105
Hector. 106
Armorum iudicium. 107
Equus Troianus. 108
Ilione. 109
Polyxena. 110
Hecuba. 111
Prouocantes. 112
Quem quis occîdit. 113
Græci quot occiderunt. 114
Troiani quot occiderunt. 115
Nauplius. 116
Clitemneſtra. 117
Proteus. 118
Oreſtes. 119
Iphigenia Taurica. 120
Chryſes. 121
Aletes. 122
Neoptolemus. 123
Reges Achiuorum. 124
Odyſſea. 125
Vlyſſis agnitio. 126
Telegonus. 127
Augures. 128
Oeneus. 129
Icarus, Erigone, & Canis 130
Nyſus. 131
Lycurgus. 132
Hammon. 133
Tyrrheni. 134
Laocoon. 135
Polyidus. 136
Merope. 137
Philyra. 138
Curetes. 139
Python. 140
Sirenes. 141
Pandora. 142
Phoroneus. 143
Prometheus. 144
Niobe ſiue Io. 145
Proſerpina. 146
Currus Triptolemi. 147
Vulcanus, Harmonia. 148
Epaphus. 149
Titanomachia. 150
Ex Typhone & Echidna geniti. 151
Typhon. 152
Deucalion & Pyrrha. 153
Phaëton Heſiod. 154
Iouis filii. 155
Solis filii. 156
Neptuni filii. 157
Vulcani filii. 158
Martis filii. 159
Mercurii filii. 160
Apollinis filii. 161
Herculis filii. 162
Amazones. 163
Athenæ. 164
Marſyas. 165
Erichthonius. 166
Liber. 167
Danaus. 168
Amimone. 169
Filiæ Danai, quæ quos occidet. 170
Althea. 171
Oeneus. 172
Qui ad aprũ Calydoniũ ierũt. 173
Meleager. 174
Agrius. 175
Lycaon. 176
Calliſto. 177
Europa. 178
Semele. 179
Actæon. 180
Diana, & Canum nomina. 181
Oceani filiæ. 182
Equorũ Solis & Horarũ nia. 183
Pentheus & Agaue, 184
Athalanta. 185
Melampe. 186
Alope. 187
Theophane. 188
Procris. 189
Theonoë. 190
Rex Midas. 191
Hydon, Hyas alii. 192
Harpalycus, 193

Arion.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Arion. 194 Orion. 195
Pan. 196 Venus. 197
Niſu. 198 Scylla altera. 199
Chione. 200 Autolycus. 201
Coronis. 202 Daphne. 203
Nyctimene. 204 Arge. 205
Harpalyce. 206 Macareus. 207
Rhodos. 208 Cyrene. 209
Hecatea. 210 Herſe. 211
Endymion. 212 Atys. 213
Narciſſus. 214
Hermaphroditus. 215
Eurydice. 216 Maleas. 217
Hyacinthus. 218 Archelaus. 219
Cura. 220 Septẽ Sapiẽtes. 221
Septem Lyrici. 222
Septem opera mirabilia. 223
Qui facti ſunt ex mortal. immort. 224
Qui primi templa deorũ conſtit. 225
Quæ mortal. cũ Ioue cõcubuer. 226
Quæ cum Apolline. 227
Quæ cum Neptuno. 228
Quæ cum Mercurio. 229
Quæ cum Libero. 230
Quæ cum Marte. 231
Quæ cum Aquilone. 232
Quę immortales cum immortalibus concubuerunt. 233
Qui patres ſuos occiderunt. 234
Qui matres ſuas occciderunt. 235
Qui fratres ſuos occiderunt. 236
Patres qui filios ſuos occiderunt. 237
Qui filias ſuas occiderunt. 238
Matres quæ filios interfecerunt. 239
Quæ coniuges ſuos occiderunt. 240
Qui coniuges ſuas occiderunt. 241
Qui ſe ipſi interfecerunt. 242
Quæ ſe ipſæ interfecerunt. 243
Qui cognatos ſuos occiderunt. 244
Qui ſoceros & generos occider. 245
Qui filios in epulis conſumpſer. 246
Qui à canibus conſumpti ſunt. 247
Qui ab apro percuſſi, interierũt. 248
Faces ſceleratæ. 249
Quadrigæ quæ rectores ſuos perdiderunt. 250
Qui ab inferis redierunt. 251
Qui lacte ferino nutriti ſunt. 252
Quæ contra fas concubuerunt. 253
Quæ piæ fuerunt, uel quipii. 254
Quæ impiæ fuerunt. 255
Quæ caſtiſſimæ fuerunt. 256
Qui inter ſe amici & coniunctiſſimi fuerunt. 257
Atreus & Thyeſtes. 258
Lynceus. 259
Eryx. 260
Agamemnon, qui Dianæ ceruam ignarus occidit. 261
Noctua. 262
Ceres. 263
Qui fulmine icti ſunt. 264
Qui à Neptuno perierunt, uel à Mercurio, uel à Minerua. 265
Qui ab Apolline perierunt. 266
Quæ bellicoſiſſimę fuerunt. 267
Qui fortiſſimi Heroës fuerunt. 268
Qui ampliſſimi fuerunt. 269
Qui formoſiſſimi fuerunt. 270
Qui ephebi formoſiſſimi fuer. 271
Iudicia parricidarum, qui in Areopago cauſam dixerunt. 272
Qui primi ludos fecerunt uſq; ad Aeneam quintumdecimum. 273
Qui quid inuenit. 274
Oppida qui quæ condiderũt. 275
Inſulæ maximæ. 276
Rerum inuentores primi. 277

FINIS.

LOCORVM QVORVNDAM EMENDATIOR LECTIO.

Pag. 13. linea 4. Alcmenæ. 30. filio. 38. Oenomati. 39. à Piſis. 16. 42. in ahenum. 17. 23. & regi. 37. forte legendum atrotos pro Atropos. 45. geſſiſſet. 18. 15. ſtercus bouile 21. 7. inuentam in monte. 28. 2. Pelopen. 30. 46. per uinum. 36. 31. cum Piſade. 37. 7. Ad Electram. 41. ut caueret. 41. 20. Polyidus. 36. quæ in tiliam uerſa eſt. 42. 31. ſorore ſua. 43. 1. ex Inacho & Argia 10. 44. 24. altiſſimus. 45. Zetus & Amphion ex. 45. 19. ex Leodoce. 22. ex Creuſa Erichthei filia. quanquam alij Procrin Erechthei filiã huius uxorem, ipſam uero Creontis Corinthiorũ regis filiã faciunt. 27. Linus ex Vrania Muſa, Ariſteus ex Cyrene. 65. 35. ſtellæ. 67. 4. ad cum. 11. antarcticos. 71. 21. fugæ. 28. pauperie. 72. 19. labyrinthi. 73. 12. ſibi dij reſtituant. 75. 2. Aeſchylus 80. 4. Heſiodus. 82. 22. ab hoſtibus. 105. 33. mentionẽ fecimus. 116. 47. hoc pacto. 117. 24. atq; naturæ. 139. 5. Solucrat. 32. cæſaries. 141. 3. Homerus. 148. 2. poſuere. quaſi θριγκίων. 152. 48. reſerare. 155. 10. Steſimbrotus Thaſius. 35. Sicinium Dentatum. 161. 24. & noni à muſis. ut Homerus:

C. IVLII HYGINI AVGVSTI LIBERTI FABVLARVM LIBER.

EX CALIGINE CHAOS:

Ex Chao & Caligine, Nox, Dies, Erebus, Aether.

Ex Nocte & Erebo fatũ, ſenectus, mors, lethũ, continentia, ſomnus, ſomnia, id eſt, Lyſimeles, Epiphron, Dumiles, *Porphyrion, Epaphus, diſcordia, miſeria, petulantia, Nemeſis, Euphroſyne, amicitia, miſericordia, Styx, Parcæ tres, id eſt, Clotho, Lacheſis, Atropos, Heſperides, Aegle, †Heſperie, Aërica.

Ouidius Morphea, Icelon, et Phantaſum appellat.

Ex æthere & die terra, cœlum, mare.

Hæ, Heſpertuſa & Areuſa ab aliis dicuntur.

Ex æthere & terra, dolor, dolus, ira, luctus, mendacium, iuſiurandum, ultio, intemperantia, altercatio, obliuio, ſocordia, timor, ſuperbia† ingeſtum, pugna, oceanus, Themis, tartarus, pontus et Titanes, Briareus, Gyges, Steropes, Atlas, Hyperion, & †Ptolus, †Saturnus, Ops, Moneta, Dione, Furiæ tres, id eſt, Alecto, Megera, Tiſiphon .

egeſtas. polus.

Cæus *Ophion fortaſſis, de quo Orph. apud Apolloniũ li. 1*

Ex terra & tartaro. Gigantes, Enceladus, †Coëmſe, Lenteſmophius, Aſtræus, Pelorus, Pallas. *Emphitus, Phorcus, Ienios agrus *Alemone *Ephialtes, † Erylus, Effra *Corydon, *Pheomis, Theodamas, Othus, Typhon, Polibœtes. Menephiarus, *Abſeus, *Colophomus, Iapetus.

Eriolas.
Memphis, Apis fortaſſe.

Ex ponto & mari piſcium genera, Oceanitides, Heſtyæa, Meliæ, Ianthe, Admeto, ſiluo, *Paſiphe, Polyxo, Eurynome, Euagoreis, Rhodope, Lyriſcitia, *Teſchinoëno, Cliteimneſte, *Piecus, Menippe, Argia. Eiuſdem ſeminis flumina. Strymon, Nilus, Euphrates, Tanais, Indus, Cephiſus, †Iſmarus, Axenus, Achelous, Simois, Inachus, Alpheus, Thermodoon, Scamandrus, Tigris, Meandrus, Orontes.

Iſmenus

Ex ponto & terra Thoumas *Tuſciuerſus, Cepheus.

a Ex Nereo & Dorede Nereides quinquaginta, Glauce, Thalia, Cymodoce, Neſæa, Spio, Thoë, Cymothoëa Actea, Limnoria, Melite, Iæra, Amphithoë, Agaue, Doto, Protho, Pheruſa, Dynomene, Dexamene, Amphinome, Callianaſſa, Doris, Pœnope, Galathea, Nimertis, Apſeudes, Clymene, Ianira, Panopæa, Ianaſſa, Mæra, Orithya, Acmathia, Drimo, Xantho, Ligea, Phyllodoce, Cydippe, Lycorias, Cleio, Beroë, Ephyre, Opis, Aſia, Deicpea, Arethuſa, Clymene, Crenis, Eurydice Leucothoë.

Ceto fortaſſe, ſic enim Heſiodus habet.

Memphale

Ex Phorco & † Tetoa. Phorcides, † Pamphede, Enyo, Cherſis. Pro hac ultima, Dino alii ponunt.

Hæc tota pagina in uet. exemplari ita uetuſtate obliterata & corrupta erat, ut præter ueſtigia literarũ, propemodum nihil deprehendi certo poſſet.

Ex Gorgone, & Ceto, Sthenno, Euryale, Meduſa.

Ex Polo & Phœbe, Latona Aſterie, *Aphirape, Perſeis, Pallas.

Ex Iapeto & Clymene, Atlas, Epimetheus, Prometheus.

Ex Hyperione & Aethra, Sol, Luna, Aurora.

Ex Saturno & Ope, Veſta, Ceres, Iuno, Iuppiter, Pluto, Neptunus.

Ex Saturno & Philyra, Chiron, Dolops.

Ex Aſtreo & Aurora, Zephyrus, Boreas, Notus, Fauonius.

Ex Atlante & Pleione, Maia, Calypſo, Alcyone, Merope, Electra, Celæno.

b Ex Pallante, gigante & ſtyge, Scilla, uis, inuidia, poteſtas, uictoria, fontes, lacus.

Amphitrite.

Ex Neptuno & † Amphitrione, Triton.

Ex Dione & Ioue, Venus.

Ex Ioue & Iunone, Mars.

Ex Iouis capite, Minerua.

Ex Iunone ſine patre Vulcanus.

Ex Ioue & Eurynome, Gratia.

Ex Ioue

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ex Ioue rurſus & Iunone, Iuuentus, Libertas,
Ex Ioue & Themide, Horæ.
Ex Ioue & Cerere, Proſerpina.
Ex Ioue & Moneta, Muſæ.
Ex Ioue & Luna, Pandion.
Ex Venere & Marte Harmonia & formido.
c Ex Acheloo & Melpomene, Sirenes, *Teles, Raidne, Molphetes, *Tione.
Ex Ioue & Clymene, Mnemoſine.
Ex Ioue & Maia, Mercurius.
Ex Ioue & Latona Apollo & Diana.
Ex * & terra Python draco diuinus.
d Ex Thaumante & * Iris, Harpyæ, Cæleno, Ocypete, Podarce.
Ex Sole & Perſa Circe, Paſiphaë, Aeëta, Perſes.
Ex Aëeta & Clytia, †Medea. idya
Ex Sole & Clymene, Phaëton & Phaëtontides, *Merope, Helie, Etherie, Dioxyppe.
Ex Typhone & Echidna, Gorgon, Cerberus, Draco, qui pellem auream arietis Colchis ſeruabat. Scylla quæ ſuperiorem partem fœminæ, inferiorem canis habuit, quam Hercules interemit, Chimera, Sphinx, quæ fuit in Bœotia. Hydra ſerpens, quæ nouē capita habuit, quam Hercules interemit, & draco Heſperidum.
Ex Neptuno & Meduſa Chryſaor, & equus Pegaſus.
Ex Chryſaore & Cellirhoë, Geryon trimembris.

a *Ex Iliados σ. & Vergilij quinto, nomina, ex Heſiodo autem numerum tranſtulit. Panopæam uero & Clymenen repetit, numerū explendi gratia. Nam apud Heſiodū quinquaginta, ſed tamen alijs nominibus recenſentur.*

b *In uetuſto exemplari legebatur ex Pallante gigante, Scylla Stygia uis, quæ uerba ex Heſiodo nos tranſpoſuimus.*

c *Commentarius in Odyſſeos μ. Telxiepiam, Agloaphemen, Piſinoën, & Lygiam, uocat, quatuorq́; eas facit.*

d *Electra fortaßis addendum, ſic enim Heſiodus habet.*

FABVLA PRIMA

THEMISTO.

ATHAMAS Aeoli filius, habuit ex Nebula uxore filiū Phrixum, & filiam Hellen: & ex Themiſto. Hypſei filia, filios duos, Sphinciū & Orchomenum: Et ex Ino Cadmi filia, filios duos, Learchum, & Melicerten. Themiſto quod ſe Ino coniugio priuaſſet, filios eius interficere uoluit. Itaque in regia latuit clàm, & occaſione † nacta, cum putaret ſe inimicæ natos interfeciſſe, ſuos imprudens occidit, à nutrice decepta, quod eis ueſtem perperam iniecerat. Themiſto cognita re, ipſa ſe interfecit. inuenta

II. Ino.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

II. Ino.

INo Cadmi & Harmoniæ filia, cum Phrixũ & Hellen ex Nebula natos interficere uoluiſſet, iniit conſiliũ cum totius generis matronis, & cõiurauit, ut fruges in ſementẽ quas darẽt, torrerẽt, ne naſcerentur. Ita ut cũ ſterilitas & penuria frugũ eſſet, ciuitas tota partim fame, partim morbo interiret. De ea re Delphos mittit Athamas ſatellitẽ. Cui Ino præcepit, ut falſum reſponſum ita referret, Si Phrixũ immolaſſet Ioui, peſtilentiæ fore finẽ. Quod cum Athamas ſe facturũ abnuiſſet, Phrixus ultro ac libens pollicetur ſe unũ ciuitatẽ ærumna liberaturũ. Itaq; cum ad aram cum infulis eſſet adductus, & pater Iouẽ cõprecari uellet, ſatelles miſericordia adoleſcentis, Inus Athamanti conſilium patefecit. Rex facinore cognito, uxorẽ ſuã Ino, & filium eius Melicerten Phrixo dedidit necandos. Quos cũ ad ſuppliciũ duceret, Liber pater ei caliginẽ iniecit, et Ino ſuã nutricẽ eripuit. Athamas poſtea ab Ioue inſania obiecta, Learchũ filiũ interfecit. At Ino cum Melicerte filio ſuo in mare ſe præcipitauit. Quã Liber Leucotheam uoluit appellari: nos matrẽ Matutã dicimus: Melicerten aũt deũ Palæmonẽ, quẽ nos Portunũ dicimus. Huic v. quoq; anno ludi gymnici fiunt, qui appellantur ἴσθμια.

III. Phrixus.

PHrixus & Hellen inſania à Libero obiecta, cum in ſylua errarent, Nebula mater eò dicitur ueniſſe, & arietem inauratum adduxiſſe Neptuni et Theophanes filium, eumq́; natos ſuos aſcendere iuſſit, & Colchos ad regem Aeetam, Solis filium tranſire, ibiq́; arietem Marti immolare. Ita dicitur eſſe factum. *Quò cum aſcendiſſent, & aries eos in pelagus detuliſſet, Helle de ariete decidit, ex quo Helleſpontum pelagus eſt appellatum, Phrixum autem Colchos detulit. Ibi matris præceptis arietem immolauit, pellemq́; eius inauratam in templo Martis poſuit. Quam ſeruante dracone Iaſon Aeſonis & Alcimedes filius dicitur petiſſe. Phrixum autem Aeeta libens recepit, filiamq́; †Calliopen dedit ei uxorem. Quæ poſtea liberos ex eo procreauit. Sed ueritus eſt Aeeta, ne ſe regno eiicerent, quod ei reſponſum fuit ex prodigiis: Ab aduena Aeoli filio morte caueret. Itaq; Phrixum interfecit. At filii eius, Argus, Phrontis, Melas, †Cylindrus, in ratem conſcenderunt, ut ad auum Athamãtem tranſirẽt. Hos Iaſon cum pellem peteret, naufragos ex inſula Dia ſuſtulit, & ad †Calliopen matrẽ reportauit. Cuius beneficio ad ſororem Medeam eſt commendatus.

Chalciopen, ità eni ferè omnes ſororẽ Medeæ nominant. Citorus alij: Chalciopen.

IIII. Ino Euripidis.

ATHamas in Theſſalia rex cum Inonem uxorem, ex qua duos filios periſſe putaret, duxit Nymphæ filiam Themiſtonem uxorẽ, ex ea geminos filios procreauit. Poſtea reſciit Inonem in Parnaſo eſſe, † quæ bacchationis cauſa eò perueniſſe. Miſit qui eã adducerent. Quam adductam celauit. Reſciit Themiſto eam inuentam eſſe, ſed quæ eſſet neſciebat. Cœpit uelle filios eius necare. Rei conſciã, quam captiuam eſſe credebat, ipſam Inonem ſumpſit, & ei dixit, ut filios ſuos candidis ueſtimentis operiret, Inonis filios nigris, Ino ſuos candidis, Themiſtonis pullis oppoſuit. Tunc Themiſto decepta, ſuos filios occidit. Id ubi reſciit, ipſa ſe necauit. Athamas autem in uenatione per inſaniam Learchum maiorem filium ſuum interfecit. At Ino cum minore filio Melicerte in mare ſe deiecit, & dea eſt facta.

atq;

V. Athamas.

SEmele, quod cum Ioue concubuerat, ob id Iuno toto generi eius fuit infeſta. Itaq; Athamas Aeoli filius, per inſaniam in uenatione filium ſuum interfecit ſagittis.

VI. Cadmus.

CAdmus Agenoris & †Agriſopes filius, ira Martis, quod draconem fontis Caſtalii cuſtodem occiderat, ſuorum prole interempta, cum Harmonia Veneris & Martis filia uxore ſua in Illyriæ regionibus, in dracones ſunt conuerſi.

Argyopes, ità à Pherecyde dicitur.

VII. Anti

VII. Antiopa.

ANtiopa Nyctei filia, ab †Epapho per dolum eſt ſtuprata. Itaq; à Lyco uiro ſuo eiecta eſt. Hanc uiduam Iuppiter compreſſit. At Lycus Dircen in matrimoniũ duxit, cui ſuſpicio incidit, uirum ſuum clàm cum Antiopa concubuiſſe. Itaq; imperauit famulis, ut eam in tenebris uinctam clauderent. Cui poſtquã partus inſtabat, effugit ex uinculis Iouis uoluntate, in montem Cytheronem. Cumq́; partus premeret, & quæreret ubi pareret, dolor eam in ipſo biuio coëgit partum edere. *Quos paſtores pro ſuis educarunt, & appellarunt Zeton, ἀπὸ τοῦ ζητεῖν τόπον. Alterum aũt Amphionem, ὅτι ἐν διόδῳ, ἢ ὅτι ἀμφὶ ὁδὸν αὐτὸν ἔτεκεν, id eſt, quoniam in biuio eum edidit. Qui poſtquam matrem agnouerunt, Dircen ad taurum indomitum deligatam uita priuarunt. Ex cuius corpore in monte Cytherone fons eſt natus, qui Dirceus eſt appellatus, beneficio liberi, quod eius baccha fuerat.

Epopeo, ut in Corinth. Pauſ.

Videtur deeſſe, peperitq; gemellos, aut ſimile.

VIII. Eadem Euripidis quam ſcribit Ennius.

NYctei regis in Bœotia fuit filia Antiopa. Eius formę bonitate Iuppiter adductus, grauidam fecit. Quam pater cum punire uellet propter ſtuprum, minitans periculum, Antiopa effugit. Caſu in eodem loco, quò illa peruenerat, †Epaphus Sicyonius ſtabat. Is mulieré aduectam domo, matrimonio ſuo iunxit. Id Nyctæus ægre ferens, cum moreretur, Lyco fratri ſuo per obteſtationem mandat, cui tum regnum relinquebat, ne impune Antiopa ferret. Huius poſt mortem Lycus Sycionem uenit, interfecto Epapho, Antiopam uinctã adduxit in * Cytheronem, parit geminos, & reliquit. Quos paſtor educauit, Zetum & Amphioné nominauit. Antiopa Dirce uxori Lyci data erat in cruciatum, ea occaſione nacta, fugæ ſe mandauit. Deuenit ad filios ſuos. Ex quibus Zetus exiſtimans fugitiuam, non recepit. In eundem locum Dirce per bacchationem Liberi illuc delata eſt, ibi Antiopam repertam, ad mortem extrahebat. Sed ab educatore paſtore adoleſcentes certiores facti, eam eſſe matrem ſuam, celeriter conſecuti matrem, eripuerunt. Dircen ad taurum crinibus religatã, necant. Lycum cum occidere uellent, uetuit eos Mercurius, & ſimul iuſſit Lycum concedere regnum Amphioni.

Epopeus

IX. Niobe.

AMphion & Zetus Iouis & Antiopes Nyctei filii, iuſſu Apollinis Thebas muro circũcinxerunt uſq; ad *Semeduſtum Laiumq́; Labdaci regis filiũ in exiliũ eiecerunt. Ipſi ibi regnũ obtinere cœperunt. Amphion in coniugium Niobã Tantali & Dionei filiã accepit. Ex qua procreauit liberos ſeptem, totidemq́; filias. Quem partũ Niobe Latonæ antepoſuit, ſuperbiusq́; locuta eſt in Apolliné & Dianã. Quod illa cincta uiri cultu eſſet, & Apollo ueſtem deorſum*, atq; crinitus, & ſe numero filiorum Latonã ſuperare. Ob id Apollo filios eius in ſylua uenantes, ſagittis interfecit in monte Sipylo. Et Diana filias in regia ſagittis interemit, præter Chloridé. At genitrix liberis orba flendo lapidea facta eſſe dicitur in monte Sipylo. Eiusq́; hodie lachrymæ manere dicũtur. Amphion autem cum templum Apollinis expugnare uellet, ab Apolline ſagittis eſt interfectus.

inædificatum fortaſſe.

Videtur deeſſe, haberet, aut ſimile uerbum.

X. Chloris.

CHloris in urbe Seti* Amphionis filia, quæ ex ſepté ſuperauerat. Hãc habuit in coniugem Neleus *Hippocoontis filius. Ex qua procreauit liberos, maſculos xii. Hercules cum Pylum expugnaret, Neleum interfecit, & filios eius decem, undecimus autem Periclymenis beneficio Neptuni aui in aquilæ effigiem commutatus, mortem effugit. Nam duodecimus Neſtor in Ilio erat, qui tria ſecula uixiſſe dicitur beneficio Apollinis. Nam, quos annos Chloris & fratrum, Apollo eripuerat, Neſtori conceſſit.

Homerus tamen nõ huius, ſed alterius Amphionis, qui fuit Iaſij, filiã uidetur facere, Odyſ. λ

XI. Niobidæ.

LErta, Tantalus, Iſmenus, Eupinus, Phædimus, Sipulus, Chiade, Chloris, Aſtygratia, Siboë, Sictothius, Eudoxa, Archenor, Ogigia. Hi ſunt filii, & filiæ Niobæ uxoris Amphionis. *Nõ modo corrupta, hæc, ſed etiam tranſpoſita nomina uidentur, ſic enim ab alijs recenſentur: filiorum ſcilicet, Archemorus, Tantalus, Iſmenius, Epinicus, Phædimus, Sipylus, & Damaſichton: filiarum autem: Chloris, Aſtycratia, Pelopia, Neæra, Cleodoxe, Ogygia, & Clytia. Et erant quoque in uetuſt. exemp. eraſæ quædã literæ, & pro ijs aliæ ab indocto, ut apparet, quopiam repoſitæ.*

XII. Pelias

XII. Pelias.

PEliæ Cretei & Tyrus filio reſponſum erat, ut Neptuno ſacrum faceret. Et ſi quis monocrepis, id eſt, uno pede calciatus ſuperueniſſet, tum morte eius appropinquare. Is cum annua ſacra faceret Neptuno, Iaſon Aeſonis filius, fratris Peliæ, cupidus ſacra faciendi, dum flumen Euhenum tranſiret, calciamentum reliquit: quod ut celeriter ad ſacra ueniret, neglexit. Id Pelias inſpiciens, memor ſortium præcepti, iuſſit eum pellem arietis, quam Phryxus Marti ſacrauerat, inauratam, Colchis ab rege Aeeta hoſte petere. Qui conuocatis Græciæ ducibus, Colchos eſt profectus.

XIII. Iuno.

Apollonius Anaurum uocat cũ fluuium.

IVno cum ad flumen † Euhenum in anum ſe cõuertiſſet, & ſtaret ad hominum mentes tentandas, ut ſe flumen Euhenum transferrent. Et id nemo uellet, Iaſon Aeſonis & Alcimedes filius eam tranſtulit. Ea autẽ irata Peliæ, quod ſibi ſactum intermiſerat facere, effecit ut Iaſon unam crepidam in limo relinqueret.

XIIII. Argonautæ conuocati.

Pymplæa, fortaſsis, ſic enim Apollonius. Cometæ alij, ut Apoll. et Orph.

Clymene

Ita quidem uetuſtum exẽplar habet, ſed arbitror ſubdititiũ, pro Minyæ eſſe, et à prox. repetitum.

Laothoes, ſic a eni Orpheus.

Titareſius, ſic enim Apollon.

Apud Apoll. Dolopeis gẽtile eſt, proprium autẽ Climene.

Canthus, ut Apollonius. b Euritus, uide Apolloniũ li. 1. Flaccus, nõ Clytium, ſed Iphitũ in Colchis periſſe tradit.

Endeidos, Chironis alij.

IAſon Aeſonis filius & Alcimedes Climeni filiæ, & Theſſalorum dux. Orpheus Oeagri & Calliopes Muſæ filius, Thrax, urbe * Fleuia, quæ eſt in Olympo monte, ad flumen Enipeum, Martis cytharista. Aſterion † Pyremi filius, matre Antigona Pheretis filia, ex urbe Peline. Alii aiunt Priſci filium, urbe Pireſia, quæ eſt in radicibus Phyllæi montis, qui eſt in Theſſalia. Quo loco duo flumina, Apidanus, & Enipeus, ſeparatim proiecta, in unum conueniunt. Polyphemus, Elati filius, matre Hippea Antippi filia, Theſſalus, ex urbe Lariſſa, pedibus tardus. Iphiclus Phylaci filius, matre † Periclymene Minyæ filia, ex Theſſalia, auunculus Iaſonis. Admetus Pheretis filius, matre Periclymene, * Minois filia, ex Theſſalia, mõte Calcodonio, unde oppidũ & flumen nomen traxit. Huius Apollinem pecus pauiſſe ferunt. Eurytus & Echion, Mercurii & † Antreatæ Mereti filiæ filius, ex urbe Alope, quæ nunc uocatur Eheſus. Quidã autores Theſſalos putant. Ethalides Mercurii & Eupolemiæ Mirmydonis filiæ filius. Hic fuit Lariſſeus, urbe Gyrtone, quæ eſt in Theſſalia. Hic oſtendit nullo modo Centauros ferro ſe poſſe uulnerare, ſed truncis arborũ in cuneum adactis. * Cæneus Elati filius, Magneſius, hunc nõnulli fœminã fuiſſe dicũt. Cui petenti, Neptunũ propter connubiũ optatũ dediſſe, ut in iuuenilẽ ſpeciẽ cõuerſus, nullo ictu interfici poſſet, quod eſt nunq̃ factũ, nec fieri poteſt, ut quiſq̃ mortalis non poſſet ferro necari, aut ex muliere in uirum conuerti. Mopſus Ampyci & Chloridis filius. Hic augurio doctus ab Apolline, ex Oechalia, uel ut quidã putãt, * Lyparenſis. Eurydamas Iti & Demonaſſæ filius. Alii aiunt Crimeni filiũ, qui iuxta lacũ Xynium * Dolopeidẽ urbem inhabitabat. Theſeus Aegei & Aethræ Pytthei filiæ filius, à Trœzene, alii aiũt ab Athenis. Pirythous Ixionis filius, frater Centaurorũ, Theſſalus. Menœtius Actoris filius. * Amponitus. * Eribotes Teleontis filius. * Ameleon. Eurytion, Iri & Demonaſſæ filius. Ixition ab oppido * Cerintho. Oileus Leodaci & Agrianomes Perſeonis filiæ filius, ex urbe Naricea. † Alii aiunt ex Eubœa. Clytius, & Iphitus, Euryti & Antiopes Pylonis filiæ filius, reges Oechaliæ. Hic conceſſa ab Apolline ſagittarum ſcientia cum autore muneris contendiſſe dicitur. Huius filius * Clytius ab Aeeta interfectus eſt. Pæleus & Telamon Aeaci & Pæneidos * Ceptionis filiæ filii, ab Aegyna inſula. Qui ob cædem Phoci fratris, relictis ſedibus ſuis, diuerſas petierunt domos. Pelæus Phthiam, Telamon Salaminam, quam Apollonius Rhodius * Atthida uocat. Butes Teleontis & Zeuxippes Eridani fluminis filiæ filius, ab Athenis. Phaleros Alcontis filius ab Athenis.

Tiphys Phorbantis & Hymanes filius, Boëtius, is fuit gubernator nauis Argo.

Argus

Argus Polybi & Argiæ filius,alii aiunt Danai filiũ,hic fuit Argiuus pelle taurina lanugine adopertus, is fuit fabricator nauis Argo. Phliaſus Liberi Patris,& Ariadnes Minois filiæ filius, ex urbe Phliunte,quæ eſt in Peloponneſo,alii aiunt Thebanũ. Hercules Iouis & Alcmenę Electryonis filiæ filius,Thebanus. Hylas Theodamãtis & Menodices Nymphę Oreonis filiæ filius, Ephoebus,ex Oechalia:alii aiũt ex Argis comitẽ Herculis.

Apoll. Areſtoris filium facit

Alijs autẽ Phlias dicitur ex matre Cheonophyle

Nauplius Neptuni & Amymones Danai filiæ filius,Argiuus. Idmon Apollinis & †Cyrenes Nymphæ filius,quidam Abantis dicunt,Argiuus.Hic augurio prudens,quãuis prædicentibus auibus, mortẽ ſibi denuntiari intellexit, fatali tamen militiæ non defuit. Caſtor & Pollux Iouis & Ledæ Theſtii filiæ filius Lacedæmonii,alii Spartanos dicunt, uterq; imberbis.His eodem quoq; tempore ſtellæ in capitibus ut uiderentur, accidiſſe ſcribitur. Lynceus & Idas Apharei,& Arenæ Bibali filiæ filii, Meſſenii ex Peloponeſo. Ex his Lynceus ſub terra quæq; latentia uidiſſe dicitur, neq; ulla caligine inhibebatur, alii aiunt Lynceum noctu nullũ uidiſſe. Idem ſub terra ſolitus cernere dictus eſt, ideo quod aurifodinas norat:is cum deſcendebat, & aurũ ſubito oſtendebat, ita rumor ſublatus,eum ſub terra ſolitũ uidere. Item Idas acer, ferox. Periclimenus Nilei et Chloridis Amphinois & Niobes filiæ filius,hic fuit Pylius. Amphidamus et Cepheus †Egei & Cleobules filii de Arcadia. Ancæus Lycurgi filius, alii nepotem dicunt,Tegeates.

Aſteries Pherecides habet

Alei habet Apol.

Augeas Solis & Naupidames Amphidamãtis filiæ filius,hic fuit ‡electus. Aſterion et Amphion †Ypetacli filii,alii aiunt Hipaſi,ex Pellene. Euphemus Neptuni & Europes †Tityi filiæ filius, Tænarius.Hic ſuper aquas ſicco pede cucurriſſe dicitur. Ancæus alter Neptuni filius,matre Alta Catheſti filia,ab Imbraſo inſula, quæ Parthenia appellata eſt, nunc aũt Samos dicitur. Erginus Neptuni filius,à Mileto quidam Periclimeni dicũt, Orchamenius. Meleager Oenei & Altheę Theſtii filiæ filius, quidã Martis putant,Calydonius. Laocoon Porthaonis filius Oenei frater,Calydonius. Iphiclus alter Theſtii filius,matre Leucippe Altheę frater,ex eadẽ matre, Lacedæmonius.Hic fuit Arcas†curſor, iaculator. Iphitus Nauboli filius Phocẽſis,alii Hippaſi filiũ,ex Peloponeſo fuiſſe dicũt.

‡Eleus,matrem aũt alij Hyrminen uocant

Hyperaſij Apol. habet

Apoll. aũt Polyphemum uocat

c

Credo legendũ, artificioſus, aut ſimile quiddam

Zetes & Calais Aquilonis uenti & Orithyæ Erichthei filiæ filii.Hi capita pedesq́; pennatos habuiſſe feruntur,crinesq́; ceruleos,qui peruio aëre uſi ſunt. Hi aues Harpyas tres Thaumantis & †Ozomenes filias Alopien,Acheloën,† Ocypeten fugauerũt, à Phineo Agenoris filio,eodem tempore quo Iaſoni comites ad Colchos proficiſcebantur. Quæ inhabitabãt inſulas Strophadas in Aegeo mari,quę Plotę appellãtur. Hæ fuiſſe dicuntur capitibus gallinaceis,pennatæ,alasq́;,& brachia humana,unguibus magnis, pedibusq́; gallinaceis,pectus album fœminãq; humana.Hi autem Zethes & Calais ab Hercule telis occiſi ſunt.Quorum in tumulis ſuperpoſiti lapides flatibus paternis mouẽtur. Hi autem ex Thracia eſſe dicuntur. †Focus & Priaſus Cænei filii ex Magneſia. Eurymedon Liberi Patris & Ariadnes Minois filiæ filius,à Phliunte. Palæmonius Lerni filius,Calidonius. Actor Hippaſi filius ex Peloponeſo. Therſanon *Solis & Leucothoës filius ex Andro. Hippalcimos *Pelopis & Hippodamiæ Enomai† filiæ filius, ex Peloponeſo Apiſis. Aſclepius Apollinis & Coronidis filius. Attiacha *Theſtii filia, Argiuus. Mileus Hippocoontis filius,Pylius. Iolaus Iphicli filius,Argiuus. Deucalion Minois & Paſiphaës Solis filiæ filius,ex Creta. Philoctetes Pœantis filius,à Meliboea.

Electræ Heſiod.

Celeno Apoll.

Phocus

Ceneus alter Coronis filius Coryna. Acaſtus Peliæ & Anaxabiæ Dymãtis filiæ filius, Ex Iolcho,duplici pallio coopertus.Hic uoluntarius Argonautis acceſſit, ſponte ſua comes Iaſonis. Hi autem omnes Minyæ ſunt appellati, uel quod plurimos eorum filiæ Minyæ pepererunt,uel quod Iaſonis mater Clymeni† & Minyæ filia erat.Sed neq; Colchos omnes peruenerunt,neq; in patriam regreſſum habuerunt.Hylas enim in Mœſia, à nymphis iuxta Cion, flumenq́; Aſcanium raptus eſt, quẽ dum Hercules & Polyphemus requirunt uento rapta naui deſerti ſunt. Polyphemus ab Hercule quoq; relictus,cõdita in Mœſia ciuitate,periit apud Chalibas. Thiphys aũt morbo abſumptus eſt, in Mariandinis in Propontide, apud Lycum regem, pro quo nauem rexit Colchos, Ancæus

Alcimede Clymenes quæ fuit, Minyæ filia erat. Apoll.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Neptuni filius. Idmon autē Apollinis filius ibi apud Lycum cum ſtramentatum exiſſet, ab apro percuſſus decidit, ultor Idmonis fuit Idas Apharei filius, qui aprum occidit.

Butes Teleontis filius, quāuis cantibus et cithara Orpheia* uocabatur, uictus tamen eſt dulcedine Sirenum, & naturus ad eas in mare ſe præcipitauit. Eum Venus delatū fluctibus †Lilybęo ſeruauit. Hi ſunt qui non peruenerūt Colchos. In reuerſione autem perierūt Euribates Teleontis filius, & †Cantus Cerionitis filius interfecti ſunt, in Lybia à paſtore Cephalione Naſamonis fratre, filio Tritonidis nymphæ & Amphitemidis, cuius *fuſte pecus depopulabātur. Mopſus autem Amyci filius ab ſerpentis morſu in Africa obiit. Is autem in itinere acceſſerat, comes Argonautis, Amyco patre occiſo. Item acceſſerunt ex inſula Dia Phrixi et Chalciopes Medę ſororis filii, Argus, Melas, Phrontides, †Cylindrus, ut alii aiūt uocitatos, Phronius, Demoleon, Autolycus, Phlogius. Quos Hercules cum eduxiſſet habiturus comites, dū Amazonū balteū petit, reliquit terrore perculſos, † à Daſcylo qui regis Manſuaden* filia. Hi autem cum exirēt ad Colchos, Herculem ducem facere uoluerunt. Ille abnuit, ſed potius Iaſonem fieri oportere, cuius opera exirent omnes: dux ergo Iaſon regnauit. Faber Argus Danai filius, cuius poſt mortem rexit nauem Ancæus Neptuni filius proreta nauigauit Lynceus Apharei filius, qui multum uidebat. Tutarchi autem fuerunt Zetes & Calais Aquilonis filii, qui pennas & in capite & in pedibus habuerunt. Ad proram & remos ſederunt Peleus & Thelamon, ad* pitulum ſederunt Hercules & Idas. Cæteri ordinem ſeruauerunt. Celeuma dixit Orpheus Oeagri filius. Poſt, relicto ab Hercule loco eius ſedit Peleus Aeaci filius. Hęc eſt nauis Argo, quam Minerua in ſideralem circulum retulit, ob hoc quod ab ſe eſſet ædificata, ac primum in Pelagus deducta eſt, hæc nauis in aſtris apparēs à gubernaculo ad uelum. Cuius ſpetiem ac formam Cicero in Phænomenis exponit his uerſibus.

al. ad Lilybæū — *Canethi enim filium facit Apol. eumq; cū Mopſo in Lybiam delatum, ibiq; periſſe dicit* — *Cytorus alij* — *A Daſcylo regis Mariādyni fil.*

At canis ad caudam ſerpens prælabitur Argo,
Conuerſam præ ſe portans cum lumine puppim.
Non aliæ naues ut in alto ponere proras
Ante ſolent roſtris Neptunia prata ſecantes,
Sicut cum cœptant tutos contingere portus
Obuertunt nauem magno cum pondere nautæ,
Aduerſamq́ꝫ trahunt optata ad littora puppim,
Sic conuerſa uetus ſuper æthera labitur Argo.
Inde gubernaculum tendens à puppe † uolante
Clari poſteriora canis ueſtigia † tangit.

Diuerſo lumine fulgens — *al. condit*

Hæc nauis habet ſtellas in puppe quatuor, in gubernaculo dextro quinque, in ſiniſtro quatuor, conſimiles inter ſeſe omnino tredecim.

a *Videntur hæc corrupte legi, et ad ſequentē potius Ceneū referri debere. Sic enim Apollon. ex quo huc multa ad uerbum etiam trāslata reperias.* Καινέα γὰρ ζῶόν περ ἔτι κλείουσιν ἀοιδοὶ κενταύροισιν ὀλέσθαι, ὅτε σφέας οἶος ἀπ' ἄλλων ἤλασ' ἀριστήων, οἱ δ' ἔμπαλιν ὁρμηθέντες, οὔτε μιν ἐγκλῖναι προτέρω σθένον, οὔτε δαΐξαι. ἀλλ' ἄρρηκτος, ἀκάμπτος ἐδύσετο νειόθι γαίης θεινόμενος στιβαρῇσι καταΐγδην ἐλάτῃσι. *& de eodem in commentario ferè eadem uerba ſequuntur, quæ hic de Neptuno & munere eius citātur. Quanq; Apollon. nō ipſum Cænea, ſed Cænei filium Coronū cum Argonautis profectū dicit.*

b *Apollonius non hunc ſed Canthum ex Euboëa ueniſſe ait, uidetur ergo tranſpoſita clauſula hæc eſſe à librario.*

c *Comment. Apollonij Aſtypaleæ Phœnicis filiæ, cæterum Apollonius nō uocat Imbraſiam inſulā proprio nomine, ſed epitheto, ab Imbraſo fluuio, qui poſtea Parthenius dictus eſt (ut Com. ibidem ait) eo quod iuxta eum Iuno cum uirgo etiam eſſet, nutrita fuerit. Hæc enim uerba ſunt* ὅλ' ἰμβρασίης, ἕδος ἥρης, παρθενίης ἀγκαῖη.

XV. Lemniadæ.

IN inſula Lemno mulieres Veneri ſacra aliquot annos nō fecerant, cuius ira uiri earum Threſſas uxores duxerunt, & priores ſpreuerunt. At Lemniades eiuſdem Veneris impulſu coniuratæ, genus uirorū omne quod ibi erat interfecerunt, præter Hypſipylem, quæ patrem ſuum Thoantem clām in nauem impoſuit, quem tempeſtas in inſulam† Tauricam detulit, interim Argonautæ prænauigantes, Lemno acceſſerūt, Quos ut uidit Iphinoë, cuſtos portæ, nūtiauit Hypſipylæ reginæ,

Oeneæam Apol. habet

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

reginæ cui Polixo ætate cõſtituta dedit conſilium, ut eos laribus hoſpitalibus obligaret, hoſpitio inuitaret. Hypſipyle ex Iaſone procreauit filios Eunæum & † Deiphilum. Ibi cum plures dies retenti eſſent, ab Hercule obiurgati diſceſſerunt. Lemniades autem poſtquam ſcierunt Hypſipylen patrem ſuum ſeruaſſe, conatæ ſunt eam interficere, illa fugæ ſe mandauit. Hanc prædones exceptam Thebas deportarunt, & regi † Lyco in ſeruitium uendiderunt. Lemniades autem quæcunq; ex Argonautis conceperunt, eorum nomina filiis ſuis impoſuerunt.

[Thoāti, Statius] [Lycurgo alij]

XVI. Cyzicus.

CYzicus † Euſori filius rex in inſula Propontidis Argonautas hoſpitio liberali excepit. Qui cum ab eo diſceſſiſſent, totum'q; diem nauigaſſent, nocte tempeſtate orta ad eandem inſulam ignari delati ſunt. Quos Cyzicus hoſtes pelaſgicos arbitrans eſſe, cum eis noctu in littore arma contulit, & ab Iaſone eſt interfectus. Quod poſtero die cum prope littus appropinquaſſet, & uidiſſet ſe regem interfeciſſe, ſepulturæ eum tradidit, atq; filiis regnum tradidit.

[Apoll. Aenei filium facit, Euſori autem ex filia nepotem]

XVII. Amycus.

AMycus Neptuni & Melies filius Bebryciæ rex. In huius regna qui uenerat, cæſtis cogebat ſecum contendere, & deuictos perdebat. Hic cum Argonautas prouocaſſet ad cæſtus, Pollux cum eo contendit, & eum interfecit.

XVIII. Lycus.

LYcus rex inſulæ Propontidis, Argonautas recepit hoſpitio, in honorem, eo quod Amycum interfecerãt, quod eum ſæpe *inficiaretur. Argonautæ dum apud Lycum morantur & extra *uenatum exiſſent, Idmon ab apro percuſſus interiit. In cuius dum diutius ſepultura morantur, Iphis Phorbantis filius moritur, tunc Argonautæ Ancæo Neptuni filio nauẽ Argo gubernandã dederũt.

XVIIII. Phineus.

PHineus Agenoris filius Thrax, ex Cleopatra habuit filios duos. Hi à patre nouercæ crimine excæcati ſunt. Huic etiam Phineo Apollo augurium dicitur dediſſe. Hic deorum conſilia cum enunciaret ab Ioue eſt excæcatus: & appoſuit ei Harpyas, quæ Iouis canes eſſe dicuntur, quæ eſcam ab ore eius auferent. Huc cum Argonautæ deueniſſent, & eum iter ut demonſtraret, rogarent, dixit ſe demonſtraturũ, ſi eum pœna liberarent. Tunc Zetes, & Calais Aquilonis uenti, & Orithyiæ filii, qui pennas in capite & in pedibus habuiſſe dicuntur, Harpyas fugauerunt in inſulas Strophadas, & Phineum pœna liberarũt. Quibus monſtrauit quomodo Symplegadas tranſirent, ut columbam mitterent, quæ petræ cum concurriſſent, in receſſu earum, illi retro refugerent. Argonautæ beneficio Phinei Symplegadas tranſierunt.

Videtur & hic locus corruptus eſſe, tale enim conſilium Phinei fuit, ut columbam emitterent, quæ ſi ſalua per petras tranſiſſet, ipſi quoq; ſequerentur, ſin inter tranſuolandum periſſet, retro fugerent, cederent'q; Deorum monitis.

XX. Stymphalides.

ARgonautæ cum ad inſulã Diam ueniſſent, & aues ex pennis ſuis eos conficerent pro ſagittis, cum multitudini auium reſiſtere non poſſent, ex Phinei monitu clypeos & haſtas ſumpſerunt, ex more Curetum ſonitu eas fugarunt.

XXI. Phrixi filii.

ARgonautæ cum per Cyaneas cautes, quæ dicuntur Petræ Symplegades intraſſent mare quod dicitur Euxinum, et errarẽt, uolũtate Iunonis delati ſunt ad inſulam Diam. Ibi inuenerunt naufragos nudos atque inopes Phrixi & Chalciopes filios, Argum, Phrontiden, Melam, Cylindrum. Qui cum caſus ſuos expoſuiſſent Iaſoni, ſe cum ad auum feſtinarẽt Athamanta ire, naufragio facto ibi eſſe eiectos, quos Iaſon receptos auxilio iuuit: qui Iaſonem Colchos perduxerũt, per flumen Thermodoontem, & cum iam non longe eſſent à Colchis, iuſſerunt nauem in occulto collocari, & uenerunt ad matrem Chalcyopem Medeæ ſororem, indicant'q;

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Iaſonis beneficia, & cur ueniſſet. Tūc Chalciope de Medea indicat, perducitq́ eam cum filiis ſuis ad Iaſonem. Quę cum eum uidiſſet, agnouit quem in ſomnis adamauerat, Iunonis impulſu, omniaq; ei pollicetur, & perducunt eum ad templum.

XXII. Aeta.

AEtæ Solis filio erat reſponſum, tam diu eum regnum habiturum, quādiu ea pellis quam Phrixus conſecrauerat in fano Martis eſſet. Itaq; Aeta Iaſoni hanc *ſimultatem conſtituit, ſi uellet pellem auratam auferre, tauros ęripedes qui flammas naribus ſpirabant, iungeret adamanteo iugo, & araret, dentes'q; draconis ex galea ſereret: ex quibus gens armatorum ſtatim enaſcerentur & ſe mutuo interficeret. Iuno aūt Iaſonem ob id ſemper uoluit ſeruatū quod cum ad flumen ueniſſet, uolens hominū mentes tentare, anum ſe ſimulauit, & rogauit ut ſe transferret. Cum cæteri qui tranſierant deſpexiſſent, ille tranſtulit eam: itaq; cum ſciret Iaſonem ſine Medeæ conſilio imperata perficere non poſſe, petit à Venere ut Medeæ amorem iniiceret. Iaſon à Medea Veneris impulſu amatus eſt, eius opera ab omni periculo liberatus eſt. Nam cum tauris araſſet, & armati eſſent enati, Medeæ monitu lapidē inter eos abiecit: illi inter ſe pugnantes, alius aliū interfecerunt, dracone autem uenenis ſopito, pellem de fano ſuſtulit in patriam'q; cum Medea eſt profectus.

XXIII. Abſyrtus.

AEta ut reſciit Medeā cum Iaſone profugiſſe, naue cōparata miſit Abſyrtū filiū cum ſatellitibus armatis ad eam perſequendam. Qui cum in Adriatico mari in Hiſtria eam perſecutus eſſet, ad Alcinoū regem, & uellet armis contendere, Alcinous ſe inter eos interpoſuit, ne bellarēt: quē iudicē ſumpſerunt, qui eos in poſterum diſtulit. Qui cum triſtior eſſet et interrogatus eſſet à coniuge Arete, quę cauſa eſſet triſtitię, dixit, ſe iudicem ſumptum à duabus diuerſis ciuitatibus, inter Colchos & Argiuos. Quē cum interrogaret Arete, quid nam eſſet iudicaturus, reſpondit Alcinous, Si uirgo fuerit Medea, parēti redditurum, ſin aūt mulier, coniugi: hoc cum audiuit Arete à coniuge, mittit nuntium ad Iaſonem, & is Medeam noctu in antro deuirginauit. Poſtero aūt die cum ad iudicium ueniſſent, & Medea mulier eſſet inuēta, cōiugi eſt tradita, nihilominus cum profecti eſſent, Abſyrtus timens patris præcepta, perſecutus eſt eos in inſulam Mineruę, ibi cum ſacrificaret Mineruæ Iaſon, & Abſyrtus interueniſſet, ab Iaſone eſt interfectus. Cuius corpus Medea ſepulturæ dedit, atq; inde profecti ſunt. Colchi qui cum Abſyrto uenerāt, timentes Aetam, illic remanſerunt, opidum'q; condiderunt, quod ab Abſyrti nomine Abſorin appellarunt. Hæc au*tem inſula poſita eſt in Hiſtria contra Pola, iuncta inſulæ Cantæ.

XXIIII. Iaſon Peliades.

IAſon cum Peliæ patrui ſui iuſſu tot pericula adiſſet, cogitare cœpit, quomodo eum ſine ſuſpicione interficeret, hoc Medea ſe facturam pollicetur. Itaque cum iam longe à Colchis eſſent, nauē iuſſit in occulto collocari, & ipſa ad Peliæ filias pro ſacerdote Dianæ uenit, eis pollicetur ſe patrem earum Pelian ex ſene iuuenem facturam. Idq́' Alceſtis maior filia negauit fieri poſſe, Medea quo facilius eam perduceret ad ſuam uoluntatem, caliginem eis obiecit, & ex uenenis multa miracula fecit, quæ uoriſimilia eſſe uiderentur, arietem'q; uetulū in † æneū coniecit, unde agnus pulcherrimus proſiluiſſe uiſus eſt, eodem'q; modo unde Peliades, id eſt Alceſtis, Pelopia, Meduſa, Iſidoce, Hippothoē, Medeæ impulſu patrem ſuum occiſum in æneo coxerunt: cum ſe deceptas eſſe uiderent, à patria profugerunt: at Iaſon ſigno à Medea accepto regia eſt potitus. A Caſtóq; Pelię filio fratri Peliadum, quod ſecum Colchos ierat, regnum paternum tradidit, ipſe cum Medea Corinthum profectus eſt.

ahenum

XXV. Medea.

Mermerum & Pheretē Pauſan. in Corinth. uoc.

MEdea Aetæ & Idyæ filia cum ex Iaſone iam filios † Marcerū & Feretum procreaſſet, ſummáq; concordia uiuerent, obiiciebatur ei hominem tam fortem, ac formoſum,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

moſum, nobilem, uxoré aduenam, atq; ueneficã habere. Huic Creon Menœci filius rex Corinthius filiam ſuã minoré † Glaucem dedit uxorem. Medea cum uidit ſe erga Iaſonem benemerentem, tanta cõtumelia eſſe affectam, coronã exuens fecit auream, eamq́ muneri iuſſit filios ſuos nouercæ dare. Creuſa munere accepto cum Iaſone & Creonte cõflagrauit. Medea ubi regiam ardere uidit, natos ſuos ex Iaſone Marcerum & Feretum interfecit, & profugit Corintho.

al. Creuſam, ſic enim & poſtea uocat

XXVI. Medea exul.

MEdea Corintho exul, Athenas ad Aegeum Pandionis filium deuenit in hoſpitiũ, eiq́ nupſit. Ex eo natus eſt Medus: poſtea ſacerdos Dianę, Medeã exagitare cœpit, regiq́ negabat ſacra caſte facere poſſe, eo quod in ea ciuitate eſſet mulier uenefica & ſcelerata, tunc iterum exulatur. Medea autem iunctis draconibus, ab Athenis Colchos redit, quæ in itinere Abſoridem uenit, ubi frater Abſyrtus ſepultus erat: Ibi Abſoritani ſerpentium multitudini reſiſtere non poterant. Medea autem ab eis rogata, lectas eas in tumulum fratris coniecit, quæ adhuc ibi permanentes, ſi qua autem extra tumulum, exit debitum naturæ perſoluit.

XXVII. Medus.

PErſi Solis filio, fratri Aeetæ reſponſum fuit, ab Aeetæ progenię morté cauere. ad quem Medus dum matrem perſequitur tempeſtate eſt delatus, quem ſatellites compræhenſum ad regem Perſen perduxerunt. Medus Aegei & Medeæ filius, ut uidit ſe in inimici poteſtaté ueniſſe, Hippoten Creontis filium ſe eſſe mentitus eſt. Rex diligentius quęrit, & in cuſtodiam eum coniici iuſſit, ubi ſterilitas & penuria frugum dicitur fuiſſe. Quò Medea in curru iunctis draconibus cum ueniſſet, ex regi ſe ſacerdotem Dianæ eméntita eſſet, dixit ſterilitatem ſe expiare poſſe. Et cum à rege audiſſet Hippoten Creontis filium in cuſtodia haberi, arbitrans eum patris iniuriam exequi ueniſſe, ibiq́ imprudens filium prodidit. Nam regi perſuadet eum Hippoten non eſſe, ſed Medum Aegei filium, à matre miſſum ut regem interficeret, petitq́ ut interficiendus ſibi traderetur, ęſtimãs Hippoten eſſe. Itaq; Medus cum productus eſſet, ut mendacium morte puniretur, & illa aliter eſſe uidit, quàm putauit, dixit ſe cum eo colloqui uelle, atq; enſem ei tradidit, iuſſitq; aui ſui iniurias exequi. Medus re audita Perſen interfecit, regnumq́ auitum poſſedit, ex ſuo nomine terram Medéa cognominauit.

XXVIII. Othos & Ephialtes.

OThos & Ephialtes Aloi & † Hiphimedes Neptuni filiæ filii, mira magnitudine dicuntur fuiſſe, hi ſinguli ſingulis menſibus nouem digitis creſcebant. Itaq; cum eſſent annorũ nouem, in cœlum aſcendere ſunt conati, qui aditũ ſibi ita faciebant, montem enim Oſſam ſuper Pelion poſuerũt, unde etiam † Pellion Oſſa mons appellatur, aliosq́ montes conſtruebant, qui ab Apolline † nacti ſunt, interfecti. Alii autem autores dicunt Neptuni & Hiphimedes filios fuiſſe * Atropos. Hi cum Dianã comprimere uoluiſſent, quæ cum non poſſet uiribus eorũ reſiſtere, Apollo inter eos ceruã miſit: quã illi furore incenſi, dum uolũt iaculis interficere, alius alium interfecerunt. Qui ad inferos dicuntur hanc pœnam pati ad columnam, auerſi alter ab altero, ſerpentibus ſunt deligati. Eſt ſtyx inter columnã ſedens ad quam ſunt deligati.

Iphimediæ *Pelius* *quo fortaſſe legendum*

XXVIIII. Alcumena.

AMphitryon cum abeſſet ad expugnandũ † Oechaliã, Alcumena æſtimans Iouem cõiugé ſuũ eſſe, eum thalamis recepit. Qui cum in thalamos ueniſſet, & ei referret, quæ in † Oechalia geſſiſſet, ea credens coniugé eſſe, cum eo cõcubuit, qui tam libés cum ea cõcubuit, ut unũ dié uſurparet, duas noctes congeminaret, ita ut Alcumena tam longã noctem ammiraretur. Poſtea cum nũtiaretur ei, coniugem uictoré adeſſe, minime curauit, quod putabat ſe coniugé ſuũ uidiſſe. Qui cum Amphitryon in regiã intraſset, & eam uideret negligentius ſecurã, mirari cœpit & queri, quod ſe aduenientem nõ excepiſset: cui Alcumena reſpondit, iam pridé ueniſti, &

Aetoliam *Aetolia*

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

mecum concubuiſti,& mihi narraſti quæ in Oechalia geſſiſſes. Quæ cum ſigna omnia diceret, ſenſit Amphitryon numen aliquod fuiſſe pro ſe, ex qua die cum ea non concubuit. Quæ ex Ioue compreſſa peperit Herculem.

XXX. Herculis Athla duodecim ab Euriſtheo imperata.

INfans cum eſſet, Dracones duos duabus manibus necauit, quos Iuno miſerat, unde primigenius eſt dictus. Leonem Nemæū quem Luna nutrierat in *Apud Molorchū fortaſſe* antro Amphriſo ac * tropum necauit. Cuius pellem pro tegumento habuit. Hydram Lerneam Typhonis filiā cum capitibus nouē ad fontē Lerneum interfecit. Hæc tantā uim ueneni habuit, ut afflatu homines necaret, et ſi quis eam dormientem trāſierat ueſtigia eius afflabat, & maiorū cruciatu moriebatur. Hanc, Minerua monſtrante, interfecit, & exenterauit, & ex eius felle ſagittas ſuas tinxit. Itaq; quicquid poſtea ſagittis fixerat, mortē non effugiebat, unde poſtea & ipſe periit. Aprum in Phrygia *Alij aprum Erimantheū à monte Arcadiæ uoc.* †Erimachum occidit. Ceruum uelocem in Arcadia cum cornibus aureis uiuū in conſpectum Euriſthei regis adduxit. Aues Stymphalides in inſula Martis, quæ emiſſis pennis ſuis iaculabantur, ſagittis interfecit. Augei regis ſtercus bouile uno die purgauit, *immiſſo* maiorem partē Ioue adiutore, flumine † Ammiſſo totum ſtercus abluit. Taurū cum quo Paſiphaë cōcubuit, ex Creta inſula Mycenas uiuum adduxit. Diomedem regem Thraciæ & equos quatuor eius qui carne humana ueſcebātur cum Abdero famulo interfecit. *Podargus uel Podarces* Equorū aūt nomina, †Podarius, Lampon, Xanthus, Dinus. Hippolyten Amazonam, Martis & Otriræ reginæ filiam: cui reginæ Amazonis balteū detraxit, tum†Antiopam *Hyppolyten alij* captiuam Theſeo donauit. Gerionem Chryſaoris filium, trimembrem, uno telo interfecit. Draconem immanem Typhonis filium, qui mala aurea Heſperidū ſeruare ſolitus erat ad montem Atlantem interfecit, et Euriſtheo regi mala attulit. Canem Cerberum Typhonis filium ab inferis regi in conſpectum adduxit.

XXXI. Parerga eiuſdem.

ANtæum terræ filium in Libya occidit. Hic cōgebat hoſpites ſecum luctari, & delaſſatos interficiebat, hunc luctando necauit. Buſiridem in Aegypto qui hoſpites immolare ſolitus erat, huius legem cum audiit, paſſus eſt ſe cum inſula ad aram adduci, Buſiris autem cum uellet Deos imprecari, Hercules eum claua ac miniſtros ſacrorum interfecit. Cygnum Martis filium armis ſuperatum occidit, quo cum Mars ueniſſet & armis propter filium contendere uellet cum eo, *Iuppiter* †Iouis inter eos fulmen miſit, atq; ita eos diſtraxit. Cetū cui Heſione fuit appoſita Troiæ occidit, Laomedontem patrem Heſionis, quod eam nō reddebat, ſagittis interfecit. *Aeton, fortaſſe legendum* †Aëthonem aquilam quæ Prometheo cor exedebat, ſagittis interfecit. Lycum Neptuni filium, quod Megaram Creontis filiam uxorem eius, & filios Theremachū, & Ophiten occidere uoluit, interfecit. Achelous fluuius in omnes figuras ſe immutabat. Hic cum Hercule propter Deianiræ coniugium cum pugnaret, in taurum ſe conuertit, cui Hercules cornu detraxit, quod cornu Heſperidibus ſiue nymphis donauit. Quod Deæ pomis replerunt, & cornu copiæ appellarunt. Neleū Hippocoontis filiū cum decē filiis occidit, quoniā is eum purgare ſiue luſtrare uoluit, tunc cum Megarā Creontis filiam uxorem ſuā, & filios Theremachum, & Ophiten interfecerat. Eurytum quod Iolem filiam eius in coniugiū petiit, & ille eum repudiauit, occidit. Centaurum Neſſum quod Deianiram uiolare uoluit, occidit. Eurytionem centaurū quod Deianiram Dexamenis filiam ſperatam ſuam uxorem petiit, occidit.

XXXII. Megara.

HErcules cum ad canem tricipitem eſſet miſſus ab Euriſtheo rege, & Lycus Neptuni filius putaſſet eum periiſſe, Megaram Creontis filiam uxorē eius & filios Theremachum & Ophiten interficere uoluit, & regnum occupare, Hercules eò interuenit, & Lycum interfecit: poſtea ab Iunone inſania obiecta, Megaram & filios Theremachū & Orphiten interfecit. Poſtquam

ſuæ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ſuæ mentis compos eſt factus, ab Apolline petiit dari ſibi reſponſum quomodo ſcœlus purgaret. Cui Apollo ſortem quod reddere noluit, Hercules iratus de fano eius tripodem ſuſtulit, quem poſtea Iouis iuſſu reddidit, & nolentem ſortem dare iuſſit. Hercules ob id à Mercurio Omphalæ reginæ in ſeruitutem datus eſt.

XXXIII. Centauri.

HErcules cum in hoſpitium ad Dexamenum regem ueniſſet, eiuſq; filiam Deianiram deuirginaſſet, fidemq; dediſſet ſe eam uxorem ducturũ, poſt diſceſſum eius Eurytion Ixionis & Nubis filius centaurus petit Deianiram uxorem: cuius pater uim timens, pollicitus eſt ſe daturum, die conſtituto uenit cum fratribus ad nuptias. Hercules interuenit, & Centaurũ interfecit, ſuam ſperatam abduxit. Item aliis in nuptiis Perythous Hippodamiam Adraſti filiam cum uxorẽ duceret, uino pleni, centauri conati ſunt rapere uxores Lapithis, eos centauri multos interfecerunt, ab * ipſis interierunt.

XXXIIII. Neſſus.

NEſſus Ixionis & Nubis filius Cẽtaurus rogatus ab Deianira ut ſe flumen Euhenum transferret, quam ſublatã, in flumine ipſo uiolare uoluit. Hoc Hercules cum interueniſſet & Deianira cum fidem eius imploraſſet, Neſſum ſagittis cõfixit. Ille moriẽs cum ſciret ſagittas Hydrę Lerneæ felle tinctas quantam uim haberent ueneni, ſanguinem ſuum exceptum Deianiræ dedit, & id philtrum eſſe dixit, ſi uellet ne ſe coniunx ſperneret, eo iuberet ueſtem eius perungi. Id Deianira credens, conditum diligenter ſeruauit.

XXXV. Iole.

HErcules cum Iolen Euryti filiam in coniugium petiiſſet, ille eum repudiaſſet, Oechaliam expugnauit. Qui ut à uirgine rogatur, parentes eius coram ea interficere uelle cœpit. Illa animo pertinacior, parentes ſuos ante ſe necari eſt perpeſſa, quos omnes cum interfeciſſet, Iolen captiuam ad Deianiram præmiſit.

XXXVI. Deianira.

DEianira Oenei filia Herculis uxor, cum uidit Iolen uirginẽ captiuam eximiæ formæ eſſe adductam, uerita eſt ne ſe coniugio priuaret. Itaq; memor Neſſi præceptis, ueſtem tinctam centauri ſanguine, Herculi qui ferret, nomine Lichan famulum miſit, inde paululum quod in terram deciderat, & id ſol attigit, ardere cœpit, quod cum Deianira uidit, aliter eſſe ac Neſſus dixerat intellexit, & qui reuocaret eum, cui ueſtem dederat, miſit. Quã Hercules iam induerat, ſtatimq; flagrare cœpit. Qui cum ſe in flumen conieciſſet, ut ardorem extingueret, maior flamma exibat. Demere autem cum uellet uiſcera ſequebantur. Tunc Hercules Lichan qui ueſtem attulerat rotatum in mare iaculatus eſt, qui quo loco cecidit petra nata eſt, quæ Lichas appellatur. Tunc dicitur Philoctetes Pœantis filius pyram in monte Oeteo conſtruxiſſe Herculi, eumq; aſcendiſſe † mortalitatem. Ob id beneficium Philocteti Hercules arcus et ſagittas donauit. Deianira aũt ob factum Herculis ipſa ſe interfecit.

Et exuiſſe fortaſſe aut ſimile quid deeſt

XXXVII. Aethra.

NEptunus & Egeus Pandionis filius in fano Mineruæ cum Aethra Pithei filia una nocte concubuerunt. Neptunus quod ex ea natũ eſſet Egeo cõceſſit. Is aũt poſtq̃ à Trœzene Athenas redibat, enſem ſuũ ſub lapide poſuit, & præcepit Aethræ, ut tunc eum ad ſe mitteret, cum poſſet eum lapidẽ alleuare, & gladiũ patris tollere, ibi fore indiciũ cognitionis filii. Itaq; poſtea Aethra peperit Theſeum Qui cum ad puberẽ ætatẽ perueniſſet, mater præcepta Aegei indicat ei, lapidemq; oſtendit ut enſem tolleret, & iubet eum Athenas ad Egeum proficiſci, *eoſq; omnes qui itineri infeſtabantur, omnes occidit.

Videtur nonnihil deeſſe

XXXVIII. Theſei labores.

COrinetem Neptuni filium armis occidit, Pithyocampten qui iter gradientes, co-

gebat ut ſecum arborem pinum ad terram flecterent, quam qui cum eo prenderat ille eam uiribus, miſsam faciebat, ita ad terram grauiter elidebatur, & peribat: hunc interfecit. Procruſten Neptuni filium, ad hunc hoſpes cum ueniſset, ſi longior erat, minori lecto propoſito, reliquam corporis partem præcidebat, ſin autem breuior ſtatura erat, lecto longiori dato, incudibus ſuppoſitis extendebat eum, uſq; dum lecti longitudinem æquaret, hunc interfecit. Scironem, qui ad mare loco quodam prærupto ſedebat, & qui iter gradiebatur, cogebat eum ſibi pedes lauare, & ita in mare præcipitabat, hūc Theſeus pari læto in mare deiecit, ex quo Scironis petræ ſunt dictæ. Cercionē Vulcani filiū armis occidit. Aprum qui fuit Cremione, interfecit. Taurū qui fuit Marathone, quem Hercules à Creta ad Euriſtheū adduxerat, occidit. Minotaurū oppido Gnoſi occidit.

XXXIX. Dędalus.

Eupalami alij DAedalus † Euphemi filius, qui fabricā à Minerua dicitur accepiſſe, Perdicē ſororis ſuæ filiū propter artificii inuidiam, quod is primū ſerram inuenerat, ſummo tecto deiecit, ob id ſcœlus in exilium ab Athenis, Cretam ad regem Minoëm abiit.

XL. Paſiphe.

Paſiphaë PAſiphe Solis filia, uxor Minois, ſacra Deæ Veneris per aliquot annos non fecerat, ob id Venus amorem infandū illi obiecit, ut taurū, quem ipſa amabat alia amaret.* In hoc Dædalus exul cum ueniſſet, petiit ab ea auxilium, is ei uaccam ligneam fecit, & ueræ uaccæ corium induxit, in qua illa cum tauro concubuit, ex quo cōpreſſo, Minotaurū peperit, capite bubulo, parte inferiore humana, tunc Dædalus Minotauro Labyrinthum inextricabili exitu fecit, in quo eſt concluſus. Minos re cognita, Dædalū in cuſtodiam cōiecit. At Paſiphe eum uinculis liberauit. Itaq; Dædalus pēnas ſibi & Icaro filio ſuo fecit, & accommodauit, & inde auolarūt. Icarus altius uolās, à ſole cera calefacta, decidit in mare, quod ex eo Icareum Pelagus eſt appellatum. Dędalus peruolāuit ad regem Cocalum in inſulam Siciliam, alii dicunt, Theſeus cum Minotaurum occidit, Dædalum Athenas in patriam ſuam reduxit.

**Fuerunt hoc loco in ueteri exemplari eroſa quædam, et alia ſuperinducta, ut dubium non ſit quin uerbis his mēdum aliquod inſit*

XLI. Minos.

MInos Iouis & Europæ filius, cum Athenienſibus belligerauit, cuius filius Androgeus in pugna eſt occiſus, qui poſteaquā Athenienſes uicit, uectigal Minois eſſe cœperūt. Inſtituit aūt ut anno unoquoq; ſeptenos liberos ſuos Minotauro ad epulandū mitterent, Theſeus poſteaq; à Trœzene uenerat, & audiit quāta calamitate ciuitas afficeretur, uolūtarie ſe ad Minotaurū pollicitus eſt ire. Quem pater cum mitteret, prædixit ei ut ſi uictor reuerteretur, uela candida in † nauem haberet. Qui aūt ad Minotaurū mittebantur, uelis atris nauigabant.

† naui

XLII. Theſeus apud Minotaurum.

THeſeus poſteaquā Cretam uenit, ab Ariadne Minois filia eſt adamatus, adeo ut fratrem proderet, & hoſpitem ſeruaret: ea enim Theſeo monſtrauit Labyrinthi exitum. Quò Theſeus cum introiſſet, & Minotaurum interfeciſset, Ariadnes monitu licium reuoluendo, foras eſt egreſsus, eamq;, quod fidem illi dederat, in coniugio ſecum habiturus, auexit.

XLIII. Ariadnes.

THeſeus in inſula Dia tempeſtate retentus, cogitans ſi Ariadnem in patriam portaſset, ſibi opprobium futurum, itaq; in inſula Dia dormientem reliquit, quam Liber amans inde ſibi in cōiugium abduxit. Theſeus aūt cum nauigaret, oblitus eſt uela atra mutare, itaq; Aegeus pater eius credens Theſeum à Minotauro eſſe conſumptū, in mare ſe præcipitauit, ex quo Aegeū pelagus eſt dictum, Ariadnes aūt ſororē Phedrā, Theſeus duxit in coniugium.

XLIIII. Cocalus.

MInos quod Dædali opera multa ſibi incōmoda acciderant, in Siciliam eſt eum perſequutus, petiitq; à rege Cocalo ut ſibi redderetur. Cui cum Cocalus promiſiſset,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

tiſſet, & Dædalus reſciſſet, ab regis filiabus auxilium petiit, illæ Minoëm occiderunt.

XLV. Philomela.

TEreus Martis filius Thrax, cum Prognen Pandionis filiã in coniugiũ haberet, Athenas ad Pandionem ſocerũ uenit rogatũ ut Philomelam alteram filiam ſibi in coniugium daret, Prognen ſuum diem obiiſſe dicit. Pandion ei ueniam dedit, Philomelamq; & cuſtodes cum ea miſit, quos Tereus in mare iecit, Philomelamq; inuitam in montem compreſſit. Poſtq; autem in Thraciam redit, Philomelam mandat ad Lynceum regem, cuius uxor Læthuſa quod Progne fuit familiaris, ſtatim pellicem ad eam deduxit. Progne cognita ſorore, & Terei impium facinus, *pari conſilio machinari cœperunt regi talem gratiam referre. Interim Tereo oſtendebatur in prodigiis, Ity filio eius mortẽ à propinqua manu adeſſe: quo reſponſo audito, cum arbitraretur Driantẽ fratrem ſuũ filio ſuo mortẽ machinari, fratrem Driantem inſontem occidit. Progne autem filium Itym ex ſe & Tereo natũ, occidit, patriq; in epulis appoſuit, & cum ſorore profugit. Tereus, facinore cognito, fugientes cum inſequeretur, Deorum miſericordia factum eſt, ut Progne in hirundinem cõmutaretur, Philomela in Luſciniam, Tereum autem accipitrem factum dicunt.

XLVI. Erichtheus.

ERichtheus Pandionis filius, habuit filias quatuor, quæ inter ſe coniurarunt ſi una earum mortem obiiſſet, cæteræ ſe interficerent. In eo tempore Eumolpus Neptuni filius, Athenas uenit oppugnaturus, quòd patris ſui terrã Atticam fuiſſe diceret. Is uictus cum exercitu, cum eſſet ab Athenienſibus interfectus, Neptunus ne filii ſui morte Erichtheus lætaretur, expoſtulauit, ut eius filia Neptuno immolaretur. Itaq; Orionia filia cum eſſet immolata, cæteræ, fide data, ſe ipſæ interfecerunt. Ipſe Erichtheus ab Ioue, Neptuni rogatu, fulmine eſt ictus.

Hanc infra Cõlophoniã uocat

XLVII. Hippolytus.

PHedra Minois filia, Theſei uxor, Hippolytũ priuignũ ſuũ adamauit. Quem cum non potuiſſet ad ſuam perducere uoluntatẽ, tabellas ſcriptas ad ſuum uirum miſit, ſe ab Hippolyto compreſſam eſſe, ſeq; ipſa ſuſpendio necauit, et Theſeus re audita, filium ſuum manibus† excidere iuſſit, & optauit à Neptuno patre filio ſuo †exitum. Itaq; cum Hippolytus equis iunctis ueheretur, repente è mari taurus apparuit, cuius mugitu equi expauefacti, Hippolytũ diſtraxerũt, uitáq; priuarũt.

Manibus excedere
Exitium

XLVIII. Reges Athenienſium.

CEcrops Terræ filius, Cephalus † Deiones filius. Agoreus Pandionis filius. Pandion Erechthonii filius. Theſeus Aegei filius, Erychthonius Vulcani filius, Erichtheus Pandionis filius, †Dedophon Theſei filius.

Deionei
Demophon

XLVIIII. Aeſculapius.

AEſculapius Apollinis filius, Glauco Minois filio uitam reddidiſſe, ſiue Hippolyto dicitur, quẽ Iuppiter ob id fulmine percuſſit. Apollo quòd Ioui nocere non potuit, eos qui fulmina fecerunt, id eſt, Cyclopes interfecit. Quod ob factum Apollo datus eſt in ſeruitutem Admeto regi Theſſaliæ.

L. Admetus.

ALceſtim Pelei filiam cum complures in coniugium peterent, & Pelias cum multos eorum repudiaret, † ſimultatem his conſtituit, ei ſe daturum, qui feras beſtias ad currũ iunxiſſet. Is quã uellet† ueheret. Itaq; Admetus ab Apolline petiit, ut ſe adiuuaret, Apollo cum ab eo eſſet liberaliter tractatus, cum in ſeruitiũ fuit ei traditus, aprũ & leonẽ ei iunctos tradidit, quibus ille Alceſtim in coniugium auexit.

Simultatem prò certamine accipit, ut & infra
Fortaſſe legendum & iis, quã uellet, aueheretur

LI. Alceſtis.

ALceſtim Peliæ & Anaxobies Dimantis filiæ filiam complures proci petebant in coniugium, Pelias uitans eorum conditiones, repudiauit, & ſimultatem conſtituit ei ſe daturum qui feras beſtias ad currum iunxiſſet, & Alceſtim in coniugio aue-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

xiſſet. Itaque Admetus ab Apolline petiit ut ſe adiuaret, Apollo autem quod ab eo in ſeruitutem liberaliter eſſet acceptus, aprum & leonem ei iunctos tradidit, quibus ille Alceſtim auexit. Et illud ab Apolline accepit, ut pro ſe alius uoluntarie moreretur, pro quo quũ neq; pater, neq; mater mori uoluiſſent, uxor ſe Alceſtis obtulit, & pro eò uicaria morte interiit, quam poſtea Hercules ab inferis reuocauit.

LII. Aegina.

Oenonen — *Vbi fortaßis uel quo loco*

IVpiter cum Aeginam Aſopi filiam uellet comprimere & Iunonem uereretur, detulit eam in inſulã † Delon, & grauidam fecit, unde natus eſt Aeacus. Hoc Iuno cum reſciſſet, ſerpentem in aquam miſit, quæ eam uenenauit: ex qua qui biberat debitum naturæ ſoluebat. * Quod cum amiſſis ſociis Aeacus præ paucitate hominum morari non poſſet, formicas intuens, petiit ab Ioue ut homines in præſidio * ſibi daret, tunc Iuppiter formicas in homines transfigurauit, qui Myrmidones ſunt appellati, quòd græce formicæ myrmices dicũtur. Inſula autem Aeginæ nomen poſſedit.

LIII. Aſterie.

Pro Iuppiter ut et in ſequẽtibus — *Ortygem* — *Ea ſe*

IOuis † cum Aſterien Titanis filiam amaret, illa eum contempſit, à quo in auem † Ortygiam cõmutata eſt, quam nos coturnicem dicimus, † eam'q; in mare abiecit, & ex ea inſula eſt enata, quę Ortygia eſt appellata. Hęc mobilis fuit: quò poſtea Latona ab Aquilone uento delata eſt, iuſſu Iouis, tunc cum eam Python perſequeretur, ibiq́; oleam tenens Latona peperit Apollinem & Dianam. Quæ inſula poſtea Delos eſt appellata.

LIIII. Thetis.

THetidi Nereidi fatum fuit, qui ex ea natus eſſet fortiorem fore quam patrem. Hoc præter Prometheum cum ſciret nemo, & Iouis uellet cum ea concumbere, Prometheus Ioui pollicetur ſe eum præmoniturum, ſi ſe uinculis liberaſſet. Itaq; fide data, monet Iouem ne cum Thetide cõcumberet, ne ſi fortior naſceretur, Iouem de regno deiiceret, quemadmodum & ipſe Saturno fecerat. Itaq; datur Thetis in coniugium Peleo Aeaci filio, & mittitur Hercules ut aquilam interficiat, quæ eius cor exedebat: eáq; interfecta Prometheus poſt triginta annos de monte Caucaſo eſt ſolutus.

LV. Tytius.

LAtona quòd cum Ioue concubuerat, Iuno Tytio Terræ filio immani magnitudine iuſſerat ut Latone uim afferret, qui cum conatus eſſet, à Ioue fulmine eſt interfectus, qui nouẽ iugeribus ad inferos exporrectus iacere dicitur, & ſerpẽs ei appoſitus eſt, qui iecur eius exeſſet, * quod cũ Luna recreſcit.

LVI. Buſiris.

Thraſius

IN Aegypto apud Buſiridem Neptuni filium cum eſſet ſterilitas, & Aegyptus annis nouem, ſiccitate exaruiſſet, ex Græcia augures cõuocauit, † Thaſius Pigmalionis fratris filius Buſiridi monſtrauit, immolato hoſpite uenturos imbres, promiſſiſq́; fidem ipſe immolatus exhibuit.

LVII. Sthenoboëa.

Iobaten — *lege Aleios*

BEllerophon, cum ad Prœtum regem exul in hoſpitium ueniſſet, adamatus eſt ab uxore eius Sthenoboëa: qui cum cõcumbere cum ea noluiſſet, illa uiro ſuo mentita eſt, ſe ab eo compellatam. At Prœtus re audita, conſcripſit tabellas de ea re, & mittit eum ad † Diobaten regem, patrẽ Sthenoboëæ, quibus lectis talem uirum interficere noluit, ſed ad Chimeram eum interficiendum miſit, quæ tripartito ore, flammam ſpirare dicebatur. idem prima leo, poſtrema draco, media ipſa chimera: hanc ſuper Pegaſum ſedens, interfecit: & decidiſſe dicitur in campos † alienos, unde etiam coxas eieciſſe dicitur. At rex uirtutes eius laudans, alteram filiam dedit ei in matrimonium, Sthenoboëa re audita ipſa ſe interfecit.

Smyrna

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

LVIII. Smyrna.

SMyrna Cinyrę Aſſyriorum regis, & Cenchreidis filia, cuius mater Cenchreis ſuperbius locuta, quòd filiæ ſuæ formam Veneri antepoſuerat: Venus matris pœnas exequens, Smyrnæ infandum amorem obiecit, adeò ut patrem ſuum amaret: quæ ne ſuſpendio ſe necaret, nutrix interuenit, & patre neſciente per nutricem cum eo concubuit, ex quo concepit: idq; ne palàm fieret, pudore ſtimulata, in ſyluis ſe abdidit, cui Venus poſtea miſerta eſt, & in ſpeciē arboris eam commutauit, unde myrrha fluit, ex qua natus eſt Adonis, qui matris pœnas à Venere eſt inſecutus.

Hæc Latinis Myrrha dicitur

LVIIII. Phyllis.

DEmophoon Theſæi filius in Thraciam ad Phyllidem in hoſpitium dicitur ueniſſe, & ab ea eſſe amatus. Qui cum in patriam uellet redire, fidem ei dedit ſe ad eam rediturum. Qui die conſtituta cum non ueniſſet, illa eo die dicitur nouies ad littus cucurriſſe, quod ex ea Enneados gręce appellatur. Phyllis autem ob deſiderium Demophoontis ſpiritum emiſit. Cui parētes cum ſepulchrum conſtituiſſent arbores ibi ſunt natæ, quæ certo tempore Phyllidis mortem lugēt, quo folia areſcunt & diffluunt. Cuius ex nomine folia græce Phylla ſunt appellata.

LX. Siſyphus & Salmoneus.

SIſyphus et Salmoneus Aeoli filii inter ſe inimici fuere, Siſyphus petiit ab Apolline quomodo poſſet interficere inimicū, id eſt fratrē. Cui reſpōſum fuit, ſi ex compreſſu Tyronis Salmonei fratris filiæ procreaſſet liberos, fore ultores: quod cum Siſyphus feciſſet, duo ſunt filii nati: quos Tyro mater eorum, ſorte audita, necauit. At Siſyphus ut reſciit, *qui nunc dicitur ſaxum propter impietatem, aduerſus montem ad inferos ceruicibus uoluere, quod cum ad ſummū uerticem perduxerit, rurſum deorſum poſt ſe reuoluatur.

Videtur deeſſe aliquid

LXI. Salmoneus.

SAlmoneus Aeoli filius, Siſyphi frater, cum tonitrua & fulmina imitaretur Iouis, †ſedens quadrigam faces ardentes in populum mitteret, & ciues, ob id à Ioue fulmine eſt ictus.

Et aſcendens uidetur legēdū eſſe

LXII. Ixion.

IXion †Leontei filius, conatus eſt Iunonem comprimere, Iuno Iouis iuſſu nubem ſuppoſuit, quam Ixion Iunonis ſimulachrum eſſe credidit, ex ea nati ſunt Centauri. At Mercurius Iouis iuſſu, Ixionem ad inferos in rota conſtrinxit, quæ ibi adhuc dicitur uerti.

Phlegyæ alij

LXIII. Danaë.

DAnaë Acriſii & Aganippes filia, huic fuit fatum ut quod peperiſſet, Acriſium interficeret. Quod timens Acriſius eam in muro lapideo præcluſit. Iouis aūt in imbrem aureum conuerſus, cum Danaë concubuit, ex quo compreſſu natus eſt Perſeus. Quam pater ob ſtuprum, incluſam in arca cum Perſeo in mare deiecit. Ea uoluntate Iouis delata eſt in inſulam Seriphum, quam piſcator Dictys cum inueniſſet, effracta, uidit mulierem cum infante, quos ad regem Polydectem perduxit, qui eam in coniugio habuit, & Perſeū educauit in templo Mineruæ: quod cum Acriſius reſciſſet eos ad Polydectem morari, repetitum eos profectus eſt, †quod cum ueniſſet, Polydectes pro eis deprecatus eſt, Perſeus Acriſio auo ſuo fidē dedit, ſe eum nunquam interfecturum. Qui cum tempeſtate retineretur Polydectes moritur. Cuī cum funebres ludos facerent, Perſeus diſco miſſo, quem uentus diſtulit in caput Acriſii, & eum interfecit, ita quod uoluntate ſua noluit, deorum, factū eſt. Sepulto aūt eo, Argos profectus eſt, regnáq; auita poſſedit.

Quo. ſic enim, & ſupra poſitum erat

Caſſiopę

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

LXIIII. Andromada.

CAſsiope filiæ ſuæ Andromadæ, formam Nereidibus antepoſuit, ob id Neptunus expoſtulauit ut Andromada Cephei filia ceto obiiceretur. Quæ cum eſſet obiecta, Perſeus, Mercurii talaribus uolans eò dicitur ueniſſe, & eam liberaſſe à periculo. Quam cum † adducere uellet Cepheus, pater cum Agenore, cuius ſponſa fuit, Perſeum clàm interficere uoluerunt. Ille cognita re, caput Gorgonis eis oſtendit, omnesq; ab humana ſpetie ſunt informati in ſaxum. Perſeus cum Andromada in patriam redit. Polydectes ſiue Proëtus † uidit Perſeum tantam uirtutem habere, pertimuit, eumq; per dolum interficere uoluit. Qua re cognita Perſeus, caput Gorgonis ei oſtendit, & is ab humana ſpetie eſt immutatus in lapidem.

al. abducere

Videtur deeſſe, ubi uel poſtquã, uel ſimile

LXV. Alcyone.

CEyx Heſperi ſiue Luciferi & Philonidis filius, cum in naufragio periiſſet, Alcyone Aeoli & Egyales filia, uxor eius, propter amorem ipſa ſe in mare præcipitauit: qui deorum miſericordia ambo in aues ſunt mutati, quæ Alcyones dicuntur: hæ aues nidum, oua, pullos in mari ſeptem diebus faciunt hyberno tempore: mare his diebus tranquillum eſt, quos dies nautæ Alcyonia appellant.

LXVI. Laius.

LAio Labdacis filio ab Apolline erat reſponſum de filii ſui manu, mortem ut caueret. Itaque Iocaſta † Menyci filia uxor eius, cum peperiſſet † iuſſit exponi, hunc Peribœa Polybi regis uxor cum ueſtem ad mare lauaret, expoſitum ſuſtulit, Polybo ſciente, quòd orbi erant liberis, pro ſuo educauerunt, eumq; quod pedes tranſiectos haberet Oedipum nominauerunt.

al. Menœtij

Natum aut ſimile quid uidetur deeſſe

LXVII. Oedipus.

POſtquam Oedipus Lai & Iocaſtes filius ad puberem ætatem peruenit, fortiſſimus præter cæteros erat: eiq; per inuidiam æquales obiiciebant, eum ſubditum eſſe Polybo, eo quod Polybus tam clemens eſſet, & ille impudens: quod Oedipus ſenſit non falſo ſibi obiici. Itaq; Delphos eſt profectus ſciſcitatũ de † in prodigiis oſtendebatur mortẽ ei adeſſe de nati manu, idem cum Delphos iret, obuiam ei Oedipus uenit, quẽ ſatellites cum uiam regi dari iuberẽt, neglexit. Rex equos immiſit & rota pedem eius oppreſſit. Oedipus iratus, inſcius patrem ſuum de curru detraxit, & occidit. Laio occiſo, Creon † Menyci filius regnum occupauit. Interim Sphinx Typhonis in Bœotiam eſt miſſa, quę agros Thebanorũ uexabat. Ea regi Creonti ſimultatem conſtituit, ſi carmen quod poſuiſſet aliquis interpretatus eſſet, ſe inde abire: ſi aũt datum carmen nõ ſoluiſſet, eum ſe conſumpturam dixit, neq; aliter de finibus exceſſuram. Rex re audita, per Græciam edixit, qui † Sphingæ carmen ſoluiſſet, regnũ ſe & Iocaſteri ſororẽ ei in coniugium daturũ promiſit: cum plures regni cupidine ueniſſent, & à Sphinge eſſent, cõſumpti, Oedipus Lai filius uenit & carmẽ eſt interpretatus. Illa ſe præcipitauit, Oedipus regnum paternum, & Iocaſtam matrem inſcius accepit uxorem, ex qua procreauit Etheoclen & Polynicen, Antigonam, & Iſmenam. Interim Thebis ſterilitas frugum & penuria incidit, ob Oedipodis ſcelera, interrogatusq; Tireſias quid ita Thebæ uexarẽtur, reſpondit. Si quis ex Draconteo genere ſupereſſet, et pro patria interiiſſet, peſtilentia liberaturũ: tum † Menycus Iocaſtę pater ſe de muris præcipitauit. Dum hæc Thebis geruntur, Corintho Polybus decedit, quo audito Oedipus moleſte ferre cœpit, æſtimãs patrẽ ſuũ obiſſe, cui Peribœa de eius ſuppoſitione palàm fecit: id Itemales ſenex qui eum expoſuerat, ex pedum cicatricibus & talorũ agnouit Lai filium eſſe.
Oedipus re audita, poſtquam uidit ſe tot ſcelera nefaria feciſſe, ex
ueſte matris fibulas detraxit, & ſe luminibus priuauit,
regnumq; filiis ſuis alternis annis tradidit, &
à Thebis Antigona filia duce profugit.

Deeſſe aliquid uidetur

al. Menœtij

al. Sphingis

al. Menœtius

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

LXVIII. Polynices.

POlynices Oedipodis filius, anno peracto, regnum ab Etheocle fratre repetit. Ille cedere noluit, itaq; Polynices, Adraſto rege adiuuante, cum ſeptem ductoribus Thebas oppugnatum uenit, ibi Capaneus, quòd contra Iouis uoluntatem Thebas ſe capturum diceret, cum murum aſcenderet, fulmine eſt percuſſus: Amphiaraus terra eſt deuoratus: Etheocles & Polynices inter ſe pugnantes alius alium interfecerũt. His cum Thebis parentaretur, etſi uentus uehemens eſſet, tamen fumus ſe nunquam in unam partem conuertit, ſed alius aliò ſeducitur. Cæteri cum Thebas oppugnarẽt, & Thebani regibus ſuis diffiderent, Tireſias †Euti filius augur præmonuit, ſi ex Dracontea progenie aliquis interiiſſet, oppidum ea clade liberari. Menycus † cum uidit ſe unum ciuium ſalutem poſſe redimere, muro ſe præcipitauit, Thebani uictoria ſunt potiti.

Eurimi ita, infra quoq; Menœtius

LXIX. Adraſtus.

ADraſto Talai & Eurynomes filio, reſpõſum ab Apolline fuit, eum filias ſuas Argiam & Deiphilam apro & leoni daturum in coniugium. Sub eodem tempore Polynices Oedipodis filius expulſus ab Etheocle fratre, ad Adraſtũ deuenit, & Tydeus ſimul Oenei & Peribœæ captiuæ filius, à patre* quod fratrem Menalippum in uenatione occiderat, ferè ſub eodem tempore uenit. Quod cum ſatellites Adraſto nuntiaſſent, duos iuuenes incognita ueſte ueniſſe, unus enim aprinea pelle *opertus, alter leonina. Tunc Adraſtus memor ſortium ſuarum, iubet eos ad ſe perduci, atq; ita interrogauit, quid ita hoc cultu in regna ſua ueniſſent. Cui Polynices indicat ſe à Thebis ueniſſe, et icciro ſe pellẽ leoninã operuiſſe, quòd Hercules à Thebis genus duceret, & inſignia gentis ſuæ ſecum portaret. Tydeus autem dicit ſe Oenei filium eſſe, & à Calidone genus ducere, ideo pelle aprinea ſe opertum, ſignificãs aprum Calidoniũ. Tunc rex reſponſi memor, Argiam maiorem dat Polynici, ex qua naſcitur Therſander, Deiphilam minorem dat Tydeo, ex qua naſcitur Diomedes, qui apud Troiam pugnauit. At Polynices rogat Adraſtum ut ſibi exercitum cõmodaret, ad paternum regnum recuperandum à fratre, cui Adraſtus non tantum exercitum dedit, ſed etiam ipſe cum aliis ducibus profectus eſt, quoniã Thebę ſeptẽ portis claudebãtur. Amphion enim qui Thebas muro cinxit, ſeptem filiarum nomine portas conſtituit. Hæ autem fuerunt Thera, Cleodoxe, Aſtynome, Aſtycratia, Chias, Oggygia, Chloris.

pelle leonina

Pauſanias uerò aliter de portis Thebanis, quã uide in Beotic.

LXX. Reges ſeptem Thebas profecti.

ADraſtus Talai filius ex Eurynome Iphiti filia, Argiuus. Polynices Oedipodis filius ex Iocaſta Menœtii filia, Thebanus. Tydeus Oenei filius ex Peribœa captiua, Calidonius. Amphiaraus Oeclei uel, ut alii autores dicunt, Apollinis ex Hypermeſtra Theſtii filia, Pylius. Capaneus Hiponoi filius ex Aſtynome Talai filia ſorore Adraſti, Argiuus. Hippomedon Neſimachi filius ex Mythidice Talai filia ſorore Adraſti, Argiuus. Parthenopæus, Meleagri filius, ex Atalãta Iaſii filia, ex monte Partheno, Arcas. Hi omnes duces apud Thebas perierunt, præter Adraſtum Talai filium, is enim equi beneficio ereptus eſt, qui poſtea filios eorum armatos ad Thebas expugnandas miſit, ut iniurias paternas uindicarent, eò quod inſepulti iacuerant Creontis iuſſu, qui Thebas occuparat, fratris Iocaſtes.

LXXI. Septem Epigoni, id eſt filii.

AEgialeus Adraſti filius ex Demoanaſſa, Argiuus, hic ſolus periit ex ſeptem qui exierant, quia pater exuperauerat, pro patre uicariam uitam dedit, cęteri ſex uictores redierunt. Therſander Polynicis filius ex Argia Adraſti filia, Argiuus. Polydorus Hippomedontis filius, ex Euanippe Elati filia, Argiuus. Alcmæon, Amphiarai filius, ex Euriphyle Talai filia, Argiuus. Theſimenes Parthenopei filius ex Climene nympha, Nyſius.*

Videtur deeſſe nonnihil

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Polynices Oedipodis filius, anno peracto regnum ab Etheocle fratre Adraſto Talai filio adiutore repetit, cum ſeptem ductoribus, & Thebas oppugnatũt. Ibi Adraſtus beneficio equi profugit. Capaneus contra Iouis uoluntatem, Thebas ſe capturum dixit, & cum murum aſcenderet, fulmine ab Ioue eſt percuſſus: Amphiaraus cum quadriga terra eſt deuoratus: Etheocles & Polynices inter ſe pugnantes, alius alium interfecerunt. His inferiæ communes cum fiunt, Thebis fumus ſeperatur, quod alius alium interfecerunt, reliqui perierunt.

LXXII. Antigona.

Creon Menœtii filius edixit, ne quis Polynicen aut qui unà uenerũt, ſepulturæ traderent, quòd patriam oppugnatum uenerint: Antigona ſoror & Argia coniunx, clàm noctu Polynicis corpus ſublatum, in eadem pyra, qua Etheocles ſepultus eſt, impoſuerunt, quæ cũ à cuſtodibus depræhenſæ eſſent Argia profugit, Antigona ad regem eſt perducta, ille eam Hæmoni filio, cuius ſponſa fuerat dedit interficiendam. Hæmon amore captus patris imperium neglexit, & Antigonam ad paſtores demandauit, ementitusq; eſt, ſe eam interfeciſſe. Quæ cum filium procreaſſet, & ad puberem ætatem ueniſſet, Thebas ad ludos uenit. Hunc Creon rex quòd ex Dracontea genere omnes in corpore inſigne habebãt, cognouit. Cum Hercules pro Hæmone deprecaretur, ut ei ignoſceret, non impetrauit. Hæmon ſe & Antigonam coniugem interfecit. At Creon Megaram filiam ſuam Herculi dedit in coniugium ex qua nati ſunt Theremachus, & Ophites.

LXXIII. Amphiaraus, Eriphyla, & Alcmæon.

cum

Amphiaraus Oeclei & Hypermeſtræ Theſtii filiæ filius augur, †qui ſciret ſi ad Thebas oppugnatum iſſet, ſe inde non rediturum, itaque celauit ſe, conſcia Eriphyle coniuge ſua Talai filia. Adraſtus autem ut eum inueſtigaret, monile aureum ex gemmis fecit, & muneri dedit ſorori ſuæ Eriphylæ, quæ doni cupida, coniugem prodidit. Amphiaraus Alcmęoni filio ſuo præcepit, ut poſt ſuam mortem pœnas à matre exequeretur, qui poſtquam apud Thebas terra eſt deuoratus, Alcmæon memor patris præcepti Eriphylen matrem ſuam interfecit, quem poſtea furiæ exagitarunt.

LXXIIII. Hypſipyle.

Septem ductores qui Thebas oppugnatum ibant, deuenerunt in Nemeam ubi Hypſipyle Thoantis filia in ſeruitute puerum Archemorum ſiue Ophiten Lyci regis filium, nutriebat. Cui reſponſum erat ne in terra puerum deponeret, antequam poſſet ambulare: ergo ductores ſeptem qui Thebas ibãt aquam quærentes, deuenerunt ad Hypſipylen, eamq; rogauerunt ut eis aquam demonſtraret. Illa timens puerum in terram deponere, *apium altiſſimũ erat ad fontem in quo puerum depoſuit, quæ dum aquam eis tradit, draco fontis cuſtos, puerum exedit. At draconem Adraſtus & cæteri occiderunt, & Lycum pro Hypſipyle deprecati ſunt, ludosq; puero funebres inſtituerunt, qui quinto quoq; anno fiunt, in quibus uictores apiaciam coronam accipiunt.

LXXV. Tireſias.

Venerantes pro coeũtes uidetur poſuiſſe, à Venere deducto uerbo

In monte Cyllenio Tireſias Eurimi filius, paſtor dracones uenerãtes dicitur baculo percuſſiſſe, aliàs calcaſſe, ob id in mulieris figuram eſt cõuerſus: poſtea monitus à ſortibus, in eodem loco dracones cum calcaſſet, redit in priſtinam ſpetiem. Eodem tempore inter Iouem & Iunonem fuit iocoſa altercatio quis magis de re uenerea uoluptatem caperet, maſculus an fœmina, de qua re Tireſiam iudicem ſumpſerunt, qui utrunq; erat expertus. Is cum ſecundum Iouem iudicaſſet, Iuno irata manu auerſa eum excæcauit, at Iouis ob id fecit ut ſeptem ętates uiueret, uatesq; præter cæteros mortales eſſet.

Cadmus

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

LXXVI. Reges Thebanorum.

CAdmus Agenoris filius, Amphion Iouis, Polydorus Cadmi, Laius Labdaci, Pen-
theus Echionis, Creon Menœcii, Oedipus Lai, Polynices Oedipi, Lycus Neptuni,
Etheocles Oedipi, Zetus Iouis, Labdacus Polydori.

LXXVII. Leda.

IVpiter Ledam Theſtii filiam, in cygnũ conuerſus, ad flumen Eurotam cõpreſſit, † & quæ
ex eo peperit Pollucem & Helenam, ex Tyndareo aũt Caſtorem & Clytemneſtram.

LXXVIII. Tyndareus.

TYndareus Oebali filius, ex Leda Theſtii filia procreauit Clytẽneſtram & He-
lenam. Clytemneſtram Agamemnoni Atrei filio dedit in coniugium. Hele-
nam propter formæ dignitatem, complures ex ciuitatibus * in coniugium
proci petebant. Tyndareus cum *repudiaret filiam ſuam Clytemneſtram, ab
Agamẽnone uereretur timeretq́, ne quid ex ea re diſcordiæ naſceretur, monitus ab Vly-
xe, iureiurando ſe obligauit, & arbitrio Helenæ poſuit, ut cui uellet nubere, coronã im-
poneret, † Menelao impoſuit, ut cui Tyndareus eam dedit uxorẽ, regnũq́ moriẽs Mene Quæ Menelao
lao tradidit.

LXXIX. Helena.

THeſeus Aegei & Aethræ Pitthei filiæ filius, cum Pirithoo Ixionis filio Hele-
nam Tyndarei & Ledæ filiam uirginem, de fano Dianæ ſacrificantem ra-
puerunt, & detulerunt Athenas in pagũ Atticæ regionis. † Quod Iouis eos Pro qua rẽ
cum uidiſſet tantam audaciam habere, ut ſe ipſi ad periculum offerrent, in Iuppiter
quiete eis imperauit, ut peterent ambo à Plutone, Pirithoo Proſerpinam in
coniugium. Qui cum per inſulam Tenaream ad inferos deſcendiſſent, & de qua re ue-
niſſent indicarent Plutoni, à furiis †ſtrati diuq́ lacerati ſunt, quo Hercules ad canem trici proſtrati
pitem ducendum cum ueniſſet, illi fidem eius implorarunt. Qui à Plutone impetrauit,
eosq́ incolumes eduxit ad Helenã: Caſtor & Pollux fratres belligerarunt, & Aethrã The
ſei matrẽ & * Phiſadiẽ Pirithoi ſororem ceperunt, & in ſeruitutem ſorori dederunt. Thiſadien, ut

LXXX. Caſtor. infra uocat

IDas & Lynceus Apharei filii, ex Meſſenis habuerũt ſponſas Phœben & †Lai- Ilairam
ram Leucippi filias. Hæ autem formoſiſſimæ uirgines cum eſſent, & eſſet
Phœbe ſacerdos Mineruæ, † Laira Dianæ, Caſtor & Pollux amore incenſi Ilaira
eas rapuerunt. Illi amiſſis ſponſis, arma tulerũt, ſi poſſent eas recuperare, Ca-
ſtor Lynceum in prælio interfecit, Idas amiſſo fratre omiſit bellum & ſponſam, cœpit
fratrẽ ſepelire. Cum oſſa eius collocaret in pila, interuenit Caſtor & prohibere cœpit mo-
numentũ fieri, quod diceret ſe eum quaſi fœminã ſuperaſſe, Idas indignans gladio quo
cinctus erat Caſtori inguina traiecit. Alii dicunt quemadmodũ ædificabat pilam, ſuper
Caſtorem impuliſſe & ſic interfectum: quod cum annũciaſſet Polluci, accurrit & Idam
uno prælio ſuperauit, corpusq́ fratris recuperatũ ſepulturæ dedit. Cum aũt ipſe ſtellam
ab Ioue accepiſſet, & fratri non eſſet data, ideo quod diceret Iouis, Caſtorem ſemine Tyn
darei & Clytemneſtram natos: ipſum autem & Helenam Iouis eſſe filios. Tunc depre-
catus Pollux ut liceret ei munus ſuum cum fratre communicare, cui permiſit, ideóq́ di-
citur alterna morte redemptus. Vnde etiam Rhomani ſeruant inſtitutum cum deſulto-
rem mittunt, unus duos equos habet, pileum in capite, *equo in equum tranſilit, quod
ille ſua & fratris uice fungatur.

LXXXI. Proci Helenæ.

ANtiochus†, Aſcalaphus, Aiax Oilæus, Antimachus, Aecæus, Blanirus, * A- Antilochus
gapenor, Aiax Telamonius, Clytius Cyanæus, Menelaus, Patroclus, Dio-
medes, Peneleus, Phemius, Nitæus, Polypoetes, Elephenor, Eumelus, Ste
nelus, Tlepolemus, Proteſilaus, Podalirius, Euripylus, Idomeneus, †Te- Leonteus
leontes, †Tallius, Polyxenus, † Protus, Mneſtheus, Machaon, Thoas, Vlyſ- Thalpius
ſes, Phidippus, Meriones, Meges, Philoctetes Aliaueteres. * Prothous

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

LXXXII. Tantalus.

[*Πλουτοῦς, habet comment. in Odyſſ. λ* — *Taygeta alij* — *aqua*]

TAntalus Iouis & †Plytones filius procreauit ex † Dione Pemelopen. Iupiter Tantalo concredere ſua conſilia ſolitus erat, & ad epulum deorum admittere, quæ Tantalus ad homines renuntiauit, ob id dicitur ad inferos in taquam media fine corporis ſtare, ſemper'que ſitire, & cum hauſtum aquæ uult ſumere, aquam recedere. Item poma ei ſuper caput pendent, quę cum uult ſumere, rami uento moti recedunt. Item ſaxum ſuper caput eius ingẽs pendet quod ſemper timet ne ſuper ſe ruat.

LXXXIII. Pelops.

PElops Tantali & Diones Atlantis filiæ filius, cum eſſet in epulis Deorum à Tantalo cæſus, brachium eius Ceres conſumpſit, qui à deorum numine uitam recepit, cui cum cætera membra ut fuerant coiſſent, humero non perpetuo, eburneum eius loco Ceres aptauit.

LXXXIIII. Oenomaus.

OEnomaus Martis & Aſteropes filiæ filius, habuit in coniugio Euareten Acriſii filiam, ex qua procreauit Hippodamiam uirginem eximiæ formæ, quam nulli ideo dabat in coniugium, quod ſibi reſponſum fuit, à genero mortem cauere. Itaque cum complures eam peterent in coniugium, ſimultatem conſtituit, ſe ei daturum, qui ſecum quadrigis certaſſet, uictor'que exiſſet, (quod is equos Aquilone uelociores habuit) uictus autem interficeretur. Multis interfectis, nouiſſime Pelops Tantali filius cum ueniſſet, & capita humana ſuper † halbas fixa uidiſſet, eorum qui Hippodamiam in uxorem petierant, pœnitere eum cœpit, regis crudelitatem timens. Itaque Myrtilo aurigæ eius perſuaſit, regnum'que ei dimidium pollicetur, ſi ſe adiuuaret: fide data Myrtilus currum iunxit, & clauos in rotas non coniecit: itaque equis incitatis currum defectum Oenomai equi diſtraxerũt: Pelops cum Hippodamia & Myrtilo domum uictor cum rediret, cogitauit ſibi opprobrium futurum, & Myrtilo fidem pręſtare noluit, eum'que in mare præcipitauit, à quo Myrtoũ pelagus eſt appellatũ. Hippodamiam in patriam adduxit ſuam, quod Peloponneſum appellatur, ibi ex Hippodamia procreauit Hippalcum, *Atreum, Thieſten.

[*Valuas*]

LXXXV. Chryſippus.

LAius Labdaci filius Chryſippum Pelopis filium natum propter formæ dignitatem Nemeæ ludis rapuit, quem ab eo Pelops bello recuperauit, hunc Atreus & Thieſtes matris Hippodamiæ impulſu interfecerunt. Pelops cum Hippodamiam argueret ipſa ſe interfecit.

LXXXVI. Pelopidæ.

THieſtes Pelopis & Hippodamiæ filius, quòd cum Aeropa Atrei uxore concubuit, à fratre Atreo de regno eſt eiectus. At is Atrei filium Pliſthenem, quem pro ſuo educauerat, ad Atreum interficiendum miſit, quem Atreus credens fratris filium eſſe, imprudens filium ſuum occidit.

LXXXVII. Aegiſthus.

THieſti Pelopis & Hyppodamiæ filio reſponſum fuit, quem ex filia ſua Pelopia procreaſſet, eum fratris fore ultorẽ: quod cum audiſſet, * puer eſt natus, quem Pelopia expoſuit, quem inuentum paſtores capræ ſubdiderunt, ad nutriendum, Aegiſthus eſt appellatus, ideo quod græce capra æga appellatur.

[*Videtur abeſſe aliquid* — *αἴξ αἰγός.*]

LXXXVIII. Atreus.

ATreus Pelopis & Hippodamiæ filius, cupiens à Thieſte fratre ſuo iniurias exequi, in gratiam cum eo rediit, & in regnum ſuum eum reduxit, filios'que eius infantes Tantulum & Pliſthenem occidit, & epulis Thieſti appoſuit, qui cum ueſceretur, Atreus imperauit brachia et ora puerorum afferri, ob id ſcelus etiam ſol currum auertit. Thieſtes ſcelere nefario cognito,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

gnito, profugit ad regem Theſprotum, ubi lacus Auernus dicitur eſſe. Inde Sicyonē peruenit, ubi erat Pelopia filia Thieſtis depoſita, ibi caſu nocte cum Mineruæ ſacrificaret interuenit, qui timens ne ſacra cōtaminaret in luco delituit. Pelopia autem cum choreas ducit, lapſa, ueſtem ex cruore pecudis inquinauit: quæ dum ad flumen exit ſanguinem abluere, tunicam maculatam deponit, capite obducto Thieſtes è luco proſiliuit, * & ea

Videtur & hic nonnihil ſententiæ deeſſe

compreſſione gladium de uagina ei extraxit Pelopia, et rediens in templum ſub acropodio Mineruæ abſcondit. Poſtero die rogat regem Thieſtes ut ſe in patriam Lidiam remitteret. Interim ſterilitas Mycenis frugū ac penuria oritur ob Atrei ſcelus. Ibi reſponſum eſt ut Thieſtem in regnum reduceret. Qui cum ad Theſprotum regem iſſet, æſtimans Thieſtem ibi morari, Pelopiam aſpexit, & rogat Theſprotum, ut ſibi Pelopiam in coniugiū daret, quod putaret eam Theſproti eſſe filiā, Theſprotus ne qua ſuſpitio eſſet, dat ei Pelopiam, quæ iam conceptum ex patre Thieſte habebat Aegiſthū. Quę cum ad Atreum ueniſſet, parit Aegiſthum: quem expoſuit. At paſtores capræ ſuppoſuerunt, quē Atreus iuſſit perquiri, & pro ſuo educari. Interim Atreus mittit Agamemnonem & Menelaum filios ad quærendum Thieſten: qui Delphos petierunt ſciſcitatum. Caſu Thieſtes eò uenerat ad ſortes tollendas de ultione fratris; compręhenſus ab eis ad Atreum perducitur: quem Atreus in cuſtodiam coniici iuſſit, Aegiſthumq́ uocat, æſtimans ſuū filium eſſe, & mittit eum ad Thieſten interficiendū. Thieſtes cum uidiſſet Aegiſthum & gladiū quem Aegiſthus gerebat, & cognouiſſet quem in compreſſione perdiderat, interrogat Aegiſthū unde illū haberet. Ille reſpondit matrem ſibi Pelopiam dediſſe: quam iubet accerſiri, cui reſpondit ſe in compreſſione nocturna, neſcio cui eduxiſſe, & ex ea cōpreſſione Aegiſthū concepiſſe. Tūc Pelopia gladiū arripuit ſimulans ſe agnoſcere, & in pectus ſibi detruſit, quē Aegiſthus è pectore matris cruentum tenens, ad Atreum attulit. Ille æſtimans Thieſten interfectum lætabatur, quē Aegiſthus in littore ſacrificantē occidit, & cum patre Thieſte in regnum auitum redit.

LXXXIX. Laomedon.

Neptunus & Apollo dicuntur Troiam muro cinxiſſe, his rex Laomedon uouit, quod regno ſuo pecoris eo anno natum eſſet, immolaturū. Id uotum auaritia fefellit: Alii dicunt parum eum promiſiſſe, ob eam rem Neptunus cetum miſit, qui Troiam uexaret. Ob quam cauſam rex ad Apollinem miſit conſultum, Apollo iratus ita reſpondit, ſi Troianorum uirgines ceto religatæ fuiſſent, finem peſtilentiæ futuram. Cum complures conſumptæ eſſent, & Heſione ſors exiſſet, & petris religata eſſet, Hercules & Telamon cum Colchos Argonautæ irent, eodem uenerunt, & cetum interfecerunt. Heſionenq́ patri, pactis legibus reddunt, ut cum inde rediiſſent, ſecum in patriam eam abducerent, & equos qui ſuper aquas & ariſtas ambulabant. Quod & ipſum Laomedon fraudauit, neq; Heſionen reddere uoluit. Itaquē Hercules ad eos nauibus comparatis, ut Troiam expugnaret, uenit, & Laomedontem necauit, & Padaci filio eius infanti regnum dedit, qui poſtea Priamus eſt appellatus, ἀπὸ τ̃ πρίασθαι. Heſionen reciperatam Telamoni conceſſit in coniugium, ex qua natus eſt Teucer.

XC. Priami filii & filiæ numero 54.

Hector, Deiphobus, Geriones, Polydorus, Helenus, Alexander, Hippoſidus, Antinous, Agathon, Diaſtor, Lyſide, Polymena, Aſcanius, Chirodamas, Euagoras, Drypon, Aſtinomus, Polymetus, Laodice, Ethionome, Phegea, Henicea, Demnoſia, Caſſandra, Philomela, Polipes, Troilus, Palemon, Briſſonius, Gorgitiō, Protodamas, Atreus, Dolon, Chroereſus, Chryſolaus. Demoſthea, Doricops, Hippaſſus, Hipetiſcus, Lyſianaſſa, Iliona, Nereis, Euander, Proneus, Aromachus, Hilagus, Axion, Biantes, Hippotrochus, Diophites, Meduſa, Hero, Creuſa.

De liberis Priami.

In hoc capite, quia omnia propè mirifice corrupta ſunt, ipſum quidem intactum reliquimus. Nomina uero liberorum

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

rum Priami, quæ partim Ioan. Boccatius ex uarijs autoribus collegit, partim apud Pauſaniam in pictura Polygnoti reperiuntur, huc adnotauimus, ut, qui uolet, ad horum exempla, illa emendet. Sunt autem hæc, filiarum: Creuſa, Caſsandra, Ilione, Laodice, Lycaſte, Medeſicaſtis, Polyxena, Clymene, Ariſtomache, Xenodice, Deimone, Metioche, Piſis, Cleodice & Meduſa. Filiorũ autem, Paris, Hector, Helenus, Chaon, Troilus, Deiphobus, Polydorus 1. Polydorus 2. Lycaon, Aeſacus, Antiphus, Iſus, Cebryones, Phorbas, Doryclus, Pãmon, Antiphonus, Agathon, Hippothous, Agauus, Meſtor, Iphates, Teſtorius, Timœtes, Polites, Teucer, Democoontes, Echemon, Chromius, Gorgithon, Axion, Aſtynous, Pelis, Eioneus, Admetus, Agenor. Quanquã de his ultimis quinq; non auſim certo affirmare, Priami liberorum nomina eſſe, neq; enim id liquido Pauſanias indicat, ſed tantum inter reliquos, qui circa Priamum occiſi ſunt, recenſet: additur & à Calabro Teſiphonus.

XCI. Alexander Paris.

PRiamus Laomedontis filius, cum complures liberos haberet ex concubitu Hecubæ Ciſſei, ſiue Dymantis filia, uxor eius prægnans in quiete uidit ſe facem ardentẽ parere, ex qua ſerpentes plurimos exiſſe, id uiſum omnibus coniectoribus cum narratum eſſet, imperant quicquid pareret necaret, ne id patriæ exitio foret. Poſtquam Hecuba pepetit Alexandrum, datur interficiendus, quem ſatellites miſericordia expoſuerunt, eum paſtores pro ſuo filio repertum expoſitum educarunt, eum'q; Parim nominauerũt. Is cum ad puberem ætatẽ perueniſſet, habuit taurum in delitiis, quò cum ſatellites miſſi à Priamo ut taurum aliquis adduceret ueniſſent, qui in athlo funebri quod ei, fiebat poneretur, cœperunt Paridis taurum abducere. Qui perſequutus eſt eos, & inquiſiuit, quo eum ducerent, illi indicant ſe eum ad Priamum adducere, qui uiciſſet ludis funebribus Alexandri, ille amore incenſus tauri ſui, deſcendit in certamen, & omnia uicit, fratres quoq; ſuos ſuperauit. Indignans Deiphobus, gladium † ad eum ſtrinxit, at ille in aram Iouis Hercæi inſiluit, quod cum Caſſandra uaticinaretur eum fratrem eſſe, Priamus eum agnouit, regiáq; recepit.

al. aduerſus

XCII. Paridis iudicium.

IOuis, cum Thetis Peleo nuberet, ad epulum dicitur omnes Deos cõuocaſſe, excepta Eride i. diſcordia, quæ cum poſtea ſuperueniſſet, nec admitteretur ad epulum, ab ianua miſit in medium malum, * dicit quæ eſſet formoſiſſima attolleret. Iuno, Venus, Minerua formam ſibi uendicare cœperunt, inter quas magna diſcordia orta. Iouis * imperat Mercurio, ut deducat eas in Ida monte ad Alexandrum Paridem, eum'q; iubeat iudicare. Cui Iuno ſi ſecundum ſe iudicaſſet, pollicita eſt in omnibus terris eum regnaturum † diuitem præter cæteros præſtaturum. Minerua ſi inde uictrix diſcederet, formiſſimum inter mortales futurum, & omni artificio † ſcium. Venus autem Helenam Tyndarei filiam formoſiſſimã omnium mulierum ſe in cõiugium dare promiſit. Paris donum poſterius prioribus antepoſuit, Venerem'q; pulcherrimã eſſe iudicauit, ob id Iuno & Minerua Troianis fuerunt infeſtæ. Alexander Veneris impulſu Helenam à Lacedæmone ab hoſpite Menelao Troiam abduxit, eam'q; in coniugio habuit cum ancillis duabus Aethra & † Thiſadie, quas Caſtor & Pollux captiuas ei aſſignarant, aliquando reginas.

Diuitijs, fortaſſe

Omnium artificioſiſsimum

Supra Phiſadien uocauit

XCIII. Caſſandra.

CAſſandra Priami & Hecubæ filia in Apollinis fano ludendo laſſa obdormiſſe dicitur. Quam Apollo cum uellet comprimere, corporis copiam nõ fecit, ob quam rem Apollo fecit, ut cum uera uaticinaretur fidem non haberet.

XCIIII. Anchiſa.

VEnus Anchiſam Aſſarici filium amaſſe, & cum eo concubuiſſe dicitur, ex quo procreauit Aeneam, eiq́; præcepit, ne id apud homines enuntiaret. Quod Anchiſes inter ſodales per uinum eſt elocutus, ob id à Ioue fulmine eſt ictus, quidam dicunt eum ſua morte obiſſe.

XCV. Vlixes.

AGamemnon & Menelaus Atrei filii, cum ad Troiam oppugnãdam coniuratos duces ducerent, in inſulam Ithacam ad Vlyxem Laërtis filium uenerunt, cui erat

reſponſum

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

reſponſum ſi ad Troiam iſſet poſt uiceſimum annum, ſolum, ſociis perditis, egentem domum rediturum. Itaque cum ſciret ad ſe oratores uenturos, inſaniam ſimulans, pileum ſumpſit, & equum cum boue iunxit ad aratrum. Quem Palamedes ut uidit ſenſit ſimulare, atq; Telemachum filium eius, cunis ſublatum aratro ei ſubiecit, & ait ſimulatione depoſita inter coniuratos ueni. Tunc Vlixes fidem dedit ſe uenturum, ex eo Palamedi infeſtus fuit.

XCVI. Achilles.

THetis Nereis, cum ſciret Achillem filium ſuum quem ex Peleo habebat, ſi ad Troiam expugnandam iſſet periturum. Cõmendauit eum in inſulam Scyro ad Lycomedem regem, quem ille inter uirgines filias habitu fœmineo ſeruabat nomine mutato, nam uirgines Pyrrham nominarunt quoniam capillis flauis fuit, & græce rufum pyrrhon dicitur. Achiui autẽ cum reſciſſent ibi eum occultari, ad regem Lycomedẽ oratores miſerũt, qui rogarent ut eum adiutorium Danais mitteret. Rex cum negaret apud ſe eſſe, poteſtatem eis fecit, ut in regia quærerent, qui cum intelligere nõ poſſent, quis eſſet eorum Vlyſſes, in regio ueſtibulo munera fœminea poſuit, in quibus clypeum & haſtam, & ſubito tubicinam iuſſit canere, armorum'q; crepitum & clamorem fieri iuſſit. Achilles hoſtem arbitrans adeſſe, ueſtem muliebrem dilaniauit, atq; clypeum & haſtam arripuit, ex hoc eſt cognitus, ſuas'q; operas Argiuis promiſit, & milites Myrmidones.

XCVII. Qui ad Troiam expugnatũ ierunt, & quot naues.

AGamemnon Atrei & Aëropes filius Mycenis, nauibus centum. Menelaus frater eius, Mycenis nauibus. lx. Phœnix Amyntoris filius Argiuus, nauibus l. Achilles Pelei & Thetidis filius, inſula Scyro nauib. lx. Antomedon auriga Achillis, Scyro na. x. Patroclus Menœtii & Pilomellæ filius, Phthia nauibus x. Aiax Telamonis ex Eribœa filius, Salamine nauibus xii. Teucer frater ex Heſiona Laomedontis filia, nauibus xii. Vlyſſes Laërtæ & Anticlię filius Ithaca nauib. xii. Diomedes Tydei & Deiphilæ Adraſti filiæ filius, Argis nauib. xxx. Sthenelus Capanei & Euadnes filius, Argis nauib. xxv. Aiax Oilei & Rhenes nymphę filius, Locrus nauibus xx. Neſtor Nelei & Chloridis filiæ filius, Pylius nauibus xc. Thraſimedes frater ex Euridice, Pylius nauibus xv. Antilochus Neſtoris filius, Pylius nauibus xx. Euripylus Euæmonius & Opis filius, Orchomeno nauibus xxxx. Machaon Aſclepii & Coronidis filius, Attica nauibus xx. Podalyrius frater eius nauibus ix. Tlepolemus Herculis & Aſtyoches filius, Mycenis nauibus viiii. Idomeneus Deucalionis filius, à Creta nauibus xxxx. Meriones Moli & Melphidis filius à Creta nauibus xxxx. Eumelus Admeti & Alceſtis Pelię filiæ filius, à Parthebia nauibus viii. Philocteta Pœantis & Demonaſſæ filius Melibœa nauibus vii. Peneleus Hippalci & Aſteropes filius, Bœotia nauibus xii. †Pithus Lacreti & Cleobules filius, ex Bœotia nauibus xii. †Chronius frater eius, ex Bœotia nauibus ix. Arceſilaus Lyci & *Theobulæ filius ex Bœotia nauibus x. Prothœnor frater, ex †Haſtipiæ nauibus viii. Ialmenus Lyci & †Pernidis filius, Argis nauibus xxx. Aſcalaphus frater eius, Argis nauibus xxx. Schedius Iphiti & Hippolytes filius, Argis nauibus xxx. Epiſtrophus frater eius itidem nauibus x. Elephenor, Calchodontis & Imenaretes * filius, Argis nauib. xxx. *Menœæ filius, Athenis nauib. l. Agepenor Ancæi & Iotis * filius Arcadia na. lx. Amphimachus Creati filius, Elea na. x. Eurychus *Pallantis & Diomede filius, Argis na. xv. Amarũceus Oneſimachi filius, Mycenis na. xix. †Polyſenes †Aſtionis & Pelorides filius, Aetolia na. xxxx. Meges Phylei & Euſtyoches filius à Dulichio na. lx. Thoas Andremonis & Gorgidis filius *Tyto * na. xv. Podarces frater eius itidem na. x. Prothous Tenthredonis filius, Magneſia na. xxxx. Cycnus * Ociti & * Autophites filius Argis nauib. xii. Nireus Charopi & †Nymphæ filius, Argis na. xvi. Antiphus Mneſyli & Chalciopes filius Theſſalus, na. xx. Polybœtes Pirithoi & Hyppodamiæ filius Argis na. xx. †Leophites Chroni filius à Sicione nauibus xix. Calchas Theſtoris filius Mycenis augur, Phocus Danai filius architectus, Eurybates et Talthybius internũtii,

Hanc matrem Medontis Homerus facit

Leitus
Clonius
Theſpia
Martis et Aſtyoches Homerus.
Videtur deeſſe aliquid, intelligit autem Mneſthea
Polyxenus
Agaſthenis
a
Aglares ut Homer.
b
Leonteus
Coroni

c Diaphorus iudex Neoptolemus Achillis & Deidamiæ filius ab inſula Scyro, hic idem c Pyrrhus eſt uocitatus à patre Pyrrha, ſumma naues. 245.

a *Videntur hic & omiſſa quædam eſſe quæ ad naues Thoantis pertinent, et quod hic Tyto ponitur, Ithone legi debere, & ad Proteſilaum, cuius nomen hic deeſt, referendum eſſe. Ita enim ex Podarce, qui ſequitur colligi poteſt, quem Homerus Proteſilai fratrem, non Thoantis facit.*

b *Vide 2. Iliad. Nam hic haud ſcio an nomina tranſpoſita ſint, et legendum Antiphus Theſſali et Chal. fil. Niſyro na. 30*

c *Neq; hic locus abſq; uicio eſſe uidetur, cum cæteri omnes de mille nauibus mentionem faciant.*

XCVIII. Iphigenia.

Fortaſſe legendum aliiſq;

AGamemnon cnm Menelao fratre * Aſiæ delectis ducibus, Helenã uxorem Menelai quam Alexander Paris auexerat, repetitum ad Troiam cum irent, in Aulide tempeſtas eos ira Dianæ retinebat, quod Agamemnon in uenando ceruam eius uiolauit, ſuperbiuſq; in Dianam eſt locutus. Is cum Auruſpices conuocaſſet, & Calchas ſe * reſpondiſſet, aliter expiari non poſſe niſi Iphigeniam filiam Agamemnonis immolaſſet. Re audita Agamemnon recuſare cœpit, tunc Vlyſſes eum conſiliis ad rem pulchram tranſtulit, idem Vlyſſes cum Diomede ad Iphigeniam miſſus eſt adducendam. Qui cum ad Clytemneſtram matrem eius ueniſſent, ementitur Vlyſses eam Achilli in coniugium dari. Quam cum in Aulidem adduxiſſet & parens eam immolare uellet, Diana uirginem miſerata eſt, & caliginẽ eis obiecit, ceruamq; pro ea ſuppoſuit: Iphigeniamq; per nubes in terrã Tauricã detulit, ibiq; templi ſui ſacerdotem fecit.

XCIX. Auge.

AVge Alei filia ab Hercule compreſſa, cum partus adeſſet, in mõte Parthenio peperit, & ibi eum expoſuit. Eodem tempore Atalante Iaſii filia, filium expoſuit ex Meleagro natum, Herculis autem filium cerua nutriebat, hos paſtores inuentos ſuſtulerunt, atq; nutrierunt, quibus nomina impoſuerunt, Herculis filio Telephum, quoniã cerua nutrierat, Atalantes autẽ Parthenopeum, quoniam uirgine ſimulante in monte Parthenio eum expoſuerat. Ipſa autem Auge patrem ſuum timens profugit in Mœſiam ad regem Teuthrantem, qui cum eſset orbus liberis hanc pro filia habuit.

C. Teuthras.

THeuttrantem regem in Mœſia Idas Apharei filius regno priuare uoluit, quõ cum Telephus Herculis filius ex reſponſo quærens matrẽ cum comite Parthenopeo ueniſset, & huic Theuttras regnum & filiam Augen in coniugium daturum promiſit, ſi ſe ab hoſte † tutaſset. Telephus conditionem regis non prætermiſit, cum Parthenopeo Idam uno prælio ſuperauit, cui rex pollicitam fidem præſtitit, regnumq; & Augen matrem inſcientem in coniugium dedit: quæ cum mortalem neminem uellet ſuum corpus uiolare, Telephum interficere uoluit inſcia filium ſuum. Itaque cum in thalamum ueniſsent, Auge enſem ſumpſit, ut Telephũ interficeret. Tum deorum uoluntate dicitur draco immani magnitudine inter eos exiſse, quo uiſo Auge enſem proiecit & Telepho inceptum patefecit. Telephus re audita inſcius matrem interficere uoluit, illa Herculem uiolatorem ſuum implorauit, & ex eo Telephus matrem agnouit, & in patriam ſuam reduxit.

Tutatus eſſet

CI. Telephus.

TElephus Herculis et Auges filius ab Achille in pugna Chironis haſta percuſſus dicitur. Ex quo uulnere cum indies tetro cruciatu angeretur, petit ſortem ab Apolline, quod eſſet remedium, reſponſum eſt ei neminem mederi poſſe niſi eandem haſtam qua uulneratus erat. Hoc Telephus ubi audiuit, ad regem Agamemnonem uenit, & monitu Clytemneſtræ Oreſtem infantem de cunabulis rapuit, minitans ſe eum occiſurum niſi ſibi Achiui mederentur, Achiuis autem quod reſponſum erat ſine Telephi ductu Troiam capi non poſſe, facile cum eo in gratiam redierunt

dicerunt, & ab Achille petierũt ut eũ ſanaret. Quibus Achilles reſpondit ſe artẽ medicam non noſſe, tunc Vlyſſes ait: non te dicit Apollo, ſed autorem uulneris, haſtam nominat, quam cum raſiſſent remediatus eſt, à quo cum peterent ut ſecũ Troiam expugnandam iret, non impetrarunt, quod is Laodicen Priami filiam uxorem haberet, ſed ob beneficium quod eum ſanarunt, eos deduxit, locos autem & itinera demonſtrauit, inde in Mœſiam eſt profectus.

CII. Philoctetes.

PHiloctetes Pœantis & Demonaſſe filius, cum in inſula Lẽno eſſet, coluber eius pedem percuſſit, quem ſerpentem Iuno miſerat, irata ei ob id, quia ſolus præter cæteros auſus fuit Herculis pyram conſtruere, cum humanum corpus eſt exutum, & ad immortalitatem traditum, ob id beneficiũ Hercules ſuas ſagittas diuinas ei donauit: ſed cum Achiui ex uulnere tetrum odorem ferre non poſſent, iuſſu Agamemnonis regis, in Lemno expoſitus eſt cum ſagittis diuinis, quem expoſitum paſtor regis Actoris nomine Phimachus * Dolophionis filius nutriuit. Quibus poſtea reſponſum eſt, ſine Herculis ſagittis Troiam capi nõ poſſe. Tunc Agamẽnon Vlyſſem, & Diomedẽ exploratores ad eum miſit. Cui perſuaſerũt, ut in gratiam rediret, & ad expugnandã Troiam auxilio eſſet, eum'q; ſecum ſuſtulerunt.

CIII. Proteſilaus.

AChiuis fuit reſponſum qui primus littora Troianorum attigiſſet periturum. Cum Achiui claſſes applicuiſſent, cæteris cũctantibus, Iolaus Iphicli & Diomedeæ filius primus è naui proſiliuit, qui ab Hectore cõfeſtim eſt interfectus, quem cuncti appellarunt Proteſilaum, quoniam primus ex omnibus perierat. Quod uxor Laodamia Acaſti filia cum audiſſet eum periſſe, flens petit à Diis ut ſibi cum eo tres horas colloqui liceret, quo impetrato, à Mercurio reductus, tres horas cum eo colloquuta eſt, †quod iterũ cum obiiſſet Proteſilaus, dolorẽ pati nõ potuit Laodamia. *Quare fortaſſis, ut ſupra quoque*

CIIII. Laodamia.

LAodamia Acaſti filia, amiſſo coniuge, cum tres horas conſumpſiſſet, quas à diis petierat, fletum & dolorem pati non potuit. Itaq; fecit ſimulachrũ æreũ ſimile Proteſilai coniugis, & in thalamis poſuit, ſub ſimulatione ſacrorum, & eum colere cœpit, quod cum famulus matutino tempore poma ei attuliſſet ad ſacrificium, per rimam aſpexit, uidit'q; eam ab amplexu Proteſilai ſimulachrũ tenentem, atq; oſculantem: æſtimans eam adulterum habere, Acaſto patri nunciauit. Qui cum ueniſſet & in thalamos irrupiſſet, uidit effigiem Proteſilai, quæ ne diutius torqueretur, iuſſit ſignum & ſacra, pyra facta, comburi, quo ſe Laodamia dolorem non ſuſtinens immiſit, atq; uſta eſt.

CV. Palamedes.

VLyſſes quod Palamedis Nauplii filii dolo erat deceptus, indies machinabatur, quomodo eum interficeret. Tandem inito conſilio ad Agamẽnonem, militem ſuum miſit, qui diceret ei, in quiete uidiſſe ut caſtra uno die mouerentur. Id Agamemnon uerum exiſtimans, caſtra uno die imperat moueri. Vlyſſes autem clam noctu ſolus magnum pondus auri, ubi tabernaculum Palamedis fuerat obruit: item epiſtolam conſcriptam Phrygi captiuo, ad Priamum dat perferendã, militem'q; ſuum priorem mittit, qui eum nõ longe à caſtris interficeret. Poſtero die cum exercitus in caſtra rediret, quidam miles epiſtolam quam Vlyſſes ſcripſerat ſuper cadauer Phrygis poſitam, ad Agamemnonem attulit: in qua ſcriptum fuit Palamedi à Priamo miſſa, tantum'q; ei auri pollicetur, quantum Vlyſſes in tabernaculum obruerat, ſi caſtra Agamemnonis, ut ei conuenerat proderet. Itaq; Palamedes cum ad regem eſſet productus, & factum negaret, in tabernaculum eius ierunt, & aurum effoderunt, quod Agamemnon ut uidit, uere factũ eſſe credidit. Quo facto Palamedes dolo Vlyſſis deceptus, ab exercitu uniuerſo innocens occiſus eſt.

Agamemnon

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

CVI. Hectoris Lytra.

AGamemnon Briſeidam Briſæ ſacerdotis filiam, ex Mœſia captiuam, propter formæ dignitatem, quam Achilles ceperat ab Achille abduxit. Eo tempore quo Chryſeida Chryſi ſacerdoti Apollinis † Zminti [Smynthei] reddidit, quã ob iram Achilles in prælium non prodibat, ſed cithara in tabernaculo ſe exercebat. Quod cum Argiui ab Hectore fugarentur, Achilles obiurgatus à Patroclo, arma ſua ei tradidit, quibus ille Troianos fugauit, æſtimantes Achillem eſſe. Sarpedonemq́; Iouis & Europę filium occidit, poſtea ipſe Patroclus ab Hectore interficitur, armáq; eius ſunt detracta Patroclo occiſo. Achilles cum Agamemnone redit in gratiam, Briſeidamq́; ei reddidit, tum contra Hectorem cum inermis prodiſſet, Thetis mater à Vulcano arma ei impetrauit, quæ Nereides per mare attulerũt. Quibus armis ille Hectorem occidit, aſtrictumq́; ad currũ traxit circa muros Troianorũ, quem ſepeliendum cum patri nollet dare, Priamus Iouis iuſſu, duce Mercurio, in caſtra Danaorũ uenit, & filii corpus auro repenſum accepit, quẽ ſepulturæ tradidit.

CVII. Armorũ iudicium.

HEctore ſepulto, cum Achilles circa mœnia Troianorũ uagaretur, ac diceret ſe ſolum Troiam expugnaſſe: Apollo iratus Alexãdrum Parin ſe ſimulãs, talum, quem mortalem habuiſſe dicitur, ſagitta percuſſit & occidit. Achille occiſo ac ſepulturæ tradito, Aiax Telamonius, quod frater patruelis eius fuit, poſtulauit à Danais ut arma ſibi Achillis darent, quę ira Mineruę † abiurgata ſunt [abiudicata] ab Agamemnone & Menelao, & Vlyſſi data: Aiax furia accepta per inſaniam pecora ſua & ſeipſum uulneratum occidit, eo gladio quem ab Hectore muneri accepit, dum cum eo in acie contendit.

CVIII. Equus Troianus.

AChiui cum per decem annos Troiam capere non poſſent, Epeus monitu Mineruæ equum mire magnitudinis ligneum fecit, eóq; ſunt collecti, Menelaus, Vlyſſes, Diomedes, Theſſander, Sthenelus, Acamas, Thoas, Machaon, Neoptolemus. Et in equo ſcripſerũt, Danai Mineruæ dono dant, caſtráq; tranſtulerunt † Tenedo [Tenedum]. Id Troiani cum uiderunt, arbitrati ſunt hoſtes abiſſe. Priamus equum in arcem Mineruæ duci imperauit, feriatiq́; magno opere ut eſſent edixit. Id uates Caſſandra cum uociferaretur ineſſe hoſtes, fides ei habita non eſt. Quẽ in arcem cum ſtatuiſſent, & ipſi noctu luſu atq; uino laſſi obdormiſſent, Achiui ex equo, aperto à Sinone, exierunt, & portarum cuſtodes occiderunt, ſociosq́; ſigno dato, receperunt, & Troia ſunt potiti.

CVIIII. Iliona.

PRiamo Polydorus filius ex Hecuba cum eſſet natus, Ilionæ filię ſuæ dederũt eum educandũ, quæ Polymneſtori regi Thracũ erat nupta, quẽ illa pro filio ſuo educauit. Deiphylũ aũt quem ex Polymneſtore procreauerat, pro ſuo fratre educauit, ut ſi alteri eorũ quid foret parentibus præſtaret. Sed cum Achiui Troia capta, prolem Priami extirpare uellẽt, Aſtyanacta Hectoris & Andromache filium de muro deiecerũt, & ad Polymneſtorẽ legatos miſerunt, qui ei Agamemnonis filiã nomine Electrã pollicerẽtur in coniugiũ, & auri magnã copiã, ſi Polydorũ Priami filiũ interfeciſſet. Polymneſtor legatorũ dicta non repudiauit, Deiphylumq́; filiũ ſuũ imprudẽs occidit, arbitrans ſe Polydorũ filiũ Priami interfeciſſe. Polydorus aũt ad oraculũ Apollinis de parentibus ſuis ſciſcitatũ eſt profectus, cui reſponſum eſt, patriã incenſam, patrem occiſum, matrẽ in ſeruitute teneri. Cum inde rediret & uidit aliter eſſe ac ſibi reſponſum fuit, ſe Polymneſtoris eſſe filium, ab ſorore Ilionea inquiſiuit, quid ita aliter ſortes dixiſſent, cui ſoror quid ueri eſſet patefecit, & eius conſilio Polymneſtorẽ luminibus priuauit, atq; interfecit.

CX. Polyxena.

DAnai uictores cum ab Ilio claſſem conſcenderent, & uellent in patriam ſuã quiſq; reuerti & prædã quiſq; ſibi duceret, ex ſepulchro uox Achillis dicitur prædæ partem expoſtulaſſe. Itaq; Danai Polyxenam Priami filiam, quæ uirgo fuit formoſiſſima propter quã Achilles cum eam peteret, & ad colloquiũ

ueniſſet,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ueniſſet,ab Alexandro & Deiphobo eſt occiſus,ad ſepulchrũ eius eam immolauerunt.

CXI. Hecuba.

VLyſſes Hecubam Ciſſei filiam uel, ut alii autores dicunt, Dimantis,Priami uxorem,Hectoris matrem,in ſeruitutem cum duceret,illa in Helleſpontũ mare ſe præcipitauit,& canis dicitur facta eſſe, unde & † Cyneum eſt appellatum. cynoſſema

CXII. Prouocantes inter ſe,qui,cum quo dimicarunt.

MEnelaus cum Alexandro,Alexandrũ Venus eripuit: Diomedes cum Aenea, Aeneam ſeruauit Venus.Idem cum Glauco,in hoſpitio cognito diſceſſerũt: idem cum Pandaro & Glauco alio:Pandarus & Glaucus occiduntur. Aiax cum Hectore donificantes diſceſſere: Aiax Hectori donauit balteum, unde eſt tractus,Hector Aiaci gladiũ, unde ſe interfecit. Patroclus cũ Sarpedone,Sarpedon occiditur.Menelaus cũ Euphorbo,Euphorbus occiditur,qui poſtea Pythagoras eſt factus, et meminit ſuã animã in corpora trãſiſſe.Achilles cum Aſteropeo,Aſteropeus occiditur. Idem cum Hectore,Hector occiditur:idẽ cum Aenea, Aeneas fugatur:idem cũ Agenore, Agenorem ſeruauit Apollo:idem cum Pentheſilea Amazone Martis & Otreræ filia, Pentheſilea occiditur.Antilochus cum Menone,Antilochus occiditur. Achilles cum Memnone,Memnon occiditur.Philoctetes cum Alexandro,Alexander occiditur. Neoptolemus cum Eurypilo,Eurypilus occiditur.

CXIII. Nobilem quem quis occidit.

AChillem Apollo Alexãdri figura,Hector Proteſilaum, idem Antilochũ.Agenor Helenorẽ,idem Chloniũ.Deiphobus Aſcalaphũ, idem Antonoũ. Aiax Hippodamũ,idem Chlonium.Agamemnon Hippodamantẽ,idem Glaucum,Aiax. Locrus Carcanum, idem Gauium: Diomedes Dolonem,idem * Rheſum:Euripylus Niteum,idẽ Machaonẽ: Sarpedon Tlepolemũ,idẽ Antippũ.Achilles Troilũ.Menelaus Deiphobũ:Achilles Aſtynomum,idẽ Pylachantũ *, Neoptolemus Priamum.

CXIIII. Achiui qui quot occiderunt.

AChilles numero lxxii. Antilochus num. ii. Proteſilaus num.iiii. Peneleus num.ii. Euripylus num.i. Aiax Oilei num.xxiiii. Thoas nu.ii. Linus nu. xx.Thraſimedes num.ii.Agamẽnon num.xvi.Diomedes num.xviii. Menelaus viii.Philocteta num iii.Meriones num.vii.Vlyſſes num.xii. Idomeneus num xiii. Leontheus nu.v. Aiax Telamonius num. xxviii. Patroclus num.liii.Polypœtes num.i.Teucer num.xxx.Neoptolemus vi.fit numerus ccclxii.

CXV. Troiani qui quot occiderunt.

HEctor numero xxxi. Alexander num.iii. Sarpedon num. ii. Panthous num.iiii. Gargaſus num.ii. Glaucus numero iiii. Polydamas num.iii. Aeneas numero xxviii. Deiphobus num.iiii. Clytus num. iii.Athamas num. i. Agenor numero ii.fit numerus lxxxviii.

CXVI. Nauplius.

ILio capto & diuiſa præda,Danai cum domum redirent, ira deorum quod fana ſpoliauerant & quod Caſſandrã Aiax Locrus à ſigno Palladio abripuerat, tempeſtate et flatibus aduerſis ad ſaxa Capharea naufragium fecerunt,in qua tempeſtate Aiax Locrus fulmine eſt à Minerua ictus, quẽ fluctus ad ſaxa illiſerunt, unde Aiacis petræ ſunt dictæ, cæteri noctu cum fidem deorum implorarent, Nauplius audiuit,ſenſitq; tempus ueniſſe ad perſequendas filii ſui Palamedis iniurias. Itaq; tanquam auxilium eis afferret facẽ ardentẽ eo loco extulit,quo ſaxa acuta & locus periculoſiſſimus erat.Illi credentes humanitatis cauſa id factũ,naues eò duxerunt,quo facto plurimæ eorũ confractæ ſunt,militeſq; plurimi cum ducibus tẽpeſtate occiſi ſunt,membraq; eorũ cum uiſceribus ad ſaxa illiſa ſunt,ſi qui aũt potuerũt ad terram natare, à Nauplio interficiebantur. At Vlyſſem uentus detulit ad † Marathonem,Menelaum in Aegyptum,Agamemnon cum Caſſandra in patriam peruenit. Iſmarum alij

Clytemne-

CXVII. Clytemneſtra.

CLytemneſtra Tyndarei filia, Agamēnonis uxor, cum audiſſet ab Oeace, Palamedis fratre Caſſandram ſibi pellicem adduci, quod ementitus eſt, ut fratris iniurias exequeretur. Tunc Clytemneſtra cum Aegyſtho filio Thieſtis, cepit conſilium ut Agamemnonem, & Caſſandram interficeret, quem ſacrificantem ſecuri cum Caſſandra interfecerunt. At Electra Agamēnonis filia, Oreſtē fratrem infantem ſuſtulit, quem demādauit in Phocide Strophio, cui fuit Aſtyochea Agamemnonis ſoror nupta.

CXVIII. Proteus.

IN Aegypto Proteus ſenex marinus diuinus dicitur fuiſſe, qui in omnes ſe figuras conuertere ſolitus erat. Quem Menelaus Idotheæ filiæ eius monitu, catena alligauit, ut ſibi diceret quando domū repetitionem haberet, quem Proteus edocuit iram deorum eſſe, quod Troia eſſet deuicta, ideoq; id fieri debere, quod Hecatomben græce dicitur, cum centum armenta occiduntur. Itaq; Menelaus Hecatomben fecit, tunc demum poſt octauum annum, quàm ab Ilio deceſſerat, cum Helena in patriam redit.

CXIX. Oreſtes.

OReſtes Agamemnonis & Clytemneſtrę filius, poſtquam in puberem ętatem uenit, ſtudebat patris ſui mortem exequi, itaq; conſilium capit cum Pylade, & Mycenas uenit ad matrem Clytemneſtram, dicitq; ſe Aeolium hoſpitem eſſe, nunciatq; Oreſtem eſſe mortuum, quem Aegiſthus populo necādum demandauerat. Nec multo poſt Pylades Strophii filius ad Clytemneſtrā uenit, urnamq; ſecum affert, dicitq; oſſa Oreſtis condita eſſe, quos Aegyſthus lætabūdus hoſpitio recepit, qui occaſione capta, Oreſtes cum Pylade, noctu Clytemneſtrā matrē & Aegiſthum interficiunt, quem Tyndareus cum accuſaret, Oreſti à Mycenenſibus fuga data eſt propter patrem, quem poſtea furiæ matris exagitarunt.

CXX. Iphigenia Taurica.

OReſtem furiæ cum exagitarent, Delphos ſciſcitatum eſt profectus, quis tandem modus eſſet ærumnarū, reſpōſum eſt ut in terram Taurinā ad regem Thoantem, patrem Hypſipyles iret, indéq; de templo Dianę ſignum Argos afferret, tunc finem fore malorum. Sorte audita cum Pylades Strophii filio ſodale ſuo nauem conſcendit, celeriterq; ad Tauricos fines deuenerunt. Quorum fuit inſtitutum, ut qui intra fines eorum hoſpes ueniſſet, templo Dianę immolaretur, ubi Oreſtes & Pylades cum in ſpelunca ſe tutarentur, & occaſionem captarent, à paſtoribus deprehenſi ad regem Thoantem ſunt deducti. Quos Thoas ſuo more iunctos in templum Dianæ ut immolarentur duci iuſſit, ubi Iphigenia Oreſtis ſoror fuit ſacerdos, eoſq; ex ſignis atq; argumētis qui eſſent, quid ueniſſent poſtquam reſciit, abiectis miniſteriis, ipſa cœpit ſignum Dianæ auellere. Quò rex cum interueniſſet & rogitaret, cur id faceret, illa ementita eſt dicitq; eos ſceleratos ſignum contaminaſſe, quod impii & ſcelerati homines in templum eſſent adducti, ſignum expiandum ad mare ferre oportere, & iubere eum interdicere ciuibus, ne quis eorum extra urbem exiret. Rex ſacerdoti dicto audiens fuit. Occaſione Iphigenia nacta, ſigno ſublato, cum fratre Oreſte & Pylade in nauem aſcendit, uentóq; ſecundo ad inſulam † Zminten, ad Chryſen ſacerdotem Apollinis delati ſunt.

Smynthen

CXXI. Chryſes.

AGamemnon cum ad Troiam iret, & Achilles in Mœſiam uenit, & Chryſeidam Apollinis ſacerdotis filiam adduxit, eamq; Agamemnoni dedit in cōiugium. Quod cum Chryſes ad Agamemnonem deprecandū ueniſſet, ut ſibi filiam redderet, non impetrauit, ob id Apollo exercitum eius partim fame * propè totum conſumpſit. Itaq; Agamemnon Chryſeida grauidā ſacerdoti remiſit.

Videtur deeſſe, partim peſte

Quæ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Quæ cum diceret ſe ab eo intactam eſſe, ſuo tempore peperit Chryſen iuniorem, & dixit ſe ab Apolline cõcepiſſe. Poſtea Chryſes Thoanti eos cum reddere uellet, Chryſes audiit ſenior, Agamemnonis Iphigeniam & Oreſtem filios eſſe, qui Chryſi filio ſuo quid ueri eſſet patefecit, eos fratres eſſe, & Chryſen Agamemnonis filium eſſe. Tum Chryſes re cognita cum Oreſte fratre Thoantẽ interfecit, & inde Mycenas cum ſigno Dianæ incolumes peruenerunt.

CXXII. Aletes.

AD Electram Agamemnonis & Clytemneſtræ filiam ſororẽ Oreſtis, nuntius falſus uenit, fratrem cum Pylade in Tauricis Dianæ eſſe immolatos. Id Aletes Aegiſthi filius cum reſciſſet, ex Atridarum genere neminem ſupereſſe, regnum Mycenis optinere cœpit. At Electra de fratris nece Delphos ſciſcitatũ eſt profecta. Quò cum ueniſſet eodem die Iphigenia cum Oreſte uenit eò, idem nũtius qui de Oreſte dixerat, dixit Iphigeniam fratris interfectricem eſſe. Electra ubi audiuit id, truncũ ardentem ex ara ſuſtulit, uoluitq́ꝫ inſcia ſorori Iphigeniæ oculos eruere, niſi Oreſtes interueniſſet, cognitione itaqꝫ facta, Mycenas uenerunt, & Aleten Aegiſthi filium Oreſtes interfecit, & Erigonã ex Clytemneſtra & Aegiſtho natam uoluit interficere, ſed Diana eam rapuit, & in terram Atticam ſacerdotẽ fecit. Oreſtes autem Neoptolemo interfecto, Hermionem Menelai & Helenæ filiam adductam coniugem duxit, Pylades aũt Electram Agamemnonis & Clytemneſtræ filiam duxit.

CXXIII. Neoptolemus.

NEoptolemus Achillis & Deidamiæ filius, ex Andromacha Eetionis filia, captiua procreauit Amphialum. Sed poſtquam audiuit Hermionẽ ſponſam ſuam Oreſti eſſe datam in coniugium, Lacedæmonem uenit, & à Menelao ſponſam ſuam petit. Cui ille fidem ſuam infirmare noluit, Hermionenq́ꝫ ab Oreſte adduxit, & Neoptolemo dedit, Oreſtes iniuria accepta, Neoptolemum Delphis ſacrificantẽ occidit, & Hermionẽ recuperauit, cuius oſſa per fines Ambraciæ ſparſa ſunt, quæ eſt in Epiri regionibus.

CXXIIII. Reges Achiuorum.

PHoroneus Inachi filius, Argus Iouis filius, Peranthus Argi filius. Triops Peranthi filius, Pelaſgus Agenoris filius, Danaus Beli filius. Tãtalus Iouis filius, Pelops Tãtali filius, Atreus Pelopis filius, Temenus Ariſtomachi filius, Thyeſtes Pelopis, Agamẽnon Atrei, Aegiſthus Thyeſtis, Oreſtes Agamemnonis, Clytus Temeni filius, Aletes Aegiſthi, Tiſamenus Oreſtis, Alexander Euryſthei.

CXXV. Odyſſea.

VLyxes cum ab Ilio in patriam Ithacam rediret, tempeſtate ad Ciconas eſt delatus, quorum oppidum Iſmarum expugnauit, prædamq́ꝫ ſociis diſtribuit. Inde ad Lotophagos homines minime malos, qui Lotõ ex foliis flore procreatum edebant, idq́ꝫ ciuibus tantam ſuauitatem præſtabat, ut qui guſtabant, obliuionem caperent domireditionis. Ad eos ſocii duo miſſi ab Vlyſſe, cum guſtarent herbas ab eis datas, ad naues obliti ſunt reuerti, quos uinctos ipſe reduxit. Inde ad Cyclopem Polyphemum, Neptuni filium, huic reſponſum erat ab augure Telemo Eurymi filio, ut caueret, ne ab Vlyſſe excæcaretur. Hic media fronte unum oculum habebat, & carnem humanam epulabatur. Qui poſtquam pecus in ſpeluncam redegerat, molem ſaxeam ingentem ad ianuam opponebat. Qui Vlyſſem cum ſociis incluſit, ſociosq́ꝫ eius conſumere cepit. Vlyſſes cum uideret eius immanitati atque feritati reſiſtere ſe non poſſe, uino quod à † Marathone acceperat, eum inebriauit, ſeq́ꝫ Vtin uocari dixit. Itaqꝫ cum oculũ eius trunco ardenti exureret, ille clamore ſuo cæteros Cyclopas conuocauit, eisq́ꝫ ſpelunca præcluſa dixit, Vtis me excæcat. Illi credentes eum deridendi gratia dicere, neglexerunt. At Vlyſſes ſocios ſuos ad pecora alligauit, & ipſe ſe ad arietem, & ita exierunt, ad Aeolum Hellenis filium, cui ab Ioue uentorum poteſtas fuit tradita, is Vlyſſem hoſpitio libere accepit, folleſq́ꝫ uentorum ei plenos muneri dedit, ſecum uero

Marone

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Fabulæ quæ hinc ad Marſyā uſq;, hoc eſt, ad cap. lxv. ſequūtur capit. ſuis et numero inſcriptæ non erant in ueteri exemplo, quæ nos tamē ad indicē reſtituimus

filiam, uxorem Oenei adamauit, quod Oeneus ut ſenſit uoluntate ſua ex urbe exceſſit, ſimulatq; ſe ſacra facere, at Liber cum Althea concubuit, ex qua nata eſt Deianira. Oeneo aūt ob hoſpitium liberale muneri uitem dedit, monſtrauitq; quomodo ſereret, fructūq; eius ex nomine hoſpitis Oenon ut uocaretur inſtituit.

CXXX. Icarius & Erigone.

Cum Liber Pater ad homines eſſet profectus, ut ſuorum fructuum ſuauitatem atq; iucunditatem oſtenderet, ad Icarium & Erigonam in hoſpitium liberale deuenit, iis utrem plenum uini muneri dedit, iuſſitq;, ut in reliquas terras propagarēt, Icarius plauſtro onerato cum Erigone filia & cane Mera in terrā Atticā ad paſtores deuenit, & genus ſuauitatis oſtēdit. Paſtores cum immoderatius biberent, ebrii facti, cōciderunt, qui arbitrantes Icariū ſibi malum medicamentum dediſſe, fuſtibus eum interfecerūt. Icarium autem occiſum canis ululans Mera, Erigone monſtrauit, ubi pater inſepultus iaceret, quò cum ueniſſet ſuper corpus parētis in arbore ſuſpendio ſe necauit, ob quod factum Liber Pater iratus Athenienſium filias ſimili pœna afflixit. De ea re ab Apolline reſponſum petierunt, quibus reſponſum eſt, quod Icarii & Erigones mortem neglexiſſent. Quo reſponſo de paſtoribus ſuppliciū ſumpſerunt, & Erigone diem feſtum oſcillationis, peſtilentiæ cauſa inſtituerunt, & ut per uindemiā de frugibus Icario & Erigonę primum †deliberarent, qui deorum uoluntate in aſtrorum numerum ſunt relati, Erigone ſignum uirginis, quam nos iuſticiam appellamus, Icarius arcturus in ſideribus eſt dictus. Canis autem Mera canicula.

delibarent

CXXXI. Niſus.

Liber cum in Indiā exercitū duceret, Niſo nutricio ſuo dum ipſe inde rediret, regni Thebani poteſtatem tradidit, ſed poſteaquam inde reuerſus eſt Liber, Niſus regno cedere noluit, Liber cum nutricio cōtendere noluit, paſſusq; eſt eum regnum obtinere, dum occaſio ſibi regni recuperādi daretur. Itaq; poſt annum tertiū, cum eo redit in gratiam ſimulatq; in regno ſe ſacra facere uelle, quæ Trieterica dicuntur quoniam poſt tertium annum faciebat, militeſq; muliebri ornatu pro Bacchis introduxit, & Niſum cepit regnumq; ſuum recuperauit.

CXXXII. Lycurgus.

Lycurgus Driantis filius, Liberum de regno fugauit, quem cum negaret deum eſſe, uinumq; bibiſſet, & ebrius, matrem ſuam uiolare uoluiſſet, tunc uites excidere eſt conatus, quod diceret illud malum medicamentum eſſe, quod mentes immutaret, qui inſania ab Libero obiecta, uxorem ſuam & filiū interfecit, ipſumq; Lycurgū Liber pantheris obiecit in Rhodope, qui mons eſt Thraciæ, cuius imperium habuit. Hic traditur unum pedem ſibi pro uitibus excidiſſe.

CXXXIII. Hammon.

Liber in India cum aquam quæreret, nec inueniſſet, ſubito ex harena aries dicitur exiiſſe, quo duce Liber, cum aquam inueniſſet, petit ab Ioue ut eum in aſtrorū numerum referret, qui adhuc hodie æquinoctialis aries dicitur. In eo autē loco ubi aquam inuenerat, templum conſtituit quod Iouis Hammonis dicitur.

CXXXIIII. Tyrrheni.

Tyrrheni qui poſtea Tuſci ſunt dicti, cum piraticam facerēt, Liber Pater impubis in nauem eorum conſcendit, & rogat eos ut ſe Naxum deferrent, qui cum eum ſuſtuliſſent, atq; uellent ob formam conſtuprare, Acetes gubernator, eos inhibuit, qui iniuriam ab eis paſſus eſt, Liber ut uidit in propoſito eos permanere, remos in thyrſos cōmutauit, uela in pampinos, rudentes in hederam, deinde leones atq; pantheræ proſiluerunt, qui, ut uiderunt, timentes in mare ſe præcipitauerunt, †quod & in mari in aliud monſtrum transfigurauit, nam quiſquis ſe præcipitauerat, in delphini effigiem trāsfiguratus eſt, unde delphini Tyrrheni ſunt appellati, & mare Tyrrhenum eſt dictum, numero autem fuerunt duodecim,

quos

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

his nominibus. †Ethalides, Medon, Lycabas, Libys, Opheltes, †Melas, Alcimedon, Epopeus, Dictys, Simon, Acoetes. Hic gubernator fuit, quem ob clementiam Liber ſeruauit, †& Proreus.

Ethalion Melanthus. ſic Ouid. lib. 3

†Hic in ueteri exemplari omiſſus erat quemadmodum apud Ouid. contra, Simonis nulla mentio fit.

CXXXV. Laocoon.

LAocoon Acœtis filius †Anchiſæ frater Apollinis ſacerdos, contra uoluntatem Apollinis, cum uxorē duxiſſet, atq; liberos procreaſſet, ſorte ductus ut ſacrū faceret Neptuno ad littus, Apollo occaſione data, à Tenedo ꝑ fluctus maris dracones miſit duos, qui filios eius Antiphanté, et Thimbręum necarent, quibus Laocoon cum auxilium ferre uellet, ipſum quoq; nexum necauerunt. Quod Phryges idcirco factum putarunt quod Laocoon haſtam in equū Troianum miſerit.

Alij Capin Anchiſæ patrem faciunt.

CXXXVI. Polyidus.

GLaucus Minois & Paſiphaæ filius, dū ludit pila, cecidit in doliū melle plenum, quem cum parentes quærerent Apollinem ſciſcitati ſunt de puero. Quibus Apollo reſpondit, monſtrum uobis natum eſt, quod ſi quis ſoluerit, puerum uobis reſtituet. Minos ſorte audita cœpit monſtrum à ſuis quærere, cui dixerunt natum eſſe uitulum, qui ter in die colorem mutaret per quaternas horas, primum album, ſecundo rubeum, deinde nigrum. Minos autem ad monſtrum ſoluendum augures conuocauit, qui cum non inuenirentur, Poyidus Cœrani filius *Bizanti monſtrum demonſtrauit, eū arbori moro ſimilem eſſe, nam primum albū eſt, deinde rubrū cum permaturauit nigrum: tunc Minos ait ei, ex Apollinis reſponſo filium mihi oportet reſtituas, quod Polyidus dum auguratur, uidit noctuam ſuper cellam uinariam ſedentem, atq; apes fugantem, augurio accepto, puerum exanimem de dolio eduxit. Cui Minos ait, corpore inuento, nunc ſpiritum reſtitue, quod Polyidus cum negaret poſſe fieri, Minos iubet eum cum puero in monumento includi, & gladium poni, qui cum incluſi eſſent, draco repente ad corpus pueri proceſſit, †quod Polydius ęſtimans eum uelle conſumere gladio repente percuſſit, & occidit, altera ſerpens parem quærens, uidit eam interfectam, & progreſſa herbam attulit, atq; eius tactu ſerpenti ſpiritum reſtituit. Idemq; Polyidus fecit, qui cum intus, uociferarentur quidam præteriens Minoi nuntiauit, qui monumentum iuſſit aperiri, & filium incolumem recuperauit, Polyidum cum multis muneribus in patriam remiſit.

Quod pro quare ut ſupra quoque.

CXXXVII. Merope.

POlyphontes Meſſeniæ rex Creſphontem Ariſtomachi filiū cum interfeciſſet eius imperium & Meropem uxorem poſſedit.

Credo eundem eſſe qui à Pauſ. Deiphōtes dicitur. uide latius infra in Pētheo.

CXXXVIII. Philyra quæ in Tibiam uerſa eſt.

SAturnus Iouem cum quæreret per terras, in Thracia cum Philyra Oceani filia, in equum conuerſus concubuit, quæ ex eo peperit Chironem Centaurum, qui artem medicam primus inueniſſe dicitur, Philyra poſtquam inuſitatam ſpeciem ſe peperiſſe uidit, petit ab Ioue ut ſe in aliquā ſpetiem commutaret, quæ in arborem Philyram, hoc eſt Tiliam, commutata eſt.

CXXXIX. Curetes.

POſtq; Opis Iouē ex Saturno peperit, petit Iuno ut ſibi eū cōcederet, quoniā Saturnus Orcum ſub Tartara deiecerat, & Neptunum ſub undas, quod ſciret ſi quis ex eo natus eſſet ſe regno priuaret. Qui cū Opem rogaret, † ut eſſet quod illa peperiſſet, illa lapidem inuolutum oſtendit, eum Saturnus deuorauit. Quod cum ſenſiſſet, cœpit Iouem quærere per terras. Iuno autem Iouem in Cretenſi inſula detulit. Adamantæa pueri nutrix eum in cunis in arbore ſuſpendit, ut neq; cœlo neq; terra, neq; mari inueniretur, & ne pueri uagitus exaudiretur, impuberes conuocauit, eiſq; clypeola ænea & haſtas dedit, & iuſſit eos circum arborem euntes crepare,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

qui græce Curetes ſunt appellati, alii Corybantes dicuntur, hi autem Lares appellantur.

CXL. Python.

Python terræ filius, draco ingens, hic ante Apollinē ex oraculo in monte Parnaſſo reſpōſa dare ſolitus erat, huic ex Latonæ partu interitus erat fato futurus, eo tempore Iouis cum Latona Poli filia concubuit, hoc cum Iuno reſciit, facit ut Latona ibi pareret, quò Sol non accederet. Python ubi ſenſit Latonam ex Ioue grauidam eſſe, perſequi cœpit, ut eam interficeret. At Latonam Iouis iuſſu uentus Aquilo ſublatam ad Neptunum pertulit, ille eam tutatus eſt, ſed ne reſcinderet Iunonis factum, in inſulam eam Ortygiam detulit, quam inſulam fluctibus cooperuit. Quod cum Python eam non inueniſſet, Parnaſſum redit. At Neptunus inſulam Ortygiam in ſuperiorem partem retulit, quæ poſtea inſula Delus eſt appellata, ibi Latona oleam tenens parit Apollinem & Dianam, quibus Vulcanus ſagittas dedit donum, poſt diem quartum quàm eſſent nati, Apollo matris pœnas executus eſt, nam Parnaſſum uenit, & Pythonem ſagittis interfecit, inde Pythius eſt dictus, oſſáque eius in cortinam coniecit, & in templo ſuo poſuit, ludoſque funebres ei fecit, qui ludi Pythia dicuntur.

CXLI. Sirenes.

Sirenes Acheloi fluminis & Melpomenes Muſæ filiæ, Proſerpinæ raptu aberrantes ad Apollinis terram uenerunt, ibíque Cereris uoluntate quod Proſerpinæ auxilium non tulerant, uolaticæ ſunt factæ. His reſponſum erat tam diu eas uicturas, quamdiu cantantes eas audiens nemo eſſet prætervectus, quibus fatalis fuit Vlyſſes, aſtutia enim ſua cum prænauigaſſet ſcopulos, in quibus morabantur, precipitarunt ſe in mare, à quibus locus Sirenides cognominatur, qui eſt inter Siciliam & Italiam.

CXLII. Pandora.

Prometheus Iapeti filius, primus homines ex luto finxit, poſtea Vulcanus Iouis iuſſu ex luto mulieris effigiem fecit, cui Minerua animam dedit, cæteríque Dii alius aliud donum dederunt, ob id Pandoram nominarunt, ea data in coniugium Epimetheo fratri, inde nata eſt Pyrrha, quæ mortalis dicitur prima eſſe creata.

CXLIII. Phoroneus.

Inachus Oceani filius, ex Archia ſorore ſua procreauit Phoroneum qui primus mortalium dicitur regnaſſe. Homines ante ſecula multa ſine oppidis legibuſque uitam exegerunt, una lingua loquentes, ſub Iouis imperio, ſed poſtquam Mercurius ſermones hominum interpretatus eſt, unde Hermeneutes dicitur eſſe interpres, Mercurius enim græce Hermes uocatur. Idem nationes diſtribuit, tum diſcordia inter mortales eſſe cœpit, quod Ioui placitum non eſt. Itaque exordium regnandi tradidit Phoroneo, ob id beneficiū quod Iunonis ſacra primus fecit.

CXLIIII. Prometheus.

Homines antea ab immortalibus ignem petebant, neque in perpetuum ſeruare ſciebant, quod poſtea Prometheus in ferula detulit in terras, hominibuſque monſtrauit quomodo cinere obrutum ſeruarent. Ob hanc rē Mercurius Iouis iuſſu deligauit eum in monte Caucaſo ad ſaxum clauis ferreis, & aquilam appoſuit, quæ cor eius exeſſet, quantum die ederat, tantum nocte creſcebat, hanc aquilam poſt triginta annos Hercules interfecit, eumque liberauit.

CXLV. Niobe ſiue Io.

Phoroneo, ſic. n. ex Pauſ. colligitur legendū eſſe qui Argū φορωνέως θυγατριδοῦν uocat.

Phorbante.

Ex †Thronio & Cinna nati Apis & Nioba, hanc Iupiter mortalem primam compreſſit, ex ea natus eſt Argus, qui ſuo nomine Argos oppidum cognominauit, ex Argo & Euadne Crinus, Piranthus, & Baſus nati, ex †Pirantho Callithoe, Argus, Ariſtorides, Triopas hic* ex hoc Euriſabe* Anthus, Pelaſgus, Agenor, ex Triope et Oreaſide

Xanthus

Xanthus & Inachus, ex Pelaſgo Laris, ex Inacho & Argia Io. Hanc Iupiter dilectam compreſſit, & in uaccæ figuram conuertit, ne Iuno eam cognoſceret, id Iuno cũ reſciuit, Argum cui undiq; oculi refulgebant, cuſtodem ei miſit, hunc Mercurius Iouis iuſſu interfecit, at Iuno formidinem ei miſit, cuius timore exagitata, coëgit eam ut ſe in mare precipitaret, quod mare Ionium eſt appellatum, inde in Scythiam tranſnauit, unde Boſphorum fines ſunt dictæ, inde in Aegyptum, ubi parit Epaphum. Iouis cum ſciret ſuapte propter opera tot eam ærumnas tuliſſe, formam ſuam ei propriam reſtituit, deamq; Aegyptiorum eſſe fecit, quæ Iſis nuncupatur.

Pauſan. ſic ἄργου δὲ Πειρασος γίνεται, ὁ φόρβας, φόρβαντι δὲ τριόπας, τριόπα δὲ Ἰάσος καὶ ἀγήνωρ, ἰὼ μὲν οὖν Ἰάσου θυγάτηρ. Vide in Argolic.

CXLVI. Proſerpina.

PLuton petit ab Ioue Proſerpinam filiam eius & Cereris in coniugium daret, Iouis negauit Cererem paſſuram, ut filia ſua in Tartaro tenebricoſo ſit, ſed iubet eum rapere eã, flores legentẽ in monte Aetna, qui eſt in Sicilia, in quo Proſerpina dũ flores cũ Venere et Diana et Minerua legit, Pluton quadrigis uenit, et eam rapuit, quod poſtea Ceres ab Ioue impetrauit, ut dimidia parte anni apud ſe, dimidia apud Plutonem eſſet.

CXLVII. Triptolemus.

CVm Ceres Proſerpinam filiam ſuam quæreret, deuenit ad †Eleuſinũ regem cuius uxor †Cothonea puerum Triptolemum pepererat, ſeq; nutricem lactantem ſimulauit. Hanc regina libens nutricem filio ſuo recepit. Ceres cũ uellet alumnũ ſuũ immortalẽ reddere interdiu lacte diuino alebat, clàm in igne obruebat. Itaq; præter quam ſolebant, mortales creſcebat, & ſic fieri cum mirarent̃, parentes eam obſeruauerunt, cum Ceres eum uellet in ignem mittere, pater expauit. Illa irata Eleuſinum exanimauit, at Triptolemo alumno ſuo æternum beneficium tribuit, nam fruges propagati* currum draconibus iunctum tradidit, quibus uehens orbem terrarum frugibus obſeuit. Poſtq; domum rediit †Peleus eũ pro benefacto interfici iuſſit, ſed re cognita, iuſſu Cereris Triptolemo regnum dedit, quod ex patris nomine †Eleuſinum nominauit, fieriq; ſacrum inſtituit quæ Theſmophoria græce dicuntur.

Elcuſium.

Metanira hæc à Pauſ. dicitur Triptolemi aut pater Celeus.

a

Eleuſim.

Celeus uel Cepheus ut Boccatius, Niſi quis malit Lyncium intelligere, de quo Ouidius.

CXLVIII. Vulcanus.

VVlcanus cum reſciit Venerem cum Marte clàm comcũbere, & ſe uirtuti eius obſiſtere non poſſe, catenam ex adamante fecit, & circum lectum poſuit, ut Martem aſtucia deciperet. Ille cum ad conſtitutum ueniſſet, concidit cum Venere in plagas, adeo ut ſe exoluere non poſſet. id Sol cum Vulcano nunciaſſet, ille eos nudos cubantes uidit, deos omnes conuocauit, *uiderunt ex eo Martem id ni faceret pudor terruit. Ex eo cõceptu nata eſt Armonia, cui Minerua et Vulcanus ueſtẽ ſceleribus tinctam muneri dederunt, ob quam rem progenies eorum ſcelerata extitit, Soli autem Venus ob indicium ad progeniem eius ſemper fuit inimica.

CXLIX. Epaphus.

IVpiter Epaphum quem ex Io procreauerat, Aegypto oppida communire ibiq; regnare iuſſit. Is oppidum primũ Memphim & alia plura conſtituit, et ex Caſſiopia uxore procreauit filiam Lybien à qua terra eſt appellata.

CL. Titanomachia.

POſtq; Iuno uidit Epapho ex pellice nato tantam regni poteſtatem eſſe, curat in uenatu ut Epaphus necetur, Titanosq; hortatur Iouem ut regno pellant & Saturno reſtituant. Hi cum conarentũt in cœlum aſcendere, eos Iouis cũ Minerua & Apolline et Diana precipites in Tartarum deiecit, Atlanti autem qui dux eorum fuit, cœli fornicem ſuper humeros impoſuit qui adhuc dicitur cœlum ſuſtinere.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

CLI. Ex Typhone & Echidna nati.

EX Typhone gigante & Echidna Gorgon, canis Cerberus triceps, draco qui mala Heſperidum trans oceanum ſeruabat. Hydra quam ad fontẽ Lerneum Hercules interfecit. Draco qui pellem arietis Colchos ſeruabat. Scylla quæ ſuperiorem partem mulieris inferiorem canis, & Canes ſex ex ſe natos habebat. Sphinx quæ in Bœotia fuit. Chimera in Lycia, quæ priorem partem leonis figuram, poſteriorem draconis habebat, media ipſa Chimera, ex Meduſa Gorgonis filia & Neptuno nati ſunt, Cryſaor & equus Pegaſus, ex Cryſaore & Callirhoë Gerion trimembris.

CLII. Typhon.

al. Terra

TArtarus ex †Tartara procreauit Typhonem immani magnitudine, ſpetiæq; portentoſa, cui centum capita draconum ex humeris enata erant, hic Iouem prouocauit ſi uellet ſecum de regno certare, Iouis fulmine ardenti pectus eius percuſſit, cui cum flagraret, montẽ Etnã, qui eſt in Sicilia, ſuper eũ impoſuit, qui ex eo adhuc ardere dicitur.

Hoc caput in indice non numeratur.

PHaëton Solis & Clymenes filius cum clam patris currum conſcendiſſet, & altius à terra eſſet elatus, præ timore decidit in flumen Eridanum. Hunc Iuppiter cum fulmine percuſſiſſet, omnia ardere cœperunt. Iouis ut omne genus mortalium cũ cauſa interficeret, ſimulauit ſe id uelle extinguere, amnes undiq; irrigauit, omneq; genus mortalium interiit, præter Pyrrham et Deucalionem: at ſorores Phaëtontis, quod equos iniuſſu patris iunxerant in arbores populos commutatæ ſunt.

CLIII. Deucalion & Pyrrha.

CAtaclyſmus quod nos diluuium uel irrigationem dicimus, cum factũ eſt, omne genus humanum interiit præter Deucalionem & Pyrrhã, qui in mõtem Aetnam, qui altiſſimus in Sicilia eſſe dicitur, fugerunt. Hi propter ſolitudinem cum uiuere nõ poſſent, petierunt ab Ioue ut aut homines daret, aut eos pari calamitate afficeret. Tum Iouis iuſſit eos lapides poſt ſe iactare, quos Deucalion iactauit uiros eſſe iuſſit, quos Pyrrha, mulieres, ob eam rem Laos dictus, Laos enim græce lapis dicitur.

CLIIII. Phaëton Heſiodi.

PHaëton Clymeni Solis filius, & Meropes Nymphæ filius, quã Oceanitidẽ accepimus, cum iudicio patris, auum Solem cognouiſſet, impetratis curribus male uſus eſt, nam cum eſſet propius terram uectus uicino igni omnia conflagrarunt, & fulmine ictus in flumen Padum cecidit, hic amnis à Græcis Erydanus dicitur, quem Pherecydes primus uocauit. Indi autem quod calore uicini ignis, ſanguis in atrum colorem uerſus eſt, nigri ſunt facti. Sorores autem Phaëtontis dum interitum deflent fratris in arbores ſunt populos uerſæ. Horum lachrymæ ut Heſiodus indicat, in Electrum ſunt duratæ, Heliades tamen nominantur, ſunt autẽ Merope, Helie, Aeglæ, Lampedie, Phoebea Etherie, Dioxippe. Cygnus autẽ rex Liguriæ, qui fuit Phaëtonti propinquus, dum deflet propinquum, in Cygnum conuerſus eſt, is quoq; moriens flebile canit.

CLV. Iouis filii.

Aegipana. Aëtlius ſic Pauſ. in Elia.

LIber ex Proſerpina quem Titanes carpſerunt, Hercules ex Alcumena, Liber ex Semele Cadmi & Hermoniæ, Caſtor & Pollux ex Leda Theſtii filia, Argus ex Nioba Phoronei filia, Epaphus ex Io Inachi filia, Perſeus ex Danaë Acriſii filia. Zethus et Amphiõ ex Antiopa Nictei filia, Minos, Sarpedon et Rhadamãtus ex Europa Agenoris filia. Helena ex Pyrrhe Pimeti filia, Ethalion ex Protogenie Deucalionis filia, Dardanus ex Electa Atlantis filia, Lacedemon ex Thaygete Atlantis filia, Tantulus ex Plutone Himantis filia, Aeacus ex Egina Aſopi filia, †Aegippã ex capra Boëtis * Arcada ex Caliſto Licaonis filia. † Etolus ex Protogenia Deucalionis filia Pirithous ex Dia Oenei filia.

Circe

CLVI. Solis filii.

CIrce ex Perſide Oceani filia, Paſiphaë ex Clymene Oceani filia, Phaëton, Lampetie, Aegle, Phœbe.

Videntur deeſſe quædam.

CLVII. Neptuni filii.

BOœtus & Hellen ex Antiopa Aeoli filia. ª Agenor & Bellerophon, ex Eurynome Nyſi filia, Leuconoë, ex Themiſtho Hipſei filia, †Rias ex Alcyone Atlãtis filia, Abas ex Aretuſa Herilei filia, Ephoceus * ex Alcyone Atlantis filia, Belus Actor Dyctis, ex Agamede Augei filia, Euadne, ex Lena ᵇ Leucippi filia, Megareus ex Oenope Epopei filia, Cygnus ex Calyce Hecatonis filia, Ericlimenus & Autheus, ex Aſtyphile Phœnicis filia, Neleus & Pelias ex Tyro Salmonei filia, Euphemus et Lycus et Nycteus ex Celeno Ergei filia, Peleus Arprites*, Anceus, Mœpus ex Chiõa Aquilonis filia. Amœmone * item. Cyclops Euphemus, Metus ex Melite Buſiris filia.

a Antas ut eſt apud Pauſ. in Bœot.

a *Alij Bœotum & Aeolum uocant, matrem autem Menalippam.*

b *Calchinia habet Pauſ. in Corinth. ſed ex ea non Euadnem, ſed Peratum natum dicit.*

CLVIII. Vulcani filii.

PHillamnon Cecrops, Erichthonius Corynetes, Cercion, Philoctus * Pinther.

CLIX. Martis filii.

OEnomaus ex † Aſterope, Harmonia, ex Venere Leodo, ex Ce * Lycus, Diomedes, Thrax, Aſcalaphus, Ialmenus, Cycnus, Dryas.

Alij ex Harpinna, Pauſan. Steropen Oenomai coniugẽ uocat

CLX. Mercurii filii.

PRiapus, Echo, Antian, *Eurytus, Cephalus ex Creuſa, Ericthei filia Eureſtus, *Aptale, *Lybys, ex Lybie Palamedis filia.

CLXI. Apollinis filii.

DElphus, Aſclepius ex Coronide Phlegiæ filia, Eurypides ex Cleobula. Ilius ex Vrea Neptuni filia, Argeus, ex Eubea Macarei filia, Philammon, ex † Leuconoe Luciferi filia, Lycoteus, ex Nympha, Linus, ex Vrania Muſa, Ariſteus, ex Cyrene Penei filia.

Ouid. Chionem uocat, & Dædalionis filiam Luciferi neptẽ

CLXII. Herculis filii.

HIllus ex Deianira, Tlepolemus, ex Aſtyoche, Leucites Telephus, ex Auge Alei filia, Leucippus Theromachus, † Leõtiades, Archelous, Ophites, Deucalion, Euhenus, Lidus, & duodecim Theſpiades, quos ex Theſpii regis filiabus procreauit.

Creontiades

CLXIII. Amazones.

OCyale, Dioxippe, Iphinome, Xanthe, Hyppothoë, † Othrepte, Antioche, Laomache, Glauce, Agaue, Theſeis, Hippolyte, Clymene, Polydora, Pentheſilea.

Otrere

Apud Calabrum quoq; in primo duodecim numerantur, ſed diuerſis nominibus.

CLXIIII. Athenæ.

INter Neptunum & Mineruam cum eſſet certatio qui primus oppidũ in terra Attica conderet, Iouem iudicem ſumpſerunt. Minerua quod primum in ea terra oleam ſeuit, quæ adhuc dicitur ſtare, ſecundum eam iudicatum eſt. At Neptunus iratus in eam terram mare cœpit irrigare uelle, quod Mercurius Iouis iuſſu id ne faceret prohibuit, itaq; Minerua ex ſuo nomine oppidum Athenas cõdidit, quod oppidum in terris dicitur primum eſſe conſtitutum.

Orpheus Eurydicem nympham amauit, quam ſono cytharæ mulcens uxorem duxit. Hanc Ariſteus paſtor dum amans ſequitur, illa fugiens in ſerpentem incidit & mortua eſt, poſtq; maritus ad inferos deſcendit, & legem accepit, ne eam cõuerſus aſpiceret, quã conuerſus aſpiciens, iterum perdidit. Myrrha cum patrem ſuum amaret, inebriauit & ſic cum eo concubuit. Quod pater reſciens, utero plenam cœpit euaginato perſequi gladio, illa in arborem myrrham eſt conuerſa, quam pater gladio feriens, Adonis exinde natus eſt, quem Venus diligens. *

Neq; hæc duo in indice ſignantur

Deſunt reliqua.

Minerua

CLXV. Marſyas.

MInerua tibias dicitur prima ex oſſe ceruino feciſſe, & ad epulum deorũ cantatum ueniſſe. Iuno & Venus cum eam irriderent, quod & Cæſia erat, et buccas inflaret, fœda uiſa & in cantu irriſa, in Idam ſyluam ad fontem uenit, ibiq́ cantãs in aqua ſe aſpexit, & uidit ſe merito irriſam, unde tibias ibi abiecit, & imprecata eſt ut quiſquis eas ſuſtuliſſet, graui afficeretur ſupplicio, quas Marſyas Oeagri filius paſtor unus ex † turis inuenit, quibus aſſidue commeletando, ſonum ſuauiorem indies faciebat, adeò ut Apollinem ad cytharæ cantum in certamen prouocaret, quo ut Apollo uenit, muſas iudices ſumpſerunt, & cum iam Marſyas inde uictor diſcederet, Apollo cytharam uerſabat, idemq́ ſonus erat, quod Marſya tibiis facere nõ potuit, itaq; Apollo uictũ Marſyan ad arborem religatum ſcythæ tradidit, qui eum membratim ſeparauit, reliquum corpus diſcipulo Olympo ſepulturæ tradidit, è cuius ſangine flumen Marſyan eſt appellatum.

Satyris, fortaſſe, legendum

CLXVI. Erichthonius.

VLcanus Ioui cæteriſq; Diis ſoleas aureas ex adamante cum feciſſet, Iuno cum ſediſſet, ſubito in aëre pẽdere cœpit, quod cum ad Vulcanum miſſum eſſet, ut matrem quam ligauerat ſolueret, iratus quod de cœlo præcipitatus erat, negat ſe matrẽ ullam habere. Quem cum Liber Pater ebrium in cõcilio deorum adduxiſſet, pietati negare nõ potuit, tum optionem à Ioue accepit, ſi quid ab iis petiiſſet impetraret, tũc ergo Neptunus quod Mineruæ erat infeſtus, inſtigauit Vulcanum, Mineruam petere in coniugiũ. Qua re impetrata in thalamum cùm ueniſſet Minerua monitu Iouis, uirginitatẽ ſuam armis defendit, interq; luctandum ex ſemine eius quod in terram decidit, natus eſt puer, qui inferiorem partem draconis habuit, quem Erichthonium ideo nominarũt, quod eris græce certatio dicitur, chthon autem terra dicitur, quem Minerua cum clàm nutriret, dedit in ciſtulã ſeruandũ Aglauro Pandroſo & Herſe Cecropis filiabus. Hæ cum ciſtulam aperuiſſent cornix indicauit, illæ à Minerua inſania obiecta ipſæ ſe in mare præcipitauerũt.

CLXVII. Liber.

LIber Iouis & Proſerpinæ filius à Titanis eſt diſtractus, cuius cor contritum Iouis Semele dedit in potionem, ex eo prægnans cum eſſet facta, Iuno in Beroen nutricem Semeles ſe cõmutauit, & ait, alumna, pete à Ioue ut ſic ad te ueniat, quemadmodum ad Iunonem, ut ſcias quæ uoluptas eſt, cum Deo concumbere. Illa autem inſtigata petit, ab Ioue, & fulmine eſt icta, ex cuius utero Liberum exuit, & Nyſo dedit nutriendum, unde Dionyſus eſt appellatus & Bimater eſt dictus.

CLXVIII. Danaus.

DAnaus Beli filius ex pluribus coniugibus, quinquaginta filias habuit, totidemq́ filios, frater Aegyptus, qui Danaum fratrẽ & filias eius interficere uoluit, ut regnum paternum ſolus obtineret, filiis uxores à fratre popoſcit. Danaus re cognita Minerua adiutrice ex Africa Argos profugit, tunc primum dicitur Minerua nauẽ feciſſe biprotã, in qua Danaus profugeret. At Aegyptus ut reſciit, Danaum profugiſſe, mittit filios ad perſequendum fratrem, & eis præcepit, ut aut Danaum interficerent, aut ad ſe non reuerterentur. Qui poſtquam Argos uenerunt, oppugnare patruum cœperunt. Danaus ut uidit ſe eis obſiſtere non poſſe, pollicetur eis filias ſuas uxores, ut pugna abſiſterent, impetratas ſorores patrueles acceperunt uxores, quæ patris iuſſu uiros ſuos interfecerunt. Sola Hypermeſtra Lynceum ſeruauit, ob id cæteræ dicuntur apud inferos in dolium pertuſum aquam ingerere. Hypermeſtræ & Lynceo fanum factum eſt.

Amimone

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

CLXIX. Amimone.

AMimone Danai filia, dum ſtudioſe in ſylua uenatur, Satyrum iaculo percuſſit, eam Satyrus uoluit uiolare. Illa Neptuni fidē implorauit, quò Neptunus cum ueniſſet, Satyrum abegit, & ipſe cum ea concubuit, ex quo conceptu naſcitur, Nauplius. Id in quo loco factū eſt, Neptunus dicitur fuſcina percuſſiſſe terram, & inde aquam profluxiſſe, qui Lerneus fons dictus eſt, & Amimonium flumen.

AMimone Danai filia miſſa eſt à patre aquam petitū ad ſacrum faciendum, quæ dum quęrit, laſſitudine obdormiit, quam Satyrus uiolare uoluit, illa Neptuni fidem implorauit, quod cum Neptunus fuſcinam in Satyrum miſiſſet, illa ſe in petram fixit, Satyrum Neptunus fugauit, qui cum quæreret in ſolitudine à puella, illa ſe aquatum miſſam eſſe dixit à patre, quā Neptunus cōpreſſit. Pro quo beneficiū ei tribuit, iuſſitq́ eius fuſcinam de petra educere, quæ cum eduxiſſet, & tres ſilani * ſunt ſecuti, qui ex Amimonis nomine Amimonius fons appellatus eſt, ex qua cōpreſſione natus eſt Nauplius. Hic autem fons Lerneus eſt poſtea appellatus.

Repetita eſt hæc fabula, nam in indice ſemel tantum ponitur

CLXX. Filiæ Danai quæ quos occiderunt.

IDea Antimachum, Philomela Panthium, Scylla Proteam, Phicomone Plexippum, Euippe Agenorem, Demoditas Chryſippum, Hyale Perium, Trite Enceladum, Damone Amintorem, Hyppothoë Obtimum, Myrmydone Mineum, Eurydice Canthum, Cleo Aſterium, Arcania Xanthum, Cleopatra Metalcem, Philea Philinam, Hyparete Protheonem, Chryſothemis Aſteriden, Pyrante Athamantem, Armoasbus* Glaucippe Niauium, Demophile Pamphilum, Antodice Clytum, Polyxena Aegyptum. Hecabe Dryantem', Achamantis Echominum, Arſalte Ephialtem, Monuſte Euryſthenem, Amimone Midamum, Helice Euideam, Amoëme Polydectorem, Polybe Iltonomum, Helicta Caſſum, Electra Hyperantum, Eubule Demarchum, Daplidice Pugnonem, Hero Andromachum, Europome Atlitem, Pyrantis Plexippum, Critomedia Antipaphum, Pyrene Dolychum, Eupheno Hyperbium, Themiſtagora Podaſimum, Palæno Ariſtonon, Itea Antiochum, Erate Eudemonem, Hypermeſtra Lynceū ſeruauit, qui cum Danaus periſſet, primusq́ Abas ei nuntiaſſet, Lynceus circunſpiciens in templo quid ei muneri daret, caſu conſpexit clypeum quem Danaus conſecrauerat Iunoni, quē in iuuenta geſſerat, refixit & donauit Abanti, ludosq́ conſecrauit, qui quinto quoq́ anno aguntur, qui appellantur Aſpis en Argo, è quibus ludis curſoribus corona non datur, ſed clypeus at Danaides poſt patris interitum, uiros duxerunt Argiuos, è quibus qui nati ſunt appellati.

CLXXI. Althæa.

CVm Althæa Theſtii filia una nocte cōcubuerunt Oeneus & Mars, ex quibus cum eſſet natus Meleager, ſubito in regia apparuerunt Parcæ Clotho Lacheſis, Atropos. Cui fata ita cecinerunt. Clotho dixit eum generoſum futurum, Lacheſis fortem, Atropos titionem ardentem aſpexit in foco, & ait: tam diu hic uiuit, quam diu hic ticio conſumptus nō fuerit. Hoc Althæa mater cum audiſſet, exiluit de lecto atq́ ticionem extinxit, & eum in regia media obruit fatalem, ne ab igni obrueretur.

CLXXII. Oeneus.

OEneus Porthaonis filius, Aetoliæ rex, cum omnibus Diis annua ſacra feciſſet & Dianam præteriiſſet, ea irata, aprū immani magnitudine qui agrum Calydonium uaſtaret, miſit: tūc Meleager Oenei filius ſe pollicetur cum delectis græciæ ducibus ad eum expugnandum iturum.

Caſtor

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

CLXXIII. Qui ad aprum Calydonium ierunt.

Amphiaraus Arceſij
Aly duos tãtum fratres Althææ faciunt, Plexippum et Toxeũ, quem hic corrupte puto Lynceum dici a
Thebæ, Argos Pleuron a

CAſtor & Pollux Iouis filii, Veruſius * Mercurii, Parthecion * Mercurii Thebis, †Aeſculapius Apollinis, Iaſon Aeſonis, Thebis. Alcon Martis, Thracia, Euphemus Neptuni, Iolaus Iphicli, Lynceus & Idas, Apharei, Peleus Aeaci, Telamon Aeaci, Admetus Pheretis, Laërta † Arcippa, Deucalion Minois, Theſeus Aegei, Plexippus, Ideus, Lynceus, Theſtii filii, fratres Altheę, Hippotas Gerionis, *Cæneus Elati, Mopſus Amyci, Meleager Oenei, Hyppaſſus Euryti, Ancæus Lycurgi, Phœnix Amyntoris, Dryas Iapeti † Euatimus, Alcon, Deuxippus, Hyppocoon Amyci, * Athlantes Pondæi. Quæ ciuitates auxilium miſerunt Oeneo, † Tenerdos, Iolcos, Sparta, †Teurone, Meſſe, Perrhæbia, Phthia, Magneſta, * Salamin, Calydon, Theſſalia, Oechalia, Ithaca, Tegæa, Creta, Dolopea, Athenæ, Magneſia & Arcadia.

Legendum fortaſſis, Enæſimus Hippocoontis, Leucippus Amyclæ Atalantæ Schœnei.

CLXXIIII. Meleager.

ALthæa Theſtii filia ex Oeneo peperit Meleagrum. Ibi in regia dicitur ticio ardens apparuiſſe, huc Parcæ uenerũt, & Meleagro fata cecinerũt, eum tandiu uictură quam diu is titio eſſet incolumis. Hunc Althea in arca clauſum diligenter ſeruauit. Interim ira Dianæ quia Oeneus ſacra annua ei non fecerat, aprum miræ magnitudine qui agrum Calydoniũ uaſtaret miſit, quem Meleager cum delectis iuuenibus Græciæ interfecit, pellem'que eius ob uirtutem Atalante uirgini donauit, quam Ideus, Plexippus, Lynceus Altheæ fratres eripere uoluerunt. Illa cum Meleagri fidem imploraſſet, ille interuenit, & amorem cognationi antepoſuit, auunculos'que ſuos occidit. Id Althæa mater audiuit, filium ſuum tantũ facinus eſſe auſum, memor parcarum præcepti, ticionem ex arca prolatum in ignem coniecit. Ita dum fratrũ pœnas uult exequi, filium interfecit, at ſorores eius præter Gorgen & Deianiram flendo, Deorũ uoluntate in aues ſunt transfiguratæ, quæ Meleagrides uocantur. At coniunx eius Alcyone mœrens in luctu deceſſit.

CLXXV. Agrius.

Epopea

AGrius Parthaonis filius, ut uidit Oeneum fratrem orbũ liberis factum, egentem regno expulit, atque ipſe regnum poſſedit. Interim Diomedes Tydei filius & Deiphyles, Ilio deuicto, ut audiuit auum ſuum regno pulſum, peruenit in Aetoliã cum Sthenelo Capanei filio, & armis cõtendit cum †Opopa Agrii filio, quo interfecto, Agriũ egentẽ è regno expulit, atque Oeneo auo ſuo regnum reſtituit, poſtque Agrius regno expulſus, ipſe ſe interfecit.

CLXXVI. Lycaon.

Iuppiter

AD Lycaonem Pelaſgi filium †Iouis in hoſpitium ueniſſe dicitur, & filiam eius Calyſto compreſſiſſe, ex quo natus eſt Arcas, qui ex ſuo nomine terræ nomen indidit. Sed Lycaonis filii Iouem tentare uoluerunt, Deus ne eſſet, carnem humanam cum cætera carne commiſcuerunt, idque in epulo ei appoſuerũt. Qui poſtquam ſenſit, iratus menſam euertit, Lycaonis filios fulmine necauit, eo loco poſtea Arcas oppidum cõmuniuit, quod Trapezos nominatur, patrem Iuppiter in lupi figuram mutauit.

CLXXVII. Calyſto.

Iuppiter

CAlyſto Lycaonis filia urſa dicitur facta eſſe, ob iram Iunonis, quod cum Ioue concubuit. Poſtea † Iouis in ſtellarum numerum retulit, quæ Septentrio appellatur, quod ſignum loco nõ mouetur neque occidit. Thetis enim Oceani uxor nutrix Iunonis prohibet eam in Oceanũ occidere. Hic ergo ſeptentrio maior, de qua in Creticis uerſibus.

Tuque Lycaoniæ mutatæ ſemine nymphæ
Quam gelido raptam de uertice Nonacrinæ
Oceano prohibet, ſemper ſe tingere Thetis,
Auſa ſuæ quia ſit quondam ſuccumbere alumnæ.

Hæc

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Hæc igitur urſa à Græcis Helice appellatur,hæc habet ſtellas in capite ſeptem non claras, in utraq; aure duas, in armo unam, in pectore claram unam, in pede priore unam, in extrema coxa claram unam,in fœmine poſteriori duas,in pede extremo duas, in cauda tres,omnes numero uiginti.

CLXXVIII. Europa.

EVropa † Agriopes & Agenoris filia, Sidonia: hanc Iuppiter in taurum con- Argyropes uerſus à Sidone,Cretam tranſportauit,& ex ea procreauit Minonem, Sarpedonem,Rhadamantem. Huius pater Agenor ſuos filios miſit, ut ſororẽ reducerent,aut ipſi in ſuum conſpectum nõ redirent. Phœnix in Africam eſt profectus, ibiq; remanſit, inde Afri Pœni ſunt appellati:Cilix ſuo nomine Ciliciæ nomen indidit. Cadmus cum erraret,Delphos deuenit,ibi reſponſum accepit, ut à paſtoribus bouem emeret, qui Lunæ ſignum in latere haberet, eumq; ante ſe ageret, ubi decubuiſſet,ibi fatum eſſe eum oppidum condere,& ibi regnare. Cadmus ſorte audita,cum imperata perfeciſſet & aquam quæreret,ad fontem Caſtalium uenit, quem Draco Martis filius cuſtodiebat,qui cum ſocios Cadmi interfeciſſet,à Cadmo lapide eſt interfectus, dentesq; eius,Minerua monſtrante,ſparſit & arauit,unde Spartæ ſunt enati. Qui inter ſe pugnarũt,ex quibus quinq; ſuperfuerũt,id eſt, Chthonius,Vdæus,Hyperenor,Pelorus, & Echion, ex boue autẽ quem ſecutus fuerat,Bœotia eſt appellata.

CLXXIX. Semele.

CAdmus Agenoris & Agriopes filius ex Armonia Martis & Veneris filia procreauit filias quatuor, Semelen, Ino, Agauen, Autonoen,& Polydorum filium,† Iouis cum Semele uoluit concumbere. Quod Iuno cum re- Iuppiter ſciit,ſpecie immutata in Beroën nutricem,ad eam uenit,& perſuaſit ut peteret ab Ioue,ut eodẽ modo ad ſe, quomodo ad Iunonẽ ueniret, ut intelligas,inquit,quæ ſit uoluptas cum Deo cõcumbere. itaq; Semele petiit ab Ioue ut ita ueniret ad ſe. Qua re impetrata † Iouis cum fulmine & tonitribus uenit, & Semelem con- Iuppiter flagrauit:ex utero eius Liber eſt natus, quem Mercurius ab igne ereptum,Niſo dedit educandum, & græce Dioniſus eſt appellatus.

CLXXX. Actęon.

ACtęon Ariſtei & Autonoes filius,paſtor Dianam lauantem ſpeculatus eſt,& eam uiolare uoluit. Ob id irata Diana fecit,ut ei cornua in capite naſcerentur, & à ſuis canibus conſumeretur.

CLXXXI. Diana.

DIana cum in ualle opaciſſima,cui nomen eſt Gargaphia, æſtiuo tempore fatigata ex aſſidua uenatione, ſe ad fontem,cui nomen eſt Parthenius perlueret,Actęon Cadmi nepos,Ariſtei & Autonoes filius, eundem locum petens ad refrigerandũ,ſe & canes quos exercuerat,feras perſequens in conſpectum Deæ incidit,qui ne loqui poſſet,in ceruam ab ea eſt conuerſus.Ita pro ceruo laceratus eſt à ſuis canibus, quorũ nomina,maſculi,Melampus, Ichnobates,Echnobas,*Pamphagos,Dorceus,Oribaſus,Nebrophonos,Lelaps,Theron,Pterelas,Hylæus,Nape,Ladon, Pœmenis,Therodanapis,* Auta,Lacon,Harpya,†Elion,Dromas,Thous,Canache,Cy- Aello prius,Sticte,Labros,Arcas,Agriodus,Tigris,Hilactor,Alce,Harpalus,Lycisca,Melaneus, Lachne,Leucon. Item tres qui eum Gnoſius * conſumpſerunt, fœminæ Melanchœtes, Agre,Therodamas, Oreſitrophos. Item alii autores tradunt hæc nomina. Acamas, Syrus,Aeon,Stilbon,Agrius,Charops,Aethon,Coran,* Boreas,Draco, Eudromus,Dromius,Zephyrus,Lampus,Hemon,Cyllopotes,Harpalicus,Machimus, Ichneus, Omelimpus,* Ocydromus, Borax, Ocythous,Pachitos, Obrimus:fœminæ Argo,Aretuſa, Vrania,Theriope,Dinomache,Dioxippe,Echione,Gorgo,Cyllo, Arpyia,Lynceſte,Leęne, Lacena, Ocypote, Ocydrome, Oxyroe, Orias, Sagnos *Theriphone, Volatos, * Chediætros,*

CLXXXII. Oceani filiæ.

OCeani filię Idothea, Althæa, Adraſta, alii dicũt Meliſſi filias eſſe, Iouis nutrices, quæ nymphæ Dodonides dicuntur, alii Naiades uocant, quarum nomina Ciſſeis, Nyſa, Erato, Eriphia, Bromiæ, Polyhymno: hæ in monte Nyſa †munere alumni potitæ ſunt, qui Medeam rogauerat, & depoſita ſenectute in iuuenes mutatæ ſunt, cõſecratæq́ poſtea inter ſydera, Hyades appellantur, alii tradũt uocitatas Arſine, Ambroſie, Bromie, Ciſſeis, Coronis.

a *Videntur huic loco quædam deeſſe, ſcilicet ex quibus intelligatur, Bacchũ ab his nutritum eſſe, & eundem poſtea Medeam rogaſſe, ut nutrices ſuas ex uetulis in iuuenes mutaret, cuius rei etiam* Ouid. mem. lib. 7. Me. a.

CLXXXIII. Equorum ſolis & horarum nomina.

Eous Aethon

EOs † per hunc cœlum uerti ſolet, †Aethyops, quaſi flammeus eſt, cõcoquit fruges. Hi funales ſunt mares: fœminæ, Locarie, Bronte, quę nos tonitrua appellamus, Sterope quę fulgitrua. Huic rei autor eſt Eumelus Corinthius. Item quos Homerus tradit, Abrax, Aſlo *Therbeeo.* Item quos Ouidius Pyrois, Eous, Aethon & Phlegon. Horarum uero nomina, hæc ſunt, Iouis Saturni filii & Themidis filiæ, Titanaide, Auxo, Eunomia, Pheruſa, Caria, Odice, Euporie, Irene, Orteſie, Thallo. Alii autores tradunt decem his nóminibus, Auge, Anatole, Muſia, Gimnaſia, Nimphes, Meſembria, Sponde, Elete, Acte, & Hecypris, Dyſis.

CLXXXIIII. Pentheus & Agaue.

PEntheus Echionis & Agaues filius, Liberũ negauit Deum eſſe, nec myſteria eius accipere uoluit. Ob hoc eum Agaue mater cum ſororibus Ino & Autonoë, per inſaniã à Libero obiectam membratim laniauit. Agaue, ut ſuæ mentis compos facta eſt, ut uidit ſe Liberi impulſu tantum ſcelus admiſiſſe, profugit ab Thebis, atq; errabunda in Illyriæ fines deuenit, ad Licoterſen regem, quam Licoterſes excepit. Cum quo Polyphontes, occiſo Creſphonte, regnum occupauit, filium aũt eius infantem Merope mater, quem ex Creſphonte habebat, abſconſe ad hoſpitẽ in Aetoliam mandauit. Hunc Polyphontes maxima cum induſtria quærebat, aurumq́ pollicebatur ſi quis eum necaſſet. Qui poſtquam ad puberem ætatem uenit, capit cõſilium ut exequatur patris & fratrum mortem. Itaq; uenit ad regem Polyphontẽ, aurũ petitum, dicẽs ſe Creſphontis interfeciſſe filium & Meropis Telephontem. Interim rex eum iuſſit in hoſpitio manere, ut amplius de eo perquireret, qui cum per laſſitudinem obdormiſſet, ſenex qui inter matrem & filium internuntius erat, flens ad Meropem uenit, negans eum apud hoſpitem eſſe, nec comparere. Merope credens eum eſſe filii ſui interfectorem, qui dormiebat, in Chalcidicũ cum ſecuri uenit, inſcia ut filiũ ſuũ interficeret, quẽ ſenex cognouit, & matrẽ ab ſcelere retraxit. Merope poſtq̃ †uenit occaſionẽ ſibi datã eſſe, ab inimico ſe ulciſcendi, redit cum Polyphonte in gratiam. Rex lætus cum rem diuinã faceret hoſpes falſo ſimulauit, ſe hoſtiã percuſſiſſe eumq́ interfecit, patriũq́ regnũ adeptus eſt.

Hunc poſtea ex inſidijs occidit, ut infra ca. ccxl

uidet

a *De Creſphonte ac Merope, & alijs, conſimilia narrat* Pauſanias *in* Meſſenicis, *qui illum* Meſſeniæ, *nõ* Illyrici *regem facit. Et ſupra quoq;* Meſſeniæ *regem* Polyphontem Hyginus *uocat.*

CLXXXV. Atalanta.

SChœneus Atalantam filiam uirginem formoſiſſimã dicitur habuiſſe, quæ uirtute ſua curſu uiros ſuperabat, ea petiit à patre ut ſe uirginem ſeruaret. Itaq; cum à pluribus in coniugium peteretur, pater eius ſimultatem cõſtituit, qui eam ducere uellet, prius in certamine, curſu cum ea cõtenderet, termino conſtituto ut ille inermis fugeret, hæc cum telo inſequeretur, quem intra finem termini conſtituta *fuiſſet, interficeret, cuius caput in ſtadio figeret. Pleroſq; cum ſuperaſſet, & occidiſſet, nouiſſime ab Hippomene Megarei & Meropes filio uicta eſt. Hic enim à Venere mala tria inſignis formæ acceperat, edoctus quis uſus in eis eſſet. Qui in ipſo certamine iactando puellæ impetum alligauit, illa enim dum colligit, & ammiratur aurum, declinauit & iuueni uictoriam tradidit. Cui Schœneus ob induſtriam libẽs filiam ſuã dedit uxorem.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

uxorem. Hanc cum in patriam duceret, oblitus beneficio Veneris ſe uiciſſe, grates ei non egit. Irata Venere in monte Parnaſo cũ ſacrificaret Ioui uictori, cupiditate incenſus, cum ea in fano concubuit, quos Iuppiter ob id factum in leonem & leam conuertit, quibus Dii concubitum Veneris, denegant.

CLXXXVI. Melanippe.

MElanippen Deſmontis filiã, ſiue Aeoli, ut alii poetæ dicunt, formoſiſſimam *[Menalippe ab alijs dicitur]* Neptunus compreſſit, ex qua procreauit filios duos. Quod cum Deſmontes reſciſſet, & Melanippen excæcauit, & in munimento concluſit, cui cibum atq; potum exiguum præſtari iuſſit, infantes autem feris proiici. Qui cum proiecti eſſent, uacca lactens ueniebat ad infantes, & ubera præſtabat. Quod cum armentarii uidiſſent, tollunt eos ut educarent. Interim Metapontus rex Icariæ à coniuge Theano petebat, ut ſibi liberos procrearet, † ut regno cederet, *[aut]* illa timens mittit ad paſtores ut infantẽ aliquẽ explicarẽt, quẽ regi ſubderet, qui miſerũt duos inuentos, ea regi Metaponto pro ſuis ſuppoſuit. Poſtea aũt Theano, ex Metaponto peperit duos. Cũ aũt Metapontus priores ualide amaret quod formoſiſſimi eſſent, Theano quærebat ut eos tolleret, & filiis ſuis regnũ ſeruaret. Dies aduenerat ut Metapontus exiret ad Dianã Metapontinã ad ſacrũ faciendũ. Theano occaſione nacta, indicat filiis ſuis eos ſuppoſiticios priores eſſe. Itaq; cum in uenatione exirẽt, eos cultris † interficite. *[interficere iubet]* Illi aũt matris monitu cum in montem exiſſent, prælium inter ſe commiſerunt. Neptuno autem adiuuante, Neptuni filii uicerunt, & eos interfecerunt, quorum corpora cum in regia allata eſſent, Theano cultro uenatorio ſe interfecit. Vltores autem Boetus & Aeolus ad paſtores ubi educati erant confugerũt. Ibi Neptunus eis indicat, ex ſe eſſe natos & matrem in cuſtodia teneri. Qui ad Deſmontem peruenerunt, eum'q; interfecerunt, & matrem cuſtodia liberarunt, cui Neptunus lumen reſtituit, eam filii perduxerunt in Icariam ad Metapontum regem, & indicant ei perfidiam Theanus. Poſt quæ Metapontus duxit coniugio Melanippen, eoſ'q; ſibi filios adoptauit, qui in Propontide ex ſuo nomine condiderunt Boetus Boetiam, Aeolus Aeoliam.

CLXXXVII. Alope.

ALope Cercyonis filia, formoſiſſima cum eſſet, Neptunus eam cõpreſſit, quæ ex compreſſione peperit infantem, quem inſcio patre nutrici dedit exponendum. Qui cum expoſitus eſſet, equa uenit, & ei lac pręſtabat, quidam paſtor equam perſequutus, uidit infantem, atq; eum ſuſtulit, qui ueſte regia indutũ cum in caſam tuliſſet, alter compaſtor rogauit, ut ſibi eum infantem donaret. Ille ei donauit ſine ueſte, cum autem inter eos iurgium eſſet quod qui puerum acceperat inſignia ingenuitatis repoſceret. Ille autem non daret, contendentes ad regem Cercyonẽ uenerunt, & contendere cœperunt. Ille autem qui infantem donatum acceperat, repetere inſignia cœpit, quæ cum allata eſſent & agnoſceret, Cercyon ea eſſe ex ueſte ſciſſæ filiæ ſuæ. Alopes nutrix timens regi iudicium, fecit infantem eum Alopes eſſe, qui filiam iuſſit ad necem includi, infantem autem proiici. Quem iterum equa nutriebat, paſtores iterum inuentum infantem ſuſtulerunt, ſentientes eum deorum numine educari atq; nutrierunt, nomen'q; ei impoſuerunt † Hippothoum, *[Hippothoon in Pauſ. in Atti.]* Theſeus cum eà iter faceret à Trœzene Cercyonem interfecit. Hippothous autem ad Theſeum uenit regnaq; auita rogauit, cui Theſeus libens dedit, cum ſciret eum Neptuni filium eſſe, unde ipſe genus ducebat, Alopes autem corpus Neptunus in fontem commutauit, qui ex nomine Alopes eſt cognominatus.

CLXXXVIII. Theophane.

THeophane Byſaltidis filia formoſiſſima uirgo. Hanc cum plures proci peterent à patre, Neptunus ſublatam tranſtulit in inſulam † Crumiſſam, *[Cromiuſa Cromiuſam]* quod cum proci eam ſciſſent ibi morati, naue comparata † Crumiſſam cõtendere cœperunt, Neptunus ut eos deciperet, Theophanem in ouem commutauit

formoſiſſimam, ipſe autem in arietem. Ciues autem Crumiſſenſes in pecora, quo cùm proci ueniſſent, neq; ullum hominem inuenirent, pecora mactare cœperunt, atq; ea uictu conſumere. Hoc Neptunus ut uidit, in pecora commutatos conſumi, procos in lupos conuertit, ipſe autem ut erat aries cum Theophane cõcubuit, ex quo natus eſt aries Chryſomallus, qui Colchos Phryxum uexit, cuius pellem Aeta in luco Martis habuit poſitam, quam Iaſon ſuſtulit.

CLXXXIX. Procris.

PRocris Pandionis filia. Hanc Cephalus Deionis filius habuit in coniugio, qui cum mutuo amore tenerentur, alter alteri fidem dederunt, ne quis cum alio concumberet. Cephalus autem cum ſtudio uenandi teneretur, & matutino tempore in montem exiſſet, aurora Titoni coniunx, eum adamauit, petitq́; ab eo cõcubitum, cui Cephalus negauit, quod Procri fidem dederat. Tunc Aurora ait nolo ut fallas fidẽ, niſi illa prior fefellerit. Itaq; cõmutat eum in hoſpitis figurã, atq; dat munera ſpecioſa quæ Procri deferret, quod cum Cephalus ueniſſet, immutata ſpecie munera Procri dedit, & cum ea concubuit, tunc ei Aurora ſpetiem hoſpitis abſtulit. Quæ cum Cephalum uidiſſet, ſenſit ſe ab Aurora deceptam, & inde profugit in Cretam inſulam, ubi Diana uenabatur. Quam cum Diana conſpexiſſet, ait ei, Mecum uirgines uenantur, tu uirgo non es, recede de hoc † tu, cui Procris indicat caſus ſuos & ſe ab Aurora deceptã. Diana miſericordia tacta, dat ei iaculũ, quod nemo euitare poſſet, & canem Lælapẽ, quẽ nulla fera effugere poſſet, & iubet eam ire & cum Cephalo † concedere. Ea capillis demptis, iuuenili habitu Dianę uolũtate ad Cephalum uenit, eumq́; prouocauit, quem in uenatione ſuperauit. Cephalus ut uidit tantam potentiam canis atq; iaculi eſſe, petit ab hoſpite, non æſtimans cõiugem ſuam eſſe, ut ſibi iaculum & canem uenderet, illa negare cœpit, regni quoq; partem pollicetur, illa negat, ſed ſi utiq;, ait, perſtas id poſſidere, da mihi id quod pueri ſolent dare. Ille amore iaculi & canis incenſus, promiſit ſe daturum, qui cum in thalamos ueniſſent Procris tunicam leuauit & oſtendit ſe fœminam eſſe & coniugem illius, cum qua Cephalus muneribus acceptis, redit in gratiam, nihilominus illa timens Auroram, matituno tempore ſecuta eum, ut obſeruaſet atq; inter uirgulta delituit, quæ uirgulta cum Cephalus moueri uidit, iaculum ineuitabile miſit, & Procrin cõiugem ſuã interfecit, ex qua Cephalus habuit filium † Archium ex quo naſcitur Laertes Vlyſſis pater.

Cœtu, fortaſſe legendum Contendere

Arceſium, ut Homer. & Ouid.

CXC. Theonoe.

THeſtor mantis habuit Calchantẽ filium & Leucippẽ filiam, & Theonoen quem ludentem à mari piratæ rapuerunt & detulerunt in Cariam, quam rex Icarus ſibi in concubinatum emit. Theſtor autem filia amiſſa inquiſitum profectus eſt, qui naufragio in terram Cariam uenit, & in uincula eſt coniectus, ibi ubi & Theonoë morabatur, Leucippe autem patre & ſorore amiſſis, Delphos petit*an eorum foret inueſtigatio. Tum Apollo reſpondit, pro meo ſacerdote per terras uade, & eos reperies. Leucippe ſorte audita capillos totõdit, atq; pro iuuene ſacerdote circum terras exit inueſtigatũ. Quæ cum in Cariam deueniſſet, & Theonoë eam uidiſſet, æſtimans ſacerdotem eſſe, in amorem eius incidit, iubetq́; ad ſe perduci, ut cum eo cõcumberet. Illa autem quia fœmina erat, negat id poſſe fieri, Theonoë irata iubet ſacerdotem includi in cubiculum, atq; aliquem ex ergaſtulo uenire, qui ſacerdotem interfeceret, quem ad interficiendum mittitur ſenex Theſtor, imprudẽs ad filiam ſuam, † quam Theonoe non agnouit, datq́; ei gladium, & iubet eum ſacerdotem interficere. Qui cum intraſſet & gladium teneret, Theſtorem ſe uocitari dixit, duabus filiis Leucippe et Theonoë amiſſis, ad hunc exitiũ ueniſſe, ut ſibi ſcelus imperaretur, quod ille in ſe cum conuertiſſet, & uellet ipſum ſe interficere, Leucippe audito patris nomine, gladium ei extorſit. Quæ ad reginam interfaciendam ut ueniret, patrem Theſtorem in adiutorio uocauit, Theonoë patris nomine audito, indicat ſe filiã eſſe eius. Icarus autem rex agnitione facta cum muneribus eum in patriam remiſit.

quem

Midas

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

CXCI. Rex Midas.

Midas Rex Migdonius filius matris Deæ, à Timolo * ſumptus eo tempore quo Apollo cum Marſia uel Pane fiſtula certauit, quod cum † Timolus uictoriam Apollini daret, Midas dixit Marſiæ potius dandam, tunc Apollo indignatus, Midæ dixit, quale cor in iudicando habuiſti, tales & auriculas habebis, quibus auditis, effecit, ut aſininas haberet aures. Eo tempore Liber Pater cum † exceptũ in Indiam duceret, Silenus aberrauit, quem Midas exercitũ hoſpitio liberaliter accepit, atque ducem dedit, qui eum in comitatum Liberi deduceret. At Midæ Liber Pater ob beneficium deoptandi dedit poteſtatem, ut quicquid uellet peteret à ſe. Quo Midas petiit, ut quicquid tetigiſſet aurum fieret: quod cum impetraſſet, & in regiam ueniſſet, quicquid tetigerat aurum fiebat: cum iam fame cruciaretur petit à Libero ut ſibi ſpecioſum donum eriperet. Quem Liber iuſſit in flumine Pactolo ſe abluere, cuius corpus aquam cum tetigiſſet facta eſt colore aureo. Quod flumen nunc Chryſorrhoas appellatur in Lydia.

Videtur non nihil deeſſe Timolus

exercitum

CXCII. Hyas.

Atlas ex Pleione ſiue * Oceanitide duodecim filias habuit & filium Hyantem, quẽ ab apro uel leone occiſum dum lugent ſorores, ab eo luctu conſumptæ ſunt, ex his quinq; primæ inter ſidera relatæ, locum habent inter cornua tauri, Phæſyla, Ambroſia, Coronis, Eudora, Polyxo, quæ à fratris nomine appellantur Hyades, eaſdem Latine Suculas uocant: quidã aiunt in modum Y literæ poſitas, inde Hyadas dici. Nonnulli quod cum oriantur pluuias efficiant, eſt autẽ græce † hyin pluere. Sunt qui exiſtiment ideo has in ſideribus eſſe, quod fuerint nutrices Liberi Patris, quas Lycurgus ex inſula Naxo ediderat. Cæteræ ſorores poſtea luctu cõſumptæ, ſidera facta ſunt, & quia plures erant Pleiades dictæ, nõnulli exiſtimant ita nominatas, quia inter ſe cõiunctæ, quod eſt † pleſion, † ideo autẽ confertæ ſunt, ut uix numerentur, nec unquam ullius oculis certum eſt, ſex an ſeptem exiſtimẽtur. Earum nomina hæc ſunt, Electra, Alcione, Celeno, Merope, Sterope, Taygeta & Maia, ex quibus Electram negant apparere, propter Dardanũ amiſſum, Troiam'q; ſibi ereptam: alii exiſtimant Meropem † conſpicere erubeſcere, quia mortalem uirum acceperit, cum cæteræ deos haberent, ob eam'q; rem de choro ſororum expulſa, mœrens crinem ſolutum gerit, quæ cometes appellatur, ſiue † longodes, quia in longitudinem producitur, ſiue xifax quia gladii mucronis effigiem producit, ea autem ſtella luctum portendit.

λογχώδης fortaſſe, à ſpecie haſtæ ſeu lanceæ, quales à Plinio Acontiæ dicuntur.

Legendum fortaſsis ex Aethra Oceanitide, ita enim Græcus autor Timæus habet

ὕειν

πλήσιον *ita*

Conſpici

à

CXCIII. Harpalicus.

Harpalicus rex Amymneorũ Thrax cum haberet filiam Harpalicen, amiſſa matre eius uaccarum equarum'q; eam uberibus nutriuit, & creſcentem armis exercuit, habiturus ſucceſſorem regni ſui, poſtmodum nec ſpes paternas puella decepit, nam tantum bellatrix euaſit ut etiam ſaluti fuerit parenti. Nam reuertẽs à Troia Neoptolemus, cum expugnaret Harpalicum, grauiq; eum uulnere affeciſſet, illa periturum patrem impetu facto conſeruauit, fugauit'q; hoſtem. Sed poſtea Harpalicus per ſeditionem ciuium interfectus eſt. Harpalice grauiter tum ferens patris mortem, contulit ſe in ſyluas, ibiq; uaſtando iumentorum ſtabula, tandem concurſu paſtorum interiit.

CXCIIII. Arion.

Arion Methimnęus, cum eſſet arte cytharę potẽs, rex † Pyranthus Corinthius eum dilexit, qui cum à rege petiiſſet per ciuitatem artem ſuam illuſtrare, & magnum patrimonium acquiſiſſet, conſenſerunt famuli cum nautis, ut eum interficerent, cui Apollo in quietem uenit, eiq; dixit, ut ornatu ſuo & corona decantaret, & eis ſe traderet, qui ei præſidio ueniſſent, quem cum

Gellius & Herodotus Periandrum hũc uocãt

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

famuli & nautæ uellent interficere petit ab eis ut ante decantaret, cum autem cytharæ ſonus & uox eius audiretur, delphini circa nauem uenerunt, quibus ille uiſis ſe præcipitauit, qui eum ſublatum attulerũt Corinthum ad regem Pyranthum, qui cum ad terram exiſſet, cupidus uiæ, delphinum in mare non propulit, qui ibi exanimatus eſt. Qui cum caſus ſuos Pyrantho narraſſet, iuſſit Pyranthus delphinum ſepeliri & ei monimentum fieri. Poſt paucum tempus nunciatur Pyrantho nauem Corinthũ delatam tempeſtate, in qua Arion uectatus fuerat. Quos cum perduci ad ſe imperaſſet, & de Arione inquireret dixerunt eum obiſſe, & eum ſepulturæ tradidiſſe. Quibus rex reſpondit, craſtino die ad delphini monimẽtum iurabitis, ob id factum eos cuſtodiri imperauit, atq; Arionem iuſſit ita ornatũ quomodo ſe præcipitauerat in monimento delphini mane delitescere. Cum autem rex eos adduxiſſet, iuſſiſſet'q; eos per delphini manes iurare Arionem obiſſe, Arion de monimento prodit. Quod illi ſtupentes, qua diuinitate ſeruatus eſſet obmutuerunt, quos rex iuſſit ad delphini munimentum crucifigi. Apollo autem propter artem cytheræ Arionem & Delphinum in aſtris poſuit.

CXCV. Orion.

Iuppiter
Hyreum
Apparet non nihil deeſſe id

IOuis, †Neptunus, Mercurius in Thraciam ad †Byrſeum regem in hoſpitium uenerunt, qui ab eo cum liberaliter eſſent excepti, optionem ei dederunt ſi quid peteret. Ille liberos optauit, Mercurius de tauro quem Hercules †Ypſeo ei immolarat corium protulit. Illi in † eum urinam fecerunt, & in terram obruerunt, unde natus eſt Orion. Qui cum Dianam uellet uiolare, ab ea eſt interfectus, poſtea ab Ioue in ſtellarum numerũ eſt relatus, quam ſtellam Orionem uocant.

CXCVI. Pan.

Iuppiter

DIi in Aegypto cum Typhonis immanitatem metuerent, Pan iuſſit eos ut in feras beſtias ſe conuerterent quo facilius eum deciperent, quem †Iouis poſtea fulmine interfecit, Pan Deorum uoluntate quod eius monitu uim Typhonis euitarant, in aſtrorum numerum relatus, & quod ſe in capram eo tempore conuerterat, inde Aegoceros eſt dictus, quem nos Capricornum dicimus.

CXCVII. Venus.

quod

IN Euphratem flumen de cœlo ouum mira magnitudine cecidiſſe dicitur, † quem piſces ad ripam euoluerunt, ſuper quod columbæ conſederunt & excalfactum excluſiſſe, Venerem quæ poſtea Dea Syria eſt appellata, & iuſtitia & probitate cum cæteros exuperaſſet & ab Ioue optione data * piſces in aſtrorum numerum relati ſunt, & ob id Syri piſces & columbas ex deorum numero habent, non edunt.

CXCVIII. Niſus.

NIſus Martis filius ſiue ut alii dicunt Deionis filius, rex Megarenſium, in capite crinem purpureũ habuiſſe dicitur. Cui reſpoſum fuit tam diu eum regnaturum, quã diu eum crinem cuſtodiſſet. Quem Minos Iouis filius oppugnatũ cum ueniſſet, à Scylla Niſi filia, Veneris impulſu eſt amatus, quem ut uictorem faceret patri dormienti fatalem crinem præcidit. Itaq; Niſus uictus à Minoë eſt. Cum autem Minos Cretam rediret, eum ex fide data rogauit ut ſecum aueheret. Ille negauit Creten ſanctiſſimam tantum ſcelus recepturam, illa ſe in mare præcipitauit ne perſequeretur. Niſus autem dum filiam perſequitur in auem halieton, ideſt, aquilã marinam conuerſus eſt, Scylla filia in piſcem Cirim quẽ uocant, hodieq; ſi quando ea auis eum piſcem natantem conſpexerit, mittit ſe in aquam raptum'q; unguibus dilaniat.

CXCIX. Scylla altera.

[illegible]ij, inter quos [illegible] Homerus Scyllã à ma[illegible] Crataeida [illegible]

SCylla Crateris fluminis filia uirgo formoſiſſima dicitur fuiſſe. Hanc Glaucus amauit, Glaucum autem Circe Solis filia. Scylla autem cum aſſueta eſſet in mari lauari, Circe Solis filia propter Zelum, medicamentis aquam inquinauit, quò Scylla cum deſcendiſſet

ſcendiſſet

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ſcendiſſet, ab inguinibus eius canes ſunt nati, atq; ferox facta, quæ iniurias ſuas executa eſt, nam Vlyſſem prænauigantem ſociis ſpoliauit.

CC. Chione.

CVm Chione, ſiue, ut alii poëtæ dicũt, Philonide Dædalionis filia Apollo & Mercurius una nocte concubuiſſe dicitur, ea peperit ex Apolline Philammonem, ex Mercurio Autolycum, quæ poſtea in uenatione in Dianam eſt locuta ſuperbius. Itaq; ab ea ſagittis eſt interfecta, at pater Dędalion unicam filiam flendo, ab Apolline eſt conuerſus in auem Dædalionem, id eſt, accipitrem.

CCI. Autolycus.

MErcurius Autolyco, ex Chione quẽ procreauerat, muneri dedit, ut furaciſſimus eſſet, nec deprehenderetur in furto, ut quicquid ſurripuiſſet, in quamcunq; effigiem uellet, transmutaretur, ex albo in nigrum, uel ex nigro in album, in cornutum ex mutilo, in mutilum ex cornuto, is cum Siſyphi pecus aſſidue inuolaret, nec ab eo poſſet deprehendi, ſenſit eum furtum ſibi facere, quod illius numerus augebatur & ſuus minuebatur, qui ut eum deprehenderet in pecorum ungulis notam impoſuit, qui cum ſolito more inuolaſſet, & Siſyphus ad eum ueniſſet, & pecora ſua ex ungulis deprehendit, quæ ille inuolauerat, & abduxit, qui cum ibi moraretur, Siſyphus Anticliam Autolyci filiam compreſſit, quæ poſtea Laertæ data eſt in coniugium, ex qua natus eſt Vlyſſes, ideo nonnulli autores dicunt † Ypſipylon, ob hoc Vlyſſes uerſutus fuit. *Siſyphium*

CCII. Coronis

APollo cum Coronida Phlegiæ filiam grauidam feciſſet, coruum cuſtodem ei dedit, ne quis eam uiolaret, cum ea & † Chylus Elati filius concubuit, ob id ab Ioue fulmine eſt interfectus. Apollo Coronidem grauidam percuſſit, & interfecit, cuius ex utero exectum Aſclepium educauit, at coruum qui cuſtodiam præbuerat ex albo in nigrum commutauit. *Iſchys ab alijs, hic dicitur*

CCIII. Daphne.

APollo Daphnen Penæi fluminis filiam, cum uirginem perſequeretur, illa à terra præſidium petit, quæ eam recepit in ſe, & in arborem laurum cõmutauit, Apollo inde ramum fregit & in caput impoſuit.

CCIIII. Nyctimene.

NYctimene † Epopei regis Lesbiorum filia, uirgo formoſiſſima dicitur fuiſſe hanc Epopęus pater amore incenſus compreſſit, quę pudore tacta, ſyluis occultabatur, quam Minerua miſerata, in noctuam transformauit, quæ pudoris cauſa in lucem non prodit ſed noctu patet. *Hyclei alij*

CCV. Arge.

ARge uenatrix cum ceruum ſequeretur, ceruo dixiſſe fertur, tu licet Solis curſum ſequaris, tamen te conſequar, Sol iratus in ceruam eam conuertit.

CCVI. Harpalice.

CLymenus Schœnei filius, rex Arcadiæ amore captus, cum Harpalice filia ſua concubuit, ea cum peperiſſet, in epulis filiam appoſuit patri, Clymenus pater re cognita, Harpalicen interfecit.

CCXIX. Archelaus. *Deſideratur hoc loco, capita duodecim, ut ex indice apparet*

ARchelaus Timeni filius exul, à fratribus eiectus in Macedoniam ad regem Ciſſeum uenit, qui cum à finitimis oppugnaretur, Archelao regnum & filiam in coniugiũ dare pollicetur, ſi ſe ab hoſte tutatus eſſet, Archelaus quia ab Hercule eſſet oriundus, nam Timenus Herculis filius, fuit qui * hoſtes uno prælio fugauit, & ab rege pollicita petit, ille ab amicis diſuaſus fidem fraudauit, eum'q; per dolum interficere uoluit, itaq; foueam iuſſit fieri, & multos carbones eò ingeri & incendi, & ſuper uirgulta tenuia poni, quò cum Archelaus ueniſſet, ut

 deciderer,

decideret, hoc regis ſeruus Archelao patefecit, qui re cognita dicit, ſe cũ rege colloqui uelle ſecreto, arbitris ſemotis, Archelaus regem arreptũ in foueã coniecit, atq; ita eum perdidit, inde profugit ex reſponſo Apollinis in Macedoniam capra duce, oppidumq́; ex nomine capræ, Aegeas conſtituit, ab hoc Alexander Magnus oriundus eſſe dicitur.

CCXX. Cura.

CVra cum quendam fluuium tranſiret uidit cretoſum lutum, ſuſtulit cogitabunda, & cœpit fingere hominem. Dum deliberat ſecum quidnam feciſſet, interuenit †Iouis, rogat eum Cura ut ei daret ſpiritum, quod facile ab Ioue impetrauit, †qui cum uellet Cura nomen ſuũ imponere †Iouis prohibuit, ſuum'q; nomen ei dandum eſſe dixit. Dum de nomine Cura & †Iouis diſceptarẽt, ſurrexit & Tellus, ſuum'q; nomen ei imponi debere dicebat, quãdoquidẽ corpus ſuum præbuiſſet: ſumpſerunt Saturnum iudicem, quibus Saturnus ſecus uidetur iudicaſſe, tu †Iouis quoniã ſpiritũ dediſti corpus recipito, Cura quoniã prima eum finxit, quã diu uixerit Cura eũ poſſideat, ſed quoniã de nomine eius cõtrouerſia eſt, homo uocetur, quoniam ex humo uidetur eſſe factus.

Iuppiter *cui* *Iuppiter* *Iuppiter*

CCXXI. Septem ſapientes.

PIttacus Mityleneus, Periander Corinthius, Thales Mileſius, Solon Athenienſis, Chilon Lacedæmonius, Cleobulus Lindius, Bias Prieneus: ſententiæ eorum ſunt.

Optimus eſt Cleobulus, ait, modus, incola Lindi,
Ex Ephyra Periandre doces, cuncta & meditanda.
Tempus noſce, inquit, Mitylenis Pittacus ortus,
Plures eſſe malos Bias autumat ille Prieneus,
Mileſius'q; Thales ſponſori damna minatur,
Noſce inquit, tete Chilon Lacedæmone cretus,
Cecropius'q; Solon nequid nimis induperabit.

CCXXII. Septem Lyrici.

*　　*　　*

CCXXIII. Septem opera mirabilia.

EPheſi Dianæ templũ, quod fecit Amazon Otrira Martis cõiunx. Munimentum regis Mauſoli lapidibus lychnicis altum pedes lxxx. circuitus pedes M. cccxl. Rhodi ſignum ſolis aeneũ, id eſt, coloſſus altus pedibus xc. Signũ Iouis Olympii quod fecit Phidias ex ebore & auro ſedens pedes lx. Domus Cyri regis in Ecbatanis, quam fecit Memnon lapidibus uariis & candidis uinctis auro. Murus in Babylonia quẽ fecit Semiramis Dercetis filia, latere cocto & ſulphure, ferro uinctum, latum pedes xxv. altum pedes lx, in circuitu ſtadiorum ccc.* Pyramides in Aegypto quarum umbra non uidetur altæ pedes lx.

Plinius in circuitu paſſuum fuiſſe 60000. ſcribit, qui ſtadia conſtituũt 480

CCXXIIII. Qui facti ſunt ex mortalibus immortales.

HErcules Iouis & Alcumene filius, Liber Iouis & Semelę filius, Caſtor & Pollux Helenæ fratres, Iouis & Ledæ filii. Perſeus Iouis & Danaës filius, in ſtellas receptus. Arcas Iouis & Calyſto filius in ſtellas relatus. Ariadnem Liber Pater liberam appellauit, Minois & Paſiphes filiam. Calyſto Licaonis filia in ſeptentrionẽ relata. Cynoſura Iouis nutrix, in alterũ Septentrionẽ, Aſclepius Apollinis & Cronidis filius. Pan Mercurii et Penelopes filius. †Croton Panis & Euphemes filius, conlactius muſarũ in ſtellam ſagittariũ: Icarus & Erigone Icari filia in ſtellas, Icarus in arcturi, Erigõe in uirginis ſignũ: Ganymedes Aſſarici filius in aquario duodecim ſignorũ. Ino Cadmi filia, In Leucothoã quã nos Matrẽ Matutã dicimus. Melicertes Athamãtis filius in deũ Palęmonẽ, Myrtilus Mercurii et Theobules filius in Eniocho.

Crotus

CCXXV. Qui primi templa Deorum conſtituerunt.

AEdem Ioui Olympio primũ fecit Pelaſgus Triopæ filius, in Arcadia, Theſſalus tẽplum quod eſt in Macedonia Iouis Dodonei in terra Moloſſorum. Eleuther primus

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

mus ſimulacrum Liberi patris conſtituit, & quemadmodum coli deberet oſtendit. Phoroneus Inachi filius, templũ Argis Iunoni primus fecit, Otrira Amazon Martis coniunx templum Dianæ Epheſi prima fecit, quod poſtea à rege * reſtituerunt. Lycaon Pelaſgi filius templum Mercurio Cyllenio in Arcadia fecit. Pierius. * *

Deſunt & hic duodecim capita, ut ex indice uidere licet.

CCXXXVIII. Qui filias ſuas occiderunt.

AGamemnon Atrei filius, Iphigeniã, quam Diana ſeruauit, id eſt † Calliſthenem Eubœæ filiam ex ſortibus pro patriæ ſalute. Climenus † Oenei filius, Harpalicem quod ei filium ſuum in epulis appoſuit. Hyacinthus Spartianti dem * filiam ex reſponſo pro Athenieſibus, Erichtheus Pandionis filius, Colophoniam ex ſortibus pro Athenienſibus. Reliquæ ipſius ſorores ipſę ſe præcipitauerũt, Cercion Vulcani filius, Alopem propter inceſtum cum Neptuno Aeolus Canacem propter inceſtum cum fratre Macareo admiſſum.

Fortaſſe legendum, Calliſthenes Eubœam filiam &c.
Schœnei ut ſupra quoq;

CCXXXIX. Matres quæ filios interfecerunt.

MÉdea Aeetæ filia, Macareum & Pheretum filios ex Iaſone. Progne Pandionis filia, Ytin ex Tereo Martis filio, Ino Cadmi filia, Melicertẽ ex Athamãte Aeoli filio dum eum fugit, Althęa Theſtii filia, Meleagrum ex Oeneo Parthaonis filio, quod is auunculos ſuos occiderat. Themiſto Hypſei filia † Plinthium & Orchomenum ex Athamante Aeoli filio impulſu Inũs Cadmi filię. Tyros Salmonei filia duos ex Siſypho Aeoli filio ex reſponſo Apollinis. Agaue Cadmi filia, Pentheum Echionis filium, impulſu Liberi Patris. Harpalice Clymeni filia propter impietatem patris quod cum eo inuita concubuerat, ex eo quem conceperat interfecit.

Hunc ſupra Sphincium uocauit

CCXL. Quæ coniuges ſuos occiderunt.

CLytemneſtra Theſtii filia Agamemnonem Atrei filium. Helena Iouis & Ledæ filia Deiphobũ Priami filium. Agaue Lycortherſen in Illyria ut regnũ Cadmo patri daret Deianira Oenei filia Herculẽ Iouis & Alcumenę filium impulſu Neſſi. Iliona Priami filia Polymneſtorem regem Thracum. Semiramis Ninum regem in Babylonia.

CCXLI. Qui coniuges ſuas occiderunt.

HErcules Iouis filius, Megerã Creontis filiã, per inſaniã: Theſeus Aegei filius, Antiopam Amazonam Martis filiã, ex reſponſo Apollinis: Cephalus Deionis ſiue Mercurii filius, Procridem Pandionis filiam imprudens.

CCXLII. Qui ſe ipſi interfecerunt.

AEgeus Neptuni filius in mare ſe præcipitauit, unde Aegeus Pelagus eſt dictũ: Euhenus Herculis filius in flumen Lycormam ſe præcipitauit, quod nunc Chryſorrhoas appellat. Aiax Telamonis filius ipſe ſe interfecit propter armorum iudicium. Lycurgus Dryantis filius obiecta inſania à Libero, ipſe ſe interfecit. Macareus Aeoli filius propter Canacen ſororem, id eſt, ſponſam ipſe ſe interfecit. Agrius Parthaonis filius expulſus à regno à Diomede, ipſe ſe interfecit. Cæneus Elati filius ipſe ſe interfecit. † Mœnicus Iocaſtes pater ſe de muro præcipitauit † Athenis propter peſtilentiam. Niſus Martis filius, crine fatali amiſſo ipſe ſe interfecit. Clymenus Cænei filius rex Arcadiæ ipſe ſe interfecit, quod cum filia concubuerat. Cyniras Paphi filius rex Aſſyriorũ quod cum Smyrna filia concubuerat. Hercules Iouis filius ipſe ſeſe in ignem miſit. Adraſtus & Hipponous eius filius ipſi ſe in ignem iecerunt, ex reſponſo Apollinis. Pyramus in Babylonia ob amorẽ Thyſpes ipſe ſe occidit. Oedipus Lai filius propter Iocaſtem matrem ipſe ſe occidit ablatis oculis.

Menœtius Thebis

CCXLIII. Quæ ſe ipſę interfecerunt.

HEcuba Ciſſei filia ſiue Dimantis, uxor Priami in mare ſe præcipitauit, unde Cynæum mare eſt dictum, quoniã in canẽ fuerat conuerſa. Ino Cadmi filia in mare ſe præcipitauit cum Meliceto filio. Anticlia Autolyci filia, mater Vlyſſis nuntio falſo audito de Vlyſſe ipſa ſe interfecit. Stenobœa Iobatis filia, uxor Prœti propter amorem Bellerophontis. Euadne Philaci filia, propter Capanæum coniugem qui apud Thebas perierat

rierat, in eandem pyram ſe coniecit. Aethra Pithei filia propter filiorum mortem ipſa ſe interfecit. Deianira Oenei filia propter Herculem decepta à Neſſo quod ei tunicam miſerat, in qua conflagrauit. Laodamia Acaſti filia propter deſyderium Proteſilai mariti. Hippodamia †Oenei filia, uxor Pelopis, quod eius ſuaſu Chryſippus occiſus eſt. Megeta Autolyci filia propter Hippothoi filii mortem, Alceſtis Pelei filia propter Admetum coniugem uicaria morte obiit. Iliona Priami filia propter caſus parentum ſuorum. Themiſto Hypſei filia impulſu Inus, quod filios ſuos occidit. Erigone Icari filia propter interitum patris ſuſpendio ſe necauit. Phædra Minois filia propter Hippolytum priuignum ſuum ſuſpendio ſe necauit ob amorem. Phillis propter Demophoonta Theſei filium ipſa ſe ſuſpendio necauit. Canace Aeoli filia propter amorem Macarei fratris ipſa ſe interfecit. Byblis Mileti filia propter amorem Cauni fratris ipſa ſe interfecit. Calypſo Atlantis filia propter amorem Vlyſſis ipſa ſe interfecit. Dido Beli filia, propter Aeneæ amorem ſe occidit. Iocaſta Menœci filia propter interitum filiorum & nefas, Antigona Oedipodis filia propter ſepulturam Polynices. Pelopea Thieſtis filia, propter ſcelus patris, Thisbe Babylonia propter Pyramum quod ipſe ſe interfecerat. Semiramis in Babylonia equo amiſſo in pyram ſe coniecit.

Oenomai

CCXLIIII. Qui cognatos ſuos occiderunt.

THeſeus Aegei filius, Pallantē filium Nilei fratris. Amphitryon Electryonem †Perſi filium, Meleager Oenei filius auunculos ſuos Plexippum & Agenorem propter Athalantam Schœnei filiam. Telephus Herculis filius Hippothoum & Nerea auiæ ſuæ filios. Aegiſthus Atreum & Agamemnonem Atrei filios, Oreſtes Aegiſthum Thieſtis filium. Megapenthes Prœti filius, Perſeum Iouis & Danaës filium propter patris mortem. Abas propter patrem Lynceūm Megapentheum occidit. Phegæus Alphei filius, Alpheſibœæ filiæ ſuæ filiam. Amphion Terei filius, aui ſui filios. Atreus Pelopis filius, Tantalum & Pliſthenem Thieſtis filios infantes in epulis Thieſti appoſuit. †Phillus Herculis filius, Sthenelum Electrionis proaui ſui fratrem. Medus Aegei filius, Perſen Aeetę fratrem Solis filium. Dædalus Eupalami filius, Perdicen ſororis ſuæ filium propter artificii inuidiam.

Perſei *Hillus*

CCXLV. Qui ſoceros & generos occiderunt.

IAſon Aeſonis filius Phlegyonam, *Pelops Tantali filius, Oenomaum Martis filium.

Qui generos ſuos occiderunt.

PHlegeus Alphei filius, Alcmæonem Amphiarai filium. Idem & Eurypilum, Aeeta Solis filius Phryxum Athamantis filium.

CCXLVI. Qui filios ſuos in epulis conſumpſerunt.

TEreus Martis filius, ex Progne Ytin. Thieſtes Pelopis ex Aërope, Tantalum & Pliſthenem. Climenus Schœnei filius ex Harpalice filia filium ſuum.

CCXLVII. Qui à canibus conſumpti ſunt.

Thaſus ut apud Ouid. in ibin.

ACtæon Ariſthei filius, †Thaſius, Deloami ſacerdotis Apollinis filius, ex eo Delo nullus canis eſt. Euripides tragœdiarum ſcriptor, *in templo conſumptus eſt.

CCXLVIII. Qui ab apro percuſſi interierunt.

Hyas

ADonis Cynyrę filius, Ancæus Lycurgi filius à Calydonio. Idmon Apollinis filius, qui extra metam exierat, cum Argonautis apud Lycum regem, †Hyon ab apro uel leone Atlantis & Pleionis filius.

CCXLVIIII. Faces ſceleratæ.

FAcem quam ſibi uiſa eſt parere Hecuba Ciſſei filia ſiue Dymantis, Nauplii, ad ſaxa Capheræa cum naufragium Achiui fecerunt. Helenæ, quam de muris oſtendit & Troiam prodidit, Althææ quæ Meleagrum occidit.

Phaëtonta

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

CCL. Quæ quadrigæ rectores ſuos prodiderunt.

PHaëtonta Solis filium ex Climene, Laomedōta Ili filiū ex Leucippe, Oenomaum Martis filium ex Aſteriæ Atlantis filia. Diomedem Atlantis filiū ex eadem. Hippolytum Theſei filium ex Antiope Amazone. Amphiaraū Oiclei filium ex Clytemneſtra Theſtii filia. Glaucum Siſyphi filium ludis funebribus, Pelian *equæ ſuæ conſumpſerunt. Iaſonem Iouis filium ex Electra Atlantis filia. Salmoneus qui fulmina in quadrigas ſedens imitabatur, cum quadriga fulmine ictus.

CCLI. Qui licentia parcarum ab inferis redierunt.

CEres Proſerpinam filiam ſuam quærens. Liber Pater ad Semelē matrem ſuā Cadmi filiam deſcendit. Hercules Iouis filius ad canem Cerberum educendum. Aſclepius Apollinis & Coronidis filius. Caſtor & Pollux Iouis & Lædæ filii alterna morte redeunt, Proteſilaus Iphicli filius propter Laodamiam Acaſti filiam. Alceſtis Pelei filia, propter Admetum coniugem, Theſeus Aegei filius, propter Pirithoum. Hippolytus Theſei filius, uoluntate Dianæ, qui poſtea Virbius eſt appellatus. Orpheus Oeagri filius, propter Eurydicem coniugem ſuam. Adonis Cynyræ & Zmirnæ filius, uoluntate Veneris. Glaucus Minois filius, reſtitutus à Polyido Carani filio. Vlyſſes Laërtæ filius, propter patrem, Aeneas Anchiſæ filius, propter patrem. Mercurius Maiæ filius aſſiduo itinere.

CCLII. Qui lacte ferino nutriti ſunt.

TElephus Herculis et Auges filius ab cerua. Aegiſthus Thieſtis & Pelopię filius ab capra. Aeolus & Boëtus Neptuni et Menalippes filii à uacca, Hippothous Neptuni & Alopes filius, ab equa. Romulus & Remus Martis & Iliæ filii ab lupa. Antilochus Neſtoris filius expoſitus in Ida monte ab cane. Harpalice Harpalici regis Amymneorum filia, à uacca & equa. Camilla Metabi regis Volſcorum filia ab equa.

CCLIII. Quæ contra fas concubuerunt.

IOcaſte cum Oedipo filio. Pelopea cum Thieſte patre, Harpalice cum Clymeno patre. Hippodamia cū Oenomao patre, Pocris cū Erichtheo patre, ex quo natus eſt Aglaurus. Nictymene cum Epopeo patre rege Lesbiorum. †Menophrus cū Cyllene filia in Arcadia & cum Bliade matre ſua. *Menephron ut Ouid. 7. Meta.*

CCLIIII. Quæ piiſſimæ fuerunt, uel piiſſimi.

ANtigona Oedipi filia, Polynicen fratrem ſepulturæ dedit, Electra Agamemnonis filia, in fratrem Oreſten. Iliona Priami filia, in fratrem Polydorum & parentes. Pelopea Thieſtis filia in patrē ut eum uindicaret, Hypſipyle Thoantis filia patri, cui uitam conceſſit. Calciope filia patrem non deſeruit, regno amiſſo. Harpalice Harpalici filia, in bello patrē ſeruauit, & hoſtē fugauit. Erigone Icari filia, patre amiſſo ſuſpendio ſe necauit. Agaue Cadmi filia, in Illyrica Lycotherſen regem interfecit, & patri ſuo regnum dedit. Xantippe †Myconi patri incluſo carcere lacte ſuo alimentum uitæ præſtitit. Tyro Salmonei filia, propter patrem filios ſuos necauit. In Sicilia cum Aetna mons primū ardere cœpit, Damon matrem ſuā ex igne rapuit. Item †Pythia patrem, Aeneas item in Ilio Anchiſem patrem humeris, & Aſcanium filium ex incēdio eripuit. †Cleops & Bitias Cidippe filii, Cidippe ſacerdos Iunonis Argiuæ, cum boues in paſtionē miſiſſet, neq; ad horā qua ſacra in monte ad templū Iunonis duci & fieri deberent, apparerēt, & eſſent mortui, quæ niſi ad horā ſacra facta eſſent, ſacerdos interficiebatur, inter quam trepidationē Cleops & Bitias pro bubus ſub iugo ſe iunxerunt, & ad fanum ſacra, & matrem Cidippem in plauſtro duxerunt: ſacrificióq; peracto, Cidippe prę̨cata eſt Iunonem, ſi ſacra eius caſte coluiſſet, ſi filii aduerſus eam pii fuiſſent, ut quicquid bonum mortalibus poſſet contingere, id filiis eius contingeret. Præcatione peracta plauſtrum & matrem filii domum reduxerunt, & feſſi ſomno acquieuerunt. At Cidippe diligenter agnouit nihil eſſe melius mortalibus ꝗ̃ mori, & ob hoc obiit uolūtaria morte.

Cimoni ut in uulgatis codicibus Valerij, legitur lib. 5. ca. 4. Anapias fortaſſis, et Amphinomus intelligendi, de quibus idē Valerius lib. 5 Cleobis & Biton ab Herodoto uocantur, ui de libro primo

Scylla

CCLV. Quæ impiæ fuerunt.

Scylla Niſi filia patrem occidit. Ariadne Minois filia fratrem & filios occidit. Progne Pandionis filia filium occidit. Danaides coniuges ſuos patrueles occiderunt. Lemniades in Lemno inſula patres & filios occiderunt. Harpalice Clymeni filia, filium quem ex patris concubitu pepererat, occidit, Tullia Rhomanorum ſuper parentis corpus currum duxit, unde uicus ſceleratus eſt dictus.

CCLVI. Quæ caſtiſſimæ fuerunt.

Penelope Icarii filia uxor Vlyſſis, Euadne Philacis filia coniunx Capanei, Laodamia Acaſti filia coniunx Proteſilai, Hecuba Ciſſei filia uxor Priami. Theonoe Theſtoris filia uxor Admeti. Romanorum Lucretia Lucretii filia, coniunx Collatini.

CCLVII. Qui inter ſe amicitia iunctiſſimi fuerunt.

Pylades Strophii filius cum Oreſte Agamemnonis filio. Pirithous Ixionis filius cum Theſeo Aegei filio, Achilles Pelei filius cum Patroclo Menœtii filio. Diomedes Tidei filius cũ Sthenelo Capanei filio, Peleus Aeaci filius cũ Phenice Amintoris filio. Hercules Iouis filius cum Philocteta Pœantis filio, Armodius et Ariſtogiton more fraterno. In Sicilia Dionyſius tyrannus crudeliſſimus cum eſſet, ſuoſq; ciues cruciatibus interficeret, Mœros tyrannum uoluit inter[a]ficere, quem ſatellites cum deprehendiſſent armatum ad regem perduxerunt, qui interrogatus, reſpondit ſe regem uoluiſſe interficere, quem rex iuſſit crucifigi, à quo Mœrus petit tridui commeatum ut ſororem ſuam nuptui collocaret, & daret tyranno Selinuntium amicum ſuum & ſodalem, qui ſponderet eum tertio die uenturum, cui rex indulſit commeatum ad ſororem collocandam, dicitq; rex Selinuntio, ut niſi ad diem Mœrus ueniret, eum eandem pœnam paſſurum, & dimitti Mœrum. Qui collocata ſorore, cum reuerteretur, repente tempeſtate, & pluuia orta, flumen ita increuit, ut nec tranſiri nec tranſnatari poſſet, ad cuius ripam Mœrus conſedit, & flere cœpit, ne amicus pro ſe periret. Phalaris autem Selinuntium crucifigi cum iuberet, ideo quod horę ſex tertii iam diei eſſent, nec ueniret Mœrus, cui Selinuntius reſpondit, diem adhuc non præteriiſſe. Cumq; iam & horæ nouem eſſent, rex iubet duci Selinuntium in crucem. Qui cum duceretur uix tandem Mœrus liberato flumine, conſequitur carnificem, exclamatq; à longe, ſuſtine carnifex, adſum quem ſpopondit. Quod factum regi nuntiatur, quos rex ad ſe iuſſit perduci, rogauitq; eos, ut ſe in amicitiam reciperet, uitamq; Mœro conceſſit. Armodius & Ariſtogiton idem in Sicilia eundem Phalarim Armodius cum uellet interficere, ſimulationis cauſa ſcropham porcellos habentem occidit, & uenit ad Ariſtogitonẽ amicum ſuum enſe ſanguinolento, dicitq; ſe matrẽ interfeciſſe rogatq; eum ut ſe celaret: qui cum ab eo celaretur rogauit Ariſtogitonẽ ut progrederetur, rumoreſq; qui eſſent de matre ſibi renuntiaret * nullos eſſe rumores, qui ueſpere ita litem contraxerunt, ut alius alio potiora ingererent, nec ideo Ariſtogiton uoluit obiicere, eum matrem interfeciſſe. Cui Armodius patefecit ſe ſcropham porcellos habentem interfeciſſe, & ideo matrem dixiſſe, cui indicat ſe regem uelle interficere rogatq; eum ut ſibi adiutorio eſſet, qui cum ad regẽ interficiendũ ueniſſent, depræhenſi ſunt à ſatellitibus armati, & cum perducerentur ad Tyrannum, Ariſtogiton à ſatellitibus effugit. Armodius autem ſolus cum perductus eſſet ad regem, quærerentq; ab eo quis ei fuiſſet comes, ille ne amicum proderet linguam dentibus ſibi præcidit, eamq; regis in faciem inſpuit. Niſus cum Euryalo ſuo, pro quo & mortuus eſt.

[a] *Eadem de Damone & Pythia Valer. lib. 4. cap. 7. refert. Quanquam haud ſcio an hic quoq; in proprijs nominibus erratum ſit, quemadmodum ſupra quoq;.*

Atreus

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

CCLVIII. Atreus & Thieſtes.

ATreus & Thieſtes germani cum in diſſenſione ſibi nocere non poſſent, in ſimulatam gratiam redierunt, qua occaſione Thyeſtes cum fratris uxore concubuit. Atreus uero ei filium epulando appoſuit, quæ ſol ne pollueretur auffugit. Sed ueritatis hoc eſt, Atreum apud Mycenas primum ſolis eclipſim inueniſſe, cui inuidens frater ex urbe diſceſſit.

CCLIX. †Lyncus.

LYncus rex †Siciliæ fuit, qui miſſum à Cerere Triptolemum ut hominibus frumentum monſtraret, ſuſceptum hoſpitio, ut in ſe gloriam tantam migraret, interimere cogitauit. Ob quam rem irata Ceres eum conuertit in lyncem uarii coloris, ut ipſe uariæ mentis extiterat.

Lynceus alij
Scythiæ fortaſſe ſic enim et Boccatius legit

CCLX. Eryx.

ERyx Veneris & Butæ filius fuit, qui occiſus ab Hercule eſt, monti ex ſepultura ſua nomen impoſuit, in quo Aeneas Veneris templum conſtituit, in hoc autem monte dicitur etiam Anchiſes ſepultus, licet ſecundum Catonem ad Italiam uenerit.

CCLXI. Agamemnon qui ignarus Dianæ ceruam occidit.

CVm de Græcia ad Aulidẽ Danai ueniſſent, Agamemnon Dianæ ceruam occidit ignarus, unde dea irata flatus uentorum remouit. Quare cum nec nauigare poſſent, & peſtilentiam ſuſtinerent, conſulta oracula dixerunt, Agamemnonio ſanguine eſſe placandam Dianam. Ergo cum ab Vlyxe per nuptiarum ſimulationem, adducta Iphigenia in eo eſſet, ut immolaretur, numinis miſeratione ſublata eſt, & cerua ſuppoſita, & translata ad Tauricam ciuitatem, regi Thoanti tradita eſt, ſacerdoſq; facta, † ductum ne Dianæ ſecundũ conſuetudinem ſtatutam, humano ſanguine numen placaret, cognouit fratrem Oreſtem, qui accepto oraculo carendi * ſororis cauſa, cum amico Pylade Colchos petierat & cum occiſo Thoante, ſimulachrum ſuſtulit, abſconditum faſce lignorum, (unde & faſcelis dicitur, notandum à face cum qua pingitur, propter quod & lucifera dicitur) & Aritiam detulit. Sed cum poſtea Rhomanis ſacrorum crudelitas diſpliceret, quanquam ſerui immolarẽtur, ad Laconas Diana translata ubi ſacrificii conſuetudo adoleſcentum uerberibus ſeruabatur, qui uocabantur Bomonicæ, quia † auri ſupperpoſiti contendebant, qui plura poſſet uerbera ſuſtinere. Oreſtis uero oſſa de Aricia Rhomam translata ſunt, & condita ante templum Saturni, quod eſt ante cliuum Capitolinum iuxta Concordiæ templum.

Videtur deeſſe aliquid
aris

Hic iterum deſunt octo capita, ut uidere eſt in indice.

Iouis & Europæ filius, Cygnus alter Martis filius, quẽ idem Hercules occidit.

CCLXX. Qui formoſiſſimi fuerunt.

IAſion † Ilithii filius quẽ Ceres dicitur amaſſe, quod ipſum hiſtoriis creditur. Cinyras Paphi filius rex Aſſyriorũ, Anchiſes Aſſarici filius, quẽ Venus amauit. Alexander Paris Priami filius & Hecubæ, quem Helena ſecuta eſt. Nireus Charopis filius, Cephalus Pandionis filius, quem Aurora amauit, Titonus Laomedontis filius Auroræ coniunx, Parthenopæus Meleagri & Atalantes filius, Achilles Pelei & Thetidis filius, Patroclus Menœtii filius, Idomeneus qui Helenam amauit. Theſeus Aegæi & Aethræ filius, quem Ariadne amauit.

Coriti alij.
alij Minois
ſupra Deionis filium dixit

CCLXXI. Qui Ephebi formoſiſſ. fuerunt.

ADonis Cyniræ & Smyrnæ filius quem Venus amauit. Endymion Aetoli filius quẽ Luna amauit. Ganymedes Eriothonii filius, quem †Iouis amauit. Hyacinthus Oebali filius, quẽ Apollo amauit, Narciſſus Cephiſi fluminis filius qui ſe ipſum amauit, Atlantius Mercurii & Veneris filius, qui hermophroditus dictus eſt, Hilas Theodamantis filius, quẽ Hercules amauit, Chryſippus Pelopis filius quem Theſeus ludis rapuit.

Iuppiter.

Deeſt caput CCLXXII. De iis qui in Areopago cauſam dixerunt.

Quint

CCLXXIII. Qui primi ludos fecerunt uſq; ad Aeneam quintū decimum:

*　　*　　*

QVinto loco Argis, quos fecit Danaus Beli filius, filiarum nuptiis cātu, unde hymenæus dictus. Sexto autem iterum Argis, quos fecit Lynceus Aegypti filius, Iunoni Argiuæ, qui appellantur, ἀποισιναργωεις quibus ludis qui uicit, accipit pro corona clypeum, ideo quod Abas Lyncei & Hypermeſtræ filius nuntiauit, Danaum parentibus periſſe, cui Lynceus de templo Iunonis Argiuæ de- *Quem* traxit clypeum † quod Danaus in iuuenta geſſerat, & Iunoni ſacrauerat, & Abanti filio muneri dedit. In his ludis qui ſemel uicit, & iterum deſcēdit ad certamen, ut niſi iterum uincat, ſæpe deſcendat. Septimo aūt loco Perſeus Iouis & Danaës filius, funebres Polydectę nutritori ſuo in inſula Seripho, ubi cum luctatur, percuſſit Acriſium auum ſuum, & occidit. Itaq; quod ſua uoluntate noluit, in deorum factus eſt numero. Octauo loco fecit Hercules Olympiæ gymnicos, Pelopi Tantali filio, in quibus ſe contendit, pammachum quod nos pancratiū uocamus cum Achareo. Nono loco, facti ſunt in Nemea Archæmoro Lyci & Eurydices filio, quos fecerunt ſeptem duces qui Thebas ibant oppugnatum, in quibus ludis poſtea uicerunt curſu Eunęus & Deiphylus Iaſonis & Hypſipyles filii, his quoq; ludis Pythaules, qui Pythia cantauerūt, ſeptem habuit palliatos, qui uoce cantauerunt, unde poſtea appellatus eſt Choraules. Decimo Iſthmia Melicertæ Athamantis filio & Inus, feciſſe dicitur Eratocles, alii poëtæ dicunt Theſeum. Vndecimo fecerunt Argonautæ in Propontide Cyzico regi unà cum filio, quem Iaſon imprudens noctu in littore occiderat, ſaltu luctatione, & iaculo. Duodecimo aūt Argiuis, *quos fecit Acaſtus Pelei filius, his ludis uicerunt, Zethus Aquilonis filius, dolichodromo, Calais eiuſdem filius diaulo, Caſtor Iouis filius ſtadio, Pollux eiuſdem filius ceſtu, Telamon Aeaci filius diſco, Peleus eiuſdem luctatione, Hercules Iouis filius pammacho, Meleager Oenei filius iaculo, Cygnus Martis filius armis occidit Pilum Diodoti filium, Bellerophōtes uicit equo. Quadrigis aūt uicit, Iolaus Iphicli filius, Glaucum Siſyphi filium, quē equi mordici diſtraxerūt. Eurytus Mercurii filius ſagitta, Cephalus Deionis filius funda, Olympus Marſiæ diſcipulus tibiis, Orpheus Oeagri filius cythara, Linus Apollinis filius cantu, Eumolpus Neptuni filius, ad Olympi tibias uoce. Tertiodecimo fecit in Ilio Priamus cenotaphium Paridi, quem natū iuſſerat interfici, gymnicos *certarunt* in quibus † certati ſunt curſu, Neſtor *Nerei filius, Helenus Priami filius, Deiphobus eiuſdem, Polites eiuſdē, Telephus Herculis filius, Cygnus Neptuni filius, Sarpedon Iouis filius, Paris Alexander paſtor Priami ignatus filius, uicit aūt Paris, & inuentus eſt eſſe Priami filius. Quartodecimo Achilles Patroclo funebres, in quibus Aiax uicit lucta, & accepit lebetem aureū munus, deinde Menelaus uicit iaculo & accepit muneri iaculū aureū, demiſſo ſpectaculo eodē Phrygas captiuos duodecim in rogū Patrocli et equum & canem coniecit. Quintodecimo fecit Aeneas Veneris & Anchiſæ filius, in Sicilia ad Aceſtē Criniſi fluminis filiū, hoſpitē. Ibi Aeneas patris ornauit exequias, ludicroq; certamine honores debitos manibus ſoluit, in quibus primū nauale certamen fuit de*Mneſtheo nauis, Piſtris, Gyas, nauis Chimæræ Sergeſtus, nauis Centaurus. Vicit autē Cloanthus cum naui Scylla, & accepit præmium talentū argenti, auratam clamydem ex purpura intextū Ganymeden. Mneſtheus loricam adeptus eſt, Gygas abſtulit lebetas, cymbiaq; argento cælata. Sergeſtus captiuā cum duobus filiis nomine Pholoën. Secūdo de- *ſcilicet certarūt* inde certamine † curſu, Niſus, Euryalus, Diores, Salius, Helimus, Panopes, uicit Euryalus, accepit præmium equū phalaris inſignem, ſecundo Helimus Amazoniam pharetram. tertio Diores galeam Argolicam, Salio exuuias leonis donauit, Niſo clypeum opus Didimaonis. Tertio deinde certamen ceſtibus Dares & Entellus, uicit Entellus, accepit pręmium taurum, Dareti galeam & enſem tribuit. Quarto deinde certarunt ſagitta, Hyppocoon, Mneſtheus, Aceſtes, Eurytion, qui accepit muneri galeam quia iudicis* propter omne Aceſtæ honorem ceſſit. Quinto Aſcanio puero duce luſerūt pueri Troiani.

Nomine

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

CCLXXIIII. Quis quid inuenerit.

NOmine Ceraſſus uinum cum Acheloo flumine in Aetolia miſcuit, unde miſcere ceraſſæ eſt dictum. Antiqui autẽ noſtri in lectis triclinaribus in † pulchris capita aſellorum uite alligata habuerunt, ſignificantes * ſuauitatem inueniſſe. Caper autem uitem quam præroſerat, plenius fructum protulit, unde etiam potationem inuenerunt. Pelethronius frenos & ſtratum equis primus inuenit. Bellone prima acum repperit quę græce belone appellatur. Cadmus Agenoris filius æs Thebis primus inuentum condidit. †Sacus Iouis filius in Panchaia in monte Thaſo aurum primus inuenit. † Indus rex in Scythia argẽtum primus inuenit, quod Erichthonius Athenas primũ attulit. Elide, quæ urbs eſt in Pelopõneſo certamina quadrigarum primum inſtituta ſunt. Midas rex, Cybeles filius Phryx, plumbum album & nigrũ primus inuenit. Arcades res diuinas primi diis fecerunt. Phoroneus Inachi filius arma Iunoni primus fecit, qui ob eam cauſſam primus regnandi poteſtatẽ habuit. Chiron Centaurus Saturni filius, artem medicinam Chirurgicam ex herbis primus inſtituit. Apollo artem ocularium medicinam primus fecit. Tertio autem loco Aſclepius Apollinis filius, clinicen repperit. Antiqui obſtetrices non habuerunt, unde mulieres uerecundia ductæ interierant. Nam Athenienſes cauerant, nequis ſeruus, aut fœmina artem medicinam diſceret. Agnodice quædam puella uirgo concupiuit medicinam diſcere, quæ cum concupiſſet demptis capillis, habitu uirili, ſe Hierophilo cuidam tradidit in diſciplinã, quæ cum artem didiciſſet, & fœminam laborantem audiſſet, ab inferiore parte ueniebat ad eam, quæ cum credere ſe noluiſſet, ęſtimans uirum eſſe, illa tunica ſublata, oſtendebat ſe fœminam eſſe, & ita eas curabat. Quod cum uidiſſent medici, ſe ad fœminas nõ admitti, Agnodicen accuſare cœperunt, quod dicerent eum glabrum eſſe, & corruptorem earum, et illas ſimulare imbecilitatem. †Quò cum Areopagitæ conſediſſent, Agnodicẽ damnare cœperunt, quibus Agnodice tunicam alleuauit, & ſe oſtendit fœminam eſſe. Et ualidius medici accuſare cœperunt, quare * tum fœminæ principes ad iudiciũ cõuenerunt & dixerunt, nos coniuges non eſtis ſed hoſtes, quia quæ ſalutem nobis inuenit, eam dãnatis. Tunc Athenienſes legem emendarunt * ut ingenuæ artem medicinam diſcerent. Perdix Dędali ſororis filius * & circinum & ſerram ex piſcis ſpina repperit. Dædalus Eupalami filius, deorum ſimulachra primus fecit. Euhadnes qui in Chaldæa de mari exiſſe dicitur, aſtrologiam interpretatus eſt. Lydi ſurculis * lanam fecerunt, poſtea idem ſamen * Pan fiſtulæ cantum primus inuenit. In Sycilia frumentũ Ceres prima inuenit. Tyrrhenus Herculis filius tubam primus inuenit, hac ratione, quod cum carne humana comites eius ueſcerentur, ob crudelitatem incolæ circa regionẽ diffugerunt, tunc ille quia ex eorũ * deceſſerat, concha pertuſa buccinauit, & pagum conuocauit, teſtatiq; ſunt ſe mortuũ ſepulturę dare, nec cõſumere. Vnde tuba Tyrrhenũ melos dicitur. Quod exemplũ hodie Rhomani ſeruant, & cum aliquis deceſſit, tubicines cantant, & amici conuocantur, teſtandi gratia, eum neq; ueneno, neq; ferro interiiſſe. Cornicines autem claſſici inuenerunt. Afri & Aegyptii primũ fuſtibus dimicauerunt, poſtea Belus Neptuni filius gladio belligeratus eſt, unde bellum eſt dictum.

Fulcris

Cæcaeus ut Polydorus de inuentoribus rerum. quãuis ille Cæaco non aurum, ſed argentũ inuentum tribuit, ut etiã C. diuo nõ æs ſed aurũ

†Lyncus fortaſſe

pro quare

CCLXXV. Oppida qui quæ condiderunt.

IOuis in India Thebas Thebaidas, nomine nutricis ſuæ, quę Hecatonpylæ appellãtur, ideo quod centũ portas habẽt. Minerua in Chalcide Athenas, quas ex ſuo nomine appellauit. Epaphus Iouis filius in Aegypto Mẽphim. Arcas Iouis filius, in Arcadia Trapezunta, Apollo Iouis filius Arnas * Eleuſinus Mercurii filius, Eleuſinẽ. Dardanus Iouis filius, Dardaniã. Argus Agenoris filius Argos quæ * Cadmus Agenoris filius Thebas, Heptapylas, quæ ſeptẽ portas habuiſſe dicitur. Perſeus Iouis filius Perſeida. Caſtor & Pollux Iouis filii Dioſcorida. Medus Aegei & Medeæ filius, in Ecbatanis Medã. Nilus Solis filius, Carmentũ * Liber in India Hãmonẽ. Ephyre nympha Oceani filia Ephyren, quã poſtea Corinthũ apppellarũt. Sardo Stheneli filia Sardis. Cynaras Paphi filius, filiæ ſuæ nomine Smyrnã. Perſeus Iouis fil. Mycenas. Semiramis Dercetis filia in Syria Babylonẽ.

Mauritani

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

CCLXXVI. Inſulæ maximæ.

MAuritania poſita ad ſolis occaſum in circuitu ſtadia lxxvi. Aegyptus in ſole & auſtro poſita, quem Nilus circumlauat, circuitu ſtadia * Sicilia in triſcelo *poſita, circuitu ſtadia xxxdlxx*. Sardinia in circuitu ſtadia xccl. Creta in longitudine* & oppida utraq; parte centum poſſidet circuitu ſtadia xxc. Cyprus poſita eſt inter Aegyptum & Africam, ſimilis ſcuto gallico * circuitu ſtadia xlic. Rhodos in rotundo poſita, circuitu ſtadia xxc. Eubœa conſimilis arcui, circuitu ſtadia xxcc. Corcyra, ager bonus, circuitu ſtadia xxc. Sycion ager bonus, circuitu ſtadia mille centum. Tenedos inſula contra Ilium circuitu ſtadia mcc. Corſyca ager peſſimus, circuitu ſtadia mcxx. Cyclades inſulæ ſunt nouem, id eſt, Andros † Micos, Delos. † Tenedos, Naxos, Seriphus, Gyarus, † Tardos, † Rhene.

Myconos Tenos Paros Rheniam uocat Strabo libro 10

CCLXXVII. Rerum inuentores primi.

PArcæ Clotho, Lacheſis, Atropos inuenerunt literas græcas ſeptem A.B.H.T.I.Y.* Alii dicunt Mercurium, ex gruum uolatu, quæ cum uolant, literas exprimunt. Palamedes autem Nauplii filius inuenit æque literas undecim* Simonides* literas æque quatuor †ω.ε.ζ.φ. Epicharmus Siculus literas duas ϖ & ψ. Has autem græcas Mercurius in Aegyptum primus detuliſſe dicitur, ex Aegypto Cadmus in Græciam, quas Euandrus profugus ex Arcadia in Italiã trãſtulit, quas mater eius Carmenta in latinas cõmutauit numero xv. * Apollo in cythara, cæteras adiecit: idem Mercurius & palæſtram mortales primus docuit. Ceres fruges ſerere, boues domare, & alumno ſuo Triptolemo, fruges ſerere demonſtrauit, qui cum ſeruiſſet, & ſus, id eſt, porcus, quod ſeuerat effodiſſet ſuẽ, cõprehendit, & duxit ad aram Cereris, & frugibus ſuper caput eius poſitis, eidem Cereri immolauit. Inde primũ inuentum eſt, ſuper hoſtias molam ſalſam imponere. Velificia primum inueuit Iſis, nam dum quęrit Harpocratem filium ſuum, rate uelificauit. Minerua prima nauẽ biprorã Danao ædificauit, in qua Aegyptũ fratrem profugit.

alij ω.κ.ξ.ψ

alij θ & χ

Deſunt nõnulla.

F I N I S.

CLARISSIMI VIRI C. IVLII HYGINI AVGVSTI LIBERTI POETICON ASTRONOMICON, Libri quatuor.

DE MVNDI ET SPHAERAE AC VTRIVSQVE partium declaratione. Liber primus.

Proœmium.

HYGINVS M.Fabio P. S. D.

ETSI ſtudio grammaticæ artis inductum, non ſolum uerſuum moderatione, quam pauci peruiderunt, ſed hiſtoriarum quoq; uarietate, qua ſcientia rerũ perſpicitur, prꝑſtare uideo, facilius etiam ſcriptis tuis perſpici poteſt, deſiderans potius ſcientem quàm liberalem iudicem, tamen quo magis exercitatus & nonnullis etiam ſępius in his rebus occupatus eſſe uidear, & ne nihil in adoleſcentia laboraſſe dicerer, & imperitorum iudicio deſidiæ ſubirem crimen, hoc uelut rudimento ſcientiæ niſus, ſcripſi ad te. Non ut imperito monſtrãs, ſed ut ſcientiſſimum cõmonens. Spheræ figurationẽ, circulorum'q; qui in ea ſunt notationem, & quę ratio fuerit, ut non æquis partibus diuiderentur. Præterea terræ maris'q; diffinitionem, & quæ partes eius non habitantur, ut multis iuſtis'q; de cauſis hominibus carere uideantur, ordine expoſuimus. Rurſus'q; redeuntes ad ſphærã, duo et xl. ſigna nominatim pernumerauimus. Exinde uniuſcuiuſq; ſigni hiſtorias, cauſam'q; ad ſydera perlationis oſtẽdimus. Eodẽ loco nobis utile uiſum eſt perſequi eorum corporum deformationes, & in his numerum ſtellarũ. Nec prætermiſimus oſtendere ad ſeptem circulorum notationem, quæ corpora aut partes corporum peruenirent; & quemadmodũ ab his diuiderentur. Diximus etiam in ęſtiui circuli diffinitione, quærentes quare nõ idem hyemalis uocaretur, & quid eos fefellerit, qui ita ſenſerint. Et quid in ea parte ſpheræ ſolis efficiat curſus. Pręterea quare circulos in octo partes diuideremus ordine expoſuimus. Scripſimus etiam quo loco circulus ęquinoctialis foret cõſtitutus, & quid efficeret ad eum perueniens ſol. In eiuſdem circuli demõſtratione oſtendimus, quare Aries inter ſydera celerrimus diceretur. Pauca pręterea de hyemali circulo diximus, Exinde zodiacum circulũ diffiniuimus & eius effectus, & quare potius xii. ſigna quàm xi. numerentur: quid etiam nobis de reliquis circulis uideretur. His præpoſitis rebus ad id loci uenimus, ut exponeremus utrum mundus ipſe cum ſtellis uerteretur, an mundo ſtante uagæ ſtellę ferrentur, & quid de eo nobis & compluribus uideretur, quaq; ratione ipſe mundus uerteretur. Præterea quare nõnulla ſigna celerius exorta, ſerius occiderent, nonnulla etiam tardius cæteris exorta, citius ad occaſum peruenirent. Quare etiam quæ ſigna pariter oriantur, nõ ſimul occidãt. Eodem loco diximus, quare nõ eſſent in ſphæra, ſuperiora inferioribus hemicycli ęqualia, & quot modis ſtellas uidere non poſſimus: præterea ſcripſimus in xii. ſignorũ ortu, quæ de reliquis corpora exoriri: & quæ eodem tempore occidere uiderentur. Deinde perſcripſimus utrum Sol cum mundo fixus uerteretur, an ipſe per ſe moueretur, & cum ipſe per ſe moueatur, & contra xii. ſignorum ortus eat, quare cum mũdo exoriri & occidere. Deinde protinus de Lunę curſu pauca propoſuimus & utrum ſuo an alieno lumine uteretur. Eclipſis ſolis & lunæ quomodo fieret, quare luna per eundem circulum iter faciens, celerius ſole currere uideatur, & quid fefellerit eos qui ita ſenſerint. Quinq; ſtellæ quantũ habeant interuallum, & utrũ quinq; an ſeptem ſint, & utrum quinq; certæ errent an omnes, & quinq; quomodo currant. Diximus etiam qua ratione priores Aſtrologi non eodem tempore ſigna & reliquas ſtellas reuerti dixerint, & quare metam diligentiſſime obſeruaſſe uideantur, & quid reliquos fefellerit in eadem cauſa. In his igitur tam multis & uariis rebus nõ erit mirũ aut pertime-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ſcendum, quod tantum numerum uerſuum ſcripſerimus, neq; enim magnitudinem uoluminis, ſed rerum multitudiné per nos conuenit ſpectare. Quod ſi longior in ſermone uiſus fuero, non mea facunditate ſed rei neceſſitate factum exiſtimato, nec ſi breuius aliquid dixero minus idem ualere confidito quàm ſi pluribus eſſet audiendũ uerbis. Etenim præter noſtrã ſcriptioné ſphæræ quæ fuerunt ab Arato dicta obſcurius, perſecuti planius oſtédimus, ut penitus id quod cœpimus exquiſiſſe uideremur. Quod ſi uel optimus uſus autoribus effeci ut neq; uerius neq; breuius diceret quiſpiã, non immerito fuerim laudari dignus à uobis, quę uel ampliſſima laus hominibus eſt doctis. Si minus nõ deprecamur in hac confectione noſtrã ſcientiã ponderari. Ideo'q; maioribus etiam niti laboribus cogitamus, in quibus & ipſi exerceamur, & quibus uolumus nos probare quid poſſimus. Etenim neceſſariis noſtris hominibus ſcientiſſimis maximas res ſcripſimus, nõ leuibus occupati rebus, populi captamus exiſtimationem, ſed ne diutius de eo quod negligimus loquamur ad propoſitũ ueniemus, & initiũ rerũ demõſtrabimus.

De mundo & ſphæra.

MVndus appellatur is qui conſtat ex Sole & luna & terra & omnibus ſtellis. Sphæra eſt ſpecies quædam in rotundo conformata, omnibus ex partibus æqualis apparens, unde reliqui circuli finiuntur. Huius autem neq; exitus neq; initium poteſt definiri. Ideo quod in rotundo omnes tractus & initia & exitus ſignificari poſſunt.

De Centro.

CEntrum eſt cuius ab initio circunductio ſphæræ terminatur, ac terræ poſitio conſtituta declaratur.

De Axi.

DImenſio quæ totius oſtenditur ſphæræ eſt, cum ex utriſq; partibus eius ad extremam circunductionem recte ut uirgulæ perducuntur, quæ dimenſio à compluribus axis eſt appellata, huius aũt cacumina, quibus maxime ſphæra nititur, Poli appellãtur, quorum alter ad aquilonem ſpectans Boreus, alter adpoſitus Auſtro Notius eſt dictus.

De Significationibus.

SIgnificationes quædam in circumductionem ſphæræ circuli appellantur, è quibus paralleli dicuntur, qui ad eundé polũ conſtituti finiuntur. Maximi autem ſunt qui eodé centro quo ſphæra continentur. Horizon appellatur is, qui terminat ea, quę perſpici aut non uideri poſſunt. Hic autem incerta ratione diffinitur, quod modo polo ſubiectus, & circulis his qui paralleli dicũtur, modo duobus extremis & æqualibus nixus, modo aliis partibus adiectus terræ peruidetur ita, utcunq; fuerit ſphæra collocata.

De Polo.

POlus is, qui Boreus appellatur, peruideri poteſt ſemper, Notius auté ratione diſſimili ſemper eſt à conſpectu ſemotus. Naturalis autem mundi ſtatio phyſice dicitur. Ea eſt enim Boreo polo finita, ut omnia è dextris partibus exoriri in ſiniſtris occidere uideãtur. Exortus enim eſt ſubita quædam ſpecies obiecta noſtro conſpectui. Occaſus autem pari de cauſa ut erepta ab oculis uiſa.

De Figuratione circulorum ſphæræ.

IN finitione mundi circuli ſunt paralleli quinq; in quibus tota ratio ſphæræ conſiſtit, præter eum qui zodiacus appellatur, qui quod non ut cæteri circu li certa dimenſione finitur, & inclinatior aliis uidetur, loxos à Græcis eſt dictus. Quinq; autem, quos ſupra diximus, ſic in ſphæra metiuntur, initio ſumpto à polo qui Boreus appellatur, ad eũ qui Notius & Antarcticos uocatur. In xxx. partes unumquodq; hemiſpęrium diuiditur. Ita uti dimenſio ſignificari uideatur in tota ſphæra per lx. partes factas. Deinde ab eodem principio Boreo ſex partibus ex utraq; finitione ſumptis, circulus ducitur cuius, centrũ ipſe eſt polus finitus, qui circulus arcticos appellatur.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

appellatur, quod intra eum arcturi ſimulachra ut incluſa perſpiciuntur, quæ ſigna à noſtris urſarum ſpecie ficta ſeptentriones appellantur. Ab hoc circulo de reliquis partibus quinq; ſumptis eodem centro quo ſupradiximus circulus ducitur qui therinos tropicos appellatur. Ideo quod ſol cum ad eum circulum peruenit, æſtatem efficit eis qui in aquilonis finibus ſunt, hyemem aũt eis quos auſtris flatibus appoſitos ante diximus. Præterea quod ultra eum circulum ſol non tranſit, ſed ſtatim reuertitur tropicos eſt appellatus. Ab hac circuli ſignificatione quatuor de reliquis partibus ſumptis ducitur circulus æquinoctialis, à Græcis Iſemerinos appellatus, ideo quod ſol cum ad eum orbem peruenit æquinoctium conficit: hoc circulo facto, dimidia ſphæræ pars cõſtituta perſpicitur. E contrario item ſimili ratione à Notio polo ſex partibus ſumptis, ut ſupra de boreo diximus, circulus ductus antarcticos uocatur, quod contrarius eſt circulo, quem arcticon ſupra ei diffiniuimus. Hac diffinitione ſphæræ centróq; poli, qui Notius dicitur, quinq; partibus ſumptis circulus chimerinus tropicus inſtituitur, à nobis hyemalis, à nonnullis etiã brumalis appellatus. Ideo quod ſol cum ad eum circulũ peruenit, hyemem efficit his, qui ad aquilonem ſpectant, æſtatem aũt his, qui in Auſtri partibus domicilia conſtituerunt. Quanto enim abeſt longius ab illis qui in aquilonis habitant finibus, hoc hyeme maiore conflictantur, æſtate aũt hi quibus ſol appoſitus peruidetur. Itaq; Aethiopes ſub utroq; orbe neceſſario fiunt. Ab hoc circulo ad æquinoctialem circulũ, reliquæ fiunt partes quatuor. Ita ut ſol per octo partes ſphæræ currere uideatur. Zodiacus autẽ circulus ſic uel optime diffiniri poterit, ut ſignis factis, ſicut poſtea dicemus, ex ordine circulus perducatur. Qui aũt Lacteus uocatur, contrarius æquinoctiali, ibi oportet ut eum medium diuidere, & bis ad eum peruenire uideatur, ſemel in eo loco ubi aquila cõſtituitur. Iterum aũt ad eius ſigni regionem quod procyon uocatur. Duodecim ſignorum partes ſic diuiduntur, quinq; circuli, de quibus ſupra diximus, ita finiuntur ut unuſquiſq; eorum diuidatur in partes duodecim, & ita ex eorum punctis lineæ perducantur, quæ circulos ſignificent factos in quibus xii. ſigna deſcribantur. Sed à nonnullis imperitioribus quæritur quare non æquis partibus circuli finiantur, hoc eſt ut de xxx. partibus quinæ partes diuidantur, & ita circuli pari ratione ducatur. Id facillime defendi poſſe confidimus. Cum enim media ſphæra diuiſa eſt, eius circuli nullus poteſt æqualis eſſe, † qui quamuis proxime eum accedat, tamen minor eſſe uideatur. Itaq; qui primũ ſphæram fecerũt, cum uellent omnium circulorũ æquas rationes eſſe, pro rata parte uoluerunt ſignificare, ut quanto magis à polo diſcederetur, hoc minorem numerum partium ſumerent in circulis metiendis, quo neceſſe his erat maiorem circulũ definire. Quod etiam ex ipſa ſphæra licet intelligere. Quanto magis à polo diſcedes, hoc maiores circulos fieri, & hac te minorem numerum duci, ut pares eorum uideantur effectus. Et ſi non in xxx. partes unumquodq; hemiſpærium diuidatur, ſed in alias quodlibet finitiones, tamen eò ratio peruenit eius ac ſi xxx. partes feciſſet.

De Zodaico circulo.

ZOdaicus circulus tribus his ſubiectus, de quibus ſupradiximus, ex quadam parte contingit æſtiuum & hyemalem circulũ, æquinoctialem autem medium diuidit. Itaq; ſol per zodiacum circulum currẽs, neq; extra eum tranſiens, neceſſario cum ſignis his, quibus innixus iter conficere uidetur, peruenit ad eos quos ſupra diximus orbes, & ita quatuor tempora definit. Nam ab Ariete incipiens, uer oſtendit, & taurum & geminos tranſiens, idem ſignificat. Sed iam capitibus geminorum circulum æſtiuum tangere uidetur: & per cancrum & leonem tranſiens & uirginem, æſtatem efficit. Et rurſum à uirginis extrema parte tranſire, ad æquinoctialem circulum perſpicitur. In libra autem æquinoctium conficit, & autumnũ ſignificare incipit, ab hoc ſigno tranſiens ad ſcorpium & ſagittarium. Deinde protinus incurrit in hyemalem circulũ, & capricorno, aquario, piſcibus hyemem tranſigit. Itaque oſtenditur non per tres ipſos circulos currere, ſed zodaicum tranſiens ad eos peruenire.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Sed quoniam de his rebus diximus. Nunc terrę poſitionem difiniemus & mare quibus locis interfuſum uideatur, ordine exponemus.

De terra & mari.

TErra mundi media regione collocata, omnibus partibus æquali diſſidens interuallo, centrum obtinet ſphæræ. Hanc mediam diuidit axis in dimenſione totius terræ. Oceanus aũt regione circumductionis ſphæræ profuſus, prope totius orbis alluit fines. Itaq; & ſigna occidentia, in eundem decidere exiſtimantur. Sic igitur & terras contineri poterimus explanare. Nam quæcunq; regio eſt quæ inter arcticon & æſtiuum finem collocata eſt, ea diuiditur trifariam, è quibus una pars Europa, altera Aphrica, tertia Aſia uocatur. Europam igitur ab Aphrica diuidit mare ab extremis Oceani finibus & Herculis columnis. Aſiam uero & Lybiam cum Aegypto diſterminat os Nili fluminis, quod Canopicon appellatur. Aſiã ab Europa Tanais diuidit bifariã ſe cõiiciẽs in paludem, quæ Mæotis appellatur. Hac igitur definitione facile peruidetur, mare omnibus obiectum finibus terræ. Sed ne uideatur nonnullis mirum, cum ſphæra in ſexaginta partes diuidatur, ut ante diximus, quare definiuimus ab æſtiuo circulo ad arcticum finem dũtaxat habitari, ſic uel optime defendimus. Sol enim per mediam regionem ſphæræ currens, nimium his locis efficit feruorem. Itaq; quæ finis eſt ab æſtiuo circulo ad hyemalem, ea terra à Græcis διακεκαυμένη uocatur, quod neq; fruges propter exuſtam terram naſci, neq; homines propter nimium ardorem durare poſſunt: extremæ aũt regiones ſphæræ duorum circulorum, quorũ alter Boreus, alter Notius uocatur fine arctici circuli, & eius qui antarcticus uocatur, non habitantur, ideo quod ſol eſt ſemper ab his circulis longe, uentiq́; aſſiduos habent flatus. Quãuis enim ſol perueniat ad æſtiuũ circulum, tamen longe ab arctico uidebitur fine, id ita eſſe hinc quoq; licet intelligere. Cũ enim ſol peruenit ad eum circulũ qui hyemalis uocatur & efficiet nobis qui prope eum ſumus cõſtituti nimiũ frigus, quid arbitramur eis locis frigoris eſſe, qui lõgius etiã abſunt à nobis: Quod cum in hac parte ſphæræ fiat, idẽ in altera parte definitũ putabimus. Ideo quod ſimiles eius ſunt effectus. Pręterea hinc quoq; intelligimus illic maximũ frigus, & in æſtiuo circulo calorẽ eſſe, quod qua terra habitatᷓ, eos uidemus qui proxime ſunt arcticon finẽ, uti braccis & eiuſmodi ueſtitu ueſtiũtur. Qui aũt proximi ſunt æſtiuo circulo, eos æthiopas & peruſto corpore eſſe. Habitatur autẽ ſic temperatiſſimo cœlo, cum inter æſtiuum circulum & arcticum finem hęc perueniat tẽperatio, quod ab arctico circulo frigus, ab æſtiuo feruor exortus in unũ concurrens, mediam efficit finem temperatam quæ habitari poſſit. Itaq; cum ſol ab eo loco diſceſſit, hyeme neceſſario c[illegible]ctamur, quod uentum exorientem nõ reuerberat ſol. Quod cum ueniat in hac d[illegible]ffinitione, illud quoq; fieri poſſe uidemus, ut hyemali circulo quoq; aut ad arcticun finem habitari poſſit, quod pares eodem proueniant caſus certũ quidem eſſe nemo cõtendit, neq; peruenire eò poteſt quiſquam propter interiectum terræ quæ propter ardorem nõ habitatur. Sed cum uidemus hanc regionem ſphæræ habitari, illam quoque in ſimili cauſa poſſe conſtitui ſuſpicamur.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

CLARISSIMI VIRI C. IVLII HYGINI AVGVSTI LIBERTI, DE SIGNORVM cœleſtium hiſtoriis, Liber II.

SEd quoniam quæ nobis de terræ poſitione dicenda fuerunt, & ſphæram totam definiuimus. Nūc quę in ea ſigna ſunt nominabimus ſigillatim. E quibus igitur primum, duas arctos & draconē, deinde arctophylacā cum corona dicemus. Cæterum qui engonaſin uocatur, exinde lyram cum Olore & Cepheo et eius uxore Caſſiopeia, filiaq; Andromeda & genero Perſeo. Dicemus etiam protinus aurigā à Græcis ἡνίοχον appellatū. Ophiuchū præterea, cum ſagitta, & aquila, paruoq; delphine. Inde equū dicemus, cum eo ſideræ quod deltoton uocatur, his corporibus enumeratis ad duodecim ſigna perueniemus. Ea ſunt hæc, aries, taurus, gemini. Deinde cancer cum leone & uirgine. Præterea libra dimidia pars ſcorpionis, & ſcorpius cum ſagittario, & capricorno. Aquarius uero cum piſcibus, reliquas habet partes. His cōnumeratis ſuo ordine eſt cetus cum Eridano flumine & lepore. Deinde Orion cum cane, & eo ſigno quod procyon dicitur, præterea eſt Argo cum Cētauro & ara. Deinde hydra cum piſce qui notius uocatur. Horum omnium nō inutile uidetur hiſtorias proponere, quæ certe aut utilitatem ad ſcientiam, aut iocunditatem ad delectationem afferent lectori.

Arctos maior.

IGitur ut ſupra diximus initiū eſt nobis arctos maxima. Hanc aūt Heſiodus ait eſſe Caliſto nomine, Lycaonis filiā, eius qui in Arcadia regnauit, eamq; ſtudio uenationis inductā, ad Dianā ſe applicuiſſe, à qua non mediocriter eſſe dilectam propter utriuſq; conſimilē naturā. Poſtea aūt ab Ioue compreſſam, ueritam Dianæ ſuū dicere euentū, quod diutius celare non potuit. Nam iam utero ingraueſcente propediē partus, in flumine corpus exercitatione defeſſum, cum recrearet, à Diana cognita eſt nō ſeruaſſe uirginitatē: cui dea pro magnitudine ſuſpitionis nō minorem retribuit pœnā. Erepta enim facie uirginali in urſæ ſpeciē eſt conuerſa, quæ græce arctos eſt appellata. In ea figura corporis Arcada procreauit. Sed ut ait, Amphis comœdiarū ſcriptor, Iupiter ſimulatus effigiē Dianæ, cum uirginem uenantē ut adiutans perſequeretur, amotā à conſpectu cæterarum cōpreſſit, quæ rogata à Diana quid ei accidiſſet quod tā grandi utero uideretur, illius peccato id eueniſſe dixit. Itaq; propter eius reſponſum in quā figuram ſupra diximus, eam Diana conuertit. Quæ cum in ſylua ut fera uagaretur, à quibuſdā Aetolorū capta, ad Lycaonē pro munere in Arcadiā cum filio eſt deducta. Ibi dicitur inſcia legis in Iouis Lycei templū ſe cōieciſſe, quā cōfeſtim filius ſecutus eſt. Itaq; cum eos Arcades inſecuti interficere conarentur, Iupiter memor peccati, ereptam Caliſto cum filio inter ſidera collocauit. Eamq; arctum, filium aūt Arctophylaca nominauit, de quo poſtea dicemus. Nonnulli etiā dixerunt cum Caliſto ab Ioue eſſet cōpreſſa, Iunonē indignatā in urſam eam conuertiſſe, quā Dianæ uenanti obuiā factam ab ea interfectā, & poſtea cognitā inter ſidera collocatā, ſed alii dicunt: Cum Caliſtonē Iupiter eſſet in ſylua perſecutus, Iunonē ſuſpicatā, illud quod euenit, contendiſſe, ut eum manifeſto diceret deprendiſſe. Iouē aūt quo facilius ſuum peccatū tegeretur, in urſæ ſpeciē conuerſam reliquiſſe. Iunonē aūt in eo loco pro uirgine urſam inueniſſe, quā Dianæ uenanti ut eam interficeret demōſtraſſe: quod factū ut perſpiceretur Iouem ęgre tuliſſe, effigiem urſæ ſtellis figuratā conſtituiſſe. Hoc ſignū, ut plures dixerunt, nō occidit, & qui nolunt aliqua de cauſa eſſe inſtitutū, negāt Thetin Oceani uxorē id recipere, cū reliqua ſidera eō perueniāt in occaſum, quod Thetis Iunonis ſit nutrix, cui Caliſto ſuccubuerit ut pellex. †Arietus aūt Tegeates hiſtoriarū ſcriptor, nō Caliſto ſed Megiſto dicit appellatam, & nō Lycaonis, ſed Cætei filiā, Lycaonis neptē. Præterea Cætea ipſum engonaſin nominari. Reliqua uero ſuperioribus cōueniūt. Quæ res in Nonacri monte Arcadię geſta narratur.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Arctos minor.

HAnc Agloaſthenes qui Naxica cõſcripſit, ait Cynoſuram eſſe, unam de Iouis nutricibus, ex Ideis nymphis, ab eius quoq; nomine & urbem quę Heſtiæa uocatur, à Nicoſtrato & ſodalibus eius conſtitutam & portũ qui ibi eſt, et agri maiorem partem, Cynoſuram appellatã. Hanc autem inter Curetas fuiſſe, qui Iouis fuerunt adminiſtri. Nonnulli & Helicem & Cynoſuram nymphas eſſe Iouis nutrices dicunt, & hac re etiam pro beneficio in mundo collocatas, & utraſq; Arctos nuncupatas, quas noſtri Septentriones dixerũt. Sed maiorem arctum complures plauſtro ſimilem dixerunt, & amaxam græce appellarunt. Cuius hæc memoriæ prodita eſt cauſa. Initio qui ſidera peruiderũt & numerum ſtellarum in unaquaq; ſpecie corporis cõſtituerũt, quod non arctũ ſed plauſtrũ nominauerũt, ex ſeptem ſtellis duæ quæ pariles & maxime in uno loco uiderentur, pro bobus haberentur, reliquę uero quinq; figuram plauſtri ſimularent. Itaq; & quod proximum huic eſt ſignum Bootem nominari uoluerũt, de quo poſterius plura dicemus. Aratus quidem non hac re Bootem nec illud plauſtrum dicit appellari, ſed quod arctũ uideatur ut plauſtrum circum polum, qui boreas appellatur uerſari, & Bootes agitare eam dicatur. In quo nõ mediocriter uidetur errare. Poſtea autem de vii. ſtellis ut Parmeniſcus ait, †quinq; ſunt à quibuſdam aſtrologis conſtitutæ, ut urſæ ſpecies non ſeptem ſtellis perficeretur. [*Quinq; & uiginti*] Itaq; & ille qui antea plauſtrum ſequẽs Bootes appellabatur, Arctophylax eſt dictus. Et iiſdem temporibus quibus Homerus fuit, hæc arctos eſt dicta. De ſeptẽtrionibus enim ille dicit, hãc utroq; nomine et arctum & plauſtrũ nominari. Bootis aũt nuſquã meminit Arctophylaca dici. Incidit etiam cõpluribus erratio, quibus de cauſis minor arctos Phœnice appelletur, & illi qui hanc obſeruant uerius & diligentius nauigare dicãtur, & quare ſi hæc ſit certior quàm maior, non omnes hanc obſeruent, qui nõ intelligere uidentur de qua hiſtoria ſit profecta ratio ut Phœnice diceretur. Thales enim qui diligenter de his rebus exquiſiuit & hãc primus arcton appellauit, natione fuit Phœnix, ut Herodotus Mileſius dicit. Igitur omnes qui Peloponeſſum incolũt priore utũtur arcto, Phœnices aũt quam à ſuo inuentore acceperũt obſeruant, & hanc ſtudioſius perſpiciendo diligentius nauigare exiſtimantur, & uere eam ab inuentoris † nomine Phœnicen appellant. [*genere*]

Serpens.

HIc uaſto corpore oſtẽditur inter duas arctos collocatus, qui dicitur aurea mala Heſperidũ cuſtodiſſe, et ab Hercule interfectus, à Iunone inter ſidera collocatus, quod illius opera Hercules ad eum eſt profectus qui hortum Iunonis tueri ſolitus exiſtimatur. Ait enim Pherecydes, Iunonem cum duceret Iupiter uxorem, Terrã inueniſſe ferentem aurea mala cum ramis. Inde Iunonem admiratam petiſſe à terra ut in ſuis hortis ſereret, qui erant uſq; ad Atlantem montem. Cuius filiæ cum ſæpius de arboribus mala decerperent, Iuno dicitur hunc ibi cuſtodem poſuiſſe, hoc etiam ſigni erit quod in ſideribus ſupra eum draconem Herculis ſimulachrum oſtenditur, ut Eratoſthenes demonſtrat, quare quoduis licet intelligere hunc maxime draconem dici. *Nõnulli etiam dixerunt hunc draconem à Gygãtibus Mineruæ obiectum eſſe, cum eos oppugnaret, Mineruam uero arreptum draconem contortum ad ſidera ieciſſe & ad ipſum axem cœli fixiſſe. Itaque adhuc eum implicato corpore uideri, ut nuper ad ſidera perlatum.

Arctophylax.

[*Oui. uidetur Lycona ipſum pro Boote accipere li.6. Faſtorũ, ſic enim inquit, Tertia poſt nonas remouere Lycaona Phœbe Fertur, et à tergo non habet urſa metum.*]

DE hoc fertur quod ſit Arcas Caliſtonis & Iouis filius, quem dicitur Lycaon cum Iupiter ad eum in hoſpitium ueniſſet, cum alia carne conciſum pro epulis appoſuiſſe. Studebat enim ſcire ſi deus eſſet, qui ſuum hoſpitium deſideraret. Quo facto non minori pœna eſt affectus, nam ſtatim Iupiter menſa proiecta, domum eius fulmine incendit. Ipſum autem in figuram lupi conuertit. At pueri membra collecta & compoſita in unum, dedit cuidam Aetolorum alendum, qui adoleſcens factus, in ſyluis cum uenaretur inſcius uidit matrem in urſę ſpeciem conuerſam,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ſam, quam interficere cogitans perſecutus eſt in Iouis Lycei templum, quo & qui acceſſiſſet, mors pœna erat Arcadũ lege. Itaq; cum utrunq; neceſſe eſſet interfici, Iupiter eorum miſertus, ereptos inter ſidera collocauit, ut ante diximus. Hic autem è facto ſequẽs urſam perſpicitur, & arctum ſeruans Arctophylax eſt appellatus, Nonnulli hunc dixerunt Icarium Erigones patrem, cui propter iuſticiam & pietatem, exiſtimatur Liber Pater uinum & uitem & uuam tradidiſſe, ut oſtenderet hominibus quomodo ſereretur, & quid ex eo naſceretur, & cum eſſet natum id, quomodo uti oporteret, qui cum ſeuiſſet uitem & diligentiſſime adminiſtrando floridam falce feciſſet, dicitur hircus in uineam ſe conieciſſe & quæ ibi tenerrima folia uideret, decerpſiſſe, quo facto Icarium animo irato tuliſſe eum'q; interfeciſſe, & ex pelle eius utrem feciſſe, ac uento plenũ præligaſſe & in medium proieciſſe, ſuos'q; ſodales circa eũ ſaltare coëgiſſe. Itaq; Eratoſthenes ait Ικαρίου ποσὶ πρῶτα περὶ τράγον ὀρχήσαντο. Alii dicunt Icarium cum à Libero Patre uinum accepiſſet, ſtatim utres plenos in plauſtrum impoſuiſſe. Hac re etiã Bootem appellatum, qui cum perambulans Atticorum fines, paſtoribus oſtenderet, nonnulli eorum auiditate pleni nouo genere potus inducti ſomno conſopiuntur. Atq; ut alii aliam ſe in partem reiiciunt ut ſemimortua membra iactantes, alia ac decebat loquebantur, reliqui eorum arbitrati uenenum ab Icario datum paſtoribus ut eorum pecora abigeret in ſuos fines, Icarium interfectum in puteum deiecerunt, ſed ut alii demonſtrant, ſecundum arborem quandam defoderunt. Qui autem obdormierant experrecti cum ſe nunquam melius quieſſe faterentur, ac requirerent Icarium ut pro beneficio numeraretur, interfectores eius animi conſcientia permoti ſtatim ſe fugæ mandauerunt, & in inſulam Aetolorum peruenerũt, à quibus ut hoſpites recepti domicilia ſibi conſtituerunt. At Erigone Icarii filia permota deſiderio parentis cum eum non redire uideret, ac perſequi eum conaretur, canis Icarii cui Mera fuerat nomen, ululãs ut obitum domini lachrymari uideretur, redit ad Erigonem cui non minimam cogitatæ mortis ſuſpitionem oſtendit. Neq; enim puella timida ſuſpicari debebat niſi patrem interfectum, qui tot dies ac menſes abeſſet. At canis ueſtem eius tenens dentibus perducit ad cadauer, quod filia ſimul ac uidit deſperata ſpe ſolitudine ac pauperiſe oppreſſa, multis miſerata lachrymis, in eadem arbore, ſub qua parens ſepultus uidebatur ſuſpendio mortem ſibi conſciuit: cui mortuæ canis ſpiritu ſuo parentauit. Nonnulli hunc in puteum ſe deieciſſe dixerũt, Anigrum nomine, quare poſtea neminem ex eo puteo bibiſſe memoriæ tradiderunt. Quorum caſum Iupiter miſeratus in aſtris corpora eorum deformauit. Itaq; complures Icarium Bootem, Erigonem uirginem nominauerunt, de qua poſterius dicemus. Canem autem ſua appellatione et ſpecie Caniculã dixerũt, quæ à græcis quod ante maiorẽ canẽ exoritur Porcyon appellatur, Alii hos à Libero Patre figuratos inter ſidera dicũt. Interim cũ in finibus Athenienſiũ multæ uirgines ſine cauſa ſuſpendio ſibi mortem conſciſcerent, quod Erigone moriens erat præcata ut eodem leto filiæ Athenienſium afficerentur, quo ipſa foret obitura niſi Icarii mortem perſecuti & eum forent ulti. Itaq; cum id eueniſſet, ut ante diximus, petentibus eis, Apollo dedit reſponſum, Si uellent euentu liberari, Erigone ſatisfacerent. Qui quod ea ſe ſuſpenderat, inſtituerũt, uti tabula interpoſita pendente funibus ſe iactarent, ut qui pendentes uento mouerentur. Quod ſacrificium ſolenne inſtituerunt, itaq; & priuatim & publice faciunt, & id aletidas appellant, quod eam patrem perſequentem cum cane, ut ignotam & ſolitariam oportebat, mendicam appellabant, quas Græci aletidas nominant. Præterea canicula exoriens æſtu eorum loca & agros fructibus orbabat, & ipſas morbo affectos pœnas Icario cum dolore ſufferre cogebat, quod latrões recepiſſent quorum rex Ariſteus Apollinis & Cyrenes filius Actæonis tempore petiit à parente, quo pacto calamitate ciuitatem poſſet liberare, quem deus iubet multis hoſtiis expiare. Icarii mortem & ab Ioue petere ut quo tempore canicula exoriretur dies quadraginta uentum daret, qui æſtum caniculæ mederetur. Quod iuſſum Ariſteus confecit, & à Ioue impetrauit ut Eteſiæ flarent quas nõnulli Eteſias dixerunt quod quotannis certo tempore

Bootes

Aletidæ

exoriuntur, græce enim etos annus latine eſt. Nõnulli etiam Aeteſias appellauerũt, quod expoſtulatæ ſunt ab Ioue & ita conceſſæ. Sed hoc in medio relinquatur, ne nos omnia præripuiſſe exiſtimemur. Sed ut ad propoſitũ reuertamur, Hermippus qui de ſideribus ſcripſit, ait Cererem cum Iaſione Electræ & Coryti filio cõcubuiſſe, quamobrem fulmine percuſſum, cõplures cum Homero dixerũt. Ex his ut Petellides Gnoſius hiſtoriarum ſcriptor demõſtrat, naſcuntur filii duo Phylomelus & Plutus, quos negant inter ſe conueniſſe. Nam Plutum qui ditior fuit nihil fratri ſuo de bonis cõceſſiſſe, Phylomelũ aũt neceſſario adductũ, quodcũq; habuit, eo boues duos emiſſe, & ipſum primũ plauſtrum fabricatũ eſſe. Itaq; arando & colendo agros ex eo ſe aluiſſe, cuius matrem miratã inuentum, ut arantẽ eum inter ſidera cõſtituiſſe & Boëtẽ nominaſſe. Ex hoc aũt Pateanta demonſtrat natũ, qui de ſuo nomine pati & oppidũ Patona appellauit.

Corona.

HAec exiſtimatur Ariadne fuiſſe à Libero Patre inter ſidera collocata. Dicitur enim in inſula Dia cum Ariadne Libero nuberet, hanc primũ muneri accepiſſe à Venere & Horis, cum omnes dii in eius nuptiis dona conferrent, ſed (ut ait qui Cretica cõſcripſit) quo tẽpore Liber ad Minoa uenit, cogitans Ariadnem cõprimere, hanc coronã ei muneri dedit, qua delectata, non recuſauit cõditionem ſtupri. Dicitur etiã à Vulcano facta ex auro & Indicis gemmis, per quas Theſeus exiſtimatur de tenebris labyrĩthi ad lucem ueniſſe, quod aurũ & gemmæ in obſcuro fulgorẽ luminis efficiebant. Qui Argolica ſcripſerunt hanc afferunt cauſam, quod Liber cum impetraſſet à parente, ut Semelẽ matrẽ ab inferis reduceret, & quærẽs ad eos deſcenſionẽ, ad Argiuorũ fines perueniſſet, obuiũ ei quendã factũ, nomine Hypolipnum, hominẽ dignũ eius ſeculi, qui petenti Libero, deſcenſionẽ monſtrauit. Hunc aũt cum uidiſſet Hypolipnus puerũ ætate miranda corporis pulchritudine reliquis præſtantem, mercedẽ petiiſſe ab eo, quæ ſine detrimento eius daretur. Liberum autem matris cupidum, ſi eam reduxiſſet iuraſse, quod uellet, ſe facturum, ita tamen quod Deus homini impudẽti iuraret, pro quo Hypolipnus deſcenſum mõſtrauit. Igitur cum Liber ad eum locum ueniſſet, & uellet deſcendere, coronã quam à Venere acceperat depoſuit in eo loco, qui Stephanus facto appellatus. Noluit enim ſecum ferre ne immortale donũ mortuorum tactu coinquinaretur: qui cum matrem incolumẽ reduxiſset, coronam dicitur in aſtra collocaſse, ut æterna memoria nominis efficeretur. Alii dicũt hanc Coronã Theſei eſse, & hac re propter eum collocatã. Nam qui dicitur in aſtris Engonaſin, is Theſeus eſse exiſtimatur, de quo poſterius plura dicemus. Dicitur enim cum Theſeus Cretam ad Minoa cum ſeptem uirginibus & ſex pueris ueniſset, Minoa de uirginibus Peribœam quandam nomine, candore corporis inductum, comprimere uoluiſſe, quod cum Theſeus paſsurũ ſe negaret, ut qui Neptuni filius eſset, & ualeret contra Tyrannum pro uirginis incolumitate decertare. *Itaq; cum non iam de puella, ſed de Theſei genere controuerſia facta fuiſset, utrum is Neptuni filius eſset, nec ne, dicitur Minos annulũ aureum de digito ſibi detraxiſse, & in mare proieciſſe, quem referre iubet Theſea, ſi uellet ſe credi Neptuni filium eſſe. Se enim ex Ioue procreatum facile poſse declarare. Itaq; comprecatus patrem petiit, aliquid, ut ſatisfaceret ſe ex eo natum: ſtatimq; tonitrum & fulgorem cœli, indicium ſignificationis feciſſe. Simili de cauſa Theſeus ſine ulla præfatione, aut religione parentis, in mare ſe proiecit, quem confeſtim delphinum magna multitudo mari prouoluta, leniſsimis fluctibus ad Nereidas perduxit, à quibus annulum Minois & à Theide coronam quam nuptiis à Venere muneri acceperat, retulit, compluribus lucentem gemmis. Alii autem à Neptuni uxore accepiſſe dicunt. Coronam Ariadne Theſeus dono dicitur dediſſe, cum ei propter uirtutem & animi magnitudinem uxor eſset conceſsa, hanc autem poſt Ariadnes mortem, Liberum inter ſidera collocaſſe.

Engonaſin.

HVnc Eratoſthenes Herculem dicit, ſupra Draconē collocatū, de quo ante diximus, eum'q; paratum ut ad decertandum, ſiniſtra manu pellem leonis, dextera clauam tenētem. Conatur interficere draconem Heſperidum, qui nunquam oculos operuiſſe ſomno coactus exiſtimatur, quo magis cuſtos eſſe demonſtratur. De hoc etiam Panyaſis in Heraclea dicit: horum igitur pugnam Iupiter admiratus inter aſtra conſtituit. Habet enim Draco caput erectū, Hercules autem dextro genu nixus, ſiniſtro pede capitis eius dextram partem opprimere conatur, dextra manu ſublata ut feriens, ſiniſtra proiecta cum pelle leonis, ut is quam maxime dimicans appareat, & ſi ſit, qui negat hic, (ut Aratus) quicquam poſſe demonſtrari, tamen conabimur ut aliquid ueriſimile dicamus. Aratus autē, ut ſupra diximus, hunc Cetea Lycaonis filium, Megiſtus patrem dicit eſſe, qui uidetur ut lamentās filiam, in urſæ figuram conuerſam) genu nixum palmas aduerſas tendere ad cœlum ut eam ſibi Dii reſtituant. Hegeſianax autem Theſea dixit eſſe, qui Trœzene ſaxum extollere uidetur, quod exiſtimatur Aegeus ſub eo ſaxo Pelopiū enſem poſuiſſe, & Aethræ Theſei matri prædixiſſe, ne antè eum Athenas mitteret quàm lapide ſublato ſua uirtute potuiſſet gladium referre. Itaq; niti uidetur, quàm altiſſime poteſt, ut extollat. Hac etiam de cauſa nonnulli lyram, quæ proxima eſt ei ſigno collocata Theſei eſſe dixerunt, quod ut eruditus omnium artium lyram quoque didiciſſe uidebatur. Id quoq; Anacreon dicit *ἀγχοῦ θήσεος ἔσο λύρη*, Alii dicunt Thamirin à muſis excæcatum, ut ſupplicem ad genua iacentem dicunt: alii Orphea à Thraciis mulieribus interfici, quod uiderit Liberi Patris initia. Aeſchylus aūt in fabula quæ inſcribitur Prometheus Lyomenos, Herculem ait eſſe non cum dracone, ſed cum Liguribus depugnantem. Dicit enim quo tempore Hercules à Geryone boues abduxerit, iter feciſſe per Ligurum fines, quos conatos ab eo abducere pecus, manus contuliſſe, & quàm plures eorum ſagittis, cōfixiſſe. Sed poſtquā Herculi tela deficerent multitudine barbarorū & inopia armorū defeſſum, ſe ingeniculaſſe, multis iam uulneribus acceptis. Iouem aūt miſertum filii, curaſſe ut circa eum magna copia lapidum eſſet, quibus ſe Herculem defendiſſe & hoſtes fugaſſe. Itaq; Iouem in ſimilitudinem pugnantis inter ſidera conſtituiſſe. Hunc etiā nōnulli Ixiona brachiis uinctis eſſe dixerūt, quod uim Iunoni uoluerit afferre. Alii Promethea in monte Caucaſi uinctum.

De his campis lapide compluitis etiam Cato in Originibus, & Mela lib. 2 Geog. meminit

Lyra.

LYra autem inter aſtra conſtituta eſt, hac, uti Eratoſthenes ait, de cauſa quod initio à Mercurio facta de teſtudine, Orpheo eſt tradita, qui Calliopes et Oeagri filius fuit, eius rei maxime ſtudioſus. Itaque exiſtimatur ſuo artificio feras etiam ad ſe audiendi cauſa allicuiſſe, qui quærens uxoris Euridices mortem ad inferos deſcendiſſe exiſtimatur, & ibi deorū progeniem ſuo carmine laudaſſe, præter Liberum Patrem, hunc enim obliuione ductus prætermiſit, ut Oeneus in ſacrificio Dianam, poſtea igitur Orpheus, ut etiam plures dixerunt, in Olympo monte, qui Macedoniam diuidit à Thracia, ſed ut Eratoſthenes ait, in Pangæo ſedens, cum cātu delectaretur, dicitur ei Liber bacchas obieciſſe, quæ corpus eius decerperent interfecti. Sed alii dicunt, quod initia Liberi ſit ſpeculatus, id ei accidiſſe. Muſas autē collecta membra ſepulturæ mandaſſe, & lyram quo maxime potuerunt beneficio, illius memoriæ cauſa figuratā ſtellis inter ſidera cōſtituiſſe, Apollinis & Iouis uolūtate, quod Orpheus Apollinem maxime laudaret. Iupiter uero filio beneficium conceſſit. Alii autem dicunt Mercurium cum primū lyram feciſſet, in Cyllene monte Arcadię, ſeptem chordas inſtituiſſe ad Atlantidum numerū, quod Maia una ex illarū numero eſſet, quæ Mercurii eſt mater. Deinde cū poſtea Apollinis boues abegiſſet deprehēſus ab eo, quo ſibi facilius ignoſceret, petenti Apollini ut liceret ſibi ſe dicere inueniſſe lyrā cōceſſit, et ab eo uirgulā quandā muneri accepit, quā manu tenēs Mercurius, cū proficiſcerēt in Arcadiā & uidiſſet duos dracones, inter ſe cōiūcto corpore, aliū aliū appetere, ut qui dimicare inter ſe uiderētur, uirgulā inter utrūq; proiecit. Itaq; diſceſſerunt, quo facto eam uirgulā pacis cauſa dixit eſſe cōſtitutam.

Nonnulli

Nonnulli etiam cum faciunt caduceos, duos dracones implicatos uirgula faciūt, quod initium Mercurio fuerat pacis. Eius exemplo, & athletæ & in reliquis eiuſmodi certationibus uirgula utūtur. Sed ut ad propoſitum reuertamur. Apollo lyra accepta dicitur Orphea docuiſſe, & poſtquam ipſe cytharam inuenerit, illi lyram conceſſiſſe. Nonnulli dixerunt Venerem cum Proſerpina ad iudicium Iouis ueniſſe, cui earum Adonin concederet, quibus Calliopen à Ioue datam iudicē, quæ muſa Orphei eſt mater. Itaq; iudicaſſe, uti dimidiam partem anni earum unaquæq; poſſideret. Venerē autem indignatam, ut non ſibi proprium conceſſiſſet, obieciſſe omnibus, qui in Thracia ſunt mulieribus, ut Orphea amore inductæ, ita ſibi quæq; appeteret, ut membra eius diſcerperēt: cuius caput in mare de monte perlatum, fluctibus in inſulam Lesbon eſt reiectum, quod ab his ſublatum & ſepulturæ eſt mandatū, pro quo beneficio ad muſicam artem ingenioſiſſimi exiſtimantur eſſe. Lyra aūt à muſis (ut ante diximus) in aſtra conſtituta eſt. Nonnulli aiunt quod cum Orpheus primus puerilem amorem induxerit mulieribus, uiſum contumeliam feciſſe, & hac re ab eis interfectum.

Olor.

HVnc Græci Cygnum appellant: quem cōplures propter ignotam hiſtoriam illis, cōmuni genere auium Ornin nominauerūt, de quo hæc memoriæ prodita eſt cauſa. Iupiter cum amore inductus, Nemeſin diligere cœpiſſet, neq; ab ea ut ſecum cubaret impetrare potuiſſet, hac cogitatione amore eſt liberatus. Iubet enim Venerē aquilæ ſimulatam ſe ſequi, ipſe in olorē cōuerſus ut aquilā fugiēs ad Nemeſin fugit, et in eius gremio ſe collocauit, quem Nemeſis non aſpernata amplexum tenens, ſomno eſt conſopita, quam dormientem Iupiter compreſſit. Ipſe autem auolauit, & quia ab hominibus alte uolans cœlo uidebatur, inter ſidera dictus eſt eſſe conſtitutus, quod ne falſum uideretur, Iupiter è facto eum uolantē & aquilam conſequentem collocauit mundo. Nemeſis aūt ut quæ auium generi eſſet iuncta, menſibus actis, ouū procreauit, quod Mercurius auferens, detulit Spartam, & Ledæ ſedenti proiecit in gremiū, ex quo naſcitur Helena cęteris corporis ſpeciæ præſtans, quam Leda ſuam filiam nominauit. Alii autem cum Leda Iouem concubuiſſe in olorem conuerſum dixerunt, de quo in medio relinquimus.

Cepheus.

HVnc Euripides, cum cæteris, Phœnicis filium Aethiopum regem eſſe demonſtrauit, Andromedæ patrem, quam ceto propoſitā notiſſimæ hiſtoriæ dixerūt. Hanc autem Perſeum à periculo liberatam, uxorem duxiſſe, itaq; ut totum genus eorum perpetuo maneret, ipſum quoq; Cephea inter ſidera ſuperiores numeraſſe.

Caſſiopeia.

DE hac Euripides & Sophocles & alii plures dixerūt, ut gloriata ſit, ſe forma Nereidas præſtare, pro quo facto inter ſidera ſedens in ſiliquaſtro cōſtituta eſt, quæ propter impietatem uertente ſe mundo reſupinato capite ferri uidetur.

Andromeda.

HAec dicitur Mineruæ beneficio inter aſtra collocata propter Perſei uirtutem, quod eam ceto propoſitam à periculo liberarat, nec enim ab ea minorem animi beneuolentiam pro beneficio accepit. Nam neq; pater Cepheus neq; Caſſiopeia mater ab ea potuerunt impetrare, quin parentes ac patriam relinquens Perſea ſequeretur, ſed de hac Euripides hoc eodem nomine fabulam commodiſſime ſcribit.

Perſeus.

HIc nobilitatis cauſa, & quod inuſitato genere cōcubitionis eſſet natus, ad ſidera dicitur perueniſſe, qui miſſus à Polydecte Magnetis filio ad Gorgonas, à Mercurio, qui eū dilexiſſe exiſtimatur, talaria & petaſum accepit. Præterea galeā qua indutus ex aduerſo non poterat uideri. Itaq; Græci ἄϊδος galeam dixerūt eſſe, non ut quidam inſcientiſſime interpretantur eum Orci galea uſum, quæ res nemini docto poteſt probari. Fer-

tur etiam

tur etiam à Vulcano falcem accepiſſe ex adamante factam, qua Meduſam Gorgonam interfecit, quod factum nemo conſcripſit. Sed ut ait Æſchylus Tragœdiarum ſcriptor in Phorcis. Grææ fuerunt Gorgonum cuſtodes, de quo in primo libro Genealogiarum ſcripſimus, quæ utræq; uno oculo uſæ exiſtimantur. Et ita ſuo quæq; tempore accepto oculo uigilias egiſſe. Hunc Perſeus una earũ tradente exceptum in paludem Tritonida proiecit. Itaq; cuſtodibus excæcatis, facile Gorgonam ſomno cõſopitam interfecit. Cuius caput Minerua in pectore dicitur habere collocatum. Euemerus quidem Gorgonam à Minerua dicit interfectam. De qua alio tempore plura dicemus.

Heniochus.

HVnc nos aurigam latine dicimus nomine Erichthoniũ ut Eratoſthenes monſtrat, quem Iupiter cum uidiſſet primũm inter homines equos quadrigis iunxiſſe, admiratus eſt ingenium hominis, ad Solis inuenta acceſſiſſe, quod princeps quadrigis inter deos eſt uſus, ſed Erichthonius et quadrigas, ut ante diximus, & ſacrificium Mineruæ & templum in arce Athenienſium primus inſtituit, de cuius progenie Eurypides ita dicit, Vulcanum Mineruæ pulchritudine corporis inductum, petiiſſe ab ea, ut ſibi nuberet, neq; impetraſſe & cepiſſe Mineruam ſeſe occultare in eodem loco, qui propter Vulcani amorem Hepheſtius eſt appellatus, quo perſecutum Vulcanũ ferũt, cœpiſſe ei uim afferre, & cum plenus cupiditatis ad eam ut complexui ſe applicaret ferretur, repulſus, effudit in terrã uoluptatem. Quo Minerua pudore permota, pede puluerem iniecit. Ex hoc autem naſcitur Erichthonius anguis, qui ex terra & eorum diſſenſione nomen poſſedit. Eum dicitur Minerua in ciſtella quadam, ut myſteria cõtectũ ad Erechthei filias detuliſſe, & his dediſſe ſeruandum, quibus interdixit ne ciſtulam aperirẽt. Sed ut hominũ eſt natura cupida ut eo magis appetant quo interdicatur ſæpius, uirgines ciſtellam apperuerũt & anguem uiderũt. Quo facto inſania à Minerua iniecta de arce Athenienſium ſe præcipitauerunt: Anguis aũt ad Mineruæ clypeum confugit, & ab ea eſt educatus: alii autem anguina tantũ crura habuiſſe Erichthoniũ dixerunt, eumq́; primo tempore adoleſcentiæ ludos Mineruæ Panathenea feciſſe, & ipſum quadrigis cucurriſſe, pro quibus factis inter ſidera dicitur collocatus. Nonnulli qui de ſideribus ſcripſerunt, hunc natione Argeum Orſilochũ nomine, primum quadrigarũ inuentorẽ eſſe dixerunt, & pro inuentione ſiderũ locum poſſediſſe. Alii autem hunc Mercurii filium ex Clytia natũ nomine Myrtilũ Oenomai aurigam diffinierũt, cuius poſt notam omnibus mortem parens corpus in mundo conſtituiſſe exiſtimatur. Huius in humero ſiniſtro capra inſtare & in manu ſiniſtra hœdi uidentur formati, de quibus nõnulli ita dicunt. Olenum quendã fuiſſe nomine Vulcani filiũ. Ex hoc duas nymphas Aega & Aelicẽ natas, quæ Iouis fuerũt nutrices. Alii autem ab his etiã urbes quaſdã appellari dixerũt & Olenon in Aulide, Aelicem aũt in Peloponeſſo & Aegam in Aemonia nominari, de quibus Homerus in Iliade ſecundo dicit. Parmeniſcus aũt ait Meliſſea quendã fuiſſe Cretę regem ad cuius filias Iouẽ nutriendum eſſe delatũ, quæ quod lac non habuerint, capram ei admiſiſſe, Amaltheam nomine, quę dicitur eum educaſſe. Hanc aũt geminos hœdos ſolitam eſſe procreare, & ferè eo tempore peperiſſe, quo Iupiter nutriendus eſt allatus. Itaq; propter beneficium matris & hœdos quoq; dicitur inter ſidera collocaſſe, hos autem hœdos Cleoſtratus Tenedius dicitur primus inter ſidera oſtendiſſe. † Muſeus autem dicit Iouis nutrices Athemidem & Amaltheam nymphas, quibus eum mater Ops tradidiſſe exiſtimatur. Amaltheam autem habuiſſe capram quandam, ut in delitiis, quę Iouẽ dicitur aluiſſe. Nõnulli etiã Aegam Solis filia dixerunt, multo candore corporis præſtantẽ, cui cõtrarius pulchritudini horribilis aſpectus exiſtebat, quo Titanes perterriti petierunt à terra ut eius corpus obſcuraret, quam terra ſpecu quodam celaſſe dicitur in inſula Creta, quæ poſtea † Iupitris fuiſſe nutrix, ut ante oſtendimus, demonſtratur. Sed cum Iupiter fidens adoleſcentia, bellũ contra Tytanas appararet, reſponſum eſt ei ſi uincere uellet ut Aegos pelle tectus & capite

Mnaſeas. alij ſic legunt. Mnaſea dicit Iouem nutritum à Thenide et Amalthea nympha.

Iouis

Gorgonis

Gorgonis bellum adminiſtraret, quam Aegida græci appellarũt. Itaq; facto eo quod ſupra declarauimus, Iupiter Tytanas ſuperans regnum eſt adeptus, & reliqua oſſa ægos caprina pelle contecta anima donauit, & ſtellis figuratam memoriæ commendauit, & poſtea quibus ipſe uicerat tectus, Mineruæ conceſſit. Euemerus ait Aegam quandam fuiſſe Panos uxorem, eam compreſſam à Ioue peperiſſe, quem uiri ſui Panos diceret filium. Itaq; puerũ Aegyptana, Iouem uero Aegiochum dictum: qui, quod eum diligebat plurimum, inter aſtra capræ figura memoriæ cauſa collocauit.

Ophiuchus.

OPhiuchus qui apud noſtros ſcriptores Anguitenẽs dictus eſt, ſupra Scorpionem cõſtitutus, tenens manibus anguẽ, mediũ corpus eius implicantem. Hunc complures Carnubutam dixerũt nomine, Getarum regem, qui ſunt in Myſia regione, fuiſſe, qui eodem tempore regno eſt potitus, quo primum ſemina frugum mortalibus tradita eſſe exiſtimantur. Ceres enim cum ſua beneficia largiretur hominibus Triptolemum, cuius ipſa fuerat nutrix in curru draconum collocatum: qui primus hominum una rota dicitur uſus, ne curſu moraretur, iuſſit omnium nationum agros circũeuntem ſemina partiri, quo facilius ipſi poſteriq; eorum à fero uictu ſegregarentur, qui cum perueniſſet ad eum, quem ſupradiximus Getarum regem, ab eo primum hoſpitaliter acceptus, deinde non ut beneficiis aduena & innocens, ſed ut crudeliſſimus hoſtis inſidiis captus, aliorum dum paratus eſt producere, ſuam pene perdidit uitam. Carnabutæ enim iuſſu cum draco unus eorũ eſſet interfectus, ne cum Triptolemus ſenſiſſet inſidias ſibi parari, currus præſidium ſibi conſtituere ſperaret, Ceres eò ueniſſe, & erepto adoleſcenti currum, dracone altero ſubiecto reddidiſſe, regem autẽ pro cœpto maleficio pœna nõ mediocri affeciſſe narratur: Hegeſianax dicit, Cererem memoriæ hominum cauſa, ita Carnubutam ſyderibus figuraſſe, manibus tenentem, ut interficere draconem exiſtimetur, qui ita uixerat acerbe, ut iocundiſſimam ſibi conſciſceret mortem. Alii autem Herculẽ eſſe demonſtrãt in Lydia apud flumen Sagarim, anguem interficientem, qui & homines complures interficiebat & ripam frugibus orbabat. Pro quo facto à regina Omphale quæ ibi regnabat, multis ornatũ muneribus Argos remiſſum. Ab Ioue uero propter fortitudinem inter ſydera collocatum. Nonnulli etiam Triopam Theſſalorum regem dixerunt eſſe, qui cum ſuum domiciliũ tegere conaretur, Ceteris ab antiquis collocatum, diruit templum. Pro quo facto à Cerere fame obiecta, nunquam poſtea frugibus ullis ſaturari potuiſſe exiſtimatur, Nouiſſime prope ad terminũ uitæ, dracone obiecto mala plurima perpeſſus, aliquãdo mortem adeptus, in aſtra Cereris uoluntate, eſt conſtitutus. Itaq; adhuc uidetur eum draco circumplexus æterna merentem afficere pœna. Polizeius autem Rhodius hunc Phorbanta nomine demonſtrat, qui Rhodiis auxilio maximo fuiſſe demonſtratur. Nam cum eorum inſulam ſerpentium multitudine occupatam, ciues Ophiuſam appellaſſent, & in ea multitudine ferarum, draco fuiſſet ingenti magnitudine qui plurimos eorũ interfeciſſet, & patria deniq; deſerta carere coẽgiſſet: dicitur Phorbas Triope filius ex hyocla Myrmydonis filia natus eò tempeſtate delatus, omnes feras & eũ dracone interfeciſſe, qui cum maxime Apollini dilectus eſſet, locatus in cœlo interficiens draconem, laudis & memoriæ cauſa uidetur. Itaq; Rhodii quotienſcunq; à littore longius prodeunt claſſes, prius ſacrificant Phorbantis aduentui, ut illis talis euentus inopinatæ uirtutis accidat ciuibus, qualis inſcium Phorbanta futuræ laudis ad ſydera gloriæ pertulit caſus. Complures etiam aſtrologi hũc Aeſculapium finxerunt, quem Iupiter Apollinis cauſa inter aſtra collocauit. Aeſculapius enim cum eſſet inter homines & tantum medicina cæteris præſtaret, ut non ſatis ei uideretur hominum dolores leuare, niſi etiam mortuos reuocaret ad uitam, nouiſſime fertur Hippolytum qui iniquitate nouercæ & inſcitia parẽtis erat interfectus ſanaſſe, ita Eratoſthenes dicit. Nonnulli Glaucum Minoos filium, eius opera reuixiſſe dixerunt, pro quo, ut peccato, Iouem domũ eius fulmine incendiſſe. Ipſum uero propter artificium

& Apol-

& Apollinem eius patrem inter ſidera anguem tenentem conſtituiſſe, ut quidam dixerunt, hac de cauſa anguem tenere dicitur: quod cum Glaucum cogeretur ſanare concluſus quodam loco ſecreto, bacillum tenens manu, cum quid ageret, cogitaret, dicitur anguis ad bacillum eius arrepſiſſe, quem Aeſculapius mente commotus interfecit bacillo fugientem feriens ſæpius. Poſtea fertur alter anguis eodem ueniſſe, ore ferens herbam, & in caput eius impoſuiſſe, quo facto, loco fugiſſe, quare Aeſculapium uſum eadem herba & Glaucũ reuixiſſe. Itaq; anguis & in Aeſculapii tutela & in aſtris dicitur collocatus, qua conſuetudine ducti poſteri eius tradiderunt ut reliqui medici anguibus uterentur.

Sagitta.

HAnc unam de Herculis telis eſſe demonſtrãt qua aquilam dicitur interfecisſe, quæ iecinora Promethei fertur exediſſe: de quo pluribus uerbis dicere non uidetur inutile. Antiqui cum maxima cerimonia deorum immortalium ſacrificia adminiſtrarẽt, ſoliti ſunt totas hoſtias in ſacrorum conſumere flamma. Itaq; cum propter ſumptus magnitudinem ſacrificia pauperibus non contingerent, Prometheus qui propter excellentiam ingenii miram, homines finxiſse exiſtimatur, recuſatione dicitur ab Ioue impetraſſe, ut partem hoſtiæ in ignem proiicerent, partem in ſuo conſumerẽt uſu. Idq́; poſtea conſuetudo firmauit: quod cum facile à deo non ut ab homine auaro, impetraſset, ipſe Prometheus immolat tauros duos, quorum primum iocinora cum in ara poſuiſſet, reliquam carnem ex utroq; tauro in unum compoſita, corio bubulo texit. Oſſa autẽ quæ circum fuerunt, reliqua pelle cõtecta, in medio collocauit, & Ioui fecit poteſtatem, ut quam uellet eorum conſumeret partem. Iupiter autem & ſi non pro diuina fecit cogitatione, nec ut deum licebat omnia qui debuit ante prouidere, ſed (quoniam credere inſtituimus hiſtoriis) deceptus à Prometheo, utrũq; putans eſſe taurũ, delegit oſſa pro ſua dimidia parte. Itaq; poſtea in ſolennibus & religioſis ſacrificiis carne hoſtiarum cõſumpta, reliquias, quæ pars fuit deorũ eodem igni cõburunt. Sed ut ad propoſitũ reuertamur, Iupiter cum factũ reſciſſet, animo permoto mortalibus eripuit ignem, ne Promethei gratia plus deorum poteſtate ualeret, nẽ ue carnis uſus utilis hominibus uideretur, cum coqui nõ poſſet. Prometheus aũt conſuetus inſidiari, ſua opera ereptũ mortalibus ignem reſtituere cogitabat. Itaq; cæteris remotis uenit ad Iouis ignem, quo diminuto & in ferulam cõiecto, lętus ut uolare non currere uideretur, ferulam iactans, ne ſpiritus interclusus uaporibus extingueret in anguſtia lumen. Itaq; homines adhuc plerunq;, qui læticiæ fiunt nuncii, *uotum* celerrime ueniunt. Præterea ttorum à certatione ludorum curſoribus inſtituerũt ex Promethei conſuetudine, ut currerent lampadem iactantes. Pro quo Iupiter facto mortalibus parem gratiam referens, mulierem tradidit his, quam à Vulcano factã deorũ uoluntate omni munere donauit. Itaq; Pandora eſt appellata. Prometheum aũt in monte Scythiæ, nomine Caucaſo, ferrea catena uinxit: quẽ alligatũ ad triginta milia annorũ Aeſchylus tragœdiarum ſcriptor dixit. Præterea admiſit ei aquilã, quæ aſſidue noctu renaſcentia iocinora exeſſet. Hanc aũt aquilã nonnulli ex Typhone & Echidnã natam, Alii ex Terra & Tartaro, cõplures à Vulcano factam. Polyzeus aũt Vulcaniſ factam manibus demonſtrat, animaḿq; ei ab Ioue traditam dicũt. Sed eius de ſolutione hanc memoriæ proditam eſſe cauſam. Cum Iupiter Thetidis connubiũ pulchritudine corporis inductus peteret, neq; à timida uirgine impetraret, neq; ea re minus efficere cogitaret, illo tempore Parcæ ceciniſſe feruntur fata, quę perfici natura uoluit rerũ, dixerunt enim quicunque Thetidis fuiſſet maritus, eius filiũ patria fore laude clariorem, quod Prometheus nõ uoluntate ſed neceſſitudine uigilans auditum, Ioui nunciauit, qui ueritus ne id quod ipſe Saturno patri feciſset, in ſimili cauſa patris regno priuatus cogeretur, deſtitit Thetim uelle ducere uxorem, & Prometheo pro beneficio meritam retulit gratiam, euḿq; uinculis liberauit, neq; quod illi fuerat iuratus remiſit, uacuum omni alligationi futurum: Sed memoriæ cauſa ex utraq; re hoc eſt lapide & ferro ſibi digitum uincire iuſsit, qua

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

conſuetudine homines uſi quo ſatisfacere Prometheo uiderentur, annulos lapide & ferro concluſos habere cœperunt. Nōnulli etiam coronam habuiſſe dixerunt, ut ſe uictorem impune peccaſſe diceret. Itaq; homines in maxima lætitia uictoresq́; coronas habere conſtituerunt. Id in exercitationibus & conuiuiis perſpicere licebit, ſed opinio eſt: ad initium et interitum aquilę reuertamur. Hercules miſſus ab Euryſtheo ad Heſperidū mala, neſcius uiæ deuenit ad Promethea, quem in Caucaſo mōte uinctum ſupra diximus. A quo uia demonſtrata, partáq; uictoria ad eum iter facere contendit, ut & draconem, de quo ante diximus, interfectum diceret & gratiam pro beneficio redderet. Nam cōfeſtim honorem quem potuit reddidit merenti.* Qua dimiſſa homines inſtituerunt ut hoſtiis immolatis iocinora conſumerent in deorum altaribus, ut ſaturare eos per uiſcera uiſceribus Promethei uiderētur. Vt Eratoſthenes autem de ſagitta demōſtrat, hac Apollo Cyclopas interfecit, qui fulmen Iouis fecerunt, quo Aeſculapium interfectum complures dixerunt. Hanc autem ſagittam in Hyperboreo monte Apollinem defodiſſe, cum aūt Iupiter ignouerit filio, ipſam ſagittam uento ad Apollinem perlatam, cum frugibus quæ eo tempore naſcebantur. Hanc ergo ob cauſam inter ſidera demonſtratur.

Deeſt, & aquilam quæ iecur eius exedebat, ſagittis interfecit, aut ſimile quidpiam

De Aquila.

AQuila hæc eſt quę dicitur Ganymedē rapuiſſe & amāti Ioui tradidiſſe. Hanc etiam Iuppiter primus ex auium genere delegiſſe ſibi exiſtimatur, quæ ſola tradita eſt memoriæ, contra ſolis orientis radios cōtendere ualere. Itaq; ſuper aquariū uolare uidetur. Hunc enim cōplures Ganymedē eſſe finxerūt. Nōnulli etiam dixerunt Meropem quendam fuiſſe, qui Coam inſulam tenuerit regno & à filiæ nomine Coon & homines ipſos à ſe Meropas appellaret. Hunc autem habuiſſe uxorem nomine Ethemeam, genere Nympharū procreatam, quę cum deſierit colere Dianam ab ea ſagittis figi cœpit. Tandem à Proſerpina uiuam ad inferos arreptam eſſe. Meropem autem deſiderio uxoris permotum mortem ſibi conſciſcere uoluiſſe. Iunonem autem miſertam eius, in Aquilam corpus eius conuertiſſe, & inter ſidera conſtituiſſe, ne ſi hominis effigie eum collocaret, nihilo minus memoriam tenens, coniugis deſiderio mœreret. Aglaoſthenes autem qui Naxica ſcripſit, ait, Iouem Cretæ ſurreptum, Naxū delatum, & ibi eſſe nutritum, qui poſtquam peruenerit ad uirilem ætatem & uoluerit bello laceſcere Titanas, ſacrificanti ei aquilam auſpicatam, quo auſpicio uſum eſſe & eam inter aſtra collocaſſe. Nonnulli etiam dixerunt Mercurium, alii autem Anapladem pulchritudine Veneris ductum, in amorem incidiſſe, & cum ei copia non fieret, animum, ut contumelia accepta, defeciſſe. Iouem autem miſertum eius cum Venus Acheloo flumine corpus ablueret, miſiſſe aquilam quę ſoccum eius in †Amitenea Aegyptiorum delatum Mercurio traderet, quem perſequens Venus ad cupientem ſui peruenit, qui copia facta pro beneficio aquilam in mundo collocauit.

Amythaoniam

Delphin.

HIc qua de cauſa ſit inter aſtra collocatus Eratoſthenes ita cum cæteris dicit. Neptunum quo tempore uoluerit Amphitritem ducere uxorem, & illa cupiens ſeruare uirginitatem, fugerit ad Atlanta, complures eò quæſitum dimiſiſſe. In his & Delphina quendam nomine qui peruagatus inſulas, aliquando ad uirginē peruenit, eiq́; perſuaſit ut nuberet Neptuno, & ipſe nuptias eorū adminiſtrauit. Pro quo facto inter ſidera delphini effigiem collocauit. Et hoc amplius, qui Neptuno ſimulachrum faciunt, delphinum aut in manu, aut ſub pede eius cōſtituere uidemus, quod Neptuno gratiſſimum eſſe arbitrātur. Aglaoſthenes aūt qui Naxica cōſcripſit, Tyrrhenos ait fuiſſe quoſdam nauicularios, qui Liberum Patrem puerum receptum, ut Naxum cum ſociis ſuis comitibus tranſuectum, redderent nutricibus nymphis, à quibus eum nutritum, & noſtri in progenie deorum & complures Græci dixerunt. Sed ut ad propoſitum reuertamur, nauicularii ſpe prædæ inducti nauem auertere uoluerunt, quod Liber ſuſpicatus, comites ſuos iubet ſymphonia canere,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

quo ſonitu inaudito Tyrrheni cum uſq; eò delectarentur, ut etiam in ſaltationibus eſſent occupati, cupiditate ſe in mare inſcii proiecerunt, & ibi delphini ſunt facti: quorū cogitationem cum Liber memoriæ hominum tradere uoluiſſet, unius effigiem inter ſidera collocauit. Alii autem dicunt, hunc eſſe delphina, qui Ariona cytharœdū ex Siculo mari Tenarum tranſuexit, qui cum cæteros artificio præſtaret, & circum inſulas quæſtus cauſa uagaretur, ſeruuli eius arbitrati, plus in perfidioſa libertate cōmodi, q̃ in placida ſeruitute eſſe, cogitare cœperunt, ut in pelagus domino proiecto, bona eius inter ſe partirentur, qui cum cogitationem eorum ſenſiſſet, petiit non ut dominus à ſeruis, ſed ut innocens ab improbis, ut parens à filiis, ut ſe liceret ornatum, qua ſæpe fuerat ueſte, *quoniam nemo eſſet alius, ut ipſe, qui ſuum quæſtum proſequeretur euentū. Quod cū impetraſſet, cythara ſumpta, ſuā cœpit deflere mortē, quo ſonitu ducti delphines, è toto mari pronatant ad Arionis cantum. Itaq; deorum immortalium poteſtate inuocata, ſuper eos ſe deiecit, quorum unus Ariona exceptum pertulit ad Tenarium littus, in cuius memoriæ cauſam, quæ ibi ſtatua eſt Arionis, in ea delphin ſimulachrum affixū uidetur, pro qua re inter ſidera ab antiquis aſtrologis eſt figuratum. Serui autem qui ſe putarant ſeruitute elapſos tempeſtate Tenarum perducti, à domino comprehenſi non mediocri ſupplicio ſunt affecti. *Canere, uel ſimile uerbū deeſt.*

Equus.

HUnc Aratus & alii complures Pegaſum Neptuni & Meduſæ Gorgonis filium dixerunt, qui in Helicone Bœotiæ monte ungula ſaxū feriens, fontem aperuit, qui ex eius nomine Hippocrene eſt dictus. Alii dicūt: Quo tēpore Bellerophontes ad Prœtum Abantis filium Argiuorum regem deuenerit, Antiam coniugem regis, hoſpitis amore inductam, petiiſſe ab eo uti ſibi copiam faceret, promittens ei coniugis regnum, quæ cum impetrare non potuiſſet, uerita ne ſe ad regem criminaretur, occupat eum ſibi uim afferre uoluiſſe. Prœto dicit, qui quod eum dilexerat, noluit ipſe ſupplicium ſumere, ſed quod æquum eſſe ſciebat, mittit eum ad Iobatem Antiæ reginæ patrem, quā alii Sthenobœam dixerunt, ut ille filiæ pudicitiam defendens Bellerophontem obiiceret Chimeræ, quæ eo tempore Lyciorum agros uaſtabat flamma, unde uictor profugiens poſt fontis inuentionem, cum ad cœlum contenderet euolare, neq; longe iam abeſſet, deſpiciens ad terram, timore permotus decidit, ibiq́; periſſe dicitur. Equus autem ſubuolaſſe inter ſidera ab Ioue conſtitutus exiſtimatur. Alii non criminatū ab Antia, ſed ne ſæpius audiret quod nollet, aut precibus eius moueretur profugiſſe Argis dixerunt. Euripedes autem in Menalippa, ipſam Menalippen Chironis Centauri filiam Thetin antea appellatā dicit, quæ cum aleretur in monte Pelio, & ſtudiū in uenando maximum haberet, quodam tempore ab Aeolo Hellenis filio Iouis nepote perſuaſam concepiſſe, cumq́; iam partus appropinquaret, profugiſſe in ſyluam, ne patri cum uirginem ſperaret nepotem procreaſſe uideretur. Itaq; cum parens eam perſequeretur, dicitur petiiſſe à deorū poteſtate, ne pariens à parente conſpiceretur, quæ deorum uoluntate, poſtq̃ peperit in equam conuerſa, inter aſtra eſt conſtituta. Nonnulli eā uatē dixerunt eſſe, ſed quod deorum conſilia hominibus ſit enunciare ſolita, in equam eſſe conuerſā. Callimachus autē ait quod deſierit uenari, & colere Dianam, in quam ſpetiem ſupra diximus, eam Dianam cōuertiſſe. Hæc dicitur etiam hac re non eſſe in conſpectu Centauri quem Chirona eſſe nonnulli dixerunt & etiam dimidiam apparere, quod noluerit ſcire ſe fœminam eſſe.

Deltoton.

HOc ſidus uelut litera eſt græca in triangulo poſita, itaq; appellatur, quod Mercurius ſupra caput Arietis ſtatuiſſe exiſtimat, ideo ut obſcuritas Arietis huius ſplendore, quo loco eſſet, ſignificaretur, & Iouis nomine græce Dios primam literam deformaret. Nonnulli Aegypti poſitionem. Alii quà Nilus terminaret Aethiopiā eſſe et Aegyptum dixerunt. Alii Siciliam figuratam putauerunt. Alii quod orbem terrarum ſuperiores

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

otes trifariam diuiſerunt, tres angulos eſſe conſtitutos dixerunt.

Aries.

Hic exiſtimatur eſſe qui Phrixum tranſtuliſſe & Hellen dictus eſt, per Helleſpontum, quem Heſiodus & Pherecides ait habuiſſe auream pellē, de qua alibi plura dicemus. Sed Hellen decidiſſe in Helleſpontū, et à Neptuno compreſſam, Peona procreaſſe complures, nōnulli Edonum dixerunt. Præterea Phrixum incolumem ad Aeetam perueniſſe, & arietem Ioui immolaſſe, pellem in templo fixiſſe, arietis ipſius effigiem ab Ioue inter ſidera cōſtitutam, habere tempus anni quo frumentum ſeritur, ideo quod ortū ſeuerit antè quæ maxime fugæ fuit cauſa. Et Eratoſthenes ait, arietē ipſum ſibi pellem aureā detraxiſſe, & Phrixo memoriæ cauſa dediſſe, ipſum ad ſidera perueniſſe, quare ut ſupra diximus obſcurius uideatur. Hunc autem nonnulli dixerunt in oppido Orchomenio quod eſt in Bœotia natū. Alii in Salonū Theſſaliæ finibus procreatum. Alii dicunt Crethea et Athamantem cum aliis pluribus Aeoli filios fuiſſe. Nonnulli etiam Athamantis filium, Salomon eſſe Aeoli nepotem dixerunt, Crethea autem habuiſſe Demodicem uxorem, quam alii Biadicen dixerunt. Hanc autem Phrixi Athamantis filii corpore inductam in amorem incidiſſe, neq; ab eo ut ſibi copiam faceret impetrare potuiſſe. Itaq; neceſſario coactam criminari eum ad Crethea cœpiſſe, quæ diceret ab eo uim ſibi penè allatam, & horum ſimilia mulierum conſuetudine dixiſſe. Quo facto Crethea ut uxoris amantem permotū Athamanti, ut de eo ſupplicium ſumeret, perſuaſiſſe. Nubem autem interueniſſe, & ereptū Phrixū et Hellen eius ſororē in ariete poſuiſſe & per Helleſpontū quàm longiſſime poſſet perfugere iuſſiſſe: Hellen decidiſſe & ibi debitum naturæ reddidiſſe. Ex huius nomine Helleſpontum appellatum: Phrixum Colchos perueniſſe, & ut ante diximus arietis interfecti pellem in templo fixiſſe. Ipſum autem à Mercurio ad Athamātem reductum, qui patri eius ſatiſfecerit, eum innocentia confuſum profugiſſe. Hermippus autem dicit, quo tempore Liber Africam oppugnauerit, deueniſſe cū exercitu in eum locum, qui propter multitudinem pulueris Ammodes eſt appellatus. Itaq; cum in maximum periculum deueniſſet, quod iter neceſſario facere uidebatur. acceſſit eò ut aquæ maxima penuria eſſet, quo facto, exercitus ad defectionem maximam uenire cogebatur, qui quid agerent dum cogitant, aries quidam fortuitu ad milites eorum errans peruenit, quos cum uidiſſet, fuga ſibi præſidium parauit. Milites autem qui eum fuerūt conſpicati, etſi puluere & æſtu preſſi uix progrediebantur, tamen ut prædam ex flāma petentes, arietem ſequi cœperunt, uſq; ad eū locum, qui Iouis Ammonis poſtea templo conſtituto eſt appellatus. Quo cum perueniſſent, arietem qui conſecuti fuerant, nuſquā inuenire potuerunt. Sed quod magis hic fuerat optandum, aquæ magnam copiam in eo loco nacti ſunt, corporibusq; recuperatis, Libero ſtatim nunciauerūt, qui gauiſus ad eos fines exercitum deduxit, & Iouis Ammonis templum cū arietinis cornibus ſimulachro facto conſtituit, arietem inter ſidera figurauit, ita ut cum Sol in eius foret ſigno, omnia naſcentia recrearentur, quæ ueris tempore fiunt, hac re maxime quod illius fuga Liber recreauit exercitum. Præterea .xii. ſignorum principem uoluit eſſe, quod ille optimus exercitui fuerit ductor. Sed de Ammonis ſimulachro Leon, q tres Aegyptias cōſcripſit ait, Cum Liber Aegyptum, & reliquos fines regno teneret, & omnia primus hominibus oſtendiſſe diceretur, Ammonem quendam ex Africa ueniſſe, & pecoris multitudinē ad Liberum adduxiſſe, quo facilius & eius gratia uteretur, & aliquid primus inueniſſe diceretur. Itaq; pro beneficio ei Liber exiſtimatur agrum dediſſe, qui eſt contra Thebas Aegyptias, & qui ſimulachra faciunt Ammonis, eū capite cornuto inſtituunt, ut homines memoria teneant eum primum pecus oſtendiſſe. Qui autem Libero factum uoluerunt aſſignare, quod non petierit ab Ammone, ſed ultro ad eum ſit adductus, ſimulachra illi cornuta faciunt, & arietem memoriæ cauſa inter ſidera fixum dicunt.

Hic

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Taurus.

HIc dicitur inter aſtra eſſe conſtitutus, quod Europam incolumem tranſuexit Cretam, ut Euripides dicit. Nonnulli autem cum Io in bouem ſit conuerſa, ut Iupiter ei ſatiſfacere uideretur inter ſidera conſtituiſſe, quod eius prior pars appareat ut tauri, ſed reliquum corpus obſcurius uideatur. Spectat autem ad exortum ſolem, cuius oris effigiem quæ continent ſtellæ Hyades appellantur. Has autem Pherecides Athenienſis Liberi nutrices eſſe demonſtrat numero ſeptem, quas etiam ante nymphas Dodonidas appellatas. Harum nomina ſunt hæc, Ambroſia, Eudora, Pedilæ, Coronis, Poliſſo, Phyleto, Thyenæ. Hæ dicunt à Lycurgo fugatæ, et præter Ambroſiam omnes ad Tetym profugiſſe, ut ait Aſclepiades. Sed ut Pherecydes dicit, ad Thebas Liberum perlatū, Inoni tradiderunt. Quam ob cauſam ab Ioue gratia eis eſt relata, quod inter ſidera ſunt conſtitutæ. Hyades autem appellatæ ſunt, ut ait Muſeus, quod ex Atlante & Platone Oceani filia, ſint quindecim filiæ procreatæ, quarum quinq; Hyadas appellatas demonſtrat, quod earum Hyas fuerit frater à ſororibus plurimum dilectus, qui cum uenans a leone eſſet interfectus, quinq; de quibus ſupra diximus lamentationibus aſſiduis permotæ dicuntur interiiſſe, quare eas quod plurimum de eius morte laborarent Hyadas appellatas. Reliquas uero decem ſorores deliberaſſe de ſororum morte, et earum ſeptem ſibi mortem conſciſſe, quare quod plures idem ſenſerunt Pleiadas dictas. Alexander autem Hyadas ait dictas, quod Hyantis & Bœotiæ ſunt filiæ. Pleiadas autem quod ex Pleione Oceani & Atlante ſint natæ.

Sic Oui. 5. Faſt. Hoc alij ſignum Phariā dixere iuuēcā, Quæ bos ex homine eſt, ex boue facta dea.

Heſiodus quinq; tantū Hyades numerat. Νύμφαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι, Φαισύλη ἠδὲ Κορωνὶς, ἐϋστέφα νός τε Κλέεια, Φαιώ θ' ἱμερόεσσα καὶ Εὐδώρη τανύπεπλος νύμφαι ἃς ὑάδας καλέουσι φῦλ' ἀνθρώπων.

Pleiades.

Hæ numero ſeptem dicuntur. Sed nemo amplius quam ſex uidere poteſt. Cuius cauſa proditur hæc, quod de ſeptem ſex cum immortalibus concubuerunt, tres cum Ioue, duæ cum Neptuno, una cum Marte, reliqua autem Siſyphi uxor demonſtratur. Quarū ex Electra & Ioue Dardanum, ex Maia Mercurium, ex Taygete Lacedemona procreatū, ex Alcione autem & Neptuno Hyrea, ex Celeno Lycum & Nyctea natum, Martem autem ex Sterope Oenomaum procreaſſe, quam alii Oenomai dixerunt uxorē. Meropen autem Siſypho nuptam, Glaucum genuiſſe, quem complures Bellerophontis patrem eſſe dixerunt. Quare propter reliquas ſorores eius inter ſidera conſtitutam. Sed quia homini nupſit, ſtellam eius obſcuratam. Alii dicunt Electrā non apparere, ideo quod Pleiades exiſtimentur choream ducere ſtellis. Sed poſtq; Troia fuit capta, et progenies eius quæ à Dardano fuerit ſit euerſa, dolore permotam ab his ſe remouiſſe, & in circulo qui arcticus dicitur conſtitiſſe, ex quo tam longo tempore lamentantem capillo ſparſo uideri. Itaq; è facto cometem eſſe appellatam. Sed has Pleidas antiqui Aſtrologi ſeorſum à Tauro deformauerūt, ut ante diximus, Pleiones et Atlantis filias, quæ cū in Bœotiam cū puellis iter facerent, Oriona conatum uoluiſſe eis uim afferre, illas fugere cœpiſſe. Oriona autem ſecutum eſſe annis. xii. neq; eas inuenire potuiſſe. Iouem autem puellarum miſertum inter aſtra conſtituiſſe, & poſtea à nonnullis aſtrologis caudam tauri appellatam. Itaq; adhuc Orion fugientes eas ad occaſum ſequi uidetur. Eas ſtellas Vergilias noſtri dixerunt, quod poſt uer exoriuntur, & hæ quidem ampliorē cæteris habent honorem. Quod earū ſigno exoriente æſtas ſignificat. Occidente autē hyems oſtendit, quod aliis non eſt traditū ſignis.

Vergiliæ.

Gemini.

HOs cōplures aſtrologi Caſtorē & Pollucē eſſe dixerūt, quos demonſtrant omnium fratrū inter ſe amātiſſimos fuiſſe, quia neq; de principatu cōtenderūt, neq; ullā rem ſine cōmuni cōſilio geſſerūt. Pro qbus officiis eorū Iupiter inter notiſſima ſidera eos cōſtituiſſe exiſtimat, Neptunū aūt pari cōſilio eos muneraſſe. Nā equos his quibus utuntur donauit, et dedit poteſtatē naufragis ſaluti eſſe. Alii dixerūt Herculē eſſe et Apollinē, nōnulli etiā Triptolemū quē ſupra diximus, et Iaſiona à Cerere dilectos, et ad ſidera perlatos. Sed q de Caſtore et Polluce dicūt, hoc amplius addūt, ut Caſtor in oppido Ariadnis ſit occiſus, quo tēpore Lacedęmones cū Athenięſibus bellū geſſerūt. Alii autē cū oppugnarēt Spartā Lynceus et Idas ibi periiſſe dixerūt. Pollucē ait Homer. cōceſſiſſe fratri di

g 5 midiam

midiam uitam. Itaq; alternis diebus eorum quenq; lucere.

Cancer.

HIc dicitur Iunonis beneficio inter aſtra collocatus, quod cum Hercules contra hydram lerneam conſtitiſſet, ex palude pedem eius mordicus arripuiſſet, qua de re Herculem permotum eum interfeciſſe. Iunonem autem inter ſidera conſtituiſſe, ut eſſet cū duodecim ſignis, quæ maxime ſolis curſu continentur. In eius deformationis parte ſunt quædam qui aſini appellatur, à Libero in teſta cancri duabus ſtellis figurati. Liber enī à Iunone furore obiecto, dicit̃ mente captus fugiſſe per Theſprotiam, cogitans ad Iouis Dodonei templum peruenire, unde peteret reſponſum, quo facilius ad priſtinum ſtatum mentis perueniret, ſed cum ueniſſet ad quandam paludem magnam, quam tranſire non poſſet de quibuſdam duobus aſellis obuiis factis, dicitur unum deprendiſſe eorū, & ita eſſe tranſuectum, ut omnino aquam non tetigerit. Itaq; cum ueniſſet ad templum Iouis Dodonei, ſtatim dicitur à furore liberatus, & aſellis gratiam retuliſſe, & inter aſtra eos collocaſſe. Nonnulli etiam dixerunt aſino illi, quo fuerat uectus uocem humanam dediſſe. Itaq; poſtea cum Priapo deo naturæ contendiſſe, & uictum ab eo interfectum, pro quo Liberum eius miſertum in ſideribus annumeraſſe. Et ut ſciret̃ id pro deo non pro homine timido (quia Iunonem fugerit) feciſſe, ſupra cancrū conſtituit̃, qui deæ beneficio fuerat affixus aſtris. Dicitur etiam alia hiſtoria de aſellis, ut ait Eratoſthenes quo tempore Iupiter bello gygantibus indicto, ad eos oppugnandos omnes deos conuocauit, ueniſſe Liberum Patrem, Vulcanū, Satyros, Sylenos, aſellis uectos, qui cum non longe ab hoſtibus abeſſent dicuntur aſelli pertimuiſſe, & ita pro ſe quiſq; magnum clamorem & inauditum gygantibus feciſſe, ut omnes hoſtes eorum clamore in fugam ſe conuerterent, & ita ſint ſuperati. Huius ſimilis eſt hiſtoria de buccina Tritonis. Nam hic quoq; fertur, cū concham inuentam excauaſſet ſecum ad gygantes tuliſſe, et ibi ſonitum quendam inauditum per concham miſiſſe. Hoſtes autem ueritos ne quæ eſſet immanis fera ab aduerſariis adducta, cuius eſſet ille mugitus, fugæ ſe mandaſſe, & ita uictos in hoſtium poteſtatē perueniſſe.

Leo.

HIc dicitur à Ioue conſtitutus, quod omnium ferarum princeps eſſe exiſtimatur. Nonnulli etiā hoc āplius dicūt, quod Herculis prima fuerit hæc certatio, et quod eum inermis interfecit. De eo & Piſandrus & complures alii ſcripſerunt, cuius ſimulachrū proximū eſt uirgini. Sed aliæ .vii. ſtellæ ad caudā leonis in triangulo collocatæ, quas crines Beronices eſſe Conon Samius mathematicus et Callimachus dicit. Cū Ptolemæus Beronicen Ptolemæi et Arſinoes filiam ſororem ſuā duxiſſet uxorem, et paucis poſt diebus Aſiam oppugnatū profectus eſſet, uouiſſe Beronicen ſi uictor Ptolemæus rediſſet ſe detonſuram crinem, quo uoto damnatum crinem in Veneris Arſinoes † Conſitidis poſuiſſe templo, eum'q; poſtero die non conparuiſſe, quod factum cum rex ægre ferret, Conon mathematicus (ut diximus) cupiens inire gratiam regis dixit crinem inter ſidera uideri collocatum, & quaſdam uacuas à figura ſeptem ſtellas oſtēdit, quas eſſe crinem fingeret. Hanc Beronicen nonnulli cum Callimacho dixerunt equos alere et ad Olympia mittere conſuetam. Alii dicunt hoc amplius Ptolemæum Beronicis patrem, multitudine hoſtiū perterritū fuga ſalutē petiſſe, filiā aūt ſæpe conſuetā inſiliiſſe in equū et reliquā exercitus copiam conſtituiſſe, & complures hoſtium interfeciſſe reliquos in fugam conieciſſe, pro quo etiam Callimachus eam magnanimam dixit. Eratoſthenes autem dicit et uirginibus Leſbiis dotē q̃ cuiq; relictā à parēte nemo ſolueret, iuſſiſſe reddi et inter eos conſtituiſſe petitionē.

Sunt.

Quidā Zephyritidis legunt. ego malō Chryſitidis. Nam & Plin. templum Arſinoës aureū uocatū dicit lib. 37.ca.8. De crine autem Beronices apud eundem eſt. libro.2. cap.70.

Virgo.

HAnc Heſiodus Iouis & Tetidis filiam dicit. Aratus autem Aſcrei & Auroræ filiam exiſtimat, quod eodē tempore fuerit, cū aurea ſecula hominū et eorū principem fuiſſe demonſtrat, propter diligentiā et æquitatē, iuſticiā appellatā, neq; illo tempore ab hominibus exteras nationes bello laceſſitas eſſe, neq; nauigio quenq; uſum eſſe ſed

agris

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

agris colendis uitam agere cōſueuiſſe. Sed poſt eorū obitum qui ſint nati minus officioſos, magis auaros cœpiſſe fieri, quare minus iuſtitiā iter homines fuiſſe cōuerſatā. Deniq; eam perueniſſe uſq; eo dum diceretur, Heu heu genus hominum †natū. Itaq; iam non potuiſſe pati amplius, & ad ſidera euolaſſe. Sed hanc alii Fortunā, alii Cererē dixerunt, et hoc magis non conuenit inter eos, quod caput eius nimiū obſcurū uidet̄. Nonnulli etiā Erigonem Icarii filiā dixerūt, de qua ſupra diximus. Alii autē Apollinis filiam ex Chriſothemi natā et infantē Parthenon nomine dictā, eamq; quod parua interierit ab Apolline inter ſidera collocatā. malum.

Scorpius.

HIc propter magnitudinem membrorū in duo ſigna diuiditur, quorū unius effigiem noſtri libram dixerunt. Sed omnino totū ſignū hac de cauſa ſtatutum aſſignatur. quod Orion cū uenaret, et in eo exercitatiſſimū ſe eſſe cōſideret, dixiſſe etiā Dianæ et Latonæ ſe omnia quæ ex terra oriuntur interficere ualere, quare Terrā permotā ſcorpionē eduxiſſe, qui eum interficere demonſtrat̄. Iouem autē utriuſq; animū admiratū, ſcorpionem inter aſtra collocaſſe, ut ſpecies eius hominibus documento eſſet, ne qs eorum de aliqua re ſibi confideret. Dianā autē propter ſtudiū Orionis petiſſe à Ioue, ut idem illi beneficiū daret petenti, quod terræ ultro tribuiſſet, Itaq; eū cōſtitutū, ut cū ſcorpio oriat̄, Orion occidat.

Sagittarius.

HVnc complures Centaurū eſſe dixerūt. Alii autē hac cauſa negauerūt, quod nemo centaurus ſagittis ſit uſus. Hic autē quærit̄, cur equinis cruribus ſit deformatus, & caudā habeat ut Satyri. Dicunt em̄ nōnulli hūc eſſe Crotum nomine, Euphemes muſarū nutricis filiū, ut ait Soſitheus tragœdiarū ſcriptor eū domiciliū in mōte Helicone habuiſſe, et cū muſis ſolitū delectari, nōnunq; etiā ſtudio uenationis exerceri. Itaq; pro merita diligentia magnā laudē aſſecutū. Nā et celerrimū in ſyluis & acutiſſimū in muſis factū eſſe, pro quo ſtudio petiſſe muſas ab Ioue, ut in aliquo aſtrorū numero deformaret̄. Itaq; Iouē feciſſe, ut cū omnia illius artificia uno corpore uellet ſignificare crura eius equina feciſſe, quod equo multū ſit uſus, et ſagittas pro ingenio adiunxiſſe, ut ex his et acumen et celeritas eſſe uideret̄. Caudā ſatyricā in corpore finxiſſe, quod nō minus hic muſis, q̄ Liber ſatyris ſit delectatus. Ante huius pedes ſtellæ ſunt paucæ, in rotundo deformatæ, quas coronā eius ut ludentis abiectam nonnulli dixerunt.

Capricornus.

HVius effigies ſimilis eſt Aegipani, quem Iupiter, quod cum eo erat nutritus in ſideribus eſſe uoluit, ut capram nutricem, de qua ante diximus. Hic etiā dicit̄ cum Iupiter Titanas oppugnaret, primus obieciſſe hominibus timorem, qui Panicos appellatur, ut ait Eratoſthenes, hac etiam de cauſa huius inferiorem partē piſcis eſſe formationē, quod muricibus id eſt maritimis conchiliis hoſtes ſit iaculatus, pro lapidum iactatione, Aegyptii autem ſacerdotes, & nonnulli poëtæ dicunt, cū plures dii in Aegyptum conueniſſent, repente ueniſſe eodē Typhona acerrimum gyganta, & maxime deorum inimicum, quo timore permotos, in aliam figuram ſe conuertiſſe. Mercurium factū eſſe Ibin. Apollinem autē quæ Threicia auis eſt et grus dicit̄, Dianā cato ſimulatam, quibus de cauſis Aegyptios ea genera uiolari non ſinere demonſtrant, quod deorum imagines dicantur. Eodem tempore Pana dicunt in flumen ſe deieciſſe, & poſteriorem partem corporis effigiem piſcis, alteram uero hirci feciſſe, & ita à Typhone profugiſſe, cuius cogitatum Iouem admiratū effigiem eius inter ſidera fixiſſe.

Aquarius.

HVnc complures Ganymedem eſſe dixerunt. Quem Iupiter propter pulchritudinē corporis ereptum parentibus deorū miniſtrū feciſſe exiſtimatur. Itaq; oſtenditur ut aqua aliquò infundēs. Hegeſianax autē Deucaliona dicit eſſe, qđ eo regnāte tanta uis aquæ ſe de cœlo profuderit, ut cataclyſmus factus eſſe diceret̄. Eubulus aūt Cecropē demōſtrat eſſe antiquitatē generis cōmemorās et oſtendēs anteq; uinū traditū ſit hominibus, aqua in ſacrificiis deorū uſos eſſe, et antē Cecropē regnaſſe q̄ uinū ſit inuentum.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Piſces.

DIogenites Erithracus ait quodam tempore Venerem cum Cupidine filio in Syriam ad flumen Euphratem ueniſſe, et eodem repente Typhona gyganta, de quo ſupra, diximus apparuiſſe. Venerem autẽ cum filio in flumen ſe proieciſſe, & ibi figuram piſcium forma mutaſſe, quo facto periculo eſſe liberatos. Itaq; poſtea Syros quæ in his locis ſunt proximi, deſtituiſſe piſces eſitare, quod uereant̃ eos capere ne ſimili cauſa deorũ præſidia impugnare uideant̃, aut eos ipſos captare. Eratoſthenes autẽ ex eo piſce natos homines dicit, de quo poſt dicemus.

Cetus.

DE hoc dicitur quod à Neptuno miſſus ſit, ut Andromedam interficeret, de qua ante diximus. Sed à Perſeo ſit interfectus, propter immanitatem corporis, & illius uirtutem inter ſidera collocatus.

Eridanus.

HVnc alii Nilũ, complures etiã Oceanũ eſſe dixerunt. Qui autem Nilum uolunt uocari, propter magnitudinem eius & utilitatem æquiſſimum eſſe demonſtrant, præterea quod infra eum quædam ſtella ſit clarius cæteris lucens, nomine Canopos appellata. Canopos autem inſula flumine alluitur Nilo.

Lepus.

HIc dicitur Orionis canẽ fugere uenantis. Nam cum ut oportebat eum uenatorem finxiſſent, uoluere etiam hoc ſignificare aliqua de cauſa. Itaq; leporem ad pedes eius fugientem finxerunt, quem nonnulli à Mercurio cõſtitutum dixerunt, eiq; datũ eſſe præter cætera genera quadrupedũ ut alios pareret, alios haberet in uentre. Qui autem ab hac cauſa diſſentiunt, negãt tam nobilem & tam magnum uenatorem, de quo et ante in Scorpionis ſigno diximus oportere fingi leporem uenari. Callimachum quoq; accuſari, quod cum Dianæ ſcriberet laudes eam leporum ſanguine gaudere, & eos uenari dixiſſet. Itaq; Oriona cum Tauro decertantem fecerunt. Leporis autem hanc hiſtoriam memoriæ prodiderunt. Apud antiquos in inſula † Lero nullum leporem fuiſſe, ſed ex eorum ciuitate adoleſcentium quendam ſtudio generis inductum, ab exteris finibus leporem fœminam prægnantem attuliſſe, & ad eius partum diligentiſſime miniſtraſſe. Itaq; cum pepeiſſet compluribus eius ciuitatis ſtudiũ incidiſſe, & partim precio, partim beneficio mercatos omnes lepores alere cœpiſſe. Itaq; non longo interuallo tantã multitudinẽ leporũ procreatã, ut tota inſula ab his occupata diceretur, quibus cum ab hominibus nil daretur, in ſemina eorũ impetu facto omnia comederunt. Quo facto incolæ calamitate affecti, cũ famæ forẽt oppreſſi, cõmuni cõſilio totius ciuitatis, uix deniq; eos abegiſſe ex inſula dicuntur. Itaq; leporis poſtea figuram in aſtris cõſtituiſſe, ut homines meminiſſent, nil eſſe tã exoptandum in uita, quin ex eo plus doloris quam lætitiæ capere poſterius cogeretur.

Plinius in Ithaca lepores nullos uiuere ſcribit.

Orion.

HVnc Heſiodus Neptuni filiũ dicit, ex Euriale Minois filia natũ, cõceſſũ autẽ ei ut ſuper fluctus curreret, & in terra quẽadmodũ Iphiclo datũ dicitur, ut ſupra ariſtas curreret, nec eas infringeret. †Ariſtonicus autẽ dicit quendã Hyrea fuiſſe Thebis. *Ariſtomachus.* Pindarus autẽ in inſula Chio. Hũc autẽ cũ Iouẽ & Mercuriũ hoſpitio recepiſſet, petiſſe ab eis, ut ſibi aliqd liberorũ naſceret̃. Itaq; quo facilius petitũ impetraret, bouẽ immolaſſe, et his pro epulis appoſuiſſe, quod cũ feciſſet, popoſciſſe Iouẽ et Mercuriũ, quod coriũ de boue fuiſſet detractũ, et quod fecerãt urinæ, in coriũ infudiſſe, et id ſub terra poni iuſſiſſe, ex quo poſtea natum puerum quem Hyreus è facto Vriona nomine appellauit, ſed uetuſtate et conſuetudine factum eſt ut Orion uocaret̃. Hic dicit̃ Thebis Chium ueniſſe et Oenopionis filiam Meropen per uinum cupiditate incenſus compreſſiſſe, pro quo facto ab Oenopione excæcatus, & de inſula eiectus exiſtimatur Lemnum ad Vulcanum perueniſſe, & ab eo quendam ducem Cedaliona nomine accepiſſe quẽ collo ferens dicitur ad ſolem ueniſſe, & ab eo ſanatus ut ſe ulciſceret̃ Chium reuertiſſe.

Oenopio-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Oenopiona autẽ à ciuibus ſub terra cuſtoditũ eſſe, quẽ poſtq̃ ſe inuenire poſſe deſperaret Orion, in inſulam Cretam perueniſſe, & ibi uenari cœpiſſe cum Diana, & ei polliceri quæ ſupra diximus, & ita ad ſidera perueniſſe. Nonnulli autem aiunt, Oriona cũ Oenopione propè nimia coniunctum amicitia uixiſſe, et quod ei uoluerit ſuum ſtudium in uenando probare, Dianæ quoq; pollicitum, quæ ſupra diximus, & ita interfectum. Alii dicunt cum Callimacho, cum Dianæ uim uoluerit afferre, ab ea ſagitis eſſe confixum, & ad ſidera propter uenandi conſimile ſtudium deformatũ. Iſter aũt dicit Oriona à Diana eſſe dilectũ, & penè factum, ut ei nupſiſſe exiſtimaret̃. Quod Apollo cũm ægre ferret, & ſæpe eam obiurgans, *hoc feciſſe, natantis Orionis longe caput ſolum uideri conſpicatus, contendit cum Diana, eam non poſſe ſagittam mittere ad id quod nigrũ in mari uideretur, quæ cum uellet in eo ſtudio ſe maxime artificẽ dici, ſagitta miſſa caput Orionis traiecit. Itaq; cum fluctus interfectum ad littus adieciſſet, et ſe eum Diana percuſſiſſe plurimum doleret, multis eius obitum proſecuta lachrymis, inter ſidera ſtatuiſſe exiſtimatur. Sed quæ poſt mortem eius Diana fecerit, in eius hiſtoriis dicemus.

Deeſſe, nihil proficeret, uel ſimile uidetur.

Canis.

Hic dicitur ab Ioue cuſtos Europæ appoſitus eſſe, & ad Minoa perueniſſe. Quem Procris Cephali uxor laborantem dicitur ſanaſſe, & pro eo beneficio canem munere accepiſſe, quod illa ſtudioſa fuerit uenationis, et quod cani fuerat datum ne ulla fera præterire eum poſſet, poſt eius obitum canis ad Cephalum peruenit, quod Procris eius fuerat uxor, quem ille ducens ſecum, Thebas peruenit, ubi erat uulpes, cui datũ dicebatur omnes canes effugere poſſe. Itaq; cum in unũ perueniſſent, Iupiter neſcius quod faceret (ut† Hiſtrius ait) utrunq; in lapidem conuertit. Nonnulli hunc canem Orionis eſſe dixerunt, et quod ſtudioſus fuerit uenandi cum eo cane quoq; inter ſidera collocatum. Alii† autem Icarii canem eſſe dixerunt, de quo ante diximus, quæ multa propoſita ſuos habent auctores, ſed canis habet in lingua ſtellam unam, quæ ipſa canis appellatur. In capite autem alteram, quam Iſis ſuo nomine ſtatuiſſe exiſtimatur, & Sirion appellaſſe propter flammæ candorem, quod eiuſmodi ſit, ut præter cæteras lucere uideatur. Itaq; quo magis ea cognoſcerent Sirion appellaſſe.

Ouid. à Diana accepiſſe ait.

iſter.

Vt Lucianus in Dialogo, Decorũ eccleſia.

Procyon.

Hic ante maiorem canem exoriri uidetur, ſed à nonnullis Orionis eſſe exiſtimat̃. Hac etiam de cauſa Procyonem appellatum, ſed iiſdem omnibus hiſtoriis quibus ſuperior canis annumeratur.

Argo.

Hanc nonnulli propter celeritatem Argo dixerunt græce appellatã. Alii quod Argus eius fuerit inuentor. Hanc autem primam in mari fuiſſe complures dixerunt, & hac re maxime ſtellis eſſe figuratam. Hanc nauim factam Pindarus ait, in Magneſia oppido cui Demetrias nomen eſt. Callimachus autem in iiſdem finibus ad Apollinis Actii templum, quod Argonautæ proficiſcentes ſtatuiſſe exiſtimantur, in eo loco qui Pagaſæ uocatur, ideo quod nauis Argo ibi primum compacta dicitur, quod eſt græce Pagaſæ. Homerus hunc eundem locum in Theſſaliæ finibus eſſe demonſtrat. Aeſchylus autem & nonnulli aiunt à Minerua quandam materiam loquentem eodem eſſe coniunctam, ſed huius non tota effigies inter aſtra uidetur, diuiſa enim eſt à puppi uſq; ad malum, ſignificans ne homines nauibus fractis pertimeſcerent.

Centaurus.

Hic dicit̃ nomine Chiron Saturni & Phyllire filius eſſe, q nõ modo cæteros centauros, ſed hoĩes quoq; iuſticia dicit̃ ſuperaſſe. Aeſculapiũ et Achillẽ nutriſſe exiſtimat̃, pietate igit̃ et diligẽtia effecit ut iter aſtra numeraret̃. Apud hũc Hercules cũ diuerteret̃, et ſimul cũ Chirone ſedẽs ſagittas cõſideraret, fert̃ una eorũ decidiſſe ſupra pedẽ Chironis et ita eũ interfeciſſe. Alii autẽ dicũt cẽtaurũ miratũ qđ tam breuibus ſagittis, tã magna corpora cẽtaurorũ interfecerit, ipſũ cõtendere arcũ conatũ. Itaq; ex eius manu ſagittã prolapſam

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

prolapſam in pedem eius incidiſſe, pro qua re Iupiter eius miſertus inter ſidera eum conſtituit cum hoſtia quam ſupra aram tenens immolare uidetur. Hunc alii Pholon *al. ualuiſſe.* eſſe Centaurum dixerunt, eumq́ aruſpitio præter cæteros plurimum † ualere. Itaq; ad aram cum hoſtia uenire Iouis uoluntate figuratur.

Ara.

IN hac primum dii exiſtimantur ſacra & coniurationem feciſſe, cum Titanas oppugnare conarentur, eam autem cyclopas feciſſe, ab ea conſuetudine homines dicuntur inſtituiſſe ſibi, ut cum aliquam rem efficere cogitarent, prius ſacrificarent quàm agere cœpiſſent.

Hydra.

IN hac coruus inſidere & crater poſitus exiſtimatur, de qua hanc habemus memoriæ proditam cauſam. Coruus Apollinis tutela uſus, eo ſacrificante miſſus à fonte aquam puram petitum, uidit arbores complures ficorum immaturas, eas expectans dum matureſcerent, in arbore quadam earum conſedit. Itaq; poſt aliquot dies coctis ficubus, & à coruo pluribus earum comeſis, expectãs a Apollo coruum, uidit eum cũ cratere pleno uolare feſtinantem, quo pro admiſſo eius dicitur, quod diu moratus ſit Apollinem, qui coactus mora corui, alia aqua eſt uſus, hac ignominia eum affeciſſe, ut quamdiu ficus coquerentur, coruus bibere non poſſet, ideo quod guttur habeat pertuſum illis diebus. Itaq; cum uellet ſignificare ſitim corui, inter ſidera conſtituit crateram, & ſuppoſuit hydram, quæ coruum ſitientem moraretur. Videtur enim roſtro caudam eius extremam uerberare, ut tanquam non ſinat ſe ad cra- *al. Iſter.* teram tranſire. † Hiſtrus autem & cõplures dixerunt Coronida Phlegyæ filiã fuiſſe, hanc autem ex Apolline Aeſculapiũ procreaſſe. Sed poſtea Iſchyn Elati filium cum ea concubuiſſe, quod cum uideret coruus, Apollini nunciaſſe, qui cum fuerit antea candidus, pro incommodo nuncio, eum nigrum feciſſe, & Iſchyn ſagittis confixiſſe. De Cratera autem hanc hiſtoriã Philarchus ſcribit. In Cherſoneſo quæ confinis eſt Troiæ, ubi Proteſilai ſepulchrum ſtatutum complures dixerunt, urbs Phlaguſa nomine dicitur, in qua Demiphon quidam, cum regnaret incidit eorum finibus repentina uaſtitas, & ciuium internitio miranda, quare Demiphonta permotum ferunt miſiſſe ad Apollinis oraculum remedium quærens uaſtitatis, reſponſo autẽ dato, ut quotannis una de nobilium genere uirgo diis penatibus eorum immolaretur. Demiphon omniũ filias præter ſuas ſorte ductas interficiebat, uſq; dum cuidam ciuium loco nobiliſſimo eorũ nato, perdoluit inceptum Demiphontis, qui negare cœpit de ſua filia ſe paſſurum ſortiri, niſi eodem regis filiæ coniectæ eſſent, quo facto rex permotus, illius filiam ſine ſorte ductã interfecit, quod Maſtuſius nomine uirginis pater inſtanti tẽpore ſimulauit ſe patriæ cauſa non ferre ægre factũ, potuiſſet enim poſtea ſorte ducta nihilominus interficere, quod paulatim dies regi in obliuionem perduxit. Itaq; cum ſe prope amiciſſimum regi pater uirginis oſtendiſſet, ſolenne ſacrificium ſe habere dixit, eumq́ & filias eius ad id cõficiendum inuitauit, qui nihil aliter futurum ſuſpicatus, filias ante miſit, ut ipſe occupatus in re ciuili poſtea ueniret. Quod cum exoptanti Maſtuſio accidiſſet, filias eius interfecit, & ſanguinem earum cum uino in cratere mixtum aduenienti regi pro potione dari iuſſit, qui cum filias deſideraret & quid his factum eſſe reſciſſet, Maſtuſium cum cratere b in mari proiici iuſſit, quo facto mare quo ille proiectus eſt, memoriæ cauſa, Maſtuſium uocatum, portus autem adhuc crater dicitur, quam antiqui Aſtrologi ſtellis deformauerunt, ut homines meminiſſent, maleficium neminem temere lucrari poſſe, neq; obliuionem inimicitiarum fieri ſolere. Nonnulli cum Eratoſthene dicunt, eũ cratera eſſe quo Icarus ſit uſus, cum hominibus oſtenderet uinum. Alii autem dolium eſſe, quo Mars ab Otho & Ephialte ſit coniectus.

a *Ouid. 2. Faſtor. addit coruũ unà attuliſſe hydrũ quoq;, et culpã moræ in illũ reieciſſe, tanquam qui ſe remoratus fuiſſet.*
b *In aliis legitur Matuſiũ, nos ex Plinio Maſtuſium legendum duximus. uide lib. 4. cap. xi.*

Piſcis

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Piſcis qui Notius appellatur.

HIc uidetur ore aquam excipere à ſigno aquario, qui laborātem quondam Iſim ſeruaſſe exiſtimatur, pro quo beneficio ſimulacrum piſcis & eius filiorū, de quibus ante diximus inter inſtra conſtituit. Itaq; Syri complures piſces non eſitant & eorū ſimulachra aurata pro diis penatibus colunt. De hoc Hegeſias ſcribit.

De quinq; ſtellis.

REliquum eſt nobis de ſtellis quinq; quas complures ut erraticas, ita planetas græci uagos dixerunt. Quarum una eſt Iouis nomine Phæton, quē Heraclides Ponticus ait, quo tempore Prometheus homines finxerit, hunc pulchritudine corporis reliquis præſtantem feciſſe, cumq; ſupprimere cogitaret, ut certum redderet cupidinem Ioui nunciaſſe, quo facto miſſum Mercurium ad Phætonta, perſuaſiſſe ut ad Iouem ueniret, & immortalis fieret. Itaq; eum inter aſtra collocatum. Secunda ſtella dicitur Solis quam alii Saturni dixerunt. Hanc Eratoſthenes à Solis filio Phaëtontem appellatam dicit, de quo plures ſcripſerunt ut patris inſcienter curru uectus incēderit terras, quo facto ab Ioue fulmine percuſſus, in Eridanum deiectus, à Sole inter ſidera ſit perlatus. Tertia eſt ſtella Martis quam alii Herculis dixerunt, Veneris ſequens ſtellam, hac ut Eratoſthenes ait, de cauſa, quod Vulcanus cum uxorē Venerē duxiſſet & propter eius obſeruantiā Marti eius copia non fieret, ut nihil aliud aſſequi uideretur, niſi ſuā ſtellam, Veneris ſidus perſequi, à Venere impetrauit. Itaq; cum uehementer eum amore incenderet, id ſignificans, è facto ſtellam Pyroënta appellauit. Quarta ſtella eſt Veneris Lucifer nomine, quam nonnulli Iunonis eſſe dixerunt. Hunc eundem Heſperum appellari multis traditum eſt hiſtoriis. Hic autem omnium ſiderum maximus eſſe uidetur. Nōnulli autem hunc Auroræ & Cephali filium eſſe dixerunt pulchritudine multis præſtantē, ex qua te etiam cum Venere dicitur certaſſe, ut etiam Eratoſthenes dicit, eum hac de cauſa Veneris appellari, exoriente ſole & occidente uideri, quare ut ante diximus iure hunc & Luciferum, & Heſperum nominatū. Quinta ſtella eſt Mercurii nomine Stilbon, ſed hæc eſt breuis & clara. Hæc autem Mercurio data exiſtimatur, quod primus menſes inſtituerit & præuiderit ſiderum curſus. Euheremus autē primam ait Venerem aſtra conſtituiſſe & Mercurio demonſtraſſe.

Saturni ſtella ab aliis Phænō uocatur, uide Cice. 2. de na. Deo.

Circulus Lacteus.

PRæterea oſtenditur circulus quidā in ſideribus candido colore, quē Lacteū eſſe nōnulli dixerunt. Eratoſthenes aūt Mercurio dicit infanti puero inſciam Iunonē dediſſe lac, ſed poſtquā reſcierit eū Maiæ filium eſſe reieciſſe eum à ſe. Ita lactis profuſi ſplendorem inter ſidera apparere. Alii dixerūt dormiēti Iunoni Herculē ſuppoſitū & experrectā ei quod ſupra diximus feciſſe. Alii aūt Herculem propter nimiam auiditatē, multitudinem lactis appetiſſe, neq; in ore continere potuiſſe, quod ex ore eius profuſum circulum ſignaſſe. Alii dicunt quo tempore Ops Saturno lapidem pro partu attuli iuſiſſe ei lac præbere, quę cum preſſiſſet māmam profuſo lacte circulum deformatum, quem ſupra demonſtrauimus. Nos autem omnium corporum deformationem dicere inſtituemus.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

CLARISSIMI VIRI C. IVLII HYGINI AVGVSTI LIBERTI, DE DESCRIPTIONIBUS formarum cœleſtium, Liber III.

Arcti.

IGitur incipiens à polo Boreo protinus dicere, quo utræq; Arcti nixe uehuntur Arctico circulo clauſæ, & ita collocatæ ut alterius unaquæq; earum re ſupinata caput alterius tegere uideatur, ita tamen ut caput eius quæ ſuperior fuerit ad caudam inferiorem contendat. Harum maior in extremo circulo pedes habet fixos. Pręterea habet in capite ſtellas ſeptem, omnes obſcuras; in utriuſq; auribus binas. In humero claram unã, in pede de poſterioribus nouiſſimo duas. In ſummo interſcapilio unã. In crure de poſterioribus primo unam, in pede priore duas. In cauda ipſa tres, ita totius ſideris ſtellæ ſunt omnino, xxi. Minor aũt habet in ſtationis unoquoq; loco ſtellas ſingulas clare lucẽtes & ſuper caudam tres, omnino ſeptẽ, ſed in prioribus caudæ ſtellis una, à qua polus appellatur, ut Eratoſthenes dicit, per quem locum ipſe mũdus exiſtimatur uerſari. Reliquæ autẽ duæ choreutai dicuntur, quod circum polum uerſantur.

Vrſa maior habet quinq; ſecundæ magnitudinis, et ſex tertiæ magnitudinis. Reliquæ ſunt aut quartæ ut quintæ magnitudinis.

Vrſa minor, habet duas ſecundæ magnitudinis, & ſtellam polarem tertiæ magnitudinis.

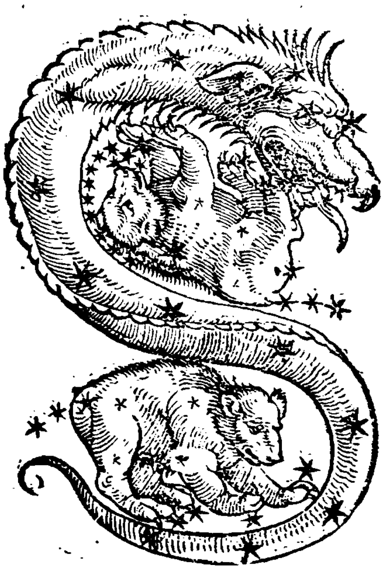

Draco.

DRaco inter duas arctos collocatus uidet͛, corporis ſinu facto, arcton minorẽ ita cõcludere, ut pene pedes eius tangere uideatur, cauda autẽ flexa caput maioris attingere ſuo capite tanquã reducto, circulũ arcticũ attingens, corpus ut in ſphæram conplicari, & ſi quis diligentius attẽderit, uidere poterit caput Draconis ad maioris urſæ regionem caudę collocari. Hic habet in utroq; tempore ſtellas ſingulas: In oculis ſingulas, in mento unã, & toto corpore reliquo paſſim claras decem, ita ut omnino ſit ſtellarum quindecim.

Bootes ſiue Arctophylax.

Boëtes ſuper humerum ſiniſtrum, & ſuper coxam dextram, & in crure ſiniſtro habet ſtellas tertiæ magnitudinis: Reliquæ ſunt aut quartæ aut quintæ magnitudinis.

HVius manũ ſiniſtram circulus arcticus includit, ita ut neq; occidere neq; exoriri uideat͛. Ipſe enim poſitus ab arctico circulo ad ęſtiuũ definit͛ inclinatus in longitudinẽ dextro pede æſtiuo ciculo nixus, huius humeros & pectus à reliquo corpore diuidit circulus qui per utroſq; polos trãſiens tangit arietem & chelas, hic quidem cum tauro & geminis & cancro et leone occidit, ideo ſero occidere dicitur, magis & quod actus à pedibus peruenit ad terrã. At exoriens citius quàm chelæ uidetur. Habet autẽ in ſiniſtra manu ſtellas quatuor, quę occidere nunq; uidentur, in capite ſtellam unã, In utroq; humero ſingulas,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

in utraq; manu ſingulas, ſed clariorem dextram, & ſub ea alteram obſcuram, & in cubito dextro claram unam. In zona unam clarius cæteris lucentem, hæc ſtella arcturus appellatur, in utriſq; pedibus ſingulas quæ omnino ſunt xiiii.

Draco ſub ♊ eſt. Bootes ſub ♍ & ♎

♏

Corona.

Corona ſeptentrionalis octo habet ſtellas, quæ ferè omnes quartæ ſunt magnitudinis præter Alphetam, quæ ſecundæ eſt magnitudinis.

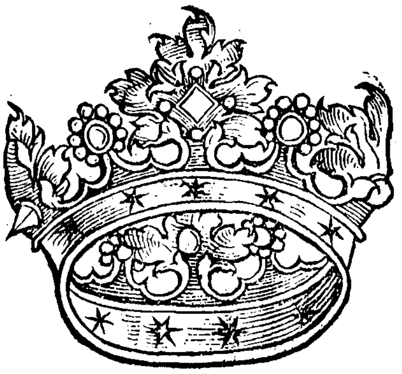

Coronam humero ſiniſtro prope contingere Arctophylax uidetur, quam engonaſin dextri pedis calce coniungit, hæc cancro & leone exoriente occidere, cum ſcorpione exoriri perſpicitur. Habet autem ſtellas nouem in rotundo diſpoſitas, ſed ex his tres clarius cæteris lucentes.

Engonaſin ſiue Hercules.

Hercules inſigniores ſtellas habet in capite, in humero dextro et ſuper adiutorium dextrum, & ſuper humerum ſiniſtrum, quæ ſingulæ tertiæ ſunt magnitudinis, reliquæ ferè omnes ſunt quartæ & ſextæ magnitudinis.

♏

Engonaſin. Hic poſitus inter duos circulos arcticum & æſtiuum, utriſq; pedibus & dextro genu quē ante diximus arcticum circulum finit. Ita tamen ut dextro pede prioribus digitis circulum terminet, ſiniſtro autem toto caput draconis opprimere conetur. Humeris autē uelut ſuſtinens circulum æſtiuū & manu dextra proiecta tangens. Leua aūt è regione ad ſiniſtrū genu porrigens, ęquali interuallo circuli æſtiui & genu ſiniſtri. Hic occidēs capite prius quam reliquo corpore deuenit ad terram, qui cum totus occidit * ut pendere pedibus ex arctico circulo uideatur, exoriēs antè pedibus quàm reliquis membris. Habet autē in capite ſtellam unam. In ſiniſtro brachio unam. In utroq; humero ſingulas clare lucentes. In manu ſiniſtra unam, in dextro cubito unam. In utroq; latere ſingulas ſed clariorem in ſiniſtro. In dextro fœmore duas. In genu unā, In poplite unā, in crure duas, in pede unam quæ dicit clara*. In ſiniſtra manu quatuor, quas pellē leonis nōnulli eſſe dixerūt. Ita ſunt omnino decē et nouem.

Ita figuratur; &c. uel ſimile quid deeſſe uidetur

♐

Lyra.

Lyra, quæ & uultur cadens, habet ſtellas decem, quarum inſignior eſt Vega primæ magnitudinis.

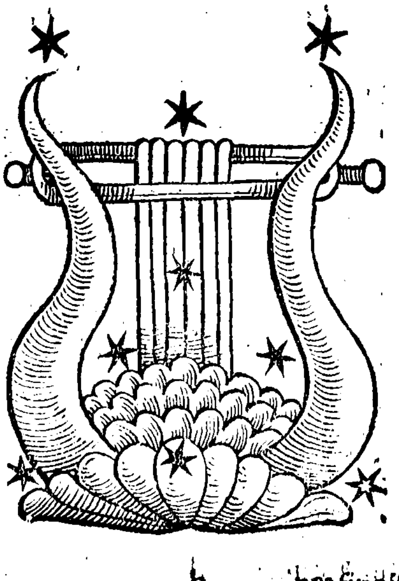

Lyra. Hæc poſita eſt contra regionē eius loci qui eſt inter genu & manū ſiniſtrā eius qui Engonaſin uocatur, cuius ipſa teſtudo ſpectat ad arcticum circulū. Summū autem cacumen ad polum Notium contendere uidetur, hæc lyra uirgine exoriente occidere uidetur, & cum ſagittario exoriri perſpicitur, habet aūt in ipſis teſtudinis lateribus ſingulas ſtellas. In ſummis cacuminibus eorum quæ in teſtudine ut brachia ſunt coniecta ſingulas in mediis, iiſdē quas humeros Eratoſthe-

h nes ſingu

nes fingit ſingulas, in ſcapulis ipſius teſtudinis duas, in ima lytræ quę & baſis totius uidetur unam, & omnino ſunt ix.

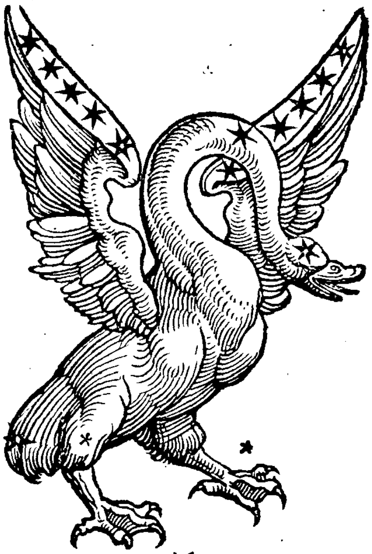

Olor.

Cygnus habet unam inſignem ſtellam ſecundæ magnitudinis in cauda, uocaturq; Deneb adigege, & unam tertiæ magnitudinis in ala dextra & unam eiuſdē magnitudinis in extremitate alæ ſiniſtræ, reliquæ ſunt quartæ magnitudinis.

OLor. Huius una ala eſt ad circūductionem huius circuli qui arctos uocatur, cōtingēs extremum pedem ſiniſtrum eius qui Engonaſin uocatur. Siniſtram autem habet alam paululum extra circulum æſtiuū pene coniūgēs pedibus Pegaſi, æſtiuus aūt circulus roſtrum eius à reliquo corpore diuidit. Cauda iungitur extrema cum capite Cephei, hic cum uirgine & chelis occidens prius capite quàm reliquis membris deuenit ad terrā, exoritur aūt cum Capricorno. Hic habet in capite ſtellā clare lucentē unā. In collo alteram pari fulgore, in utriſq; pēnis quinas. Supra caudā unā, omnino habet ſtel. xii

Cepheus.

Cepheus omnes ſtellas quas habet, ſunt quartæ & quintæ magnitudinis præter unā Alderaimum in dextro brachio, quæ eſt tertiæ magnu.

CEpheus à tergo minoris arcti conſtitutus includitur arctico circulo à pedibus ad pectus ut pręter humeros et caput eius nihil occidere uideatur, nec longe abeſt à flexu draconis quē capite primū efficere uidetur, Cepheus aūt manibus utriſq; proiectis figuratus, tāto diſſidet interuallo à pedibus arcti minoris quantū ſpaciū inter pedes Cephei uidet̃, huius caput ſcorpione exorto occidere, cum ſagittario exoriri uidet̃. Hic aūt habet in capite ſtellas duas, in manu dextra unam, in cubito obſcurā unam, in ſiniſtra manu & in humero ſingulas. In dextero humero unā. In zona quę mediū eius diuidit corpus tres ſtellæ clarę uidētur. In latere dextro obſcurā unā, in ſiniſtro genu duas. In utriſq; pedibus ſingulæ, ſupra pedes ſtellę quatuor, hic totus omnino ſtellarum numerus xix.

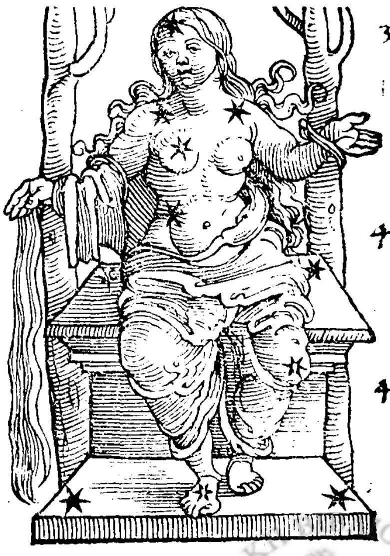

Caſſiopeia.

Caßiopeia unam habet cæteris inſigniorem ſtellam tertiæ magnitudinis & in pectore poſitam, Scheder nomine. Habet & unā in coxis, atq; unam in medio ſedis, & unam in genibus tertiæ magnitudinis, reliquæ ſunt quartæ magnitudinis.

CAſſiopeia ſedens in ſiliquaſtro collocata eſt, cuius ſedilis & ipſius Caſſiopeię pedes poſiti in ipſa circunductione circuli qui arcticos uocatur, effigies autem corporis ad æſtiuum circulum peruenit, quem capite & dextera manu tangit, Hanc prope mediam diuidit circulus is qui lacteus appellatur, proxime Cephei ſignum collocatum. Hæc occidens cum

ſcorpione

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ſcorpione capite, cum ſedili reſupino ferri perſpicitur. Exoriri autem cum ſagittario, huius in capite ſtella oſtenditur una, in utroq; humero una, in mamilla dextra clara una. In lumbis magna una, in ſiniſtro fœmore duæ, in genu una, in pede ipſius dextro una, in quadrato quo ſella deformatur una, in utriſq; angulis ſingulæ clarius cęteris lucentes. Hæc igitur eſt omnino ſtellarum xiii.

Andromeda.

Andromeda habet ſeptem ſtellas tertiæ magnitudinis, unã ſcilicet in capite & quatuor in brachio ſiniſtro & unam in palma dextra.

♈

Andromeda prope Caſſiopeiam, ſupra caput Perſei, breui interuallo diſſidente perſpicit̃ collocata, manibus diuerſis uincta, ut antiquis hiſtoriis eſt traditum: cuius caput equi Pegaſi uentri cõiungitur. Eadẽ enim ſtella et umbilicus Pegaſi et Andromedę caput appellatur, huius medium pectus & manũ ſiniſtram circulus æſtiuus diuidit. Occidit autem cum piſce de duobus ſecundo, quem Andromedæ ſubiectum brachio ſupra diximus. Exoriẽte Libra & ſcorpione capite priuſquã reliquo corpore peruenit ad terram. Exoritur autem cum piſcibus et Ariete: hęc, ut ſupra diximus, habet in capite ſtellam clare lucentem unam, in utroq; humero unam, in cubito dextro unam, in ipſa manu unã, in ſiniſtro cubito uel in brachio unam. In manu altera unã, in zona tres, ſuper zonã quatuor, in utroq; genu unam, in pedibus aũt binas. Itaq; omnino eſt ſtellarum numerus xx.

Perſeus.

Perſeus inter inſigniores ſtellas habet unam in dextro latere ſecundæ magnitudinis, nomine Algenib, & quatuor in ſiniſtro genu & crure tertiæ magnitudinis, habet & unam ſecundæ magnitudinis, in Ras dal gol, hoc eſt, in capite Meduſæ, quod capite ſiniſtro tenet, reliquæ ſunt quartæ & quintæ magnitudinis.

♉

Huius ſiniſtrum crus & humerum læuum, circulus æſtiuus à reliquo corpore diuidit. Ipſe manu dextra arcticum circulum tangit, dextro pede caput aurigæ premere uelut currens uidetur. Idem occidens ſagittario & capricorno exorto inclinatur ad caput uerſus, cum ariete & tauro rectus exoritur. Habet aũt in utroq; humero ſtellam unam, in manu dextra clare lucentem unam qua falcem tenere dicitur, quo telo Gorgonam interfecit. In ſiniſtra, alteram, qua caput Gorgonis tenere exiſtimatur. habet præterea in uentre ſtellam unam, in lumbis alteram, dextro fœmore unam, ad genu unam, in tibia unam, in pede unam obſcuram, in ſiniſtro fœmore unam, in genu alteram, in tibia duas, in ſiniſtra manu, quod Gorgõis caput uocatur, ſtellas quatuor, omnino eſt ſtellarum numerus decem & ſeptem. Caput eius & falx ſine ſideribus apparent, hunc Aratus cum diceret inter ſidera Ceconismenon figuratum, acceperunt

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

complures eum puluerulentum dicere, quod minime conuenit poſſe inter ſidera etiam puluerulentum accipere. Quod ſi eſſet, dignior erat Orion cui idem aſcriberetur. Primum quod aſſidue eſt uenatus, & ſemper in terra fuit. Deniq; adhuc inter ſidera uenari uidetur. Perſeus autem qui aſſidue uolabat, non poteſt puluerem habere. Quid igitur eſt, cum uellet Aratus eum currentem obſcure ſignificare, uſus Aetolorum conſuetudine ceconiſmenon dixit, Aetoli enim cum uolunt aliquem decurrere ſignificare ceconiſſe dicunt, id quod Aratus uoluit demonſtrare non ut illum uolantem aſſidue puluerulentum dicat. Quod à multis perperam eſt intellectum.

Verſus Arati hi ſunt.

καί οἱ δεξιτερὴ μὲν ἐπὶ κλισμὸν τετάνυσται
πενθερίου δίφροιο. τὰ δ' ἐν ποσὶν οἷα διώκων
ἴχνια μηκύνει κεκονισμένος ἐν Διὶ πατρί.

Auriga.

Auriga unam inſignem habet ſtellam primæ magnitudinis, nomine Alhaioth iuxta capram, & unam in ſpatula dextra ſecundæ magnitudinis, unam in cauilla ſiniſtra, & unam in cauilla dextra tertiæ magnitudinis, reliquæ ſunt quartæ et quintæ magnitudinis.

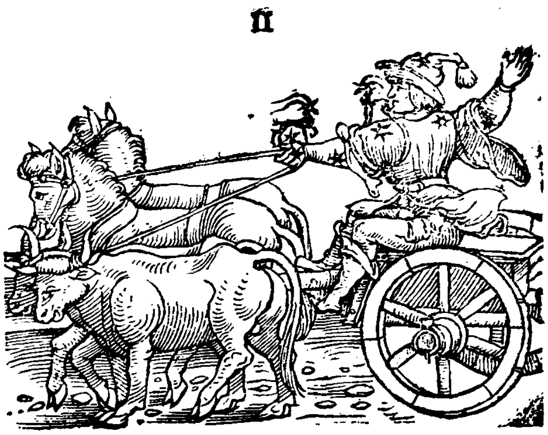

Heniochus autem circulo æſtiuo genuum fine, preterea humero ſiniſtro uſq; ad zonam diuiditur ab eo, quem ſupra Lacteum orbem diximus. Huius dexter pes tauri cornu ſiniſtro ſtella coniungitur, idem una manu ut lora tenēs figuratur. Cuius in humero ſiniſtro capra. In manu autē duo hœdi ſtellis formati dicūtur. Totus autem pedibus Perſei ſubiectus, caput habens contra urſæ maioris aſpectum, hic occidere ſagittarii & capricorni exortu uidetur. Exoriri autem Ophiucho & engonaſin occidente. Habet præterea ſtellam unam in capite. In utroq; humero unam, ſed in ſiniſtro clariorem, quę uocatur capra, in utroq; cubito unam, in manu duas, quę hœdi appellantur, ſtellis prope occidentibus formati. Ita omnino ſunt numero ſeptem.

Serpentarius.

Serpentarius habet quoq; ſtellas tertiæ magnitudinis, unam ſcilicet in capite, quæ uocatur Ras alaugue, alteram in palma ſiniſtra & tertiam poſt illam, quartam in genu dextro, & quintam in genu ſiniſtro, reliquæ ſunt quartæ & quintæ magnitudinis.

OPhiuchus inclinatus à capite ut qui reſupinari uidetur manibus anguem tenere figuratus eſt, huius autem humeri ab æſtiuo circulo diuiduntur à reliquo corpore. Ipſe genuum fine ab æquinoctiali terminatur circulo. Pede ſiniſtro præmens oculos, dextro autem teſtudini ſcorpionis inixus. Anguis autem qui ab eo tenetur prope extremo ore coronam contingens medium præcingit Ophiuchum, cauda breuior quàm ſuperiore corpore, qua manu ſiniſtra ipſius ſigni figuratur, ita tamen ut extrema cauda circulum

æquino-

æquinoctialem cum aquilæ cauda iungat. Occidens autem exortu geminorum Cancri & leonis peruenit ad terram, exoriens autem cum ſcorpione & ſagittario apparet. Hic habet in capite ſtellam unam, in utroq; humero ſingulas, in ſiniſtra manu tres, in dextra manu quatuor, in lumbis duas, in utroq; genu ſingulas, in dextro crure unã, in utroq; pede ſingulas, ſed clariorem in dextro, itaq; eſt omnino ſtellarũ numerus ſexdecim. Anguis autem habet in ſummo capite ſtellas duas, ſub capite tres uno loco omnes, ad manum ipſius Ophiuchi ſiniſtrã duas, ſed quæ maxime ad corpus eius accedit clariorem. Et in dorſo anguis ad ipſam corporis coniunctionẽ quinq;, & in prima curuatura caudæ quatuor. In ſecũda, caput uerſus, habet ſtellas ſex. Ita eſt omnino ſtellarũ num. xxiii.

Sagitta.

In ſagitta, una eſt quartæ magnitudinis, tres quintæ & una ſextæ.

SAgitta inter duos circulos æſtiuum & ęquinoctialem, ſigno aquilæ ſuperpoſita, diuiditur ab eo circulo qui utroque polo ſubiectus ad cancrum & capricornũ peruenit, huius cacumẽ ad equipedum regionem ſpectat, altera pars ad humeros Ophiuchi tendit, hæc occidit Virginis ortu. Oritur autẽ cum ſcorpione. Habet omnino ſtellas quatuor, quarum una in principio materiæ, altera in medio, duæ reliquæ in eo loco quo ferrum ſolet affigi diuerſæ uidentur.

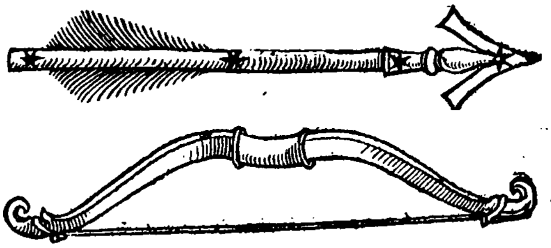

Aquila.

Aquila unam habet in capite ſecundæ magnitudinis, atq; unam inter duas ſpatulas eiuſdem magnitudinis, duas in ſpatula ſiniſtra tertiæ magnitudinis, atq; unam ſuper collum ſecũdæ magnitudinis, reliquæ ſunt quartæ magnitudinis.

AQuila ala dextra non multum extra circulum æquinoctialem prodire, ſiniſtra aũt non longe à capite Ophiuchi figurata uidetur. Præterea roſtrum eius à reliquo corpore diuidit circulus quem ſupra diximus à cãcro ad capricornum peruenire. Media autem finitur ab eo quem ſupra Lacteum orbem demonſtrauimus eſſe, hæc exorto leone occidit. Exoritur autem cum capricorno: habens in capite ſtellam unam, in utraq; penna unã, in cauda unã. Itaq; omnino ſunt quatuor.

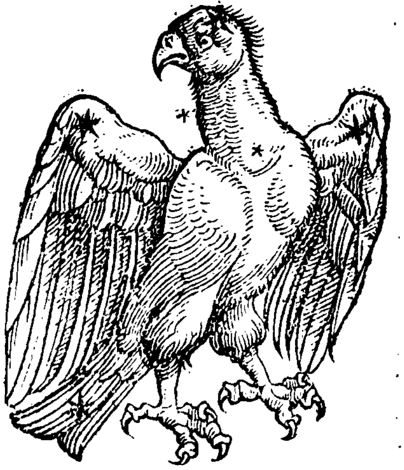

Delphin.

Delphin habet quinq; ſtellas tertiæ magnitudinis, unã ſcilicet in cauda, & reliquas in lumbo. Habet etiam duas quartæ magnitudinis in cauda, reliquæ ſunt ſextæ magnitudinis.

DElphin nõ longe ab aquilæ ſigno figuratur, in curuatione caudæ nouiſſimæ æquinoctialis circuli circũductione tangit, capite prope contingens equi Pegaſi roſtrum, hic exoritur cum ſagitta-

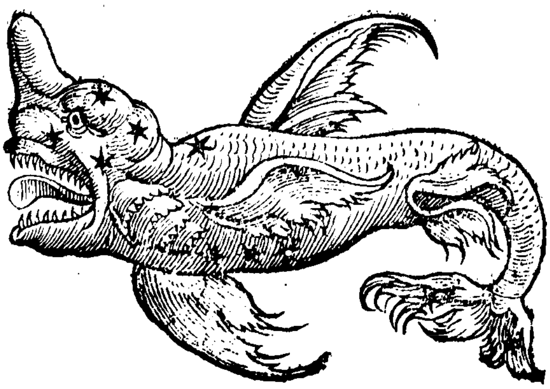

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

rii poſteriore parte. Occidit autem cum uirgo exorta eſt à capite, habet aũt in capite ſtellas duas, ſupra caput ad uerticem duas alias, ad ea quæ in uentre uelut pennæ uidentur habet ſtellas tres, in ſcapulis unã, in cauda duas. Itaq; omnino ſunt ſtellæ numero decẽ.

Pegaſus.

Aequus alatus habet quatuor ſtellas ſecundæ magnitudinis, ſcilicet ſuper renes, ſuper humerum dextrũ, & inter duas ſpatulas. Habet & tres tertiæ magnitudinis, nempe in genu dextro, unam in pectore, & quæ reliquas præcedit in collo. Reliquæ ſunt quartæ magnitudinis.

EQuus arcticũ circulũ ſpectãs pedibus eſtiuo orbe niti, extremoore caput delphini tãgere uidetur. Aquarii manũ dextrã ceruice ſua coniungens, & utriſq; piſcib. clauſus, quos in xii. ſignis poſtea demõſtrabimus. Huius in ſtellis corpus apparet uſq; ad umbilicum deformatum. Qui occidit cum piſce de duobus primo, qui ſupra tergum eius eſt fixus, exoritur cum Aquario toto, cum piſce, cum quo occidit, & manu Aquarii dextra: hic habet in roſtro ſtellas duas obſcuras, in capite unam, in maxilla unam, in utriſq; auribus ſingulas, in ceruicibus quatuor obſcuras, ſed maxime lucet quæ capiti proxima apparet, in humero claram unam, in pectore unam, in ſcapilio unam, in umbilico nouiſſimam unam, quæ Andromedæ uocatur, in genibus utriſq; ſingulas, in utriſque poplitibus ſingulas, ita ſunt omnino numero xxiii.

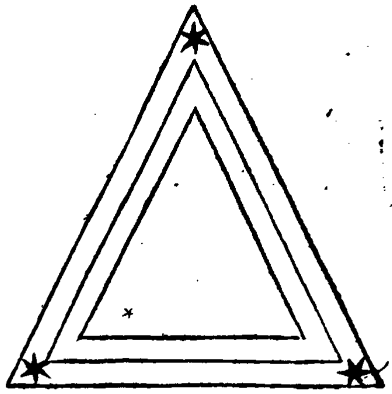

Trianguli tres ſtellæ ſunt tertiæ magnitudinis, quarta quartæ, quæ extra angulum inuenitur.

DEltoton aũt ut in triangulum deformatur, æquis quodammodo lateribus duobus, uno breuiore ſed prope æquali reliquis, inter æſtiuum & æquinoctialem circulum ſupra caput Arietis, nõ longe ab Andromedæ dextro crure, & Perſei manu ſiniſtra collocatum. Cum Ariete toto occidens. Exoriens aũt cum eiuſdem dimidia priore parte, habet aũt ſtellã in uno quoq; angulo unã.

Omnes arietis ſtellæ ſunt quartæ & quintæ magnitudinis, præter duas in cornu quæ ſunt tertiæ.

NVnc protinus duodecim ſignorum figurationem dicemus. Quorum eſt princeps Aries, in æquinoctiali circulo conſiſtens, caput ad exortum habens cõuerſum. Occidens à primis pedibus & exoriens caput infra triangulum quod ſupra diximus tenens collocatum, pedibus prope contingens caput Piſtricis, habet autem in capite ſtellam unã, in cor-

nibus

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

nibus tres,in ceruice tres,in pede priore de primis unã,in interſcapilio quatuor,in cauda unam,ſub uentre unam, in lumbis tres, in pede poſteriore unam, quæ ſunt omnino numero octodecim.

Taurus.

Taurus unam habet ſtellam primæ magnitudinis,uocaturq; Aldebaran,ſeu oculus tauri, in pectore, ſupra nares & in uno extremo cornu habet ſtellas tertiæ magnitudinis, habet & congeriem ſtellarum quintæ magnitudinis, quas pleiades uocant, haud procul ab ore,aut ſecundum alios in dorſo.

TAurus ad exortũ ſignorũ dimidia parte collocatus,ut incipere genu ac defigere ad terram uideatur, caput eodẽ habens attentum. Genua eius reliquo corpore diuidit circulus æquinoctialis, cornu ſiniſtro, ut ſupra diximus, coniungitur cum ſiniſtro pede eius qui Auriga appellatur,inter huius finitionẽ corporis & arietis caudam ſtellę ſunt, quas Vergilias noſtri græci aũt pleidas appellauerũt. Hic auerſus occidit & exoritur, habet in cornibus ſingulas ſtellas, ſed in ſiniſtro clariorem,utriſq; oculis ſingulas, in fronte media unã, ex quibus locis cornua naſcũtur ſingulas,quæ ſeptẽ ſtellę Hyades nuncupantur. Etſi nonnulli quas duas diximus nouiſſimas ſtellas negauerint eſſe, ut omnino Hyades eſſent quinq;. Præterea in ſiniſtro genu priore habet ſtellam unam. Et ſuper ungulam unam,in dextro genu unã,& in interſcapilio tres,nouiſſimam earum cęteris clariorem,in pectore unam,quæ ſunt omnino præter uergilias quatuordecim.

Gemini.

Gemini duas habent ſtellas ſecundæ magnitudinis in capitibus,quarum una uocatur Ras algenſe, habent aliquot tertiæ magnitudinis, in genubus & coxis,& multas quartæ & quintæ magnitudinis.

GEmini ab Aurigę parte dextra ſupra Orionem collocari uidẽtur, ita tamẽ ut Orion inter taurũ & geminos ſit conſtitutus, capita eorum diuiduntur à reliquo corpore, circulo eo qui æſtiuum diffinire ſupra eſt dictus. Ita ut complexa corpora inter ſe tenentes,occidant directi à pedibus. Exoriuntur autẽ inclinati ut iacentes, ſed is qui Cancro eſt proximus,habet in capite ſtellã unam claram,in utriſq; humeris ſingulas claras, in dextro cubito unam,in genibus utriuſque ſingulas, in pedibus utriſq; ſingulas, alter autem in capite unam, in ſiniſtro humero unam, in dextro alteram,in utriſq; manibus ſingulas,in dextro genu unam,in ſiniſtro genu alteram, in pedibus utriſq; ſingulas & infra ſiniſtrum pedem unam quæ propus appellatur, & ſunt octodecim. πρόπυς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Cancer.

Cancer nullam habet inſignem ſtellam, ſed omnes ſunt uel quartæ uel quintæ magnitudinis.

HVnc medium diuidit circulus ęſtiuus ad leonis exortus ſpectantem paululum ſupra caput hydrę collocatum. Occidentem & exorientem poſteriore corporis parte. Hic autem habet in ipſa teſta ſtellas duas, quæ aſini uocantur, de quibus ante diximus, in pedibus dextris ſingulas obſcuras, in ſiniſtro pede primo duas, in ſecundo duas obſcuras, in tertio unam, in quarto primo unā obſcuram. in ore unam, in ea quæ chela dexterior dicitur tres ſimiles, non grandes, in ſiniſtra ſimiles duas. Et ita eſt omnino ſtellarum numerus decem & octo.

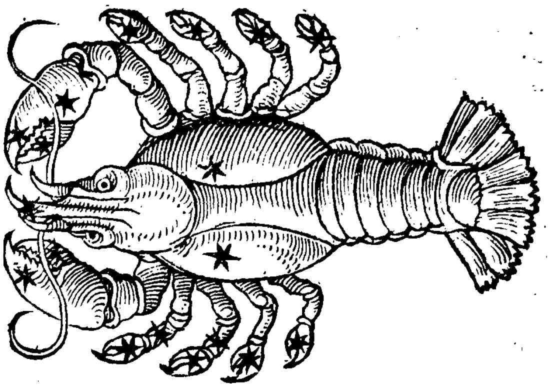

Leo.

Leo habet duas ſtellas primæ magnitudinis, quarū una uocatur Calbalezet. id eſt, cor leonis, alia Deneb alezet, hoc eſt, cauda leonis. Habet tres ſecundæ magnitudinis, duas in ceruice & unam in dorſo, reliquæ ſunt tertiæ, quartæ, quintæ, & ſextæ magnitudinis.

LEo ſpectās ad occaſum ſupra corpus hydrę à capite quà cācer inſtat uſq; ad mediā partē eius cōſtitutus, medius ęſtiuo circulo diuiditur, ut ſub ipſo orbe priores pedes habeat collocatos, occidens à capite & exoriens, hic habet in capite ſtellas tres, in ceruicibus duas, in pectore unā, in interſcapilio tres, in media cauda unā, in extrema alterā magnā, ſub pectore duas, in pede priore unam claram, in uentre claram unam, & infra alteram magnam unam, in lumbis unam, in poſteriore genu unam, in pede poſteriore claram unā. Et ita eſt omnino numerus ſtellarum decem & nouem.

Virgo.

Virgo unā habet ſtellam primæ magnitudinis, uocaturq; ea Azimech. id eſt, ſpica uirginis, habet deinde ſex tertiæ magnitudinis, tres in ala ſiniſtra, unam in latere dextro, unam in manu dextra, et unam ſub ala dextra, reliquæ ſunt quartæ, quintæ & ſextæ magnitudinis.

VIrgo infra pedes Bootæ collocata, capitē poſteriorē partē leonis dextra manu circulum æſtiualem tangit, ac inferiorem partem corporis ſupra coruū & hydræ caudam habere perſpicitur. Occidens capite priuſquam reliquis membris, huius in capite eſt ſtella una obſcura, in utriſq; humeris ſingulæ, in utriſq; pennis binæ, quarū una ſtella quæ eſt in dextra pēna ad humerū defixa protrygeter uocatur. Præterea habet in utriſq; manibus ſingulas ſtellas, quarū una quæ ex in dextra manu, maior & clarior conſpicitur, in ueſte autem habet paſſim ſtellas ſeptē, in utriſq; pedibus ſingulas. Omnino ſtellarum numerus xvi.

προτρυγητήρ.

Scorpius

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Scorpius.

Scorpius unam habet inſignem ſtellam ſecundæ magnitudinis, quæ cor ſcorpii uocatur. Habet & multas tertiæ magnitudinis, quatuor ſcilicet in fronte, duas in corpore, quinq; in ſpondilibus, & unam in ſpina, reliquæ ſunt quartæ & quintæ magnitudinis.

SCorpii prior pars, quę Chelæ dicitur, ita præmitur ab æquinoctiali circulo, ut eũ ſuſtinere uideatur. Ipſe autem pedibus Ophiuchi, de quo ſupra diximus, ſubditus extrema cauda circulum hyemalem contingere uidetur, neq; longe eſt ab eo quod pro hoſtia centaurus ferre proſpicitur. Occidit autem inclinato capite, exoritur erectus à chelis: hic habet ſtella in his quæ chele dicuntur in unaquaque earum binas, ex quibus primæ ſunt clariores. Præterea habet in fronte ſtellas tres, quarũ media eſt clariſſima, in interſcapilio tres, in uentre duas, in cauda quinque, in acumine ipſo quo percutere exiſtimatur duas. Omnino ſtellarum nouendecim.

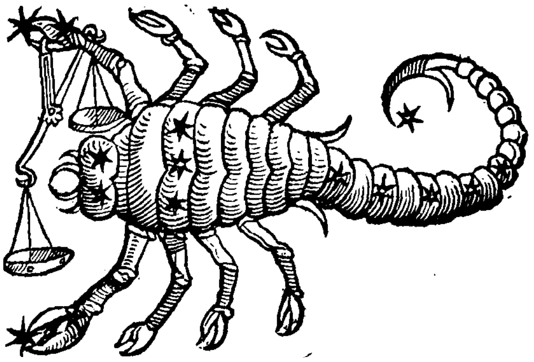

Sagittarius.

Sagittarius duas habet ſtellas ſecundæ magnitudinis, in pede ſcilicet ſiniſtro, & ſub cauilla eius, habet præterea multas tertiæ magnitudinis, unam ſcilicet in haſta ſagittæ, unã in manubrio, duas in arcu, unã ſub axilla, unam ſub cauilla dextra &c. reliquæ ſunt quartæ & quintæ magnitudinis.

SAgittarius autẽ ſpectans ad occaſum Cẽtauri corpore figurat̃ uelut mittere ſagittas incipiens, à pedibus uſque ad humeros in hyemali circulo collocatus, ita ut caput eius ſolum extra eum circulum quem ſupra diximus apparere uideatur, cuius arcus lacteo circulo medius diuiditur, ante pedes eius eſt quædam corona ſtellis effecta, de qua prius diximus. Hic præceps occidit, exoritur directus. Habet aũt in capite ſtellas duas, in arcu duas, in ſagitta unã, in dextro cubito unam, in manu priori unã, in uentre unam, in interſcapilio duas, in cauda unã, in priori genu unam, in pede unam, in inferiori genu unam. in pollice unam. Omnino eſt ſtellarum quindecim. Corona autem Centauri eſt ſtellarum ſeptem.

Capricornus.

Capricorni omnes ſtellæ ſunt quartæ & quintæ magnitudinis, præter duas in cornu poſteriori, & alias duas in ſpina dorſi, quæ ſunt tertiæ magnitudinis, quæ propior eſt caudæ uocatur Deneb algedi, hoc eſt, cauda capricorni.

CApricornus ad occaſum ſpectans, et totus in zodiaco circulo deformatus cauda & toto corpore, medius diuiditur ab hyemali circulo, ſuppoſitus aquarii manui ſiniſtræ;

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

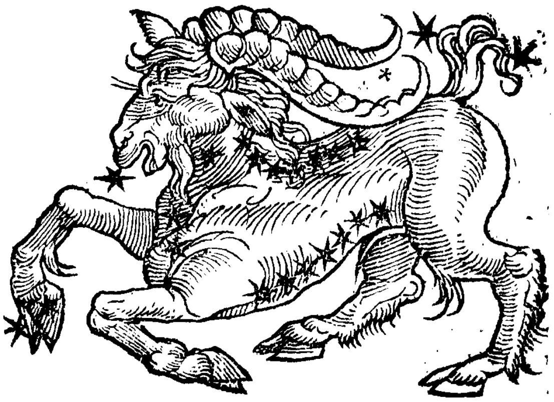

niſtræ, occidit aũt præceps, exoritur autẽ directus, ſed habet ſtellã in naſo unam, infra ceruicem unam, in pectore duas, in priore pede unam, in priore eodem alteram. Interſcapilio habet ſtellas ſeptem, in uentre ſeptẽ, in cauda duas, & eſt numerus ſtellarum.xxi

Aquarius.

Aquarius habet ſtellam unam ſecundæ magnitudinis ſub axilla, & aliquot tertiæ magnitudinis in utroq; brachio, habet & unam primæ magnitudinis, nomine Fomahant in fine fuſionis aquæ, reliquæ ſunt aut quartæ aut quintæ magnitudinis.

AQuarius habet pedes in hyemali circulo fixos, manum autem ſiniſtrã uſq; ad Capricornũ porrigens tergũ; dextra iubam Pegaſi prope cõtingens, ſpectans ad exortũ, qui cum ita ſit figuratus, neceſſe eſt eum corpore prope reſupinato uideri. Effuſio aquę peruenit ad eum piſcem qui ſolitarius figuratur, de quo poſterius dicemus. Sed Aquarius & occidit & exoritur capite priuſquã reliquis membris. Hic habet in capite ſtellas duas obſcuras, in utriſq; humeris ſingulas magnas, in ſiniſtro cubito unã grandẽ, in manu priori unam, in utriſq; mãmis ſingulas obſcuras, in lumbo interiore unã, in utriſq; genibus ſingulas, in dextro crure unã, in utriſq; pedibus ſingulas, omnino eſt ſtellarũ quatuordecim. Effuſio aquæ cum Aquario ipſo eſt ſtellarum triginta. Sed in his omnibus prima & nouiſſima clara.

Piſces.

Omnes ſtellæ piſciũ ſunt quartæ aut quintæ aut ſextæ magnitudinis, præter duas tertiæ magnitudinis, quæ in reflexione piſcium inueniuntur.

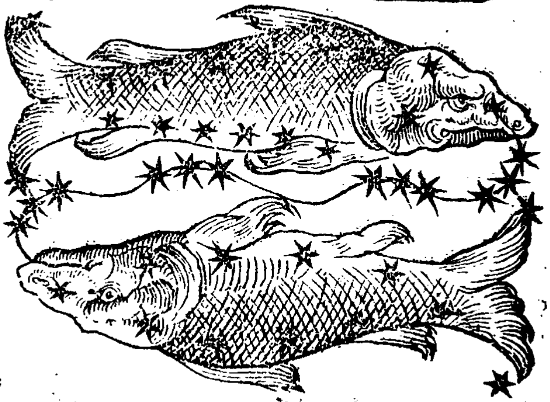

HOrũ alter Notius, Boræus alter appellatur, ideo quod unus eorum qui Boręus dicitur inter æquinoctialẽ & æſtiuũ circulũ ſub Andromedæ brachio collocatus, & arcticũ polum ſpectans coſtituitur, alter autẽ in zodiaco circulo extremo ſub ſcapulis equi, non longe ab æquinoctiali circulo collocatus, ſpectans ad occaſum. Hi piſces quibuſdã ſtellis ut lineola ab arietis pede primo cõiunguntur, quorũ inferior ante occidere & exoriri uidetur. Habet decẽ & ſeptem, & Boræus omnino duodecim. Cõiunctio eorũ habet ad Aquilonem ſpectans ſtellas tres, ad alterã partem tres, ad exortum tres. In commiſſura tres, omnino duodecim: horum coniunctionem quæ à pede arietis primo notatur, Aratus græce σύνδεσμον ὑπόγρανον. Cicero nodum cœleſtẽ dicit, qui utrunq; uolunt ſignificare, eum nodum non ſolum piſciũ, ſed etiam totius ſphæræ eſſe, quo enim loco circulus ab arietis pede Meſembrinos dicitur, qui meridiem ſignificet, & quo loco is circulus Meſembrinos coniungitur, & tranſit ęquinoctialem circulũ, in ipſa coniunctione circulorum nodus piſcium ſignificatur, quare eum nõ modo nodum piſcium ſed etiam cœleſtium nodum appellauerunt.

Sic enim noſtri codices habent, tametſi alij ὑπουράνιον malint legere, uerſus Arati ſunt, ἓν τὰ μὲν εἷς ἀστὴρ ἐπέχει καλός τε μέγας τε, ὃν ἐκάτι σύνδεσμον ὑπουράνιον καλέουσι.

Piſtrix

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Piſtrix.

Cetus habet tres ſtellas ſecundæ magnitudinis, uidelicet unam in uentre, quæ uenter ceti nominatur, & duas in cauda, habet et multas tertiæ magnitudinis, quarum inſigniores ſunt MenKar & una in medio oris, reliquæ ſunt quartæ & quintæ magnitudinis.

♈

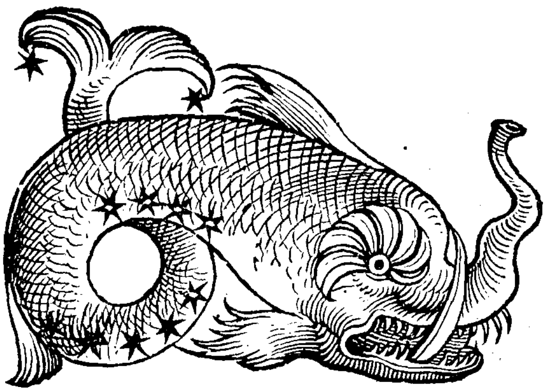

PIſtrix à media cauda diuiditur ab hyemali circulo, ſpectãs ad exortum, roſtro prope poſteriorẽ arietis pedem iungẽs: huius priorem partem corporis qui ſpectat ad exortus prope alluere flumen Eridani uidetur, hæc cadit exorto cancro & leone, exoritur autem cum Cẽtauro & geminis, ſed habet in extrema cauda ſtellas duas obſcuras, ab'eo loco uſq; ad reliquã corporis curuaturã, quinq;, ſub uẽtre ſex, omnino ſunt xiii.

Eridanus.

Fluuius Eridanus habet unam ſtellam nomine Acarnar primæ magnitudinis, ſed quæ in noſtra regione uix uideri poteſt, tantum declinat ad auſtrum, habet quatuor tertiæ magnitudinis, et multas quartæ magnitudinis.

♉

ERidanus à ſiniſtro pede profectus Orionis, & perueniẽs uſq; ad piſtricem, rurſus diffunditur uſque ad leporis pedes & protinus ad antarcticũ tendit circulũ. Huius figurationem circulus hyemalis diuidit ab eo loco quo prope coniungitur ceto, hic ſcorpione & ſagittario exorto occidere, exoriri autem cum geminis & cancro uidetur, habet autem ſtellas in prima curuatura tres, in ſecunda tres, itẽ in tertia uſq; ad nouiſſimã ſeptem, omnino eſt ſtellarum numerus tredecim.

♊

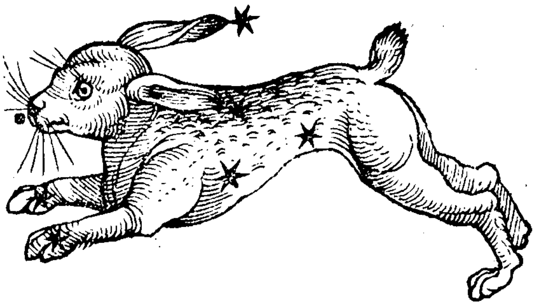

Lepus.

Habet lepus unam in medio corporis, & unam ſub uentre tertiæ magnitudinis, reliquæ ſunt quartæ & quintæ magnitudinis.

LEpus autem infra ſiniſtrum pedem Orionis per hyemalem circulum fugiens, ab eo inferiore parte corporis diuiſus, occidit ſagittario exorto, oritur cum leone. Habet autem ſtellas in utriſq; auribus ſingulas. In corpore paſſim diſpoſitas duas, in pedibus prioribus ſingulas. Et ita eſt omnino ſtellarum ſex.

Orion.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Orion.

II ♋

Orion pulcherrima cõſtellatio, habet duas primæ magnitudinis, unam ſcilicet in humero dextro, quæ Bedalgenze uocatur, & alteram in pede ſiniſtro, quæ Regel algenze appellatur, in cingulo habet tres ſecundæ magnit. & unã in humero ſiniſtro, in brachio ſiniſtro et in enſe habet aliquot tertiæ magnitudinis, ſuper genu dextrũ habet quoq; unã eiuſdẽ magnitudinis, quæ in fuſte inueniuntur, ſunt quintæ magnitudinis.

ORion. Hunc à zona & reliquo corpore æquinoctialis circulus diuidit cum Tauro decertantem collocatum, dextra manu clauam tenentem, incinctum enſe, ſpectãtem ad occaſum, et occidentem exorta ſcorpionis poſteriore parte & Sagittario exoriente, cum cancro autem toto corpore pariter exurgentem, hic habet in capite ſtellas tres claras in utriſq; humeris ſingulas, in cubito dextro obſcurã unã. In manu ſimilem unã, in zona tres, in eo quo gladius eius deformatur tres obſcuras. In utriſq; genibus ſingulas claras. In pedibus ſingulas obſcuras. Omnino ſunt decem & ſeptem.

Lælaps.

♋

Canis maior habet unam in capite primæ magnitudinis, nomine Albabor, ſplendidiſſimam ſtellam, Veneri ferè ſimilem. Habet deinde quoq; tertiæ magnitudinis unam in pede dextro, alterã in coxa ſiniſtra, tertiam inter duas coxas, quartam in extremitate caudæ & quintam in extremitate pedis dextri, reliquæ in auribus, collo, pectore & genibus ſunt quartæ & quintæ magnitudinis.

CAnis leporé fugientem conſequens poſterioribus pedibus diuiditur ab hyemali circulo, pedé dextrũ Orionis pene ſuo capite coniũgens, capite ad occaſum ſpectans, ſed caput ad æquinoctialé circulũ tendit. Occidés oriéte ſagittario, exoriés aũt cum cancro, habet in lingua ſtellã unã quæ canis appellatur. In capite aũt alterã, quam nõ nulli Sirion appellant, de quo prius diximus. Præterea habet in utriſq; auribus obſcuras ſingulas. In pectore duas. In pede priore tres, inter ſcapulas tres, in ſiniſtro lũbo unã, in pede poſteriore unam. In pede dextro unã, in cauda quatuor. omnino ſunt decem & nouem.

♋

Procyon.

Canis minor duas duntaxat habet ſtellas, unam primæ magnitudinis in uentre, quæ algomeiſa uocatur, & aliam quartæ magnitudinis in collario. Sunt qui quoq; unam ponunt in capite.

PRocyon. Hic in lacteo circulo defixis pedibus ęquinoctialem circulũ tangit. Spectat ad occaſum ut inter geminos & cancrum cõſtitutus, qui, quod ante maiorem cané exoritur, Procyon eſt appellatus. Hic aũt occidit exortu capricorni, exoritur cum leone & habet unã ſtellam in capite & aliam in pectore.

In lumbo

In lumbo unã, ſed omnino ſtellarũ numerus iii.

Nauis.

Nauis unam habet primæ magnitudinis, qui Canopus uocatur, poniturq́; in præcipuo remo, ſed quæ longe deflectit ad auſtrum. Habet ſex ſecundæ magnitudinis, unam in tranſtro, aliam in ſectione tranſtri &c. habet quoq; multas tertiæ & item multas quartæ magnitudinis, quæ in malo ponuntur, ſunt quartæ magnitudinis.

♋ ♌

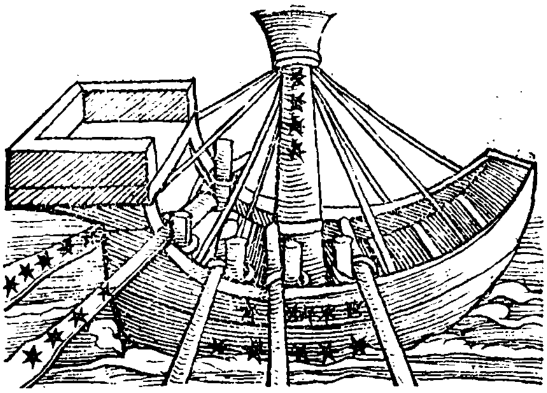

ARgo. Huius puppis hyemalem circulum & maioris canis caudam contingens inferiore parte, nouiſſime nauis inclinata Antarcticum circulum tangit. Occidens ſagittario & capricorno exorto, ut in mari collocata, exoriens cũ uirgine & chelis. Hęc habet in puppi ad ſingulã gubernacula, ad primum ſtellas quinq;, ad alterum quatuor, circum carinam quinq;, & ſub reiectum quinque, Ad malũ quatuor, in tota eſt ſtellarum uiginti trium. Quę, quare non ſit tota in mundo collocata prius diximus.

Phylliris.

Centaurus in pede dextro duas habet ſtellas primæ magnitudinis, in pede uero ſiniſtro habet unam ſecundæ magnitudinis, ſimiliter ſuper coxam dextram, et ſub uentre, atq; ſuper calcaneum pedis dextri, & ſuper genu ſiniſtrum, habet & multas tertiæ, quartæ, & quintæ magnitudinis.

♏

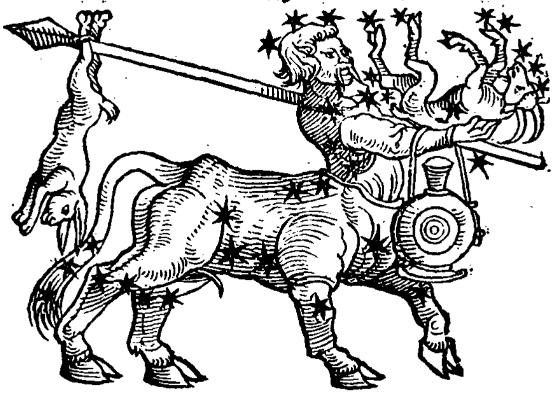

CEntaurus. Hic ita figurat᷑ ut in antarctico circulo niti pedibus, humeris hyemalẽ ſuſtinere uideat᷑, capite prope caudam hydræ coniungens, hoſtiã dextra manu tenẽs ſupinam, quę pedibus & extremo ore circulum hyemalem tangit, inter eum & antarcticum orbem collocatã. Centauri aũt cruta à reliquo corpore diuidit circulus qui lacteus appellatur. Hic ſpectans ad ortus ſignorũ, totus occidit aquario & piſcibus exortis, exoritur aũt cum ſcorpione & ſagittario, habet aũt ſtellas ſupra caput tres obſcuras, in utriſq; humeris ſingulas claras; in cubito ſiniſtro unam, in manu unam, in medio pectore equino unam, in prioribus poplitibus utriſq; ſingulas, in interſcapilio quatuor, in uentre duas claras, in cauda tres, in lumbo equino unã, in genubus poſteriobus ſingulas, in poplitibus ſingulas, omnino ſunt xxiii. Hoſtia aũt habet in cauda duas, in pede de poſterioribus primo unam, in utriſq; pedibus unam, in interſcapilio unam clarã, & in priore parte pedum unam, infra alterã, in capite tres diſpoſitas. Omnino ſunt humero decem.

♐

Ara.

Ara habet ſeptem ſtellas, ex quibus quinq; ſunt quartæ magnitudinis & duæ quintæ.

ARa antarcticũ circulũ prope tangens inter hoſtiæ caput & ſcorpionis caudã extremam collocat᷑, occidẽs arietis exor-

tu exotiens cum capricorno, Hæc habet in ſummo cacumine circuli ubi formatur ſtellas duas, & in imo alteras. Et ita eſt omnino ſtellarum quatuor.

Hydra.

♌

Hydra habet unam lucidam ſtellã, nomine Alphard, & eſt ſecundæ magnitudinis. Habet & tres tertiæ magnitudinis, reliquæ ſunt quartæ & quintæ magnitudinis.

HYdra trium ſignorum longitudinem occupans cancri leonis & uirginis, inter æquinoctialem circulum & hyemalem collocatur. Ita tamen ut caput eius contendens ad ſignum id quod procyon uocatur, & totius hydræ proprie quarta pars inter æſtiuum & æquinoctialem circulum uideatur. Cauda autem extrema pene Centauri caput tegens, ſuſtinet in dorſo coruũ, roſtro corpus eius tangentem, & toto corpore ad craterem tendẽtem, qui ſatis longo diſſidente interuallo propè inter leonẽ & uirginem cõſtitutus uidetur, inclinatior ad caput hydrę, quæ occidit aquario & piſcibus exortis. Oritur autem cum his ſignis de quibus ſupra diximus. Habet autem in capite ſtellas tres, in prima capitis curuatura ſex, ſed earum nouiſſimam claram, in ſecunda curuatura tres, in tertia quatuor, in quarta duas, in quinta uſq; ad caudam octo, omnes obſcuras, ita fiunt numero uiginti ſex. Coruus aũt habet in gutture ſtellã unam, in pennis duas, infra pẽnam, caudam uerſus, duas, in utriſq; pedibus ſingulas, omnino ſunt ſeptem: ſupra primã hydræ curuaturam crater poſitus habet in labris ſtellas duas, infra aũt anſas duas obſcuras, in medio cratere duas, ad fundũ duas, Omnino ſunt octo.

♒

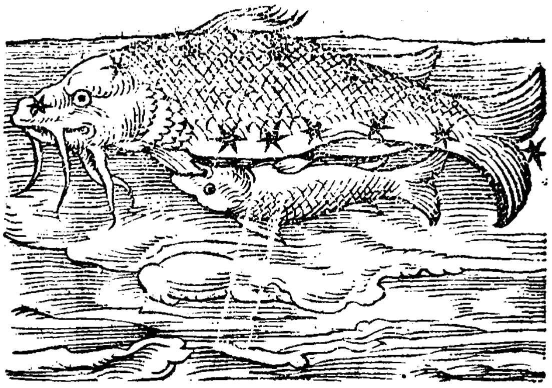

Piſcis.

Omnes ſtellæ piſcis meridionalis, ſunt quartæ & quintæ magnitudinis.

PIſcis autẽ qui Notius dicitur inter hyemalem & antarcticum circulũ media regione collocatus ſpectare ad exortum uidetur, inter capricornũ & aquarium, ore excipiens aquam quæ funditur ab aquario, hic occidit oriẽte cancro, exoritur autem cum piſcibus, ſed eſt ſtellarum omnino duodecim.

Aratus cum capricorno exoriri ait

Quæ ad figurationem ſiderum pertinent, ad hunc finem nobis erunt dicta, reliqua protinus dicemus.

CLARISSI-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

CLARISSIMI VIRI C. IVLII HYGINI AVGVSTI LIBERTI, DE QVINQVE circulorum inter corpora cœleſtia notatione & Planetis, Lib. IIII.

QVoniam in initio ſphæræ circuli quinq;, quomodo efficerentur, oſtendimus, neq; eos corpore ſiderum innotauimus, & ſi duo nouiſſimi nihil ad ſolis curſum pertinent, hoc eſt, arcticos & antarcticos, de mediis dicemus tribus. Sed quoniam Aratus quatuor circulis ſphęram plurimũ ualere dicit, neq; eorum aperte quenquam demonſtrat, uoluntatem noſtram apertius oſtendimus. Et quẽadmodũ in initio fecimus, à boreo polo ſumemus exordiũ.

IGitur æſtiuum circulum unũ de quatuor eſſe dicemus, qui therinos tropicos uocatur, quo circulo æſtatem confici demonſtrauimus, & ſi nõ nemo dubitat, quare non utriq; circuli, hoc eſt, æſtiuus & hyemalis uno nomine appellentur, ideo quod quem nos æſtiuum diximus, nonnullis hyemalis fiat, & quo circulo hyemem confici diximus, eo circulo aliis æſtas ſit. Quod ſi uoluerint intelligere id ad noſtras collationes mundi eſſe demonſtratum, qui inter æſtiuum circulum & arcticon ſumus conſtituti, non ad illorum ſphæram qui ab hyemali circulo antarcticum habitantes nobis antipodes dicuntur, facilius ad noſtram acceſſerint uoluntatem. Si quis enim uoluerit eorum, quos antipodas diximus, qui inferiore à nobis circulo conſtituti uidentur, ſphæram facere, nõ immerito noſtrum hyemalem ſibi æſtiuum circulum finxerit. Aut ſi quis ſcriptorum eorum mentionem faciens obſcure uoluerit antipodas demonſtrare, & dixerit quibus in capricorno æſtas ſumma, aut in cancro hyems maxima fiat, non imperita ratione acutiſſime dixiſſe uidebitur. Quodcunq; enim noſtris circulis cõtrarium dixerit, id illis erit rectum, ſed ne longiore ſermone præter conſuetudinem utamur, ad inceptum reuertamur.

θερινὸς τροπικός

De tropico cancri.

IN æſtiuo circulo, de quo primũ dicere inſtituimus hæc ſigna, ſiue partes eorum perſpiciuntur. Capita geminorũ, aurigæ genu utrunq;, † uel ſiniſtrum Perſei crus & humerus ſiniſter. Andromeda aũt à pectore ſed manu ſiniſtra diuiditur. Atq; ita euenit ut caput eius cũ toto pectore & manu dextra uideatur eſſe inter æſtiuũ & ęquinoctialẽ circulũ, reliquũ aũt inter ęſtiuũ & arcticũ finẽ. Pręterea in eodẽ ęſtiuo circulo, pedes equi pegaſi uidẽtur poſiti, et caput à reliquo corpore diuiditur oloris, & alæ ſiniſtri oris ut uolantis pars nõ magna. Ophiuchus humeris ut circulũ ſuſtinere uidetur: uirgo prope hunc cõtingens à capite. Inter hunc & ęquinoctialẽ circulos collocata eſt, ut fulgens ad auſtrũ, leo à pectore ad lumbos diuiditur, ut caput eius & corporis ſuperior à cruribus pars, inter hunc & arcticum circulũ uideatur. Inferior aũt pars inter æſtiuũ & æquinoctialẽ circulũ. Cancer aũt ſic diuiditur medius ut inter duos oculos eius, circulus traiectus exiſtimetur. In his ſignis & hoc, ut ante diximus, circulo cum uehitur ſol, euenit nobis, qui hac inclinatione mundi utimur, ut ſint diei de partibus octo partes v, noctis aũt tres. Neq; ita tamen ut ex horologiis ſed ex ſphæræ ratione, cum enim ſphæram ita cõſtitueris ut circulus is qui arcticus uocatur ſemper appareat. Nunquam autem antarcticus exoriatur, atq; ita ſphæra eſt conſtituta, ſi uoles circulum æſtiuum diuidere in partes octo, ex his inuenies partes v. in ſphæra apparere, tres autem infra tanquã ſub terra eſſe. At aliquis dixerit cur ſphæræ circulos diuidamus in partes octo potius quàm duodecim, aut quot libuerit alias partes, hic non ſphærã ſed ſe fallere, hac ratione inuenietur, porro arbitror. Si enim ita fecerit ex æſtiuo circulo partes duodecim, ex his partes vii. & dimidium partis apparere, quatuor autem & dimidium ſub terra inueniet eſſe. Itaq; euenit ut cum ad octo partes addita dimidia ſit, ſimili ratione ad partes quatuor, accedat pars dimidia, & fiant ſupra terram partes ſeptem & dimidium partis:

ſigna quæ in circulo æſtiuo perſpiciuntur.

cur ſphæra in octo partes diuidenda

reliquum autem ſub terra † quidem partes quatuor & dimidium. Igitur oportet intelligere ut non in minutis partibus & dimidiis fiat, ſed certis numeris conficiatur, ut euenit in partibus octo. Præterea quoniam ſphæra diuiſa in partes xxx. euenit ut ab æſtiuo ad hyemalem ſint partes octo, nimirum certe eos circulos diuidemus in partes octo. Præterea quoniam ab æſtiuo circulo ad æquinoctialem ſunt quatuor de xxx. Et rurſus ab æquinoctiali circulo ad hyemalem de partibus xxx. partes quatuor, & ita nihilominus æquinoctialis ipſe per ſe circulus medius diuiditur, ut dimidia pars eius ſit ſub terra, de partibus octo partes quatuor, & totidem ſupra, & tota ratio ad octauam partem perueniat, non dubium eſt quin recte diuidatur in partes octo. Præterea cum ſol per hos circulos currens iter annuum conficere uideatur & ab omnium ſignorum octaua parte, ut poſterius dicemus, incipiat exoriri, et ad aliud ſignum tranſire neq; ulla alia parte ſigni utatur recte ipſi quinq; circuli diuiduntur in partes octo. Præterea cum ſeptem ſidera ad eundem ſtatum reuertantur, quibuſdam placuit, ut cuiuſmodi dies hodiernus fuerit in ſolis aut lunæ tempeſtate, eiuſdemmodi octauo anno ſit futurus, uere ſphæra quoq; diuidetur in partes octo. Præterea cum uideamus octauo quoq; die eiuſdem ſideris horam primam aut quamlibet deniq; eſſe, ut cuius hodie fuerit hora prima eiuſdē octauā quoq; futurā ueriſſimū eſt, ipſam quoq; ſphæram unde horæ ſumuntur diuidi in partes octo. Sed ne reliqua prætermittamus in hoc occupati, ad propoſitum reuertamur.

Aequinoctialis.

SEcundus ab æſtiuo æquinoctialis eſt circulus, in quo hęc ſigna & partes eorū perſpici poſſūt. Aries totus omnibus pedibus innixus uidetur. Huncaūt Aratus omnium ſiderum celerrimum eſſe demonſtrat, etiam minori arcto, quæ breui ſpacio uertitur præſtare, id quod uelit eſſe, ſic poterimus uel facillime intelligere. Cum ſit enim maximus circulus æquinoctialis in ſphæra, in eóq; aries ut affixus uideatur quemodocunq; fuerint figuræ corporum collocatę, ut ad eundem circulum perueniant, neceſſe eſt ſemel uerti ſphæram. Quod cum fiat, & aries in maximo circulo & eodem tempore ad locum quo ſidera reliqua perueniant, neceſſe eſt eum celerrimum dici, ſed nos ad circuli † effectionē ueniemus, & reliqua dicemus: in eodem tauri genua ut fixa perſpiciuntur, & ſi nonnulli ita finxere, ut uno genu hoc eſt, dextro nixus, ſiniſtro prope pedes contingere uideatur. De hoc in medio relinquemus. Sed in eodem circulo zona Orionis, ut ipſo circulo præcinctus exiſtimetur. Hydra flexu à capite primo ut ceruicibus erectis cancrum contingere uideatur, ex inferiore corpore hydræ crater cum coruo uelut fixus eſſe circulo conſpicitur. Item paucę ſtellæ chelarum, eodem adiunguntur. Ophiuchi genua eodem circulo à reliquo corpore diuiduntur. Aquila ſiniſteriore penna pene eum contingens figurata eſt: eodém'q; circulo caput pegaſi cum ceruicibus nititur. His corporibus ſignorū æquinoctialis circulus finitur. Quò ſol cum peruenerit, bis uno anno cōficitur ęquinoctium, hoc eſt, in ariete & chelis. In hac enim parte ſphæræ & uer & autumnus confici exiſtimatur, ita ut uer ſit in ariete, autumnus in priore parte ſcorpionis. Quod ſignum nonnulli libram dixerunt: per hunc circulum tranſiens ſol ab ariete ad chelas efficit ſex menſium diem, his locis qui intra arcticum uidentur orbem, noctem autem his qui antarctico circulo ſunt clauſi. Quare magis his locis nemo poteſt durare. Et rurſus ab autūno uſq; ad uer, hoc eſt, à chelis uſq; ad arietem perueniens efficit his locis ſex menſibus perpetuis diem, in quibus ante noctem demonſtrauimus, Econtrario autē noctem his qui boreo polo ſunt proximi. Sed de hoc ante diximus. Neq; enim mirū eſt hac collatione ſphæræ id euenire. Erecto enim boreo polo neq; unq; occidente euenit ut corpora quæq; quæ ei proxima ſunt circulo ſero occidere uideantur. Id ex hoc intelligere licebit. Cum in his partibus ſphæræ habitetur quæ pars eſt ab æſtiuo circulo ad orbem qui arcticos uocatur, & de arctico circulo hoc eſt de duabus urſis & dracone, caput draconis maxime niti ipſo circulo uideatur, ita ut is qui engonaſin uocatur, inter æſtiuū & arcticum locatus, caput draconis premere intelligatur, qui-

quicunq; ut ante diximus ad ipſum caput draconis habitant ita longo die utuntur, ut eis ne tertia quidem horæ pars in unaquaq; nocte obtingat. Itaq; Aratus ait.

Κείνη που κεφαλὴ τῇ νίσσεται ἧχί περ ἄκραι
μίσγονται δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ ἀλλήλῃσι.

Item Cicer. dicit, Quod caput hic paulum ſeſe ſubito'q; recondit.
Ortus ubi atq; obitus parte admiſcentur in una.

De hoc Home. quoq; in Odyſſea, qui ita breuem noctem eſſe dicit, ut paſtores cum alii exigant, alii reducant pecus, poſſint alius alium audire, cum unus propter noctem pecus reducat, alter propter lucem exigat: ſed nos ad propoſitum reuertamur.

TErtius ab æſtiuo circulo qui hyemalis uocatur, his corporibus & eorũ partibus finitur. Nam medium capricornum diuidens, & pedes Aquarii, per caudam piſtricis ut traiectus uidetur. Diuidit etiam leporem fugientem à cruribus, & quadam parte corporis, & canis ſequentis pedes, & nauis ipſius puppim. Centauri'q; ceruices à reliquo corpore diuidit. Scorpionis extrema cauda, quod acumen uocatur, eodem circulo coniungitur. Sagittarii arcus codẽ orbe deformatur. Huius orbis infra terram ſunt, de partibus octo, partes quinq;, ſupra terram autẽ tres, itaq;, it breuior dies nocte, ut ante demonſtrauimus.

QVartum circulum zodiacum eſſe Aratus demonſtrat, de quo ante diximus, & poſterius dicemus. Sed Aratus non ut reliqui Aſtrologi ab ariete duodecim ſigna demonſtrat, hoc eſt uere incipiẽte, ſed à cancro, hoc eſt, ipſa æſtate. Nos autem quoniam ab ariete incipimus, ita protinus dicemus. In hoc enim circulo ſic duodecim ſigna figurantur. Aries, Taurus, Gemini, in his tribus ſignis uer demonſtratur, & æquinoctium uernum. Cancer, Leo, Virgo, in his ſignis maxime æſtas conficitur. Sed Sol incipit à Virgine iam tranſire ad æquinoctiũ autumnale. Chelæ Scorpius, Sagittarius, in his tribus ſignis autumnus efficitur, et æquinoctium autumnale. aCpricornus, Aquarius, piſces, in his tribus ſignis ſol hyemem conficere demonſtratur. Et ſi t nulla ſunt ſigna. xii. ſed xi. ideo quod Scorpio magnitudine ſui corporis duorum locum occupat ſignorum. E quibus prior pars Chelæ, reliqua autem Scorpio uocatur. Priores enim aſtrologi cum omnes res ad duodecim partes reuocarent, ut mẽſes, & horas, & latitudinem ſignorum. Itaq; & ſigna per quæ res omnes ſignificãtur. xii. eſſe uoluerunt.

SEd quoniã ſeptẽ circulis in procemio propoſitis, de quatuor circulis mentionem fecimus, ne ſeptem ex ordine demonſtratis, aliquid à nobis obſcurius dictum uideatur, de ſeptem ſuperant iii. arcticos, antarcticos, & ille qui Lacteus uocatur. Itaq; de his dicere incipiemus. Arcticon igitur orbem ſuſtinet caput draconis cum reliqua corporis parte. Cepheus autem pectore ſuo circulum iungit, eodem orbe nituntur & pedes maioris urſæ. Præterea ſedile Caſſiopeiæ cum pedibus eius nititur ipſi circulo, & de dextro pede genu'q; ſiniſtro, et pedis prioribus digitis eius, qui engonaſin uocatur, & manus ſiniſtra Bootis exteriori parte circuli peruenit coniuncta. Ad antarcticon autem circulum peruenit extrema nauis Argo, pedes'q; Centauri poſteriores adiunguntur. Priores autẽ propẽ contingere. Et ara uidetur propẽ affixa Eridani'q; fluminis extrema ſignificatio.

REliquum eſt nobis diffinire quem ſupra Lacteũ orbem demonſtrauimus. Ipſe enim deuidit oloris extremam ſiniſtram pennam, quæ extra æſtiuum peruenit finem. Præterea tranſit manum dextram Perſei, & ab humero ſiniſtro aurigæ perueniens ſub manum eius dextrã. Et geminorum genua et pedes eius ſigni quod Procyon uocatur. Hic diuidens æquinoctialem et æſtiuum circulum, tangit extremum finem mali, qui in argo naue defixus uidetur. Deinde rurſus reuertens, genua centauri diuidit à reliquo corpore, & extremam caudam terminat ſcorpionis & arcum mediũ Sagittarii, et aquilæ dimidiã partem per eius tranſiens pennas.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

QVoniam de hiſce rebus expoſuimus ordine, mundi rationem, et quemadmodum moueatur protinus dicemus, & in duodecim ſignorū exortu quę deinde corpora conſequantur, & quæ perueniant ad occaſum. Conuenit nobis mundum ab exortu ad occaſum conuerti: ideo quod uidemus ſtellas exorientes, ad occidentem conuerti. Sic enim primū poterimus ſcire quid ſit exortus, & quid occaſus. Si quis enim noſtrum aliquis aſtiterit cōtra exorientem ſolem, neceſſe eſt arctos nobis à ſiniſtris partibus eſſe. Cum id ita fiat, illud quoq; neceſſe eſt, ut omnia è dextris partibus exorta, in ſiniſtris occidere uideantur, de quo & ante diximus. Igitur cum uideamus ſtellas exoriri, et occidere, neceſſe eſt mundum quoq; cum ſtellis uerti. Sed nonnulli aiunt, nihilominus id euenire poſſe, ut ſic ſtante mundo, ſtellę & exoriantur et occidant, quod fieri nō poteſt. Si enim ſtellæ uagæ feruntur, neq; mundus ipſe uoluitur, non poſſunt corpora ſtellis figurata incolumia et certa permanere. Illud enim uidemus in toto mundo ſtellas erraticas eſſe. v. neq; horum curſum quenq; poſſe diffinire. Aratum ipſum quoq; negare ſe difficiles eorum curſus interpretari poſſe. Quomodo igitur cum quinq; ſtellas nemo poſſit obſeruare, tot millia quiſq; poſſit peruidere, niſi qui permittat hoc, curſus ſtellarum poſſe eſſe, & nihilominus figuras corporum permanere, quod ſi non eſt, tota ſphæra ad irritum reuocabitur. Quicunq; enim ſphæram fecerit, non poterit efficere, ut ſphæra ſtante, nihilominus ſtellæ uerſentur. Illud etiam uidemus in extrema cauda draconis ſtellam eſſe, quæ in ſe uerſatur, & in eodem loco conſtet. Quod ſi omnes ſtellæ uagæ feruntur, hanc quoq; loco moueri neceſſe eſt, quod non euenit. Igitur neceſſe eſt mundum quoq; non ſtellas uerti. Quoniam oſtendimus mundum cum ſtellis potius quàm ſtellas per ſe uerti, nūc reliqua dicemus.

CVm enim traditum ſit nobis prius noctem quàm diem ferri, noctem dicemus umbram terræ eſſe, eam'q; obſtare lumini ſolis. Et ſi nonnulli dixerunt in ſolis curſu euenire, ut cum peruenerit ad eum locum ubi occidere dicatur, ibi montium magnitudine à nobis lumen auerti ſolis, & ita noctem uideri. Quod ſi ita ſit, nimirum eclipſim ſolis uerius quam noctem diximus. Sed aliter eſſe ex ipſa ſphæra licebit intelligere.

HOrizon enim diuidens ea quæ uidentur, & quæ non apparent, ita diffinit ſphærā, ut ſemper ſex ſigna de duodecim in hemiſphærio uideant̄ ſuper terrā, ſex aūt ſigna ſint infra ſub terra. Igitur cū in uno eorū ſol nixus ferri uideatur, ab eo circulo qui horizon uocat̄ exoritur. Itaq; incipit lucere. Cumq́; nihilominus ipſe mundus uertatur cum reliquis ſignis. Sed quò facilius intelligatur, ponamus ſolem eſſe in Ariete à quo duodecim ſigna inſtituimus numerare. Igitur cum ſol ſit in Ariete eo exoriēte dies eſt, qui cum uertēte ſe mundo peruenit ad eum circulum qui Meſembrinos uocatur, efficit diei partem dimidiam. Sed ſic etiam facilius intelligitur & rurſus ab eodem ariete incipiemus. Cum aries eſt exortus, præter eum ſigna ſunt in ſuperiore hemiſphærio: Piſces, Aquarius, Capricornus, Sagittarius, Scorpio. Horum cum tria ſigna occiderint, hoc eſt, Scorpius, Sagittarius, Capricornus, exorta ſunt tria quæ arietem ſequuntur, hoc eſt, Taurus, Gemini, Cancer, tum fieri dimidium diem neceſſe eſt, & arietem peruenire ad eum quem Meſembrinum eſſe circulū ſupra diximus. Cum autem cum reliquis ſignis ipſe aries occidit & exortus eſt leo, uirgo, tum chelæ exoriuntur, & in ſuperiore hemiſphęrio ariete occidente uehuntur. Quæ cum occiderint, rurſus aries exortus efficiet lucem. Sed ne in dubium ueniat, cum ariete occidente dixerimus chelas exoriri, quid de reliquis ſignis ſiue ſphæra poſſet intelligi, ſic inuenietur. In quocunque ſigno ſol fuerit exoriens, quodcunque ab eo ſigno ſeptimo loco fuerit, id noctu primum exorietur, et ita cōficiet curſum. Mundus enim ipſe ſemel in die ac nocte uerti uidet̄. Itaq; euenit, ut ipſa ſigna. xii. ſemel in die ac nocte uideri poſſint. Sed ne ſolis curſus, de quibus poſtea ſumus dicturi, potius q̄ quod ante cœpimus, enumerauerimus, ad inceptū reuertemur. Diximus enim principium

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

pium mundi eſſe noctem, deinde diem. Inter noctem & diem præter umbram terræ nihil intereſſe arbitramur. Sed quoniam ſignorum ſupra & corporum exortus inſtituimus ad hoc perueniemus.

IGitur uertente ſe mũdo per utroſque polos & axem quem ſupra dimenſionem ſphætæ diximus eſſe, & ita ſphæra collocata, ut unus polus ſemper ſit ſupra terram, alter nunquam exoriatur neceſſe eſt. Arctus quoque, & reliqua corpora quæ ſunt in arctico circulo nunquam occidere, reliqua autem omnia exoriri & occidere, quod inferiora ſint ab eo circulo quem nunc occidere diximus. Id enim poſſe fieri hæc edocet cauſa. Videmus apud extremum draconis, quod maxime arcticon extra circulum prouidet, quod quodam tempore ita occidere exiſtimatur, ut exortus cum occaſu permiſceatur, ut & ante diximus. Si autem pars aliqua occidere de ſummo circulo uidetur, neceſſe eſt omnia, quæ ſunt inferiora exoriri & occidere. Igitur conuenit nobis ſidera uertente mundo occidere & exoriri. Prę terea hac inclinatione cæli, cum unus circulus ita ſit erectus ut nunquam occidat, alter ita ſit terræ ſubiectus, ut nunquam exoriatur, quicunq; circuli fuerint in ſphæra, hoc eſt, ab æquinoctiali ad polum, qui Boreus appellatur, nullus erit eorum qui non maiorem partem circumductionis habeat ſupra terram. Qui autem ab æquinoctiali fuerint circulo ad eum polum qui Notius appellatur, omnes inferiorem partem maiorem habebũt quàm ſuperiorem, & quanto magis ad polum notium acceſſerint, hoc maiorem partem ſub terra habere perſpicientur. Et quãto magis ad boreum finem tenerint, hoc maiorem partem circuli ſupra terram tenere uidebuntur. Quo enim erectior ipſe polus fuerit, hoc magis & circuli eius erectiores uidebuntur. Quod cum ita ſit, ſi duo ſidera ſimul fuerint orta unum ab arctico alterum ab antarctico circulo, ſerius occidet id ſidus quod ab arctico circulo fuerit exortum: Ideo quod maiorem habet circunductionem ſphæræ, quàm quod à notio polo eſt ortum. Si autem ſimul occiderint, ſerius exorietur id ſignũ quod ab antarctico fuerit exortum, ideo quod tota illa collatio mundi maiorem partem habeat ſub terra, quàm illa pars quæ in boreo polo eſt finita. Et non modo ſigna quæ ſunt ad arcticum finem collocata, præſtantibus corporibus aut ſerius occidunt, aut ante exoriuntur quàm ea quæ notio polo depinximus, ſed ipſa quoq; corpora inter ſe diſſentiunt, ut ſi quod inferius ſit ſignum & id cum ſuperiore exoriatur, tamen ſerius occidat. E contrario itaque ſi qua ſunt ſigna ab ęquinoctiali circulo ad notium polum figurata, horum ſi qua ſigna pariter exorta fuerint, citius occident quæ proxime polum accedãt. Euenit etiam ut non modo quæ ſimul ſint exorta ſidera ex his ſerius occidant, quæ proxime arcticum circulum ſunt collocata, ſed etiam ſi qua eorum ante exorta fuerint, quæ ſunt ad notium polum finita, tamen ante occidant, quàm ea corpora quæ in boreo polo figurata eſſe ſupra demonſtrauimus, ideo quod maiore circunductione ſphæræ utuntur ea corpora, quæ æquinoctiali circulo ad arcticum finem ſunt conſtituta. Igitur oſtendimus qua inclinatione mundi ſphæra ſit conſtituta. Nunc ad duodecim ſigna reuertemur, & quorum exortu quæ de reliquis corporibus occidant aut oriantur commemorabimus, & initium ab ariete faciemus.

ARietis exortu, ſiniſtra pars Andromedę prouenire, Ara autem occidere uidetur. Cum ſidere eodẽ exorit̃ & Perſei caput uſq; ad umbilicũ, ut dubiũ fore uideatur, zona eius utrum uſque extremo Ariete, an tauro primum exoriente prodeat ad lucem. *Aries.* Tauro autem exorto quæ prius dubia fuerint omnia ſunt certa. Nam & Ara omnino occidit & Perſeus totus eſt ortus, & aurigæ caput cum reliquo corpore dumtaxat ad ſiniſtrum pedem uidetur, & piſtrix à cauda exoriens proſpicitur. *Taurus.* Hoc ſigno primum occidere Bootes uidetur & ſi cũ quatuor ſignis occidit, neq; tamen totus ad terrã poteſt uenire. Nã manus eius ſiniſtra circulo arctico cõcluſa, neq; orit̃, neq; occidit. Geminis exoriẽtibus tota

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Gemini. iam piſtrix, & fluminis Eridani prior pars apparet, & Orion exoriri uidetur. Occidit autem Ophiuchus à pedibus genuum fine. Cancer exoriens obſcurat dimidiam partem *Cancer.* coronæ, piſtricisq́ caudam, & notium piſcem, et caput cum reliquo corpore ad umbilicum eius, qui Engonaſin uocatur. Ophiuchum à genubus ad humeros, & anguem totum præter caput & ceruicem, quæ ex æſtiuo circulo tendit ad coronam. Bootem propè totum, terra tenet tectum. Exoritur autem & Orionis corpus ad zonam, & Eri- *Leo.* danus totus apparet. Exortu leonis reliqua pars occidit, coronæ cum capite & ceruicibus, anguis & Ophiucho, Engonaſin autem qui uocatur, eius præter ſiniſtrum genu et pedem nihil apparet, & Bootes totus obſcuratur. Exoritur autem caput hydræ cum lepore toto, & Procyon cum pedibus prioris canis & aquila tota. Virgo autem exori- *Virgo.* ens, non pauca ſidera obſcurat. Nam ſtatim lyra occidit cum ſagitta & delphino, & oloris à capite corpus uſq; ad caudam propè occidit, & fluminis prior pars & equi caput cum ceruicibus. Exoritur autem hydra ſine crateris, & canis totus, & nauis argo ſine totius ueli. Chelis exorientibus uidetur & Bootes exoriens totus, & tota nauis appa- *Libra.* ret argo, hydraq́ præter cacumen extremum caudæ, quod eſt ſub terra. Exoritur etiam genu et ſura eius dextra, qui engonaſin uocatur. Hunc eadem nocte occidere et exoriri licet uidere. Reliquum autem corpus, cum ſcorpionis & ſagittarii prouenit parte. Præterea cum Chelis exoritur cauda centauri. Occidit reliquum Pegaſi corpus, & oloris extrema cauda, & Andromedæ caput cum umbilico Pegaſi, & piſtrix reliquo corpore ad ceruices, ut caput eius ſolum uideatur, & caput Cephei pendens ad piſtricis occaſum, cũ manibus & humeris peruenit ad terram. Scorpione exoriente duæ partes flumi- *Scorpio.* nis occidunt, & reliquum corpus Andromedæ cum capite Cephei. Occidit etiam Cepheus capite ad humeros, quæ pars eſt extra arcticum circulum conſtituta, obſcuratur etiam Caſſiopeia reſupinata occidens. Exoritur autem corona quæ ante centauri pedes iacere exiſtimatur, & hydræ reliquum, quod caudam eſſe ſupra diximus. Prouenit etiam & corpus centauri, quod equina figura uidetur, & ipſius hominis caput, & hoſtiam quam tenere eum ſupra diximus. Deniq; ad id corpus quà ſine pedes eius ſunt priores. Ophiuchi autem duntaxat caput exoritur, & ipſius anguis caput, quod eſt contra cancrum. Sagittarium exorientem Ophiuchus totus exo- *Sagittarius.* riens inſequitur, & anguis qui ab eo tenetur, caput eius qui engonaſin uocatur. Et ſiniſtra manus eiuſdem. Deniq; lyra tota cũ Cephei capite & humeris exit ad lucem.

Occidit autem canis maior cum Orione toto & lepore, & aurigæ ſuperiore parte corporis. Prætera caput & pedes eius. Occidit etiam totus Perſeus præter crus & pedem dextrum. Argo autem puppim ſolam relinquens peruenit ad terram. Capri- *Capricornus.* cornus exoriens, hæc ſidera ad terram premere uidetur, reliquam figuram nauis & ſignum quod Procyon uocatur. Eodem tempore & reliquum corpus occidit Perſei. Exoritur autem olor cum aquila & ſagitta, & ara quam proximam eſſe notio polo diximus. *Aquarius.* Aquarius exoriens, ad dimidiam partem corporis equi pedes ſecũ de terra ducit, & caput cum ceruice Pegaſi. At etiam centaurus à cauda ad humeros uirilis corporis occidit, cum hydræ capite, & ceruicibus. Piſcibus exorientibus occidit reli- *Piſces.* quum hydræ corpus, & ipſe centaurus. Exoritur autem piſcis qui notius uocatur, et Andromedæ dextra pars corporis.

De ſole & luna & cæteris planetis.

SIc igitur exorientibus duodecim ſignis, reliqua corpora occidere & exoriri uidentur. Sed ut ante diximus, nunc protinus de ſolis curſu dicemus. Neceſſe eſt enim ſolem, aut ipſum per ſe moueri, aut cum mundo uerti uno loco manentẽ. Quod ſi maneret, neceſſe erat eodem loco occidere et exoriri, quo pridie fuerit exortus, quemadmodum ſigna eodem

loco

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

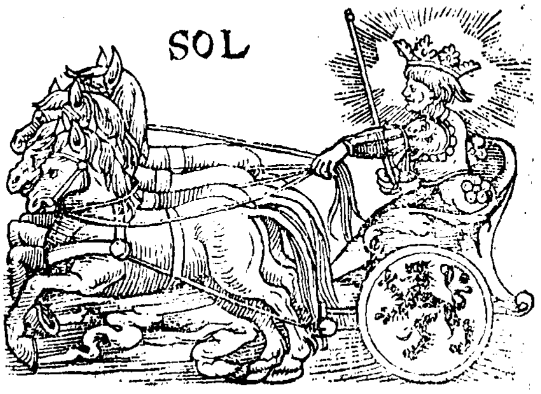

loco ſemper oriuntur & occidunt. Præterea ſi ita eſſet, neceſſe erat, dies & noctes omnes æquales eſſe, ut quàm longus hodiernus dies fuerit, tam longus ſemper ſit futurus. Item nox ſimili ratione ſemper æqualis permaneret. Quod quoniã non eſt, illud quoq; neceſſe eſt, cum uideamus eſſe dies inæquales, & ſolem alio loco hodie occaſurum, & alio heri occidiſſe. Si igitur aliis locis oritur & occidit, neceſſe eſt eum moueri, non ſtare, ſolem autem contra mundi motum currere, ſic poſſumus intelligere: euenit enim ut duabus ex cauſis ſidera nõ poſſimus uidere. Quarum una eſt cum abierint infra terram, noſtrum quoq; effugere cõſpectum, ita ut inferius hemiſphærio *oſtenditur. Altera autem eſt ratio quod propter fulgorem ſolis et uim maximam luminis ſidera obſcurentur, ſiue quod ſtellis obſiſtit, ne candor earum ad noſtros perueniat aſpectus, ſiue ſua magnitudine luminis officit oculis noſtris ne præter eius ignem aliam rem ſuperiorem perſpiciamus. Quod magis ueriſimile uidetur. Neq; enim ſolis ignem eiuſmodi uidemus, cuiuſmodi reliquos ignes intelligimus, Sed ita lumen auertit noſtrũ, ut ipſe quoque nobis non igneus, ſed albus eſſe uideatur. Præterea in unaquaq; *nocte, †duodecim ſigna neceſſe eſt apparere. Ideò quod uno ſigno ſol ipſe nixus, iter conficere uidetur, cuius figuram corporis ipſe ſuo lumine obſcurat. Cum eo enim ſigno & occidere & exoriri uidetur. Nonnulli dicunt nos †undecim ſigna duntaxat hac ratione perſpicere poſſe, ſi in eius ſigni prima nouiſſimáq; parte conſiſtat. Habét enim duodecim ſigna partes eiuſdemmodi, ut unumquodq; eorum in longitudine habeat partes xxx, in latitudine autem partes duodecim. Itaq; euenit ut in longitudine ſignorum annus ſit, in latitudine autem ſinguli dies ſint. In prima parte ſigni nihilominus nos reliquum corpus eius ſigni uidere poſſe nonnulli dicunt. Simile ratione & ſi fuerit in extrema parte ſigni, quod fieri non poteſt. Nam cum ſol ſit in qualibet parte ſigni & exoriatur, ita magnum uidetur habere fulgorem, ut omnia ſidera obſcuret. Illud tamen poteſt euenire, ut cum ſol ſit in prima parte ſigni & occidat, reliquum corpus eius ſigni appareat. Sed certius & uerius eſt undecim ſigna quàm duodecim apparere poſſe. Præterea quæritur quare ſol cõtra mundi inclinationem currens uideatur cum ipſa ſua ſphæra occidere & uerti. Nam ſi ſol contra ſiderum occaſum curreret, de ariete ad piſces, non ad taurum tranſiret. Exoriri etenim antè piſces quàm aries & occidere perſpiciũtur, & ita mundus uerti uidetur, ut prius piſces quàm aries occidant. Itaq; diebus xxx. ſol in ariete currens, & eius corpus obſcurans, ſic duntaxat apparet ſol, ut ex eo loco quo aries exoriri uideatur, & poſt triginta dies ſol uideatur ab eodem loco ſurgere, ex quo loco taurus ante exoriri uidebatur, igitur apparet ſolem ab ariete ad taurum tranſire. Quod ſi ita eſt, neceſſe eſt eum contra mundi inclinationem currere. Quare autem euenit ut antè diximus, quod uidetur cum mũdo ſol uerti, eius ſimilis hęc cauſa eſt, ut ſi quis in nauiculæ roſtro ſedẽs, inquirat ad primũ tranſire, & nihilominus ipſa nauis iter ſuũ cõficiat. Ille quidẽ uidebitur contra nauiculæ curſum ire, ſed tamen eodẽ perueniet quò nauis. Hoc autẽ ſic etiam facilius intelligitur, ſi nauim diuiſeris in partes ccclx. queadmodum ſol diebus ccclx. ſimul mundũ tranſigit, eodẽ modo ut ante diximus ſit diuiſa, et in una parte

Fortaſſe die ac nocte †*undecim alij duodecim alij*

parte de ccclx. conſtituatur quilibet eorum. Nauis autem habet unius diei curſum, ille quidem contra nauim ire, ſed cum ea ad locum definitum peruenire intelligeretur. Non enim extra nauim eſt, quia roſtro ad puppim tranſit, ſed ipſa naui continetur. Item ſol cum per ipſum mundum iter, conficiat & eo contineatur, uidetur contra mundum ire, ſed cum eo peruenit ad occaſum. Cum enim mundus trecenties & ſexagies ſe conuertit, tunc ſol iter annuum conficit.

Eſt qui conſpicuus ſuper hos quæſiuit in aſtris
Auſus habere deum ſolem, cui tramite recto,
Conditio impoſita eſt uigilem tolerare laborem.

Luna.

QVoniā de Sole quę uiſa ſunt nobis utiliſſima eſſe literis mandauimus, nunc de Luna dicemus, & ſi alta conati perſcribere, † uelut natura uoluminis ad hoc loci deuenimus ne nōnullis incaute huius rationē reliquētes, aut propter magnum laborem defeciſſe, aut inſcientia ſuperati, nō ualuiſſe perſequi uideamur. Nos aūt non illorum exiſtimationis timendæ cauſa perſequi inſtituimus, ſed conſuetudinis noſtræ rationem demonſtraſſe. Sed quod alterius quæri uolumē hoc perlecto non uoluimus, nec tam diu rem cogitatam ſcripto ad aliorum deſiderium adducere, præterea cum reliqua omnia diligētiſſime perſecuti fuerimus, alienum uidetur eſſe nos non eandem perſequi cauſam. Quare ſicut ante diximus, ad inceptum reuertemur, & neceſſario totidem uerbis de Luna et Sole dicemus, ita. Luna à Sole per alios exortus & occaſus neceſſe eſt moueri, non ſtare. Idq; facilius quàm de Sole licet intelligere, neq; enim tā magnus ardor eius eſt ut officiat oculis noſtris, neq; ut ſol dies. xxx. unoquoque ſigno uehitur, ut difficile ſit intellectu quanta particula luminis aut ipſius ſigni ſupereſſe uidetur cum ad aliud tranſierit ſignum. Lunam enim cum xii. ſigna diebus xxx. percurrat licet intelligere duobus diebus & ſex horis, in alio ſigno eſſe. Hanc autem cum à Sole lumen accipiat, & ita nobis lucere uideatur, nō eſt uériſimile, de tam multis cauſis potius eam cōſtare quàm moueri. Si enim ſuo lumine uteretur, illud quoque ſequebatur, eam ſemper æqualem eſse oportere, nec die triceſimo tam exilem, aut omnino nullam uideri. Cum enim totū tranſegerit curſum, ſola autem ad aliud tranſire ſignum intelligatur: præterea ſi ſuo lumine uteretur, huius nunquam eclipſin fieri oportebat. Sed ne dubium fiat quare ſolis eclipſis fieri poſsit, qui utriſq; lumen dare ſupra ſit dictus. Lunæ autem non facile fiat cum alieno lumine utatur. Eius hæc uerisſima, ut arbitramur, eſt cauſa. Luna enim cum ex toto mundo & omnibus ſtellis maxime terræ proxima uideatur, & ad acies noſtras perueniat. Et quodam tempore torrens perueniat ad eundem locum ſigni quo ſol uehitur, obſeruare lumen eius à noſtro conſpectu uidetur. Hoc autem maxime euenit die nouiſsimo cum Luna tranſierit iam in duodecim ſigna, & cum ſol ad aliud ſignum tranſire uideatur, & proxima fiet illi. Quod euenire, ſic etiam poteſt intelligi, ut ſi quis alicui manum planam ad oculos admouerit, quanto magis ſic fecerit, hoc minus ille uideri poterit, & quanto longius ab eo diſceſserit, hoc magis illi omnia poterunt apparere, ſimili ratione, cum Luna ad ſolis locū peruenit, tūc proxima eius uideř eſse, et radio eius obturare, ut lumen emittere nō poſsit. Cum aūt luna ab eo loco diſceſserit, tūc ſol lumen eiicit, & ita ad noſtra adiicit corpora.

Vt pro natura uolumē ſit, hæc uerba quidā ad dunt hoc loco

Lunæ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Lunæ autẽ eclipſis ſic euenit, cum prope dimenſione ſit Luna, cum abierit ſol ſub terram duntaxat hoc modo, ut per mediam terram ſi quod directum traieceris cõtingere poſſit ſolem ſub terram, Lunam autem ſupra terram. Quod cum ita euenit, neceſſe eſt ſolis radios propter magnitudinem terræ ita eſſe dimiſſos, ut lumen eius, quo luna lucet, non poſſit ad eam peruenire, & ita exiſtimatur fieri eclipſis lunæ. Quæ ſi ſuo lumine uteretur, licebat ne apparere quidem nunquam ſolem, ideo quod luna nihilominus luceret, ſic nanq; accipit lumen, ut luceat cum ſol uenerit per terras, ſed non ut aliquem locum concluſiorem totumq; ſpacium impleat lumine. Si quis noſtrum ſteterit in eo loco, quo ſol minime lucet, reliquis partibus lumen à ſole accipiens præbebit. Id in luna fieri inuenitur, eam ſolis lumine accepto lucere nonnulli exiſtimant reuibratione, nõnulli exiſtimant, cum dicitur Sol in ariete aut in quolibet ſigno eſſe, eum ſupra ipſas ſtellas arietis iter facere. Qui autem hac ratione utuntur, longe à uera ratione errant. Nam neq; Sol neq; Luna proxime ſidera apparent. Hac etiam de cauſa nonnulli ſeptẽ ſtellas erraticas finxerunt, adiungentes eodem Solem & Lunam, quod cum quinq; ſtellis feruntur, Luna enim proxime terram eſt. Itaq; diebus xxx. totum mundum exiſtimatur tranſire. Id hac euenit ratione, ſi circulos quis intra zodaici ambitum fecerit, eosq; ſic hoc interuallo finxerit, ut terra ſit in medio, & unam à terra ad Lunam menſionẽ fecerit, quam Græci τόνον appellauerunt. Hunc autem quia nõ certum ſpacium potuerunt dicere, tonon dixerunt, igitur abeſt Luna à terra tono uno. Hac igitur re, quod breuiſſimo circulo deuehitur diebus xxx. ad primum peruenit† ſignum. *circulum*

Deniq; cum Luna eſt, ſub luſtri ſplendet amictu.
Quum ſuccincta iacet calamos, Latonia uirgo eſt,
Quum ſubnixa ſedet ſolio, Plutonia coniunx.

Ab hoc circulo abeſt circulus† tonon dimidium quo loco Mercurii ſidus uehitur. *aliȝ ſemitonio* Itaq; diebus xxx. ad alterum ſignũ tranſiens tardius, ab hoc circulo abeſt † tonum dimidium *tono dimidio* quo loco iter ſuũ Veneris dirigit aſtrũ, tardius quàm Mercurii ſtella conficiens curſum. Tranſit enim ad aliud ſignum diebus xxx. Supra huius ſtellam ſolis eſt curſus, qui abeſt ab Heſpero, quę eſt Veneris ſtella, medietate toni. Itaq; cum inferioribus pariter peruolãs uno anno, id eſt duodecim ſigna percurrit, tricesimo die ad aliud tranſiens ſignũ. Supra ſolẽ igitur et eius circulũ Martis eſt ſtella, quę abeſt à Sole tono dimidio, itaq; dicit̃ diebus lx. ad aliud ſignũ trãſire. Hunc ſupra Iouis ſigno orbẽ eſt ſtellã, quę abeſt à Martis hemitono. Itaq; uno anno ad alterũ tranſit ſignũ. Nouiſſima ſtella Saturni, quæ maximo uehitur circulo, hęc aũt tono diſtat à Ioue, itaq; annis xxx. xii. percurrit ſigna. Ab ipſorũ tamen ſiderũ corporibus Saturnus abeſt tono uno et dimidio. Hac igitur ratione potes ſcire neque ſolẽ, neq; lunã contingere ſtellas, & nihilominus per zodiacum circulũ uerti. Hinc etiam poſſumus intelligere, lunam minorem eſſe ſole. Omnia quæ proxima ſunt nobis maiora neceſſe eſt eſſe, quàm quæ longo diſſidente interuallo uidemus. Igitur Lunam uidemus proxime nos eſſe. Neq; eam maiorẽ noſtro aſpectui eſſe, ꝙ ſolem. Illud quoq; neceſſe eſt cum ſol nõ longe abſit à luna, & à nobis maior uidetur, ſi prope acceſſerit, multo maiorem futurum. Præterea neceſſe eſt ut ante diximus, aut nullam ſtellam eraticam eſſe, aut Solem pariter cum Luna, ut reliquas ſtellas errare. Si enim quiſquam mihi poteſt demonſtrare quinq; ſtellarum curſum, & dicere, quod hodie quæq; coram ad aliud tranſeat ſignum, quemadmodũ de Sole & Luna fieri uidemus, & nihilominus ſuum efficit curſum, non eſt erratica. Si autem dubium eſt quod hodie tranſeat, & ad aliud ſignum compari ratione cum Luna feratur, & ſuum circulum dirigat quemadmodum ſtellæ quæ ſunt dubiæ, neceſſe eſt has quoq; errare, ſed non euenit ut errent, præſertim cum ſuo tempore ad curſum reuertantur. Igitur ne ſtellæ quidem, cum certo tempore ad ſuum ſignum reuertantur, poſſunt errare, niſi forte uolumus accipere excuſationẽ, quod duo corpora magna facilius poſſunt obſeruari, quàm ſingulæ ſtellæ, quæ non certos curſus conficientes uidẽtur apparere.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

De Venere.

Sed ſtellas quinq; nonnulli has aiunt eſſe Veneris, Mercurii, Iouis, Saturni & Martis, è quibus eſſe maximam colore candido, nomine Heſperum, & eam appellari Venerem. Hæc ſtella non abeſt à ſole lōgius duobus ſignis: ſubter eius circulum collocata, ſicut ante diximus. Apparens aūt maxime noctu, ſed toto menſe non plus indeficiens poteſt uideri. Sed totus Heſperus in certos efficit curſus, non eodem tempore ad præteritum tranſiens ſignum.

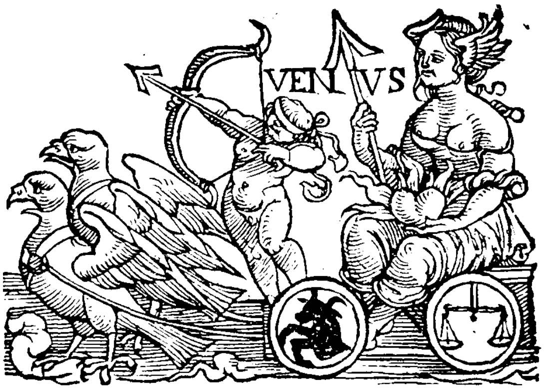

De Mercurio.

Secūda ſtella eſt Mercurii, nomine Stilbon, totus acuto lumine, ſed in aſpectum non magnus, hic aūt à ſole nō lōgius abeſt ſigno uno, qui ſemper eoſdē curſus efficiens, modo nocte prima, modo aūt ad ſolis exortus incipit apparere, nōnunquā etiam perpetuo ſignis quatuor eſt cum ſole, rediens autē, cum ſole non amplius eſt, quàm tertiā partē ſigni.

De Ioue.

Iouis aūt ſtella, nomine Phęton, corpore eſt magnus. Figura aūt ſimilis lyræ, hic aūt duodecim ſigna annis totidem tranſigere exiſtimatur, et unoquoq; anno nuſquā apparere dicitur, non minus dies triginta, nō plus quadraginta, ſed tunc maxime obſcuratur cum occidit cum ſole. Exoriēs autem apparet antequam ſol.

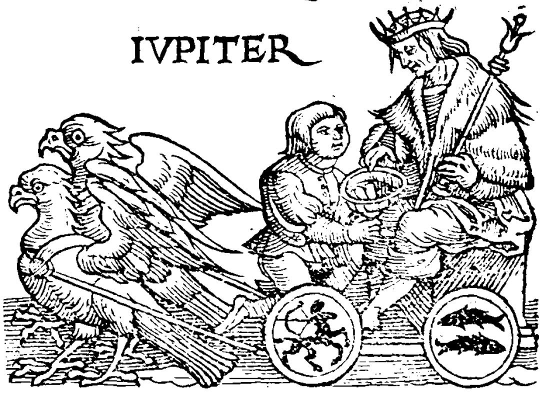

De Saturno.

Saturni ſtella apud Ciceronē 2 de nat. Deorū Phænon dicitur

Solis ſtella nomine Phaëton, corpore eſt magno, colore aūt igneo, ſimilis eius ſtellæ, quæ eſt in humero dextro Oriōis. Hic per duodecim ſigna aſſidue ferri uidetur, nōnunquam etiam cum ſolis ipſius ſideribus apparet, modo aliis partibus adiectis circuli, hanc ſtellam nōnulli Saturni eſſe dixerūt. Redire autem ad ſignum annis triginta, & quod annis non apparere, non minus dies triginta, nec amplius quadraginta.

De Marte.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

De Marte.

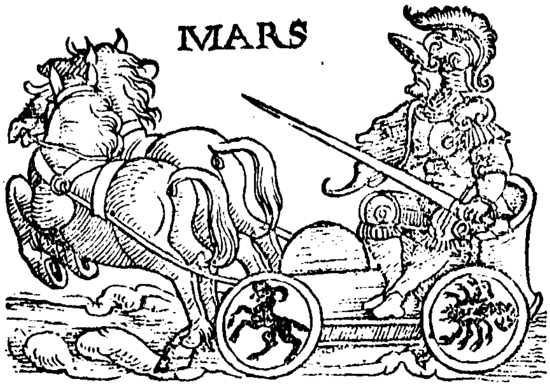

REliquũ eſt nobis de Martis ſtella dicere quæ nomine Pirois appellatur. Hęc aũt non magno eſt corpore, ſed figura ſimilis eſt flãmæ, nonnunquã autem cum ipſius ſolis ſideribus concurrens omnia peruolat ſigna, ſedens ad primum ſignum non longius biennio.

QVod ad quinqꝫ ſtellas attinet, hucuſqꝫ ſatis arbitramur dictum, nũc autem demonſtrabimus quibus de cauſis menſes intercalentur. Quoniam tempus omne metimur die & nocte, menſe & anno, ſunt qui diẽ nobis diffinierũt, quamdiu ſol ab exortu ad occaſum perueniat. Noctis autẽ ſpacium conſtituerunt eſſe, quãdiu ſol ad occaſum, rurſum ad exortum reuertatur. Menſem aũt quamdiu luna zodiacum circulum perducat. Annum autem uoluerunt eſſe, cum ſol ab æſtiuo circulo redit, & zodiacum ad id ſignum unde incipiebat permetitur.

Reliqua deſunt.

SPHAERA MVNDI.

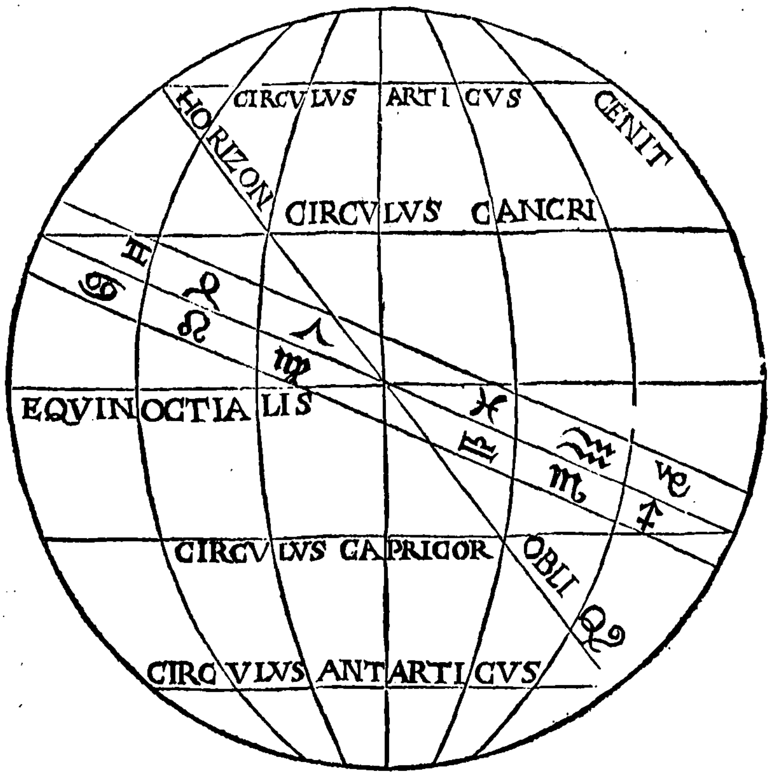

PALAEPHATI GRAECI SCRIPTORIS DE NON CREdendis fabuloſis narrationibus opuſculum, Philippo Phaſianino Bononienſe interprete.

PHILIPPVS PHASIANVS LECTORI.

PAlæphati huius à nobis de græco in latinum idioma tranſlati, præter Euſebium, autorem prouerbiorum Grȩcorum, & cæteros, mentionem & Suida in collectaneis ita fieri obſeruauimus. Παλαίφατος πάριος ἢ πριηνεὺς γεγονὼς κατὰ Ἀρταξέρξην, ἀπίστων βιβλία ε̄, τινὲς δὲ ταῦτα εἰς τὴν Ἀθήναιον ἀναφέρουσι. hoc eſt, Palæphatus Parius ſiue Prienenſis, tempore Artaxerxis fuit, incredibilium libros quinq; ſcripſit, quidam tamen hæc in Athenæum referunt. Celebratur quoq; alius quidam nomine Palæphatus Abydenus, hiſtoricus temporibus Alexandri Magni, qui inter cætera ſolutiones interpretationesq́; fabularum ſcripſiſſe traditur. Item & tertius quidam eiuſdem nominis poëta Athenis, Palæphatus fuit, qui de ſitu orbis, & de contentione Mineruæ, ac Neptuni ſcripſit, ut in monimentis Græcorum habetur, de quibus tamen nihil ad rem præſenté. Huius Palæphati noſtri autoritate, atq; teſtimonio Vergilium eo carmine ex Ciri ad Meſſalam uſum fuiſſe tradũt. Docta Palæphatia teſtatur uoce papyrus. Hunc eundem Probus interpres Maronianus citat, ſuper expoſitione illius Vergiliani carminis ex tertio Georg. Frena Pelethroni Lapithæ girosq́; dedere &c. ubi opinionem Palæphati de centauris, quemadmodum & Seruius & alii quidam, probat. Admonẽdus eſt tamen lector, ut apud Probum ubi paſsim legitur Palæphatus in libro Ariſtón, ſciat legendum eſſe Apiſton, quando libri eius ita appellantur à Suida βιβλία ἀπίστων, id eſt, libri incredibilium, ſeu incredulorum, ut quidam exponunt, uel περὶ ἀπίστων ἱστοριῶν, id eſt, de non credendis hiſtoriis, uel falſis narrationibus, ita enim omnibus hiſce nominibus ac titulis libri iſti circunferuntur, citanturq́; ab eruditis. Hunc autem Palæphatũ, ut ex Suidæ uerbis colligimus, libros quinq; ſcripſiſſe apparet, quemadmodum quidam huius librum primum uel ſecundum incredibilium citant, penes quos forte omnes iſti libri integri eſſe debent, quorum paucula hæc, quæ ad manus noſtras iam decem anni ſunt, opera Aldi Manutii peruenerunt, fragmenta quȩdam uerius eſſe, quàm legitimum opus eius conſtat, quȩ etiam corrupta, mutilataq́; pluribus in locis ita ſunt, & ea maxime in parte ubi de Hercule agitur, ut uix percipi, eruditorum etiam iudicio, poſsit, niſi pro captu ingenii cuiuſuis, quid paucula illa, & alia quædam ambigua ſibi uelint. Quæ omnia calamitati temporum (ut pleraq; alia) accepta quidem referimus, quæ omnibus ferme bonis operibus & latinis, & græcis ſemper inſidiata eſt. Vt plura ad nos uel ſine capite, ac membris mutilata imperfectáq; tranſmiſerit, quorum reparationi ne ipſe quidem Aeſculapius, qui mortuos etiam ad uitam reuocabat, ſubuenire atq; occurrere poſset. Ego uero quantum in me fuit in his transferẽdis operam dedi, ut culpa carerem, utq; fideliter magis, quàm ornate interpretarer. Quibus ſi maior tamen diligentia requiretur, non mihi magis quàm temporis iniuriæ uitio detur. Atq; adeo (ut quod ſentio ſemel dicam) quis ab aliquo Græcorum hominũ hæc Palæphati ſcripta interpollata ſuppreſsáq; fuiſse non utique etiam credere poſsit? Etenim cum ipſi de mendacio iampridem male ſemper audiuerint, eorum uanitates, quod Palæphatus facit, teſtimonio quoq; ſuorum detegi, atq; redargui non ſine graui moleſtia eos audire poſse, necnon incredibilium libros hoſce mirandum in modum deteſtari contenderim. Sed ut ſerio Græcos quandoq; ipſos, cuius linguæ ſtudioſus ſemper fui, ab iis etiam quæ ſibi obiiciuntur, purgatos reddam, né ue mendacio eis omnia aſcribi patiar, & ut inepti nomine, ſic mendacii uitio carere eos oſtendam. Tale quidpiam illos in fabuloſis narrationibus ſuis obſeruare uoluiſse crediderim, quale iuriſperiti illi primi quod Cicero cum alibi, tum in libris de oratore memorat, obſeruarunt, qui obtinendæ atq; augendæ

augendæ potentiæ cauſa, artem ſuã peruulgari nolebant, niſi Gn. Flauius primus eam propalaſſet, qui ob id cornicum oculos confixiſſe dictus eſt, ita res ſuas Græci ſub cortice figmentisq́; fabuloſis occultantes, idiotas homines à myſteriis ſuis arcere, ac propulſare ſtudebant. Quæ quidem Palæphatus ad Gn. Flauii inſtar (ſuos ueluti prodens) diuulgare non dubitauit, fabulas omnes, quæ ſuper ueritate ipſa confictæ fuerant, neque fidem capiebant, ad hiſtoriæ ſenſum ac ueritatem referens. Cui tamen (cum Græcus & ipſe ſit) dubium quibuſdam ſcio, uideri poſſe, an fides eadem eius, quæ cæterorum Græcorum ſcriptis adhiberi debeat, quin idem quoque in taxandis aliorum mendaciis uanus ac mendax appareat, né ue ex fabulis fabulas confingere, ac mendaciis mendacia adſtruere uoluiſſe uideatur. Qua in re, ne tale quidpiam de ſe crederetur, ueritus, in præfatione operis ſui ad omne dubium prorſus tollendum ea ſe dumtaxat ſcribere, quæ occulata fide uiderit, quæ'ue ab aliis qui ad ea uidenda profecti eſſent, audiuerit, teſtatur. Quæ res magnam credulitatis fidem ei dubio procul arrogat, ſéq; à labe illa mendacii plane eximit. Tantumq́; abeſt, ut Græcorum more uanus ipſe eſse, aut aliorum uanitates confouere uelit, ut ſuorum etiam mendacia detegere, & in medium allata, ſuſcepta etiam adhæc uidenda, ut Pauſanias, Plinius, & alii factitarunt, peregrinatione, confutare nõ dubitet. Vtcunq; uero res ſeſe habeat, æqui boniq́ue lector conſulas, rogamus.

PALAEPHATVS DE NON CREDENDIS FABVLOSIS NARRATIONIBVS A PHILIPpo Phaſianino Bononienſi latinitate donatus. Præfatio.

HAEC quidem de incredibilibus conſcripſi. Hominum nanq; alii, & ii maxime, qui ab omni ſapientia, atq; eruditione alieni ſunt, omnibus illis, quæ utiq; dicantur, perſuaſi, fidem adhibere conſueuerunt. Quidam uero natura prudentiores, curioſiq; magis, ac in rebus, negociisq; pluribus uerſati omnia illa, quæ tradantur, fieri ut penitus credant, adduci nequeunt. Mihi aũt omnia, quæcunq; dicta iam fuerint, fieri quoq; uidentur. Neq; enim nomen duntaxat fuiſſe exiſtimandũ eſt, nullus alioqui ſuper his ſermo exiſteret. Veruntamen ea ipſa primum opera, resq; fuerunt, ac ſic demum ſermo illis ſuperinductus eſt. Quæcunq; autem ſpecies & formæ dictæ fuerunt, factæ quoq; eædem tunc temporis ſunt. Quæ uero nunc minime extant figuræ, nullo unquam tempore fuerũt. Nam ſi hæ tunc quidem, & alio quoq; tempore erant, nunc etiam exiſterent, rurſusq; forent. Quamobrem ipſe ſane Meliſſum, & Lamiſcum Samium hiſtoriarũ ſcriptores laudo. In principio quicquid olim fuerit, & nunc quoq; eſſe, atq; futurum deinceps aſſeuerantes, quæ aũt facta quædam uera fuerant, poëtæ nugatoresq; pleriq;, in incredibile magis, atq; admirabilius quodpiã conuerterunt, ut iſta legentes homines in maximam admirationem perducerẽt. Ego uero talia minime eſſe poſſe, qualia dicuntur, agnoſco. Hoc unum tamen comprehendi, quod niſi aliquid ſuper his factũ fuiſſet, non quicquam utiq; diceretur. Accedens nanq; ipſe ad quamplurima loca, & diuerſas mundi regiones peragrãs, ſenioresq; percunctatus, quidnam ſuper uno quoq; eorum, quæ dicerentur, audiuiſſent, quæ ab iis potiſsimum intellexi, quæue loca ipſe uidi, & ut unum quodq; illorum ſeſe habere cõperi in mediũ affero. At hæc quidẽ non qualia falſò à poëtis dicta olim fuerant, ſed ueluti ad ea occulata fide perſpiciẽda profectus agnoui, & hiſtoriã cõponẽs in hũc modũ perſcripſi.

Suidas. Μέλισσος ᾤετο τὸ μὴ γινόμενον οὐκ ἔχειν ἀρχὴν, hoc eſt, Meliſſus putabat, nihil quod fieret non habere principium Sic etiam Pauſanias

De Centauris.

CEntauri tanquã feræ quædã fuerunt, quę equorum quidem ſpeciem totam, excepto capite, habebant. Si quis eſt igitur, qui talem hanc ferã fuiſſe credat, impoſsibilibus hic plane fidem adhibere perſuadetur. Neq; enim ullo pacto equi atq; uiri natura conformis eſt, neq; cibi eorum aliqua inter ſe ſimilitudo exiſtit, nẽ ue ratione aliqua potis eſt, quod per os gutturq; humanum equi cibus deſcendat. Atq; adeo ſi talis forma tunc temporis erat, etiam nunc utiq; exiſteret. Veritas aũt rei ita ſe habet. Ixione Theſſaliæ rege exiſtente in Pelio monte taurorum armentũ quoddam furore ita correptum, atq; œſtro exagitatũ eſt, ut reliqua circumquaq; montana loca inacceſſa redderet. In domeſtica etenim, cultáq; loca cum impetu ingruẽtes tauri ipſi arbores, & fructus lædebant, aratáq; corrumpebant. Præconio igitur publico nuntiari Ixion iuſsit, quod ſi quis eſset, qui tauros hoſce caperet, huic ſeſe diuitias perquam plurimas dono daturum eſse. Adoſcentuli autem nonnulli ex montano loco, pagóq; quodam qui Nephele, hoc eſt, nubes nuncupatur, equos domare tum primum aggreſsi, quomodo equites, ſeſſoresq; dorſo geſtarent, illos docere excogitant. Prius etenim homines equis uehi neſciebant, uerum curribus duntaxat utebãtur, ſic autem equorum dorſo impoſiti equites illi, ad ea loca, ubi tauri erant, agentes eos impellebãt, & armento ſeſe ſuperiniicientes tauros feriebant, & quandoquidem ab impetu taurorum illos inuadentium iuuenes impellebantur, aufugiebant ſtatim, ueIociores enim erant equi. At quotienſcunq; tauri firmato greſſu conſiſtebant, uertentes ſeſe iuuenes eos iterum feriebant, atq; hoc pacto eos interfecerunt. Et nomen ipſum Centaurorum exinde Centauri ſortiti ſunt, eo quod tauros catecenton, hoc eſt, pungentes feriebant, alioqui nihil tauri

Lapithæ primi equitem docuere ſub armis Inſultare ſolo. Pli. etiam in vij.

Centauri unde Ser. & Prob.

Centauris

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Centauris ipſis ineſt, ſed equi atq; uiri ſpecies illa ex hac re tantū exiſtit. Cum itaq; tali pro re ab Ixione pecunias donaq; Centauri reportauiſſent, proq; hoc facto ualde exultarent, cõtumelioſi inſuper ac ſuperbi opibus ex illis facti, mala paſſim multa iam cõtra ipſum quoq; Ixionē perpetrabant, qui quidē Ixion tunc temporis Lariſſam nuncupatam ciuitatem incolebat, qui uero regionem illam tunc tenebant, Lapithæ uocabantur. Inuitati aūt cum ab his Lapithis forte ad conuiuium centauri eſſent ebrii facti, eorum mulieres diripuerunt, quas cum equos inſcendere feciſſent, domum illico fugientes quò impetus illos ferebat, ſecum aſportarūt, ſicq; bellum aduerſus Lapithas centauri ob hanc rem gerebant, & nocturno tempore è montibus in planitiem deſcendentes inſidias illis ſtruebant. Diurno uero tempore cum plura diripuiſſent, in fugam ſeſe conuertentes, montana loca repetebant. Quibus ita recedētibus equorum duntaxat caudæ capitáq; hominum à longe apparebant. Alienum itaq; ac inuſitatū ſpectaculum hoc animaduertentes homines dicere conſueuerunt. Centauri nos quidē inuadentes, ex Nephele, hoc eſt, Nube nuncupato loco, mala multa nobis inferunt. Atq; ab hac utiq; ſermonis forma, incredibilis fabula confícta formatáq; fuit, utpote, quod ex Nephele, loco ita dicto, equus & uir in monte congeniti fuiſsent. Nephele pagus.

Lariſſa. Lapithæ.

De Paſiphaë.

PAſiphaën tauri paſcentis amore captam fuiſse fabulantur. Nec non Dædalū ligneam uaccam fabrefeciſse, & in eam Paſiphaën incluſiſse, ſicq; taurum, eam inſcendentem mulieri admixtū fuiſse, quę puerum ex hoc cõpreſsu uiri quidem corpus & bouis caput habentē conceperit. Ego uero tale quidpiam minime factum fuiſse dico. Primum nanq; impoſsibile eſt, quod unius generis animal alterius ac diuerſi generis animantis mutuo amore detineatur. Nec utiq; poſsibile eſt canem & ſimiam, lupum'q; & hyenam inter ſe, aut cum ceruo bubulum admiſceri. Diuerſi nanq; generis atq; naturæ animalia exiſtunt. Neq; adeo mihi taurus cum uacca lignea ſeſe miſcuiſse uidetur, aut quod etiam ullo pacto aſcendentem taurum mulier tolerare uel conceptum, cornua habentem in utero ferre potuerit. Veritas autem fabulæ ſic ergo ſeſe habet. Minoa dicunt cum circa pudenda morbo laboraret, à Cride Pandionis, curatum fuiſse, per illud aūt curationis tempus Minoem iuuenis quidam ſatis formoſus Taurus nomine ſequebatur, cuius cum Paſiphaë amore capta fuiſset, illi miſcetur, puerum'q; ex illius cõplexu genuit, quod uidens Minos, ac tempus quidem ſupputans ex quo dolore pudendorū conflictari cœperit, agnoſcens'q;, quod puer hic ex ſe natus eſse non poſset, eo quod per aliquod tempus cum Paſiphaë uxore rem non habuiſset, ex tauro, potius iuuene puerū illum conceptum eſse cognouit. Neq; tamen ob id eum interimere uolebat, quia ſui ipſius filiorū frater quodãmodo ob ſimilitudinē aliquam eſse uideretur. In montem tamen quendā eum relegatū mittit, ut in ſeruitii parte atq; officio cum paſtoribus eſſet. Ille uero bubulcorum imperio ſeſe ſubiicere minime uolebat, quod cum Minos intellexiſſet, & ea quæ ab ipſo fiebant, quæ'ue aduerſus eum dicebantur, ocyus illum cõprehendi ac detineri, miſſis eò ciuibus ſuis, iuſſit, & ſi quidem ſponte ſequeretur, ſolutum ad ſe accedere ſinerent mandauit, ſin minus, ligatum perduceret. Quo intellecto adoleſcens ipſe protinus inde abiit, ſeq; in montes recepit. Vnde oues diripiens uitā ſic degebat. Verū cum Minos aliam quoq;, & eam quidē maiorem turbam, ad eum cõprehendendum miſiſſet. Iuuenis ille foſſam ſibi profundā faciens, intra eam ſeſe ipſum concluſit, ubi tauro ſic exiſtente. Si à Minoë iniuſtus quiſpiā uit aliquãdo deprehenſus fuiſſet, ad taurum protinus, ab eo interimendus, pœnas'q; illi daturus, mittebatur. Atque adeo cum Theſeum olim Minos hoſtem cepiſſet, ad taurum eum miſit, tanquam manibus eius periturū. Qua re ab Ariadna cognita, enſem in carcerem, quo Minotaurum interfecit, ad eum præmiſit.

Taurus Minois ſcriba cuius amore capta eſt Paſiphaë. Seru.

Intra Labyrinthū Minotaurus

De Actæone.

ACtæona à propriis deuoratum canibus fuiſſe dicunt, quod quidē totum falſum eſt. Canum nanq; ea propemodū peculiaris natura eſt, dominū in primis ſuum uel maximo amore proſequi, præſertim'q; uenaticorū, qui cunctis hominibus adulātes, Canis in dominum amor. Xenophon & Pli.

cauda blandiuntur. Quidã tamen eius opinionis ſunt, ut Actæonẽ ipſũ dicant cũ à Diana in ceruũ transformatus fuiſſet, à uenatoribus qbuſdã interfectũ fuiſſe. Mihi uero Dianam ipſã, quod uolebat hac in re efficere non potuiſſe uidetur. Nanq; uerũ nullo pacto eſt ceruũ ex homine, rurſus'q; ex ceruo hominẽ factũ fuiſſe. Haſce autẽ fabuloſas fictiones ob id ipſũ Poëtæ formantes in mediũ adduxerunt, ut talia audientes cæteri homines, à contumelia ſuperbiáq; in diuinũ numen utenda abſtinere debeant. Rei uero huius ueritas ita ſeſe habet. Actæon Arcadicus genere uir erat, uenationis amator, qui quidẽ ob id multos canes alebat, & cũ eis in mõtibus uenabatur, bonarum rerum atq; facultatis ſuæ negligens prorſus. Illo autẽ tẽpore omnes homines propriis manibus laborabãt, operarii'q; per ſe erãt. Neminẽ nanq; omnino ſeruũ habebãt, ſed illi ipſi terrã agros'q; ſuos colebãt, et ſic quiſq;, qui terrã maxime colebat, ex hoc opere laborioſiſsimus ditiſsimus'q; euadebat. Actæoni uero rei domeſticæ curam negligenti, quinimo uenationi duntaxat intento, facultas omnis, ac uita defecit, cũ aũt nihil amplius in bonis haberet, in illũ homines dicebant, Heu miſer Actæon, qui à propriis canibus cõſumptus es, nã et modo nunc lenociniũ exercens infeliciter ages, dicere uidelicet, putabãt fore quoq; ut à meretricibus deuoratus eſſet. Atq; ita tale quippiã de Actæone factum eſt.

Μὴ ὑβρίζειν εἰς τὸ θεῖον, à contumelia in deos abſtinendum

Sine ſeruis gens priſca

De equis Diomedis homines comedentibus.

DE Diomedis quoq; equis, quod homines comederent dicitur, quod quidem omnino ridiculum eſt. Animal etenim iſtud ordeo fœnoq́; magis, q̃ humanis carnibus delectatur. Veritas autẽ hæc eſt, Cũ antiquiores illi homines primi per ſe operarii eſſent, ac cibũ ob id, plurimam'q; ſubſtantiã poſsiderent, utpote terrã ipſã manibus ſuis colentes, equos paſcere ipſe Diomedes cœperat, et uſq; adeo equis ipſis tantiſper delectatus eſt, quoad ſua bona perdidit. Omnia nãq; diuẽdẽs, in equorũ nutrimentũ cõſumpſit. Qua ex re amici eius equos illos hominiuoras, hoc eſt, humana carne ueſcẽtes nuncupabant, & ſic tali ex facto fabuloſus hic ſermo in medium adductus eſt.

Bona præſepibus donauit Diomedes

De Orione.

IOuis, Neptuni atq; Mercurii filius Orion fuiſſe dicitur. Nã Hyreus Neptuni & Alciones unius Atlantis filiarũ in Tanagra Bœotiæ habitabat. Hoſpitaliſsimus autẽ cũ eſſet, deos aliquãdo hoſpitio ſuſceperat. Iupiter autẽ Neptunus atq; Mercurius cũ forte hoſpitio ſuſcepti ab eo fuiſſent, ac benignitatem illius admiſiſſent. Eũ, ut quicquid uellet peteret, exhortati ſunt. Hic uero cũ ſine filiis eſſet, puerũ ſibi dari petiit. Quocirca Dii tres illi cũ bouis pellẽ ab eo in eorũ honorẽ ſacrificati, accepiſſent, in eã urinã ueluti ſemẽ, infundentes minxerunt, et ſub terrã illam occultari, ac mox poſt menſes decem ſuſcipi iuſſerunt. Quibus decem menſibus decurſis, natus eſt Vrion, ſic primum quidẽ denominatus, eo quia dii tali pacto urinã intra corium illud infuderant, poſtea uero propter bonũ nominis ſonũ Orion dictus eſt. Cũ autẽ hic ſimul cũ Diana uenaret, eã uiolare uelle aggreſſus eſt, quæ illi ob hoc indignata, ſcorpionẽ è terra in illũ emiſit, qui cũ eũ circa calcaneũ pedis percuſsiſſet, interfecit, huius uero ſic mortui miſeratus Iuppiter inter ſidera ipſum collocauit.

Iuppiter hoſpitibus fauens

Vrion Orion

De ſeminatis Gygantibus.

DIcitur etiã, quod Cadmus, ut memorant, cum in lerna draconem interfeciſſet & dentes eius collegiſſet, eos in propria terra ſeminauit, ex quibus poſtea nati ſunt uiri armati. Quod ſi uerum fuiſſet nullus hominum noſtri tẽporis aliud quippiam unq̃ prӕterquam dentes draconis ſeminarit. Huius tamen rei ueritas ita ſeſe habet. Cadmus genere Phœnicius erat, is Thebas aduerſus fratrem Phœnicium bellum de regno geſturus, profectus eſt. Cum plura uero alia bona hic, ut qui rex erat, haberet, dẽtes inter cætera Elephantis eburneos habebat. Thebanorum autem rex Dracon Martis filius erat, quem cum Cadmus interfeciſſet, eius regnum occupauit. Amici itaq; Draconis bellũ aduerſus Cadmũ gerebant, cõtra quẽ, & Draconiſ quoq; filii inſurrexerũt, qui quidem omnes tam amici q̃ filii poſteaquam uiribus inferiores facti, ſuperati'q; ab eo fuerunt,

Bona plurima penes reges

Cad

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

tunt, Cadmi bona atq; diuitias diripientes, præſertimq; dentes ipſos eburneos, quo impetus illos ferebat, aufugiebant. Alii nanq; aliò diſperſi diſſeminatiq; ſpargebantur, quidam in Atticā, nōnulli in Peloponeſum, pleriq; in Phocida, alii uero in Locrida peruenerunt, à quibus quidē mox locis uenientes, Thebanis bellū inferebant. Difficileſq; ac moleſti admodum bellatores erant. Poſteaquam igitur eburneos dētes, quos Cadmus habebat, diripientes aufugere, Thebani dicebant, quod talia tamq; horrenda mala hæc ſibi ipſis Cadmus draconem necando, intulerat. Ex cuius quidē dētibus multi ſtrenui, fortesq; uiri, hac & illac diſſeminati ſparſiq;, hoc eſt, ſati, illis ipſis bellum inferebāt, quo quidē ex euento fabula hæc conficta eſt.

Nota quod Σπαρτοὺς quidam gentem fuiſſe ſic uocatam crediderāt licet apud nos Satos ſignificet Simile quiddam Apollonius de Iaſone refert

De Sphinge.

DE Cadmea Sphīge dicunt, quod fera quidē hæc fuit, quæ corpus canis habens, caput & faciē puellæ, alas uero auium, atque hominis uocem haberet. In Sphincio aūt monte ſedens hæc, ænigma quoddam unicuiq; ex ciuibus proponebat. Et quencunq; (illud ſoluere neſcientē) interimebat. Quod cum ſoluere Oedipus propoſitum ænigma ſciuiſſet, ſeſe ipſam (ut quæ grauato animo id ſerebat) ex monte deiiciens, interfecit. Sermo aūt hic incredibilis, ac res ipſa impoſſibilis eſt. Neq; enim talis ſpecies, formáq; fieri ullo pacto poteſt. Atq; adeo illud ſane perquam puerile admodū eſt, ænigma non ſoluentes homines, ab ea tam facile interemptos iri ſolitos, uel eam à Thebanis feram ob id ſagittis confoſſam non fuiſſe, ſtultumq; credere prorſus eſt ciues ſuos, ueluti hoſtes eſſent, ita à Thebanis contemptos fuiſſe, ut à fera illa deuorari permitterentur. Habet igitur ſeſe hoc pacto ueritas. Cadmus cum mulierē Amazonida, cui Sphinx erat nomen, ſecum haberet, Thebas peruenit. Cumq; Draconē interfeciſſet, huius ipſius regnum occupauit. Poſt hæc & Draconis ſororē, cui Harmonia erat nomen, cepit. Intelligens aūt Sphinx, quod Cadmus aliam duxiſſet uxorem, ac ſibi perſuadens multos ciues ſe abeuntem ſecuturos eſſe, quamplurimas diuitias rapiens, ſecumq; celerem canem ducens, quē Cadmus habebat, cum his omnibus in Sphincium montē nuncupatū peruenit, & exinde Cadmo bellū inferebat, incurſiones aūt inſidiando, cum per unumquenq; ex illis montibus faceret, ſingulis horis plures homines interimebat. Vocant aūt Thebani incurſiones ipſas ænigmata. Diuulgabant hoc aūt paſſim ciues in hunc modū, dicentes. Argiua Sphinx nos, ænigma quoddā proponēs, diripit. Quonam aūt modo ænigma faciat, inuenire nemo noſtrū poteſt. Publico itaq; edicto nunciari Cadmus iuſſit, Sphingē interficienti cuicunq;, diuitiarū per quàm plurīū præmium eſſe propoſitū. Ad quā cum Oedipus Corinthius acceſſiſſet, uir equidē bellicis in rebus clarus, ac ſtrenuus cum equo ueloci quē ſecū habebat, unà cū Thebanis quibuſdam, quos in ſocietatem ſibi aſſumpſerat, nocturno tēpore, cum his montē uerſus accedens, Sphingē ipſam de medio ſuſtulit. Pro quibus euentibus fabula hæc in medium adducta fuit.

Sphincius mons

Sphinx Cadmi uxor.

Harmonia non Hermione Cadmi coniunx Marc. in 7. cap.

Aenigmata pro inſidiis atq; incurſionibus

Oedipus Corinthius.

De Vulpe.

DE Telmeſia uulpe dicunt, quod Thebanos hæc rapiens, deuorabat. Quod quidem omnino ſimplex ac fatuum eſt. Neq; enim quodpiā aliud animal eſt, quod terreſtre exiſtens hominē rapere atq; aſportare ualeat. Vulpes inſuper paruum animal ac debile eſt. Fuit aūt quidpiā tale. Thebanus uir quidā bonus, ac pulcher ſatis admodū fuit, qui Alopix nomine, hoc eſt, uulpes nominabatur. Hunc aūt cum aſtutiſſimus eſſet, & omneis homines prudentia ſuperaret, Thebanorū rex ueritus ne ſibi inſidias aliquando strueret, è ciuitate expulit. Qui cum ualidiſſimū ſibi exercitū cōparaſſet, aliosq; ſecum mercenarios milites adduxiſſet, Telmeſiū nuncupatum collem occupauit, unde deſiliens, Thebanos prædabatur. Dicebant itaq; Thebani homines, Alopix, hoc eſt, uulpes dictus, circumquaq; decurrēs nos ſubiugat. Ad hūc aūt locum uir quidā Cephalus nomine, genere Athenienſis, qui magnū exercitū habebat, cum perueniſſet, Thebanis auxiliū ferens, Alopeca hunc, hoc eſt, uulpem nominatum interfecit, atq; eo ex loco exercitum eius omnem depulit.

Alopix

Alienæ uirtus tyrannis formidoloſa.

Cephalus

De hac uulpe Aratus & Hyginus ubi de Syrio agunt

i 4 Nioben

De Niobe. 9

Statua Niobes in ſiphylo cur.

NIoben, dum uiueret, ſuper filiorum ſuorum ſepulchrũ lapidem factam eſſe memorant. Quicunq; autem ex lapide hominem, ruſuſq; ex homine lapidem fieri poſſe credit, ſtultus hic quidem plane eſt. Verum autem hoc habet. Niobe mortuis ſui ipſius liberis cum lapideam imaginem ſibi conſtituiſſet, eam ſupra natorum ſuorum ſepulchrum poſuit. Noſq; ipſi hanc utiq;, qualis reuera eſſet, inſpeximus.

De Lynceo. 10

Metalla æris et argenti à Lynceo inuenta, aliter Plin.

Lynceus trans parietes uidebat. Diuus Hier.

LYnceum dicunt, quod ea etiam quæ ſub terra erant proſpiciebat, quod quidem falſum prorſus eſt. Nam ueritas ita ſeſe habet. Lynceus æs, argentum, cæteraq; metalla primus inquirere cœpit. In qua quidẽ metallorum inquiſitione, lucernas ſecum intra terræ penetralia circunferens, ibidem eas forte relinquebat ac ſurſum ipſe æs, ferrumq; reportabat. Quod factum uidentes homines, dicere conſueuerant, quod Lynceus ſubterranea etiam proſpiciebat, ob idq; argentum inde ſurſum afferebat.

De Cæneo. 11

CAenea inuulnerabilem omnino fuiſſe aiunt. Quicunq; autẽ hoc ad credendum ſuſcipit, quod homo quiſpiã ferro inuulnerabilis exiſtat, amens hic reputandus eſt. Veritas itaq; ſic ſe habet. Cæneus genere Theſſalus, uir erat bellicis in rebus ſtrenuus, ac potens, pugnandiq; ſciẽtia præditus, qui cũ multis in bellis olim fuiſſet, nullo tamen unq; tẽpore uulneratus fuerat. Atq; adeo cum Lapithis ſimul quandoq; pugnans, à Centauris interfici nullo modo potuit, ſed ab illis ſolum cõprehenſus cum fuiſſet, multitudine illorum obrutus eſt, ſicq; conſumptus fuit. Eius itaq; defuncti Lapithæ cadauer ſuſcipientes, nulliſq; confoſſum uulneratus corpus inuenientes, dicere conſueuerant. Cæneus cum alias toto ſuæ uitæ tempore inuulnerabilis fuerit, itidem ſine ullis nunc quoq; uulneribus mortuus eſt.

De Cygno. 12

Cygnus ferro inuulnerabilis Ouid.

IDem quoq; ſermo de Cygno Colonienſi circumfertur. Illum nanq; dicunt inuulnerabilem pariter fuiſſe, eo quod cum pugnator quoq; is, ſcientiæq; bellicę peritiſſimus eſſet, ac Troiano in bello ab Achille lapide percuſſus fuiſſet, minime uulneratus eſt. Eius itaq; cum defuncti cadauer homines intuerentur, quod inuulnerabilis quoq; hic eſſet diuulgabant, atq; ita nomine quoq; ipſo inuulnerabilis nuncupatus eſt. Aſſentitur hac in re mihi, meumq; ſermonem hunc affirmat & cõteſtatur Aiax Telamonius. Namq; & is quoq; inuulnerabilis dictus eſt, qui uel ſeipſum enſe proprio peremit.

De Dædalo & Icaro. 13

DAedalũ unà cum Icaro filio, quandã ob cauſam in carcerẽ à Minoë incluſum fuiſſe aiunt, qui quidẽ Dædalus cum fictitias ſibi pennas fabrefaciendo aptaſſet, unà cum Icaro illinc exiluiſſe fertur. Scientiã uero hunc uolãtes homines faciendi abſq; ulla machina, & artificio, pennaſq; præſertim fictitias habẽtes, calluiſſe, impoſſibile eſt. Tale igitur hoc erat quod ab eis dictũ eſt. Dædalus cum in carcere eſſet, ac ſeſe ipſum per feneſtrã quandã demiſiſſet, ſcapham mare ſulcaturus, inſcendit, quod ſimulatq; Minos intellexit, quæ illum abeuntẽ nauigia inſequerentur, mittit. Id aũt Dædalus atq; Icarus agnoſcentes, perſecutoreſq; à tergo inſtare animaduertentes, uento terribili ac uehementi cum impetu flante, uſi, aduolantes hoc eſt, nauigantes circum pelagus uertebantur. Atq; is ipſe Dædalus in terram cum perueniſſet, incolumis ſeruatus eſt. Icarus uero in mari periit, à cuius quidẽ nomine Icariũ mare denominatum eſt, qui cum poſtea ab undis in terrã eiectus Icarus fuiſſet, à patre Dædalo ſepulturæ demandatus fuit.

De Atalanta & Milanione. 14

Μιλάνιων qui Mimalion ab imperitis dicitur.

DE Atalanta & Milanione hoc etiam referũt, quod illa quidẽ in leænã cõmutata fuit, hic uero leo factus eſt. Veritas tamen rei huius talis eſt. Atalãta & Milanion cũ ſimul in uenatione eſſent, Atalãte puellæ, ut ſecũ in coitu miſceat Milanion perſuadet, atq; ob id in ſpeluncã coiturus, eã perducit, ſimulq; cõueniũt. Sed in eo forte antro leonis atq; leænæ cubile erat, qui cũ illorũ uoces audiſſent,

egreſſi

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

egreſſi cum impetu, Atalantam atq; Milanionem dilaniarunt. Non multo autem tempore poſt leone ac leæna ipſa exinde egredientibus, qui ſocii in uenatione Milanionis erant, in huiuſmodi animalia Atalantam atq; Milaniona traſformatos fuiſſe exiſtimabant. Reuerſiq́ in ciuitatem, ipſi talia paſſim de Atalanta & Milanione, quod in leones mutati fuiſſent diuulgabant.

De Calliſtone. 15

ET de Calliſtone talis quoq; ſermo exiſtit quod uenatrix cum hæc eſſet, urſa facta eſt. Ego uero dico etiam hanc ipſam mõtes inhabitantẽ, ubi urſa quædam forte inerat, ab ea in uenatione conſumptam fuiſſe. Quicunq; igitur in uenatione cum ea erant, non illam amplius ex urſæ cubili egredientem, ſed ſolam urſam uidentes, quod Calliſto puella urſa facta eſſet, dictitabant.

De Europa. 16

EVropam Phœnicis filiã, cum à tauro uecta fuiſſet, ex Tyro in Cretam mari perueniſſe cenſent. Mihi uero longe ſecius fuiſſe uidetur, eo quod neque taurus, aut equus tam profundum pelagus transfretare potuiſſe uideatur, neq; utiq; puellam Europam ſupra taurum tam ferum animal aſcendere uoluiſſe. Atq; adeo ſi Iuppiter Europam in Cretam accedere in animo habuiſſet, meliorem ſane uiam, quàm hæc erat, inuenire potuiſſet. Veritas rei hoc habet. Cretenſis uir quidã, cui Taurus nomen erat, bellum in Tyrrhena regione gerebat, hic cum plures alias eo in loco puellas rapuiſſet, Europam præcipue regis filiam, poſtremo captiuam abduxit. Qua ex re dicere homines ſolebant, Europam regis filiam Taurus aſportauit, ob idq́ fabula hæc conficta fuit.

De Durateo equo, & Troia. 17

AChiuos ligneo in equo Iliũ expugnauiſſe tradunt, qui quidẽ ſermo uanus utiq; ac fabuloſus omni ex parte eſt. Veritasq́ ipſa hoc habet. Equũ ligneum ita fabricarũt Græci, ut magnitudine ſua portas urbis ſupereminerет, ne portis recipi aut intra mœnia duci ullo pacto poſſet. Ductores uero iuxta ciuitatem ipſam concauo in loco quodam ſedebant, qui in hunc uſq; diem Argiuorum inſidiæ uocatur. Transfuga autem Sinon cum ad Ilium perueniſſet, Ilienſibus ipſis perſuadet, ut equum illum intra ciuitatem ſuam ducere omnino debeant, hoc ipſum addens quoq; fore ſcilicet ut nullo pacto deinceps Græci aduerſum eos accedere poſſent. Cui audientes Troiani cum fuiſſent, & portas quoq; urbis depoſuiſſent, equũ ipſum introducentes, admittũt. Prandẽtibusq́ mox ipſis cum ſecuritate, ac nil tale uerentibus Troianis, impetu facto, eos adorti ſunt Græci. Ac tali quidẽ pacto Troia capta eſt.

Durateus equus apud Lucre. αὐτόμολος Sinon Sinon in bello Troiano ſpecularem ſignificationem inuenit.

De Aeolo. 18

AEolum uentorum regem fuiſſe aiunt, qui Vlyſſi uentos in utre concluſos dedit. Quã quidẽ rem fieri impoſſibile eſſe omnibus manifeſtũ exiſtimo. Veriſimilius utiq; fuiſſet id quod erat dixiſſe, Aeolum ſcilicet Aſtrologum fuiſſe, qui Vlyſſi tempora, quibus exortus flantium quotundã uentorum fierent, prædixerit. Mœnia inſuper hic ciuitatis ſuæ ex ære circundata habuiſſe traditur, quod etiam falſum omnino eſt. Armatos nanq; uiros, ut reor, potius ille habebat, qui ciuitatem eius præſidio cuſtodiebant.

Home. Odyſſeæ lib. x Aeolus Hellenis filius uentorum rationem inuenit pro Plin. & Polybio.

De Heſperidibus. 19

HEſperidos mulieres quaſdã fuiſſe tradunt, quibus mala aurea ſuper malo arbore, quæ draco cuſtodiebat, fuerãt. Ad quę quidẽ poma aurea Hercules expeditionem fecerit. Veritas tamẽ rei huiuſmodi eſt. Heſperus uir quidẽ Mileſius erat, qui in Caria habitabat, duaſq́ filias habebat, quæ Heſperides nominabant. Illiq́ ipſi oues pulchræ atq; fœcũdæ erãt, quales & nũc in Mileto quoq; ſunt, quæ quidẽ ob id aureę iam oues nũcupabantur, quoniã pulcherrimũ omniũ rerũ aurũ eſt, et illæ quoq; pulcherrimæ erãt, mila etenim ut poma, ſic oues quoq; apud Græcos uocãtur, quę quidẽ mila, hoc eſt, oues, cũ circa maris littus paſcẽtia Hercules uidiſſet, ea abigẽdo cõprehendens, naui ſuæ impoſuit, ſimulq́ earũ paſtorẽ nomine Draconẽ ſecum domũ perduxit, & hoc nõ amplius

Mileſia uellera κάλλιστον δὲ χρυσὸς Mila oues & poma apud Varronem & Seruium. Draco paſtor ab aſperitate morũ dictus

Heſpero

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Heſpero iam ipſo uiuente, ſed eius duntaxat ſuperſtitibus filiabus. Dicebant itaq; homines. Aurea equidem mala uidimus, quæ ab Heſperidibus Hercules, draconem quoq; cuſtodem interficiens, abduxit, ſicq́; exinde fabuloſus ſermo confictus formatusq́; fuit.

De Cotto & Briareo.

Ecatontachiria ciuitas, Oreſtiades, Stephanus de urbibus

DE Cotto & Briareo dicunt, quod cum uiri eſſent, centum tamen manus illi habebant. Quod quidem uelle dicere quomodo non ſtultum prorſus eſt? Verum hoc autem in ſe habet. Ciuitati in qua illi habitabant, Ecatontachiria, hoc eſt, centimanus nomen eſt. Erat aũt ciuitas illa, quę nunc Oreſtiades uocatur. Dicebant itaq; homines Cottus, Briareus & Gyges Ecatontachirei, hoc eſt, centimani auxiliũ diis afferentes aduerſus Titanas, ab Olympo eos expulerunt.

De Scylla.

Scylla triremis

Apud Homer. Odyſſeæ. xij

DE Scylla etiã tradunt, quod in Tyrrhena regione fera quædã fuit, quæ mulier quidẽ uſq; ad umbilicum eſſet, canum uero capita exinde ei nata ſint, ac reliquum corporis ſerpentis haberet, talem aũt naturã credere ualde ſtultũ eſt. Veritas nanq; huiuſmodi eſt. Tyrrhenorum inſulæ erant, quæ cuncta circũuicina Siciliæ Ioniiq́; ſinus loca, atq; regiones deprædabantur. Tunc temporis aũt nauis erat triremis uelox, cui Scylla erat nomen, quæ quidem ipſa triremis cætera nauigia comprehendens, cibum ſæpius aſſequebatur, ſermoq́; ob id multus de ea erat. Hanc aũt nauem Vlyſſes uehementi & cum impetu flante uento uſus effugit. Quod mox in Corcyra Alcinoo narrauit, quo nam ſcilicet pacto euaſerat, & quomodo nauem illam effugerat, nauisq́; præterea eius formam deſcripſit, à quibus quidem rebus fabula conficta fuit.

De Dædalo.

ἀνδριαντοποιοὶ ἀγαλματοποιοὶ De ſtatuis his à Dædalo in Græcia cõfictis Euſ.

ILlud etiam de Dædalo narrant, quod ſtatuas per ſe ambulãtes fabrefaciebat. Ire uero ſua ſponte ſtatuam impoſſibile mihi ſane uidetur. Verum autẽ hoc habet. Quicunq; tunc temporis ſtatuas uirorum ſtatuarii faciebant, imagineſq́; exornabant iunctos adnexosq́; corpori pedes quibus innitetentur, habentes, uiriles ſtatuas faciebant. Dædalus uero ipſe uno pede tantum elato, ſeſe uertentes ſtatuas formabat. Quãobrem id uidentes homines, ſtatuas à Dædalo factas ambulare dicebant, ac non ut ceteras conſiſtere. Quemadmodũ nunc quidẽ etiã dicimus, quod picti ſint homines pugnantes, & uertẽtes ſeſe equi, ac naues in undis ſeſe ſubmergentes.

De Phineo.

Phineus Peoniæ rex

Pyria et Eraſia

Zethus & Calais

NArrationibus quoq; fabuloſis de Phineo dicũt, quod Harpyiæ ſubſtantiam eius aſportabant, exiſtimant uero quidam feras uolatiles has fuiſſe, quæ cibaria ex Phinei menſa diriperent. Veritas tamen ſic habet. Phineus Peoniæ rex erat, qui cum ad ſenectutem perueniſſet, uidendi uſum prorſus amiſit, ſimulq́; liberi eius mares mortui ſunt, filiæ uero illi, Pyria & Eraſia dictæ erant, quæ paternam ſubſtantiam omnem deſtruebant, adeo ut Phineum miſerũ poëtæ dicere cœperint, cuius bona Harpyiæ ita dilapidarent. Huius uero Phinei miſericordia moti uicini eius Zethus & Calais, qui Boreæ uiri non ignobilis filii erant, auxiliumq́; illi afferentes, filias eius è ciuitate expulerunt, ac diuitias bonáq; illius diſperſa in unum congregantes, Tracenſem quendam illorum cuſtodiæ præfecerunt.

De Metra.

Hoc etiam Iſacius Lycophronis interpres Eriſichthon cur fame confectus apud Calim in hymnis Metra

Argẽtum uſu nõ erat antiquitus

DE Metra Eriſichthonis filia aiunt, quod quotienſcunq; pater ſuus utiq; uoluiſſet, formam mutare conſueuerat, quod quidem credere ridiculum prorſus eſt. Quomodo enim quæſo ueriſimile ſit, ex puella bouem, rurſusq́; canem uel auem fieri poſſe? Verum autem ſic habet. Eriſichthon uir Theſſalus erat, qui conſumptis facultatibus ſuis, pauper effectus eſt, huic uero filia pulchra & honeſta, raræq́; formæ erat, quæ Metra nominabatur, hanc quicunque uidiſſet, eius amore protinus detinebatur, argento autem illius temporis homines prociq́; in ſollicitandis mulieribus minime utebantur, ſed dabant alii quidem equos, nonnulli boues, quidam oues, uel quodcunq; ipſa, tan-

quam

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

quam ſibi magis gratum, uoluiſſet, quocirca Theſſali hoc uidentes, paſſim dicere conſueuerant, congregatum ſcilicet Eriſichthoni uictum opera ac beneficio Mettæ eius filiæ fuiſſe, quæ patri equos, boues, aliaq́ perquam plurima ſuppeditabat, quibus ex rebus fabula conficta fuit.

De Geryone.

GEryonem tria capita habuiſſe dicunt, quod totum plane impoſsibile eſt, corpus aliquod eſſe quod tria habeat capita, ſed tale quid omnino fuit. Ciuitas in Euxino ponto eſt Tricarinia, hoc eſt, tricipitia nūcupata. Erat autem tempeſtate illa Geryon inter alios homines nomine famigeratus, ut qui diuitiis, multisq́ aliis rebus maxime excellebat, boum inter cætera armentum perquam admirabile habebat, ad quod cum Hercules, ut boues abigeret, acceſsiſſet, ſeſe illi opponentem Geryonem de medio ſuſtulit, ſicq́ boues abduxit, quæ omnibus eas, dum circumagerentur, inſpicientibus, magnam admirationē incutiebant, mediocris nanq́ illis magnitudo quædam inerat, à capite quoq́ ad ilia uſq́ paruæ ſimæq́ erant, cornua prorſus non habebant, oſſa uero & longa & lata quidem apparebant. Percunctantibus itaq́ hominibus, cuius nam boues illæ eſſent, eas Herculem Geryonis Tricarinii, hoc eſt, tricipitis exiſtentes, abegiſse nonnulli aſſeuerabant, ex quibus dictis Geryonem ipſum tria capita dubio procul habuiſſe quidam exiſtimabant.

Tricarinia ciui. De Geryone Iuſtinus tres fratres concordes fuerunt.

Forma tri corporis umbræ, de Geryōe apud poëtam cur?

De Glauco Siſyphi.

GLaucum quoq́ ab equis conſumptum fuiſse tradunt, ignorātes ſcilicet equorum nutritorem hunc etiam fuiſse, qui domeſtica bona nulla in re curabat, quin imò ſumptus per quam maximos cum quotidie magis ac magis faceret, conſumptus eſt, ſicq́ uictus omnis, ac facultas poſtremo illi defuit.

De altero Minois Glauco.

AT hæc ipſa quoq́ fabŭloſa narratio tota ridicula eſt, quod Glaucum, cum is mel bibens periiſset. Minos pater intra ſepulchrum, & unà cum eo Polyidū domini medicum uiuentem adhuc, dimerſit. Qui quidem medicus, cum draconem quendam mortuo draconi cuipiam herbam porrigentem, animaduertiſset, qua illum ad uitam reuocabat, itidem ipſe, eadem herba, in Glaucum facere orſus, eum ad uitam reſurgere fecit, quod quidem nullo pacto fieri poteſt, impoſsibileq́ omnino uidetur. Quod uero factum fuit, tale quidpiam eſt. Glaucus cum mel biberet ualde perturbatus eſt, plurimaq́ illi colera uſq́ adeo mota eſt, ut animus illi prorſus defecerit. Ad hunc ita male ſe habentem, quamplurimi alii medici, diuitias ſeſe conſequi poſse ſperantes, uenerunt. Polyidusq́ præſertim, qui cum in memoria herbæ cuiuſdam naturam haberet, quam à medico quodam, qui nomine Draco dicebatur, perceperat, hac eadem uſus Glaucum protinus ſaluti priſtinæ reſtituit. Dicebant itaq́ quidam hoc animaduertentes, Glaucum ex potu mellis mortuum, Polyidi curatione ad uitam reuocatum fuiſse.

Nota quod Polyidos herba quā draconem uocant hunc reſtituit, ſecūdum Tarrhæum in prouerb.

De Glauco marino.

CAnitur inſuper, quod & hic Glaucus, cum herbam olim quampiam comediſset, immortalis eſt factus, & nunc quoq́ in mari habitat, hoc autem credere herbam hanc Glauco duntaxat, neq́ alteri cuipiam ut aſsequeretur, cōtigiſse, hominemq́ in mari, uel aliud quodpiam terreſtre animal uiuere, puerile admodum eſt. Hoc habet nanq́ in ſe ueritas. Glaucus piſcator uir erat, genere quidem Anthedonius, urinatorq́ præ cæteris eximius, qui uel cunctos ſui temporis natatores in undis exuperabat. Contigit autem quod cum hic prope portū ante omnium conſpectū, qui in ciuitate erant, nataret, ab omnibusq́ uideretur, in locum quendam ei natare contigit, ut mox per aliquot dies, uiſus ab amicis non fuerit, natansq́ mox ab eis iterum uiſus eſt. Quærentibus ergo domeſticis eius, ubi nam locorū per ea tempora, quibus uiſus non fuerat, habitaſset, in mari ſeſe fuiſse falſo reſpondebat. Piſces præterea

De exitu Glauci interpres Apollonij et Tarrhæus in prou.

unum in locum plures concludens & occultans aduerſabat, ut hyemali tempore, quando reliqui piſcatores nullos capere piſces poterãt, ſolus ipſe haberet. Ciuibus ob id quoſcunque piſces exoptaſſent, ſeſe protinus allaturum eſſe pollicebatur, ſicq; & quos utiq; uoluiſſent, eis ſtatim afferebat, Glaucus ob id marinus uocitabatur. Qui mox cum in marinam feram incidiſſet, ab ea conſumptus eſt. Quo è mari nuſquam redeunte, Glaucum in mari uiuere atq; ibi conſidere fabulati ſunt.

Glaucus in mari. Prouerb. de ijs qui mortui uiuere creduntur.

De Bellerophonte.

Amiſodari chimæra Hom. carmen Iliad. π

Bellerophontes

Pegaſus nauis nomen

Nomina quoq; ſua nauib. ſunt.

Amiſodarus rex

Telmiſſus mõs

Chimæra mons

Bellerophontem ab equo Pegaſo, qui pẽnatus erat, geſtari ſolitum fuiſſe tradunt. Mihi uero abſurdum prorſus uidetur, equum uolitare poſſe, etiam ſi omnium auium pennas ſibi adiunxiſſet. Atq; adeo ſi quãdoq; tale animal fuit, nunc etiam utiq; exiſteret. Illum etiam Bellerophontem aiunt Amiſodari chimæram interfeciſſe, quæ quidẽ bellua erat, ut dicitur, prima leo, poſtrema draco, media ipſa chimæra. Quidam uero exiſtimant hanc feram fuiſſe tria capita habentẽ, quod impoſsibile eſt, Leonem ſcilicet ſimilibus cum aliis animantibus cibis atq; domeſticis uti, quod uero mortalem naturam habuiſse, ignemq́; eam ipſam ſpiraſse dicitur, puerile eſt. Cui nam enim quæſo potiſsimum ex illis tribus capitibus in reliquum corpus poteſtatem fuiſse dicendum eſt? Verum ergo ita habet. Bellerophontes Phrygius uir erat, genere quidem Corinthius, bonus pulcherq́; ſatis. Hic cum nauigium ſibi præparaſset, maritima circunquaq; loca deprædabatur, nomen autem nauis Pegaſus erat, ut nunc quoq; ſuum cuilibet nauigio nomen eſt inditum. Nomen autem id Pegaſi nauigio magis, quàm equo aptũ fuiſse uidetur. Ea uero tempeſtate Amiſodarus rex ad Xanthum flumen habitabat, ſub quo altus mons Telmiſsus nomine erat, ad quẽ duo aſcenſus per planitiem, paſcuaq́; ab anteriori ciuitatis Xanthiorum parte erant. Tertius retro à Caria, reliqua uero loca inculta inacceſsáq; prorſus iacebant, horumq́; in medio hiatus terræ ſatis magnus erat, unde uel ignis utiq; ſuperaſcendebat, his autem mons alius Chimæra dictus adiacebat. Illo uero tempore, quemadmodũ eius regionis incolæ narrant, ante planiciem illam habitatam leo quidã erat, retro uero draco unus, qui paſtores ambo circunquaq; lædebant. Ad quæ loca Bellerophontes accedens, montem expugnauit, & Telmiſsus ab eo ſimul concrematus eſt, feræq́; illæ ſic perierũt. Dicebant itaq; eius loci habitatores Bellerophontem illuc cum Pegaſo appulſum, Amiſodari Chimæram perdidiſse, quo ex facto fabula conficta eſt.

De Pelope & equis eius.

Naues inſculptæ pictæue

Pelopem cum alatis equis Piſam, ut Hippodamiam Oenomai filiã deſponſaret, ueniſse dicunt. Ego uero eadem ferme de Penelope dico, qualia & de Pegaſo quoq; dixi. Si enim Oenomaus Pelopis alatos equos uidiſset, non utiq; illi filiam ſuam in uxorem, quæ talem currum aſcenderet, præbere uoluiſset. Dicendum itaq; potius fuit, quod Pelops nauem impellens, quæ equis quibuſdam alatis inſculpta erat, ad Hippodamiam puellam rapiendam acceſsit, qua rapta fugiens uehebatur. Taliſq́; ſuper hac re fabula formata fuit.

De Phrixo & Helle.

Narrant inſuper Phrixo ab ariete prædictum fuiſse, quod pater Athamas eum mactare in animo habebat, quo audito, ſorore ſua Helle ſecum aduocata, arietem ipſum cum ea inſcendit, mareq́; ambo ſulcantes, in Euxinum pontum peruenerunt: quod quidem, ut credi poſsit, per quàm difficile eſt, quod aries ueluti nauigium quodpiam eſset, mare pernatare tanto præſertim duorum hominum pondere onuſtus, potuerit. Et ubi nam quæſo alimenta cibi, potuſq́; arietis, atq; illorum in mari eſse poterant? Abſit enim quod eos ullo pacto impaſtos & abſque cibo potuq́; tanto tempore manere potuiſse dicamus. Illud poſt hæc abſurdum eſt, quod de Phrixo quoq; dicitur, quod ſalutis ſuæ autorem, ſeruatoremq́; arietem cum mactauiſset, pellem ei detraxit, quam Aeetæ muneris loco, ut filiam eius in uxorem haberet, dedit.

Hic

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Hic uero Aeetes Colchorum rex erat. Vide autem quomodo tūc temporis pelles huiuſmodi arietinæ raræ apparebant, quæ regem quoqꝫ ad filiam propriam illi pro hoc dono, ueluti eius dote in matrimonium dandam, impulerit. Licet eam uſqꝫ adeo magnifaceret, ut nullius mariti connubio dignam hactenus exiſtimaſſet. Iam uero quidam ut riſum (quem pellis hæc mouere poſſet) effugiant, auream hanc pellē fuiſſe adiungunt, quæ ſi aurea quidem fuiſſet, tāto minus à Rege capi, ut quam Phrixus ei peregrinus uir dabat, oportere uidebatur. Dicitur quoqꝫ ad hoc uellus aureum Iaſonem unà cum Græciæ proceribus nauem Argo nuncupatam, impuliſſe. Verum enimuero neqꝫ Phrixus mihi tam ingratus erga arietem benefactorem ſuum fuiſſe uidetur, ut eum perdere uelle ſuſtinuerit. Neqꝫ etiam ſi ſplendidiſſimum ſmaragdiſqꝫ plenum uellus hoc fuiſſet, uel propter hoc ſolum nauem Argo illuc Iaſonem nauigando impuliſſe credendū eſt. Veritas itaqꝫ ſic ſeſe habet. Athamas Græcorum exercitus in Phrygia præfectus erat, huic aūt diuitiarum ſuarum procurator, ac ueluti cuſtos erat uir quidam nomine Aries, quem præ cæteris fidelē ſibi maxime exiſtimabat. Is cum forte Athamantē de nece Phrixo parandā cogitare intellexiſſet, Phrixo id protinus ſignificat, qui quidem hoc audito, nauem actutum præparauit, & in ea diuitias perplures impoſuit, ſimulqꝫ Pelopis matrem in eadem naui ſibi adiungit, quæ Eos, hoc eſt, Aurora dicebatur, hæc quoque ſuis ex opibus atqꝫ diuitiis imaginem auream cum ſibi feciſſet, eam naui impoſuit. Quo facto ſimul cum his bonis Phrixus, Helle & Aries nauigantes abiere. Contigit autem, quod in nauigatione illa Helle puella præ imbecillitate nimia deficiens, mortua eſt, à cuius nomine mare illud Helleſponti nomen hoc ſortitum eſt. Illi uero cum ad Pharon perueniſſent ſedes ibi poſuerunt, ubi Phrixus Oetæ regis Colchorum filiam in matrimonium duxit, cui dotis nomine auream illam Auroræ imaginem potius, & non pellem arietis auream dedit, hæcqꝫ ueritas ipſa eſt.

Pro Var. in .ii de re ruſti. ipſas pecudes propter charitatem aureas habuiſſe pelles prodiderunt.

Rex à peregrino maximi prætij dona capere non debet.

Aries Athamantis procurator.

Aurum in imaguncula conflatū fugiēs aſportat.

Helleſpontus.

Dotem nō uxor marito, ſed uxori maritus apud Cor. Ta. de Germanis.

De Phorcynis filiabus.

DE filiabus quoqꝫ Phorcynis perquam ridicula narratio circunfertur, uidelicet, quod Phorcys ipſe tres filias habebat, quæ uiciſſim uno oculo, quem duntaxat inter omnes habebant, cum uidere illis opus erat, utebātur, atqꝫ ita fiebat, ut quotienſcunqꝫ ex illis una oculo uti uellet, capiti ſuo illū inſertaret, ſicqꝫ uideret, quo quidem cum illa ſatis uſa fuiſſet, aliis eum uiciſſim tradere conſueuerat, ita ut omnes hoc pacto uiderent. Cum autem Perſeus ad illas forte acceſſiſſet, atqꝫ eam quæ tunc oculum habebat, cunctāti gradu à tergo adortus eſſet, denudato enſe, ut ſibi Gorgōna oſtenderent, petiit, mortemqꝫ eis, niſi eam utiqꝫ manifeſtarent minitatus eſt. Illæ uero mortem formidantes eam protinus indicant. Cuius caput ipſe cum amputaſſet aëra uolando inſcendit, ſimulqꝫ hoc Polydectæ oſtendens in lapidem eum mutauit. Quod quidem omnino ridiculum eſt, uiſo defuncti capite, uiuentem hominem lapideum fieri poſſe. Quæ enim quæſo ad hoc faciendum uis mortuo ineſt? fuit autem tale quidpiam. Phorcys uir quidam Cyreneus fuit, Cyrenei uero genere Aethiopes ſunt, Cyrenemqꝫ inſulam, extra Herculis columnas exiſtentem, incolūt, Libyamqꝫ arant iuxta Aunona fluuium, propèqꝫ Carthaginem ſunt ualde diuites, hic Phorcys Herculis columnis, quæ tres ſunt, imperans, quatuor cubitorum ſtatuam auream Mineruæ fieri fecit. Vocant enim Mineruam Cyrenei Gorgonem, ueluti Dianam Thraces Bendiam, Cretenſes Dictynam, Lacedæmonii uero Vpim. Verum antequā ſtatuam ipſam Phorcys in tēplo conſecraſſet, moritur, treſqꝫ poſt ſe natas reliquit, Sthenonem uidelicet Eurialem & Meduſam, quæ nemini in matrimonium ſeſe coniungere unquam uoluerūt, ſed uitam cœlibem degentes, ſubſtantiam omnem inter ſe diuiſere, & quælibet uni ex tribus inſulis imperabat, quæ ſibi in bonis contigere. Gorgonē uero ſtatuam illam auream Mineruæ neqꝫ in templo ſacratam ponere, neqꝫ diuidere uelle illis uidebatur. Quinimo apud unamquanqꝫ illarū eam ipſam uiciſsim, ueluti theſaurum quendam depoſi am, retineri debere cenſuerunt. Phorcyni uero ſocius quidā ho-

Oculi exemptiles, quos etiam Lamiæ habebāt pro Plutarch.

Perſeus ad Polydectē Seryphiorum regem miſſus. pro Arato.

Minerua Gorgone. Bēdia pro Herodo. Dictyna. Vpis Diana à Lacedæmoniis Loc. Callimachi in Hymno Dianæ

neſtus bonuſq́ uir erat, quo ſuis in rebus ueluti oculo utebantur. Perſeus autem ex Argo exul, ſecum nauigia roburq́ militare habens, maritima loca tunc populabatur, qui ratus Gorgonem hanc Reginam mulierum quãdam eſſe locupletem quidem, ſed quæ tamen uiribus imbecilla eſſet, adnauigat primum in portum, & ſtationem ibi nauium faciens, ea loca, quæ inter Cyrenem & Sardiniam erant, percurrit, ab unáq; ad alteram earum deſcendens, oculum ipſum capit. Intellexerat enim ab earum una ſe nihil aliud ex illis locis pręter quàm Gorgonem, quæ magnam uim auri in ſe habebat, auferre poſſe. Puellæ igitur ipſæ poſtquam oculum amplius in parte, ſecundum ſermonem prædictum, non habebant, in unum conuenerant iurantes (nam altera alteram accuſabat, quod oculum detineret). Sed poſteaquam ſeſe prorſus eum non habere cognouerunt, quid nam de eo utiq; factum fuiſſet, ualde admirabantur. Interim ad eas ita conſternatas, Perſeus nauigat, oculumq́ ab eis quæſitum ſeſe habere ſignificat, quem tamen illis ſe nullo pacto daturum ait, niſi prius ubi nam Gorgo ſit, ab eis edoctus fuerit. Minabatur adhæc niſi hoc manifeſtarent, eas interfecturum eſſe. Meduſa non oſtenſuram ſe eſſe ait, uerum Stheno & Euriale oſtenderunt, quare Meduſam ob id Perſeus interfecit, illis uero duabus oculum reſtituit. Cum itaq; Gorgonẽ accepiſſet, in partes eam plures diſſecuit, & in trireme ſua ſeruatum ab ſe caput eius repoſuit, ipſiq́ naui nomen Gorgonis indidit, cum qua mox pernauigans, ab inſulanis circumquaq; pecunias aſſequebatur, eo quod omnes qui aliquid ei contribuere recuſarent, interimebat. Sic & à Seriphiis, ad quos nauigando peruenit, pecunias petiit, illi uero in unum omnes ſeſe, ut ei reſiſterent, primo congregarunt, rurſuſq́ cum ad eos in forum coactos Perſeus accederet, Seriphon illi relinquẽtes abierunt, ut ipſe neminem omnino ibi inuenerit hominem, ſed lapides quidem factos, non autem uiros amplius: quo circa inſulanorum reliquis pecunias ſibi tradere denegantibus, dicere Perſeus adſueuerat, uidete ne, quemadmodum Seriphii, Gorgonis caput uidentes, in lapides & uos mutemini. Id nanque malum ipſi paſſi ſunt.

Seriphij in lapides mutat.

De Amazonibus. 33

DE Amazonibus talia prædicantur, quod mulieres illæ quidem non erant, ſed uiri potius barbari, qui ob longas ueſtes & ad talos uſq; demiſſas ad inſtar Thracenſium mulierum gerebant, comamq́ mitris continebant, ac barbas radebant, ob id autem ab hoſtibus in bello per contumeliam fœminæ uocitabantur. Amazones autem ſuapte natura ſibi ingenita, ſtrenui bellatores erant. Expeditionem uero mulierum iſtarum nunquã factam fuiſſe (quando & nunc quoque nulla apparet) credere ueriſimile eſt.

De Orpheo. 34

FAlſus quoq; de Orpheo ſermo uulgatur, quod ſcilicet eum cytharizantem quadrupedes, aues, atque arbores ſequerentur. Id autẽ mihi tale quidpiam fuiſſe uidetur: quod Bacchæ furentes fœminæ erant, quæ in Pieria ouium paſcua dilaniabant, aliaq; plura mala uiolenter perpetrabant. Quæ ue cum ad montana loca ſe recepiſſent, plures ibi dies ſe continuerunt: ubi cum diutius permanerent, ciues ſibi iam ipſis ſuiſq́ mulieribus ac filiabus mali aliquid ab eis timẽtes, qui Orpheum accirent, mittunt. Illumq́ rogant, ut aliquid excogitando machinari uelit, ut quoquo modo poſſet, furentes fœminas è montibus deduceret, qui quidẽ Orpheus cum Bacchi ſacra ſolennia ordinauiſſet, cytharę ſono Bacchãtes illas demulcens, è montibus ſecum deduxit, ferulas quidem primum habentes, ſed quæ cum è montibus deſcenderent, diuerſarum arborum ramos ſecum gerebant. Quod ſpectaculum uidentibus hominibus incredibilem admirationem afferebat. Namq; primo aſpectu illo, deducta ab eis è montibus ligna, arbores, quæ reuera deſcenderent, eſſe uidebãtur. Quamobrem qui talia perſpicerent, ita ſecum dicere conſueuerant. Orpheus cytharam pulſans ex monte ſyluam ad ſe ducit, atq; ex hoc tantum fabula ipſa compoſita fuit.

Non tole-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

De Pandora.

NOn tolerabilis de Pandora ſermo diuulgatus eſt, quod cum ipſa ex terra formata fuiſſet, aliis quoq; fœminis ſimilem ipſa formam dederit. Mihiq; hoc potius ſic fuiſſe uidetur, quod Pandora mulier Græca fuerit ualde diues, quę quotiens domo exibat, ſeſe plurimum exornare ſolebat, atque in primis pigmento quodam ex terra confecto ſeſe perungens utebatur. Reſq; ipſa omnino ſic ſe habet, nec alio quopiam modo. Quanquam ſermo hac de re factus, ad impoſſibilia quædam conuerſus fuiſſe uideatur.

Pandora ex luto à Prometheo formata cur. apud Heſiodum.

De generatis ex fraxino.

ET quid quæſo uilius magisq; ſtultum eſt quàm primũ genus hominum ex fraxino generatum eſſe dicere? Siquidem Melius uir potius quidam nomine fuit, à quo Meliæ fœminæ denominatæ fuerunt. Quemadmodũ ab Helleno Hellenes græci, & Iones ab Iono dicti ſunt. Ferreas inſuper atque æneas, quod dicitur, ætates tunc fuiſſe nunquam omnino exiſtimandum eſt.

Meliæ nymphæ apud interp. Apollo. et Hiero. in Oraclijs. Aeneæ ferreæq; ætates, ſeu gentes nunquam fuerunt.

De Hercule.

DIcitur quod ex ſe ipſo Hercules folia quædam habuit, ipſe igitur Phyllires dictus, & ſi priuatus humilisq; ſortis exiſteret, cogitans tamen quorſum illa Hercules geſtaret, combuſſit, ſicq; ratio inde tracta eſt hoc modo.

De Ceto.

DE Ceto hæc quidem memorãtur, quod Troianos è mari exiens inuadebat. Et ſiquidem ei puellas aliquas Troiani obtuliſſent, ab eis recedebat, ſi minus, eorum totam regionem deuaſtabat. Quam uero id fatuum ſit credere Troianos filias proprias ceto exponere ſolitos fuiſſe, quis non uidet? uirum nanq; potius magnum quempiam nomine Cetum hunc fuiſſe dicendum eſt, qui cum rex eſſet, multum roboris uiriumq; habens, ac in re nauali ualde potens, Paludẽ quandam in Aſia, quam Troiani poſſidebãt, circa mare ſubuertit. Tributumq; ab eis ſibi ob id perſoluebatur, quod quidam Daſmon, hoc eſt uectigal uocant. Argento autem eius temporis homines minime utebantur, ſed uaſis ſolum, ac ſupellectile omni alia. Imperauit ideo rex ille, qui Ceton nomine dicebatur, ut ciuitates quædam tributi nomine equos ſibi darent, aliæ uero puellas mitterent. Hunc uero regem, cui nomen erat Ceton, barbari Cetum uocabant, hic circumquaq; loca illa adibat, & debito neceſſarióq; tempore tributũ ab iis promiſſum exigebat. Quod ſi quæpiam ciuitates perſoluere recuſarẽt, eorum regiones ac loca male tractabat. Peruenit & is quoq; ad Troiam eo potiſſimum tempore quando Hercules illuc etiam exercitũ Græcorũ habens, uenit. Vnde Herculem tunc Laomedon rex in Troianorũ præſidium cõduxit. Ceton uero exercitum ſuũ cum impetu in eos duxit. Cui cum obuiã Hercules & Laomedon cum copiis ſuis facti eſſent illum interfecerunt. Quo ex facto ſermo fabuloſus confictus eſt.

Daſmos tributũ. Argentũ in uſu pecuniarum antiquitus nõ erat. Cetus. Ceton. Laomedon Herculẽ in auxilium Troianorum conducit.

De Hydra.

ILlud quoq; ſuper hydra dicitur, quod Lerneus ſerpẽs erat, quinquaginta capita, unicumq; duntaxat corpus habẽs. Et poſtquam ex illius tot capitibus unũ exciſum fuiſſent, duo alia ibi capita repullulare ſolita fuiſſe. Cancrũmq; inſuper illi aduerſus Herculem hydram occupãtem, auxiliatũ fuiſſe. Si quis igitur ſit, qui talia fuiſſe omnino perſuadere ſibi poſſit, fatuus his quidẽ eſt. Verũ namq; hoc habet. Lernus rex erat, habitabãt aũt omnes homines tunc tẽporis in pagis, & unicuiq; locorum iſtorum reges ſui præerant. Stenelus uero Perſei filius, Mycenas locũ maximum & hominum frequentia habitatum, tenebat: huic Lernus rex minime ſubiici uolebat, bellum ob id inuicem ambo gerebant, in ingreſſu autẽ regionis eius Lerni oppidulum quoddã fortiſſimum erat, quod quinquaginta uiri fortes ſagittiferi cuſtodiebant, quos intra turrim incluſerat, ac diurno nocturnóq; tempore pro præſidio eius loci

Lernus rex. In Pagis habitantes homines.

l 2 detine-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Hydra caſtelli nomen, & ſophiſt. apud Pla.

detinebat, nomen huic oppidulo Hydra erat. Ad hunc locum expugnãdum Herculem Euriſtheus mittit, qui caſtellũ ipſum expugnauit. In hac uero oppugnatione ſagittiferi qui in turri erant, ignem in hoſtes demittebát, ſagittasq; è turri iaculabátur. Et quotienſcunq; euenerat ut ex illis ſagittiferis quiſpiam uulneratus caderet, duo ſtatim alii in demortui unius locum aſſurgebant, & hoc quia fortiſſimus is eſſe credebatur, qui antea ceciderat. Poſteaquã uero ab Hercule Lernus in bello uiribus inferior premi ſe uidit, externi exercitus auxilium cõducitur, Carcino duce quodã, qui uir magni roboris ac bellicoſus auxilium afferens, unà cum Lerno iunctis copiis ſuis in Herculem impetum fecit, cui quidem Herculi Iolaus Iphicli filius, atq; ipſius Herculis nepos, Thebanorũ exercitum habens auxilium quoq; tulit, ſicq; cum ad turrim Hydræ oppiduli impetu facto acceſſiſſet, incendio illã concremauit, taliq; robore militari eos Hercules expugnauit, & Hydram ipſam diruit, omnẽ unà exercitum perdens. Qua ex re geſta ſermo talis ab iis, qui hydrã ſerpentem fuiſſe ſcribunt, & fabulam huiuſmodi confingunt, formatus fuit.

Carcinus dux

De Cerbero.

Tricarinia ciuitas

CErberum canem fuiſſe tria capita habentem narrãt. Manifeſtum tamen eſt, quod & hic Cerberus, queadmodũ Geryones à ciuitate Tricarinia, hoc eſt, tricipite nũcupata, denominatus eſt. Dicebant uero homines, pulcher magnusq; canis ille eſt Tricarinius, hoc eſt, triceps Cerberus, de quo illud quoque dicitur, quod Hercules olim ipſum ab inferis deduxit. Sed tale potius quiddã fuit. Geryoni cum bobus ſuis canes magni ac iuuenes ſimul erant, quorũ uni Cerberus nomen erat, alteri uero Orus, hunc Orum nuncupatũ Hercules in Tricarinia ciuitate antequam boues ipſas abduceret, interemit. Cerberus uero ſolus boues ſequebatur. Hunc cum Myceneus uir quidam Molottus nomine percuperet, primũ quidem ab Euriſtheo ſibi illum dari petit, eo uero nolente, paſtores inducit, ut canem ipſum in Laconia iuxta Tenaron ſub ſpelunca quadam retinere uelint. Quod cum feciſſent, ex ſuis canes quaſdam fœminas ad coitum cum illo mittit. Hoc eodem tempore Euriſtheus Herculem ad Cerberi canis inueſtigationem miſit. Qui cum uniuerſam Peloponneſum circumluſtraſſet, tandem ad locum ubi Cerberum canem eſſe ſibi dictũ fuerat, peruenit, ubi deſcendens canem ex antro abduxit. Dicebant itaq; homines, quod Hercules per antrum quoddam ad inferos deſcendiſſet, canemq; ab inferis ad auras traxiſſet.

Cerberus unus ex canibus Geryonis

Myceneus Molottus

Moloßi canes apud Suid.

De Alceſte.

Alceſtes Euripidis Tragœdia

Mortuus ad uitã reuocari non poteſt

TRagœdia dignus de Alceſte ſermo narratur, quod cũ forte moriturus Admetus eſſet, mortem ſibi pro illo Alceſtes elegit, quodq; Hercules ea pietate motus, cum ab inferis reduxiſſet, Admeto reſtituit. Mihi uero neminẽ, mortuũ quempiam ad uitã reuocare poſſe uidetur. Sed tale quiddã fuit. Poſteaquam Peliam patrem filiæ interemerunt, Acaſtus eiuſdem Peliæ filius, illas perſequebatur, quas nullo tamen pacto cõprehendere potuit, Alceſtis etenim ad nepotem eius Admetum Pheras confugit, ad quem locum cum Acaſtus quoq; ueniſſet, qui eam perſequebatur, & ab Admeto, qui tum forte ad ignẽ ſedebat, eam deditiiã ſibi dari petiiſſet, minime tradere illi eam uoluit. Quãobrem indignatus Acaſtus, ualidiſſimum exercitũ, quẽ in Admetum ſiſteret, comparat, atq; urbem eius oppugnat. Quod uidens Admetus multos ſecum ductores ac milites habẽs, extra ciuitatem, ut eis ſeſe opponeret, egreditur. Sed accidit ut uiuus nocturno tempore ab Acaſto comprehẽderetur, qui ei quoq; captiuo mortem minabatur. Quã rem cum Alceſtes intellexiſſet, quod Admeto propter eam mors imineret, egreſſa protinus ſeſe ipſam Acaſto ultro dedit, qua cõprehenſa, Admetum ille liberauit. Dicebant itaq; homines, uirago Alceſtis ſponte quidem pro Admeto mortua eſt. Nihilq; prorſus, quod fabuloſe ſuper hac re commentum ſit, uerum habetur. Atq; adeo cum per illud tẽpus Hercules forte Diomedis equas quodã ex loco duceret, per ea Theſſaliæ loca iter fecit, hoſpitioq; ab Admeto ſuſceptus eſt, à quo lugente

ἀλκήεσσ᾽ ἀνδρεία. prouerb.

Alceſtis uirago.

De hac aliter Fulgentius

Iugẽte cũ Hercules Alceſtis calamitatẽ intellexiſſet, miſeratione eius motus, Acaſto ſeſe oppoſuit, eiuſq́ exercitũ omnẽ deleuit, & quæcunq; illi ſpolia abſtulit, inter ſuos ipſius exercitus milites diuiſit. Alceſtemq́ recuperatã Admeto reſtituit. Dicebant itaq; homines quod Hercules ultro à morte Alceſtin liberauerat, & ex hoc facta fabula formata fuit.

De Zetho. 42

CVm pleriq; alii tũ maxime Heſiodus tradit, quod Thebana mœnia Zethus & Amphion cytharæ ſono ſtruxerũt. Exiſtimant uero q̃bidam illis ipſis cytharizantibus lapides ſponte ſua mœnia inſcendere ſolitos fuiſſe. Reuera tamen hoc ita res habet. Cytharœdi Zethus & Amphion perfecti erãt, artemq́ ſuam mercede inuitati oſtendebant, argentum aũt illius temporis homines cum minime haberẽt, iudebant Amphion & Zethus, quod ſi quis eos cytharizantes audire uellet pro præmio ad murum conſtruendum accedens in eo ſeſe exerceret, neq; enim lapides ibi cytharæ ſonum audituri ſtabant, nec ſine ratione aliqua homines etiã dicere conſueuerant lyræ beneficio Thebanum murum conſtructum fuiſſe.

Argentum in uſu non erat

De Io. 43

EX muliere Io bouem factam eſſe, oeſtróq; agitatam ex Argo in Aegyptium mare perueniſſe dicunt. Verum aũt hoc habet. Io Argiuorum regis filia erat, huic ciues honorem hunc dederant, quod Argiuæ Iunonis ſacerdotem fecerant. Verum cum prægnans facta eſſet, patrẽ & ciues uerita, è ciuitate protinus aufugit. Argiui uero ad eam inquirendã urbe exeuntes, & ubi eam inuenerunt, cõprehendentes in uinculis habebant. Dicebant aũt id uidentes, quod Io tanq̃ bos furens in Aegyptum aufugit, ubi cum perueniſſet, peperit, indéq; fabula conficta eſt.

Pro Herodoto in primo

De Medea. 44

MEdea, ut dicitur, ſeniores homines coquens, iuuenes eos faciebat. Fuit uero ſimile quid. Medea talis naturæ florem quendã prima inuenit, qui capillos albos nigros'ue faciendi poteſtatem habebat. Quibuſcunq; igitur hominibus, qui ex canicie exire delectarentur, nigros capillos apparere faciebat. Prima quoq; hæc experimentũ calidi lauacri cuiuſdam uim medicã habẽtis, inuenit, quo uolentibus omnibus medebatur, atq; hæc non in publico, ſed clàm quidem agebat, ne quis medicorum talia addiſcere poſſet. Huic uero cõpoſitioni qua utebatur, nomẽ erat Parepſiſis, hoc eſt decoctio. Quicunq; igitur homines hac decoctione utebantur, agiliores prorſus magiſq́ ſani fiebant. Ex hoc Medeæ præparationem hanc quicunq; uidebant, lebetes ſcilicet, ligna, & ignem, quod homines Medea elixando coqueret, exiſtimabant. Pelias uero homo ſenex & imbecillus hac decoctione cum uſus fuiſſet, quod eam ſuſtinere præ ſenectutis debilitate non potuit, conſumptus eſt.

Euſeb. in x. præpa. euang. Medea tincturam capillorum prima excogitat

παρέψησις

Senis Peliæ mors

De Omphale. 45

QVod Omphale mulieri Hercules ſeruiuit, dicitur, qui quidem ſermo ſtultus eſt, cum & ipſi Omphale & cæteris ſuper illam exiſtentibus maioris conditionis hominibus Hercules imperare potuerit. Tale quidpiam igitur factum fuit, Omphale Iordanis Lydiæ regis filia erat, quæ cum Herculis robur maximum audiuiſſet, ad eum amandũ inducta eſt, ad quam cum appropinquaſſet, Hercules pari quoq; modo formæ illius amore captus eſt, mixtiq́ ſimul ſunt, atque ex illius cõplexu Laomedontẽ filium Omphale genuit. Lætatus uero Hercules, & ex illa uoluptatem capiens, eam loco ſui imperare ſinebat. Quod ſtulti uidentes Herculem Omphale ſeruire crediderunt.

Herculis imperium

Omphale

De Cornu Amaltheæ. 46

COrnu Amaltheæ ſecum Herculem ubiq; portare ſolitum fuiſſe aiunt, cuius beneficio quæcunq; uolebat, ſibi fiebant. Veritas autem ſic. Hercules cum ad Iolaum nepotem ſuum per Bœotiam iret, in Theſpiis moratus eſt quodam in hoſpitio, ubi mulier formoſa & honeſta nomine Amalthea erat. Cuius forma delectatus cum Hercules eſſet, per aliquod ibi tẽpus hoſpitatus eſt. Quod cũ Iolaus grauiter ferret, pecunias quaſ-

Ἀμαλθείας κέρας, prouerb.

Amalthea

De Amalthea hoc idẽ Suidas & Euſtatius Homeri interp.

dam, quas ex lucro Amalthea faciebat, in cornu quodam accumulatas ei auferre excogitat. Iis etenim pecuniis quæcunque Hercules uolebat ei Amalthea emebat, peregrini itaque illuc ſimul diuertentes, Herculem cornu Amaltheæ habuiſſe dicebant, ex quo quæcunq; uoluiſſet ſibi ipſi emebat, atq; inde fabula confiẽta eſt.

De Hyacintho narratio. 47

HYacinthus adoleſcẽs Amiclæus erat, pulcher & honeſtus ſatis. Hunc Apollo quidẽ uidit, uidit & hunc Zephyrus, amboq; illius formæ amore capti ſunt, in eiusq; gratiã & honorẽ certatim artes uterq; ſuas illi exhibebat. Sagittabat nanq; Apollo, Zephyrus uero ſpirabat, ſed ab illo cantus & uoluptas ueniebat, ab hoc uero timor non niſi ac perturbatio ſibi erat. Itaq; in Phœbi amorem ſeſe iuuenis inclinat, ob idq́; Zephyrum præ zelotypia ad bellum armare fecit: poſthæc quædam Hyacintho exercitamenta cum Apolline erant, in quibus cum ſeſe exerceret, à Zephyro ſibi maxime timendum erat, diſcoq; preſertim, quem cum adoleſcentis luſu Deus præparaſſet, & ab illo iam deſcendiſſet, à pueroq; mox leuaretur, Zephyri fraude in eum ipſum decidit, qui ita mortuus eſt. Terra uero tantæ calamitatis memoriam ullo modo deſertam omittere non debuit, quin pro adoleſcentulo, quod fecit, florem Hyacinthi nominis emitteret, in cuius quidem foliis eius ipſius Hyacinthi nominis principium inſcriptum fuiſſe memorant.

Diſci luſus apud Ouid.

Flores inſcripti nomina ꝑ Ver. & Ouidi. in x. Metamorpho.

De Marſya narratio. 48

MArſya uir agreſtis erat, qui Muſicus tamen factus eſt. Nam cum Minerua tibias odio haberet, quod de pulchritudine nõnihil, cum eas inflabat, ſibi auferrent, ut ex fonte qui imaginem ei ſuam reddebat, agnouit, illas abiecit: quas cum Marſya paſtor accepiſſet, labris ſuis admouit. Illæ uero diuinum quendã ſonum, etiam inuito illo, qui eas inflabat, per ſe emittebant. Exiſtimabat uero Marſyas ex arte potius ſua ſonum illum fieri, quàm quod diuina illis uis quædã ineſſet. Quare hac perſuaſione imbutus muſas iam quoq; ipſas, atq; adeo etiam Apollinem ad certamen inuitabat, quos niſi ſono tibiarum ſuperaſſet, uiuere ſe neutiquam uelle amplius dicebat. Quare cum in certamen Deus Apollo deſcẽdiſſet, Marſyas uincitur, ſimulq́; cum uictoria pellem excoriatus depoſuit. Vidiq́; ego in Phrygia fluuium ipſum Marſyam ab eius ipſius nomine dictum, cuius curſum ex Marſyę ſanguine fieri Phryges dicebant.

Vide Aul. Gell. lib. 14. ca. 17. et Plut. in uita Alcibiad.

De hoc amne Q. Curt. in lib. 3

De Phaone. 49

PHaonis uita omnis circa nauigia, inq; re maritima erat, portitor nanq; in mari fuit, quo in officio nullum unquam delictum in quempiam perpetrauit. Modeſtusq́; adeo erat, ut à nemine portorium reciperet, qui ſoluendo non eſſet. Morum autem iſtius admiratio quædam apud Lesbios erat, ſimulq́; hunc Deus laudauit. Deum autem Venerem uocant, quæ cum ſeneſcentis hominis, hoc eſt, mulieris formam atq; habitum induiſſet, ad Phaonem acceſſit, déq; nauigatione uerba cum ipſo facit, ac ut eam naui ſua traiiciat, petit: ille uero, in deſeruiendo ei, celeritate uſus quàm primum illam traiicit, præmiumq́; nullum ab ea petit. Quid igitur poſthæc tali pro munere egit Venus? Phaonem certe ex ſene formoſum iuuenem illam feciſſe dicunt. Atq; hic quidem Phaon ille eſt, cuius amore cum capta Sappho eſſet, ſeſe interimens amorem illum in ſanguinem mœroremq́; conuertit.

De Phaone Aelianus: & Lucianus in quodã Dialogo

De Ladone narratio. 50

TErræ uiſum fuit cum Ladone fluuio ad coitum deſcendere, & poſteaquam cum eo ſe miſcuit, ex eius cõpreſſu cõcipiens, Daphnem gignit. Hanc Apollo Pythius amauit, uerbaq; amatoria ad illã faciebat. Sed cum ipſa caſtitatẽ ſeruare uellet, illũ minime audire uolebat, neceſſeq́; ei ob id erat puellã auerſantem inſequi, ueluti ſic illã deniq; perſequebatur, quæ cum fugeret, denegare ei quicq; non prius

Daphnẽ ex Ladona & Terra genitam apud interp. Lyco. et Euſtatium

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

non prius auſa eſt, quàm terram matrem ſuam in auxilium aduocaret, à qua precibus petebat, ut ſeſe iterum intra ſe admitteret, ac in eadem uirginitate talem, qualis nata erat, cuſtodiret, quod & mater fecit. Daphnem namq; intra ſe occultauit. Poſt uero tempus illud è terra egreſſa Daphne, arborq́; facta, eodem in loco pullulabat, cuius ramis, cum propter amoris impatientiam, deus inhæreret, illi quo minus in laurum commutaretur reſiſtere nullo modo potuit. Nam manus illius iam intra arboris truncum comprehendi, caputq́; & reliqua corporis frondibus ornari cœpere, ſine quibus lauri foliis, ut dicitur, Tripos in Bœotia, ubi antrum erat, nullo modo erigi poterat.

Pro Ouid. in primo Metha.

Tripos ſine lauro in Bœotia erigi non poterat

De Iunone.

IVnonem deam eorum habere patrocinium, ac ciuitatis cuſtodiam Argiui exiſtimant, propter quod publicum feſtum in eius honorem ritu atque ordine ſolenni concelebrant. Huius autem pompæ ordo erat, ut currum Iunonis colore albicantes, boues ad templum traherent, in quo curru ſacerdotem quoque eſſe oportebat. Templumq́; ipſum, ubi ei ſacrificium fiebat, extra urbem erat. Quodam uero tempore cum forte ad hæc ſolennia ſacra Iuno ferri deberet, ac propter albicantium boum penuriam, ritus atque ordo ille ſolennis claudicans, obſeruari non poſſet, ſacerdos illorum defectum ita emendauit. Nam cum filios quoſdam adoleſcentes haberet, ad inſtar boum, Iunonis plauſtrum eos ſubire fecit. Poſteaquam igitur quæ à bobus fieri debebant, à filiis facta ſunt, illorum mater ſacerdos ante Iunonis deæ ſimulacrum ſupplex ſtans, laboris mercedem liberis ſuis à dea dari petiit, ueluti data illis à Iunone condigna merces fuit, ſomnus namq; ut fertur, pro præmio illis datus eſt, qui uitæ quoq; illorum finis extitit.

FVLGENTII

FVLGENTII EPISCOPI CARTHAGINENSIS MYTHOLOGIARVM AD CATVM Presbyterum Carthaginenſem, Liber primus.

QVamuis inefficax petat ſtudium res quæ carent effectu, & ubi emolumentum deeſt, negocii cauſa ceſſet inquiri, hoc uidelicet pacto, quia noſtri temporis erumnoſa miſeria non dicendi petit ſtudium, ſed uiuendi flet ergaſtulum, nec famæ aſſiſtendum poeticæ, ſed fami conſulendum domeſticæ. Citius nunc aut quod amiſeris fleas, aut quod edas inquiras, quàm quod dicas inuenias. Vacat hoc tempore potentibus opprimere, prioribus rapere, priuatis perdere, miſeris flere. Quia ſoles Domine meas cachinnãtes ſæpius nænias lepore ſatyrico litas lubentius affectare, dum ludicro talia *ſolitus es* uentilans epigrammate comœdica † ſolita eſt, uernulitate mulcere. Additur, quia & mihi nuper imperaſſe dignoſceris, ut feriatas adfatim tuarum aurium ſedes lepido quolibet ſuſurro permulceã. Parumper ergo auſculta, dum tibi rugoſam ſulcis anilibus ordior fabulam, quam nuper Attica ſoporatã ſalſura, nocturna præſule lucerna commentus ſum, ita ſomniali figmento deluſam, quò non poëtam furentem aſpicias, ſed onirocritem ſoporis nugas ariolantem aduertas. Neq; enim illas Heroidarum arbitreris lucernas meis præſules libris, quibus aut Sulpicillę procacitas, aut Pſyches curioſitas declarata eſt, neq; illam Phædram quæ maritum Phædriam in tumulum duxit, aut Leandricos natatus intercepit, ſed quæ noſtrum academicum rhetorem ita uſq; ad uitalem circum tulit, quo pene dormientẽ Scipionem cœli ciuem effecerit. Verum reſpublica uideat quid Cicero egerit. Me interim diſcedentem à te Domine, dum quaſi urbanis extorrem negotiis ruralis ocii torpor aſtringeret, euitans erumnoſa calamitatum naufragia, quibus publicæ inceſſabiliter uexãtur actiones, arbitrabar agreſtem ſecure adpiſci quietem, ut procellis curarum celantibus, quo in torporem urbana tempeſtas exciderat, uelut Halcyone niduli, placitam ſerenitatem uillatica ſemotione tranquillior agitaſſem, ſopitisq́ in fauilla ſilentii taciſonis iurgiorum claſſicis, quibus me Galogetici quaſſauerãt impetus, defæcatam ſilẽtio uitam agere crediderim, ni me illuc quoq; mœrorum improbior angina ſequeretur, felicitatisq́ nouerca fortuna (quæ amarum quoddam humanis interſerit ſemper negociis) me quaſi pediſſequa ſectaretur. Nam tributaria in dies conuentio compulſantium pedibus limen proprium triuerat, noua inditionum ac momentanea proferens genera, quaſi Myda rex ex homine uerterer, ut locupletes tactus rigens auri materia ſequeretur. Credo etiam Pactoli ipſius fluenta condictis frequentibus deſiccaſſe. Nec hoc tantum miſeriarum ergaſtulum ſat erat, addebatur his, quod etiam bellici frequenter incurſus pedum domi radicem infigere iuſſerant, quo portarum noſtrarum peſſulos aranearum caſſibus oppletos quiſpiam non uideret. Agrorum enim dominium gentes ceperant, nos domorum. Fructus enim noſtros expectare licuit non frui. Merces quippe nobis fuerat gentilis, ſi uel ad manendum clauſos relinquerent. Sed quia nunquam eſt malum immortale mortalibus, tandem domini regis felicitas, aduentantis ſolis crepuſculum mundo tenebris dehiſcentibus, pauores abſterſit. Et poſt torpentes inceſſus, quæ tum bellicum profligauerat interdictum, licuit tandem arua uiſere, limites circuire. Egreditur nautarum in morem, quos tempeſtatum flagitamẽto confractos exoptata reduces excipit ripa, & uelut parietũ indumẽtis exuti poſt domeſticas ſtationes ambulare potius diſcimus quàm progredimur, & Maroneo uerſui cõſimiles, Tandem liber equus campo potitur aperto. Intuemur arua, quibus adhuc impreſſæ bellantium plantæ muricatos (quod aiunt) ſigillauerant greſſus, & formidine menti nondum exterſa hoſtes in ueſtigiis pauebamus. Terrorem enim pro ſui memoria miles hoſtis hæredem reliquerat. Sed Troadum in morem oſtentabamus alterutrum loco, quorum recordationem aut internitio celebrior faciebat, aut præda. Tandem inter ſentoſa nemorum

fruteta,

fruteta, quæ agreſtis olim deſeruerat manus, nam intercapedinante pauoris prolixitate tam largo fumo lurida parietibus aratra pendebant, & laborifera bouum colla iugales in uaccinam molliciem diduxerant callos. Squallebat uiduus ſulcis ager, & herbidis ſentibus oliuifero uettici minabatur. Ita enim nexili de ſyrmate meandrico gramini labruſca coibat, quo ſepta herboſis radicibus tellus Triptolomicum contumax abnueret dentem. Ergo dum huiuſmodi paliuræa prata incedente premerem planta, & roſcidos florulenti uelleris colles ſpatianti metirem paſſu, defectum uoluntas peperit egredientis ſtudio, ſed utilitas ex labore ſucceſsit. Diuertor arborei beneficiū umbraculi præſumens, quo me errāti foliorum intextu Phœbi à torridis defenſaret obtutibus, & circumfluam ramorum umbram, quam propriis radicibus præberet, mihi etiam concederet eſſe communem. Nam me auium quædam uernulitas, quæ fragili quadam dulcedine criſpantes ſibilos corneis edunt organulis, ad hoc opus allexerat, & laboris tam ſubita requies quoddam carminis expectabat melos.

Theſpiades Hippocrene,
Quā ſpumanti gurgite
Irrorat loquacis nymbi,
Tinctas hauſtu muſico,
Ferte gradum properantes
De uirectis collium,
Vbi guttas florulentæ
Mane rorat purpuræ,
Humor algens, quem ſerenis
Aſtra ſudant noctibus,
Verborum caniſtra plenis
Reſerate floſculis.
Quicquid per uirecta Tempe
Rapiat unda proliens
Hinnientis & recurſu
Quam produxit ungula.
Quicquid Aſcræus ueterna
Rupe paſtor cecinit.
Quicquid ex Athlantis gazis
Veſtra promunt horrea,
Quod cecidit paſtorali
Maro ſylua Mantuæ.
Quod Mæonius ranarum
Cachinnauit prælio,
Parrhaſia candicanti
Dente lyra concrepet,
Ad meum uetuſta carmen
Secla nuper confluant.

Hoc itaq; ſacrificali carmine Gorgonei fontis aſpergine madidas & præpetis ungulæ riuo merulentas Pieridas abſtraxi. Aſtiterant itaq; ſyrmate nebuloſo lucidæ ternæ uiragines, hedera largiore circumfluæ, quarum familiaris Calliope ludibundo palmulæ tactu, meum uaporans pectuſculum poeticæ pruriginis dulcedine ſpargit. Erat enim grauido (ut apparebat) pectore, crine neglecto, quem margaritis prænitens diadema conſtrinxerat, talo tenus bis tinctam recolligens ueſtem. Quod credo & itineris propter difficultatem, & ne meandricos tam ſubtilis elementi aliquatenus limbos aculeati herbarum uertices ſcinderet. Aſtiti propter ergo, erectus in cubitum, ueneratus ſum uerboſam uiraginem olim mihi poetico uulgatam euidentius teſtimonio. Nec immemor cuius uerboſas fabulas propter ſcolaribus rudimentis tumidas ferulis geſtaueram palmas, & quia non mihi euidenti manifeſtatione quæ nam eſſet, liquebat, cur ueniſſet inquiro. Tum illa, Vna inquit è uirginali ſum Heliconiadū curia, Iouis albo conſcripta, quam olim Athenæam ciuem Rhomanus ordo colendam exceperat: ubi nouellos ita frutices edidi, quo eorum cacumina ſummis aſtris inſererem. Ita uitæ famam linquentes hæredem, quo magis celebriorem obitum protelarent. Aſt ubi me Romuleæ arcis conuentu bellicus uiduauit incurſus, Alexandriæ conciliabula urbis exulata poſſederam, uariis dogmatum imbutamentis, laſciua Græcorum præſtruens corda, poſtq́; Catonum rigores, Tullianasq́; ſeueras inuectiones, & Varroniana ingenia, Apelleæ genti enerues ſenſus, aut ſatyra luſeram, aut comœdico phaſmate delectabam, aut tragica pietate mulcebam, aut epigrammatum breuitate condibam. Libebat me mea captiuitas, & licet noſtræ uacuiſſent induſtriæ, inueniebat tamen animus, quibus inter mala arrideret, niſi me etiam exinde bellis crudelior Galieni curia excluſiſſet, quæ pene cunctis Alexandriæ ita eſt angiportis, quo chirurgicæ carnificinæ laniena plurior, habitaculis numeretur: denique durior

m certando

certando ita remittunt in mortẽ, quo ferãt Charontem citius ſopiturum ſi collegio non donetur. Hanc orationem riſus mollior terminabat. Itaq; meis quod euerteret, culminibus impetraui. Tum illa, Non paues inquit, muſicum tuis receptare dogma penatibus, cum barbarorũ morẽ auſcultauerim, ita literarios mercatus penitus abdicare, ut hos qui primis elementorum figuris, uel proprium deſcripſerint nomen, caſſata inquiſitione in carnificinam raptaſſent. Tum ergo, Non ita eſt inquam, ut audieras ſed fama fuit, nam carmina noſtra muſę tantum ualent inter Martia tela, quanto dulcis aquæ ſaliente ſitim reſtinguere riuo. Et ut ſuum me amplius familiarem reſciſſet, illud etiam Terentianum adieci, olim iſti fuit generi quæſtus apud ſeculum prius. Nunc itaque literæ ſuos quicquid Helicon uerbalibus horreis enthecatum poſſederat, in ipſis poteſtatũ culminibus hæreditario iure transferre cantus extendunt. Illa exhilarata carminibus utpote quaſi Mæonium ſenem ut uiſeret recitantem laudatorio palmulæ tactu mulſit meam ceſariem, percuſſaq́ mollius ceruice quam decuit. Eia inquit, Fabiana Creõticis iamdudum nouus initiatus es myſtes ſacris. Ne quid ergo meo tibi deſit tyrunculo, accipe parem dogmatis gratiam, & quatenus te noſtra ſatyra laſciuienti uerborum rore percuſſit, uadatumq́ te ſui retinet amoris illecebra, redde quod ſepioticon debes, & quicquid libet Niliacis exarare papyris, feriatis aurium ſedibus percipe. Nec deerit hiſtoriæ ei quilibet effectus, cuius uiſceribus te interſtringi popoſceris. Tum ego, Index libelli te fefellit generoſa loquacitas, non mihi cornutus adulter arripitur, nec hymbre mendaci luſa Danaë uirgo cantatur, dum ſuo iudicio ſibi deus prætulit pecudem, & hanc auro decepit quam poteſtate nequiuit. Nõ ſuillo canimus morſu depaſtum iuuenis fœmur, nec in libellulis meis ſub falſa alite puerilis pependit laſciuia. Non olorinis reptãtem adulterũ plumis oua pulligera uirginibus inculcantem, uel ſemina puerigera uiſceribus infundentem, nec Lychnides puellas inquirimus, & Hero atque Pſychen poëticas garrulãtes ineptias. Dum hęc lumen quærit extinctũ, illa deflet incenſum, Pſyche uidendo perderet & Hero nõ uidendo periſſet. Nec referã uirginali figmento Aricinã luſam uiraginem, dum quęreret Iuppiter quod magis eſſe uelit quàm fuerat. *Mutatas itaq; uanitates manifeſtare cupimus*, non manifeſta mutanda fuſcamus, ut ſenior Deus hinnitus exerceat, & Sol fulgoris igne depoſito malit anilibus exarari rugis quàm radiis. Certos itaq; nos præſtolamur rerum effectus, quos repulſos mendacis Græciæ fabuloſo commento quid myſticum in his ſapere debeat, cerebrũ agnoſcamus. Tum illa, Vnde hæc tibi inquit homuncule tanta ignorantiæ ſcientia? Vnde etiam tãtum ordinem ignorandi? Dum enim ſeculis intacta exquiris, oſtendis te ſapiẽter ſcire quod neſcis. Cui ego (ſi his quibus ignorare aliquid contigit) ne ipſum quidem neſcire ſuum, ſcire contigerit, quanto ſatius eis erat etiam non naſci contingere, quàm naſci inefficaciter uiuere: primum itaq; ego ſcientiæ ueſtibulum puto, ſcire quod neſcias. Ad hæc illa, Tam ſecretis myſticisq́ rebus uiuaciter pertractandis ampliora ſunt autoritatum quęrenda ſuffragia. Neq; enim quippiam ludicrum quæritur, quo ludibundo pede metrica uerborum commoda farciamus. Sudor hic opus eſt palęſtrantis ingenii, ne tam magnifici aſſumpta moles operis ipſo fere medio conaminis impetu uiuaciſſimis deſtituta uaneſcat tractatibus, ergo erunt nobis Philoſophia atq; Vrania cœleſtis adiutrices operis aſciſcendæ. Nec enim deerit tuis laſciuiens amica ſolatiis, ut dum te myſticæ artes anhelum tractando reddiderint, tute tua ſatyra ludentem excipiat. Quæſo inquã munifica largitas, ne tu iſtam tuã ſatyram, cuius me dudum uadatum amore prædixeras, temere credas noſtris penatibus. Tam & enim libens zelo ſortitus ſum ex affectu coniugium, ut ſi hanc ſuis oblucentem ut pellicem uoluptatibus domo reppererit, ita ſulcatis ungue genis in Heliconem remittat neceſſe eſt, quo eius diluẽdis uulneribus Gorgonei ipſius fontis nequaquam fluenta ſufficiant. Tum illa cachinnum quaſſans fragile colliſo bis terq́ pulſu palmulæ fœmore neſcis inquit Fulgenti rudis accola Pieridum, quantũ ſatyram matronæ formident. Licet mulierum uerbalibus undis & cauſidici cædant, nec grammatici muttiant, rhetor

taceat,

taceat,& clamorem præco compeſcat, ſola eſt quæ modum imponat furentibus, licet Petroniana ſubit albutia, hac etenim alludēte,& Plautinæ ſatyrę dominatus obdormit, & Sulpicillę Auſonianę loquacitas deperit, Salluſtianęq́ ſymphoniæ, quãuis præſens ſit cantilena melos cantandi, rauceſcit.

Solueret igniuomus mundi regione peracta,
Quadrupedes gelidumq́ rotis repefecerat orbem
Rector,& auratis colla ſpoliabat habenis,
Iam Phœbus diſiungit equos, iam Cynthia iungit.
Quaſq́ ſoror liquit, frater pede temperat undas,
Tum nox ſtellato mundum circunlita peplo.
Cærula rotigenis pigreſcere iuſſerat alis,
Aſtrigeroq́ nitens diademate luna bicornis.
Bullatum biiugis conſcenderat æthera tauris,
Iam ſimulachra modis mentis fallentia plaſtis,
Mollia falſidicis replebāt ſtramina ſignis. & ut in uerba pauciſſima cōferam, nox erat.

Cuius nomen noctis iamdudum oblitus, ut inſanus uates uerſibus delirabam. Dum ſubito agreſtis illa, quam dudum uideram hoſpita oborto impetu cubicularias impulſu fores irrupit, inopinanterq́ me iacentem reperiens marcentia languore ſomni lepido lumina, rapido atq́ admodum ſplendifice intermicanti quodam ſui uultus coruſcamine pepulit. Erat enim ultra ſolitum eminēs mortalitatis aſpectum, deniq́ pigrę adhuc quietis indicium roratis naribus ructuantem, repentina hoſtii crepitatione turbauit. Hanc præibat florali laſciuiens uirguncula petulantia, hedera largiore circunflua, improbi uultus & ore cōtumeliatum ſarcinis grauido: Cuius † hyronicum lumen tam rimabunda uernulitate currebat, quo mentes etiam abſtruſas temulētis inſcriptionibus depinxiſſet. Muſæ enim latera ſarciebant altrinſecus duæ, quarum dexterior uerecunda quadam maieſtate ſubnixa elatæ frontis Polymnia argenteis aſtrorum purgauerat margaritis, cuius phaleratum exoticis diadema carbunculis corniculata lunæ ſinuatio deprimebat, ac cærulanti peplo circunlita hyalinæ cauitatem ſphæræ oſſeo faſtigatus rigillo uerſabat. Viſus itaq́ luminis tam elata contemplatione cælitus erigebatur intuitus, quo pene foribus ſuperna intuens pollicem illiſiſſet. Leuicomes lateris refugo quodam contemplatu ſecretior humanos intuitus uelamine quodam arcano uitabat, huius ninguida canis albentibus nitebat caſaries, rugáq́ criſpato multiplici ſupercilio rancidum ſe quiddam conſopire promittebat. Tardior inceſſus erat,& ipſa ponderationis grauedine uenerandus. Tunc Caliope prouinciam loquacitatis ingreſſa, his te inquit Fulgenti tutricibus ſpoponderam largiturum. Quarū ſequax ſi fueris, celeriter raptum ex mortali cæleſtem efficient, aſtriſq́, non ut Neronem poëticis laudibus, ſed ut Platonem myſticis interſerent rationibus. Neq́ enim illos de his expectas affectus, quos aut poëma ornat, aut deflet tragœdia, aut ſpumat oratio, aut cachinnat ſatyra, aut ludit comœdia, ſed in quibus Carneadis reſudat elleborum,& Platonis auratum eloquium,& Ariſtotelis ſyllogiſmaticum uerbiloquium. Nunc itaq́ pande mentis cubiculum,& aureum fiſtulis audito nuncio mentibus intromitte quod excipis, ſed enerua totum mortale quod tibi eſt, ne tam ſacrati ſeries dogmatis ſcrupuloſis rite non reſideat penetralibus. Ergo nunc de deorum primum natura, unde tanta malæ credulitatis lues ſtultis mentibus inoleuerit edicamus. Quamuis enim quidā ſint, qui ſpreta capitis generoſitate atticinis atque Archadicis ſenſibus glandium quippiam ſapiant, atque eorum altiori ſtultitiæ nubilo ſoporata caligentur ingenia, tamen nequaquam apud humanos ſenſus, niſi fortuitis compulſationibus moti naſcuntur errores, ut etiam Chryſippus de fato ſcribens ait, compulſationibus lubricis uoluuntur incurſus. Itaque primum omiſſo circuitu, unde idolum tractum ſit edicamus.

ironicum

VNDE IDOLVM DICATVR.

DIophantes, Lacedæmonum autor, libros ſcripſit antiquitatum xiiii. in quibus ait Syrophanē Aegyptium familia, ſubſtantiáq; locupletē filium genuiſſe, quē uoluit enormis ſubſtantiæ ſucceſſorē ineffabili, ultra quàm paternitas exigebat, affectu erga filium deditum. Isq́; dum aduerſis fortunæ incurſibus raperetur, patri crudele geminæ orbitatis dereliquit elogium, & ut poſteritati perpetuale ſuffragium denegaſſet, & ſubſtantiæ propagandę ſubitam interceptionē obiiceret. Quid igitur faceret, aut fœcunda paternitas hac ſterilitate damnata, aut felix ſubſtantia in ſucceſſione curata, parum erat non habere, quod habuit, niſi etiam eſſet, qui obtineret quod reliquit. Deniq; doloris anguſtia, quæ ſemper inquirit neceſſitatis ſolacium filii ſibi ſimulachrum in ædibus inſtituit. Dumq́; triſtitiæ remedium quærit, ſeminariū potius doloris inuenit, neſciens quod ſola ſit medicina miſeriarū obliuio. Fecerat enim ille, unde luctus reſurrectionis in dies adquireret, nō in quo luctus ſolatium inueniret. Deniq; idolum dictum eſt idodinin, quod nos latine ſpecies doloris dicimus. Nanque uniuerſa familia in domini adulationē, aut coronas plectere, aut flores inferre, aut odoramenta ſimulachro ſuccendere conſueuerat, Nonnulli etiam ſeruorum culpabiles domini furiam euitantes ad ſimulachrum profugi ueniam merebátur, & quaſi ſalutis certiſſimo collatori, florum aut thuris offerebant munuſcula, timoris potius effectu quàm amoris affectu. Deniq; huius rei non immemor & Petronius ait, primus in orbe deos, fecit timor. Nam & Mintanor muſicus in Chromatopion libro muſicæ artis, quē ſcripſit ait, Dominum doloris, quē prima conpunctio humani finxit generis, exin inueteratus error, humanis pedetentim conſertus diſciplinis, baratro quodam ſæuæ crudelitatis prolabitur.

Saturnus.

SAturnus Pollucis filius dicitur, Opis maritus ſenior, uelato capite falcem gerens, cuius uirilia abſciſa & in mare proiecta Venerem genuere. Itaq; quid ſibi de hoc philoſophia ſentiat audiamus. Tum *illa*. *Saturnus primus in Italia* regnum obtinuit, hicq́; per annone prerogationę ad ſe populos attrahēs à ſaturando dictus eſt Saturnus: Opis quoq; uxor, eo quod opem eſurientibus ferret dicta eſt, Pollucis etiam filiū, ſiue à pollēdo, ſiue à pollucibilitate, quam nos humanitatem dicimus. Vnde & Plautus in comœdia Epidici ait, Bibite, pergræcamini pollucibiliter. Velato uero capite ideo fingitur, quod omnes fructus foliorū obnupti regantur umbraculo. Filios uero ſuos comediſſe fertur, quod omne tempus quodcunq; gignit, cōſumit. Falcem etiam fert non immerito, ſiue quod omne tempus in ſe uergat, ut curuamina falcium, ſiue propter fructū, unde etiam & caſtratus dicitur, quod omnes fructuum uires abſciſæ atq; in humoribus uiſcerū ueluti in mare proiectæ, ſicut illic Venerem, ita & libidinem gignant neceſſe eſt. Nam & Apollophanes in epico carmine ſcribit Saturnum quaſi ſacrum *νοῦν*, *νοῦς* enim græce ſenſus dicitur, aut ſatorem *νοῦ*, quaſi diuinum ſenſum creantem omnia, cui etiam quatuor filios ſubiiciunt, primū Iouem, ſecundū Iunonem tertium Neptunum, quartū Plutonem, & quaſi Poli filium quatuor elementa gignentem, id eſt, primum Iouem ignem, unde & *ζεὺς* græce dicitur, *ζεὺς* enim gręca ſignificatione ſiue uita ſiue calor dici poteſt, ſiue quod igne uitali animata omnia dicerentur, ut Heraclius uult, ſiue quod hoc elementū caleat, ſecundū Iunonem, quaſi aërem, unde *ἥρη* græce dicitur, & quamuis aërem maſculū ponere debuerint, tamen ideo ſoror eſt Iouis, quod hæc duo elementa ſibi ſunt ualde conſocia. Ideo Iouis & coniugem, quod maritatus aër igne ferueſcat. Nā & Theopompus in Cypriaco carmine, et Hellanicus in Dios philologia, quam deſcripſit, ait Iunonem ab Ioue uinctá catenis aureis, & degrauatam incudibus ferreis. Illud nihilominus dicere uolentes, quod aër igni cœleſti coniunctior duobus deorſum elementis miſceatur, id eſt, aquæ & terræ, quæ elementa duobus ſuperioribus grauiora ſunt.

Neptu-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Neptunus.

NEptunū uero tertium aquarū uoluere elementū, quē ideo Gręci etiam Poſidona nuncupāt, quaſi ποῖου εἴδων quod nos latine facientē imaginē dicimus, illa uidelicet ratione quod hoc ſolū elementū imagines in ſe formet ſpectantiū, quod nulli alii ex quatuor competat elemētis. Tridentē uero ob hanc rem ferre pingitur, quod aquarū natura triplici uirtute fungatur, id eſt, liquida, fœcūda, potabili, hunc et Neptuno Amphitriten in coniugiū deputāt, ἀμφὶ enim græce circūcirca dicimus, eo quod omnibus tribus elemētis aqua cōcluſa ſit, id eſt, in cœlo, in aëre, in nubibus, & in terra, ut ſunt fontes & putei.

Pluton.

QVartū etiam Plutonē dicunt terrarū præſulē, πλοῦτος enim græce, diuitiæ dicuntur, ſolis terris credentes diuitias deputari: hunc etiā tenebris addictū dixere, quod ſola terræ materia ſit cunctis elemētis obſcurior. Sceptrū quoq; in manu geſtat, quod regna ſolis competant terris.

Tricerberus.

TRicerberū uero canē eius ſubiiciunt pedibus, quod mortaliū iurgiorū inuidiæ ternatio cōſlentur ſtatu, id eſt, naturali, cauſali, accidentali. Naturale eſt odiū, ut canū, leporum, luporū, & pecudū, hominū, & ſerpentū. Cauſale eſt ut amoris zelus atq; inuidiæ: Accidens eſt, quod aut uerbis caſualiter oboritur ut hominibus, aut comeſtiones propter, ut iumentis.

Furiæ.

HVic quoq; etiā tres furias deſeruire dicunt, quarū prima eſt Alecto, ἀλήκτω enim græce impauſabilis dicitur: Alia Tiſiphone, τισιφώνη aūt quaſι τούτων φώνη, id eſt, iſtarū uox: tertia Megæra, megæra enim eſt quaſi μεγάλη ἔρις, id eſt, magna contentio, primū eſt ergo non pauſando furiā concipere: ſecundū eſt in uocem erūpere: tertiū iurgiū protelare.

Fata.

TRia etiā ipſi Plutoni deſtinānt fata, quarū prima Clotho, ſecunda Lacheſis, tertia Atropos, κλώθω enim græce euocatio dicitur, λάχεσις uero ſors nūcupatur, ἄτροπος quoque ſine ordine dicitur: hoc uidelicet ſentire uolentes, quod prima ſit natiuitatis euocatio, ſecūda uitę ſors, quēadmodū quis uiuere poſſit, tertia mortis conditio, quę ſine lege uenit.

Harpiæ.

HArpias etiā tres inferis Vergilius deputat, quarū prima ἀέλλω, ſecūda ὠκυπέτη, tertia κελαινὼ, Harpia enim græce rapina dicitur. Ideo uirgines, quod omnis rapina arida ſit & ſterilis. Ideo plumis circūdatæ, quia quidquid rapina inuaſerat, celat. Ideo uolatiles, quod omnis rapina ad uolandū ſit celerrima, ἀέλλω enim græce quaſi ἕλων ἄλλο, id eſt, alienū tollens, Ocypete, id eſt, citius auferens, Celænum uero græce nigrū, unde & Homerus prima Iliados rapſodia, αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί, id eſt, ſtatim niger tuus ſanguis emanabit per meā haſtā, hoc igitur ſignare uolentes, quod primum ſit alienum concupiſcere, ſecundū concupita inuadere, tertium celare quod inuadit.

Proſerpina.

PLutoni quoq; nuptā uolunt Proſerpinā Cereris filiā. Ceres enim gręce gaudiū dicitur, & ideo illam frumenti deam eſſe uoluerūt, quod ubi plenitudo fructuum ſit, gaudia ſemper ſuperabundent neceſſe eſt, Proſerpinā uero quaſi ſegetē uoluerunt, id eſt, terram radicibus proſerpentē, quæ & ἑκάτη græce dicitur, ἑκατὸν enim græce centum ſunt, & ideo hoc illi nomen imponunt, quia centuplicatū Ceres proferat fructum.

Ceres.

HAnc etiā mater cum lampadibus raptam quærere dicitur, unde & lampadum dies Cereri dedicatus eſt, illa uidelicet ratione, quod hoc tempore cum lāpadibus, id eſt, cum ſolis feruore ſeges ad metendum cum gaudio requiratur.

Apollo.

APollinem ſolem dici uoluerunt, ἀπόλλων enim græce perdens dicitur, quod feruore ſuo omnē ſuccum uirentiū decoquendo perdat herbarū. Hunc etiā diuinationis deum uoluerūt, ſiue quod ſol omnia obſcura manifeſtat in lucem, ſeu quod in ſuo proceſſu & occaſu eius orbita multimodos ſignificationū monſtret effectus. Sol uero dicitur aut ex eo quod ſolus ſit, aut quod ſolite per dies ſurgat & occidat, huic quoq; quadrigam ſcribūt illam ob cauſam, quod aut quadripartitis temporum uarietatibus anni circulum

peragat, aut quod quadrifido limite diei metiatur ſpaciũ, unde & ipſius equis cõdigna ſic nomina poſuerũt, id eſt, Erythreus, Actęon, Lãpos, Philogeus. Erythreus græce rubẽs dicit, quod à matutino ſol lumine rubicundus exurgat: Actæon ſplendens dicitur quod tertiæ horæ momentis uehemens inſiſtat, lucidior fulgeat: Lampos uero dum ad umbilicum diei centratũ conſcenderit circulũ: Philogeus græce terram amans dicitur, quod hora nona procliuior, uergens occaſibus pronus incumbat.

Coruus.

IN huius etiã tutelam coruum ponunt, ſiue quod ſolus contra rerum naturã in mediis ipſis æſtiuis feruoribus ouiparos pullulet fœtus. Vnde & Petronius:

Sic contra rerum naturæ munera notæ
Coruus maturis frugibus oua refert.

Siue quod in horoſcopicis libris ſecundum Anaximandrũ, ſiue etiã ſecundũ Pindarũ ſolus inter omnes aues ſignificatiões habeat uocum.

Laurus.

IN huius etiã tutelam laurũ aſcribunt, unde etiã eum amaſſe Daphnen dicunt Penei fluminis filiã: & unde laurus naſci poſſet, niſi de fluuialibus aquis? Maxime quia & eiuſdem Penei fluminis ripæ lauro abundare dicũtur. At uero amica Apollinis ob hanc rem uocitata eſt, quia illi, qui de interpretatione ſomniorũ ſcripſerunt, ut Antiphon Philoctus, & Artemon, & Serapion Aſcalonites, promittant in libris ſuis laurum ſi dormientibus ad caput poſueris, uera ſomnia eſſe uiſuros.

De nouem muſis.

HVic etiam Apollini noué deputant muſas ipſumq́ decimũ muſis adiiciunt, illa uidelicet cauſa quod humanæ uocis decé ſint modulamina, unde cum decachorda Apollo pingitur cithara. Sed & lex diuina decachordon dicit pſalteriũ. Fit ergo uox quatuor dentibus è contra poſitis, quos lingua percutit, è quibus ſi uno minus fuerit ſibilum potius quàm uocé reddat neceſſe eſt. Duo labia uelut cymbala uerborũ cõmoda modulantia: lingua ut plectrũ, quæ curuamine quodá uocalé format ſpiritũ, palatũ cuius concauitas profert ſonũ: Gutturis fiſtula, quæ tereti meatũ ſpiritalé præbet excurſu: & pulmo, qui uelut aceruus follis concepta reddit ac reuocat. Habes ergo nouem muſarũ uel Apollinis ipſius redditã rationé, ſicut in libris ſuis Anaximander Lampſacenus, & Leophantes Heracleopolites exponunt: quod & alii firmãt, ut Piſander Phyſicus & Euxemenes in libro θεολογουμένων. Nos uero noué muſas doctrinę atq́ ſciétiæ dicimus nodos, hoc eſt, prima Clio quaſi prima cogitatio diſcendi, κλέος enim græce fama dicitur, unde & Homerus, ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν, id eſt, Nos uero ſolã famã audiuimus, neq́ quid ſcimus, & in alio loco, τὸ κλέος εὐρὺ καθ᾽ ἑλλάδα καὶ μέσον ἄργος: & quoniã nullis ſcientiã quęrit niſi in qua famæ ſuæ protelet dignitaté, ob hanc rem prima κλειὼ appellata eſt, id eſt, cogitatio quærendæ ſcientię: ſecunda εὐτέρπη, quod nos latine bene delectãs dicimus, quod primum ſit ſcientiã quęrere, ſecundũ ſit delectari quod quęras: tertia μελπομένη quaſi μελέτην ποιουμένη, id eſt, meditationé faciés permanere, ut primũ uelle, ſecundũ deſiderare quod uelis, tertiũ inſtare meditãdo ad id quod deſideras: quarta θάλεια, id eſt, capacitas, uelut ſi dicatur τιθεὶς θάλειαν, id eſt, ponens germina, unde & Epicharmus comicus in Diphilo comœdia ait: θαλὸν ὡς οὐ βλέπει βούλιμος ἐπέταξεν, id eſt, germen dum non uidet fames conſumit: quintã πολύμνειαν quaſi πολυμνήμην, id eſt, multa memoriam faciens dicimus, quia poſt capacitaté eſt neceſſaria: ſexta ἐρατὼ, id eſt, εὑρὼν ὅμοιον, quod nos latine inueniens ſimile dicimus, quia poſt ſcientiã & memoriã iuſtũ eſt ut aliquid ſimile & de ſuo inueniat: ſeptima τερψιχόρη, id eſt, delectãs inſtructione, unde et Hermes in Pimãdre libro ait: ἀκορότροφης καὶ κούφου σώματος, id eſt, abſq́ inſtructione eſcæ & uacuo corpore: ergo poſt inuétionem oportet te etiã diſcernere ac diiudicare quod inuenias: octaua οὐρανία, id eſt, cœleſtis, poſt diiudicationé enim eligis quid dicas, quid deſpuas, eligere enim utile, caducumq́, deſpuere cœleſte ingeniũ eſt: nona καλλιόπη, id eſt, optimę uocis, unde & Homerus ait: θεᾶς ὀπὰ φωνησάσης, id eſt, deæ uocé clamãtis, ergo hic erit ordo: primũ eſt uelle doctrinã: ſecundum eſt delectari quod uelis: tertiũ eſt inſtare ad id quo delectatus es: quartum eſt capere id, quod inſtas: quintũ eſt memorari quod capis: ſextũ eſt inuenire de tuo ſimile ad id quod memineris: ſeptimũ eſt iudicare quod inuenias: octauuum eſt eligere de quo iudicas: nonum bene proferre quod elegeris.

Hic

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Phaëton.

HIc etiam cum Climene nympha coiës Phaëtonta dicitur genuiſſe, qui paternos currus affectâs ſibi atq; mundo cõcremationis detrimëta cõſtauit. Semper ergo ſol cum aqua coiens aliquos fructus gignat neceſſe eſt, qui eo quod terris exiliëtes appareāt, phanontes dicuntur, φαίνον enim græce apparens dicitur, qui quidē fructus ad maturitatem ſui, ſolis ardorē quęrant neceſſe eſt, quo accepto omnia feruoris incendio conſumantur. Huius etiā ſorores Arethuſa, Lampetuſa, quæ gēmeis ac tranſlucentibus fraterna deplorant guttis incēdia, ſuccinaq́; diruptis iaciunt inaurata corticibus. Soror etiā totius germinis arbor eſt, quæ una eademq́; feruoris humorisq́; iugalitate gignūtur. Itaq; iſtæ arbores, quæ ſuccinum ſudant, dum maturis frugibus ſolis feruor torrentibus ipſis Iunio Iulioq; menſibus incendioſior cancri atq; leonis tetigerit metas, tunc iſtæ arbores ęſtu ualido fiſſis corticibus ſuccum ſui liquoris, in Eridano flumine aquis durandum emittunt.

De Typho, Sagittis, & Pythone.

HIs Typhū quoq; Apollinis adiiciunt, quod ſol & præterita nouerit, & præſentia cernat, & uiſurus ſit futura. Arcum uero huic ſagittasq́; conſcribunt, ſiue quod de circulo eius radii in modū ſagittarū exiliāt, ſeu quod ſuorū radiorū manifeſtatione omnem dubietatis ſcindat caliginē, unde etiā Pythonē ſagittis intereміſſe fertur, πέιθω enim græce credulitas dicitur, & quia omnis falſa credulitas (ſicut ſerpëntes) luce manifeſtante deprimitur Pythonem eum intermiſſe dicunt.

Quare ſine barba dicatur cum pater dicatur

QVia occidendo & renaſcēdo ſemper eſt iuuenior, ſi ut quod nunquā in ſua uirtute deficiat, ut luna quæ creſcit & minuitur.

Mercurius.

SI furtis præfuere di, non erat opus criminibus iudice, ex quo culpæ habuere cœleſtem autorē. Mercuriū dicunt præfuiſſe negociis, uirgā ferentē ſerpentibus nexā, pennatis quoq; talaribus præditū. Hunc etiā internuntiū furatrinūq́; Deum. Quid ſibi uero huius nominis atq; imaginis ſignificatio differat, edicamus, Mercuriū dici uoluere quaſi merciū curam. Omnis ergo negociator dici poteſt Mercurius.

Quare pennas.

Pennata uero talaria, quod negociantiū pedes ubiq; pergendo quaſi pennati ſint.

Quare uirgam.

VIrgam uero ſerpentibus nexam ob hoc adiiciunt, quod mercatoribus det aliquando regnum ut ſceptrū, & uulnus ut ſerpentiū.

Quare galerum & gallum.

GAlero enim coopetto capite pingitur, quod omne negocium ſit ſemper abſcōſum. Gallum quoq; in eius ponunt tutelam, ſiue quod omnis negociator ſemper inuigilet, ſeu quod ab eius cantu ſurgant ad peragenda negocia.

Quare Hermes.

HErmes quoq; dicitur græce ab eo quod eſt ἑρμηνεύσαι, quod nos latine diſſerere dicimus, illa uidelicet cauſa quod negociatori linguarum ſit diſſertio neceſſaria, utraq; enim regna permeare dicitur ſuperna atq; inferna, quod modo uentis in altum nauigans currat, modo demerſus inferna tempeſtatibus appetat.

Quare fur, quare celer dicatur.

HVnc etiā Deum furti & præſulem uolunt, quod nihil interſit inter negociantis rapinam atq; periuriū, furantisq́; deierationē ac raptū. Stellā uero, quæ σιλβων græce nūcupatur, quam ei Pagani aſcribunt, ex quo etiā diei nomen inuenere, tanto celerior planetis omnibus currit, ut ſeptima die ſuos permeet circulos, quod Saturnus xxiiii. annis, & Iuppiter xii. poſſunt, unde etiā Lucanus ait. Motuq́; celer Cyllenius hæret.

Quare Argum occidiſſe dicatur.

DEniq; etiā Argum luminū populoſitate conſeptū interemiſſe fertur, dum oculorum immenſam unius corporis ſegetē ubiq; uiua circūſpectione florentem ſingularis uulneris recurſū falcifero meſſuiſſet curuamine. Quid ſibi ergo tam

fabuloſum Græciæ cõmentum uelit: niſi quod etiã centũ cuſtodes totidemq́ꝫ aſtutos ſine negotiatione uagos (unde & ἀργὸς græce uagus dicitur) & furantis aſtutia, & negociantis circumuenit aſtuta, falſataq́ꝫ cautela. Solet igitur alludere his ſpeciebus & honeſte mẽdax Græcia, & poëtica garrulitas ſemper de falſitate ornata phaleratior, ut & Danaë hymbre aurato corrupta eſt, non pluuia ſed pecunia.

Ganymedes.

ET raptũ Ganymedẽ aquila non uere uolucris, ſed bellica præda. Iuppiter enim ut Anacreon antiquiſſimus autor ſcripſit, dum aduerſus Titanas, id eſt, Titani filios (qui frater Saturni fuerat) bellũ aſſumeret, et ſacrificiũ Cœlo feciſſet, in uictoriæ auſpiciũ, aquilæ ſibi adeſſe proſperum uidit uolatũ, pro quo tam felici omine præſertim, quia & uictoria cõſecuta eſt, in ſignis bellicis ſibi aquilã aureã fecit, tutelæq́ꝫ ſuæ uirtuti dedicauit, unde & apud Romanos huiuſcemodi ſigna tracta ſunt. Ganymedem uero bellando his ſignis præeuntibus rapuit, ſicut Europam in tauro rapuiſſe fertur, id eſt, in naue tauri picturam habente, & is idem in uacca ſimiliter, in naui huiuſcemodi picturæ. Deniqꝫ ut hoc certius eſſe cognoſcas, nauigium Iſidis Aegyptus colit.

De Perſeo & Gorgone.

PErſeũ ferũt Meduſæ Gorgonis interfectorẽ. Gorgones uoluere dici tres, quarũ prima Stheno, ſecunda Euryale, tertia Meduſa: quarũ quia fabulã Lucanus, & Liuius ſcripſerunt, poëtæ grãmaticorũ ſcholaribus rudimentis admodũ celeberrimi, hanc fabulã referre ſuperfluũ duximus. Theocritus antiquitatũ hiſtoriographus refert Phorcũ fuiſſe regẽ, qui tres filias locupletes dereliquit. Quarũ Meduſa maior, quæ fuerat locuples, regnũq́ꝫ incolẽdo fructificandoq́ꝫ ampliauerat, unde & Gorgon dicta eſt, quaſi georgon, nã γεωργοὶ græce agricultores dicũtur. Serpentino uero capite ideo dicta eſt, quod aſtutior fuerit: Cuius regnũ opimũ Perſeus inuadens ipſam quidẽ interemit. Ideo uolaticus dicitur, quod nauibus uenerit, cuius capite, id eſt, ſubſtantia ablata, ditior factus non parua regna obtinuit. Deniqꝫ & Atlantis regnũ inuadẽs, quaſi per Gorgonis caput, id eſt, per ſubſtãtiã eius eum in montẽ fugere cõpulit. Vnde in montẽ cõuerſus dicitur eſſe. Tamen quid hac ſibi tam ſubtili ſub imagine ornatrix Græcia ſentire uoluerit edicamus. Gorgonas dici uoluerunt tres, id eſt, tria terroris genera: primus quippe terror eſt qui mentẽ debilitat, ſecũdus qui profundo quodã terrore mentẽ ſpargit, tertius qui nõ ſolũ mẽtis intentũ uerũ etiam caliginẽ ingerit uiſus: unde & nomina tres Gorgones accepere, σθενώ enim græce debilitas dicitur, unde & aſteniã infirmitatẽ dicimus, ſecunda euryale, id eſt lata profunditas, unde & Homerus πόλιν εὐρυάγυιαν, id eſt, Troiã latas uias habentem. Itaqꝫ meduſam quaſi μὴ ἰδοῦσαν quod uideri nõ poſſit. Hos ergo terrores Perſeus adiuuãte ſapientia interfecit. Ideo auerſus uolat, quod uirtus terrorẽ nunquã aſpicit, ſpeculum ergo ferre dicitur, quod omnis terror non ſolũ in corde ſed etiã in figura tranſeat. De ſanguine eius naſci fertur Pegaſus in figurã famæ cõſtitutus. Virtus enim dum terrorẽ amputauerit, famã generat, unde uolare dicitur, quia fama eſt uolucris, unde & Tiberianus, Pegaſus hinniens tranſuolat æthrã. Ideo & Muſis fontem ungula ſua rupiſſe fertur, quod muſæ ad deſcribendũ famã heroum, aut ſequantur priorũ aut indicent antiquorum.

De Admeto & Alceſte.

SIcut nihil benigna ſuperius cõiuge, ita nihil infeſta crudelius muliere. Quãto enim ſapiens pro uiri ſalute ſuã opponit animã pignori, tanto maligna ad mariti mortẽ etiã ſuã reputat nihili. Ergo cõiunx quantũ iure cõiunctior, tantũ eſt aut morũ dulcedine mellea, aut felle maliciæ toxica, eſt quippe aut perpetuale refugium, aut perẽne tormentũ. Admetus rex Græciæ Alceſtem in coniugio petiit, cuius pater edictum propoſuerat, ut ſi quis duas feras ſibi diſpares ſuo currui iungeret, ipſe illam in coniugio accepiſſet. Is igitur Admetus Apollinem atque Herculem petiit, qui ei ad currum leonem, & aprum iunxerunt. Itaqꝫ Alceſten in coniugio accepit. Cumqꝫ in infirmitatem Admetus decidiſſet, & mori ſe comperiſſet, Apollinem deprecatus eſt. Ille uero dixit ſe ei aliquid nolle præſtare, niſi ſi quis ſe de eius propinquis ad mortem pro eo uoluntarie obtuliſſet, quod uxor fecit. Itaqꝫ Hercules dum ad tricerberũ canem abſtrahendũ deſcenderet, etiam ipſam de inferis leuat.

Admetum

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Admetũ poſuere in modum mentis, ideo Admetus nuncupatus eſt, quaſi quẽ adire poterit metus. Hic itaq; in coniugio Alceſten deſiderat, ἀλκὴ enim græce præſumptio dicitur, unde & Homerus ait ἀλλὰ οὐκ ἔϛι βίη φρεσὶν, οὐδέ τις ἀλκὴ, nõ eſt aliqua uirtus in mentibus, neq; aliqua præſumptio. Ergo mens præſumptionem ſperans, ſibi coniungi duas feras ſuo curtui ſubiungat, id eſt, ſuæ uitæ duas uirtutes aſciſcat, animi & corporis: leonem ut uirtutẽ animi, aprum, ut uirtutem corporis. Deniq; & Apollinem & Herculem ſibi propiciet, id eſt, ſapientiam & uirtutem. Ergo præſumptio ſemetipſam ad mortem pro anima obiicit, ut Alceſte, quam præſumptionem quamuis in periculo mortis deficientem, uirtus de inferis reuocat, ut Hercules fecit.

FVRII PVBLII FVLGENTII

MYTHOLOGIARVM LIBER II.

STudens mi Domine tuo reuerendo imperio, meam ſtultitiã, uelut naufrago commiſi iudicio, bifida ambiguitate ſuſpẽſus, utrum ne lector quilibet laudet cõſtructa, aut deſtruat laborata. Sed quia nullatenus hæc noſtrum aut nomen extollunt, aut crimen officiunt, illo uidelicet pacto, quod ſi ab his lector melius ſapit, Deum præferat, qui meliora cõceſſit. Sin uero ab his minus aliquid deſipit, ipſum præferat, qui iſta contribuit, ergo & hæc non noſtra ſunt, ſed eius donũ, & quæ ampliora eueniunt, nõ hominis, ſed diuinũ eſt largimentũ. Sicut enim liuoris nota eſt ſilere quod nouerã, ita crimen non eſt enarrare, quod ſenſerã, ergo ſi his amplius ſapis, lauda mentem puriſſimã, quæ quod habuit nõ negauit, ſed ſi hæc ante neſcieras, habes arenam noſtri ſtudii, ubi tui exerceas palæſtram ingenii.

De iudicio Paridis.

PHiloſophi tripartitam humanitatis uoluerunt eſſe uitam, ex quibus primam theoricam, ſecundã practicã, tertiam philargicam uoluere, quas nos latine contemplatiuã, actiuam, uoluptariã nuncupamus, ut etiã Propheta ait, Beatus uir qui non abiit in conſilio impiorũ, & in uia peccatorũ non ſtetit, & in cathedra peſtilentiæ non ſedit, id eſt, non abiit, nõ ſtetit, non ſedit. Prima igitur contemplatiua eſt, quæ ad ſapientiam & ueritatis inquiſitionẽ pertinet, quam apud nos epiſcopi, ſacerdotes, ac monachi, apud illos philoſophi geſſerunt. Quos nulla lucri cupiditas, nulla furoris inſania, nullũ liuoris toxicum, nullus uapor libidinis, ſed tantum indagandæ ueritatis contemplandæq; iuſticiæ cura macerat, fama ornat, paſcit ſpes: ſecunda actiua eſt, quæ tantũ uitę cõmodis anxia, ornatus petax, habendi inſatiata, rapiendi cauta, ſeruãdi ſollicita geritur. Plus enim quod habeat cupit, quàm quod ſapiat quęrit, nec conſiderat quod expediat, ubi intercedit quod rapiat. Deniq; ideo non præſtat ſtabile, quia non uenit honeſte, hanc enim uitã penes antiquos aliqui tyranni, penes nos mundus omnis gerit. Voluptaria uero uita eſt, quæ libidini tantũmodo obnoxia, nullum honeſtũ reputat bonũ, ſed ſolã uitæ appetens corruptelam, aut libidine mollitur, aut homicidiis cruentatur, aut rapina ſuccenditur, aut liuoribus rancidatur. Sed hoc penes illos Epicurei ac uoluptarii, penes uero nos huiuſmodi uita natura non crimen eſt, & quia bonum nemo gerit, nec naſci bonũ licet. Id itaq; conſiderantes poëtæ triũ dearũ ponunt certamina, id eſt, Mineruã, Iunonem & Venerem de formæ qualitate certantes. Ideo uero Iouem non poſſe de his iudicare dixere, ſiue quod præfinitũ mũdi iudicium ignorabant, ſiue quia in libertate arbitrii conſtitutum hominem crederent. Quod itaq; ſi uelut Deus Iuppiter iudicaſſet, damnãdo duas, unam tantũmodo terris uitam dimitteret. Sed ideo ad hominem iudicium transferunt, cui liberum deligendi debetur arbitrium. Sed bene paſtor, quia nõ ut ſagitta certus, & iaculo bonus, & uultu decorus, & ingenio ſagaciſſimus. Deniq; brutum quiddã deſipiuit, & (ut ferarum ac pecudũ mos eſt) ad libidinẽ potius limaces uiſus intorſit, quàm uirtutem aut diuitias inquiſiuit. Sed quid ſibi tres deæ de tribus uitarũ ordinibus uendicent, edicamus.

Primam

Minerua.

PRimam uitam theoreticam, quam nos in contemplandæ ſapientiæ honore dicimus. Ideo de Iouis uertice natam dicunt, quia ingenium in cerebro poſitum ſit. Ideo armatam, quod munita ſit. Gorgona etiam huic addunt in pectore, quaſi terroris imaginem, ut uir ſapiens terrorem contra aduerſarios geſtet in pectore: Criſtam cum galea poñút, ut ſapientis cerebrum & armatum ſit & decorum. Vnde & Plautus in Trinummo ait: Fungino genere eſt, capite ſe totum tegit. Triplici etiam ueſte ſubnixa eſt, ſeu quod omnis ſapientia ſit multiplex, ſeu etiam quod celata. Longam etiam haſtam fert, quod ſapientia longe uerbo percutiat. Triplici etiam ueſte, quod omnis ſapientia tecta extrinſecus rarius agnoſcatur. In huius etiam tutela noctuam uolunt, quod ſapientia etiam in tenebris proprium fulgorẽ poſſideat. Inde etiam & conditricem Athenarum eam uolũt. Minerua deniq; & ἀθήνη græce dicitur quaſi ἀθάνατος παρθένος, id eſt, immortalis uirgo, quia ſapientia nec mori poterit, nec corrumpi.

Iuno.

IVnonem uero actiuæ præpoſuerunt uitæ. Iuno enim quaſi à iuuando dicta eſt. Ideo & regnis præeſſe dicitur, quod hæc uita diuitiis tãtum ſtudeat. Ideo etiam cum ſceptro pingitur, quod diuitiæ regnis ſint proximæ. Velato enim capite Iunonem ponunt, quod omnes diuitiæ ſint ſemper abſconſæ, deam etiam partus uolunt, quod diuitiæ ſemper prægnaces ſint, & nonnunquam abortiant, huius quoq; in tutelam ponunt pauum, quod omnis uitæ potentia petax in aſpectum ſui ſemper quærat ornatus. Sicut enim pauus ſtellatũ caudæ curuamen concauãs, anterius faciẽ ornat, poſterioráq; turpiter nudat. Vnde & Theophraſtus ait in moralibus τὰ ἄλλα περιγυνῶθι, id eſt, reliqua conſidera, & Salomon in obitu hominis nudatio operũ eius. Huic etiam irim quaſi arcum pacis adiungũt, quod ſicut etiã ille ornatus uarios pingẽs arcuato curuamine momentaliter refugit, ita etiam fortuna quamuis ad præſens ornata, tamen eſt citius fugitiua.

Venus.

TErtiam Venerem uoluptariæ uitæ in ſimilitudinem poſuerunt. Venerem dici uoluere aut ſecundũ Epicureos bonam rem, aut ſecundũ Stoicos uanam rem. Epicurei enim uoluptatem laudant, Stoici uoluptatem damnant. Iſti libidinẽ colunt, illi libidinẽ nolunt, unde & ἀφροδίτη dicta eſt, ἄφρος enim græce ſpuma dicitur, ſiue ergo, quod ſicut ſpuma libido momẽtaliter ſurgat, & in nihilum ueniat. Siue quod concitatio ipſa ſeminis ſpumoſa ſit. Deniq; ferunt poetæ quod exectis falce Saturni uirilibus, atq; in mare proiectis, exinde Venus nata ſit. Illud nihilominus reſpõdere uolẽs poetica uanitas, quod Saturnus græce κρόνος dicitur, χρόνος enim græce, tempus uocatur. Abſciſæ ergo uires temporis, id eſt fructus falce quammaxime, atq; in humoribus uiſcerum uelut in mare proiectæ libidinem gignant neceſſe eſt. Saturitatis, enim abundantia libidinẽ creat. Vnde & Terentius ait. Sine Cerere & Libero friget Venus. Hanc etiam nudam pingunt, ſiue quod nudos ſibi affectatores dimittat, ſiue quod libidinis crimen nunquam celatũ ſit, ſiue quod nonnunquã niſi nudis conueniat. Huic etiam roſas in tutelam adiiciunt. Roſæ enim & rubent & pungunt, ut etiã libido. Rubet uerecundiæ opprobrio, pungit etiam peccati aculeo, & ſicut roſa delectat quidẽ, ſed celeri motu tẽporis tollitur, ita & libido libet momẽtaliter, & fugit perenniter. In huius etiã tutelã colũbas ponũt, illa uidelicet cauſa, quod huius generis aues ſint in coitu feruidæ. Huic etiã tres Charites adiiciũt, duas ad nos conuerſas, unã à nobis auerſam, quod omnis gratia ſimplex eat, duplex redeat. Ideo nudæ ſunt Charites, quia omnis gratia neſcit ſubtilẽ, ſed ornatũ, hanc etiam in mari natantẽ pingunt, quod omnis libido rerum patiat̃ naufragia. Vnde & Porphyrius in epigrãm. ait. Nudus, egens, Veneris naufragus in pelago. Concha etiam marina pingitur portari, quod huius generis animal toto corpore ſimul aperto in coitu miſceatur, ſicut Iuba in phyſiologis refert.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

De Hercule & Omphale.

PArcite quæſo iudices humanis ardoribus, quid enim puerilis aut muliebris ſenſus in amore efficiat, ex quo in libidinis pugna Herculea deſudat uirtus. Mulieris enim illecebra maior eſt mũdo, quia quẽ mundi magnitudo uincere nõ potuit, libido cõpreſſit. Inuaſit ergo uirtutem de crimine fœmina, quam mereri non potuit de natura. Hercules enim amauit Omphalen, quæ eum perſuaſit & coli†delicatos eneruare contractus, & laſciuienti pollice fuſi teretẽ rotare uertiginem. *delegatos* Hercules enim ἡρακλῆς græce dicitur, id eſt, ἀνδρῶν κλέος, quod nos latine uirorũ fortium famam dicimus. Vnde & Homerus ait κλέος οἶον ἀκούομεν, id eſt, ſolam famam audiuimus. Ideo & A[illegible] nepos dicitur. Αλκὴ enim græce, præſumptio interpretatur. Nam & Alcmenam matrem habet, quaſi ἀλμοδ'ἐστέραν, quod†græce ſalſugo dicitur. *latine* Nam ex igne igneus, ut ex Ioue, & ex præſumptione ut ex Alceo auo, & ex ſalſedine ſapientiæ, ut ex Alcmena quid naſcitur niſi fortitudinis gloria? & tamen à libidine ſuperatur, ὄμφαλος enim græce dicitur umbilicus. Libido enim in umbilico dominatur mulieribus, ſicut lex diuina dicit: Non eſt præciſus umbilicus tuus, quaſi diceret, non eſt peccatum tuum amputatum. Nam & matrix illic catenata conſtringitur, unde & epinephridia eodem loco firmandis fœtibus opponũtur. Oſtenditur ergo, quod libido, quamuis etiam inuictam, poſſit ſuperare uirtutem.

De Caco & Hercule.

SI fumum fures eructuant, quis inuolantem dum negat agnoſcat? ergo aut caliginem, aut fumum obiicit, ne agnoſci poſſit, aut in fumũ uaneſcit ſubſtantia, quæ furtiue ſuccedit. Cacus enim Herculis boues furatus eſſe dicitur, quos cauda in ſpelunca tractos abſcondit, quem Hercules preſſo gutture interfecit, κακὸν enim græce, malum dicimus, ergo omnis malitia fumum eructuat, id eſt, aut quod contraria ſit ueritati, id eſt luci, aut quod acerba ſit uidentibus, ut fumus oculis, aut quod ſemper occultas obſcuraſq́ cauillationes obiiciat. Ideo aũt & duplex, quod multiformis malitia nõ ſimplex ſit. Triplici etiã modo nocet malitia, aut in euidenti, ut potentior, aut ſubtiliter, ut falſus amicus, aut occulte, ut † impoſſibilis latro. *impotens* Ideo etiã ſubtractos boues tranſuerſis ducit ueſtigiis, quod omnis malignus aliena ut inuadat, tranſuerſa defenſionis utitur uia. Ideo & bona Herculis concupiſcit, quia omnis malignitas contraria eſt uirtuti. Deniq; in ſpelunca abſcondit, quia nunquam malignitas aperta liberiore fronte ſit, ſed uirtus & malos interfecit, & ſua uindicat.

De Antæo & Hercule.

ANtæus enim in modũ libidinis ponitur, unde & ἀντιον græce, contrarium dicimus. Ideo & de terra natus, quod ſola libido de carne cõcipitur. Deniq; tacta terra ualidior exurgebat. Libido enim quanto carni cõſenſerit, tãto ſurgit iniquior. Deniq; à uirtute gloriæ, quaſi ab Hercule ſuperatur. Nam denegato ſibi terræ tactu moritur, altiuſq́ eleuatus materna nõ potuit mutuari ſuffragia, quo euidentẽ ſuæ rei fabulã demonſtraſſet. Omnẽ enim mentẽ dum uirtus in altum ſuſtulerit, & carnalibus eam etiã denegauerit aſpectibus, uictrix ſtatim exurgit. Ideo etiã & diu in certamine dicitur deſudaſſe, quia rara eſt pugna, quæ cum concupiſcentia, uitiiſq́ cõgreditur, ſicut Plato in Moralib. ait: Sapiẽtes uiri maiorẽ cum uitiis quàm cum inimicis pugnã gerũt. Nã et Diogenes Cynicus cum dolore ramicũ torqueretur, et uidiſſet homines ad Amphitheatrũ cõcurrentes, dicebat, Qualis hominũ ſtultitia, currũt ſpectare feris homines repugnantes, & me prætereunt cum naturali dolore certantem.

Tireſias.

TIreſias duos ſerpentes concumbentes uidit, quos cum uirga percuſſiſſet, in fœminam conuerſus eſt. Iterum poſt temporis ſeriem eos concumbentes uidit, ſimiliterq́ percuſſis iterum eſt in priſtinam naturam conuerſus. Ideóq; dum de amoris qualitate certamen Iuno & Iuppiter habuiſſent, eum iudicem quæſierunt. Ille dixit tres uncias habere uirum amoris, & nouem fœminam. Iuno irata ei lumen ademit,

Iuppiter

Iuppiter uero ei diuinitatem conceſſit. Græcia enim quantum ſtupenda mendacio, tan
tum eſt admirãda cõmento. Tireſiam enim in modũ temporis poſuere, quaſi θεριναίων,
id eſt, æſtiua perennitas, θέρος enim dicitur æſtas: ergo ex uerno tempore, quod maſcu-
linum eſt (quia eodem tempore clauſura, ſoliditaſq́ eſt germinum) dum coëuntia ſibi
affectu animalia uiderit, eaq́ uirga, id eſt, feruoris æſtu percuſſerit, in fœmineum ſexum
conuertitur, id eſt, æſtatis feruorem. Ideo uero æſtatẽ poſuere in modum fœminę, quod
omnia patefacta eodem tempore ſuis emergant folliculis. Et quia concipiendi duo ſunt
tempora, ueris & autumni, iterum conceptu prohibito ad priſtinam redit imaginẽ. Au-
tumnus enim ita maſculino corpore omnia conſtringit, quo conſtrictis arborum ue-
nis uitalis ſucci cõmertiales tranſennas interius ſtringens foliorũ maſculẽtam detundat
caluitatem. Deniq; duobus diis, id eſt, duobus elementis arbiter quæritur igni atque aëri
de genuina amoris ratione certantibus. Deniq; iuſtum profert iudicium. In fructifican-
dis enim germinibus dupla aëri quàm igni materia ſuppetit. Aër enim & maritat in gle
bis, & producit in foliis, & grauidat in folliculis. Sol enim maturare tantum nouit in
granis. Nam (ut hoc certum ſit) cæcatur à Iunone illa uidelicet cauſa, quod hyemis tem-
pus aëris nubilo caligante nigreſcat. Iupiter uero occultis uaporibus cõceptionem ſtatim
ei futuri germinis ſubminiſtrat, id eſt quaſi præſcientiã. Nam ob hanc rem Ianus bifrons
pingitur, quod & præterita & futura reſpiciat.

Prometheus.

NVlla quærantur ultra terris munimina, dum uſq; in cœlũ peruenerint furta,
aut quæ ſecuritas erit argẽti & auri, ubi flamma potuit inuolari? Prometheũ
aiunt hominem ex luto finxiſſe, quem quidem inanimatum atq; inſenſibi-
lem fecerat. Cuius opus Minerua mirata, ſpopondit ei, ut ſi quid uellet de cæ
leſtibus donis ad ſuũ opus adiuuandũ inquireret. Ille nihil ſe ſcire ait, quæ bona in cæle
ſtibus haberẽtur, ſed ſi fieri poſſet, ſe uſq; ad ſuperos eleuaret, atq; exinde ſi quid ſuæ figu
linæ congruum cerneret, melius iniret, id eſt, propter ſeptem liberales artes, uel propter
ſeptem planetas, qui in aëre currunt, oculatus arbiter præſumpſiſſet. Illa inter oras ſeptẽ-
plicis clypei ſublatum, cælo opificem detulit. Dumq́ uideret omnia cæleſtia flammatis
animata uegetare uaporibus, clam ferulam phœbeacis applicãs rotis, ignem furatus eſt,
quem pectuſculo hominis applicans animatum reddit corpus. Itaq; ligatum eum uul-
turi feræ iecur perenne præbentem, ut Nicagoras in Diſthemithea libro, quẽ ſcripſit, pri-
mum illum formaſſe idolum refert, ex eo quod uulturi iecur præbeat, liuoris quaſi pin-
gat imaginem: unde & Petronius arbiter ait, cui uultur iecur ultimum pererrat, & pe-
ctus trahit, intimaſq́ fibras. Non eſt, quem tepidi uocant poëtæ, ſed cordis mala, liuor
atq; luxus: nam & Ariſtoxenus in Epimetheiorum libro, quem ſcripſit ſimilia profert.
Enimuero Prometheum quaſi προμήθειαν, quod nos latine prouidentiam dicimus,
ex dei prouidentia & Minerua, quaſi cæleſti ſapientia hominem factum. Diuinum uero
ignem, quem uoluere, animam monſtrant diuinitus inſpiratam, quæ apud paganos
dicitur de cœlis tracta. Iecur uero Prometheum uulturi præbentem, quod nos cor dici-
mus, quia in corde aliquanti philoſophorum dixerunt eſſe ſapientiam. Vnde & Iuue-
nalis ait, Si leua in parte papillæ nil ſalit Arcadico iuueni. Deniq; uulturem in modum
mundi poſuere, quod mundus celeri quadam uolucritate uerſetur, & cadauerũ naſcen-
tium, occidentiumq́ perennitate depaſcitur. Itaq; alitur ac ſuſtentatur diuinæ prouiden
tia ſapientiæ, quæ nec ipſa finiri nouit, nec mundus ceſſare ab eius elemẽtis aliquatenus
poſſit. Deniq; Pandoram dicitur formaſſe, pandora enim græce omnium munus dici-
tur, quod anima munus ſit omnium generale.

Adulterium Veneris.

IVſte uel ſol Veneris depalat adulterium, quatenus luna ſolet eius celare ſecretum. Ve-
nus enim cum Marte concubuit, quam ſol inueniẽs Vulcano prodidit. Ille adaman
te catenas effecit, amboſq́ religans diis turpiter iacentes oſtendit. Illa dolens quinque
filias

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

filias Solis amore ſuccendit, id eſt enim Paſiphaën, Medeam, Phædram, Circen, Dircen. Quid ſibi de hoc poëtica alludat garrulitas inquiramus: perſtant nunc in noſtra de hac fabula uita certa admodum teſtimonia. Nam uirtus corrupta libidine ſole teſte apparet, unde Ouidius in Metamorphoſeon ait: Videt hic Deus omnia primus. Quæ quidem uirtus corrupta libidine turpiter catenata feruoris cõſtructione tenetur. Hæc itaqꝫ quinqꝫ Solis filias, id eſt, quinque humanos ſenſus luci ac ueritati deditos, quaſi ſolis fœtus hac corruptela fuſcat, ob hanc rem etiã huiuſcemodi nomina quinqꝫ ipſis Solis filiabus uoluere. Primam Paſiphaën, ut uiſum quaſi πασίφαην, quod nos latine omnibus apparentem dicimus. Viſus enim reliquos quatuor ſenſus inſpicit, quia & eum qui clamat uidet, & palpando notat, & deguſtando aſpicit, & odorando intendit. Secundã Medeam, quaſi auditũ, hoc eſt, μηδὲν ἰδέαν, quod nos latine nullã uiſionẽ dicimus. Quarta Phædra quaſi odoratus, uelut ſi dicatur φέρων ἡδὺν, quaſi afferens ſuauitatem. Quinta Dirce, ſaporis index, quaſi δεινοκρίνη, quod nos latine acre iudicans dicimus.

De Vlyxi & Sirenis.

SIrenes græce tractatoriæ dicuntur. Tribus enim modis illecebra amoris trahitur, aut cantu, aut uiſu, aut conſuetudine. Amãtur enim quædam ſpeciei uenuſtate, quædam etiam lenocinante conſuetudine. Quas Vlyxis ſocii obturatis auribus tranſeunt. Ipſe uero religatus tranſit. Vlyxes enim græce quaſi ὅλων ξένος, id eſt, omnium peregrinus dicitur. Et quia ſapientia ab omnibus mundi rebus peregrina eſt, ideo aſtutior Vlyxes dictus eſt. Deniqꝫ Sirenas, id eſt, delectationũ illecebras & audiuit & uidit, id eſt, agnouit & iudicauit, & tamen tranſit nihilominus. Ideo quia auditæ ſunt, mortuæ ſunt. In ſenſu enim ſapiẽtis omnis uoluptatis affectus emoritur. Ideo uolatiles, quia mentes amantium permeant celeriter. Inde gallinaceos pedes, quia libidinis affectus omnia quæ habet, ſpargit. Deniqꝫ & Sirenes dictæ ſunt, σύρω enim græce traho dicitur.

Scylla.

SCyllam ferũt uirginem pulcherrimã, quam Glaucus Antedonis filius amauit, quẽ Circe Solis filia diligebat, iratáqꝫ Scyllę fontẽ, in quo lauari ſolita erat uenenis infecit. Vbi illa deſcendens ab inguine lupis canibusqꝫ marinis inſerta eſt. Scylla enim græce quaſi σκύλμον dicta eſt, quod nos latine confuſionem dicimus, & quid confuſio niſi libido eſt? quam libidinẽ amat Glaucus, γλαυκὸς enim græce luſcicioſus dicitur, unde & glaucomata dicimus cæcitatem: ergo omnis qui luxuriã amat, cęcus eſt. Nã & Antedonis filius dictus eſt. Antedon enim græce, quaſi antidon, quod latine cõtraria uidens dicimus, ergo lippitudo ex cõtraria uiſione naſcitur. Scylla enim in modũ ponitr̃ meretricis, quia omnis libidinoſa, canibus lupiſqꝫ inguina ſua neceſſe eſt miſceat. Iuſte ergo lupis & canibus mixta, quia neſcit ſua alienigenis deuorationibus ſaturare ſecreta. Sed hanc Circe odiſſe dicitur. Circe, ut ante dictũ eſt, manus diiudicatio uel operatio nuncupatur, quaſi χειρῶν κριτή. Laborem enim manuũ & operationem libidinoſa mulier non diligit, ſicut Terentius ait, A labore procliuem ad libidinem accipit conditionem, de hinc quæſtum occipit, hanc etiam Vlyxes innocuus tranſit, quia libidinem ſapientia contemnit.

De Mida rege & Pactolo fluuio.

MIda rex Apollinem petiit, ut quicquid tetigiſſet, aurum fieret. Cumqꝫ promeruiſſet, munus in ultionem conuerſum eſt, cœpitqꝫ ſui uoti effectu torqueri. Nam quicquid tetigerat, aurũ ſtatim efficiebatur. Erat ergo neceſſitas aurea, locupleſqꝫ penuria, nam & cibus & potus rigens auri materia marmorabat. Itaqꝫ Apollinem petiit, ut mala deſiderata conuerteret. Reſponſoqꝫ accepto, ut tertio caput ſub Pactoli fluminis undas ſubderet. Quo facto, Pactolus deinceps arenas aureas trahere dicitur. Sed euidenter poëtæ alluſerunt argutiam, illa uidelicet cauſa, quod omnis appetitor auaritiæ, cum omnia pretio deſtinat, fame moritur, quod & Mida rex

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

erat. Sed collecta pecuniarum ſumma, ut Soſicrates Cigizenus in libris hiſtoriæ ſcribit, quod omni cenſu ſuo Mida rex Pactoli fluuium (qui in mare currere ſolitus erat) per innumerabiles meatus ad irrigandam prouinciam deriuauit, ſuáq; expenſa auaritia fluuium fertilem reddidit, Mida enim græce quaſi μηδὲν ἴδων, id eſt, nihil ſciens. Auarus enim tantum ſtultus eſt, ut ſibi prodeſſe non norit.

De Vulcano & Minerua.

VVlcanus cum Ioui fulmen efficeret, ab Ioue promiſſum accepit, ut quicquid uellet præſumeret. Ille Mineruã in coniugium petiit, Iupiter impetrauit, ut Minerua armis uirginitatẽ defendiſſet. Dumq; cubiculũ introirent, certando Vulcanus ſemen in pauimẽtum eiecit, unde natus eſt Erichthonius, ἔρις enim græce certamẽ dicitur, χθὼν χθονὸς uero terra nuncupatur: quẽ Minerua in ciſta abſcondit, draconéq; cuſtode appoſito, Aglauro & Pandoræ cõmendauit: qui primus currum reperit. Vulcanum dici uoluere, quaſi furiæ ignem, unde & Vulcanus dicitur, ueluti uoluntatis calor, quaſi βουλικαπνος. Denique Ioui fulgura facit, id eſt, furorem concitat. Ideo uero eum Mineruæ coniungi uoluerunt, quod furor etiam ſapientibus ſubrepat. Illa uero armis uirginitatem defendit, hoc eſt, omnis ſapientia integritatẽ morum contra furiam uirtute animi uindicat, unde quidem Erichthonius naſcitur, ἔρις enim græce certamen dicitur, χθὼν uero nõ ſolũ terra, quantũ etiam inuidia dici poteſt, unde & Thales Mileſius ait, * ὦ χθὼν δόξης κοσμικῆς ὑπέρυσις, id eſt, inuidia mũdanæ gloriæ cõſumptio, & quid nam aliud ſurripiens ſapientię furor generare poterat niſi certamen inuidiæ? Quod quidẽ ſapientia, id eſt, Minerua abſcondit in ciſta, id eſt, in corde celat: ergo Minerua draconem cuſtodẽ apponit, id eſt, perniciem, quẽ quidem duabus cõmendat uirginibus, id eſt, Aglauro, & Pandoræ. Pandora enim uniuerſale dicitur munus. Aglauro uero quaſi ἀχόληθον, id eſt, triſtitiæ obliuio. Sapiens enim dolorem ſuum aut benignitati cõmendat, quę omniũ munus eſt, aut obliuioni, ſicut de Cæſare dictum eſt. Qui obliuiſci nihil amplius ſoles quàm iniurias. Deniq; cum Erichthonius adoleſceret quid inueniſſe dicitur? nihilominus currum, ubi inuidiæ ſemper certamen eſt. Vnde Vergilius, primus Erichthonius currus, & quatuor auſus iungere equos. Inſpicite quantum ualeat cum ſapientia iuncta caſtitas, cui flammarum non præualuit Deus.

Dionyſius.

IVpiter cum Semele concubuit, de qua natus eſt Liber pater, ad quã cum fulmine ueniens crepuit. Vnde pater puerũ tollens in fœmore ſuo miſit, Maroni poſtea nutriendum dedit. Hic Indiam debellauit, & inter deos deputatus eſt. Itaq; cum Semele quatuor ſorores appellatæ ſunt, Ino, Autonoë, Semele & Agaue. Quid ſibi hæc fabula ſentiat, exquiramus. Quatuor ſunt ebrietatis genera, id eſt, prima uinolentia, ſecunda rerum obliuio, tertia libido, quarta inſania. Vnde & nomina hæc quatuor Bacchæ acceperunt, Bacchæ dictæ ſunt quaſi uino uacantes: prima Ino, οἶνος græce, latine uinũ dicimus: Secunda Autonoë quaſi αὐτονοη, id eſt, ſeipſam nõ cognoſcens: tertia Semele quaſi σωμάλυον, quod nos latine corpus ſolutũ dicimus, unde & ipſa genuiſſe Liberũ patrem dicitur, id eſt, de libidine nata ebrietas: quarta Agaue, quæ ideo inſaniæ comparatur, quod caput filii uiolenter abſcidit. Liber uero pater dictus eſt, quia uini paſſio liberas mentes faciat. Indos uero uiciſſe, quod hæc gens ualde ſit uino dedita, duobus ſcilicet modis, ſiue quia feruor ſolis eos faciat potare, ſiue quia ibi ſit ſeraptenum uinum, uel meroitanum: cuius uini tanta uirtus eſt, quo uix quilibet ebrioſus ſextarium toto menſe bibat. Vnde & Lucanus ait. Indomitum Meroe cogens ſpumare falernum, aqua enim omnino domari non poteſt. Maroni etiam Dionyſius nutriendus datur, quaſi Meroni. Mero enim omnis nutritur uinolentia. Hic etiam tigribus dicitur inſedere, quod omnis uinolentia feritati ſemper inſiſtat. Siue etiam quia uino efferatæ mentes mulceãtur, unde & Liæus dicitur quaſi lenitatem præſtans. Iuuenis uero ideo pingitur Dionyſius, quia nunquam ebrietas matura eſt. Ideo etiam nudus,

quia

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

quia omnis ebrioſus interuertendo nudus remaneat, aut mentis ſuæ ſecreta ebrioſus nudet.

De Cygno & Leda.

QVamuis in omnibus libidinis amor turpior ſit, nunquã tamẽ deterior erit, quàm cum ſe honorato miſcuerit. Libido enim honeſtatis nouerca, dũ quid expediat neſcit, ſemper eſt maieſtati cõtraria. Qualis enim diuinitas eius qui ſit, quod eſſe uelit, ne quidem quod fuerat eſſet, conuerſus in cygnum cum Leda concubuit, quæ peperit ouum. Vnde nati ſunt tres, Caſtor, Pollux, & Helena. Sed hæc fabula myſtici ſaporem cerebri concipit. Iuppiter enim in modum potentiæ ponitur, Leda uero dicta eſt quaſi λοίδη, quod nos latine, aut iniuriam, aut conuicium dicimus: ergo omnis potentia iniuriæ mixta, ſpeciem ſuæ generoſitatis mutat. Ideo uero in cygnum conuerſus dicitur, quod ferunt phyſiologi quammaxime Meliſſus Euboicus, qui omnium phyſiologorum ſententias diſputauit, huius generis auem conuitiis ita eſſe plenam, ut ipſa aue clamente, reliquæ aues taceant, quæ præſto fuerint, unde & olor dictus eſt, quaſi ab oligoria tractum, quod nos latine iniuriam dicimus, ergo quotieſcunq; nobilitas in iniuriam uergit, conuitiis miſceatur neceſſe eſt. Sed quid ex hac re concipitur, uideamus. Nihilominus ouum, quia ſicut in ouo omnis ſordities, quæ purgari poteſt in igne, cõtinetur intrinſecus. Ita etiam in effectu iniuriæ omnis eſt immũditia, ſed ex hoc ouo generãtur tres, Caſtor, Pollux, & Helena. Nihilominus ſeminarium ſcandali & diſcordiæ, ſicut antea diximus, & geminũ luctũ concuſſit adultera mundo. Caſtorem uero & Pollucem, quaſi in modũ perditionis ponunt, unde & in mari Caſtorum ſigna dixerunt, quæ periculũ creant. Nam ob hanc rem etiam ambos alternatim reſurgere, atq; occidere dicunt, quod ſuperbia nonnunquã uiuat, nõnunquã occidat. Vnde & ὑπερηφανία græce, ſuperbia dicitur, ſed ὑπερηφανία proprie ſuperapparitio dicitur, quia in iſtis duobus ſignis quę eorũ uocabulo fratrũ nuncupauere, unus ſuper appareat, alter uergat, ſicut lucifer, & antifer, nam gręce pollux, ἀπὸ τοῦ ἀπόλλυμι, id eſt à perdendo, & caſtor quaſi κακὸν ὕστερον, id eſt, malum extremum.

Ixion.

QVi plus quęrit quàm liceat eſſe, minus erit quàm eſt. Ixion igitur coniugium Iunonis affectãs, illa nubẽ ornauit in ſpeciem ſuam, cum qua Ixion coiens centauros genuit. Sicut nihil latina gratioſius ueritate, ita nihil græca falſitate ornatius. Deniq; Ixionem dici uoluere, quaſi axionen, ἀξιώτης enim græce dignitas dicitur. Dea uero regnorũ Iuno eſt, ut pridem diximus, ergo dignitas regnũ affectans nubem meretur, id eſt, ſimilitudinẽ regni. Regnũ enim illud eſt, quod perenniter duraturum eſt. At uero cui temporis fugitiua uis inuidet, pinnatiſq; celerrima raptibus momentaneæ felicitatis figuras potius quàm ueritatẽ oſtendẽs, uentoſitatis inanem ſpeciẽ pręſumit. Deniq; Beatinius augur dicere ſolitus erat, diuerſarũ urbium honoreſt ſomnialiter peragi turbicario mimologo, & quãuis utraq; nibil agere dixerit, tamen hoc Rhomæ præſtare uiſus eſt, quod ex parte quidem ueros honores, ſed riſorios, ſed citius fugitiuos. Credo enim quod de Theophili philoſophi ſententia legerat dicentis, μῖμος ὁ βίος, id eſt, mimus uita. Nunc ergo fabulã repetamus. Dromocrides in Theogonia ſcripſit Ixionem in Græcia primum regni gloriam affectaſſe, qui ſibi centum equites primus omniũ acquiſiuit. Vnde & Cẽtauri dicti ſunt quaſi centũ armati. Deniq; Centhippi dici debuere, ex quo etiam equis mixti pinguntur, ſed ideo centum armati: qui quidem Ixion paruo tẽpore celere regnũ adeptus, dehinc regno expulſus eſt. Vnde & eum ad rotam damnatum dicũt, quod omnis rotæ uertigo, quæ ſuperiora habet modo deiciat. Ergo oſtendere hic uoluerunt, quod omnis qui per arma, atq; uiolentiam regnum affectant, ſubito erectiones, ſubito eliſiones ſuſtineãt, ſic ut rota, quę ſtabile nõ habet aliquando cacumen.

ſimiliter rubricario

Tantalus.

TAntalum dicunt in lacum inferni depoſitum, cui fallax aqua guloſis labia titillamentis attingit, poma quoq; fugitiuis cineraſcentia tactibus deſuper facietenus apparent pendula. Ergo hic locuples uiſus & pauper effectus, ita ſe illa unda fallax præbet,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ut ſitiat,ita ſe poma ingerũt,ut eſuriat:hanc fabulam Petronius breuiter exponit, dicens:

Nec bibit inter aquas,nec poma patentia carpit
Tantalus infelix,quem ſua uota premunt.
Diuitis hæc magni facies erit,omnia late
Qui tenet,& ſicco concoquit ore famem.

De Proſerpina & Endymione.

LVnam ideo ipſam uoluerunt etiam apud inferos Proſerpinã dici, ſeu quod nocte luceat, ſeu quod humilior currat,& terris præſit, illo uidelicet pacto, quod detrimenta eius & augumenta non ſolum terra,ſed & lapides,uel cerebra animantiũ & (quod magis incredebile fit) etiam lætamina ſentiant, quæ in lunæ crementis iecta uermiculos parturiunt,oris ipſam etiam Dianam nemoribus uolunt ſimili modo,quod arborum & fruticum ſucco augumẽta inculcet.Denique crementis lunæ abſciſa ligna furfuraceis tinearũ terebraminibus fiſtuleſcunt.Nemoribus quoq; adeſſe dicitur,quia omnis uenatio plus nocte paſcatur,dieq; dormiat.Endymionem uero paſtorẽ amaſſe dicitur,duplo ſcilicet modo,ſeu quod primus hominum Endymion curſum lunę inuenerit. Vnde & xxx.annis dormiſſe dicitur, qui nihil aliud in uita ſua,niſi huic repertioni ſtuduit,ſicut Mnaſeas in primo libro de Europa ſcribens ἀπόῤῥοια tradidit,ſiue paſtorẽ Endymionẽ amaſſe fert,quia nocturni roris humor, quẽ † aporria ſiderũ atq; ipſius lunæ animãdis herbarũ ſuccis inſudat, paſtoralibus proſit ſucceſſibus.

FVRII PVBLII FVLGENTII
MYTHOLOGIARVM LIBER III.

INſcientiæ formidoloſa ſuſpectio ſemper excuſandi quærit ſuffragia. Quo quicquid ignorantia incurſionum mater peccauerit, id ueniæ abſoluat petitio,quæ culpas ueſtire conſueuit.Sed quia nunquã de ſe male æſtimat ſermo,qui ad amantẽ iudicem mittitur, id circo meę ſimplicitatis negociũ tuo Domine puriſſimo cõmiſi iudicio,fretus quicquid abſurde digeſtum eſt,non ut inuidus detrahis,ſed ut doctiſſimus corrigis.

Bellerophon.

PRœtus rex uxorem habuit Antiam nomine, quæ amauit Bellerophontem, cui dum ob ſtupri cauſſam mandaſſet,ille noluit:quẽ marito criminata eſt. Ille eum ad chimerã interficiendã miſit per ſocerũ ſuũ. Quam Bellerophon equo Pegaſo reſidens interfecit,qui de Gorgonis ſanguine natus fuerat. Bellerophonta poſuerunt,quaſi βουληφόροντα,quod nos latine ſapientiæ conſiliatorem dicimus,ſicut Homerus ait, οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα, id eſt,nec decet tota nocte dormire conſiliatorẽ uirũ.Nam & Menãder ſimiliter in diſexapoto comœdia ita ait, βουληφόρε ὑμῶν δὲ μοῦ προὔλαβες ὅρασιν,id eſt, conſiliarie noſtram de mea præoccupauiſti uiſionem. Nam ut hoc certum ſit Homerus in fabula eiuſdem Bellerophontis ita ait, τὸν δ' ἀγαθὰ φρονέοντα δαΐφρονα Βελλεροφόντην, id eſt,bona cogitantũ ſapientiſſimũ conſilium:ſpernit libidinem,id eſt,Antiam,ἀντίον enim græce contrariũ dicitur, ſicut antichriſtum dicimus,quaſi ἀντίον τοῦ χριστοῦ, id eſt,contrarius Chriſto. Vide itaq; cuius uxor Antias dicatur, nihilominus Prœti,Prœtos Pamphila lingua ſordidus dicitur,ſicut Heſiodus in Buccolico ludicro ſcribit dicens,id eſt,ſordidus uuarũ bene calcatarũ ſanguineo rore,& cuius uxor eſt libido niſi ſordidi: At uero Bellerophon,id eſt, bona cõſultatio qualẽ equũ ſedet niſi Pegaſum: quaſi pegaſeon,id eſt, fontẽ æternũ. Sapientia enim bonæ cõſultationis æternus fons eſt.Ideo pẽnatus, quia uniuerſam mundi naturã celeri cogitationum theoria colluſtrat.Ideo & muſarũ fontem ungula ſua rupiſſe fertur.Sapientia enim dat muſis fontem,ob hanc rem etiã ſanguine Gorgoneo naſcitur Gorgon enim pro terrore ponitur. Ideo & Mineruæ pectore fixa eſt, ſicut Homerus in xiii. ait:*

Ergo hic

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ergo hic duplex aſſertatio eſt. Aut enim terrore finito ſapientia naſcitur, ſicut de ſanguine, id eſt, de morte Gorgonis pegaſus, quia ſtultitia ſemper eſt timida, aut initiũ ſapientiæ timor eſt, quia & magiſtri timore ſapientia creſcit, & dum quis famam timuerit, ſapiens erit, unde & chimeram occidit. Chimera enim quaſi κῦμ' ἔρωτος, id eſt, fluctuatio amoris. Ideo etiam triceps chimera pingitur quia amoris tres modi ſunt, hoc eſt, incipere, perficere, & finire. Dũ enim amor nouiter uenit, ut leo feraliter inuadit, unde & Epicamus comicus ait, δαμάσης ἔρως λεοντείᾳ δυνάμει θαλερός, id eſt, domitor cupido leõtęa uirtute pręſumptior: Nã & Vergilius in georgicis terigit dicens. Catulorum oblita leæna ſæuior errauit campis. At uero capra quæ in medio pingitur, perfectio libidinis eſt, illa uidelicet cauſa, quod huius generis animal ſit in libidine ualde procliuum. Vnde Vergilius in buccolicis ait, hœdiq́ petulci. Ideo & ſatyri cum caprinis cornibus depingũtur, quia nunquam nouere ſaturari libidine. At uero quod dicitur, poſtremum draco, illa ratione ponitur, quia poſt perfectionem uulnus det pœnitentiæ, uenenumq́ peccati, erit enim hic ordo dicendi, quod primum ſit in amore inchoare, ſecundũ perficere, tertium uero pœnitere de perfecto uulnere.

Perdix.

SEmper delicata conſuetudo laborioſo fert præiudicium operi, & mollitur educatu, dum quod non optat euenerit, pœnitentiã creat. Melius eſt enim laborare partiliter, ſecurius edoceri, quã ex neceſſitate ueniente repentaliter perterreri. Perdicem ferunt uenatorem eſſe: qui quidem matris amore correptus, dũ utrinq; & immodeſta libito ferueret, & uerecũdia noui facinoris reluctaretur: cõſumptus, atq; ad extremã labem deductus eſſe dicitur. Primus etiam ſerram inuenit, ſicut Vergilius ait: Nam primi cuneis ſcindebant fiſſile lignum. Sed ut Feneſtella Martialis ſcribit, hic primum uenator fuit. Cui cum ferinæ cædis cruenta uaſtatio, & ſolitudinem uagabunda errando curſilitas diſpliceret, pluſq́ etiã uidens contheroletas ſuos, id eſt, Actæonem, Adonin, Hippolytum miſerandæ necis functos interitu, artis priſtinæ affectui mittens repudium, agriculturam aſſectatus eſt, ob quam rem matrem quaſi terrã omnium genitricem amaſſe dicitur. Quo labore conſumptus etiam ad maciem perueniſſe fertur, & quia cunctis uenatoribus de priſtinæ artis opprobrio detrahebat, ſerram quaſi maliloquium dicitur repperiſſe. Matrem etiam Polycaſten habuit, quaſi polycarpen, quod nos latine multifructam dicimus, id eſt, terram.

Actæon.

CVrioſitas ſemper periculorũ germana, detrimẽta ſuis amatoribus nouit magis parturire quàm gaudia. Actæon deniq; uenator Dianam lauantẽ uidiſſe dicitur, qui in ceruũ cõuerſus, à canibus ſuis nõ agnitus, eorũ morſibus deuoratus eſt. Anaſimenes (qui de picturis antiquis diſſeruit) in libro. ii. ait uenationem Actæonẽ dilexiſſe, qui cum ad maturã perueniſſet ætatem conſideratis uenationum periculis, id eſt, quaſi nudã artis ſuæ rationẽ uidens, timidus factus eſt, unde & cor cerui habere dicit̃, unde et Homerus ait, οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο, id eſt, ebrioſe, oculos canis habens, & cor cerui. Sed dum periculũ uenandi fugeret, affectum tamen canum nõ dimiſit, quos inaniter paſcẽdo pene omnẽ ſubſtantiã perdidit, ob hanc rem à canibus ſuis deuoratus dicitur eſſe.

De Hero & Leandro.

AMor cum periculo ſępe concordat, & dum ad illud ſolũ natat quod diligit, nunq; uidet, quod expedit, ἔρως enim gręce amor dicitur, Leandron uero dici uoluerunt, quaſi λύσιν ἀνδρῶν, id eſt, uirorũ ſolutionẽ. Solutio enim uiri amorẽ parturit. Sed natat nocte, id eſt, obſcuro tẽpore tentat pericula. Hero quoq; in amoris ſimilitudine fingitur lucernã ferre: & quid aliud amor niſi flammam fert, & deſideranti periculoſam uiam oſtendit, cito tamen extinguitur, quia iuuenilis amor non diu perdurat, deniq; nudus natat, illa uidelicet cauſa, quod ſuos affectatores amor & nudare nouerit & periculis, ſicut in mari iactare: Nam extincta lucerna, utriuſq; mors eſt procurata maritima, hoc in euidenti ſignificans, quod in utroq; ſexu uapore ætatis extincto, libido cõmoritur: in mari uero mortui feruntur, uelut in humore frigidę ſenectutis, omnis eñ caloratæ iuuẽtutis igniculus tepidę ueternoſitatis algeſcit in ſenio.

De Berecynthia & Atti.

DEcepta Græcia credulitate dęmonũ potiuſquã deorũ, nunq̃ deterius ſuis dis reponeret, quã ut eorũ matrem ueternoſam anum, non ſolũ puerilẽ amatu, quantũ etiam fingerẽt zelotipam. Tantũ enim zeli ſuccenſa anus inuidioſa flagrauit, quæ nec ſuis utilitatibus furioſa pepercit, ut unde fructũ ſperabat libidinis, illud ueterana ſuccideret meretrix. Et quãuis apud muliebres animos libido obtineat regnũ, tamen etiã inuicta libidine zelus obtinet dominatũ. Berecynthia enim mater deorũ Attin puerum formoſiſſimũ amaſſe dicitur, quẽ zelo ſuccenſa caſtrando ſemimaſculũ fecit. Quid ergo ſibi in his Gręcia ſentire uoluerit, edicamus. Berecynthiam dici uoluere, quaſi mortuã dominã. Ideo matrem deorũ, quod deos nuncupari per ſuperbiã uoluere: Ideo eos in olympo habitantes quaſi excelſos & ſurperbos, ideo & dæmonas nuncupant ſecundũ Homerũ, qui dicit μετὰ δαίμονας ἄλλους, id eſt, poſt deos alios, δῆμος enim græce populus dicitur, is dicitur unus, & quia populos ſubdere cupiebant, & ſoli ſuper populos eſſe, dæmones dicti ſunt. Ideo & apud Romanos Indigetes. Ergo Berecynthiam montibus præeſſe dixerũt Bernicynthos. Cynthos enim Attica lingua flos nũcupatur, unde hiacynthus dicitur quaſi ἰάκυνθος, quod nos latine ſolus flos dicimus quaſi omnibus perfectior. Nam & Epicarmus ita ait: παγκάρπιος στέφανος, καὶ πρὸ ἀκτῶν προβαίνει ὁ χρυσάλος, id eſt, florigera corona, atq; è littoribus procedit chryſalus. Itaq; florẽ quamuis quilibet amet, tamen abſcindit, ut Berecynthia in Attin fecit, †athis enim græce flos dicitur, ut Soſides Atticus in libro theologumenon quẽ appellauit, ſcribit matrem deùm, in modũ potẽtiæ uoluit poni, unde Cybele dicitur quaſi cydos baleon, id eſt, gloriæ firmitas, unde & Homerus ait: cui Iuppiter gloriã donauerat, ergo ideo turrita pingitur, quod omnis potentiæ elatio ſit in capite. Ideo leonũ curtui præſidens, quia omnis potẽtia regno ornata ſit. Sceptrũ etiã fert, quod omnis potentia uicina regno ſit, ob hanc rem etiã mater deũ dicta eſt, illud nihilominus oſtẽdere uolẽtes, quod ſiue Indigetes, ſiue di, ſiue dæmones apud antiquos à diuitiis dicti ſunt, ergo potẽtia diuitũ mater eſt, unde & Homerus Agamẽnonem cõſiderans ait: ἀτρείδη τέοσ' αὖτ' ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζεις. Nec non etiã Euripides conſimilans Tantalũ Ioui in tragœdia Electrę ait, beatus ille, nec inuideo fortunas eius Iouis æqualis, ut dicitur Tantalus, ergo potentiæ gloria ſemper & amore torretur, & liuore torquetur, Citóq; abſcindit quod diligit, dum tamen amputet illud, quod odit: Deniq; omnis nũc uſq; potẽtia neſcit circa ſuos diuturnũ ſeruare affectum, & quod amauerit cito, aut zelando amputat, aut faſtidiendo horreſcit, & Attin dici uoluerunt quaſi ἔθος, ἔθος enim græce conſuetudo dicitur, ergo quantuſcunq; amor ſit, potentibus ſtabilis eſſe non nouit.

De Pſychi & Cupidine.

APuleius in libris metamorphoſeon hanc fabulã planiſſime deſignauit, dicẽs eſſe in quadã ciuitate regẽ & reginã, habere tres filias, duas natu maiores, eſſe temperata ſpecie, iuniorem tam magnificæ eſſe figuræ ut crederetur Venus eſſe terreſtris. Deniq; duabus maioribus quæ erant temperata ſpecie, connubio uenere, illã uero ueluti deã non quiſquã amare auſus, q̃ uenerari pronus, atq; hoſtiis ſibimet deprecari. Cõtaminata ergo honoris maieſtate. Venus ſuccenſa inuidia, Cupidinem petit, ut in contumacẽ formã ſæuetiter uindicaret. Ille ad matris ultionẽ adueniens, uiſam puellã adamauit, pœna enim in affectũ conuerſa eſt, & ut magnificus iaculator ipſe ſe ſuo telo percuſſit. Itaq; Apollinis denunciatione iubetur puella in montis cacumine ſola dimitti, uelut feralibus deducta exequiis, pẽnato ſerpenti ſponſo deſtinari, perfecto nanq; choragio puella per montis decliuia zephyri flantis leni uectura delapſa, in quandã domũ auream rapitur, quæ pretioſa ſine pretio, ſola cõſideratione laude deficiente poterat exiſtimari. Ibiq́; uocibus tantummodo ſeruientibus, ignota atq; manſionario utebatur coniugio. Nocte enim adueniẽs maritus, Veneris præliis obſcure peractis, ut inuiſe ueſpertinus aduenerat, ita crepuſculo incognitus etiã diſcedebat. Habuit ergo uocale ſeruitiũ, uentoſum dominiũ, nocturnum cõmercitum, ignotũ cõiugium.

Sed

Sed ad huius mortem deflendam ſorores adueniunt, montiſq́ conſcenſo cacumine germanum lugubri uoce flagitabant uocabulum, & quamuis ille coniunx lucifuga ſororios ei comminando uetaret aſpectus, tamen conſanguineæ charitatis inuincibilis ardor maritale obumbrauit imperium. Zephyri ergo flagrantis auræ anhelante uectura ad ſemet ſororios perducit affectus, earumq́ uenenoſis cōſiliis de mariti forma quærendà conſentiens curioſitatem ſuæ ſalutis nouercam arripuit, & facillimam credulitatem quæ ſemper deceptionum mater eſt, poſtpoſito cautelæ ſuffragio arripuit, deniq; credēs ſororibus ſe marito ſerpenti coniunctā, uelut beſtiam interfectura nouaculam ſub puluinari abſcondit, lucernamq́ modio contegit. Cumq́ altum ſoporem maritus extenderet, illa ferro armata lucernâq; modio cuſtodita eruta, Cupidine cognito dum immodeſto amoris torretur affectu, ſcintillantis olei deſputamēto maritū ſuccendit. Fugienſq́ Cupido multa ſuper curioſitate puellæ increpitans, domo extorrem ac profugam dereliquit. Tandē multis iactata uenenis, perſecutionibus, poſtea Ioue petente in cōiugio Cupidinem accepit. Poteram quidē totius fabulæ ordinem hoc libello percurrere, qualiter & ad infernū deſcenderit, & ex ſtygiis aquis undam delibauerit, & ſolis armenta uellere ſpoliauerit, & seminū germina confuſa diſcreuerit, & de Proſerpinæ pulchritudine particulam moritura præſumpſerit. Sed quia hæc ſaturantius & Apuleius pene duorū continentia librorū tantam falſitatum congeriem enarrauerit, & Ariſtophantes Atheneus in libris, qui dyſereſtia nuncupātur hanc fabulam enormi uerborū circuitu diſcere cupientibus prodit, ob hanc rem ſuperuacuū duximus ab aliis digeſta noſtris inſerere libris, ne noſtra opera aut propriis exularemus officiis, aut alienis adiiceremus negociis. Sed dum his, qui fabulā legent in noſtra hæc tranſeat, ſciturus quod ſibi illorū falſitas ſentire uoluerit. Ciuitatem poſuerunt quaſi in modū mūdi, in qua regem & reginā uelut Deum & materiam poſuerunt, quibus tres addunt carnem ultrometantē, quam libertatem arbitrii dicimus, & animā, ψυχὴ enim græce anima dicitur, quam ideo iuniorē uoluerūt, quod corpori iam facto poſtea inclytā eſſe dicebāt. Hanc igitur ideo pulchriorē quod & libertate ſuperior, & carne nobilior, huic inuidet Venus, quaſi libido, ad quā perdēdam cupidinē mittit. Sed quia cupiditas eſt boni & mali, cupiditas animā diligit, & ei uelut in coniunctionē miſcetur, quā perſuadet, ne ſuam faciē uideat, id eſt, cupiditatis delectamenta diſcat, unde & Adam, quamuis uideat nudū ſe, non uidet donec de cōcupiſcentiæ arbore comedat: Nē ue ſuis ſororibus, id eſt, carni & libertati de ſuæ formæ curioſitate perdiſcenda conſcentiat, ſed illarū compulſamēto percita, lucerna deſubmodio eiecit, id eſt, deſiderii flammam in pectore abſconſam depallat, uiſam taliter dulcem amat, ac diligit, quam ideo lucernæ ebullitione dicitur incēdiſſe, quia omnis cupiditas quantum diligitur tantum ardeſcit, & peccatricem ſuæ carni confingit maculam, ergo quaſi cupiditate nudata ex potenti fortuna eruitur, & periculis iactatur, & regia domo expellitur. Sed nos quia longum eſt ut dixi omnia perſequi, tenorem dedimus ſentiendi. Si quis uero in Apuleio ipſam fabulam legerit, noſtra expoſitionis materia, quæ non diximus ipſe reliqua cognoſcat.

De Peleo & Thetide.

THetidem dici uoluerunt aquam, Iuppiter, quaſi deus, coniugit Peleo, πηλὸς enim græce lutum dicitur, ergo terram cum aqua commixtam uolunt homines genuiſſe, unde & Iouem cum Thetide uoluiſſe concumbere dicunt, & prohibitum eſſe ne maiorem ſe genuiſſet, qui eum de regno expelleret. Ignis enim, id eſt Iuppiter, ſi cum aqua coëat, aquæ uirtute extinguitur. Ergo in coniunctione aquæ & terræ, id eſt, Thetidis & Pelei diſcordia ſola non petitur, illa uidelicet cauſa, aut quod concordia utrorumq; elementorum homo gignatur. Nam & in competentia illa indicat, quod Peleus, ut terra, id eſt, caro, Thetis ut aqua, id eſt humor, Iuppiter qui utraq; gignit, ut ignis, id eſt anima, ergo in cōceptione hominis & elementorū iugalitates tres (ut ſupra diximus) uitæ certātur. Nam & diſcordia malum aureum iecisse dicitur, id eſt, cupiditatē, illa uidelicet cauſa, quod in malo aureo eſt quod uideas,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

non eſt quod comedas. Sicut cupiditas nouit habere, non nouit frui. Omnes etiam deos Iuppiter ad nuptias dicitur conuocaſſe, illa de cauſa, quod putarent ethnici ſingulas partes in homine deos ſingulos obtinere, ut Iouem caput, Mineruam oculos, Iunonem brachia, pectus Neptunū, cinctum Martē, renes & inguina Venerē, pedes Mercuriū, Sicut Democrites in phyſiologumenon ſcripſit, unde & Homerus ait, ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διὶ τερπικεραύνῳ, ἄρει δὲ ζώνην, στέρνον δὲ ποσειδάωνι, id eſt, caput & oculos ſimiles Ioui fulmine delectanti, Marti cingulū, & pectus Neptuno. Nā & Tyberianus in Prometheo ait, deos ſingula ſua homini tribuiſſe. Deniq; natū Achillem uelut hominē perfectum, mater in aquas intingit ſtygias, id eſt, durū contra omnes labores munit. ſolum ei talum nō tetigit, nihilominus illud phyſicū ſignificare uolentes, quod uenæ, quæ in talo ſunt, ad renum, fœmorū, atq; uirilium rationem pertineāt, unde aliquæ uenæ uſq; ad pollicē tendunt, quod tractātes & phyſici et mulieres ad obtinendos partus, & iſchiacos eodē phlebotomāt loco, & emplaſtromentaticū, quem ſtiſidē Affricanus in aſtroſophiſtes uocauit, pollici & talo imponendū præcepit. Nam & Orpheus illū eſſe principalem libidinis indicat locū. Nam deniq; in entherocilicis & iiſdem locis cauteria ponenda præcipiunt. Ergo monſtrat quod humana uirtus, quāuis ad omnia munita, tamen libidinis ictibus ſubiacet patula, unde & ad Licomedis regiam datur ut nutriretur, quaſi ad luxurię regnū. Licomedē enim gręce quaſi γλυκὺ μηδὲν, id eſt, dulce nihilū. Omnis enim libido & dulcis & nihil eſt, deniq; & amore Polyxenæ periit, & pro libidine per talum occiditur. Polyxene enim græce multorū peregrina dicitur, ſeu quod amor peregrinari faciat mētes ab īgenio ſuo, ſeu quod apud multos libido (ut peregrinabūda) uaget.

De Myrrha & Adoni.

MYrrha patrē ſuum amaſſe dicitur, cum quo ebriato cōcubuit, cumq; eam pater utero plenā reſciſſet, cognito crimine, euaginato eam perſequi cœpit gladio. Illa in arborē myrrham cōuerſa eſt, quā arborem pater gladio percutiēs Adon exinde natus eſt, quid uero ſibi hæc fabula ſentiat edicamus. Myrrha genus eſt arboris, de qua ſuccus ipſe exudat, hæc patrem amaſſe dicitur. Iſtæ enim arbores in India ſunt, quæ ſolis caloribus cremantur, & quia patrē omniū rerum ſolem eſſe dicebant, cuius opitulatu cuncta germinū adoleſcit natiuitas, ideo & patrē amaſſe dicitur, dumq; grandioris fuerit roboris, ſolis ardoribus crepans rhagades efficit, per quas ſuccum deſudat (quod myrrha dicitur) & redolentibus lachrymoſa guttulis, fletus ſuaues ſciſſuris hiantibus iaculatur, unde Adonē genuiſſe fertur, Adon græce ſuauitas dicitur, & quia hęc ſpecies odore ſuauis eſt, Adonem dicitur genuiſſe. Ideo aūt Venerē amaſſe dicunt, quod hoc genus pigmenti ſit ualde feruidū. Vnde Petronius Arbiter ad libidinis concitamentū myrrhinū ſe poculum bibiſſe refert. Nam & Sutrius comœdiarū ſcriptor introducit Glycerā meretricem dicentē, Myrrhinū mihi adfers, quo uirilibus armis occurſem fortiuſcula.

De Apolline & Marſya.

MInerua tibias ex oſſe inuenit, quibus cū in conuiuio deorū cecinſſet, cumq; eius tumentes buccas di omnes irriſiſſent, illa ad Tritonem paludē pergēs in aqua faciem ſuā ſpeculatur, dum turpia adiudicaſſet buccarū, in flumina tibias eiecit, quibus Marſya repertis, doctior factus, prouocauit Apollinē concertaturū de cantibus, ſibiq; Midam regem iudicē deligūt, quē Apollo, cum nō recte iudicaſſet, aſininis auribus deprauauit. Ille criminis ſui notā tonſori tamen oſtendit, præcipiens ei, ut ſi crimen eius celaret, eum participē regni efficere. Ille ſecretum domini ſui in terram fodit, & in defoſſo terræ duxit & operuit. In eodem loco calamus natus eſt, unde ſibi paſtor tibiam faciens, quæ cū percutiebatur dicebat, Mida rex aures aſinales habet, nihilominus quàm quod ex terra conceperat, Vnde & Petronius Arbiter:

Sic commiſſa ferens auidus reſerareq; miniſter,
Fodit humum, regiſq; latentes prodidit aures.
Concepit nam terra ſonum, calamiq; loquentes,
Inuenere Midam qualem conceperat index.

Nunc

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Nunc ergo huius myſticæ fabulæ interius cerebrum inquiramus, à muſicis hæc reperta fabula, ut Orpheus in Theogonia ſcribit. Muſici enim duos artis ſuæ poſuerunt ordines, tertium uero quaſi ex neceſſitate adiicientes, ut Hermes Trimegiſtus ait, ἢ ᾀδόντων, ἢ ψαλλομένων, ἢ αὐλουμένων, hoc eſt, aut cantantium, aut citharizantiũ, aut tibicinantium. Prima eſt ergo uiua uox, quæ ſibi in omnibus muſicis neceſſitatibus celerrima ſubuenit, poteſt etiã lémata ſubrigere, & parallelos cõcordare, & diſtonias mollire, & phthongos iuuare, & ornare chromata. Sequitur ſecunda cithara, quamuis enim de his rebus diſexaphexis dicunt, ſicut Mariandes ſcribit multa de his faciat, tamen aliqua non implet, quæ uiua uox poteſt. Limmata enim facta nõ erigit, qui† liſmata in ſe cathenata nõ ſchiſma implet. At uero tibias artis muſicæ partem extremã poterit adimplere. Cithara enim ſymphoniarum gradus habet quinq;, ſecundũ quod Pythagoras ait, dum numerorũ rithmicos modulos ad ſymphoniarũ adduxiſſet concordiam. Prima enim ſymphonia eſt diapaſon, quod eſt in arithmeticis diplaſion, quod nos in latinis unum ad ſecundũ dicimus: ſecunda ſymphonia diapente, quod eſt in arithmeticis hemiolius, quod nos in latinis duo ad ternũ nuncupamus, tertia ſymphonia diateſſaron, quod eſt in arithmeticis epitritos, id eſt, tertius ad quartũ: quarta ſymphonia dicitur tonus, quod apud arithmeticos epogdous uocatur, apud nos quintum ad quartũ, & quoniam ultrà arithmeticus ordo progredi non patitur, propter nouenarium limitem, quia dicimus alterius ordinis primus gradus eſt, cõtigit ergo ut habeat quintam ſymphoniam, quæ harmonia nuncupatur, id eſt, octo ad nouem. Nullam enim ultra numerũ coniunctionem inuenies: habet igitur muſica partes ſeptem, id eſt, genera, diaſtemata, ſyſtemata, phthongos, tonos, metabolas, & † melumpæas, unde & Vergilius in ſexto ait, melopœas

Nec non Threitius longa cum ueſte ſacerdos,
Obloquitur numeris ſeptem diſcrimina uocum.

In arithmeticis enim plenitudo formulæ eſt, ut eſt in geometricis tonus. Vox uero habet gradus ſymphoniarum in numeris quantum natura dotauerit ipſam uocem ut habeat arſis, & theſis, quas nos latine elationes & deiectiones dicimus. Tibia uero uix unam & dimidiã perficit ſymphoniã. Vna enim ſymphonia quinq; ſymphonias habet, ergo poſt artem muſicam Minerua reperit tibias, quas omnis doctus in muſicis ſonet, has propter ſonorum deſpuit paupertatem. Inflatas uero buccas ideo riſiſſe dicuntur, quod tibia uentoſe in muſicis ſonet, & idiomatum proprietate amiſſa ſibilet potius rem quam enunciet. Ideo illam iniuſte ſufflantem omnis quicunq; eſt doctior ridet, unde eas & Minerua, id eſt, ſapientia exprobrãs proiicit, quas Marſya aſſumit. Marſya enim græce quaſi μωρὸς, id eſt, ſtultus, ſolus qui in arte muſica tibiam præponere uoluit citharæ, unde & cum porcina pingitur cauda. Sed his duobus certantibus, Mida rex reſidet, Mida enim græce quaſi μηδὲν εἰδὼν dicitur, quod nos latine, nihil ſciens dicimus, ideo etiam aſininis auribus dicitur, quia omnis diſcernẽdi ignarus nihil differt ab aſino, ob hanc etiam rem & ſeruum eius auriculas referunt prodidiſſe. Ingenium enim noſtrum ſeruum habere debemus ad omnia, quæ uolumus obſequentem, & noſtra ſecreta celantem. Quod aũt per cannam perdidit, per fiſtulam gutturis loquendo ſignificat, quod uero paſtor audit, paſtores ſunt illi, qui aliena ſulcando ſubtilius paſcunt.

Orpheus.

ORpheus Euridicen nympham amauit, quam ſono citharæ mulcens uxorem duxit. Hanc Ariſtæus paſtor dum amans ſequitur, illa fugiens in ſerpentem incidit, & mortua eſt, poſtquã maritus ad inferos deſcẽdit, & legem accepit, ne eam conuerſus aſpiceret. Quàm conuerſus aſpiciens, iterum perdidit. Hæc igitur fabula artis eſt muſicæ deſignatio. Orpheus dicitur ὡραιοφώνη, id eſt, optima uox, Euridice uero profunda diiudicatio. In omnibus igitur artibus ſunt primæ artes, ſunt ſecundæ, ut in puerilibus literis prima abecedaria, ſecunda nota.

In gram-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

In grammaticis prima lectio, ſecunda articulatio. In rhetoricis prima rhetorica, ſecunda dialectica. In geometricis prima geometria, ſecunda arithmetica. In aſtrologis prima mathesis, ſecunda aſtronomia. In medicinis prima gnoſtice, ſecunda uero mantice: In aruſpicinis prima aruſpicina, ſecunda paralyſis. In muſicis prima muſica, ſecunda apoteleſmatica, de quibus omnibus breuiter rationem perſtringam neceſſe eſt. Aliud eſt enim apud grãmaticos aliena agnoſcere, aliud eſt ſua efficere. Apud Rhetores uero aliud profuſo & libero curſu effrenata loquacitas, aliud conſtricta uirtutis indagandæ curioſa nexilitas. Apud aſtrologos aliud eſt aſtrorum ac ſiderũ curſus effectusq́ cognoſcere, aliud ſignificata traducere. In medicinis aliud eſt morborum agnoſcere meritũ, aliud infirmitatis uenientem concurſum mederi. In geometricis aliud formulas lineasq́ depingere, aliud numeros formulis coaptare. In aruſpicinis aliud eſt fibrarũ particularũq́ inſpectio aliud ſecundũ Battiadẽ euentuũ immutatio. In muſicis aliud uero eſt harmonia phtongorum, ſyſtematum, & diaſtematũ, aliud effectus tonorũ uirtusq́ uerborum. Vocis ergo pulchritudo interna artis ſecreta uirtutem etiam myſticam uerborũ attingit. Sed hæc quantum ab optimis amatur, ſicut ab Ariſtæo, ἄριστον enim græce, optimũ dicitur: Tantum ipſa ars coniunctionem hominũ uitat, quæ quidem ſerpentis ictu moritur, quaſi aſtutiæ interceptu ſecretis uelut inferis tranſmigratur. Sed poſt hanc artem exquirendam atq; eleuandã uox canora deſcendit, & quæ apoteleſmatica, phantaſtica omnia præbet, & modulis tantũ in ſecreta latentibus uoluptatũ reddit effectus. Dicere enim poſſumus quod dorius tonus aut coiens phrygius torrẽs, Saturno feras mulcens, ſi Ioui aues obleƈtet. At uero ſi rei expoſitio quæritur, cur hoc ueſtigandæ rationis caput immoritur. Ideo ergo et ne eam reſpiciat prohibetur, & dum uidet amittit. Nam perfectiſſimus Pythagoras dũ modulos numeris coaptaret, ſymphoniarũq́ pondera terminis arithmeticis per melos & rithmos & modulos ſequeretur, effectus uero rationẽ reddere non potuit.

Phineus.

PHineus enim in modum auaritiæ ponitur, & à fœnerando Phineus dictus eſt. Ideo cæcus, quod omnis auaritia cæca ſit, quæ ſua non uidet, ideo ei harpyæ cibos arripiunt. At uero quod eius prandia ſtercoribus fœdant, oſtendit fœnerantium uitam rapinæ ingluuiem eſſe ſordidam, ſed has à conſpectu eius Zethus & Calais fugant, quia rapina ei aliquid de ſuo comeſſe nõ permittit, græce enim ζητῶν καλὸν inquirens bonum dicitur. Ideo uolatici, quia omnis inquiſitio boni nunquã terrenis rebus miſcetur. Ideo Aquilonis uenti filii, quia bona inquiſitio ſpiritalis eſt, non carnalis, ergo ueniente bonitate omnis rapina fugatur.

De Alpheo & Aretuſa.

ALpheus fluuius Arethuſam nymphã amauit, quã cum ſequeretur, in fontẽ cõuerſa eſt. Ille in mediis undis ambulãs nõ immixtus, in ſinũ eius immergitur, unde & apud inferos obliuionem animarum trahere dicitur ἀληθείας φῶς, id eſt, ueritatis lux, Arethuſa uero quaſi, ἀρετίσα, id eſt, nobilitas æquitatis, ergo quid amare poterat ueritas niſi æquitatem? quid lux niſi nobilitatem? & ideo in mari ambulãs nec miſcetur, quia lucidi ueritas omni malorum ſalſitudine morum circundata pollui aliqua cõmiſtione non nouit. Sed tamen in ſinum æquiſſimæ poteſtatis omnis lux ueritatis dilabitur. Nam & deſcendens in infernum, id eſt, in ſecreta conſcientiæ ueritatis lux, malarum rerum ſemper obliuionem importat.

FABII

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

FABII FVLGENTII PLACIADIS VOCVM antiquarũ interpretatio, cum teſtimonio ad Calcidium.

NE de tuorum præceptorũ, Domine ſerie, noſtra quidquã euitaſſe inobedientia putaretur, libellum etiam, quem de abſtruſis ſermonibus parare iuſſiſti, in quantũ memoriæ entheca ſubrogare potuit abſolutũ retribui, non phaleratis ſermonũ ſtudentes ſomniis, quã rerũ manifeſtationibus dantes operã lucidandis.

Sandapila.

SAndapilam antiqui dici uoluerunt feretrum mortuorũ, id eſt, loculum, nõ in quo nobilium corpora, ſed in quo plebeiorũ atq; damnatorũ cadauera portabantur, ſicut Steſimbrotus Taſius de morte Policratis regis Samiorum deſcripſit, dicẽs, poſteaquã de cruce depoſitus ſandapila etiam deportatus eſt.

Veſpillones.

VEſpillones dicti ſunt baiulatores, quamuis Antidamus Heracleopolites ueſpillones dixerit cadauerum nudatores, ſicut in hiſtoria Alexandri Macedonis ſcripſit, dicens, pluſquam trecẽtos cadauerũ ueſpillones rex Perſes crucibus affixit. Tamen Mnaſeas ſcripſit in Cecrope libro, Apollinem poſteaquam à Ioue uinctus atq; interfectus eſt, à ueſpillonibus ad ſepulturam elatum eſſe.

Pollinctores.

POllinctores dicti ſunt, qui funera morientia accurant, unde & Plautus in Menechmis comœdia ait, ut pollinctor dixit, qui eum pollinxerat. Pollinctores dicti ſunt quaſi pollutorum unctores, id eſt, cadauerum curatores, unde & Apuleius in Hermagora ait, pollincto eius funere domuitionem paramus.

Manales lapides.

LAbeo qui diſciplinas Hetrũſcas Tagetis & Bacchetidis, xv. uoluminibus explanauit, ita ait, fibræ iecoris ſandaracei coloris dum fuant, manales tunc ueteri opus eſt petras, id eſt, quas antiqui ſolebant in modum cylindrorum per limites trahere pro pluuiæ commutanda inopia.

Nefrendines, uel nefrendes ſues.

DIophantus Lacedæmonius, qui de ſacris deorum ſcripſit, ait apud Athenas Marti ſolere ſacrificari ſacrum, quod ἑκατομ πεφόμενα appellatur, ſi quis enim centum hoſtes interfeciſſet, Marti de homine ſacrificabat apud inſulam Lemnon, quod ſacrificatum eſt à duobus Cretẽſibus, uno Locro, id eſt, Tumine Cortynienſi, Proculo Locro, ſicut Soſicrates ſcribit, ſed poſteaquam hoc Athenienſibus diſplicuit, cœperunt efferre porcum caſtratũ, quem nefrendem uocabant, id eſt, quaſi ſine renibus, & apud Rhomanos Varro ſcribit Sticium Dentatum centies & uicies pugnaſſe ſingulari certamine, cicatrices habuiſſe cõtrà quadraginta quinq;, poſt tergum nullam, coronas accepiſſe, xxvi. Armillas centum quadraginta, & iſtum primum ſactum feciſſe Marti.

Ambiguæ oues.

BEbius Macer, qui faſtalia dierum ſcripſit, ait Iunoni eas quæ geminas parerẽt oues ſacrificare cũ duobus agnis altrinſecus alligatis, quas oues ambiguas uocari, quaſi ex utraq; parte agnos habentes.

Suggrundaria.

PRiori tempore ſuggrundaria antiqui dicebant ſepulchra infantiũ, qui nec dum xl. dies impleſſent, quia nec iam buſta dici poterãt, quia oſſa quæ cõburerentur nõ erant, nec tanta immanitas cadaueris, qua locus tumeſceret, unde & Rutilius Geminus in Aſtyanactis tragœdia ait, melius ſuggrundariũ miſer quæreres quàm ſepulchrum.

Silicernii.

SIlicernios dici uoluerunt ſenes iam incuruos, quaſi iam ſepulchrorum ſuorum ſilices aſpicientes, unde & Cincius Alimetus in hiſtoria de Gorgia Leontino ſcribit dicens, qui dum iam ſilicernius ſui finem temporis expectaret, ſi mori non potuit, tamen infirmitatibus exultat.

Acca

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Aruales fratres.

fratribus

ACca Larentia Romuli nutrix, cõſueuerat pro agris ſemel in anno ſacrificare duodecim filiis ſuis ſacrificium præcedentibus, unde cum unus mortuus eſſet, propter nutricis gratiam Romulus in uicem defuncti ſe ſuccedere pollicetur, unde & ritus proceſſit, cũ duodecim iam deinceps ſacrificare, & aruales dici fratres, ſicut Rutilius Geminus in libris pontificalibus memorat.

Iniuges boues.

MAnilius Cræſtus in libro, quem de deorum hymnis ſcribit, ait Mineruæ iniuges boues ſacrificari, id eſt, iugum nunquam ferẽtes, illa uidelicet cauſa, quod & uirginitas iugum neſciat maritale, & uirtus nunquã ſit iugo prementi ſubiecta.

Semones.

SEmones dici uoluerunt deos, quos cœlo nec dignos aſcriberent, ob meriti paupertatem, ſicut Priapus, Hippo, Vertũnus. Nec terrenos eos deputare uellent, per gratiæ uenerationem, ſicut Varro in myſtagorum libro ait. Semoneq; inferius derelicto Deum depinnato attolam orationis eloquio.

Blaterare.

PAcuuius in Pſeudo comœdia inducit Sceparium ſeruum ancillę dicentem, Ni ego te blaterare aſpicerem, his nũcium iudicaſſem. Blaterare enim quaſi uerba trepidantia metu balbutire dixerunt.

Luſcicii.

LVſcitios dici uoluere interdiu parum uidentes, quos Græci myopes uocant, unde & Plautus in Mercatoris comœdia ait: mirũ lolio uictitare te tam uili tritico quia luſcicioſus eſt. Dicunt enim quod lolium comedentibus oculi obſcurentur.

Tutulus.

VArro in pontificalibus ait, tutulos ſacerdotes dici breuium deorum. Numa uero Pompilius & ipſe de pontificalibus ſcribẽs, tutulum dici ait pallium, quo ſacerdotes caput tectabant cum ad ſacrificium acceſſiſſent, ſicut & Vergilius ait: Et capita ante aras Phrygio uallatus amictu.

Oria.

ORiam dicũt nauicellã modicã piſcatoriam, unde & Plautus in Caciſto ait, malo huc alligari ad oriam ut ſemper piſcetur, etſi ſit tempeſtas maxima.

Problema.

PRoblema eſt propoſitio in capite libri quęſtionaliter poſita, unde & Demoſthenes pro Philippo ait: ſed ne quid græcum te turbet exemplũ, ego pro hoc tibi latinum faciam, ait enim problematis autenticum gradum tradamus aſtanti, cui noſtra ſubſequens occurſet oratio. Nam & Tertulianus in libro, quem de fato ſcripſit, ita ait, Redde huic fati primum problematis mancipatum.

Pumilior & glabrior.

APuleius in aſino aureo introducit ſorores Pſyches mariti detrahẽtis, dicitq;, quouis puero pumiliorem & cucurbita glabriorem, pumilos enim dicunt molles atq; enerues. Glabrum uero leuem & imberbem.

Sutela.

SVtelam dici uoluerũt aſtutiam, quaſi ſubtilis tela, unde & Plautus in Caſina ait, poſcis clàm me ſutelis tuis eripere Caſinam uxorem proinde ut poſtulas.

Friguttire.

FRigutire dicitur ſubtiliter adgarrire, unde & Plautus in caſina ait, quid nam friguttis? & Ennius in Alceſtide comœdia ſic ait, hæc anus admodum frigutit, nimirum ſauciauit ſe flore liberi.

Titiuillitium.

TItiuillitium dici uoluerunt fila putrida, quæ de telis cadunt, ut Plautus in caſina ait,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ait, non ego hoc uerbum empſitem titiuilitio, id eſt, re admodũ uiliſſima. Nam & Marcus Cornutus in ſatyra ſic ait, Titiuilitii ſal cedo tibi.

Scolponeæ.

SColponeas dici uoluerunt cæſtus plumbo ligatos, unde & Neuius in Philemporo comœdia ait. Scolponeis batuenda ſunt huic latera probe, & Plautus in caſina ſimili modo ait. Melius ſcolponeis, quibus battuetur tibi os ſenex nequiſſime.

Catillare.

CAtillare dicitur per alienas domos inſtanter gyrare, à catulis tractum, quod per omnes domos circumeant. Vnde & Propertius, catillata geris uadimonia publicum proſtibulum: & Plautus ſimiliter ait, quin meam uxorem mittam catillatum.

Capularis ſenex.

CApularem dici uoluerunt ſenem iam morti contigium, ſed & reos capulares dicebant, qui capulo digni fuerunt, unde & Lucillius ait, Pergit capulare cadauer: & Flaccus Tibullus in Helenæ comœdia ait, Tu ne amare audes edentule, & capularis ſenex: edentulum quaſi iam ſine dentibus dici uoluerunt.

Promi & Condi.

PRomos & Condos dici uoluerunt cellaritas, eo quod deintus promant, & intus cõdant, unde & Plautus in aſinaria ait, ego ſum Promus, Condus, procurator peni, penum enim cellarium dicimus.

Suppetiæ.

SVppetias dicimus auxilium, unde & Memor in tragœdia Herculis ait, ferte ſuppetias optimi comites.

Auctio.

AVctionem dici uoluerunt uenditionem, quaſi quod et ementẽ augeat & uendentem, unde & Plautus in Curculione comœdia ait, Auctionẽ facio paraſiticam.

Naſiterna.

NAſiternam dici uoluerunt aquæ urnam, id eſt, urceum, unde & Calphurnius in Phroneſi comœdia ait. Vbi tu naſiternatus aquam petas: & Plautus in Bacchide ait, Affer naſiternam cum aqua foras.

Antiſtare.

ANtiſtare dicimus præcellere, unde & Criſpinus in Heraclea ait: Diuinis uirtutibus antiſtas Alcides.

Stega.

STega eſt nauis proſcenium, id eſt, tabulatum ſuper quod nautæ ambulant, ſicut Plautus ait, forte ego ut in ſtega conſederam.

Lembus.

LEmbus eſt genus nauiculæ uelociſſimæ, quas dromedas dicimus, ſicut Vergilius ait, quàm qui aduerſo uix flumine lembum remigiis ſubigit. Limbus uero ora ueſtimenti cuiuſq; ex auro.

Ramentum.

RAmentum dici uoluerunt quaſi quoddam proiectitium purgamentum, unde & Quintus Fabius Lucullus ĩ epico carmine ait, uiliſſimũ ramẽtũ, proluuioſa peſtis.

Diobolares.

DIobolares dicuntur uiliſſimæ meretrices, quæ ſub paruo ſtipendio proſtant, ſicut Paminatius ait, Diobolare proſtibulum, quam ego ut actutum ductem partitam reddam. Nam & Pacuuius ſimiliter ait: Non ego ita fui, ut nunc ſunt meretrices diobolares, quæ ſuam nummi cauſa paruipendunt gratiam.

Veruina.

VEruina eſt genus iaculi longum, quod aliqui uerutum uocant, ſicuti Galbius Baſſus ait in ſatyris, Veruina cõfodiende nõ te naucifacio: nauci enim pro nihilõ

dici uoluerunt, nam Plautus in Bacchide ait, ſi tibi machæra eſt foris, mihi ueruina eſt domi, qua quidem te faciam, ſi me iritaueris confeſſiorem ſoricina nænia.

Diuidia.

DIuidias dixerunt triſtitias, ſicut Propertius ait, Diuidias mentis conficit omnis amor.

Iuſtitium.

IVſtitium dicitur luctus publicus, unde & Fonteius in oratione pro Nucerinis ait, denique iuſtitium plebi indicitur.

Choragium.

CHoragium dicitur uirginale funus, ſicut Apuleius in metamorphoſeon ait, choragio itaq; perfecto omnes domuitionem parant.

Deſiduo.

DEſiduo dicitur diurne, unde & Varro in Cortelaria ait, Diuidiæ mihi fuerunt te abſuiſſe deſiduo.

Flocci.

FLocci dixerunt quaſi nihili, unde & Plautus ait, Flocci eſt quid rerum geras.

Ientaculum.

IEntaculum dicitur deguſtatio, ſicut Callimachus in Cęcia, Ientaculum proferre Ioui.

Edulium.

EDulium dicitur ab edendo, id eſt, præguſtatiua comeſtio, unde Apuleius in aſino aureo ait, Eduliis opipare excepta, opipare eſt lucide, delicioſe.

Tuceta.

TVceta dicuntur eſcæ regiæ, ſicut Callimachus in Piſæis. Ambroſio redolent tuceta ſapore.

Ferculum.

FErculum miſſum carnium, unde Petronius Arbiter ait, Poſtquã ferculũ allatum.

Myropolæ.

MYropolæ dicuntur, qui ungenta uendunt, & ſunt pigmentarii, unde & Næuius in diobolaria ait, Myropola affatim mihi unguentũ largitus eſt, quo me uenuſtatem, adfatim abundanter dicitur, uenuſtare exhilarare eſt.

Celox.

CElocem dicunt genus nauiculæ modiciſſimum, quod blannam dicimus, unde Apuleius in libro de repub. ait, qui celocem regere nequit, onerariam petit.

Cœlibatus.

COelibatum dici uoluerunt uirginitatis abſtinentiam, unde & Fœlix Capella in libro de nuptiis Mercurii & Philologiæ ait, Placuit Mineruæ petere cœlibatum.

Exercitus.

EXercitus dicitur cõtemptus, unde et Plautus in milite glorioſo ait, Itaq; nos noſtrã q; familiam habes exercitam, & ubi ſupra ait, plus uideas ualgiis ſauiis omnes nictantes: nictare enim cinnum facere: ualgia enim ſunt labellorum obtortiones in ſupinatione uel ſubatione peractæ, ſicut & Petronius ait, Abroſo ualgiter labello.

Summates.

Summates dicuntur uiri potentes.

Symplones.

SYmplones dicuntur cõuiuæ. Nam et amicus ſponſi, qui cum eo per conuiuia ambulat, ſymplator dicitur, Ganeum uero taberna eſt, unde & Succius in comœdia piſcatoria ait, Summates uiri ſymphones fratri ſunt ganei.

Præſegmina.

PRæſegmina ſunt partes corporis inciſæ, ut Tages in aruſpicinis ait, præſegminibus amputatis.

Congerro-

Congerones.

COngerones ſunt, qui aliena ad ſe congregant, unde & apud Rhomanos Getones Brutiani dicti ſunt.

Ciſtella.

CIſtellam dicunt capſellam, ut Plautus, Ciſtellam effer cum crepundiis, id eſt, cum puerilibus ornamentis.

Pecuatus.

ANtidamas in moralibus libris ait, Fabre compactum animal hominem quis fe-tat, ſic ex te pecuatũ, & auertuncaſſit tam eretinas hominũ mentes.

Fabre.

FAbre perfecte dicitur, auertuncare eradicare dicitur, Eretinas teſteas, uel argillaceas, pecuatum ſtultum.

Allucinare.

ALlucinare dicitur uana ſomniare, Tractum eſt ab allucitis, quos nos conopas dicimus, ſicut Petronius Arbiter ait, Nam centũ uetnali me allucitæ moleſtabant.

Culleus.

CVlleus dicitur ſaccus in quo rei concluſi in mare mittuntur, ſicut Plautus ait in uidularia, Iube hunc inſui culleo, atq; in altum deportari, ſi uis annonã bonam.

Elogium.

ELogium eſt hæreditas in malo, ſicut Cornelius Tacitus ait in libro facetiarum, Cæſis itaq; morum elogio in filiis derelicto.

Lyxa.

LYxa dicitur mercenarius, unde Lucanus ait, Stat dum lyxa bibat.

Sudum.

SVdum dicitur ſerenum, unde Tyberianus ait, Dureos ſubducit ignes ſudus oritur lucifer.

Luteum.

LVteum ſplendidũ, Pacuuius in tragœdia Thieſtis, Non illic luteis aurora bigis.

Abſtemius.

ABſtemius dicitur obſeruans, ſicut Rubrius in ſatyra ait, Abſtemiũ metulenta fugit Metenia nomen.

Vadatus.

VAdatus dicitur obſtrictus, uel ſub fide uel ſub fidei iuſſione ambulans, ſicut Feneſtella ait, apud quem Vadatus amicitiæ nodulo tenebatur.

Manubiæ.

MAnubiæ dicũtur ornamenta regũ, unde & Petronius Arbiter ait, Tot regum manubiæ penes fugitiuum reſtiterant.

Aumatium.

AVmatium dicitur locus ſecretus publicus, ſicut in theatris aut circo, unde & Petronius Arbiter ait, In aumatium memet ipſum conieci.

Deleneficus.

DEleneficus dicitur blandiloquus, unde & Lucretius Comicus in nummularia ait, Neſcio quorſum mihi eueniant tua uerba tam delenefica.

Finis.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ARATI ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ FRAGMENTVM GERMANICO CAESARE INTEPRETE.

COelum circulis quinq; diſtinguitur, quorũ duo extremi maxime frigidi, auſtralis humillimus, & aquilonus excelſiſſimus. His utrinque proximi duo paralleli uocantur, ut ita dixerim, æque diſtãtes, ideo tropicus unus ſolſtitialis, alter hybernus, per quem ſol tranſiens ac tenẽs octauam partem Capricorni, ſolſtitium hybernũ facit, alter æſtiuus, per quem ſol tranſiens ac tenens octauam partem cancri, ſolſtitium æſtiuũ facit. Medius eſt æquinoctialis, qui octauam partem arietis tenens æquinoctium uernum facit, octaua librę, autumnale conſtituit. Vt circuli in cœlo, ita zonæ in terra uocantur, inhabitabiles frigidi circuli ſunt ob rigorem, quod ab his longiſſime ſol abeſt. Sub torrido quidam habitare putãt Aethiopiæ maximam partem: item plurimas inſulas maris rubri, aliosq́ue uertices eminentiasq́ue terrarũ noſtris ampliores, ſub tropicis habitare nulli dubium eſt. Noſter ſolſtitialis æſtiuus eſt excelſus atq; arduus. Diuiſi autem ſunt à nobis circulo æquinoctiali, qui antichthones nominãtur, & uidẽtur humiles atque depreſſi, qui antipodes infra ſunt, quod ut eſſe uideatur efficiunt flexus obliquitatesq́ue terrarum, quas antichthones & antiſtochæ & antiſceptæ inhabitare dicuntur. Incipit aũt ſignifer non ab extremo circulo, nec ad extremum extenditur, ſed ab intimo tropico auſtrali brumaliq́ue eodem per ęquinoctialem ad ſummũ ſolſtitialẽ, eundemq́ue ęſtiualẽ per mediũ. in his longitudo latitudinisq́ue porrectus, obliquæ circuli ſigniferi partes, ccclxv. ſigna xii. partium ſigula tricenarum. Quorum quædam minora, quædam ampliora & populo canophora dicuntur, ſed compenſatio quinq; partibus creditur applicari, ut ſint omnes ſigniferi partes ccclxv. Horum incipientia ab ariete, alia ſunt maſculorum naturalibus, alia fœminarũ. Item quartum quoq; eorum aut tropicum, aut ſolidum, aut deforme, incipiet dinumeratio ab ariete: ſigna tropicorum duo ſunt ęquinoctialia, aries & libra, duo ſolſtitialia, capricornus & cancer. Tropicis maxima ſolida antepoſita his deformia.

HIc eſt ſtellarũ ordo, utrorumq; circulorũ, ſeptentriones duplices ad auſtrũ uertuntur figura auerſis caudis inuicem ſibi aduerſantes, inter quas obliquus dilabitur draco. Sub unius namq; pede eſt ſerpentarius cuius ſerpentarii pedes attingunt frontem ſcorpionis: à latere aũt tetro ſtat cuſtos, ſub pedibus quidẽ eius uirgo habens igneam in manibus ſpicã. Retrorſus uero ueſtigiis eius adiacens leo, medio æſtiuo ſolſtitio cancer & gemini. Genua aũt agitatoris caput gemini attingunt, pedes aũt eius tauri cornibus iunguntur, cuius hœduli deſuper obtinẽt locũ ſeptentrionis. Habet aũt ſeptentrio à dextris iuxta coronã deſuper ſerpẽtem in manibus Serpẽtarii, & eum qui in geniculo ſtat, & ſiniſtro pede ſeptentrionalis draconis uerticem calcans unum brachiũ libræ, alterum dans coronæ. Nam ad minoris ſeptentrionis ultimus pes Cephei continetur, cygnũ manu dextra apprehendens, ſuper cuius alas equus extendit pedem, & ſuper equum Aquarius extollitur, iuxta quẽ capricornus eſt. Sub Aquarii pedibus piſcis magnus auſtrinus, ante Cepheum Caſſiopeia, & à dorſo agitatoris Perſeus pedem extẽdit, ſuper Perſei caput Caſſiopeia pedibus properare uidetur. Inter cygnum igitur & eum qui in geniculo ſtat, lyra conſtituitur. In quorum medio deſuper ab oriẽte delphinus cognoſcitur, ſub cuius cauda eſt aquila, in proximo habens ſerpentarium. Sed iam de aquilonio circulo dictũ eſt, nunc ad auſtralem ordinem properemus.

SVb aculeo ſcorpionis ſactariũ conſtitutũ eſt, ſub corpore eius anteriora Centauri uidentur, in quo eſt beſtia, cõſpicitur & Sagittarii pes ſummus ex alia parte ſub auſtrali circulo prope centauri membra hydrę cauda, & coruus ad genua uirginis urna eſt poſita à ſiniſtris Orionis, qui & incola, fluuius qui & Padus, necnõ & Eridanus ſub pedibus Orionis, qui & incola dicitur, lepus ſplendida effigie conſpicitur, retrorſum uero à

pedibus

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

pedibus eius canis ſplendida refulget, poſt cuius caudã nauis cõſtituta eſt, ad tauri pedẽ protendit manũ, Orion pedibus gemini appropinquat: anticanis ſuper caput arietis, nõ longe ab Andromedæ pedibus triangulus poſitus eſt. Sub ariete & piſcibus cetus, connexio uero piſcium communem habet ſtellam.

ARATI PHAENOMENA GERmanico Cæſare interprete.

AB Ioue principium magno deduxit Aratus
Carminis, at nobis genitor tu maximus autor.
Te ueneror, tibi ſacra fero, doctiq́ laboris
Primitias, probat ipſe Deûm rectorq́ ſatorq́.
Quantum etenim poſſint anni certiſſima ſigna,
Quà ſol ardentem cancrum rapidiſſimus ambit,
Diuerſasq́ ſecat metas gelidi capricorni.
Quæ'ue aries & libra æquant diuortia lucis.
Si non parta quies te præſide puppibus æquor,
Cultoriq́ daret terras, procul arua ſilerent.
Nunc uocat audaces in cœlum tollere uultus,
Sideráq; & uarios cœli cognoſcere motus:
Nauita quid caueat, quid uitet doctus arator
Quando ratem uentis, aut credat ſemina terris.
Hæc ego dum lætis cogor prædicere muſis,
Pax tua, tuq́ adſis nato numenq́ ſecundes.

QVæritur cur à Ioue incepit & nõ à muſis? ut Homero, conueniens magis hoc exiſtimauit principiũ Phænomenis, uti Iouem inuocaret, quod ipſorũ carminum origo eſt Iuppiter: non ſolus aũt ita cœpiſſe uidetur Aratus, ſed & Crates comicus à Veſta incipiens & profari carmina. Sophron in Mimo, qui nuncius inſcribitur, à Veſta incipiens: omnes inuocant Iouẽ omniũ principẽ. Sed quæritur cuius Iouis meminerit, utrũ ne fabuloſi, an naturalis? Et philoſophi quidẽ plurimi naturalis aiunt eum Iouis meminiſſe. Sed Crates ait Iouem dictũ cœlũ. Inuocatũ uero merito, quia in aëre & æthere ſunt ſidera, & Homerũ dixiſſe Iouem in aliqua parte cœlũ, & ipſe Aratus, cum dicit Herodotus Iouem dictũ aëra & Crates quidẽ eiuſdem eſt opinionis, teſtemq́ eſſe Philonem comicum dicit. Hoc aũt conſtat & ipſum dicere. Nam quia nihil aliud eſt uox quàm percuſſus aër, uidetur conuenienter dixiſſe, quæ rei præſtat autoritatẽ, plenas Ioue uias referens, & omnis hominũ conuentus, nihil eorũ quæ in terra ſunt, ſine aëre eſt, ratione etiã cuius omnes uſum deſideramus. Nam cuncti mortales oſtendũt uſum ſuſpirio, et cum uiuimus aëre indigemus. At quod ait, dextra monſtrat, ad auguria pertinet auium, propter quod & Stoici Iouem eſſe affirmãt, qui per materiã manat ſpiritus, & ſimilis eſt noſtræ animæ. Zenodotus aũt Aetolus & Diodotus aiunt, nec ad fabuloſi Iouis ſufficere eiuſdem opinionẽ, eſſe enim talem cauſam Iouis, & conuenire omnes uias eo confertas, quas tanquã loco eius deſcribit. Dicendo aũt, etiam genus, oſtendit animæ immortalitatem, Bene propterea quod ait, nouerat enim uirtuti aliquid æmulũ futurum. Deo igitur aduerſus delicata lenem eſſe eſt, quoniã omniũ parens affirmatur, & non ſolum hominum, ſed etiam deorum.

CAetera quæ toto fulgent uaga ſidera mundo,
Indefeſſa trahit proprio cum pondere cœlum.
Axis ſtat motus ſemper ueſtigia ſeruat,
Libratasq́ tenet terras, & cardine firmo
Orbem agit extremum, geminis determinat axem.
Quem graii dixere polon, pars merſa ſub undas
Oceani, pars celſa ſub horrifero aquilone.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Axem Cretææ dextra leuáq; tuentur,
Siue arcti, ſeu Rhomanæ cognominis urſæ.
Plauſtrum, uel facies ſtellarum proxima uera.
Tres temone rotiſq; micant, ſublime quaternæ.
Si melius dixiſſe feras obuerſa refulgent
Ora feris caput alterius ſuper horrida terga.
Alterius lucet, pronas rapit orbis in ipſos,
Decliuis humeros, ueteris ſi gratia formæ.
Creſia uos tellus aluit, moderator olympi.
Donauit cœlo, meritum cuſtodia fecit.
Quod fidei comites prima in cunabula magni,
Fuderunt Iouis attonitæ cum furta parentis,
Aerea pulſantes mendaci cymbala dextra,
Vagitus pueri patrias ne tangeret auras.
Dicta exercere dominæ famuli Corybantes.
Hic Iouis altrices Helice cynoſuráq; fulgent,
Dat grais Helice curſus maioribus aſtris,
Phœnicas cynoſura regit, ſed candida tota,
Et liquido ſplendore Helice nitet haud prius ulla.
Cum ſol oceano fulgentia condidit ora,
Stella micat cœlo ſeptem qua creſia flammis.
Certior eſt cynoſura tamen, ſulcantibus æquor.
Quippe breuis totam fido ſe cardine uertit.
Sidoniamq; ratem nunquam ſpectata fefellit,
Has inter medias abrupti luminis inſtar,
Immanis ſerpens ſinuoſa uolumina torquet,
Hinc atq; hinc, ſuperatq; illas mirabile monſtrum,
Cauda Helicen ſuperat, tendit ſimul ad cynoſuram,
Squammigero lapſu, qua deſinit ultima cauda,
Hac caput eſt Helices, flexu comprehenditur alto.
Serpentis, cynoſuræ ille explicat amplius orbes,
Sublatuſq; retro maiorem reſpicit arcton.
Ardent ingentes oculi caua tempora claris
Ornantur flammis, mento ſedet unicus ignis,
Tempus dexterius quæ ſignat ſtella draconis,
Quæq; ſedet mento, lucet nouiſſima cauda,
Extremumq; Helices ſydus micat ac radiatur.
Serpentis decliue caput, quæ proxima ſigna,
Occaſus ortuſq; uno tanguntur ab ore,
Oceani tumidis ignotæ fluctibus arcti.
Semper in occiduis ſeruantes ignibus axem.

VErtices extremos circa quos ſphęra cœli uoluitur polos Gręci nũcupauerũt, è quibus unus eſt auſtralis, qui terræ obiectus à nobis nunq̃ uidetur. Alter aũt ſeptentrionalis qui Boreus uocatur, & nunquã occidit. Duo ſunt arcturi quorũ maiorẽ uocãt Helicen, minorẽ canis caudã. Alterutra quidẽ horum capita deorſum, alterutra ſurſum aſpiciunt. Altera namq; Helice eſt quæ apparet prima noctis, altera puſilla quidẽ, ſed à nauigantibus obſeruatur. Maria enim cõturbat. Helicen aut dicit Heſiodus Caliſto Lycaonis regis filiã fuiſſe, & in Arcadia ſolitã cum Diana uenari, et in mõtibus uagari, & à Ioue compreſſam rem celaſſe Dianæ. Quam grauidã nudam ſe lauantem cum aſpexiſſet Diana in lauacro, partũ eius accelerans beſtiam eam eſſe iuſſit, & dum eſſet urſa, arctum

enixa

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

enixa eſt, quem Arcadem uocant. Amphis aũt comicus poëta refert Iouem in Dianæ effigiem transfiguratũ in uenatione Caliſto oppreſſiſſe, tempore partus plena cum uexaretur, Dianæ culpã indicaſſe, & iratã Dianã in urſam transfiguraſſe. Quæ dum in montibus uagaretur, à quibuſdã paſtoribus apprehenſa, cum puero perducta eſt ad Lycaonẽ, poſt tempus Lycæi Iouis tẽplo cõfugiens, cum eam Arcas filius ſequeretur, quo eam nefas erat intrare, ab Arcadibus utriq; interfecti ſunt. Iuppiter aũt utroſq; cœli aſtris intulit, urſamq́; eam nominauit. Ouidius à Iunone in beſtiã conuerſam ſcribit. Habet aũt ſtellas in capite ſeptẽ, in ſingulis humeris ſingulas obſcuras, in armo duas, in pectore unã, in pede priore claras duas, in ſumma cauda claram unã, in uentre claram unam in ſpina unã, in crure poſteriore duas, in extremo pede duas, ſuper caudam tres, fiunt omnes xxiiii. porro arcturus minor à pluribus Phœnice, à Græcis Arctophylax, à nõnullis canis cauda uocať. Quã Sidones aſpicientes cõtinuo nauigãt. Dicitur à Ioue inter aſtra collocatus, ut duplex honor Helicis monſtraretur. Agatoſthenes quidẽ in Aſiaticis carminibus cynoſurã dicit Iouis fuiſſe nutricẽ unam ex Idæis nymphis, à qua in Cretæ oppido Hyſtoe Nicoſtratus conſtituit portus, & circa eum locũ cynoſurã fuiſſe, cum Telchinis qui dicũtur Curetes Idæi. Aratus cynoſurã & Helicen Cretẽſes Iouis nutrices fuiſſe dicit, ob quod ſunt cœleſti donatę honore. Habet aũt ſtellas in humero ſplendidã unã, in pectore claram unã, in uentre clarã unã, ſuper caudam claras tres, fiunt omnes ſeptẽ, ſupra alias decem quæ præcedunt & dicũtur ludentes, & maxime altera quæ uocatur Polus in quo à quibuſdã putatur totus orbis circumuerti, inter ambas ergo arctos maximus flexuoſo corpore adiacẽs draco, qui utranq; arcton flexuoſo corpore ſemicingit, Helicis ſuperuoluit caput, Phœnices circumcingit caudã. Hanc Pherecides dicit inter aſtra collocatam beneficio Iunonis, eo quod cum nuberet Ioui Iuno, diis offerentibus munera, terra quoque obtulerit aurea mala cum ramis, quæ Iuno in hortum ſuum, qui erat apud Atlantem inferri iuſſit, & Heſperides Atlantis filias cuſtodes poſuit, quæ cum à filiabus Atlantis ſubtraherentur, & ſæpe uexarentur, Iuno cuſtodem horti draconẽ peruigilem implicuit arbori, quem Hercules interfecit, & illa aſtris intulit. Hunc alii Iouẽ aſtris intuliſſe dicũt ob memoriã uirtutis Herculis Mineruæ obiectu, quẽ illa contortũ cœlo immiſit, & inter ſeptentriones locauit. Habet aũt ſtellas in capite ſplendidas tres. In corpore uero uſq; ad caudã duodecim ab inuicẽ diſtantes. Sunt aũt omnes. xv.

HAud procul efficiens unde eſt defecta labore, Draco.
Non illi numen, non magni cauſa laboris,
Dextro nanq; genu nixus, diuerſaq́; tendens
Brachia ſuppliciter panſis ad numina palmis,
Serpentis capiti figit ueſtigia ſæua.

DRaconẽ immenſæ magnitudinis, hortorũ cuſtodẽ inſomnem dum à Iunone ad cuſtodienda aurea mala eſſet conſtitutus, Hercules cum ad mala aurea profectus fuiſſet, ut refert Pannaſis Heracleas, fertur peremiſſe, & iccirco inter aſtra à Ioue hũc laborem memoria dignum honoraſſe, & utroſq; ſideribus intuliſſe, ita ut in certamine fuerint eorũ habitus, ſerpentis capite iam defecto, qui ideo in genu ſtans manibus ſurſum extenſis dextro pede contra draconẽ porrecto pingitur, ut certaminis labor ſignificetur. Ideo pellem leonis in ſiniſtra manu habere fingitur, ut inſigne uirtutis mõſtretur, quia leonem inermis interfeciſſe narratur. Habet aũt ſtellas in capite unã, in ſingulis humeris ſingulas ſplendidas, in ſiniſtro cubito unã, in eadem manu unam, in eodem brachio unã, in ſiniſtro fœmore unam, in dextra parte fœmoris duas, in coxa duas, in genu dextro unã, in eadem tibia unã, in crure duas, in eodem pede unã, in dextra manu unam, in claua quã eadem tenet manu unã, in leonina pelle quatuor. Sunt omnes xxiiii.

Corona.

CLara Ariadneæ propius ſtant ſigna coronæ.
Hunc illi Bacchus thalami memor addit honorem.

Terga nitet ſtellis à quo ſe uertice tollit.
Succiduis genibus lapſum & miſerabile.

Haec corona dicitur eſſe Ariadnes, quam Liber aſtris intuliſſe dicitur, dum eius nuptias dii in inſula Creta celebrarent, cogitans præclarã facere, pro qua primum noua nupta coronata eſt. Sed qui cretica conſcripſit, refert, quia cum Liber ad Minoë regem ueniſſet, ut Ariadnen filiã eius duceret uxorẽ, coronã dono Ariadnę dediſſe, Vulcani opere factam ex auro & gẽmis pretioſis: & talis fulgoris fuit, ut Theſea ex labyrintho liberaret, quæ poſt aſtris affixa eſt, cum in Naxon utriq́ ueniſſent, ſignum amoris eius crines oſtendunt, & eſt ſtellis fulgentibus, ſub cauda leonis. Habet aũt ſtellas nouẽ in circuitu poſitas, quarum tres ſunt ſplendidæ, ad caput ſerpentis arcturi.

Ophiuchus.

Hic Ophiuchus erit longe caput ante nitendo,
Et uaſtos humeros, tum cætera mẽbra ſequuntur,
Illis languet honor humeris manus integer ardor.
Luna etiam menſem cum pleno diuidit orbe,
Lux tenuis manibus, per quas elabitur anguis,
Preſſus utraq; manu medium cingens Ophiuchum.
Scorpius ima pedum tangit, ſed planta ſiniſtra,
In tergo reſidet, ueſtigia dextera pendent.
Eſt impar manibus pondus, nam dextera paruam,
Partem anguis retinet, per leuam attollitur omnis,
Quantumq́; à leua diſtantia ferta notantur,
Erigitur tantum ſerpens, atq; ultima mento.
Stella ſub æetherea lucet crinita corona.
Ad quam ſe dorſo peruadet lubricus anguens,
Inſignes cœlum perfundunt lumine chelæ.

Hic eſt ſerpẽtarius qui ſuper ſcorpionẽ ſtat, tenẽs utraq; manu ſerpentẽ, qui ab aſtrologis dicitur fuiſſe Aeſculapius filius Apollinis, qui medicinę arte uteref, mortuos fertur ſuſcitaſſe. Quãobrem iratus in eum Iouis, domũ eius cũ ipſo fulminis icto percuſſit. Rogatu aũt Apollinis patris, Iuppiter ei arte ſua rurſus poſt obitũ defuncto animam reſtituiſſe ad uitã & inter aſtra cõſtituiſſe putatur. Habet aũt ſtellas in capite claram unã, in ſingulis humeris claras ſingulas, in ſiniſtra manu tres, in dextra quatuor, et duas ex eis claras, in ſingulis lũbis ſingulas, in ſingulis genibus ſingulas, in dextra tibia clarã unam, in ſingulis pedibus ſingulas claras. Sunt omnes. xxvii.

Serpens quẽ tenet in manibus habet ſtellas in orificio duas, in flexura capitis ſpiſſas quatuor, in manu Ophiuchi duas claras, in prima flexura octo, in ſecũda quẽ tenet in dextra manu alias octo, in tertia uſq; ad caudã ſex, fiunt omnes ſtellæ ſerpentis. xxx.

Scorpius.

Scorpius ſane inter aſtra à Ioue illatus eſt, pro eo quod ferũt ex terra ortum ſummiſſum'que, qui Oriona interficeret ob eius loquacitatem, quod ex uenatione nullam ſe feram relinquere diceret, isq́; Oriona percuſſit & occidit, et inde à Ioue aſtris illatus eſt, ut eius naturã futuri homines intelligerent. Nigidius aũt dicit ſcorpionẽ ad perniciẽ Orionis in inſula Chio in monte Chelippio ortũ uolũtate atq; ope Dianæ. Nam cum in monte Celſionio uenaretur, irridens Dianam contemnebat, eius opera quę in monte conſtituebat. Itaq; Diana dicitur miſiſſe ſcorpionem, qui Orionẽ uita priuaret, poſtea ab Ioue impetraſſe, ut ſcorpio in duodecim ſignorum memoria conſtitueretur, hic ob magnitudinẽ in duo domicilia partitur, etenim ad aliud tendunt brachia eius, ad aliud corpus & cauda & aculeus. Habet aũt ſtellas in unoquoq; cornu duas, in ore unam claram, in fronte duas, in dorſo claras tres, in uentre duas, in cauda quinq;, in aculeo duas, ſunt omnes. xix. Ex his quatuor quæ ſunt in cornibus eius duæ priores claræ, & duæ obſcuræ libræ aſſignantur quam chelas Græci dicunt.

Inde

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Arctophylax.

INde Helicen ſequitur ſenior baculóq; minatur
Se uelle Arctophylax brachiorum munera cæcus,
Icarus ereptam penſauit munere ripam.
Non illi obſcurum caput eſt, non triſtia membra,
Sed proprio tamen una micat ſub nomine flamma,
Arcturum dixere ſinus qua uincula nodant.

BOotes qui et arcturus fertur eſſe cuſtos plauſtri, eo quod plauſtrũ ſequitur, id eſt, ſeptentriones, & quaſi ſuccinctus ſit ſeptentrionibus. Hunc dicunt Arcadem Iouis filiũ eſſe, de cuius poſt nomine Arcadia dicta eſt, quẽ Lycaon Pelaſgi filius cum Ioué hoſpitio recepiſſet, infanté membratim lacerauit & Ioui in epulis appoſuit, tentãs Iouem, utrum Deus eſſet. Iouis aũt dicitur domum Lycaonis fulmine incendiſſe, eóq; loco ciuitatem conſtructã, quę trapezos appellata eſt, Lycaonem uero cõuertiſſe in lupum, Archadem aũt compactis membris ad uitam reduxiſſe, & cuidã caprario dediſſe nutriendũ. Qui cum adulta iam ętate eſſet, matri inſcius uim inferre uoluit, quos cum incolæ Lycęi montis eum occidere uellent, Iuppiter utroſq; liberans aſtris intulit, qui ut res geſta eſt, ita manent: illa urſæ naturę hic impetum faciens, quem Bootem Homerus uocat. Habet aũt ſtellas in dextra manu quatuor quæ non occidunt, in capite claram unã, in ſingulis humeris ſingulas, in ſingulis mãmillis claras ſingulas, in dextra parte corporis ſub mammilla obſcurã unam, in dextro cubito claram utram, inter utráq; genua claram unam, & magnam, quæ eſt arcturus, in ſingulis pedibus ſingulas, fiunt omnes quatuordecim.

Virgo.

FVlget ſpica manu maturiſq́; ardet ariſtis.
Quam te diua uocant, tángunt mortalia ſi te
Carmina, nec ſurdam prebes uenerantibus aurem,
Exoſa heu mortale genus, medio mihi curſu,
Stabunt quadrupedes & flexis lætus habenis,
Teq́; tuumq́; canam terris uenerabile numen.
Aurea pacati regeret cum ſecula mundi,
Iuſtitia inuiolata malis placidiſſima uirgo.
Siue illi aſtra genus fuerit, quem fama parentem
Tradidit aſtrorum ſeuero intercipit æuo,
Ortus fama tui mediis te læta ferebas,
Sublimis populis, nec deſignata ſubire,
Tecta hominum & puros mores ſine crimine diua
Iura dabas, cultúq; nouo rude uulgus in omnem
Formabas uitæ ſinceris artibus uſum.
Nondum ueſanos rabies nudauerat enſes,
Nec conſanguineis fuerat diſcordia nata.
Ignotiq́; maris curſus priuatáq; tellus
Grata ſatis, neq; per dubios auidiſſima uentos,
Spes procul amotas fabricata naue petebant.
Diuitias fructuſq́; dabat placata colono,
Sponte ſua tellus, nec parui terminus agri
Præſtabat dominis ſigno tutiſſima rura.
At poſtquam argenti creuit deformior ætas,
Rarius inuaſit maculatas fraudibus urbes,
Seráq; ab excelſis deſcendens montibus ore
Velato, triſtiſq́; genas abſcondita ripa.
Nulliuſq́; larem, nullos adit illa penates.

Tantum

Tantum cum trepidum uulgus cœtusq́ notauit
Increpito partum ſoboles oblita priorum.
Degeneres habuit ſemperq́ habitura minores.
Quid me nunc habitus ſuper & mala uota uocatis?
Quærenda eſt ſedes nobis, noua ſecula ueſtra
Artibus indomitis tradat ſceleriq́ cruento.
Hæc effata ſuper monitus abit alite curſu,
Attonitos linquens populos grauiora pauentes.
Aërea ſed poſtquam proles terris data, nec iam
Semina uirtutis uitiis demerſa reſiſtunt,
Quiſq; priora tenet ueſtigia, quiſq; ſecunda,
Ferriq́ inuento mens eſt lætata metallo.
Polluit & taurus menſas aſſuetus aratro.
Deſeruit propere terras iuſtiſſima uirgo,
Et cœli ſortita locum, quà proximus illi
Tardus in occaſum ſequitur ſua plauſtra Bootes.
Virginis ac placidæ præſtanti lumine ſignat,
Stella humeros, Helicenq́ ignis non clarior ambit.
Quiq́ micat cauda, quiq; armum fulget ad ipſum,
Quiq; priora tenet ueſtigia, quiq; ſecunda,
Clunibus hirſutis & qui ſua ſidera reddit,
Nanq; alię quibus expletum ceruixq́ caputq́,
Vatibus ignotis priſcis ſine honore feruntur.

AD aſpectum autem Bootis uirgo conſtituta eſt, quæ Erigone dicta eſt, quæ inter leonem & libram in zodaico locum tenet. Hanc Heſiodus Iouis & Themidis filiam eſſe dicit, nomine Iuſtam. Hunc ſecutus Aratus dicit, quod cum eſſet immortalis in terris morabatur, & à uirorum aſpectu ſe ſubtrahere ſolita, cum fœminis conſulto ludere & conuerſari uidebatur, & ab eis Iuſta uocatur, & nondum inter homines nequitiã, neq; nauigationem fuiſſe, ſed illam in terris moratam, æquitatem hominibus præſtitiſſe, eo ſeculo quod aureum dicebatur. Sed poſtquam diminuti homines, à quietate quieuerũt, illa cum eis minime conuerſata eſt, poſtquam uero hominum mores in deterius uerſi ſunt, in toto ſe è terris abſtullit, & in ea parte cœli habitauit, qua enumeretur. Nonnulli autem eam eſſe Cererem, eo quod ſpicas teneat, alii Atargatin. Quidã uero Fortunã pro eo quod ſine capite aſtris infertur. Nigidius de uirgine ita refert. Virginem Iuſtitiam dici ſiue æquitatem, quæ ab hominibus receſſerit & ad immortales merito tranſierit. Nam cum inter mortales conueniret omnibus locis conciliabuliſq́ ſolitam conſiſtere & præcipere hominibus ne temere à iuſtitia & æquitate diſcederent, qui quandiu monitis eius obedirent, diu in uita ſine cura & ſolicitudine futuros, ſed cum negligentius æquitate obſeruantes declinarẽt, inſidiiſq́ cupiditate & auaritia alter alterum deciperet, ab hominibus diſceſſiſſe, & digna cœleſti numero immortalem præmium pietatis poſſedit. Habet autem ſtellas in capite obſcuram nimis unam, in ſingulis humeris ſingulas, in unaquaq; ala obſcuras duas, ex eis quæ ſunt in dextra ala à parte humeri eſt clara una, & in ſingulis cubitis ſingulas, in ſingulis manibus ſingulas, illa quæ dextra clarior eſt, & uocatur ſpica, in tunica obſcuras ſex, in ſingulis pedibus ſingulas. Sunt omnes xix.

Gemini.

QVa media eſt Helice ſubiectum reſpice Cancrum.
Ancipitis ſuberit gemini quà poſterior pes.

HIi dicuntur Caſtor et Pollux fratres Gemini, maxima concordia, è quibus cum unus cecidiſſet in pugna quam aduerſus Athenienſes gerebant, alter immortalitatem accepit, quos Iuppiter utroſque cœlo intulit, ſideribusq́ Geminos nominauit,

qui

qui ſalutares ſunt appellati. Nam & horum ſtellæ ita ſe habent ut occidente una, oriatur altera. Alii uolunt Zetum & Amphionem eſſe, ideo unus zonam alter lyram habens. Nigidius deos Samothracas dixit, quorum argumentū nefas ſit enumerare propter eos qui miniſteriis preſunt. Item dicit Caſtorem & Pollucem, Tyndaridas Geminorum honore decoratos, quod principes pacationis dicãtur, quod mare totum prædonibus maleficiſq́ pacatum reddidiſſent, & quo in tempore nauigauerint cum Iaſone atq; Hercule ad pellem inauratam auferendam, multis laboribus tempeſtatibuſq́ conflicti, periculorum atq; animorum experti impendia laboribus liberare ſtuduerunt, atq; cum à Ioue eſſent elati, petierunt à patre ut ſibi liceret in eo cœli loco cõſtitui, unde mortalibus auxiliantes proſpicere poſſent. Quamobrem eis conceſſum eſt immortali memoria locoq; conſtitui, & pleriſq; mortalibus auxiliantes ſui conſpectus gratiam præbent. Quorum prior habet ſtellas in capite claram unam, in ſingulis humeris ſingulas claras, in dextro cubito unam, in eadem manu unam, in ſingulis genibus ſingulas, in ſingulis pedibus ſingulas. Sunt omnes nouem. Alter qui tripus appellatur, is iuxta cancrum eſt, habet ſtellas in capite claram unam, in ſingulis mammillis ſingulas, in ſiniſtro cubito duas, in eadem manu unam, in ſiniſtro genu unam, in ſingulis pedibus ſingulas, in ſiniſtro pede ultimæ diſtantiæ unam, quę uocatur tropos, fiunt ſimul decem. Hi ſunt inter duodecim ſigna zodiaci circuli, ſed in medio circulo æquinoctiali tropici hyemalis qui auſtralis appellatur ſita ſunt.

Cancer.

CAncer in aſtris poſitus eſſe dicitur beneficio Iunonis. Quod cum Hercules cum hydra ad fontem Lerneum depugnaret, hic cancer Herculis pede morſu deprehēdit, ut Panaſis autor dicit, quem miratus Hercules calcatum contriuit, beneficioq; Iunonis magnis honoribus decoratus eſt, idem duodecim ſignorum numero annumeratus: ſunt in hoc ſigno aliæ ſtellæ quas Græci dicunt, quod cum Liber à Iunone inſania obiecta fugeret ad occaſus Dodonęi Iouis, eiuſq́ in templo reſpõſa peteret, ut Philiſcus refert, magni imbres cum grandine orti ſunt, ea parte qua tranſiturus erat. Aſinus è contrario tranſeuntibus per aquas in uno ex his ſedēs & ipſe tranſuectus eſt ſine periculo, & ab inſania liberatus. Vni aũt ex his effeciſſe dicitur, ut uoce humana loqueretur, & poſt paucum tempus cum Priapo contendere cœpit de membro naturali. Priapus compreſſum aſinum occidit. Iouis aũt beneficio utriq; immortali honore donati, aſtris ſunt illati. Eſt & altera origo quæ infertur ab aliis. Quod cum aduerſus gigantes dii bellum agerent, idem Liber & Vulcanus & ſatyri aſinis inſidētes profecti ſunt ad pugnam. Quod genus uiſo tumultu diro cum murmure rugiſſent, gigantes eorum uoce territi fugerunt & confeſtim dii de gigantibus triumphauerũt & iccirco unà cum præſepio ſuo aſtris ſunt illati, & in ſigno nobilis cancri poſiti, cuius curſum ad occaſum tendit. Habet aũt ſtellas in cornibus anterioribus duas claras, & tres obſcuras, quæ appellantur nubilum, quod circa eum uidetur præſepium dicitur, in ore unam, in dextris pedibus ſingulas, ſunt quatuor obſcuræ, in ſiniſtris priores claras duas, in ſecundo unam, in tertio unam, in extremo minore unam, in teſta duas: ſunt omnes. xvi.

Leo.

HOrrentiſq́ iubas & fuluum cerne leonem.
Hunc ubi contigerit Phœbi uiolentior axis,
Accenſa in cancro iam tunc geminabitur æſtas,
Tunc lymphæ tenues, tunc eſt triſtiſſima tellus.
Et denſas lætus ſegetes bene condit arator.
Ne mihi tunc remis pulſet uaga cerula puppis,
Dem potius uentis excluſo uela rudente,
Excipiamq́ ſinu zephyris ſpirantibus auras.

LEonem beneficio Iunonis inter aſtra collocatum dicitur, eo quod uirtute cæteras præcellat. Periandrus Rhodius refert eum ob primos labores Herculis memoriæ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ſnemoriæ cauſa, honotifice aſtris illatum. Nigidius refert hunc leonem nutritum apud lunam iuſſu Iunonis, & in terra Arcadia in regione Nemeę in ſpelunca Mihdimon nomine fuerit, quam quidam Aphriſo dicunt, & iuſſu Iunonis ad Herculis exitium dimiſſum, quem Hercules iuſſu Euriſthei interfecit, cum Molocho hoſpite ſuo, cuius clauam pro uiribus tributam principio eſt adeptus, cum qua leonem interfecit, itaque poſtea claua pro gladio, pelle pro ſcuto reliquo tempore uti cœpit, & apud omnes mortales gratus ob uirtutẽ haberi cœpit, Iunoni porrò magis odio eſſe. Quapropter leonẽ cœleſti memoria dignatum uolũtate Iunonis nos arbitramur. Hic notabilis & maximus inter ſigna eſt. Pleriq; uolunt Nemeæ gymnicos ludos ob hunc leonẽ inſtitutos. Hic totus figuratur. Habet ſtellas in capite tres, in collo duas, in pectore claram unam, in ſpina tres, in cauda media unam, in ultima cauda clarã unam, in medio uentre unam, ſub pectore duas, in priore pede claram unam, ſub uentre unam clarã, in medio uentris unam, in poſteriore pede claram unam,, in genu poſteriori claram unam: fiunt omnes decem & nouem. Videntur aliæ ſtellæ obſcuræ ſeptem iuxta caudam eius, quæ uocantur crines Berenices, & ſunt earum uirginum quæ Lesbo perierunt. Illa autem magna & clara quæ in pectore eius eſt, appellatur Tyberone.

Erichthonius.

IST etiam Aurigæ facies ſiue inclyta forma,
Natus Erichthonius, qui curru ſub iuga duxit
Quadrupedes, ſeu Myrtoas demerſus in undas,
Myrtilos hunc potius ſpecies in ſidera reddit.
Sic nulli curſus, ſic ruptis mœſtus habenis,
Perfidiam Pelopis raptam gemit Hippodamiam.
Ipſe ingens tranſuerſus abit leuam Geminorum,
Maioriſq́; urſæ contra delabitur ora.
Numina præterea ſecum trahit: una putatur
Nutrix eſſe Iouis, ſi uere Iuppiter infans
Vbera Cretææ mulſit fidiſſima capræ.
Sidere quæ claro gratum te geſtat alumnum.
Hanc Auriga humero totam gerit, at manus hœdos
Oſtendit nautis inimicum ſidus in undis,
Orbis ab Oceano celſus rapit aut ſemel hœdi
Iactatam uidere ratem nautaſq́; pauentes.
Sparſáq; per ſæuos morientum corpora fluctus.

HIc agitator Erichthonius dicitur fuiſſe Vulcani & Mineruæ filius. Qui Vulcanus cum Ioui fulmen efficeret, ab Ioue promiſſum cepit, ut quicquid uellet præſumeret: ille Mineruam in cõiugem petiuit. Iuppiter imperauit Mineruæ ut uirginitatem defenderet. Dumq́; cubiculum introirent certãdo Vulcanus ſemen in pauimentum iecit, unde natus eſt Erichthonius: quem Minerua in ciſta abſcõdit, draconéq; cuſtode appoſito duabus ſororibus Aglauro & Pandroſo commendauit. Hic primus currus homines equis iunctis docuit ſimiles quadrigæ ſolis facere, primũ Panathenæa conſtituiſſe, arcem templumq́; ædificaſſe dicitur. Quem Iouis miratus, aſtris receptum memorię tradidit. In hoc ſigno & capra eſt, quam in humero portat, quæ Iouem nutriuit. Itemq́; eius filii hœdi quos Auriga in brachio portat, qui fluctus ſignificare dicũtur, noſcuntur. Muſeus de capra hoc refert: datur Iouis infans nutriẽdus Themidiæ Altheæ, quæ fuit domina capræ, quæ ex ea Iouem nutriuit. Eſſe autem hanc capram filiam Solis dicunt, cuius aſpectus tam atrox fuiſſe dicitur, ut Tytanes eam timeret, rogarentq́; matrem Terram ut eam abderet. Terra autem in antro clauſam Amaltheæ tradidit cuſtodiendam, ibiq́; Iouem cum cura Amaltheæ educaſſe. Qui cum eſſet iuuenis, & ille contra Tytanes inermis uellet pugnare, eius pellem dicitur acceptam pro ſcuto habuiſſe, quod ſemper Tytanibus

nibus agitator timori fuerit, & dicebatur media pelle Gorgoneū caput habere, eo tectus tegmento capræ tergo alterius pellis tecta reſtituit, uitæ etiam immortalitate donauit, cœliq; aſtris intulit, & eius pellem appellauit. Aliis placet agitatorem Myrtilum eſſe Mercurii filium, Oenomai aurigā, & à patre Mercurio aſtris illatum, cuius caput non multū diſtat ab Helyce, genua apponuntur geminis, pedes iuxta tauri cornua. Habet aūt ſtellas in capite unam, in ſingulis humeris ſingulas, ſed ea eſt clarior quæ in ſiniſtro humero eſt, & appellatur capra, in ſingulis genibus ſingulas, in dextra manu unam, in ſiniſtra duas, & ſuper ipſo brachio ſtellas duas, quæ uocantur hœdi: ſunt omnes ſimul decem.

Taurus.

AVrigæ pedibus trux adiacet ignea taurus,
Cornua fronte gerens, & lucidus igne minaci.
Quem Liber ignatum cœli formando docebat.
Et caput, & patulas nares, & cornua tauri
Fronte micant hyades, quæ cornua flamma ſiniſtri
Summa tenet, ſub hæc eadem ueſtigia dextra
Aurigæ mediaq; ligant compagine diuos.
Myrtilus exoritur ſummo cum piſcibus ore,
Totus cum tauro lucet, ruit Oceano bos,
Ante ſuper terras cum fulget Myrtilus ore.

POrro taurum inter aſtra quidam putant poſitum propter Iouem, quod in bouem ſit fabuloſe conuerſus. Nigidius hunc Iouem à Neptuno fratre per gratiam adduxiſſe, qui in figura tauri ſenſum humanū haberet, quem Iouis Sydonem miſit, ut Europam Agenoris filiam ad ſe portaret, isq; per pelagus Sydonem uenit, ibiq; Europam inter æquales ſuas ludentem in templo Aeſculapii conſpexit, eamq; repentino arreptu collocatā ſuo tergo deuexit ad Iouem in inſulam Cretam. Ob hanc igitur cauſam Iuppiter taurum ſideribus dignatus eſt immortali memoria inferre. Eratoſthenes dicit hunc eſſe qui coiit cum Paſiphaë, cuius priores partes apparent, reliquum corpus nō apparet propter fœmineum ſexum. Spectat autem orientem. In ſigno autē tauri frons & facies Hyades uocantur, quas Phereades Atheneus nutrices Liberi dicit, quæ Dodonides nymphæ uocantur. Quæ cum à Lycurgo captiuitatem timētes fugerent Thebas, ne ſibi à Iunone aliquid paterentur, Iupiter cœlo illatas ſideribus honorauit hyadesq; appellauit, quod naſcente Libero eas inuenerit, quas in ſignum temporis poſuit, uel quod ſint pluuiales, ὕειν enim pluere eſt, quia eorum ortus imbres concitat, uel quia in modum y literæ poſitæ ſunt. Muſeus & iſta refert: Ex Athlante & Hya duodecim filiæ procreatæ ſunt, & filius Hyas, quem dum ab apro uel leone occiſum ſorores omnes nimis diligētes flerent obierunt, è quibus quinq; ſtellas figuratas Hyades appellauerūt, ſeptem autem Pliades. Myrtilus autem quinq; filias Cadmi eſſe dixit. Habet autem taurus ſtellas in capite quinque, quæ Hyades appellantur, id eſt, in cornibus ſingulis ſingulas, in fronte duas, in naribus unam, hæ ſunt hyades. In ſingulis genibus ſingulas, in ungue anteriore duas, in palearibus duas, in collo unam, in dorſo tres, è quibus nouiſſima ſplendida eſt, in uentre ſplendidam unam, in pectore unam, in palla unam, ſunt omnes xviii. ab exciſione tauri uſque ad id quod ſeptem ſtellæ ſunt, quas quidam Pliades uel Pleiades dicunt, quę non uidentur ſimul, eo quod ſeptima obſcura ſit.

Cepheus.

IAſides etiam cœlum cum coniuge Cepheus
Aſcendit, totáq; domo, quia Iuppiter autor
Eſt generis, prodeſt maieſtas ſæpe parentis.
Ipſe breuem patulis manibus ſtat poſt cynoſuram,
Diducto paſſim quantum latus à pede dextro,
Cepheus extremam tangit cynoſurida caudam,

p Tantundem

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Tantundem à læuo diſtat minor utraq; iungit
Regula, Cepheos ueſtigia baltheus ambit.

CEpheus in ordine, quarto loco poſitus eſt, quem ſeptentrionalis circulus occupat, à pedibus uſq; ad pectus, reliquus medius eſt arcturo æſtiuo tropico circulo, fuit ergo, ſicut Euripides ſcribit, Aethiopũ rex, Andromedę pater, qui filiã ſuam ad cetum dicitur expoſuiſſe, quã Perſeus ſaluauit, eiuſq́; cauſa & ipſe pater beneficio Mineruæ ſit aſtris illatus. Habet quidem ſtellas in capite ſplendidas duas, in ſingulis humeris ſingulas, in ſingulis manibus ſingulas claras, in ſingulis cubitis obſcuras ſingulas, in zona tres obliquatas, in dextra coxa unam, in ſiniſtra genu duas, ſupra pedes quatuor, in ultimo pede unam, ſunt omnes nouemdecim.

Caſſiopeia.

QVa latus afflexum ſinuoſi reſpicit anguis,
Caſſiopeia uitum reſidet ſublimis ad ipſum.
Clara etiam pernix cœlo cum luna refulget,
Sed breuis & paucis decorata in ſidere flammis.
Qualis ferratos ſubicit clauicula dentes,
Succutit, & foribus præducit uincula clauſtri,
Talis diſpoſitis ſtellis ipſa horrida uultu,
Sic tendit palmas ceu ſit planctura relictam
Andromedam meritæ non iuſta piacula matris.

CAſſiopeia interea (ut refert Sophocles carminũ uates) dicitur præpoſuiſſe formam ſuam Nereidibus, ob quam rem ita Neptuni ceto trãſmiſſo uaſtabatur eorum terra, expoſtulatamq́; Andromeden & ceto propoſitam, ob quam rem longe habitus eorum diuerſus eſt, ita aũt eſt Caſſiopeia in ſella ſedens, habet in capite ſtellã claram unam, in ſingulis humeris ſingulas claras, in dextra mãmilla claram unam, in dextra manu claram & magnã unam, in ſiniſtra manu clarã unam, in umbilico clarã & magnam unam, in ſiniſtro fœmore duas, in eodem genu claram unã, in unoquoq; angulo ſellę in qua ſedet ſingulas claras. Sunt omnes, xiii.

Andromeda.

NEc procul Andromedæ totam quam cernere nondum
Obſcura ſub nocte licet, ſic emicat ore,
Sic magnis humeris candens nitet, ac media ambit,
Ignea ſubſtricta fulget qua zonula palla,
Sed pene facies remanet diſtrictáq; pandit
Brachia, ceu magni teneantur robore ſaxi.

ANdromeda filia fuit Cephei & Caſſiopeiæ, quæ adamata eſt à Cupidine, & datũ eſt reſponſum ut traderetur cetui ad deuorandum. Quæ ſuſpenſa inter duos montes & expoſita cetui eſt cum omnibus ornamẽtis. A Perſeo autem liberata eſt, et ob id Perſea dicta, beneficióq; Mineruæ aſtris recepta eſt. Euripides etiam dicit intra aſtra collocatã, ut labor Perſei ęternus pateret, manibus eius extenſis, quemadmodũ cetui oppoſita eſt. Quæ cum à Perſeo liberata eſſet, neq; patri neq; matri uoluit cõmorari, ſed continuo cum Perſeo profecta eſt. Habet ſtellas in capite claram unã, in ſingulis humeris ſingulas, in ſingulis cubitis claras ſingulas, in dextra manu clarã unam, in eodem brachio claras duas, in zona tres, ſub zona quatuor, in ſingulis genibus claras ſingulas, in dextro pede duas, in ſiniſtro pede unam. Sunt omnes. xxi.

Equus dimidius.

ANdromedæ uero radiat qua ſtella ſub ipſa,
Albo fulget equus, tres harmo, ſed latera æquis
Diſtingunt ſpatiis, capiti triſtiſſima forma.
Et ceruix ſine honore obſcuro lumine ſordet,

Spumanti

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Spumanti mandit, ſed quæ ferus ore lupato,
Et capite & longe ceruice inſignior exit.
Stella nitens harmis lateriq; ſimillima magno.
Nec totam ille tamen formam per ſingula reddit,
Primo præſtat equo medio rapta ordine membra.
Deſtituunt uiſus, radiis hinc ſurgit imago
Gorgonis, hinc proles in Pierio Helicone.
Vertice cum ſummo nondum decurreret unda,
Muſeos fontes dextri pedis ictibus hauſit.
Inde liquor genitus nomen tenet Hippocrenen,
Fontes nomen habent, ſed pegaſus æthere ſummo.
Veloces agitat pennas, & ſidere gaudet.

EQuus præterea dimidius eſt, priore parte parẽs uſq; ad umbilicũ. Aratus dicit ſuper geniculatorẽ ſitum, & iam aſtris illatũ, eo quod à ceſſitudine Heliconis mõtis percuſſo pede dextro aquam produxit, quẽ liquorem Hippocrenẽ dicunt. Quidam pro eo quod Iouis eo uſus fuerit. Nõnulli uero Pegaſum putãt qui ad aſtra pro Bellerophontis interitu euolauerit. Euripides dicit Menalippen Chironis filiam eſſe, quæ cõpreſſa grauida profugit in Pelion montem, & dum à patre cõpræhendi timeret, deorũ miſericordia conuerſa in equũ ad aſtra conſcendit, cuius poſterioris partes corporis propter fœminei ſexus pudorẽ non uidẽtur. Habet autem ſtellas in facie claras duas, in capite claram unam, in ſingulis auribus ſingulas claras, in maxilla unam, in ala proxima capiti claram unam, in humero alæ dextræ unam, in media ala unam, in extremis pennis unã, in harmo unam, in pectore unã, in ſpina unam, in umbilico claram unã, in ſingulis genibus ſingulas, in ſingulis ungulis ſingulas, fiunt omnes. xviii.

Aries.

INde ſubeſt aries qui longe maxima torrens
Orbis, & ad finem ſpatiis non tardior horam
Peruenit, & quando grauiore Lycaonis arctos,
Axem uel tutor quem tanto gratior ille
Diſtantis cornu properat contingere metas.
Clarã ue non illi eſt facies, nec ſidera poſſunt,
Officiat ſi luna ſua uirtute nitere.
Sed quærendus erit zonæ ratione micantis.
Vt chelæ candens aut baltheus Orionis.

ARies, ut Heſiodus & Pherecides dicunt, inter aſtra collocatus eſt, propter Phrixum & Hellen Athamãtis & Nebulę filios. Qui cum nouercã occidere uellent inſani à Libero dicuntur effecti, qui dum in ſylua erraret, mater eis arietẽ aurata pelle fertur adduxiſſe, qui cum nauigare uellent in mare proiecti ſunt, quod pelagus ab Helles nomine Helleſpontus uocatur. Helles aũt (ut aiunt) à Neptuno ſaluata eſt, & ex ea puerũ Pœonẽ genuit. Phrixum aũt inſidẽs pręparato arieti Colchos adductus eſt ad Oetam regẽ, ibiq; arietem matri immolauit, eiq; ſuam aureã pellem conceſſit antequã inter aſtra proceſſiſſet, quã draco cuſtodiuit. Genitum aũt hunc arietem dicunt ex Neptuno & Theophane Altidis filia, quã cum adamaſſet in inſulam Chrinniſſam traduxit, inq; Iouem cõuertit, cum qua in arietem mutatus concubuit, ex qua aries chryſouellus natus. Nigidius hunc arietem dicit ducem & principem eſſe ſignorũ zodiaci circuli. Immortali aũt honore donatum, quod cum Liber exercitũ in Africam duceret & aquæ inopiam pateretur, ſubito aries ex arena exiuit, et Liberum cum ſuo exercitu ad aquã perduxit diuinitus. Hoc facto Liber eum arietem Iouem Ammonẽ appellauit, eiq; phanũ magnificũ fecit eo in loco in quo reperta eſt aqua, & abeſt ab Alexãdria itinere dierum nouẽ, locus arenoſus & ſerpentũ multitudine plenus, & ab arena Ammon eſt nominatus. Præterea aries

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘ

dux aquæ immortalis mutatus & cœli ſidera conſecutus. Cōuenit aūt caput ad taurum ipſe autem aſſequitur aliis ſignis. Habet aūt ſtellas in capite unam, in auriculis tres, in collo duas, in ſummitate pedum anteriorū ſingulorū ſingulas, in dorſo quatuor, in cauda unā, in uētre tres, in ſummitate ſingulorū pedū poſteriorū ſingulas. Sunt omnes. xviii.

Deltoton.

ESt etiam propiore Deum cognoſcere ſigno,
Deltoton ſi quis donum hoc ſpectabile Nili,
Diuitibus uenetatum undis in ſede notarit,
Tris illi laterum ductus æquata, duorum
Sunt ſpacia unius breuior, ſed clarior ignis.
Hunc aries iuxta medium deltoton habebit.

SVper caput arietis non longe ab Andromedæ pedibus adiacet ſignum quod Græci ob ſimilitudinem deltæ literæ deltoton uocant, latini autem ob proprietatem formę triangulum dicunt. Quod quidā à Ioue per Mercuriū inter aſtra poſitum dicunt, ſuper caput arietis, pro eo quod obſcurū eſſe dicitur. Quidā uero dicunt Aegypti eſſe effigiē ſtellis figuratam in tribus angulis, id eſt, trigono & Nilū talem ambitū facere. Habet aūt ſtellas tres, in ſingulis angulis ſingulas, è quibus una eſt clarior.

Piſces.

INter lanigeri tergum & Cepheida mœſtam
Hunc ultra gemini piſces, quorum alter in auſtrum
Tendit, threicium boream petit alter, & audit
Stridentes auras niueus quas procreat Hemus.
Non illis liber curſus, ſed uincula cauda,
Singula utrumq; tenent uno coëuntia nodo.
Nondum ſtella premit piſcis qui reſpicit auras,
Threiciæ dextram Andromedæ cernuntur ad ulnam.

PIſces hi ſunt & maior piſcis. Nigidius hos piſces dicit in flumine Euphrate fuiſſe, & ibi ouum inueniſſe mirę magnitudinis, quod uoluentes eiecerunt in terram atq; ita colūbā inſediſſe & poſt aliquot dies excluſiſſe, eam Syriæ quę uocatur Venus, maximéq; miſericors ad homines pertinebat, quæq́ multa quæ ad ultilitatem hominibus uerterentur ea dicitur inueniſſe. Quæ quoniam Iouis ſæpius à Mercurio laudari nominariq́ audiret quod in deos religioſa, in hominibus officioſa diligēter fuerit rogata à Ioue quod ſibi optanti tribui poſtularet, illa ait ut piſces qui ſuam originem ſeruaſſent immortali prēmio afficerentur. Iuppiter in duodecim ſignis piſces ſiderū ſplendore decorauit. Vnde hodie quoq; Syri neq; hos piſces edunt, & columbas poteſtate decorant. Horum aūt unus aquilonius eſt, alter auſtralis, ex aduerſo caudis utrinq; poſitis. Habent inter ſe alligamentū luteū continens uſq; ad priores pedes arietis. Andromedæ aūt humerus dexter piſcis eſt ſignum. Habet idem aquilonius ſtellas duodecim. Alligamentū luteū quo cōtinentur in parte boreæ habet ſtellas tres, in parte noti tres, ad orientem tres, ad occidentem tres. Auſtralis piſcis quindecim. Sunt omnes. xxxix.

Perſeus.

TAntus & ille micat tantum occupat ab Ioue cœli,
Dextra ſublata ſimilis prope Caſſiopeam,
Sublimis fulget, pedibus properare uidetur,
Et uelle aligeris purum æthera tangere palmis.

PErſeus quidem ex Danaë & Ioue natus eſt. Iuppiter enim in ſimilitudinem aurei imbris ſe transformans oppreſſam deluſit Danaē Achriſii regis Argiuorum filiam, quam pater à Ioue uitiatam cognouit, intra arcam includens præcipitauit in mare, quę delata ad Italiā, inuenta à quodā piſcatore & oblata regi, eam ſibi fecit uxorē, unà cum Perſeo quem enixa eſt in mari. Qui miſſus ad Polydectem regē inſulæ Sariphi. Accepta

à Mercu-

à Mercurio talaria & à Vulcano harpe adamantina per aëra iter faciens ad Gorgones Phorci filias ueniſſe perhibetur, quæ angues pro crinibus dicuntur habuiſſe, quoſq; uidiſſent in lapides conuertere. Gorgones tres feruntur fuiſſe ſorores, uno oculo, una pulchritudine inter ſe cõmunicantes quarum nomina putantur, prima Stennio, ſecunda Euriale, tertia Meduſa. Quidã uero eum à Minerua miſſum dicunt, & ab ea clypeũ uitreum accepiſſe, per quem uidere nec uideri ab eis poſſet. Qui cum Gorgones dormientes inueniſſet, caput Meduſæ abſcidit, & Mineruæ tradidit, quod illa in ſuo pectore aptauit, ut in bello terribilior eſſet. Perſeũ aũt inter ſidera collocauit. Habet aũt ſtellas in capite unã, in ſingulis humeris claras ſingulas, in manu dextra clarã unã, in eodem cubito unam, in manu ſiniſtra unã, in dextra parte lumborũ clarã unã, in ſiniſtro fœmore claram unam, in ſingulis genibus ſingulas, in ſingulis tibiis ſingulas, in ſingulis pedibus ſingulas, in capite Gorgonis circũquaq; tres, in harpe unam, fiunt omnes. xviii.

Pleiades.

SIdera comunem oſtendunt ex omnibus ignem,
Septem traduntur numero, ſed carpitur una,
Deficiente oculo diſtinguere corpora parua.
Nomina ſed cunctis ſeruauit fida uetuſtas.
Helectra, Alcynoeq́;, Celenóq; Taygeteq́;,
Et Sterope, Meropeq́; ſimul, formoſaq́; Maia,
Cœlifero genitæ, ſi uere ſuſtinet Atlas
Regna Iouis, ſuperoſq́;, atq; ipſo pondere gaudet.
Lumine non multo Pleias certauerit aſtris.
Præcipuo ſed honore oſtendit tempora bina.
Cum primum agricolam uentus ſuperimminet auſter,
Et cum ſurgit hyems portu fugienda peritis.

PLeiades à pluralitate Gręci uocant, latini eo quod uere exoriantur Vergilias dicunt. Dicit aũt Pherecydes Athenæus ſeptẽ ſorores fuiſſe, Lycurgi filias, ex Naxo inſula, et pro eo quod Liberũ educauerunt à Ioue inter ſidera ſunt relatæ. Harũ nomina putantur Electra, Alcynoë, Celeno, Aſterope, Merope, Taygete, Maia, quarũ ſeptima, ut ait Aratus uix intueri poteſt, quã quidã præ timore Orionis fugiſſe putant, quidam à Sole perſecutam arbitrãtur, uocatáq́; electrã, quæ non ſuſtinens uidere caſus pronepotũ, fugerit. Vnde & illã diſſolutis crinibus propter luctũ ire aſſerunt, & propter comas quidã Cometen appellant. Nõnulli uero Meropen eſſe autumãt, quæ nupta, à quodã uiro nominata eſt Hippodomia. Muſeus aũt refert filias Atlãtis fuiſſe ſeptem, ex quibus ſex claræ ſunt, una obſcura, cum diis cõcubuerunt, tres cum Ioue, & ex Helectra Dardanus, ex Maia Mercurius, ex Taygete Lacedæmon, cum Neptuno duę, Alcynoe ex qua Hercus, Celeno, ex qua Lycus, cum Marte Aſterope, ex qua Oenomaus, Merope cum Siſypho. Magnã apud homines dignitatem habent.

Lyra.

TEmpora læua premit parti ſubiecta draconis,
Summa genu ſubuerſa tenet, quã ſe lyra uoluit,
Contra ſpectat auem uel Phœbi quæ fuit olim.
Cygnus de thalamis candens qui lapſus adulter,
Furta Iouis falſa uolucer ſub imagine texit.

LYram inter aſtra collocatã dicunt propter honorem Mercurii qui eam condidit ex teſtudidis ſimilitudine de Apollinis boum cornibus, qui intendit chordas ſeptem Atlantidũ numero. Regrediente igitur Nilo ad ſuos meatus inter cætera relicta etiã teſtudo eſt, quę cum putrefacta fuiſſet & nerui eius extenſi intra corium remanſiſſent, percuſſa à Mercurio ſonitũ dedit, in cuius ſimilitudinẽ Mercurius lyram fecit, quã poſtea Apollini datam, alii Orpheo dicunt, eo quod unus ex muſis, id eſt, Calliopę ſit filius, fecit aũt chordas nouem iuxta numerũ muſarũ. Tantæ nanq; dicitur dulcedinis in modulãdo

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

fuiſſe ut arbores, ſaxa, beſtias, atq; inferos cõmouerit, ob coniugis Euridices deſideriũ ad inferos deſcendens. Qui cum Apollinem maximũ deorũ honoraret, Liberũ aũt patrem, à quo fuerat glorificatus minime glorificaret, ſedés in Pangeo monte, & expectans ſolis ortum, Liber indignatus miſit Bacchas, ut Aeſchylus ſcribit, quæ eum mẽbratim diſcerpetent, collectiſq́; membris eius ſepelierũt eum in Lesbiis montibus, eius lyrã Muſeo dederunt. Iouemq́; rogauerũt, ut eius memoriã aſtris inferret. Habet aũt ſtellas in utriſq; pectinibus ſingulas, in cacumine chordarũ ſingulas, in utriſq; humeris ſingulas, in fundo unã, in modulo unã, in tympano clarã atq; candidã unã. Sunt omnes nouem.

Cygnus.

A Vt medii fulgoris erunt penna utraq; læta
Dexterior iuxta regalem Cepheos ulnam,
At lęua fugit inſtantem ſibi pegaſon ala.

CYgnũ dicũt inter aſtra cõſtitutũ, eo quod Iuppiter in cygnũ trãsfiguratus euolauerit in ramũ Atticę regionis, ibiq́; cõpreſſerit Nemeſim, quę & Læda dicitur (ut refert Crates tragœdiarum ſcriptor) quæ enixa eſt ouum, unde nata eſt Helena, ſed quoniam Iuppiter rurſus in cœlum in cygnũ transfiguratus ſe recepit, ut fuit pennis tenſus ſimulacrum eius ſideribus reliquit. Habet aũt ſtellas in capite clarã unã, in dextra ala quinq;, unam claram quæ eſt erga collũ, in ſiniſtra ala quinq;, in pectore unam, in cauda unã, quæ eſt ampliſſima. Sunt omnes. xiii.

Aquarius.

OCeano merſus ſopitas condere flammas.
Hymbres occaſus ortuſq́; intercipit ora.
Et cum terrores auget mox atra marinos,
Multum clamatos fruſtra ſpectauerit ortus,
Tunc rigor, aut rapidus ponto tunc incubat auſter.
Tarda miniſteria & nautis tremor alligat artus,
Et rationem animi temeraria pectora ſoluent.
Nulla dies oritur, quæ iam uacua æquora cernat.
Puppibus & ſemper tumidis ratis innatet undis,
Interea tentare undas iuuat, aſpera ſed cum
Affultat lateri deprenſæ ſpuma carinæ,
Tunc alii curuos proſpectant littore portus.
Inuentaſq́; alii terras pro munere narrant,
Interea exanimat pauidos inſtantis aquæ mons,
Aſt alii procul è terra iactantur in altum.
Munit & hos breue lignum, & fata inſtantia pellit,
Et tantum à leto, quantum rate fluctibus abſunt.

POrro aquarius nomen accepiſſe dicitur quod eius exortu hymbres plurimi fiant. Quidã uolunt Ganymedem eum eſſe Troili & Calliroes filiũ, qui cum in Ida monte uenaretur ob nimiã pulchritudinẽ à Ioue adamatus, & per aquilam raptus inter aſtra eſt collocatus. De hinc Aquarius dictus eſt quod undas funderet. Nigidius Hydrochoon ſiue aquarium exiſtimat eſſe Deucalionẽ Theſſalum, qui maximo cataclismo ſit relictus cum uxore Pyrrha in monte Aetna, qui eſt altiſſimus in Sicilia, & poſteaquã ſe & uxorem ſuã in terra relictũ cenſuit, orbitatis & uaſtitatis miſertus, ab Ioue precari cœpit, ut aut & ipſi interirent, aut hominũ genus reſtituerent. Iuppiter reſpondit & per ſortem indicauit, ut lapides quos ante ſe reperiſſent poſt ſe iactarent. Reuerſi itaq; quotquot Deucalion miſit, uiri fiebant, quos Pyrrha, fœminæ. Quo facto rurſus hominũ genus natũ eſt, ob quam rem λάος græce populus dicitur, quia lapis antiquitus græce λάας appellabatur. Ab antiquis quidẽ dicitur Ariſteus filius Apollinis fuiſſe, quẽ Apollo dicitur ex Cyrene procreaſſe, quam cõpreſſit in monte Orpheo, qui Cyrenis eſt appellatus. Ariſteus di-

citur

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

dicitur omnibus artibus doctus fuiſſe, quibus cæteros homines ad bonos fructus utilitatemq́ perducebat. Is cum caniculæ ſignum peſtiferũ oriretur, & ſtatim præſentes fructus læderentur, & homines diuturna peſtilentia afficerentur. Factum eſt ut à diis impetraretur maxime Neptuno, Iouis fratre ne tempeſtatibus et uentis pateretur genus humanum affici indignis calamitatibus. Itaq; uenia data, conſtitutũ eſt à diis, ut caniculæ ſtellæ exortu uenti perflarent dies circiter quadraginta, eiuſq́ peſtilentiæ uim abſcinderent. Quapropter Ariſteus à diis inter aſtra eſt collocatus. Habet autẽ Aquarius ſtellas in capite obſcuras duas, in ſingulis humeris ſingulas amplas, in ſiniſtro cubito unam, in dextro cubito unam, in ſingulis manibus ſingulas, in ſingulis mãmillis ſingulas, ſub mammillis ſingulas, in dextro lumbo unã, in ſingulis genibus ſingulas, in dextra tibia unã, in ſingulis pedibus ſingulas. Sunt omnes. xviii. Effuſio uero aquæ dextra leuaq́ fit ſtellis. xxxi: Quarũ duæ ſplendidæ ſunt, cæteræ uero obſcuræ.

Capricornus.

CApricornus ſane ſimilitudinem habet Aegypanos, habet enim poſteriorẽ partem piſcis, priorẽ capricorni, & hunc honorẽ dicitur aſſecutus, eo quod cũ Ioue ſit nutritus. Epimenides dicit in Ida utroſq; nutritos, & ad Titanorũ bellũ cum Ioue eſſe profectum, quẽ Iuppiter uictor aſtris intulit, quod eius opera dii armati eſſent. Itemq́ matrẽ eius caprã quod Dicolon inueniſſet in mari, ideo piſcis cauda notatam. Nigidius capricornũ refert immortali honore donatũ, quo tẽpore Phython in monte Tauro ſpeluncã haberet & Aegyptũ incoleret, ab Ioue cõceſſum habuiſſet quemadmodũ diis poſſet obſiſtere, cum eis conſiliũ panderet, ſi neq; terras relinquere uellẽt, neq; Phythonis immanitati reſiſtere dii poſſent, inconſulte figuras immutauerũt, in quã quis uellet, ſeu beſtiam ſeu uolucrẽ, ſeu piſcem pecudẽ ue, Phython ſe in caprã tranſmutaſſet, itaq; immortales figuris ignotis Phythonis ante oculos crebro uerſabantur, unde adhuc maxime pro diis multas beſtias obſeruant coluntq́ Aegyptii, & cõuenit Phythoni neminẽ deorũ aduerſari ſibimet, uacuã cognouit, dominantibus, arbitratus deos ſe ueritos propter metum dominabatur imperitis fortunæ uarietate, & periculi magnitudine inſtantis. Nam poſt xviii. dies dicitur conſiliũ de eo repente à diis factũ ut interficeretur, ob idq́ uſq; hodie in Aegypto hos dies, id eſt, xviii. feſtos perpetuo annis ſingulis inſtituerunt, in quibus diebus qui naſcitur amplius quã eos non uiuit. Phython aũt fulmine interficitur ab Apolline in templo Aegypti Memphis, ubi mos fuit ſolio regio decorari reges qui regnabãt, ibi enim ſacris initiabãtur primũ, ut dicĩ reges ſatis religioſe tunicati, & tauro quẽ Apim appellant iugũ portare fas erat, quẽ Deum maximũ Aegyptii exiſtimant, & per uicũ unũ duci ut periti exiſtimabãt labore humanæ neceſſitatis, ut crudelius quæ ſub eis ſint abutantur. Deducitur aũt à ſacerdote Iſidis in locũ qui nominatur Adytos, & iureiurando adigitur, neq; menſem, neq; diem intercalandũ quem in feſtũ diẽ immutarẽt, ſed ccclxv. dies peracturos ſicut inſtitutũ eſt ab antiquis, ſed illò reuertamur unde digreſſi ſumus, igitur dii poſtea quàm Phythonẽ pœna affecerũt, ſancta aſtrorũ memoria decorauerũt, & ei nomen Aegyptii Aegypana impoſuerũt, quod contenti dii ſe in beſtias cõuertiſſent, Phython ſe in caprã transfigurabat oppidũq́ magnificũ in Aegypto ædificauerũt quod Panopolim appellauerunt. Habet autẽ ſtellas in ſingulis cornibus duas, in naribus claram unam, in capite claras duas, ſub collo unã, in pectore duas, in anteriore pede unã, In ſummitate ipſius pedis unã, in dorſo ſeptẽ, in uentre quinq;, in caudæ extremitate claras duas. Sunt omnes. xxvi.

Sagittarius.

BElligerum Titan etiam cum contigit arcum.
Ducentemq́ ferunt ſinuato ſpicula neruo.
Iam clauſum ratione mare eſt, iam nauita portu
Infeſtam noctem fugit ad longaſq́ tenebras,
Signum erit exoriens nobis tum nocte ſuprema,
Scorpios ille micat ſuper freta cerula cauda.

Inſequitur grauis arcus & in lucem magis exit.
Tunc alte cynoſura repit,tunc totus in undas
Mergitur Orion,humeris & uertice Cepheus.

PORro Sagittarius ſcorpione oriente aſcendit, quo aſcendente Orion occidit totus & Cepheus à uertice et humeris cum manibus,in cuius ſigni regione zodiacus circulus humillimus propter equina crura. Quidā negant, dicētes nunquā Centauros ullis ſagittis uſos fuiſſe:Quidā autē dicunt quod quadrupedes eſſe non uideantur,ſed ſtās bipes Sagittarius.Hic aūt homo equinis pedibus eſt & caudā habet ueluti Sagittarii.Soſitheus autem tragœdiarū ſcriptor illum affirmat eſſe Crotonem.Euſchemiſ muſarū nutricis filium & inhabitaſſe Heliconē atq; ſagittis & uenatu uitam exegiſſe,qui inter muſas ſępius cōmoratus plauſu cantus earum diſtinguebat,id eſt,ad pedem manibus plaudebat, quo alii timerent.Hunc muſæ beneficio Iouis aſtris intulerunt,cuius artes,id eſt, plauſus & ſagittæ inter mortales manſere.Nigidius de Crotone idem dicit,ſed non conuerſatum cum muſis,ſed dum illę cantus chorosq́ celebrarent, hunc procul auditu repentino plauſu ad pedem feriēdo oblectare canētes, ob hoc cum à Ioue immortali memoria earum rogatu donatū quod eſſet nutricis earū filius,idem Oceani nepos. Habet aūt ſtellas in capite duas,in arcu duas,in acumine ſagittæ duas,in dextro cubito unam, in eadem manu unā,in uentre clarā unam,in ſpina duas,ſub cauda duas,in anterioribus geniculis ſingulas.Sunt omnes xv.Reliquæ uero ſeptē ſubter crura ſimiles quidem ſunt poſterioribus,quæ non oſtenduntur,quod Centaurus duplex ſit, iaculū aūt eius, ex quo dicunt omnes cygnos ab Apolline interfectos,qui Iouis fulmina fuerāt, abſconditum,fertur ad aquilonem,& peracta,ac potius ſedata lite,aſſumptum,& ad pedes Sagittarii inter aſtra collocatū.Habet aūt ſtellas quatuor, in ſummo unam, in medio obſcuram unam,in pennis duas,unam uero ſplendidiorem aliis.

Aquila.

VNguibus innocuis Phrygium rapuit Ganymedem.
Et cœlo appoſitus cuſtos, quo Iuppiter arſit
In puero,luit excidio quem Troia furorem.

AQuilā ſane inter aſtra collocatam dicunt propter Ganymeden Iouis miniſtrum, quem rapuit in cœlū,eſt enim ea ſignū Iouis,quod cum dii omnes uolucres inter ſe diuiderent,eam in portione ſortitus ſit Iouis,quod altius cunctis uolantibus euolet,& pene inter omnes principatū teneat,& quod ſola auium ſolis radiis nō terreatur. Nanq; ita eſt ſpectans ad orientem pennis tenſis.Aglaoſthenes dicit Iouē in aquilā transfiguratū, Naxiam regionē ubi nutritus fuerat petiiſſe, & regnum accepiſſe:egreſſo uero de Naxo cum aduerſus Titanas proficiſceret̄,& ſacrificiū faceret,aquilā ei in auſpicio apparuiſſe & fulmina miniſtraſſe,quā bono omine acceptā tutelæ ſubieciſſe.Habet autem ſtellas in capite clarā unam,in humeris ſingulis alarū ſingulas, in pectore obſcurā unā, ſunt omnes quatuor.Sagitta aūt quā tenet in pedibus,dicitur ſagitta Apollinis fuiſſe,cū qua Cyclopas interfecit,eo quod Iouis fulmina facerēt,quod eo telo Aeſculapius eius filius à Ioue eſſet interfectus,quā ſagittā aſtris illatā in memoriā uirtutis ſuæ reliquit. Habet aūt ſtellas quatuor,in ſummo unā,in medio unā,in pennis ſagittæ duas.

Delphinus.

SIdera quæ mundi pars celſior æthere uoluit,
Quæq́ uident boream uentis aſſueta ſerenis
Diximus, hinc alius decliuis ducitur ordo,
Sentit & inſanos obſcuris flatibus auſtros.

NEptunus ut Artemidorus refert Amphitriten uoluit in coniugiū accipere,quæ cū ob uerecūdię magnitudinē et uirginitatis obſeruātiā ad Atlantē cōfugiſſet,Neptunus poſt eā multos miſit qui eā peterēt,inter quos & delphinū miſit qui eā peteret.Quæ cū circa inſulas Atlātis moraret̄ reperit eā nūciauitq́ Neptuno,quā ille ſuis perſuaſiōibus ad ſuam

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ad ſuã perduxit uoluntaté, delphinóq; maximos honores in mari tribuit, qué in aſtris intulit & in manu ſua habere inſtituit. Habet aũt ſtellas noué, & ideo muſicũ ſignũ dicitur, eo quod in numero muſarum: ſtellas habet in ore uná, in folio duas, in penulis uentris tres, in dorſo unam, in cauda duas, ſunt omnes nouem. Delphinus aũt non multũ currit ſuper capricornum.

Orion.

Tela caput magniq́; humeris ſic balteus ardet,
Sic uagina enſis pernici, ſic pede fulget.

ORion, qui et incola dicitur, ante tauri ueſtigia fulget, & dicitur Orion ab urina, id eſt, ab inundatione aquarũ. Tempore enim hyemis habet ortũ, cum mare & terras aquis & tempeſtatibus turbat. Hunc Rhomani iugulá uocant, eo quod ſit armatus ut gladius, ſtellarũ luce terribilis & clariſſimus: qui ſi fulget ſerenitaté portendit, ſi obſcuratur tempeſtaté annuit imminere. Hunc Heſiodus dicit Neptuni et Euriales filiũ, cui dono datũ eſt à Neptuno ut ſuper fluctus ambularet ueluti ſupra terrá. Qui cum Chiũ ueniſſet Meropẽ Oenopionis filiam cõpreſſit, qué Oenopion ob iniuriá excæcauit, & de finibus ſuis expulit, ipſe cum Lemnũ ueniſſet, à ſole dicitur ei lumina reſtituta eſſe, & reuerſus eſt ad Oenopioné, qui cum à ciuibus terra abſconderetur Oenopion, deſperata eius inuentione Cretam eſt profectus, ubi cum immodice uenaretur, et à Diana corriperetur, ait ſe nullá feram in terris relicturũ. Tellus indignata ſcorpioné extulit miræ magnitudinis, qui pœnas magniloquentiæ eius exigeret. Iouis aũt Orioné ob uirtutem aſtris intulit, idem rogatu Dianæ ſcorpioné inter aſtra duodecim cœlo collocauit, quorũ contra magnitudiné ſtellæ quoq; eorũ ampliſſimæ ſunt. Ariſtomachus auté dicit Caubriſa quædá Thebis uoto petiſſe ut filiũ haberet, ad qué Iouis Mercurius & Neptunus hoſpitio deuenerunt, qui eis hoſtiá immolauit ut filius naſceretur, cuius bouis pelle detracta dii in eam uriná fecere, iuſſuq́; Mercurii terra obruta eſt, unde puer ſupradictus eſt natus, quem Vrioné appellauerunt & aſtris intulerunt. Quidam aũt dicunt Vrionem Methymnæũ: qui cum eſſet citharæ potens, rex Corinthiorũ Pyranthus nomine eum dilexit, qui cum à rege impetraſſet ut ciuitaté arte ſua illuſtraret & magnũ patrimoniũ acquiſiuiſſet, conſenſerunt famuli cum nautis ut eum interficerent, qué cum uellent interficere petiit ab eis ut ante decantaret. Cum aũt citharæ ſonus cum uoce eius audiretur, delphini circũ nauim uenerunt, ille ſuper unũ ex his ſe præcipitauit, qui eum ſublatum ad regem Pyranthum Corinthũ detulit: delphinus ſubductis per æſtũ aquis exanimatus eſt. Qui cum ſuos caſus Pyrantho narraſſet, iuſſit rex Pyranthus delphinũ ſepeliri, & ei monumentũ fieri. Poſt aliquantulũ tẽporis nauis qua Orion deuectus fuerat Corinthum delata eſt. Nautas cum ad ſe adduci rex imperaſſet, & de Orione inquireret, dixerũt eum obiiſſe. Quibus ille craſtino inquit, die ad delphini monumentũ iurabitis, eosq́; cuſtodiri mandauit, atq; Orioné ita ornatũ ſicut ſe præcipitauerat in monumento delphini deliteſcere. Cum aũt adducti per delphini monumentũ iurarẽt Orioné obiiſſe, & de monumento prodiiſſet, illi eum uidentes obmutuerunt, ibiq́; regis imperio crucifixi ſunt. Dehinc Iouis miſeratione dicitur Orion cum delphino inter aſtra poſitus. Nigidius aũt refert quodá tempore Iouem cum cæteris diis apud Muſeũ Biſthoniorũ regem hoſpitio dapſili copioſóq; affectu prædito in hilaritate conſtituiſſe, ut in corio tauri qui tunc immolatus fuerat mingerent, eoq́; loco in corio terra obruta natus ſit Orion, qui factus adoleſcens digna deorũ forma atq; egregia uirtute incitatus immortali memoria obtemperabat, quibus ortus dicebatur. Nam cum in Celinio uenaretur, Dianam irridens contemnebat eius opera, quæ in monte cõſtituebat. Itaq; Diana miſiſſe dicitur ſcorpionem qui Orionem uita priuaret. Orion uita priuatus ſideribus illatus eſt. Habet aut ſtellas in capite claras tres, è quibus media eſt ſplendidior cæteris, in ſingulis humeris ſingulas claras, in dextro cubito obſcuram unam, in eadem manu unam, in zona tres, in gladio qué tenet in manu tres, in ſingulis genibus ſingulas, in ſingulis pedibus ſingulas, in mantili tres. Sunt omnes. xvii. & decem ex eis obſcuriores.

Cum

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Canis.

CVm tetigit ſolis radios accenditur æſtas.
Diſcernitq́ ortu longe ſata uiuida firmat,
At quibus arctatæ frondes aut languida radix
Exanimat, nullo gaudet maiuſ'ue minuſ'ue
Agricola, & ſidus primo ſpeculator ab ortu.

SIrius ſtella eſt in medio centro cœli, ad quam cum ſol acceſſerit duplicatur calor ipſius, & languore afficiuntur corpora humana. Sirium aũt ſtellam uocatã putant propter flammæ candorem. Latini autem illam caniculam uocant, unde & dies caniculares dicuntur, quia quandiu ſol in ipſa eſt, peſtifera eſt, ſed pro qualitate adiacentiũ cõmutatur. Nam aut uincitur, aut morboſis utitur uiribus. Hinc eſt quod cum certo tempore oritur non ſemper eſt noxia. Quidam uero dicunt canem fuiſſe quæ Europę cum dracone cuſtos data eſt, quæ poſtea Minos utraq; accepit, eandem poſtea ob medicinæ cauſam Procridi in munere datam, quæ poſtea Cephalus utraq; poſſedit uir Procridis, qui eam ad Thebas duxit ad uulpem, Thebanorum agros infeſtãtem cui cani fatum eſt ne ab ullo poſſet interfici, itemq́ uulpi. Iuppiter uero uulpem in lapidem conuertit, & canem aſtris intulit. Amphianus tragœdiarũ ſcriptor refert, quod cum hominibus ſtellę relinquerent locum, miſſus eſt legatus canis ad Dolorã, quam ut uidit tempore tempeſtiuo adamauit, qui cum flagraret amore nec poſſet frui, magis aſperius utebatur, calamitate accepta & deos adiutores inuocare cœpit, tũc Aquilo miſit filios ſuos adoleſcentes, qui operã cani traderẽt, & ipſe flatu ſuo canis ardorẽ ſedauit, qui flatus eteſiæ dicitur, amoris aũt memoria remanſit, ſunt qui aliter memorent. Icarus à Libero hoſpitio receptus eſt, qui ei in munere utrem plenũ uino tribuit, iuſſitq́ ut in reliquas terras propagaret. Icarus dehinc Athenęus cum in terram Atticam ad poſteros deueniſſet, eis genus hoc ſuauitatis oſtendit: paſtores aũt cum immoderatius biberent, ebrii facti cõciderunt. Qui arbitrantes Icarum malũ medicamentũ ſibi dediſſe, eum fuſtibus interfecerũt. Icarũ aũt occiſum, canis qui cum eo fuerat, Neæra nomine, ululans, Erigonę eius filię monſtrauit ubi pater inſepultus iaceret, quæ cum ueniſſet eius corpus ſepeliuit, ipſaq́ ſe in mõte Hymeto contulit, ibiq́ laqueo ſibi mortẽ conſciuit. Tunc dicitur Liber à Ioue petiiſſe ut Erigonem & Icarum aſtris inferret. Iouis aũt audita eius petitione, Erigonem ſignum uirginis nominauit, Icarum aũt patrem eius arcturum. Qui cum exoritur tempeſtas mari terræq́ efficit, cumq́ Athenas peſtilentia opprimeret, ex oraculo reſponſum eſt ceſſaturã peſtilentiam, ſi per annos ſingulos de frugibus & uindemia Icaro & Erigone primũ delibaretur. Quod factum eſt ab Athenienſibus, qui diebus feſtis inſtituis aras conſtituerũt, ideo quia illam pendentem aſpexerunt, quod eſt apud Græcos, ex quo factum eſt, ut ſoli oſcilo iactarentur homines. Canis aũt Icari qui ululans ante pedem pendentis uirginis mortuus eſt, Aſtricyon nominatur, quod nos canis ſtellã dicimus, qui ob eandem cauſam quando exoritur ſummam peſtilentiam hominibus facit. Habet aũt ſtellas in capite unam, quæ Iſis dicitur, clarã, in lingua unam, quam Sirium uel Canem uocant, quæ magna eſt & ſplendida, in collo duas, in ſingulis humeris ſingulas obſcuras, in pectore claras duas, in anteriore pede ſiniſtro tres, in dextro unã clarã, in extremo ſupra dorſum tres, in uentre duas, in ſiniſtro fœmore unã, in poſteriori pede ſiniſtro unã, in ſummitate caudæ unam. Fiunt omnes xx. Situm aũt eſt hoc ſignum inter hyemalem tropicũ, & arcticum ſubterraneum qui auſtralis uocatur.

Daſypus.

SIc utrunq; oritur ſic occidit in freta ſidus.
Tu paruum leporem perpende ſub Orione.

LEpus ſub pedibus Anticanis et Orionis conſtitutus eſt. Hic dicitur Orionis canem fugere uenantis. Nam ut uenatorem eum finxerunt aliqua de cauſa, ita leporem ei ad pedes fugientẽ finxerunt. Quidã negant tam nobilẽ tamq́ magnũ uenatorẽ, de quo

ante

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ante in ſcorpione ſigno diximus, & poſtea in ipſius figura dicemus, oportere leporẽ uenari. Callimachusq́; accuſat eum, quod cum Dianæ ſcriberet laudes, dicit eam leporino ſanguine gaudere, & eos uenari dixerit. Nõnulli à Mercutio inter aſtra collocatũ dicunt propter nimiã uelocitatẽ, ſiue quod inter quadrupedes plus pariat, & quoſdã fœtus pariat, quoſdã uero in uentre habeat, ſicut Ariſtoteles philoſophus ait, qui de animaliũ ratione diſſeruit. Antiquitus aũt dicebatur in inſula Hiero nullũ leporẽ fuiſſe, ſed ex eorũ ciuitate adoleſcẽs quidã ſtudio generis ab exteris terris leporem fœminã produxit, & ad eius partũ diligentiſſime quæ opus eſſent adminiſtrauit, itaq; cum peperiſſet & cõplures eius ciuitatis ad ſtudiũ intendiſſet, & partim pretio, partim beneficio mercati eſſent, omnes lepores alere cœperunt, quibus cum nihil daretur ad manducandũ, impetu facto omnia comederũt, quo facto inſulã calamitas afflixit, itaq; poſtea leporis figurã aſtris contulerunt, ut homines meminiſſent nihil his exoptandũ in uita, ſi inſolẽter utãtur lætitia qua dolorẽ capere poſterius cogãtur. Habet aũt ſtellas in ſingulis auribus ſingulas, in pectore duas, in dorſo nitidã unã, in poſterioribus pedibus ſingulas. Sunt aũt omnes. vii.

Argonauis.

AT cum decurrens inhibet iam nauita remos,
Auerſamq́; ratem uotis damnatus ab ore,
Perlegit optatam cupiens contingere terram.
Sed quia pars uiolata fuit, coëuntia ſaxa
Numine Iunonis tutus confugit Iaſon.
Hæc micat in cœlo lateri non amplior, actus
Qua ſurgit malus, qua debet reddere protam,
Intercepta perit, nulla ſub imagine forma.
Puppis demiſſo tantum ſtat lucida clauo.

POſt canis igitur magni caudã ſecundũ ſtellarum ordinẽ nauis cõſtituta eſt, quam quidã beneficio Mineruæ inter aſtra collocatam dicũt, quæq; prima ab ea fabricata eſt, et mare quod antea inuium fuerat hominibus peruiũ naualis ingenio fecit, quam notatam in cœlo figurauit, ſed à gubernaculis uſq; ad malũ, nõnulli dicunt Danaũ Beli filiũ ex cõpluribus coniugibus quinquaginta filias habuiſſe, fratrem aũt eius Aegyptũ totidem filios. Danaum aũt & filias eius interficere uoluit, ut regnũ paternũ ſolus obtineret, eaſq́; filiis ſuis uxores à fratre popoſcit Danaus aũt cognita malitia Mineruã inuocauit adiutricem, tunc primũ dicitur Minerua nauim feciſſe, quæ Argos appellata eſt, cum qua Danaus ex Aphrica Argos profugit. Aegyptus filios ſuos ad perſequendũ fratrẽ miſit. Qui poſtquam Argos uenerunt patruũ impugnare cœperunt. Danaus aũt ut uidit ſe eis obſiſtere non poſſe, dedit eis filias ſuas, quæ patris iuſſu uiros ſuos una nocte interfecerunt, ſola Hypermeſtra Linum ſeruauit, ob quod phanum illis factum eſt, cæteræ uero dicuntur apud inferos in dolium pertuſum aquam ingerere. Habet autẽ nauis ſtellas in puppe quatuor, in cataſtroma quatuor, in malo ſummo tres, in ſingulis temonibus quinq;, ſub carina quinq;, ſunt omnes. xxvi.

Cetus.

DIuerſo poſita & boreæ uicina legenti,
Auſter piſtris agit duo ſidera perlegit unum.
Nanq; aries ſupra piſtrim piſceſq́; feruntur,
Bellua ſed ponti non multum præterit amnem.

POrro ſub ariete & piſcibus ſuper fluuium cetus in cœli regione collocatus eſt. Dicitur autem à Neptuno miſſus ad Cepheum propter inuidiam Nereidis, à qua contra Caſſiopeiam & Andromedam exardeſcebat propter nimiam pulchritudinem: huic cetui Andromeda propoſita erat, quẽ Perſeus interfecit, & ab Ioue aſtris illatus eſt, ut memoria actus maneret. Habet aũt ſtellas in caudę extremo claras duas, à cauda uſq; ad gibbum eius ſex, ſub uentre ſex. Sunt omnes. xiiii.

Planxere

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Eridanus fluuius.

PLanxere ignotis Aſiæ Phaëthontides undis,
Eridanus medius liquidis interiacet aſtris.
Huius pars undæ læuum ferit Orionis,
Lapſa pedem, procul amotis qui piſcibus uſus,
Vincula coniectat nodus criſtam ſuper ipſam,
Aequore piſtris adit, ſunt illi libera cœlo
Sidera nonnullam ſpecie reddentia formam.
Sub leporisq́ latus uerſam, poſt deniq; puppim
Inter & Eridanum flexusq́ cauumq́ carinæ.
Atq; hæc ipſa notat, ſi nullam ferre figuram.
Sunt etiam toto ſparſi ſine nomine mundi,
Inter ſigna ignes, etiam quibus & ſua deſit
Forma, per oppoſiti noſcuntur lumina ſigni.

FLuuius, ut ſuperius diximus, ſubter cetum collocatus eſt, cœli regione cernitur. Ad quem ſiniſter Orionis pes extẽditur. Ab Arato & Pherecide Eridanus Padus eſſe putur, & ideo inter aſtra collocatus, quod à meridianis partibus dirigere cernitur. Heſiodus autem dicit eum inter aſtra collocatum propter Phaëthonta Solis, & Clymenes filiũ: qui dicitur currum patris aſcendiſſe, cumq́ à terra altius leuaretur, præ timore in Eridanum fluuium, qui & Padus dicitur, cecidit, ab Ioue fulmine percuſſus, & omnia ardere cœperunt, cauſáq; extinguendi uniuerſos amnes immiſſos eſſe, omnéq; mortalium genus interiiſſe, præter Pyrrham & Deucalionem. Sorores quoq; Phaëtontis flentes in arbores populos uerſæ ſunt, lachrymæq́ earum in electrum durare dicuntur, Heliadesq́ appellatæ, ipſas autem nomina habuiſſe: Merope, Helie, Aegle, Aegiale, Petre, Phœbe, Chætie, Dioſippe. Cygnus quoq;, rex Liguriæ Phaëthõtis propinquus, dum fleret, in cygnũ conuerſus eſt, id quoq; monẽs flebile canit, à quibuſdam uero Nilus, qui & Gyon exiſtimatur, & ideo inter ſidera collocatus, quod à meridianis partibus curſum dirigat. Eſt autem ſidus multarum ſtellarum luce adornatum, & ſubiacet ei ſtella, quæ uocatur Canopus ſiue Ptolemæon ſplendens, tangitq́ temonẽ nauis: apparet autem humillima, eo quod circa terram eſſe uidetur, & nullũ ſidus inferius apparet, ob quod terreſtris uocatur. Habet autem ſtellas in primo flexu quatuor, in ſecundo tres, in tertio tres, uſq; ad nouiſſimam ſeptem, quas dicunt in ore Nili fluuii eſſe: ſunt omnes. xvii.

INfimus hydrochoos, ſed quà ueſtigia figit
Sunt aliæ ſtellæ, quà caudam bellua flectit.
Quaq́ caput piſcis media regione locatæ.
Nullum nomen habent, nec cauſam nominis ullam,
Sic tenuis cunctis iam pene euanuit ardor,
Nec procul hinc dextra diffundit aquarius undas,
Atq; imitata cadunt errantis ſigna liquoris
E quibus una magis ſub cauda flamma relucet.
Squamigeræ piſtris pedibus ſubit altera ſigni.
Fundentis latices, eſt & ſine honore corona.
Ante ſagittiferi nullum pernicia crura.

PIſcis magnus cuius nepotes dicuntur piſces qui in circulo zodiaco conſtituti ſunt, dicitur in aſtra collocatus, eo quod decidens in Boeth ſtagno, Phacetis filia Veneris in piſcem ſit trãsfigurata, quam Syri deam nominauerũt. Quidam autem dicunt quod de ſtagno filiam Veneris ſaluauerit. Vnde uſq; hodie Syri piſces argenteos in templo ſacrauerunt. Eſt autem ſignum in parte auſtrali, quod piſcibus orientibus oritur, quem piſcem dicunt aquarii urnæ habere effuſionem. Habet autem ſtellas xii. è quibus una fertur eſſe ſub pedibus aquarii, & tres in bracchiis eius. Ipſæ autem clariores eſſe cæteris noſcuntur.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ſcuntur. Inter hæc ſunt aſtra ſiue ſigna quæ planetæ appellantur.

OCeanum occaſu tangit tanto & magis arte,
Thuribulo metæ uim cœlo ſuſcipit, & iam
Præcipiti tactu uaſtis dimittitur undis.
Multa dedit natura homini rata ſigna ſalutis,
Venturamq́ nouis cladem depellere ſuaſit.
Inter certa licet numeres ſub nocte cauenda
Thuribulum, nam ſi ſordebunt cætera cœli,
Nubibus obductis illo ſplendore timeto,
Ne pacem pelagi ſoluat uiolentior auſter,
Tunc mihi ſiccentur aſtricto cornua uelo.
Erigat, emittatq́ latus per inane rudentes.
Quod ſi deprehenſa turbauit lintea puppis,
Incubuitq́ ſinu laxo, uel mergitur undis
Prona ratis, ſoluetq́ inimicum Nerea prora,
Vel ſi perſpexit ſeruator Iuppiter æger.
Vltima perſoluunt iactatæ uota ſalutis,
Nec metus ante fugit, quàm pars effluxerit orbis
Quæ boream cœlum ſpectantibus indicet ortum.

SAcrarius qui & Pharum dicitur, eſt ſignum nauigantibus ſemper cõtrarium, quod ſequitur ſcorpionis caudam. Quod quidam locatum inter aſtra dicunt, quod in eo dii primum mutuo coniurationẽ fecerunt, cum Iouis contra Saturnum fecit, quod memoriæ non ſolum aſtris illatum, ſed etiam hominibus hoc habere inſtitutum, quia in agonibus & ludis quinquennalibus coronæ habentur, & fœderis teſtes adhibentur, itemq́ uates per quos futura reſpondentur in ſympoſiis domibus conſectantur, & iure Iuppiter igneũ ſibi uelamen, ne eius fulminũ potẽtia deprehenderetur adhibuit. Habet ſtellas quatuor, duas in ſuperficie, in qua prunæ fuiſſe dicũtur, duas in uaſe eius.

Centaurus.

INde per ingentes coſtas, per crura, per harmos
Naſcitur intacta ſonipes ſub uirgine dextra,
Seu prædam è ſyluis portat, ſeu dona propinqua,
Placatura deos cultor Iouis admouet aræ,
Hic erit ille pius Chiro tutiſſimus omnis
Inter nubigenas, & magni doctor Achillis.
Hic humero medium ſcindens iter ætheris alti.
Sic tenuem traxit nubem ſtellaſ ue recondit,
Toto clarus equo uenientes nunciat euros.

CEntaurus dicitur Saturni & Phillyrę filius, nam Saturnus cum Iouem filium quęreret in Thracia cum Phillyra Oceani filia in equum uerſus dicitur concubuiſſe, & ex ea Chironem centaurum natum, artis medicinæ inuentorem, ipſamq́ in arborem φιλυραν, hoc eſt, tiliam uerſam eſſe, & habitaſſe Chironem in Pelio monte, inter homines æquiſſimum, à quo Aeſculapius medicina, Achilles cithara, in aſtrologia Hercules literis inſtructi ſunt, cuius hoſpitio cum Hercules uteretur, ſicut Antiſthenes dicit è pharetra ſagitta lapſa dicitur pedem eius uulneraſſe, acceptoq́ uulnere illum animam exhalaſſe, & ab Ioue aſtris illatum. Eſt aũt ſignum ad aſpectũ Sacrarii. Vnde & ad idem Sacrarium ſacrificare uidetur. Habet ſtellas in capite obſcuras tres, in ſingulis humeris ſingulas claras, in dextro cubito unam, in eadem manu unam, in medio pectore unam, in ſpina duas, in uentre ſplendidas duas, in dextro lumbo claram unam, in cauda tres, in ſingulis genibus retrorſus duas, in utroq; harmo unam, in utriſq; pedibus anterioribus ſingulas, fiunt omnes xxxiii. Quidam arbitrantur tenere in ſiniſtra manu arma

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

& leporem, in dextra uero beſtiolam quæ θηρίον appellatur & βύρσαν, id eſt, utrem uini plenum, in quo libabat diis in ſacrario. Habet aūt ſtellas beſtiola in capite unam in ſpina claram unam, in cauda duas, in ſummo pede poſteriore claram unam, in anteriori pede unam claram, in thyrſo tres. Sunt omnes xxxiii.

Hydra.

HIc primos ortus crater premit ulterioris,
Vocalis roſtro corui ſuper hydraq́ꝫ lucet.

HYdra ſuper cuius caudam coruum ſedere dicunt, & in medio urnam aſſerunt, eſt ſignum in parte auſtrali, caput deflexum habens ad cancrū, cuius ſinuoſi corporis medietas eſt connexa ſub leone, caudam uero extendit ad Centaurum, ſupra quā ſedet coruus: qui coruus ideo inter aſtra collocatus dicitur, eo quod fuerit in tutela Apollinis, à quo miſſus ad fontem ut diis ad libandum aquam deferret, qui cum uidiſſet arbores groſſos ficus habentes, uolans conſedit in eis donec maturæ fierent, & aquam deferre diſtulit, poſt paucos autē dies peracto ſacrificio cum ille ficus comediſſet, & ſe diis peccaſſe ſenſiſſet, denuo ad fontem ut aquam hauriret rediit, & ab hydra exterritus uas uacuum reportauit dicens exceſſiſſe aquam, quæ fuerat in fonte, cognoſcens Apollo ſibi coruum peccaſſe, prohibuit eum eo tempore aquam bibere, ut Ariſtoteles dicit in eo libro, qui de beſtiis ſcribitur. Et Iſidorus in naturalibus, uel in phyſicis memoriæ tradidit, quod ipſe peccati pœnas daret, qui & poſtea aſtris illatus eſt. Crater autem in medio angue poſitus eſt, caudam autem anguis coruus appetit roſtro, neque poteſt iuxtà accedere ut bibat. Habet anguis ſtellas in capite claras tres, in prima flexura ſex, & una ex eis obſcura, ad ultimum in ſecūda flexura tres, in tertia quatuor, in quarta duas, in quinta uſque ad caudam octo claras, fiunt omnes xxvi. Paululum ſub prima flexura crater ſiue urna ſitus eſt inclinatus ad genua uirginis. Habet ſtellas in labris obſcuras duas, per ſingula latera tres, in fundo duas, ſunt omnes x. Coruus aūt qui eſt ad ultimā eius caudam ſpectās ad occaſum habet ſtellas in capite clarā unā, in ala duas, in cauda tres, in pedibus ſingulas ab unguibus, ſunt omnes ſex, omnes ſimul fiunt xxxxiii.

AEthereum uenit thalamū ſuper imbribus atrum,
Et tonitru crebráq́ꝫ abſcondit grandine terras.
Temperat in geminis annum, nec crede ſereno,
Nubila nec diuturna putes cum ſidere cancri.
Fons erit ardentis, tamen hoc in littore certum,
Flagrantis placide lucens hic temperat annum.
Compoſuit ſedem Nemeæis finibus aſtrum
Virgineq́ꝫ & libra ſemper pendentia tantum
Nubila continua magis in ſtatione manebunt.
Nunc quoq́ꝫ nulla fides cœlum cum ſcorpion acer
Stat ſuper, incerta nanq́ꝫ omnia lege feruntur.
Heu quantis terras cum Iuppiter ignibus omnis
Obruet, aut glomerata cadet quam denſa per aſtra,
Immitis grando cœlo, quam ſæpe ſonabit,
Cum ſpatium attigerit tendentis ſingulaq́ꝫ ignis.
Non terris imbres, ponto non flamina deerunt,
Et cœli terret ſonitus mortalia corda.
Cum ſedem ægoceri cithereius attigit ignis,
Horridus ad gelidos portendit aquatius ignes.
Hybernæq́ꝫ cadunt pluuiæ, concretaq́ꝫ grando.
Piſcibus à geminis ſub prima recurrerit aſtra.
Heſperus hæc tibi ſigna feret, cum lucifer ora
Ingreditur uenus alma polum, ſed ubi heſperus ignes

Prouocat

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Prouocat æthereos, & noctem ducere terris
Incipit, exoriens ecce hæc Cytherea mouebit.
Vere cauete imbres & fulmina culmine ab alto,
Phrixeum rutilo pecus irradiauerit aſtro,
Nubila commixtusq́ fragor pluuialibus undis,
Flaminaq́ aſſiduo terris tum ſtantia pulſu.
E cœlo diri deiecti grandinis ictus.
Vere magis nitido tauri cum ſidere fulxit,
Appota geminis eadem conſtantia præſtat,
Cum dederit ſoles inducit nubila cœlo,
Nubila cum fuerint ſubitos mirabere ſoles
Et modo te uento gelido modo protinus imber,
Lucent alterna ſuperabit nube ſerena.
Sin leuis ingreſſa eſt ſpatioſi ſidera cancri,
Pacem mundus habet, nonnulli corpore ſoles
Peſtiferi incendunt: non ſidera denſa ſolutos,
Aſtringunt artus alieno tempore lenis,
Omnia pacato tum ſidere temperat aër.
Ac rapidis idem ne ſolibus æſtuet orbis
Efficient magni conſpecta ſigna leonis.
Virgine erunt pluuiæ, pleriq́ in nube fragores,
Concaua quos reddunt incluſo nubila uento.
Detrahit autumno pluuias eademq́ repellit,
Nubibus aſſiduis, cœlumq́ ob frigora prima.
Extremum autumni ſuperent glacialia terræ.
Scorpios at raris ne quis caua terra grauetur,
Horrebit pluuiis ad diros omnia nimbos,
Continuisq́ ruit cum per ſinuoſa tenetur.
Cornua centauri rapida diſtincta ſagitta,
Aegoceros imbres & crebro lumine ruptos
Nubibus elidet ſonitus, tremuloq́ nitore.
Flagrantis teli mortalia numina uincent.
Hæc eadem fundens prædicit Aquarius imbrem
Extremis ſæuis maria increbreſcere uentis.
Oſtendunt piſces Veneris quos ſtella notarit.
Et quoniam certis extat uia cognita ſignis,
Accipe quid moueat mundo Cyllenius ignis.
Si modo Phœbei flammas euaſerit axis.
Matutina ferens ſolitos per ſidera curſus,
Cum pecudum uillis auratam fulſerit aſtrum,
Ventorumq́ graues & diræ grandinis iræ.
Non intermiſſo patienti tempore ſurgent,
Qui pluuias alias etiam in regione notabis
Affore non omni, nanq́ eſt tunc imber in aruis.
Aſt ubi ſe taurus ſinuatis cornibus effert,
Grandine ſignificat geminis tranquilla ſereni,
Et placidum nautis ſpondet cœlumq́ fretumq́,
Nubila atq́ imbres æſtus ac frigora miſcet.
Certior ardor erit quamuis iuuet aura fauoni,
Cum uaſti calida radiabit ſede leonis,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Templa ſed ætherei ſimul ac poſſederit ignis.
Omnia mixta feret, pluuias meditabitur ingens.
Vndiq; grando uenit, rumpuntur culmina nimbis,
Centauri attigerit cum iam Cyllenius arcus,
Aut ubi conſurgit capricornus & ipſe biformis,
Aut ſubitos cœlo deducet crebrius imbres.
Fulminis aut iactu magnū perrumpit olympum,
Nulla ſerenato capricornus nubila cœlo
Comparat, aut gelidos flatus cœliq́; fragores.
Non alio melius ſigno prædicere poſſis.
Piſcibus hæc eadem quamuis cognoſcere fas ſit,
Quandoquidem exoritur mundo Cyllenius ignis.
Quid faceret primum modo cum lumine ſolis,
Tempus & occaſus moneat quoq; diſcere Phœbi.
Ver erit hybernis totum exectabile nimbis,
Et crebro tonitru iunget florentia tura,
Speſq́; nouæ ſegetis quatientur grandinis ictu,
Vretur cœlum magni cum regna tonantis.
Ingrediens pecudis ingreditur aurea terga,
Hinc & Agenorei ſtellantia cornua tauri,
Quid ue ferant gemini rapido quid ſidere cancer,
Si penitus quæras taurum ſæuire uidebis.
Grandine nec contra ferri ratione probanda,
Aut cancro aut geminis calidus ueſtigia ſeruat.
Hic quo dicta leo ſæuiſq́; caloribus ardet.
Flatus at geminis miſcet tranquilla ſerenis,
Speciferæq́; manu tendenti libera nutu
Diſſentit diuæ, ſed ut hæc uentura ſerena
Nuntiat, & uentis ceſſat mare, ceſſat & aër.
Scorpios in pluuias ratus, ſed nubibus atris,
Creber agit nimbos & ſæua tonitrua portat.
Clara ſagittiferi tetigit cum lumina ſigni,
Aegocero ſemper cœlo leuis excidit imber.
Frigidus at rapidis horrebit aquarius euris.
Brumaleſq́; dabit pluuias atq; igne perenni,
Cum ſonitu quatiet nubes ſecura laboris.
Non fruſtrans animum certo me limite ducat,
Hæc eadem tibi ſigna dabunt non irrita piſces.

SOlem per ſeipſum conſtat moueri, non cum mundo uerti, ſed in zodiaci circuli obliquitate curſum peragrare paulo ſuperius diximus, qui dum per trecentos ſexaginta quinque dies & quadrantem, zodiacum luſtret, & ſingula tricenis diebus deniſq; horis ac ſemiſſe, id eſt, dimidia hora tranſcurrat in cremento dimidiarum horarum quarto anno unum diem complet quem biſextum nuncupant, qui dies conficitur ex quadrantibus. Nam cum duodecies ſemis ſex horas integras faciant, id eſt, quadrantem. Hic quadras quater ductus uigintiquatuor horas perficit, idem unum diem cum ſua nocte complet, & in quarto biſextū, ut præfati ſumus efficit. Sol interea dum igneus ſit, præ nimio motu conuerſionis ſuæ amplius incaleſcit, cuius ignem dicūt philoſophi aqua nutriri, & è contrario elemento uirtutem luminis & caloris accipere, unde uidemus eum ſæpius madidum atque rorantem. Tunc autem eclipſim patitur, quod latine defectio dicitur, quotiens luna xxx, ad eandem lineam qua ſol uehitur peruenit, eiq́; ſe obiiciens

cum

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

eum obſcurat, unde deficere nobis uidetur, cum ei orbis lunæ opponitur. Signa enim tempeſtatis uel ſerenitatis hoc modo aſtrologi mundi cognoſcenda eſſe dixerunt. Vergilius nanque ait, ſi ſol in ortu ſuo maculoſus ſit, atque ſub nube latens, aut ſi dimidia pars eius apparuerit, imbres futuros: item Varro ait, ſi exoriens concauus uidetur, ita ut è medio fulgeat & radios faciat partim ad aquilonem, partim ad auſtrum, tempeſtatem humidam & uẽtoſam futuram innuit, item ſi ſol inquit rubeat in occaſu ſyncerus dies erit, ſi palleat tempeſtatem ſignificat. Nigidius quoq; ait ſi pallidus ſol in nigras nubes occidat, aquilonem uentum ſignificat. Hunc etiam Græci Apollinem appellauerunt, à quo ſe ſpiritum accipere arbitrãtur. ἀπόλλων enim græce, latine perdens dicitur, quod feruore ſuo omnem ſuccum uirentium decoquendo perdat herbarum. Hunc etiam diuinationis Deum eſſe uoluerunt, ſiue quod ſol omnia obſcura manifeſtat in luce, ſiue quod in ſuo proceſſu & occaſu eius orbita multimodos ſignificationum monſtret effectus. Sol dicitur aut ex eo quod ſolus ſit, aut quod ſolito per dies ſurgat & occidat. Hunc etiã ſine barba pingunt quia occidendo & naſcendo ſemper eſt iunior, ſiue quod nunquam in ſua uirtute deficiat, ut luna, quæ creſcit aut minuitur. Huic quoq; illã ob cauſam quod aut quadripartitis temporum uarietatibus anni circulum peragat, id eſt, uerni, æſtatis, autumni, & hyemis, aut quod quadripartito limite diei metitur ſpatium. Vnde & ipſis equis condigna nomina poſuerunt, id eſt, Erythræus, Actæon, Lampros, & Philogæus, Erythræus græce ruber dicitur, quod à matutino lumine rubicundus exurgat: Actæon lucidus dicitur, quod tertia hora inſtante lucidior fulgeat: Lampros uero lucens uel ardens dicitur, quod fit dum ad umbilicum diei contra arcticum conſcenderit circulum: Philogæus gręce terram amans dicitur, quod hora nona procliuior uergẽs occaſui pronus incumbat.

LVna terris uicinior eſt quàm ſol, ſiue quàm cætera errantia ſidera. Vnde & breuiore orbe celerius peragit curſum ſuum. Nam iter quod ſol trecentis & ſexagintaquinq; diebus & ſex horis peragit, luna uigintiſeptem diebus & octo horis percurrit, ſingula uero ſigna ſol tricenis diebus & denis horis ac ſemiſſe. Luna autem binis diebus & ſemis hora biſſe unius perlabitur. Vnde fit ut quantum ſpatii in zodiaco luna percurrit, tantum ſol tredecim diebus expleat. Hanc quidam philoſophorum dicunt propriũ lumen non habere, globiq́; eius unam partem eſſe luciſluam, aliam uero obſcuram & paulatim ſe uertendo diuerſas formas efficere. Alii contra aiunt lunam globum ſuum habere, ſed ignem à ſole concipere, & quantum percutitur ardeſcere, & quantum à ſole diſcedit augeri. Cum uero contra ſteterit, feritur ex aduerſo & uelut ſpeculum non uim ſed imaginem reddit, unde & defectum patitur, ſi inter ipſam & ſolem umbra terræ interueniat. Hac enim creſcente uniuerſa gignentia pubeſcunt, ten uẽſcente tenuãtur, humor etiam & ſpiritus omnis augeſcit, tumeſcit Oceanus, quod diuerſo cœli & uagantium ſtellarum temperatur, atq; deteritur, & infra fluit, id excipit luna & ſoli tradit, quo & animalia rugeſcunt, & humus quodammodo animatur genitali calore, & ut ita dixerim, uiua plurimum ualent in originibus quam in ortu ſunt, languent in occaſu, ortum facit in ſtella quam ſol pręterit, deinde ſtatione matutina cum à quinto loco ſolis ſteterit in eodem manet ſigno donec ab eodem ſole moueatur, quæ contraria eſt ſoli, mane occidit, oritur ſimul nocte & uocatur Chronicos. Deinde rurſus altero latere à quinto ſigno deprehenſa, pòſt meridiana ſtationem facit donec ingreſſo ſole idem ſignum ſub radiis eius deliteſcens in totum occidat. Aſpiciunt inter ſe ſtellę ex tertio ſigno quod dicitur trigonum, & habent maxime cõfuſionem: item à quarto ſigno quod tetragonon & centrum uocatur, & in alterutrum maxime præſtant effectum. Item ex contrario quod eſt ſeptimum ſignum & diametron uocatur, quæ maxime aduerſum cætera diſſident uel leuiter aſpiciunt, ut ſextũ quod dicitur hexagonon. Signa tropica peregrinis nationibus pręſunt & omnino motibus & conſiliis ſubinde uariantur, atque permutantur biformia generatione, rerum omnium repetitionem ſignificant, & interim dilationem

ſolida uehemẽter & inſtanter efficiunt & ad exitum uel proſpera uel aduerſa perducũt, ſicut aſpiciuntur à ſtellis, uel fauentibus, uel repugnantibus. Iam uero quia de eius curſu uel ordine ſub breuitate diximus, reſtat ut quid de ea gẽtiles ſenſerint edicamus. Lunam gentiles Dianam, germanam Solis quem Apollinem nuncupabãt fuiſſe dixerunt, & ſicut à ſole, ſpiritum, ita ſe à luna corpus accipere arbitrabantur. Dicebant enim eam uiarũ præſidem & uirginem, eo quod in uia nihil pariat. Idcirco igitur ambo ſagittas habere dicuntur, quod ipſa duo ſidera de cœlo radios uſq; ad terram emittant, ideo faces, quia luna illuminat, ſol & illuminat & exurit, ideo bigam luna dicitur habere, ſiue propter uelocitatem, ſiue pro eo quod nocte & die apparet, ideo unum equum album & alium nigrum dicitur habere, eo quod hyeme & æſtate plus luceat quam uere & autũno. Diana autem luna dicta eſt quaſi diane, eo quod die ac nocte appaɾet ipſa, & Luna eo quod luceat, & Triuia eo quod tribus fungatur figuris, de qua Vergilius ait: Tria uirginis ora Dianæ. Nam eadẽ luna, eadẽ Diana, eadẽ Proſerpina uocatur, id eſt, cœleſtis, terreſtris, & infernalis. De qua quidam. Denique cum luna eſt ſubluſtris ſplendet amictu. Cum ſuccincta iacet calamis Latonia uirgo eſt. Lunã uoluerunt etiam apud inferos Proſerpinam, ſeu quod nocte luceat, ſiue quod humilior currat & terris præſit, unde bigam boum habere dicitur, illo uidelicet pacto, quo detrimenta eius, non ſolum terra, ſed & lapides uel crebra animantium, & quod magis incredibile ſit etiam lætamina ſentiunt, quæ in lunæ incrementis eiecta uermiculos parturiant: ipſam Dianam dictam nemoribus uolũt, ſimili modo quod arborum ac fruticum ſucco augmenta inducat. Deniq; crementis lunæ abſciſſa ligna furfuraceis tinearum terebra manibus fiſtulaſcunt. Nemoribus quoq; adeſſe dicitur, quod omnis uenatio plus nocte q̃ die dormiat. Endymionẽ uero paſtorem amaſſe dicitur duplo ſcilicet modo, ſeu quod primus hominũ Endymion curſum lunæ inuenerit, unde & triginta annos dormiſſe dicitur, quia nihil aliud in uita ſua niſi repertioni ſtuduit, ſicut Mnaſeas in primo libro de Europa ſcribẽs tradidit, ſiue quod Endymionẽ amaſſe fertur, quia nocturni roris humor qui eſt ſiderũ quoq; ipſius lunę animãdis herbarũ ſuccis inſudatur & paſtoralibus proſunt ſucceſſibus. Præterea ſigna tempeſtates uel & ſerenitatis in ea uideri poſſe antiqui dixerunt. Nigidius ait: ſi luna in ſummo circulo maculas nigras habuerit in primis partibus menſis, imbres futuros ſignificat, ſi in medio tunc cum plena ſit in eo corniculo ſerenitatem. Cæterum ſi rubet quaſi aurum, uentos oſtendit, fit enim uentus ex aëris denſitate, obducta ſol & luna rubeſcũt. Item ſi cornua eius tetra fuerint nebula, tempeſtas futura eſt. Aratus autem dicit, ſi aquilonium cornu lunæ eſt correctius aquilonium imminere. Item ſi cornu auſtrale ſit erectius notum imminere. Quarta aũt luna index futurarum certiſſima habetur aurarum. Vnde & Vergilius. Si in ortu quarto, nanq; is certiſſimus autor.

Bruma in fauonium.

CÆſari nobilia ſidera ſignificant. iii. calen. Ianuarias matutino canis occidet, quo die Atticæ & finitimis regionibus aquila ueſpere occidere traditur. Pridie nonas Ianuarias Cæſari delphinus matutino exoritur, & poſtero exoritur fidicula, quãdo ſagitta ueſperi occidit. Item quinto Idus Ianuarias eiuſdem delphini ueſpertinus occaſus & cõtinui dies hyemis Italiæ cum ſol in aquarium ſentitur tranſire, quod fere xviii. calen. Feb. euenit. viii. Feb. regia ſtella appellata Tuberone, in pectore leonis occidit matutino, & pridie nonas, Febr. fidicula ueſperi occidit.

A Fauonio in æquinoctium Cæſari ſignificant iiii. calen. Mart. quatriduum uarie, & viii. calend. Mart. hirundinis uſus, & poſtero die arcturi exortus ueſpertinus. Item nonas Mart. Cæſar cancri exortu id fieri obſeruauit. viii. Idus Mart. Aquilonis piſcis exortus, & poſtero die Orionis exortus, & in Attica miluus apparere obſeruatur. Idibus Martiis Cæſar ferales ſibi notauit ſcorpionis occaſus. iii. calend. Aprilis Italiæ miluus oſtenditur. xii. calen. Apriles equus occidit matutino.

Aequino-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

AEquinoctium uernũ viii.calen.aprilis peragi uidetur. Ab eo ad Vergiliarũ exortũ matutinũ Cæſari ſignificant.iii.nonas Aprilis in Attica Vergiliæ ueſpere occultantur. Item poſt pridie nonas apriles in Boëtia & Chaldęis Orion & gladius eius incipiũt abſcondi. Cæſari vi. calen. Aprilis ſignificat imbres libræ occaſus.xiiii.calen. Maias ſuculæ occidunt ueſpere, ſidus uehemens & terra mariq́ turbidum.xvi.calend. Maias, in Attica occidunt ueſperi, Cæſari xv.calen.Maias, quatriduum ſignificant.xii.calen.Maias Aſſyriis ſuculæ occidunt ueſperi, quod uulgo appellatur ſidus parilicium, quoniam xi. calen. Maias urbis Romæ natalis habetur, quo fere ſerenitas redditur, claritatẽ obſeruationis membrorum augmẽto. Hyadas appellãtibus Græcis, quod noſtri à ſimilitudine cognominis uocabulũ eis ſtellis propter ſuccos impoſitũ arbitrantur, imperiti appellauere ſuccidas. Cæſari viii.calen. Maias notantur dies.vii.calen. Maias Aegypto hœdi exoriuntur.vi.calen.Maias. Boëtiæ & Atticæ canis ueſpere occultatur, & fidicula mane oritur.v.calen.Maias Aſſyriis Orion totus abſcõditur. Quarto aũt cal. Maias Aſſyriis canis. vi.nonas Maias Cæſari ſuculæ matutino exoriũtur.& viii.Idus Maias. capella pluuialis. Aegypto aũt eodem die canis ueſperi occultatur. Sic fere in vi.Idus Maias, qui eſt Vergiliarum exortus decurrunt ſidera.

A Vergiliarum exortu ſignificant Cæſari, poſt pridie Idus Maias, arcturi occaſum matutinum.iii.Idus Maias, Fidiculæ exortus.xii.calen.Iunias capella ueſperi occidit, & in Attica canis xi.cal.Iunias Cæſari Orionis gladius occidere incipit. iii. nonas Iunias Aſſyriis aquila oritur ueſperi.vii.Idus Iunias arcturus matutino occidit. Italię.iiii. Idus Iunias delphinus oritur in Aegypto. xi.calen.Iulias eiuſdem Orionis gladius Cæſari occidere incipit. viii.calend.Iulias longiſſimus dies totius anni, & nox breuiſſima ſolſtitium conficit.

A Solſtitio ad fidiculæ occaſum vi.calen.Iulias Cæſari Orion exoritur, Zona autem eius Aſſyriis iiii.nonas Iulias, Aegypto uero eadem die Procyon æſtuoſus matutino oritur, quod ſidus apud Rhomanos non habet nomen niſi canicula, quam uolumus intelligere minorẽ canem, ut in aſtris pingitur, ad æſtũ maxime pertinens, ſicut paulo poſt docebimus, iiii.nonas Iulias Chaldæis corona occidit matituno. Atticæ Orion totus eadem die exoritur, pridie Idus Iulias. Aegypto Orion deſinit exoriri xv.calen. Auguſtas. Aſſyriis Chiron exoritur. Deinde poſt triduum fere ubiq; confuſus inter omnes ſidus indicãs quod canis ortu uocatus ſole partem primam leonis ingreſſo cum fit ſolſtitium, quod ſidus accendit ſolem & magnam æſtus obtinent cauſam.xvi.calen.aug. Aegypto aquila occidit matutino, eteſiarumq́ prodromi flatus incipiunt, quod Cæſar x.calen. Augu. ſentire Italiam exiſtimauit: aquila Atticæ matituno occidit viii.Idus Aug. arcturus medius occidit iii.Idus Aug. Fidicula occaſu ſuo autumnum inchoat, aut annotat, ſed uera ratio id fieri inuenit pridie Idus Augu. Equus oritur ueſperi & Cæſari. Aegypto delphinus occidit xi.cal.Septemb. Aſſyriis ſtella, quæ ante uindemiator appellatur, exoriri mane incipit, uindemiæ maturitatem promittens, cuius argumento erunt agni colore mutati, & Aſſyriis quinto calen.ſept. ſagitta occidit, eteſiæq́ deſinunt. Ante uindemiator Aegypto nonis ſemptemb. oritur. Atticæ arcturus matituno, & ſagitta occidit mane v.Idus ſept. Cæſari capella oritur ueſperi. Arcturus uero pridie Idus ſept. imbres uehementiſſimos ſignificat, terra mariq́. Ratio eius hæc traditur, ſi delphino occidente imbres fuerint, non defuturi ſunt per arcturum, eius ſigni ortum ſeruat hirundinum habitus, nanque deprehenſæ intereunt.xvi.calend. Octobres Aegypto ſpica quam tenet uirgo oritur matutino, eteſiǽque deſinunt. xi. calendas octobres commiſſura piſcium occidit, ipſuḿque equi ſidus viii. calendas octob. iii. calend. octob. hœdi oriuntur calendis octobribus, capella matutino exoritur vi. nonas octobris. Atticæ corona exoritur mane v. nonas octobris. Heniochus occidit matutino iiii. nonas octobris. Cæſari corona exoriri incipit, & pridie nonas occidunt: hœdi ueſperi viii. Iudus octobris. Cæſari fulgens in corona ſtella exoritur, & tertio Idus Vergiliæ

ueſperi

ueſperi exoriuntur xviii. calend. nouemb. Succulæ ueſperi oriuntur pridie calend. nouemb. Cæſari arcturus occidit, & ſucculæ exoriuntur cum ſole, quarto nonas nouemb. arcturus occidit ueſperi, & Idus nouemb. Atticæ Vergiliæ occaſu ſuo hyemem inchoāt, quinto Idus Orionis gladius occidere incipit. Deinde iii. Id. Vergiliæ occidunt, occaſum matutinum Vergiliarū Heſtodes, natura huius quoq; nominis Heſtodis aſtrologiam tradidit fieri.

IN æquinoctio autumni confitetur quod tales xxv. dies ab ęquinoctio Anaximander xxxi. Eucthemon xlviii. Nos autem ſequentes obſeruationem Cæſaris xlv. die ab æquinoctio dicimus fieri.

ANte omnia autem duo eſſe nomina cœleſtis iniurię meminiſſe debemus: Vnum quod tempeſtates uocamus, in quibus grandines, procellæ, cæteraq; ſimilia intelliguntur, quæ cum plenilunio acciderint, ui maiore impelluntur. Hæc ab horridis ſideribus exeunt (ut ſæpius diximus) ueluti arcturo, Orione, hœdis. Alia ſunt illa quæ ſilente cœlo ſerenis noctibus fiunt nullo ſentiente, niſi cum facta ſunt publica, & magnæ ſunt differentiæ à prioribus, aliis rubigenem, aliis uredinem, aliis caliginem impellentibus, omnibus uero ſterilitatem. De his nunc dicemus, quæ ante nos à nullo ſunt prodita, prius cauſas reddemus eorum, quæ ſunt præter lunarem, & quæ paucis cœli locis conſtant. Nanque Vergilię primatum tenent ad fructus, quarum exortu æſtas incipit, occaſu hyems ſemeſtris ſpatio intra ſe, & meſſes uindemiasq́;, & omnium maturitatem amplexantur. Eſt præterea in cœlo qui uocatur Lacteus circulus etiam uiſu facilis, huius de fluuuio uelut ex ubere aliquo ſata cuncta lacteſcūt, duorum ſiderum obſeruatione aquilæ in ſeptentrionali parte & in auſtrina caniculæ, cuius mentionem ſuo loco fecimus, ipſe circulus fertur per Sagittarium & Geminos, ſolis centrum infra æquinoctialem circulum ſecans, commiſſuras eorum obtinens, hinc aquila illinc canicula, ideo effectus utriuſque ad omnes frugiferas pertinet terras, quoniam in his tantum locis ſolis terræq́; centra congruunt. Igitur horum ſiderum diebus ſi purus atque mitis aër genitalem illum lacteumq́; ſuccum tranſmiſerit in terras, læta adoleſcunt ſata, ſi luna qua dictum eſt ratione roſcidum frigus aſperſerit, admixta amaritudo, ut in lacte puerperium necat, modus in terris: huius iniuriæ quam fecit in quacunque conuexitate comitatus utriuſque cauſæ, & ideo non pariter in toto orbe ſentitur, ut nec dies. Aquilam diximus in Italia exoriri xiii. calend. Ianuarias, nec patitur ratio naturæ quicquam in ſatis ante eum diem ſpei eſſe certæ. Si uero interluniū incidat, omnes hybernos fructus lædi neceſſe eſt. Rudis fuit priſcorum uita, atque ſine literis, non minus tamen ingenioſam fuiſſe in illis obſeruationem apparebit, quàm nunc eſſe rationem. Tria nanq; tempora fructibus metuebant, propter quod inſtituerunt ferias, dieſq́; feſtos, rubigalia, floralia, uinalia: Rubigalia Numa conſtituit anno regni ſui xi. quæ nunc aguntur ad vii. calen. Maii, quoniam tunc fere ſegetes rubigo occupat. Hoc tempus Várro determinat ſole tauri partem decimam obtinente, ſicut tunc ferebat ratio, ſed uera cauſa eſt quod poſt dies xix. ab æquinoctio uerno, per id quatriduum uaria gentium obſeruatione, in quarto calend. Maii, canis occidit ſidus, & per ſe uehemens, & cui præoccidere caniculam neceſſe ſit. Idem itaque floralia quarto calend. eaſdem inſtituerunt urbis anno dxvi. ex oraculis Sibyllæ, ut omnia bene defloreſcerent: hunc diem Varro determinat ſole tauri partem quartamdecimam obtinente. Ergo ſi in hoc quatriduum inciderit plenilunium, fruges & omnia quæ florebunt lædi neceſſe erit. Vinalia priora quę ante hos dies ſunt ix. calend. Mart. deguſtandis uinis inſtituta nihil ad fructus attinēt, nec quæ adhuc diximus ad uites oleaſq́;, quoniam earum conceptus exortu uergiliarū incipit, ad ſextum Idus Maii, ut docuimus, aliud hoc quatriduum eſt, quod neq; rore ſordere uelint, exhorrent enim frigidum ſidus arcturi poſtridie occidens, & multo minus plenilunium incidere quarto nonas Iunias iterum aquila exoritur ueſperi, decretorio die florentibus oleis uitibusq́; ſi pleniluniū incidat, in eum equidem & ſolſtitium

octauo

octauo calen. Iunias in ſimili caſu dixerim & canis ortum poſt dies à ſolſtitio xxiii. ſed interlunio accidente, quoniam uapore conſtat culpa, aciniq́ præcoquũtur in callum. Rurſus plenilunium nocet ad quartum nonas Iulias, cum Aegypto canicula exoritur, uel certe xvi. calend. Auguſti, cum Italiæ item iiii. calen. Aug. cum aquila occidit, uſq; in x. calen. eiuſdem Extra has cauſas ſunt uinalia altera quæ aguntur xiii. calen. ſeptem. Et Varro, à fidicula incipiente occidere mane, determinat quod uult initiũ autumni eſſe, & hunc diem feſtum tempeſtatibus leniendis eſſe inſtitutum, nunc fidiculam occidere ſexto idus Aug. obſeruatur. Intra hæc conſtat cœleſtis ſterilitas: neq; negauerim poſſe eã permutari arbitrio legentium, locorum æſtimãtium naturas, ſed à nobis rationem eſſe demonſtratam ſatis eſt reliqua obſeruatione cuiuſque conſtabunt. Alterutrum quidem fore in cauſa, hoc eſt, plenilunium, aut interlunium non erit dubium, & in hoc mirabilem admirari benignitatem naturæ ſuccurritiam primum hanc iniuriam omnibus annis accidere non poſſe propter ſtatos ſiderum curſus, nec niſi paucis noctibus anni, idq́ quando ſit futurum facile noſci, ac ne per omnes menſes timeretur earum quoque lege diuiſum æſtate interlunia, præter quã biduo ſecura eſſe hyeme plenilunia, nec niſi æſtiuis breuiſſimiſq́ noctibus metui, non diebus item ualere. Præterea tam facile intelligi, ut formica minimum animal interlunio quieſcat, plenilunio & etiã noctibus operetur. Auem param oriente ſyrio ipſo die nõ apparere, & donec occidat: e diuerſo uitionem prodire ipſo ſolſtitii die. Neutrum uero lunæ ſtatum noxium eſſe, nec noctibus quidem niſi ſerenis, & omni aurea quieſcente, quoniam neq; in nube neq; in flatu cadunt rores, ſic quoq; non ſine remedio ſarmenta aut palearum aceruos, & euulſas herbas fruticesq́ per uineas campoſq́ cum timebis, incendito, fumus medebitur, hic è paleis & contra nebulas auxiliatur, ubi nebulæ nocent. Quidã tres cancros uiuos cremari iubent in arbuſtis ut carbunculi non noceant. Alii ſiluri carnẽ leuiter uri à uento per totam uineam fumus diſpergatur. Varro autor eſt, quod ſi fidiculę occaſu, quod eſt initium autumni, una pica cõſecretur inter uites, minus nocere tempeſtates. Archibius ad Antiochũ Syrię regem ſcripſit, ſi fictili nouo obſerata obruatur rubeta rana in media ſegete, non eſſe noxias tempeſtates.

VErtices extremos circa quos cœli ſphęra uoluitur polos nũcupauere, è quibus unus eſt ſeptentrionalis, qui boreus appellatur, qui nunquã occidit: alter auſtralis, qui terræ obiectus à nobis nunquam uidetur, & auſtronotus dicitur, quẽ quidam dicunt eſſe Thetin Oceani uxorem, nutricem Iunonis, quæ fingitur in Oceano prohiberi occidere. Hæc habet ſtellas in capite ſeptem non claras, in utraq; aure duas, in harmo unam, in pectore claram unam, in pede priori unam, in fœmore poſteriori duas, in pede extremo poſteriori duas, in cauda tres. Sunt omnes.xx.

Finis.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΑΡΑΤΟΥ ΣΟΛΕΩΣ
ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ.

Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα, τὸν οὐδέποτ᾽ ἄνδρες ἐῶμεν
Ἄῤῥητον. μεσαὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυιαί.
Πᾶσαι δ᾽ ἀνθρώπων ἀγοραί. μεστὴ δὲ θάλασσα,
Καὶ λιμένες. πάντη δὲ Διὸς κεχρήμεθα πάντες.
Τοῦ γὰρ καὶ γένος εἰμέν. ὁ δ᾽ ἤπιος ἀνθρώποισι
Δεξιὰ σημαίνει. λαοὺς δ᾽ ἐπὶ ἔργον ἐγείρει,
Μιμνήσκων βιότοιο. λέγει δ᾽ ὅτε βῶλος ἀρίστη
Βουσί τε καὶ μακέλῃσι. λέγει δ᾽ ὅτε δεξιαὶ ὧραι,
Καὶ φυτὰ γυρῶσαι, καὶ σπέρματα πάντα βαλέσθαι.
Αὐτὸς γὰρ τάγε σήματ᾽ ἐν οὐρανῷ ἐστήριξεν,
Ἄστρα διακρίνας. ἐσκέψατο δ᾽ εἰς ἐνιαυτὸν
Ἀστέρας, οἵ κε μάλιστα † τετυγμένα σημαίνοιεν
Ἀνδράσιν ὡράων, ὄφρ᾽ ἔμπεδα πάντα φύωνται.
Τῷ μιν ἀεὶ πρῶτόν τε καὶ ὕστατον ἱλάσκονται.
Χαῖρε πάτερ μέγα θαῦμα, μέγ᾽ ἀνθρώποισιν ὄνειαρ,
Αὐτὸς καὶ προτέρη γενεή. χαίροιτε δὲ μοῦσαι.
Μειλίχιαι μάλα πᾶσαι. ἐμοίγε μὲν ἀστέρας εἰπεῖν,
Εἰ θέμις εὐχομένῳ, τεκμήρατε πᾶσαν ἀοιδήν.
Οἱ μὲν ὁμῶς πολέες τε, καὶ ἄλλυδις ἄλλοι ἐόντες,
Οὐρανῷ ἕλκονται πάντ᾽ ἤματα συνεχὲς αἰεί.
Αὐτὰρ ὅγ᾽ οὐδ᾽ ὀλίγον μετανίσσεται, ἀλλὰ μάλ᾽ αὔτως
Ἄξων αἰὲν ἄρηρεν. ἔχει δ᾽ ἀτάλαντον ἁπάντη
Μεσσηγὺς γαῖαν. περὶ δ᾽ οὐρανὸς αὐτὸν ἀγινεῖ.
Καί μιν πειραίνουσι δύω πόλοι ἀμφοτέρωθεν.
Ἀλλ᾽ ὁ μὲν οὐκ ἐπίοπτος, ὁ δ᾽ ἀντίος ἐκ βορέαο,
Ὑψόθεν ὠκεανοῖο. δύω δέ μιν ἀμφὶς ἔχουσαι
Ἄρκτοι, ἅμα τροχόωσι. τὸ δὴ καλέονται ἅμαξαι.
Αἱ δή τοι κεφαλὰς μὲν ἐπ᾽ ἰξύας αἰὲν ἔχουσιν
Ἀλλήλων. αἰεὶ δὲ κατωμάδιαι φορέονται,
Ἔμπαλιν εἰς ὤμους τετραμμέναι. εἰ ἐτεὸν δή,
Κρήτηθεν κεῖναι δὲ Διὸς μεγάλου ἰότητι
Οὐρανὸν εἰσανέβησαν, ὅ μιν τότε κουρίζοντα
Δίκτῳ ἐν εὐώδει ὄρεος σχεδὸν ἰδαίοιο
Ἄντρῳ ἐγκατέθεντο, καὶ ἔτρεφον εἰς ἐνιαυτόν,
Δικταῖοι κούρητες, ὅτε κρόνον ἐψεύδοντο.
Καὶ τὴν μὲν, κυνόσουραν ἐπίκλησιν καλέουσι,
Τὴν δ᾽ ἑτέρην, ἑλίκην. ἑλίκῃ γε μὲν ἄνδρες ἀχαιοὶ
Εἰν ἁλὶ τεκμαίρονται ἵνα χρὴ νῆας ἀγινεῖν.
Τῇ δ᾽ ἄρα φοίνικες πίσυνοι περόωσι θάλασσαν.
Ἀλλ᾽ ἡ μὲν καθαρὴ καὶ ἐπιφράσσασθαι ἑτοίμη,
Πολλὴ φαινομένη ἑλίκη πρώτης ἀπὸ νυκτός,
Ἡ δ᾽ ἑτέρη ὀλίγη μέν, ἀτὰρ ναύτῃσιν ἀρείων,
Μειοτέρῃ γὰρ πᾶσα περιστρέφεται στροφάλιγγι.
Τῇ καὶ σιδόνιοι ἰθύντατα ναυτίλλονται.
Τὰς δὲ δι᾽ ἀμφοτέρας, οἵη ποταμοῖο ἀποῤῥώξ,
Εἰλεῖται, μέγα θαῦμα, δράκων περί τ᾽ ἀμφί τ᾽ ἐαγὼς
Μυρίος. αἱ δ᾽ ἄρα οἱ σπείρης ἑκάτερθε φύονται

Τετυγμένα) facta, faciunda: alij, euentus. Quæ quouis tempore facienda ſunt prædicerent &c.

ὅ μιν τότε κουρίζοντα) ὅτι μιν.

Ἄρκτοι

ARATI SOLENSIS
APPARENTIA.

A Ioue principium:quem nunquam mittimus ipſi
Infatum. plena uero Iouis omnia quidem cõpita:
Omnes uero hominum cœtus:plenũ uero mare,
Et portus. Vbiq; aũt Ioue indigemus omnes.
Huius etenim genus ſumus. Hic uero beneuolus hominibus
Commoda ſignificat:populos autem ad opus excitat,
Cõmonens uictus:prædicat item quando gleba optima
Bobusq; & ligonibus:prędicat inquã quando ſecunda tẽpora,
Et plantas ſcrobibus infodere, & ſemina quælibet iacere.
Ipſe enim ſigna in cœlo firmauit,
Sidera diſpertitus:prouidit uero ad annum
Stellas, quæ potiſſimum faciunda indicarent
Hominibus temporum, quò ſtata cuncta naſcerentur.
Eóq; ipſum ſemper primumq; & ultimum placant.
Salue pater, magna admiratio, magna homnibus utilitas:
Ipſe, & prior generatio. Saluete uero Muſæ
Suauiſſimæ omnes, mihi quidem ſtellas dicendi,
Si fas oranti, promite omnem cantum.
Hæ quidem ſimul multæq;, & alibi aliæ exiſtentes
Cœlo uoluuntur omnibus diebus continuo per æuum.
At ne tantillũ quidem circumuertitur, ſed plane immobiliter
Axis ſemper firmatus eſt:habetq; æquilancinam omnino
In medio terram:circa autem cœlum hunc ſe uerſat.
Etiam ipſum terminant duo poli utrinq;:
Verũ ille quidẽ non conſpicuus, hic uero oppoſitus eſt è Borea
Ex alto ſupra Oceanum. Duæ aũt ipſum circũmtenentes
Vrſæ, unà currunt:eoq; uocantur plauſtra.
Quæ ſcilicet capita quidem ad lumbos ſemper habent
Inuerſim:ſemper uero reſupinæ circumferuntur,
Viciſſim in humeros uerſæ (ſi credere dignum)
E Creta uero illæ Iouis magni beneficio
Cœlum aſcenderunt:quia ipſum olim infantientem
Dicto in odoro montem propè Idæum,
Antro impoſuerunt, atq; nutrierunt per annum,
Dictæi Curetes, quando Saturnum fallebant.
Qui hanc quidem Cynoſuram cognomine dicunt,
Alteram uero Helicen. Helice quidem uiri Achiui
In mari ſignant, quò oporteat naues dirigere:
Altera uero Phœnices fiſi, perſulcant mare.
At Helice quidem clara eſt ac obſeruatu parata,
Multa lucens prima à nocte:
Altera uero obſcura quidem, ſed nautis aptior:
Minori enim tota circumuerſatur orbe.
Hac quoq; Sidonii rectiſſime nauigant.
Has uero per ambas, qualis fluuii decurſus
Volutatur (horrendũ ingens) draco circumcirca diſtractus
Immenſus. Verum ei ex utraq; parte ſpiræ hærent

Ἄρκτοι, κυανέου πεφυλαγμέναι ὠκεανοῖο.
Αὐτὰρ ὅγ' ἄλλην μὲν νεάτῃ ἀποτείνεται οὐρῇ.
Ἄλλην δὲ σπείρῃ περιτέμνεται. ἡ μέν οἱ ἄκρη
Οὐρὴ πὰρ κεφαλὴν ἑλίκης ἀναπαύεται ἄρκτου.
Σπείρῃ δ' ἐν κυνόσουρα κάρη ἔχει, ἡ δὲ κατ' αὐτὴν
Εἰλεῖται κεφαλήν, καί οἱ ποδὸς ἔρχεται ἄχρις.
Ἐκ δ' αὖτις παλίνορσος ἀνατρέχει. οὐ μὲν ἐκείνῃ
Οἰόθεν, οὐδ' οἶος κεφαλῇ ἐπιλάμπεται ἀστήρ.
Ἀλλὰ δύο κροτάφοις, δύο δ' ὄμμασιν, εἷς δ' ὑπένερθεν
Ἐσχατιὴν ἐπέχει γένυος δεινοῖο πελώρου.
Λοξὸν δ' ἐστὶ κάρη. νεύοντι δὲ πάμπαν ἔοικεν
Ἄκρην εἰς ἑλίκης οὐρήν. μάλα δ' ἐστὶ κατ' ἰθὺ
Καὶ στόμα καὶ κροτάφοιο τὰ δεξιὰ νειάτῳ οὐρῇ.
Κείνη που κεφαλὴ τῇ νήχεται, ἧχίπερ ἄκραι
Μίσγονται δύσιές τε καὶ ἀντολίαι ἀλλήλῃσι.
Τῆς δ' αὐτοῦ μογέοντι κυλίνδεται ἀνδρὶ ἐοικὸς
Εἴδωλον. τὸ μὲν οὔτις ἐπίσταται ἀμφαδὸν εἰπεῖν,
Οὐδ' ὧτινι κρέμαται κεῖνος πόνῳ. ἀλλά μιν αὔτως
Ἐνγόνασι καλέουσι, τὸ δ' αὖτ' ἐν γούνασι κάμνον
Ὀκλάζοντι ἔοικεν. ἐπ' ἀμφοτέρων δέ οἱ ὤμων
Χεῖρες ἀείρονται. τάνυται γε μὲν ἄλλυδις ἄλλη
Ὅσσον ἐπ' ὀργυιήν. μέσσῳ δ' ἐφύπερθε καρήνῳ
Δεξιτεροῦ ποδὸς ἄκρον ἔχει σκολιοῖο δράκοντος.
Αὐτοῦ κἀκεῖνος στέφανος, τὸν ἀγαυὸν ἔθηκε
Σῆμ' ἔμεναι Διόνυσος ἀποιχομένης Ἀριάδνης,
Νώτῳ ὑποστρέφεται κεκμηκότος εἰδώλοιο.
Νώτῳ μὲν στέφανος πελάει. κεφαλῇ γε μὲν ἄκρῃ
Σκέπτεο πὰρ κεφαλὴν ὀφιούχου. ἐκ δ' ἄρ' ἐκείνης
Αὐτὸν ἐπιφράσσαιο φαεινόμενον ὀφιοῦχον.
Τοῖοί οἱ κεφαλῇ ὑποκείμενοι ἀγλαοὶ ὦμοι
Εἴδονται. κεῖνοί γε καὶ ἂν †διχομήνῃ σελήνῃ
Εἰσωποὶ τελέθοιεν. ἀτὰρ χέρες οὐ μάλα ἶσαι.
Λεπτὴ γὰρ τῇ καὶ τῇ ἐπιδέδρομεν αἴγλη.
Ἀλλ' ἔμπης κἀκεῖναι ἐπόψιαι, οὐ γὰρ ἐλαφραί.
Ἀμφότεραι δ' ὄφιος πεπονείαται, ὅς ῥά τε μέσσον
Δινεύει ὀφιοῦχον. ὁ δ' ἐμμενὲς εὖ ἐπαρηρὼς
Ποσσὶν ἐπιθλίβει μέγα θηρίον ἀμφοτέροισι
Σκορπίον. ὀφθαλμῷ τε καὶ ἐν θώρηκι βεβηκὼς
Ὀρθός. ἀτάρ οἱ ὄφις γε δύο στρέφεται μετὰ χερσίν,
Δεξιτερῇ ὀλίγος, σκαιῇ γε μὲν ὑψόθι πολλός.
Καὶ δή οἱ στεφάνῳ παρακέκλιται ἄκρα γένεια.
Νειόθι δὲ σπείρης μεγάλας ἐπιμαίεο χηλάς.
Ἀλλ' αἱ μὲν φαέων ἐπιδευέες, οὐδὲν ἀγαυαί.
Ἐξόπιθεν δ' ἑλίκης φέρεται ἐλάοντι ἐοικὼς
Ἀρκτοφύλαξ. τόν ῥ' ἄνδρες ἐπικλείουσι Βοώτην,
Οὕνεχ' ἁμαξαίης ἐπαφώμενος εἴδεται ἄρκτου.
Καὶ μάλα πᾶς ἀρίδηλος. ὑπὸ ζώνῃ δέ οἱ αὐτὸς
Ἐξ ἄλλων ἀρκτοῦρος ἑλίσσεται ἀμφαδὸν ἀστήρ.
Ἀμφοτέροισι δὲ ποσσὶν ὑποσκέψαιο Βοώτου
Παρθένον. ἥ ῥ' ἐν χερσὶ φέρει στάχυν αἰγλήεντα.

Ἐνγόνασι) In genubus. Hoc ignotũ ſignũ alijs nominibus uocat, γνὺξ ἥμενον, αἰεὶ γνὺξ, ἐπὶ σκελίεσσι πέτηλον, κεκμηκὸς εἴδωλον, ἀπευθὲς εἴδωλον.

Διχόμηνι) Medio menſe, id eſt, plena luna. cuius luce aſtra obſcurãtur. Veteres Græci mẽſem augmento decrementoq; lunæ directe apputare ſolebãt, ſicut in Heſiodi ſcholijs oſtẽdimus: unde tẽpore ſemeſtri ſemper neceſſe erat lunæ apparere orbem plenum.

Εἴτ'

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Vrſæ, cæruleo ſeruatæ Oceano.
Sed hic alteram quidem extrema emetitur cauda,
Alteram uero ſpira circumſcribit, ei quidem ſumma
Cauda ad caput Helices quieſcit Vrſæ:
In ſpira uero Cynoſura caput habet: hæc aũt circum ipſum
Gyratur caput: eiq́; ad pedem uenit uſq;.
Rurſus uero retrofugus recurrit, non quidem illa
Ex ſola parte: neq; ſola in capite ſplendet ſtella,
Sed duæ in temporibus, duæ uero in oculis: unus aũt inferius
Extremitatem occupat genæ horrendi monſtri.
Incuruũ aũt eſt caput, nutanti uero prorſus aſſimilatum eſt
Extremã in Helices caudam: omnino uero ſunt ex directo
Et os & temporis dextera extremæ caudæ,
Illud fermè caput hàc natat, ubi quidem extremi
Miſcentur occaſusq́; & ortus ſibi inuicem.
Hoc uero prope laboranti uoluitur uiro ſimile
Idolum, quod quidem nemo ſcit manifeſto dicere:
Neq; cui incumbat ille labori, ſed ipſum uulgo
Engonaſi uocant: eo quod in genubus laborans
Geniculanti ſimile eſt: ſuper ambabus uero ei humeris
Manus eleuantur: diſtenditur certe hinc inde
Quantum ad manum paſſum, medio uero ſuper capite
Dextri pedis imum habet tortuoſi draconis.
Ibidem & illa corona, quam lucidum poſuit
Signum eſſe Bacchus morientis Ariadnæ,
Humero ſubuoluitur fatigati idoli,
Humero quidem Corona uicina eſt, caput uero ſummum
Obſerua iuxta caput Serpentarii: ex illo nanq;
Ipſum deprehendas licet ſplendidum Serpentarium.
Quales ſibi capiti ſubiacentes clari humeri
Apparent: ii quidem etiam plena luna
Conſpicuæ eſſent. Sed manus non admodum æquales:
Tenuis nanq; hinc inde exit ſplendor:
Attamen etiã illæ contemplabiles, non enim modicæ ſunt.
Ambæ autem ſerpente fatigantur: qui quidem medium
Inuoluit Serpentariũ: hic uero conſtanter apteq; innixus
Pedibus conterit magnam feram ambobus
Scorpium, oculoq; & in pectore calcans
Rectus, ſed ei ſerpens ambas uoluitur per manus,
Dexteram modicus, ſiniſtram uero ſuperne multus.
Atq; ei ſanè Coronam attingunt ſupremæ genæ.
Subter ſpiram autem magnas inquire Chelas,
Sed hæ quidem luminum indigę, nequaquã ſplendidæ.
At poſt Helicen circumfertur auriganti ſimilis
Arctophylax, quem quidẽ homines cognominant Booten,
Eò quod plauſtrum contrectare uidetur Vrſæ.
Atq; adeo totus perſpicuus eſt, ſub zona uero ſibi ipſe
Præ aliis Arcturus obuoluitur lucida ſtella.
Verum ambobus ſub pedibus obſeruato bubulci
Virginem, quæ quidem in manibus gerit ſpicam ſplendidam.

Illud fermè caput hàc natat) Caput Draconis pertingit uſque ad maximũ circulũ ſemper apparẽtium, habitantibus clima Macedoniæ ſeu Helleſponti. Sub hoc circulo miſcẽtur extremi ortus & occaſus: Nam quæ proxime ſunt intra hunc circulũ occidere, quæ extra, ſemper apparere incipiunt. Veteres aſtronomi, ſicut Proclus, hũc circulum Arcticum uocauere: atq; è regione Auſtri maximũ ſemper occultorũ Antarcticum. At neoterici iam iſtos circulos per polum zodiaci circum polum mundi deſcriptos intelligunt: Quo fit ut iſti duo circuli omnibus habitationibus apud iuniores ſtati maneant, apud ueteres ſecundũ climatũ diuerſitatẽ uarient.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Εἴτ' οὖν ἀστραίου κείνη γένος, ὅν ῥά τέ φασιν
Ἄστρων ἀρχαῖον πατέρ' ἔμμεναι, εἴτε τευ ἄλλου,
Εὔκηλος φορέοιτο. λόγος γε μὲν ἐντρέχει ἄλλος
Ἀνθρώποις, ὡς δῆθεν ἐπιχθονίη πάρος ἦεν.
Ἤρχετο δ' ἀνθρώπων κατεναντίη. οὐδέ ποτ' ἀνδρῶν,
Οὐδέ ποτ' ἀρχαίων ἠνήνατο φῦλα γυναικῶν.
Ἀλλ' ἀναμὶξ ἐκάθητο καὶ ἀθανάτη περ ἐοῦσα.
Καί ἑ δίκην καλέεσκον. ἀγειρομένη δὲ γέροντας,
Ἠέ που εἰν ἀγορῇ, ἢ εὐρυχόρῳ ἐν ἀγυιῇ,
Δημοτέρας ἤειδεν ἐπισπέρχουσα θέμιστας.

ἤλαδιν) Lego ἤλαξιν, pro ἀλέξιν. Nunquã enim nemini me legiſſe ἤλαδιν.

Οὔπω λευγαλέου τότε νείκεος ἠπίσταντο,
Οὐδὲ διακρίσιος περιμεμφέος, οὐδὲ κυδοιμοῦ.
Αὕτως δ' ἔζωον. χαλεπὴ δ' ἀπέκειτο θάλασσα,
Καὶ βίον οὔπω νῆες ἀπόπροθεν ἠγίνεσκον,
Ἀλλὰ βόες ἄροτρα. καὶ αὐτὴ πότνια λαῶν
Μυρία πάντα παρεῖχε δίκη δώτειρα δικαίων.
Τόφρ' ἦν ὄφρ' ἔτι γαῖα γένος χρύσειον ἔφερβεν.
Ἀργυρέῳ δ' ὀλίγη τε καὶ οὐκέτι πάμπαν ἑτοίμη
Ὡμίλει, ποθέουσα παλαιῶν ἤθεα λαῶν.
Ἀλλ' ἔμπης ἔτι κεῖνο κατ' ἀργύρεον γένος ἦεν.
Ἤρχετο δ' ἐξ ὀρέων ὑποδείελος ἠχηέντων
Μουνάξ. οὐ δή τεῳ ἐπεμίσγετο μειλιχίοισιν.
Ἀλλ' ὁπότ' ἀνθρώπων μεγάλας πλήσαιτο κολώνας,
Ἠπείλει δ' ἤπειτα καθαπτομένη κακότητος.
Οὐδ' ἔτ' εἰσωπὸς ἐλεύσεσθαι καλέουσιν.
Οἵην χρύσειοι πατέρες γενεὴν ἐλίποντο
Χειροτέρην. ὑμεῖς δὲ κακώτερα τεξείεσθε.
Καὶ δή που πόλεμοι καὶ δὴ καὶ ἀνάρσιον αἷμα
Ἔσσεται ἀνθρώποισι. κακοῖς δ' ἐπικείσεται ἄλγος.
Ὣς εἰποῦσ' ὀρέων ἐπεμαίετο. τοὺς δ' ἄρα λαοὺς
Εἰς αὐτὴν ἔτι πάμπαν ἐλίμπανε παπταίνοντας.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κἀκεῖνοι ἐτέθνασαν, οἱ δ' ἐγένοντο,
Χαλκείη γενεή, προτέρων ὀλοώτεροι ἄνδρες.
Οἳ πρῶτοι κακοεργὸν ἐχαλκεύσαντο μάχαιραν
Εἰνοδίην. πρῶτοι δὲ βοῶν ἐπάσαντ' ἀροτήρων.
Καὶ τότε μισήσασα δίκη κείνων γένος ἀνδρῶν,
Ἔπταθ' ὑπουρανίη. ταύτην δ' ἄρα νάσσατο χώρην
Ἧχί περ ἐννυχίη ἔτι φαίνεται ἀνθρώποισι
Παρθένος, ἐγγὺς ἐοῦσα πολυσκέπτοιο βοώτου.
Τῆς ὑπὲρ ἀμφοτέρων ὤμων εἱλίσσεται ἀστὴρ
Δεξιτερῇ πτέρυγι, προτρυγητὴρ δ' αὖτε καλεῖται.
Τόσσος μὲν μεγέθει, τοίη δ' ἐγκείμενος αἴγλη,
Οἷος καὶ μεγάλης οὐρὴν ὑποφαίνεται ἄρκτου.
Δεινὴ γὰρ κείνη, δεινοὶ δέ οἱ ἐγγύθεν εἰσὶν
Ἀστέρες. οὐκ ἂν τούς γε ἰδὼν ἔτι τεκμήραιο.
Οἷος οἱ πρὸ ποδῶν φέρεται καλός τε μέγας τε,
Εἷς μὲν ὑπωμαίων, εἷς δ' ἰξυόθεν κατιόντων,
Ἄλλος δ' οὐραίοις ὑπὸ γούνασιν. ἀλλ' ἄρα πάντες
Ἁπλόοι ἄλλοθεν ἄλλος ἀνωνυμίῃ φορέονται.
Κρατὶ δέ οἱ δίδυμοι. μέσσῃ δ' ὑπὸ καρκίνος ἐστί.

Ποσσὶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Siue igitur Aſtræi illa proles, quem utiq; ferunt
Aſtrorum primæuorũ patrem eſſe, ſiue cuiuſpiam alius,
Secura uerſetur, fabula certe incidit alia
Hominibus, quod ferè in terra conuerſata quodam ſit.
Veniebat autem hominum in conſpectũ: nec unquam uirorum
Nec unquam ueterum recuſabat cœtus mulierum:
Sed permixtim conſidebat quamuis immortalis eſſet.
Atq; ipſam Iuſtitiam uocabant. Congregans autem ſenes,
Aut alicubi in foro, aut propatulo in compito,
Ciuiles monſtrabat ſtudioſa leges.
Nondum pernicioſam tunc litem norant.
Nec diſceptationem contentioſam, neq; ſeditionem,
Sed ſimpliciter uiuebant, periculoſum aũt procul aberat mare
Atq; uictum nondum naues è longinquo ducebant,
Sed boues aratra: Etiam ipſa domina populorum
Copioſa omnia ſuppeditabat iuſtitia datrix iuſtorum.
Tamdiu aderat quamdiu item terra genus aureum fouebat,
Argenteo autem taráq; & non amplius omnino parata
Conuerſabat, deſiderans ueterum mores populorum:
Veruntamen adhuc illo argenteo ſeculo erat:
Sed ueniebat è montibus poſt crepuſculum argutis
Solitaria: neq; cuiquam congrediebatur blanditiis.
Verum quando hominum magnas impleuiſſet urbes,
Increpabat ſubinde carpens malitiam.
Neq; amplius, inquit, uiſendam me dabo uenire rogantibus.
Mirum quàm aurei patres ſeculum reliquerint
Deterius: uos autem peiora generabitis.
Tunc ſcilicet bella atq; etiam promiſcue fuſus cruor
Futurus eſt hominibus: malo autem impendebit dolor.
Sic locuta montes repetebat. Verum populos
In ipſam adhuc, prorſus deſerebat, oculos coniicientes.
Cæterum quando etiam illi obierunt, alii nati ſunt,
Aenea ætas, prioribus pernicioſiores homines.
Qui primi maleficum fabricarunt gladium
Viatorium: primi etiam boues edere ceperunt operarios.
Atq; tunc exoſa iuſtitia illorum genus hominum,
Volauit ſub cœlum: eamq́; forte occupauit regionem,
Vbinam nocturna adhuc cernitur hominibus
Virgo, uicine exiſtens perſpicuo bubulco.
Cuius ſuper ambobus humeris circumuertitur ſtella
Ad dexteram alam: præuindemiator autem uocatur:
Tanta quidem magnitudine, taliq́; inſidens ſplendori,
Qualis etiam magnæ ſub cauda lucet urſæ.
Ardens profecto illa: ardentes etiam ei cominus ſunt
Stellæ, nec forſan haſce contuitus tibi inquiſitione opus fuerit.
Qualis ei ante pedes fertur claráq; magnáq;,
Vna quoq; ſub humeris, una item lumbotenus obeuntium,
Alia præterea poſterioribus ſub genubus. Aliæ uero omnes
Mediocres alibi alia ſine nomenclatura feruntur.
Capiti autem ei Gemini, mediæ uero Cancer ſubeſt:

Ποσσὶ δ' ὑπ' ἀμφοτέροισι λέων ὑπὸ καλὰ φαείνει.
Ἔνθα μὲν ἠελίοιο θερείταταί εἰσι κέλευθοι.
Αἱ δέ που ἀσταχύων κενεαὶ φαίνονται ἄρουραι
Ἠελίου τὰ πρῶτα συνερχομένοιο λέοντι.
Τῆμος καὶ κελάδοντες ἐτησίαι εὐρέϊ πόντῳ
Ἀθρόοι ἐμπίπτουσιν. ὁ δὲ πλόος οὐκέτι κώπαις
Ὥριος. εὐρεῖαί μοι ἀρέσκοιεν τότε νῆες.
Εἰς ἄνεμον δὲ τὰ πηδὰ κυβερνητῆρες ἔχοιεν.
Εἰ δέ τοι ἡνίοχόν τε καὶ ἀστέρας ἡνιόχοιο
Σκέπτεσθαι δοκέοι, καί τοι φάτις ἤλυθεν αἰγὸς
Αὐτῆς, ἠδ' ἐρίφων, οἵ τ' εἰν ἁλὶ πορφυρούσῃ
Πολλάκις ἐσκέψαντο κεδαιομένους ἀνθρώπους,
Αὐτὸν μὲν μιν ἅπαντα μέγαν διδύμων ἐπὶ λαιὰ
Κεκλιμένον δήεις. ἑλίκης δέ οἱ ἄκρα κάρηνα
Ἀντία δινεῖται. σκαιῷ δ' ἐπελήλαται ὤμῳ
Αἲξ ἱερή. τὴν μέν τε λόγος διὶ μαζὸν ἐπισχεῖν.
Ὠλενίην δέ μιν αἶγα διὸς καλέουσ' ὑποφῆται.
Ἀλλ' ἡ μὲν πολλή τε καὶ ἀγλαή. οἱ δέ οἱ αὐτοῦ
Λεπτὰ φαείνονται ἔριφοι καρπὸν κατὰ χειρός.
Πὰρ ποσὶ δ' ἡνιόχου κεραὸν πεπτηότα ταῦρον
Μαίεσθαι. τὰ δέ οἱ μάλ' ἐοικότα σήματα κεῖται.
Τοίη οἱ κεφαλὴ διακέκριται. οὐδέ τις ἄλλῳ
Σήματι τεκμήραιτο κάρη βοός. οἷά μιν αὐτοὶ
Ἀστέρες ἀμφοτέρωθεν ἑλισσόμενοι τυπόωσι.
Καὶ λίην κείνων ὄνομ' εἴρεται. οὐδέ τοι αὔτως
Νήκουστοι ὑάδες. ταὶ μέν ῥ' ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
Ταύρου βεβλέαται. λαιοῦ δὲ κεράατος ἄκρον,
Καὶ πόδα δεξιτερὸν παρακείμενον ἡνιόχοιο.
Εἷς ἀστὴρ ἐπέχει. συνεληλάμενοι δὲ φέρονται.
Ἀλλ' αἰεὶ ταῦρος προφερέστερος ἡνιόχοιο
Εἰς ἑτέρην καταβῆναι, ὁμηλυσίῃ περ ἀνελθών.
Οὐδ' ἄρα κηφῆος μογερὸν γένος ἰασίδαο
Αὔτως ἄρρητον κατακείσεται. ἀλλ' ἄρα καὶ τῶν
Οὐρανὸν εἰς ὄνομ' ἦλθεν, ἐπεὶ διὸς ἐγγύθεν ἦσαν.
Αὐτὸς μὲν κατόπισθεν ἐὼν κυνοσουρίδος ἄρκτου
Κηφεύς, ἀμφοτέρας χεῖρας τανύοντι ἐοικώς.
Ἴση οἱ στάθμη νεάτης ἀποτείνεται οὐρῆς
Ἐς πόδας ἀμφοτέρους, ὅση ποδὸς ἐς πόδα τείνει.
Αὐτὰρ ἀπὸ ζώνης ὀλίγον κε μεταβλέψειας
Πρώτην ἱέμενος καμπὴν μεγάλοιο δράκοντος.
Τοῦ δ' ἄρα δαιμονίη προκυλίνδεται, οὐ μάλα πολλὴ
Νυκτὶ φαεινομένη παμμήνιδι, κασσιέπεια.
Οὐ γάρ μιν πολλοὶ καὶ ἐπημοιβοὶ γανόωσιν
Ἀστέρες, οἵ μιν πᾶσαν ἐπιρρήδην στιχόωσιν.
Οἵην δὲ κληῗδι θύρην ἔντοσθ' ἀραρυῖαν
Δικλίδ' ἐπιπλήσσοντες ἀνακρούουσιν ὀχῆας,
Τοῖοί οἱ μουνὰξ ὑποκείμενοι ἰνδάλλονται
Ἀστέρες. ἡ δ' αὔτως ὀλίγων ἀποτείνεται ὤμων
Ὀργυιήν. φαίης κεν ἀνιάζειν ἐπὶ παιδί.
Αὐτοῦ γὰρ κἀκεῖνο κυλίνδεται αἰνὸν ἄγαλμα

Ἀνδρο.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

At pedibus ſub ambobus Leo clare ſublucet.
Ibi quidem ſolis ardentiſſimi ſunt curſus,
Atq; tum ſpicarum uacua apparent arua,
Sole primum accedente Leonem.
Tunc etiam ſuſurrantes Eteſiæ uaſtum pontum
Glomerati irruunt: nauigatio autem non amplius remis
Tempeſtiua eſt: magnæ mihi placerent tunc naues:
Contra uentum uero gubernacula rectores teneant oportet.
Porro ſi tibi Aurigam & ſtellas Aurigæ
Contemplari uideatur, etiam mentio inciderit Capræ
Ipſius, atq; Hædorum (qui in mari nigreſcente
Sæpe contuiti ſunt iactatos homines)
Eum quidem ipſum totum & ingentem Geminorum ſub læua
Acclinatum inuenies: Helices autem ei ſummum caput
E regione obuerſatur, uerũ ſiniſtro ſuperincumbit humero
Capra religioſa, quam fabula eſt Ioui mammam præbuiſſe.
Oleniam uero ipſam Capram Iouis uocant ſubuates.
Atq; hæc quidem multáq; & ſplendida: uerum ei ibidem
Obſcure lucent Hœdi in iunctura manus.
Propè pedes aũt Aurigæ cornutum expanſum Taurum
Scrutare, atqui ei ualde conſimilia indicia ponuntur:
Quale ipſi caput interſtinctum eſt: neq; quiſpiam alio
Argumẽto coniectarit caput bouis. Qualiter id ipſæ
Stellæ utrinq; circunductæ configurant:
Etiam crebro eorum nomen memoratur, neq; adeo
Incelebres Hyades, quæ ſcilicet per totam frontem
Tauri ſparſæ ſunt: ſiniſtri autem cornu ſummitatem
Et pedem dexterum adiacentem Aurigæ
Vnica ſtella complectitur: ſimul agitati item feruntur:
Attamen ſemper Taurus pronior Auriga
In occaſum deſcendendo, pari aſcenſu alioquin exortus.
Neq; certe Cephei ærumnoſa familia Iaſidæ
Omnino ignobilis iacebit: quinetiam horum
In cœlum nomen peruenit: ſiquidem Iouis cognati erant.
Ipſe quidem à tergo exiſtens Cynoſuræ urſæ
Cepheus, ambas manus pandenti ſimilis.
Tanta ei linea ab extrema tenditur cauda
In pedes ambos, quanta à pede in pedem tendit.
Cæterum à cingulo parumper reſpicere poteris
Primam petens flexuram magni draconis.
Ante hunc autem infelix uoluitur, non admodum multa
Nocte lucens plenilunari, Caſſiepia:
Neq; enim ipſam multæ & frequentes illuſtrant
Stellæ, quæ eam totam ſparſim componunt.
Qualem uero ſera ianuam intus munitam
Biforibus concurrentes reuerberant uectes,
Tales ſingulatim ſubiectæ figurant
Stellæ, atq; hæc itidem modicis tendit ab humeris
Paſſum: diceres profecto angi propter filiam:
Ibi nanq; & illud obuoluitur triſte ſimulacrum

Andromedæ,

Ἀνδρομέδης, ὑπὸ μητρὶ κεκασμένον. οὔ σε μάλ᾽ οἴω
Νύκτα περισκέψεσθαι, ἵν᾽ αὐτίκα μᾶλλον ἴδηαι.
Τοίη οἱ κεφαλή. τοῖοι δέ οἱ ἀμφοτέρωθεν
Ὦμοι, καὶ πόδες ἀκρότατοι, καὶ ζώματα πάντα.
Ἀλλ᾽ ἔμπης κἀκεῖθι διωλενίη τετάνυσται.
Δεσμὰ δέ οἱ κέεται καὶ ἐν οὐρανῷ. αἱ δ᾽ ἀνέχονται
Αὐτοῦ πεπταμέναι πάντ᾽ ἤματα χεῖρες ἐκείναι.
Ἀλλ᾽ ἄρα οἱ καὶ κρατὶ πέλωρ ἐπελήλαται ἵππος
Γαστέρι νειαίρῃ. ξυνὸς δ᾽ ἐπιλάμπεται ἀστὴρ,
Τοῦ μὲν ἐπ᾽ ὀμφαλίῳ, τῇ δ᾽ ἐσχατόωντι καρήνῳ.
Οἱ δ᾽ ἄρ᾽ ἔτι τρεῖς ἄλλοι ἐπὶ πλευράς τε καὶ ὤμους
Ἵππου, δεικανόωσι διασταδὸν ἶσα πέλεθρα,
Καλοὶ καὶ μεγάλοι. κεφαλὴ δέ οἱ οὐδὲν ὁμοίη,
Οὐδ᾽ αὐχὴν δολιχός περ ἐών. ἀτὰρ ἔσχατος ἀστὴρ
Αἰθομένης γένυος καί κεν προτέροις ἐρίσειε
Τέτρασιν, οἵ μιν ἔχουσι περίσκεπτοι μάλ᾽ ἐόντες.
Οὐδ᾽ ὅγε τετράπος ἐστίν. ἀπ᾽ ὀμφαλίου γὰρ ἄκρου
Μεσσόθεν ἡμιτελὴς περιτέλλεται ἱερὸς ἵππος.
Κεῖνον δὴ καὶ φασὶ καθ᾽ ὑψηλοῦ ἑλικῶνος
Καλὸν ὕδωρ ἀγαγεῖν εὐαλδέος ἵππου κρήνης.
Οὐ γάρ πω ἑλικὼν ἄκρος κατελείβετο πηγαῖς.
Ἀλλ᾽ ἵππος μιν ἔτυψε. τὸ δ᾽ ἀθρόον αὐτόθεν ὕδωρ
Ἐξέχυτο πληγῇ προτέρου ποδός. οἱ δὲ νομῆες
Πρῶτοι κεῖνο ποτὸν διεφήμισαν ἵππου κρήνην.
Ἀλλὰ τὸ μὲν πέτρης ἀπολείβεται. οὐδέ ποτ᾽ αὐτὸ
Θεσπιέων ἀνδρῶν ἑκὰς ὄψεαι. αὐτὰρ ὁ ἵππος
Ἔνδιος εἱλεῖται. καίτοι, πάρα θηήσασθαι.
Αὐτοῦ καὶ κριοῖο θοώταται εἰσὶ κέλευθοι.
Ὅς ῥά τε καὶ μήκιστα διωκόμενος περὶ κύκλα,
Οὐδὲν ἀφαυρότερον τροχάει κυνοσουρίδος ἄρκτου.
Αὐτὸς μὲν νωθὴς καὶ ἀνάστερος οἷα σελήνῃ
Σκέψασθαι. ζώνῃ δ᾽ ἂν ὁμῶς ἐπιτεκμήραιο
Ἀνδρομέδης, ὀλίγον γὰρ ὑπ᾽ αὐτὴν ἐστήρικται.
Μεσσόθι δὲ τρίβει μέγαν οὐρανὸν, ἧχί περ ἄκραι
Χηλαὶ καὶ ζώνη περιτέλλεται ὠρίωνος.
Ἔστι δέ τοι καὶ ἔτ᾽ ἄλλο τετυγμένον ἐγγύθι σῆμα
Νειόθεν ἀνδρομέδης, τὸ δ᾽ ἐπὶ τρισὶν ἐστάθμηται
Δελτωτὸν πλευρῇσιν, ἰσαιομένῃσιν ἐοικὸς
Ἀμφοτέρης. ἡ δ᾽ οὔτι τόση, μάλα δ᾽ ἐστὶν ἑτοίμη
Εὑρέσθαι. περὶ γὰρ πολέων εὐάστερός ἐστι
Τῶν, ὀλίγον κριοῦ νοτιώτεροι ἀστέρες εἰσίν.
Οἱ δ᾽ ἄρ᾽ ἔτι προτέρω. ἔτι δ᾽ ἐν προβολῇσι νότοιο
Ἰχθύες. ἀλλ᾽ αἰεὶ ἕτερος προφερέστερος ἄλλου,
Καὶ μᾶλλον βορέαο νέον κατιόντος ἀκούει.
Ἀμφοτέρων δέ σφεων ἀποτείνεται ἠΰτε δεσμὰ
Οὐραίων ἑκάτερθεν ἐπισχερὼ εἰς ἓν ἰόντων,
Καὶ τὰ μὲν εἷς ἀστὴρ ἐπέχει καλός τε μέγας τε,
Ὅν ῥά τε καὶ σύνδεσμον ὑπουραῖον καλέουσιν.
Ἀνδρομέδης δέ τοι ὦμος ἀριστερὸς ἰχθύος ἔστω
Σῆμα βορειοτέρου. μάλα γάρ νύ οἱ ἐγγύθεν ἐστίν.

Ἀμφότεροι

Andromedæ, ſub matre conſtellatum, haud te multum opinor
Noctem diſquirere, quò mox potius intuearis
Tam clarum ei caput eſt, tam clari item ei utrinq;
Humeri, & pedes extremi, & cincturæ omnes.
Etiamnum & illic ſecundum brachia propanſa eſt.
Vincula item ei admota ſunt etiam in cœlo, retinentur autem
Illic expaſſæ omnibus diebus manus illæ.
Sed enim ei etiam ſupra caput ingens uolutatur equus,
Ventre extremo: communis autem fulget ſtella
Huius quidem in umbilico, illius uero in extremo capite.
Præterea autem tres aliæ intra latera & armos
Equi, ſignant diſtanter æqualia ſpatia,
Claræ & magnæ, uerum caput ei haudquaquam ſimile,
Neq; ceruix, longa alioqui exiſtens, tamen extrema ſtella
Fulgentis genæ etiamnum prioribus concertaret
Quatuor, quæ ipſum continent conſpicuæ planè exiſtentes.
Nec uero hic quadrupes eſt: ab umbilico nanq; extremo
Dimidio ſemiperfectus exoritur facer equus.
Hunc etiam aiunt in excelſo Helicone
Pulchram aquam produxiſſe largi equi fontis.
Nec unquam enim Helicon ſummus deſtillarat fontibus:
Verum equus ipſum feriit, atq; copioſa inde aqua
Effuſa eſt ictu prioris pedis, paſtores autem
Primi hunc potum appellarunt equi fontem.
Atq; hic quidem è rupe ſtillat, nec modo ipſum
A Theſpienſibus uiris longe cernes. Cæterum equus
In cœlo obuerſatur. Atq; (propè ſpectato)
Illic etiam Arietis celerrimi ſunt curſus:
Qui ſanè uel longiſſimos agitatus per orbes,
Nihilo ſegnius currit Cynoſura urſa.
Ipſe quidem languidus & obſcurus, utpote luna
Obſeruando, ueruntamen per cingulum deprehendere poteris
Andromedæ: haud longe enim ſub ipſam ſitus eſt.
In medio autem terit magnum cœlum, ubi nam ſummæ
Chelæ, & cingulus circumagitur Orionis.
Eſt uero adhuc aliud diſpoſitum prope ſignum
Subter Andromedam, id autem in tria dimenſum eſt
Deltotum latera, æqualibus aſſimilatum
Duobus: tertium uero non tantum, tamen admodum facile eſt
Inuentu: præ multis enim fulgidum eſt:
Quibus paululum Arietis auſtraliores ſtellæ ſunt:
Illæ uero adhuc anterius. Præterea aũt in procurſibus auſtri
Piſces: ſed ſemper alter propior altero:
Atq; magis Boream recenter deſcendentem ſentit.
Ab ambobus uero ipſis tenduntur quaſi uincula
E caudis utrinq; ſequenter in unum coëuntibus:
Et hæc quidem una ſtella connectit, claráq;, magnáq;:
Quam utiq; etiam colligaturam ſub caudinam uocant.
Porro Andromedæ humerus ſiniſter piſcis eſto
Index ſeptentrionalioris: admodum nanq; ei uicine eſt.

Ambo

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἀμφότεροι δὲ πόδες γαμβροῦ ἐπισημαίνοιεν
Περσέως, οἵ ῥά οἱ αἰὲν ἐπωμάδιοι φορέονται.
Αὐτὰρ ὅ γ' ἐν βορέῳ φέρεται περιμήκετος ἄλλων.
Καί οἱ δεξιτερὴ μὲν ἐπὶ κλισμὸν τετάνυσται
Πενθερείου δίφροιο. τὰ δ' ἐν ποσὶν οἷα διώκων
Ἴχνια μηκύνει, κεκονισμένος ἐν διὶ πατρί.
Ἄγχι δέ οἱ σκαιῆς ἐπιγουνίδος ἤλιθα πᾶσαι
Πληϊάδες φορέονται. ὁ δ' οὐ μάλα πολλὸς ἁπάσας
Χῶρος ἔχει. καὶ δ' αὐταὶ ἐπισκέψασθαι ἀφαυραί.
Ἑπτάποροι δὴ ταί γε μετ' ἀνθρώπους ὑδέονται,
Ἓξ οἶαί περ ἐοῦσαι ἐπόψιαι ὀφθαλμοῖσιν.
Οὐ μέν πως ἀπόλωλεν ἀπευθὴς ἐκ διὸς ἀστήρ,
Ἐξ οὗ καὶ γενεῆθεν ἀκούομεν. ἀλλὰ μάλ' αὔτως
Εἴρεται. ἑπτὰ δὲ κεῖναι ἐπιῤῥήδην καλέονται,
Ἀλκυόνη, μερόπη τε, κελαινώ τ', ἠλέκτρη τε,
Καὶ στερόπη, καὶ τηϋγέτη, καὶ πότνια μαῖα.
Αἱ μὲν ὁμῶς ὀλίγαι καὶ ἀφεγγέες, ἀλλ' ὀνομασταὶ
Ἦρι καὶ ἑσπέριαι, ζεὺς δ' αἴτιος, εἱλίσσονται,
Ὅς σφισι καὶ θέρεος καὶ χείματος ἀρχομένοιο
Σημαίνειν ἐκέλευσεν, ἐπερχομένου τ' ἀρότοιο.
Καὶ χέλυς, ἥτ' ὀλίγη. τὴν δ' ἄρ' ἔτι καὶ παρὰ λίκνῳ
Ἑρμείας ἐτόρησε. λύρην δέ μιν εἶπε λέγεσθαι.
Καδδ' ἔθετο προπάροιθεν ἀπευθέος εἰδώλοιο
Οὐρανὸν εἰσαγαγών. τὸ δ' ἐπὶ σκελέεσσι πέτηλον
Γούνατί οἱ σκαιῷ πελάει. κεφαλὴ γε μὲν ἄκρη
Ἀντιπέρην ὄρνιθος ἑλίσσεται, ἡ δὲ μεσηγὺ
Ὄρνιθος κεφαλῆς καὶ γούνατος ἐστήρικται.
Ἤτοι γὰρ καὶ ζηνὶ παρατρέχει αἰόλος ὄρνις.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἠερόεις. τὰ δέ οἱ ἐπιτετρήχυνται
Ἀστράσιν, οὔτι λίην μεγάλοις, ἀτὰρ οὐ μὲν ἀφαυροῖς.
Αὐτὰρ ὅ γ' † εὐδιόωντι ποτὴν ὄρνιθι ἐοικώς, εὐδιόωντι ποτὴν) Immotis alis in aëre pẽdenti.
Οὔριος εἰς ἑτέρην φέρεται, κατὰ δεξιὰ χειρὸς
Κηφῆος ταρσοῖο τὰ δεξιὰ πείρατα τείνων.
Λαιῇ δὲ πτέρυγι σκαρθμὸς παρακέκλιται ἵππου.
Τὸν δὲ μετασκαίροντα δύ' ἰχθύες ἀμφινέμονται
Ἵππον. πὰρ δ' ἄρα οἱ κεφαλῇ χεὶρ ὑδροχόοιο
Δεξιτερὴ τετάνυσται. ὁ δ' ὀπίθερος αἰγοκερῆος
Τέλλεται. αὐτὰρ ὅ γε πρότερος καὶ νειόθι μᾶλλον
Κέκλιται αἰγόκερως, ἵνα τρέπετ' ἠελίοιο.
Μὴ κείνῳ ἐνὶ μηνὶ περικλύζοιο θαλάσσης
Πεπταμένῳ πελάγει κεχρημένος, οὔτε κεν ἠοῖ
Πολλὴν πειρήνειας, ἐπεὶ ταχινώταταί εἰσιν,
Οὔτ' ἄν τοι νυκτὸς πεφοβημένῳ ἐγγύθεν ἠὼς
Ἔλθοι, ἢ μάλα πολλὰ βοωμένῳ. οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
Τῆμος ἐπιῤῥήσουσι νότοι ὁπότ' αἰγοκερῆϊ
Συμφέρετ' ἠέλιος. τότε δὴ κρύος ἐκ διὸς ἐστὶ
Ναύτῃ μαλκιόωντι κακώτερον. ἀλλὰ καὶ ἔμπης
Ἤδη πάντ' ἐνιαυτὸν ὑπὸ στείρῃσι θάλασσα
Πορφύρει. ἴκελοι δὲ κολυμβίσιν αἰθυίῃσι
Πολλάκις ἐκ νηῶν πέλαγος περιπαπταίνοντες

Ἡμεῖς

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ambo autem pedes ſponſum indicare poterunt
Perſea, qui quidem ei ſemper ob humeros uoluuntur.
Verum hic in boreali parte fertur maximus aliorum:
Atq; ei dextera quidem ad lecticam protenſa eſt
Socrinæ ſellæ, in pedibus autem uelut perſequens
Veſtigia diſtendit, fatigatus in dio patre.
At ei prope ſiniſtrum genu aceruatim omnes
Pleiades feruntur: nec uero adeo ſpatioſus uniuerſas
Locus continet: atq; ipſæ inſpiciendo languidæ.
Septemgradæ autem eæ ab hominibus celebrantur,
Sex ſolæ quamuis exiſtant conſpicuæ oculis.
Nec certe unquam periit ignota ex cœlo ſtella,
Ex quo à primordio audimus: ſed planè fabuloſe
Dicitur, porrò ſeptem illæ nominatim uocantur,
Alcyone, Meropéq;, Celænóq;, Electraq;,
Et Sterope, & Taygeta, & ueneranda Maia.
Hæ quidem ſimul modicæ & obſcuræ: tamen celebres
Mane & ueſpertinæ (Ioue autore) circumaguntur:
Qui eis æſtatem & hyemem inſtantem
Significare præcepit, aduenientemq; arationem.
Præterea teſtudo, quæ parua: quam etiamdum ad cunam
Mercurius compegit: Lyram uero eam iuſſit uocari.
Collocauit autem ante ignotum idolum,
In cœlum transferens, atq; in cruribus uolatile
Genu ei ſiniſtro appropinquat, caput certe ſummum
E regione Cygni circumuoluitur: illa uero inter
Cygninum caput & genu ſita eſt.
Porro etiam in cœlo uolat uarius ales:
Verum is quidem obſcurus: alæ autem ei exaſperatæ ſunt
Stellis non adeo magnis, tamen neq; languidis.
Sed hic tranquillanti uolatum aui ſimilis,
A cauda in occaſum fertur, contra dexteram manum
Cephei, unguis dexteras extremitates tendens.
Læuæ uero alæ ungula acclinata eſt equi.
Quem item ſubſultantem duo piſces circundant
Equum, atqui ei prope caput manus Aquarii
Dextera extenſa eſt, is autem poſterior Capricorno
Oritur: cæterum prior & remote magis
Inclinatus eſt Capricornus, ubi uertitur ſolis curſus.
Haud illo in menſe fluctuoſi maris
Vaſto pelago uſus, uel certe die
Multam uiam confeceris, quoniam breuiſſimi ſunt,
Vel forte noctu exterrito propè dies
Venerit, etiam ualde multum clamanti, periculoſi autem
Tunc irrumpunt Auſtri, quando Capricorno
Cooritur ſol, tunc ſanè frigus ex aëre eſt
Nautæ rigenti perniciosius. Veruntamen
Iam totum annum ſub carinis mare
Nigreſcit: Similes autem urinatoribus mergis
Sæpenumero è nauibus mare circumſpicientes

Caput certe ſummum è regione Cygni circũuoluitur) Summũ Cygni caput voluitur è regione, ἀντιπέρην, abſolute.

Ἤμεθ' ἐπ' αἰγιαλοὺς τετραμμένοι. οἱ δ' ἔτι πόρσω
Κλύζονται. ὀλίγον δὲ διὰ ξύλον ἄϊδ' ἐρύκει.
Καὶ δ' ἂν ἐπὶ προτέρῳ γε θαλάσσῃ πολλὰ πεπονθὼς,
Τόξον ὅτ' ἠέλιος καίῃ καὶ ῥυτῆρα τόξου,
Ἑσπέριος κατάγοιο, πεποιθὼς οὐκέτι νυκτί.
Σῆμα δέ τοι κείνης ὥρης καὶ μηνὸς ἐκείνου
Σκορπίος ἀντέλλων εἴη πυμάτης ἐπὶ νυκτός.
Ἤτοι γὰρ μέγα τόξον ἀνέλκεται ἐγγύθι κέντρου
Τοξευτής. ὀλίγον δὲ παροίτερος ἵσταται αὐτοῦ
Σκορπίος ἀντέλλων. ὁ δ' ἀνέρχεται αὐτίκα μᾶλλον.
Τῆμος καὶ κεφαλὴ κυνοσουρίδος ἀκρόθι νυκτὸς
Ὕψι μάλα τροχάει. ὁ δὲ δύεται ἠῶθι πρὸ
Ἀθρόος ὠρίων, κηφεὺς δ' ἀπὸ χειρὸς ἐπ' ἰξύν.
Ἔστι δέ τις προτέρω βεβλημένος ἄλλος ὀϊστὸς,
Αὐτὸς ἄτερ τόξου. ὁ δέ οἱ παραπέπταται ὄρνις
Ἀσσότερον βορέω. σχεδόθεν δέ οἱ ἄλλος ἀήτης,
Οὐ τόσος μεγέθει. χαλεπὸς γε μὲν ἐξ ἁλὸς ἐλθεῖν
Νυκτὸς ἀπερχομένης. καί μιν καλέουσιν ἀητόν.
Δελφὶς δ' οὐ μάλα πολλὸς ἐπιτρέχει αἰγοκερῆϊ,
Μεσσόθεν ἠερόεις. τὰ δέ οἱ περὶ τέσσαρα κεῖται
Γλήνεα, παρβολάδην δύο, πὰρ δύο πεπτηῶτα.
Καὶ τὰ μὲν οὖν βορέω καὶ ἀλήσιος ἠελίοιο
Μεσσηγὺς κέχυται. τὰ δὲ νειόθι τέλλεται ἄλλα
Πολλὰ μεταξὺ νότοιο καὶ ἠελίοιο κελεύθου.
Λοξὸς μὲν ταύροιο τομῇ ὑποκέκλιται αὐτὸς
Ὠρίων. μὴ κεῖνον ὅτις καθαρῇ ἐπὶ νυκτὶ
Ὑψοῦ πεπτηῶτα παρέρχεται, ἀλλὰ πεποίθοι
Οὐρανὸν εἰσανιδὼν προφερέστερα θηήσασθαι.
Τοῖος καὶ φρουρὸς ἀειρομένῳ ὑπὸ νώτῳ
Φαίνεται ἀμφοτέροισι κύων ὑπὸ ποσσὶ βεβηκὼς
Ποικίλος. ἀλλ' οὐ πάντα πεφασμένος, ἀλλὰ κατ' αὐτὴν
Γαστέρα κυάνεος περιτέλλεται. ἡ δέ οἱ ἄκρῃ
Ἀστέρι βέβληται δεινῷ γένυς. ὅς ῥα μάλιστα
Ὀξέα σειριάει. καί μιν καλέουσ' ἄνθρωποι
Σείριον. οὐκέτι κεῖνον ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντα
Φυταλιαὶ ψεύδονται ἀναλδέα φυλλιόωσαι.
Ῥεῖα γὰρ οὖν ἔκρινε διὰ στίχας ὀξὺς ἀΐξας,
Καὶ τὰ μὲν ἔρρωσε, τῶν δὲ φλόον ὤλεσε πάντα.
Κείνου καὶ κατιόντος ἀκούομεν. οἱ δέ οἱ ἄλλοι
Σήματ' ἔμεναι μελέεσσιν ἐλαφρότεροι περίκεινται.
Ποσσὶ δ' ὠρίωνος ὑπ' ἀμφοτέροισι λαγωὸς
Ἐμμενὲς ἤματα πάντα διώκεται. αὐτὰρ ὅγ' αἰεὶ
Σείριος ἐξόπιθεν φέρεται μετιόντι ἐοικώς,
Καί οἱ ἐπαντέλλει, καί μιν κατιόντα διώκει.
Ἡ δὲ κυνὸς μεγάλοιο κατ' οὐρὴν ἕλκεται ἀργὼ
Πρυμνόθεν. οὐ γὰρ τῇ γε κατὰ χρέος εἰσὶ κέλευθοι,
Ἀλλ' ὄπιθεν φέρεται τετραμμένη. οἷα καὶ αὐταὶ
Νῆες, ὅταν δὴ ναῦται ἐπιστρέψωσι κορώνην
Ὅρμον ἐσερχόμενοι. τὴν δ' αὐτίκα πᾶς ἀνακόπτει
Νῆα, παλιρροθίη δὲ καθάπτεται ἠπείροιο.

Ὣς ἥγε

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Sedemus ad littora conuerſi:illa uero adhuc procul
Alluuntur,modicum autem lignum mortem prohibet.
At uero in priore menſe mari multa paſſus,
Arcum quando ſol incendat & rectorem arcus,
Sub ueſperam nauem reducito,fidens non amplius nocti.
Indicium autem tibi illius temporis & menſis illius
Scorpius exoriens eſto extrema ſub nocte:
Quandoquidem magnum arcum attrahit prope aculeum
Sagittarius,ſed aliquantum anterior conſiſtit ipſo
Scorpius exoriens:ille uero aſcendit confeſtim admodum.
Tum quoq; caput Cynoſuræ in extremo noctis
Excelſe ualde fertur:occidit autem ante matutinum
Cumulatus Orion: Cepheus uero à manu ad lumbum.
Eſt item quædam ulterius iacta alia ſagitta,
Ipſa abſq; arcu:atq; illi aduolitat Cygnus
Propius Boreæ.Vicine item ei alius ales,
Non tantus magnitudine:tempeſtuoſus ſanè mare egrediendo,
Nocte decedente:atq; ipſum uocant Aquilam.
Delphinus aũt nõ admodũ magnus appropinquat Capricorno,
Medio obſcurus:quatuor uero ei circumiacent
Stellæ,adiectim duæ,iuxtà duæ uolantes.
Atq; hæc quidem Boream & uagationem ſolis
Interfuſa ſunt.Porro remote oriuntur alia
Multa inter Auſtrum & ſolis orbitam.
Obliquus quidem Tauri ſectioni ſubiacet ipſe
Orion:Non illum quis ſerena in nocte
Sublime uolitantem præterit:ſed confidat
Cœlum intuens promptius contemplari.
Talis & cuſtos elato ſub dorſo
Lucet ambobus Canis ſub pedibus ſiſtens
Varius:at non penitus illuſtratus,uerum circa ipſum
Ventrem obſcurus obuerſatur:Sed ei ſummum
Stella inſignitũ eſt feruida mentum,quæ quidem maxime
Vehementer exiccat:atq; ipſum uocant homines
Sirium,non amplius illum cum ſole orientem
Arbores fallunt ſine humore frondentes.
Facile ſiquidem diſcernit per ordines acutus penetrans:
Et quaſdam cõſolidat,quarundã uero corticem perdit omnem.
Illum etiam occidentem ſentimus,cæterum ei aliæ
Quæ ſignum ſint membris,languidiores circumiacent.
Pedibus autem Orionis ſub ambobus Lepus
Inceſſanter omnibus diebus fugatur,at ſemper
Sirius à tergo fertur inſequenti ſimilis:
Etiam ei cooritur,atq; ipſum occidentem inſectatur.
At canis magni contra caudam uoluitur Argo
A puppi:non enim huic ex more ſunt curſus,
Sed retro agitatur uerſa:ceu etiam ipſæ
Naues cum nautæ inuertunt roſtrum,
Portum appellentes,atq; ſubito quilibet reſulcat
Nauem,retrogada uero attingit continentem:

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ὡς ἥγε πρύμνηθεν Ἰησονὶς ἕλκεται Ἀργώ.
Καὶ τὰ μὲν ἠερίη καὶ ἀνάστερος, οἷα παρ' αὐτὸν
Ἱστὸν ἀπὸ πρώρης φέρεται. τὰ δὲ πᾶσα φαεινή.
Καί οἱ πηδάλιον κεχαλασμένον ἐστήρικται
Ποσσὶν ὑπ' οὐραίοισι κυνὸς προπάροιθεν ἰόντος.
Τὴν δὲ, καὶ οὐκ ὀλίγον περ ἀπόπροθι πεπτηυῖαν
Ἀνδρομέδην, μέγα κῆτος ἐπερχόμενον κατεπείγει.
Ἡ μὲν γὰρ θρηϊκος ὑπὸ πνοιῇ Βορέαο
Κεκλιμένη φέρεται. τὸ δέ οἱ νότος ἐχθρὸν ἀγινεῖ
Κῆτος, ὑπὸ κριῷ τε καὶ ἰχθύσιν ἀμφοτέροισιν,
Βαιὸν ὑπὲρ ποταμοῦ βεβλημένον ἀστερόεντος.
Οἶον γὰρ κἀκεῖνο θεῶν ὑπὸ ποσσὶ φορεῖται
Λείψανον Ἠριδανοῖο πολυκλαύστου ποταμοῖο.
Καὶ τὸ μὲν ὠρίωνος ὑπὸ σκαιὸν πόδα τείνει.
Δεσμοὶ δ' οὐραῖοι, τοῖς ἰχθύες ἄκροι ἔχονται,
Ἄμφω συμφορέονται ἀπ' οὐραίων κατιόντες,
Κητείης δ' ὄπιθεν λοφιῆς ἐπιμὶξ φορέονται,
Εἰς ἓν ἐλαυνόμενοι, ἑνὶ δ' ἀστέρι πειραίνονται
Κήτεος, ὃς κείνου πρώτῃ ἐπίκειται ἀκάνθῃ.
Οἱ δ' ὀλίγῳ μέτρῳ, ὀλίγῃ δ' ἐγκείμενοι αἴγλῃ,
Μεσσόθι πηδαλίου καὶ κήτεος εἰλίσσονται,
Γλαυκοῦ πεπτηῶτες ὑπὸ πλευρῇσι λαγωοῦ,
Νώνυμοι. οὐ γὰρ τοί γε τετυγμένου εἰδώλοιο
Βεβλέαται μελέεσσιν ἐοικότες, οἷά τε πολλὰ
Ἑξείης στιχόωντα παρέρχεται αὐτὰ κέλευθα
Αὐξομένων ἐτέων. τά τις ἀνδρῶν οὐκέτ' ἐόντων
Ἐφράσατ', ἠδ' ἐνόησεν ἅπαντ' ὀνομαστὶ καλέσσαι,
Ἤλιθα μορφώσας. οὐ γάρ κε δυνήσατο πάντων
Οἰόθεν ἐκκεκριμένων ὄνομ' εἰπεῖν, οὐδὲ δαῆναι.
Πολλοὶ γὰρ πάντῃ, πολέων δ' ἐπὶ ἶσα πέλονται
Μέτρα τε καὶ χροιή, πάντες γε μὲν ἀμφιέλικτοι.
Τῷ καὶ ὁμηγερέας γε ἐείσατο ποιήσασθαι
Ἀστέρας, ὄφρ' ἐπιτὰξ ἄλλῳ παρακείμενος ἄλλος
Εἴδεα σημαίνοιεν, ἄφαρ δ' ὀνομαστὰ γένοιντο
Ἄστρα. καὶ οὐκέτι νῦν ὑπὸ θαύματι τέλλεται ἀστήρ,
Ἀλλ' οἱ μὲν καθαροῖς ἐναρηρότες εἰδώλοισι
Φαίνονται. τὰ δ' ἔνερθε διωκομένοιο λαγωοῦ
Πάντα μάλ' ἠερόεντα, καὶ οὐκ ὀνομαστὰ φέρονται.
Νειόθι δ' αἰγοκερῆος ὑπὸ πνοιῇσι νότοιο
Ἰχθῦς ἐς κῆτος τετραμμένος αἰωρεῖται,
Οἶος ἀπὸ προτέρων. νότιον δέ ἑ κικλήσκουσιν.
Ἄλλοι δὲ σποράδην ὑποκείμενοι ὑδροχοῆϊ
Κήτεος αἰθερίοιο καὶ ἰχθύος ἠερέθονται
Μεσσόθι, νωχελέες καὶ ἀνώνυμοι. ἐγγύθι δέ σφεων
Δεξιτερῆς ἀπὸ χειρὸς ἀγαυοῦ ὑδροχόοιο,
Οἵη τίς τ' ὀλίγη χύσις ὕδατος ἔνθα καὶ ἔνθα
Σκιδναμένου, χαροποὶ καὶ ἀναλδέες εἱλίσσονται
Ἐν δέ σφιν δύο μᾶλλον ἐειδόμενοι φορέονται
Ἀστέρες, οὔτε τι πολλὸν ἀπήοροι, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς,
Εἷς μὲν ὑπ' ἀμφοτέροισι ποσὶ καλός τε μέγας τε

ὑδροχόου

Sic à puppi Iaſonica trahitur Argo.
Atq; quibuſdã in partibus obſcura & ſine ſtellis (ſicut ad ipſum
Malum à prora) fertur: in aliis uero tota ſplendida.
Etiam ei gubernaculum ſubmiſſum fultum eſt
Pedibus ſub poſteris Canis antecedentis.
Cæterum (etſi admodum eminus uolitantem)
Andromedam grandis Cetus adueniens urget.
Porro hoc Thracii ſub uentum Boreæ
Inclinata fertur: at ei Auſter infeſtum circumagit
Cetum, ſub Arieteq; & Piſcibus ambobus,
Paululum ſuper fluuio iacentem ſtellato.
(Mirum nanq; quales etiam illæ deorũ ſub pedibus ferantur
Reliquiæ Eridani luctuoſi fluuii)
Etiam hic quidem Orionis ſub ſiniſtrum pedem tendit.
Vincula autem caudina, quibus Piſces extremi tenentur,
Ambo coëunt à caudis deſcendentes,
Beluinum uero poſt dorſum commixtim feruntur,
In unum ducta: unica etiam ſtella terminantur
Ceti, quæ eius primæ inſidet ſpinæ.
Quæ aũt modica magnitudine, modico item inſitæ fulgori
In medio gubernaculi & Ceti uoluuntur,
Glauci uolutantes ſub lateribus Leporis,
Ignotæ ſunt: non enim illæ conflati ſimulacri
Sparſæ ſunt membris ſimiles, qualia multa
Ex ordine incedentia perambulant eaſdem ſemitas
Cõpletis annis: quæ quiſpiam hominũ non amplius ſuperſtitũ
Obſeruauit, & excogitauit uniuerſa nominatim appellare,
Cumulatim imaginatus: non enim potuit omnium
Ceu diſtinctarum nomen dicere, neq; diſcere.
Multæ nanq; paſſim, multarũ inſuper æquales exiſtunt
Magnitudineſq́; & color: omnes utiq; circumuolubiles.
Quare & ſimul collectas uiſum fuit facere
Stellas, ut ordinatim aliæ adiacens alia
Imagines effigiarent, moxq́; nominabilia fierent
Aſtra, atq; haud amplius nunc cum admiratione oritur ſtella,
Sed hæ quidem conſpicuis inſignitæ imaginibus
Cernuntur. Porro ſubter impetitum Leporem
Omnia planè obſcura ſunt, & ſine nomine feruntur.
Infra autem Capricornum ſub flatibus Auſtri
Piſcis contra Cetum uerſus in alto natat,
Vnicus præter priores: Auſtrinum aũt ipſum appellant.
Aliæ item ſparſim ſubiectæ Aquario
Cetum cœleſtem & Piſcem pendent
Inter, languidæ & ignotæ, at iuxta eas
Dextera à manu ſplendidi Aquarii,
(Qualis quædam fuſio aquæ huc & illuc
Sparſæ) uiſui gratioſæ & debiles circumuoluuntur.
Inter ipſas autem duæ magis firmæ feruntur
Stellæ, nec multum diſtantes, neq; admodum uicinæ,
Vna quidem ſub ambobus pedibus pulchráq; magnáq;

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ὑδροχόου, ὁ δὲ κυανέου ὑπὸ κήτεος οὐρῇ.
Τοὺς πάντας καλέουσιν ὕδωρ. ὀλίγοι γε μὲν ἄλλοι
Νειόθι τοξευτῆρος ὑπὸ προτέροισι πόδεσσι
Δινωτοὶ κύκλοι περιηγέες εἱλίσσονται.
Αὐτὰρ ὑπ' αἰθομένῳ κέντρῳ τέρατος μεγάλοιο
Σκορπίου ἀγχινότοιο θυτήριον αἰωρεῖται.
Τοῦ δή τοι ὀλίγον μὲν ἐπὶ χρόνον ὑψόθ' ἐόντος
Πεύσεαι, ἀντιπέρην γὰρ ἀείρεται ἀρκτούροιο.
Καὶ τῷ μὲν μάλα πολλὰ μετήοροί εἰσι κέλευθοι
Ἀρκτούρῳ, τὸ δὲ θᾶσσον ὑφ' ἑσπερίην ἅλα νεῖται.
Ἀλλ' ἄρα καὶ περὶ κεῖνο θυτήριον ἀρχαίη νὺξ,
Ἀνθρώπων κλαίουσα πόνον, χειμῶνος ἔθηκεν
Εἰνάλιον μέγα σῆμα. κεδαιόμεναι γὰρ ἐκείνῃ
Νῆες ἀπὸ φρενός εἰσι. τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα πιφάσκει
Σήματ', ἐποικτείρουσα πολυῤῥοθίους ἀνθρώπους.
Τῷ μή μοι πελάγει νεφέων εἰλυμένων ἄλλων
Εὔχεο μεσσόθι κεῖνο φαήμεναι οὐρανῷ ἄστρον,
Αὐτὸ μὲν ἀννέφελόν τε καὶ ἀγλαόν, ὕψι δὲ μᾶλλον
Κυμαίνοντι νέφει πεπιεσμένον, οἷά τε πολλὰ
Θλίβετ' ἀνατέλλοντος ὀπωρινοῦ Βορέαο.
Πολλάκι γὰρ καὶ τοῦτο νότῳ ἔπι σῆμα τιτύσκει
Νὺξ αὐτή, μογεροῖσι χαριζομένη ναύτῃσιν.
Οἱ δ' εἰ μέν κε πίθωνται ἐναίσιμα σημαινούσῃ,
Αἶψά τε κοῦφά τε πάντα, καὶ ἄρτι ποιήσωνται,
Αὐτίκ' ἐλαφρότερος πέλεται πόνος. εἰ δέ κε νηῒ
Ὑψόθεν ἐμπλήξει δεινὴ ἀνέμοιο θύελλα
Αὔτως ἀπρόφατος, τὰ δὲ λαίφεα πάντα ταράξῃ,
Ἄλλοτε μὲν καὶ πάμπαν ὑπόβρυχα ναυτίλλονται,
Ἄλλοτε δ', αἴκε Διὸς παρανισσομένοιο τύχωσιν
Εὐχόμενοι, Βορέω δὲ παρατρέψει ἀνέμοιο,
Πολλὰ μάλ' ὀτλήσαντες, ὁμῶς πάλιν ἐσκέψαντο
Ἀλλήλους ἐπὶ νηΐ. νότον δ' ἐπὶ σήματι τούτῳ
Δείδιθι μέχρι Βορῆος ἀπαστράψαντος ἴδηαι.
Εἰ δέ κεν ἑσπερίης μὲν ἁλὸς κενταύρου ἀπείη
Ὦμος, ὅσον προτέρης, ὀλίγη δέ μιν εἰλύοι ἀχλὺς
Αὐτὴν, ἀτὰρ μετόπισθεν ἐοικότα σήματα τεύχοι
Νὺξ ἐπὶ παμφανόωντι θυτηρίῳ, οὔσε μάλα χρὴ
Ἐς νότον, ἀλλ' εὔροιο περισκοπέειν ἀνέμοιο.
Δήεις δ' ἄστρον ἐκεῖνο δύω ὑποκείμενον ἄλλοις.
Τοῦ γάρ τοι τὰ μὲν ἀνδρὶ ἐοικότα, νειόθι κεῖται
Σκορπίου, ἱππουραῖα δ' ὑπὸ σφίσι χηλαὶ ἔχουσιν.
Αὐτὰρ ὁ δεξιτερὴν αἰεὶ τανύοντι ἔοικεν
Ἀντία δεινοτοῖο θυτηρίου. ἐν δέ οἱ ἀπρὶξ
Ἄλλο μάλ' ἐσφήκωται ἐληλάμενον διὰ χειρὸς
Θηρίον. ὡς γάρ μιν πρότεροι ἐπεφημίξαντο.
Ἀλλ' ἔτι γάρ τε καὶ ἄλλο περαιόθεν ἕλκεται ἄστρον.
Ὕδρην μιν καλέουσιν. τὸ δὲ ζώοντι ἐοικὸς
Ἠνεκὲς εἰλεῖται. καί οἱ κεφαλὴ ὑπὸ μέσσον
Καρκίνον ἱκνεῖται. σπείρη δ' ὑπὸ σῶμα λέοντος.
Οὐρὴ δὲ κρέμαται ὑπὲρ αὐτοῦ κενταύροιο.

Βορέω δὲ παρατρέψει ἀνέμοιο) ὁ Βορέας τοῦ Βορέου, τοῦ Βορέω ionice, per synæresin Βορέω, sicut τοῦ αἰνείω αἰνείω. Et sub intelligendū more Attico ἴς.

Μέσσῃ

Aquarii, altera uero obſcuri ſub Ceti cauda:
Quas omnes uocant aquam. Paruæ profecto aliæ
Vltra Sagittarium ſub prioribus pedibus
Volubiles coronæ circumactæ uoluuntur.
At ſub flagrante aculeo monſtri magni
Scorpii, prope Auſtrum, Ara in cœlo pendet.
Quam certe modicum quidem ad tempus in alto exiſtentem
Senties: è regione enim eleuatur Arcturi:
At huic quidem admodum multum ſublimes ſunt uiæ
Arcturo, illa uero citius ſub ueſperum mare redit.
Sed & per hanc Aram primæua Nox,
Hominum deplorans calamitatem, tempeſtatis fecit
Marinum certum ſignum: Periclitantes enim illi
Naues dolori ſunt, alicunde item alia docet
Signa, commiſerans diſiactatos homines.
Idcirco ne mihi pelago, nubibus obductis aliis,
Opta in medio hoc apparere cœlo aſtrum,
Ipſum quidẽ innubilũ & ſplendidum: quin ſuperne magis
Turbida nube preſſum, ſicut frequenter
Vrgetur ſurgente autumnali Borea:
Sæpe nanq; & hoc ſuper Auſtro ſignum ſubornat
Ipſa Nox, miſeris gratificans nautis.
Qui ſi quidem obſecuti fuerint certa ſignificanti,
Statim facilia omnia, etiam ſi quid egerint,
Mox leuior eſt labor. Sin autem naui
Ex alto impegerit uehemens uenti procella
Planè improuiſa, atq; uela omnia turbauerit,
Interdum quidem omnino ſubmerſim nauigant,
Interdum uero (modo Iouem appropinquantem nacti ſint
Supplices, etiam uis Boreæ ſuperauerit uenti)
Multa ualde paſſi, ſimul reuiſunt
Seſe ſuper nauem, auſtrum autem ſub ſigno illo
Metue, donec Boream deſerenantem ſenſeris.
Si uero ab occidentali quidem mari Centauri abfuerit
Humerus, quantũ à priori, modica aũt eum occulerit nebula
Ipſum, inſuper autem eadem ſigna faciat
Nox cum omnino lucida Ara, minime te oportet
Super Auſtro, ſed circa Eurum ſpeculari uentum.
Inuenies autem ſydus hoc duobus ſuppoſitum aliis
Huius enim partes homini aſſimilatæ infra iacent
Scorpium, poſteriores uero equinas ſub ſe Chelæ habent.
At is dexteram continuo pandenti aſſimilatus eſt
Contra rotundam Aram. In eo item ſtrictim
Alia ualde prenſa eſt ducta per manum
Fera: ſic nanq; ipſam priores appellarunt.
Præterea quoq; aliud eminus uoluitur ſydus:
(Hydram eam uocant) id uero uiuo ſimile
Longe uolutatur: atq; ei caput ſub medium
Cancrum pergit, uolumen uero ſub corpus Leonis:
Cauda autem pendet ſuper ipſo Centauro.

Volubiles coronæ circũactæ uoluũtur) Has ſtellas alij Coronã auſtrinam appellant.

Μέσσῃ δὲ στείρῃ κεντήρ, πυμάτῃ δ' ἐπίκειται
Εἴδωλον κόρακος, στείρῃ κόπτοντι ἐοικός.
Ναὶ μὴν καὶ Προκύων Διδύμοις ὕπο καλὰ φαείνει.
Ταῦτά κε θηήσαιο περερχομένων ἐνιαυτῶν
Ἑξείης παλίνωρα, τὰ γὰρ καὶ πάντα μάλ' αὔτως
Οὐρανῷ εὖ ἐνάρηρεν ἀγάλματα νυκτὸς ἰούσης.
Οἱ δ' ἐπιμὶξ ἄλλοι πέντ' ἀστέρες οὐδὲν ὁμοῖοι
Πάντοθεν εἰδώλων δυοκαίδεκα δινεύονται.
Οὐκ ἂν ἔτ' εἰς ἄλλους ὁρόων ἐπιτεκμήραιο
Κείνων, ᾗχι κέονται. ἐπεὶ πάντες μετανάσται.
Μακροὶ δὲ σφέων εἰσὶν ἑλισσομένων ἐνιαυτοί.
Μακρὰ δὲ σήματα κεῖται ἀπόπροθεν εἰς ἓν ἰόντων.
Οὐδ' ἔτι θαρσαλέος κείνων ἐγώ. ἄρκιος εἴην
Ἀπλανέων τά τε κύκλα τά τ' αἰθέρι σήματ' ἐνισπεῖν.
Ἤτοι μὲν τά γε κεῖται ἀλίγκια δινωτοῖσι
Τέσσαρα. τῶν κε μάλιστα ποθὴ ὄφελός τε γένοιτο
Μέτρα περισκοπέοντι ἀνυομένων ἐνιαυτῶν.
Σήματα δ' εὖ μάλα πᾶσιν ἐπιρρήδην περίκειται
Πολλά τε, καὶ σχεδόθεν πάντῃ συνεργμένα πάντα.
Αὐτοὶ δ' ἀπλανέες καὶ ἀρηρότες ἀλλήλοισι
Πάντες. ἀτὰρ μέτρῳ γε δύω δύσιν ἀντιφέρονται.
Εἴποτέ τοι νυκτὸς καθαρῆς ὅτε πάντας ἀγαυοὺς
Ἀστέρας ἀνθρώποις ἐπιδείκνυται οὐρανίη νύξ,
Οὐδέ τις ἀδρανέων φορέεται νεόμηνι σελήνη,
Ἀλλά τά γε κνέφαος διαφαίνεται ὀξέα πάντα.
Εἴποτέ τοι τῆμος δὲ περὶ φρένας ἵκετο θαῦμα
Σκεψαμένῳ πάντῃ κεκεασμένον εὐρέϊ κύκλῳ
Οὐρανόν, εἰ καί τις τοι ὑποστὰς ἄλλος ἔδειξε,
Κεῖνο περιγληνὲς τροχαλόν, γάλα μιν καλέουσι.
Τῷ δή τοι χροιὴν μὲν ἀλίγκιος, οὐκέτι κύκλος
Δινεῖται. τὰ δὲ μέτρα τόσοι πισύρων περ ἐόντων
Οἱ δύο, τοὶ δὲ σφέων μέγα μείονες εἱλίσσονται.
Τῶν ὁ μὲν ἐγγύθεν εἶσι κατερχομένου Βορέαο.
Ἐν δέ οἱ ἀμφότεραι κεφαλαὶ Διδύμων φορέονται.
Ἐν δὲ τὰ γούνατα κεῖται ἀρηρότος ἡνιόχοιο.
Λαιὴ δὲ κνήμη καὶ ἀριστερὸς ὦμος ἐπ' αὐτῷ
Περσέος. Ἀνδρομέδης δὲ μέσην ἀγκῶνος ὕπερθεν
Δεξιτερὴν ἐπέχει. τὸ μέν οἱ θέναρ ὑψόθι κεῖται
Ἀσσότερον Βορέω γε, νότῳ δ' ἐπικέκλιται ἀγκών.
Ὁπλαὶ δ' ἵππειοι, καὶ ὑπαύχενον ὀρνίθειον
Ἄκρῃ σὺν κεφαλῇ, καλοί τ' ὀφιούχεοι ὦμοι,
Αὐτὸν δινεύονται ἐληλάμενοι περὶ κύκλον.
Ἡ δ' ὀλίγον φορέεται νοτιωτέρη, οὐδ' ἐπιβάλλει,
Παρθένος. ἀλλὰ λέων, καὶ καρκίνος, οἱ μὲν ἄρ' ἄμφω
Ἑξείης κέαται βεβολημένοι. αὐτὰρ ὁ κύκλος
Τὸν μὲν ὑπὸ στῆθος καὶ γαστέρα μέχρι παρ' αἰδῶ
Τέμνει, τὸν δὲ διηνεκέως ὑπένερθε χελείου
Καρκίνον. ᾗχι μάλιστα διχαιόμενόν κε νοήσαις
Ὀρθόν, ἵν' ὀφθαλμοὶ κύκλου ἑκάτερθεν ἴοιεν.
Τοῦ μὲν ὅσον τε μάλιστα δι' ὀκτὼ μετρηθέντος,

Πέντε

Porro medio uolumini Crater, extremo autem inſidet
Simulacrum Corui, ſpicam mordenti ſimile.
Scilicet & Procyon ſub Geminis clare lucet.
Hæc ſanè ſpeculari poteris decurrentibus annis
Ex ordine ſuis horis redeuntia: ea nanq; omnia ualde ſtatè
Cœlo apte infixa ſunt ſimulacra nocte labente.
At promiſcue aliæ quinq; ſtellæ, haud quaquam ſtabiles
Vndiq; per ſigna duodecim uerſantur.
Non itidem alias intuendo coniecturam facere poteris
Harum, ubi ſitæ ſint: quoniam omnes uagabundæ ſunt.
‡Longi autem earum ſunt reuolutarum anni:
Sera item ſigna poſita ſunt è longinquo in unum cōmeantium.
Nec quicquā confidens harum ego: potens fuerim
Fixarum & circulos & in cœlo ſigna referre.
²Porro hi quidem ponuntur ſimiles uerſatilibus.
Quatuor, quorum maxime deſiderium cōmoditasq́; accidi
Statuta obſeruanti complentium ſe annorum.
Indicia autem aptiſſime omnibus affatim circumiacent
Multáq;, & uicine ubiq; coniuncta omnia:
At ipſi ſtati & aptati ſibi inuicem
Omnes, etiam magnitudine duo duobus correſpondent.
Porro ſiquando nocte clara, cum omnes lucidas
Stellas hominibus oſtendit ætheria Nox,
Neq; ulla languida fertur prima luna,
Verum per caliginem lucent perſpicue omnia,
Siquando certe tunc item in animum uenerit admiratio
Contemplanti undiq; exornatum ſpacioſo circulo
Cœlum, uel ſi quis hunc aſtans alius monſtrauerit,
Illum conſtellatum orbem lac ipſum uocant.
Huic ſanè colore ſimilis, nullus præterea circulus
Verſatur: ſed magnitudine tanti quatuor exiſtentium
Duo, duo uero ipſis multum minores obuoluuntur.
Quorum unus quidem uicine eſt decidenti Boreæ:
In eo autem ambo capita Geminorum feruntur:
In eo etiam genua ſita ſunt aptati Aurigæ:
Læua item tibia & ſiniſter humerus in eo
Perſei: Andromedæ autem mediam ſupra cubitum
Dexteram continet: ei quidem uola ſuperne poſita eſt
Vicinius Boreæ, Auſtro uero inclinatus eſt cubitus.
Vngulæ inquam equinæ, & collum cygninum
Summo cum capite, clariq́; ſerpentariani humeri
Ipſum uoluuntur agitati circum orbem.
Porro aliquanto fertur auſtralior, neq; attingit
Virgo: ſed Leo & Cancer: hi quidem ambo
Ex ordine iacent diſtracti: ſed circulus
Leonem quidem ſub pectore & uentre uſq; ad pudenda
Secat, continue uero ſub teſta
Cancrum, ubi maxime in duas ſectum uideas
Recte, ut oculi à circulo utrinq; eant.
†Hoc ſanè (quantus quantus eſt) per octo partes menſo,

‡Longi aūt earum ſunt reuolutarū anni: Sera item ſigna poſita ſunt &c.) Annū Platonis indicat, de quo apud Ciceronem in Somnio Scipionis.

²Porro hi quidē ponuntur in cœlo ſimiles uerſatilibus quatuor etc. Tantum quatuor ſphæræ circulorū mentionē facit Aratus, duorum Tropicorum, Aequinoctialis, & Zodiaci: Quippe cum hi potiſſimum conferāt ad annorū ſtatuta obſeruanda: Quintū autem lacteū uelut ſuperuacaneum ſubiungit.

† Hoc ſanè, quantus quantus eſt, per octo partes diuiſo, Quinque quidē diurna &c. Notandum Aratum et Proclū ad clima quintum, in quo maximus dies quindecim, minima nox nouem horarum eſt, ſuas ſphæras direxiſſe. Cū aūt Tropicus Cācri, ſicut quilibet alius circulus παράλληλος æquatori, in die naturali, id eſt uiginti quatuor horis, ſuū ambitū conficiat, neceſſe erit unāquāq; de octo partibus tribus horis ortū ſuū abſoluere: Si enim uigīti quatuor per octo diuiſeris, ſingulis octonis tria cō tribuentur. Iā octo partium quinq; dici adſcriptæ, quindecim horas faciūt, tres uero nocti, nouem: Siquidem ter quinq;, quindecim producunt, ter tria uero, nouem. Eadem ratione Tropicus Capricorni maximam noctē & minimū diem efficit.

Quinq;

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Πέντε μὲν ἔνδια στρέφεται καθ' ὑπέρτατα γαίης,
Τὰ τρία δ' ἐν περάτῃ. θέρεος δέ οἱ ἐν τροπαί εἰσιν.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν βορέω περὶ καρκίνον ἐστήρικται.
Ἄλλος δ' ἀντιόωντι νότῳ μέσον αἰγοκερῆα
Τέμνει, καὶ πόδας ὑδροχόου, καὶ κήτεος οὐρήν.
Ἐν δέ οἱ ἔστι λαγωός. ἀτὰρ κυνὸς οὐ μάλα πολλήν
Αἴνυται, ἀλλ' ὁπόσην ἐπέχει ποσίν. ἐν δέ οἱ ἀργώ,
Καὶ μέγα κενταύροιο μετάφρενον. ἐν δέ τε κέντρον
Σκορπίου. ἐν καὶ τόξον ἀγαυοῦ τοξευτῆρος.
Τὸν πύματον καθαροῖο παρερχόμενος βορέαο
Ἐς νότον ἠέλιος φορέεται. τρέπεται γε μὲν αὐτοῦ
Χειμέριος. καί οἱ τρία μὲν περιτέλλεται ὑψοῦ
Τῶν ὀκτώ, τὰ δὲ πέντε κατώρυχα δινεύονται.
Μεσσόθι δ' ἀμφοτέρων, ὅσσος πολιοῖο γάλακτος,
Γαῖαν ὑποστρέφεται κύκλος διχόωντι ἐοικώς.
Ἐν δέ οἱ ἤματα νυξὶν ἰσαίεται ἀμφοτέροισιν,
Φθίνοντος θέρεος, τοτ' ἔαρος ἱσταμένοιο.
Σῆμα δέ οἱ κριός, ταύροιό τε γούνατα κεῖται,
Κριὸς μὲν κατὰ μῆκος ἐληλάμενος διὰ κύκλου,
Ταύρου δὲ σκελέων ὅσση περιφαίνεται ὀκλάξ.
Ἐν δέ τε οἱ ζώνη εὐφεγγέος ὠρίωνος,
Καμπή τ' αἰθομένης ὕδρης. ἐν οἱ, καὶ ἐλαφρός
Κρητήρ. ἐν δὲ κόραξ. ἐν δ' ἀστέρες οὐ μάλα πολλοί
Χηλάων, ἐν τῷ δ' ὀφιούχεα γοῦνα φορεῖται.
Οὐ μὴν αἰετοῦ ἀπαμείρεται, ἀλλά οἱ ἐγγύς
Ζηνὸς ἀητεῖται μέγας ἄγγελος. ἡ δὲ κατ' αὐτόν
Ἱππείη κεφαλὴ καὶ ὑπαύχενον εἰλίσσονται.
Τοὺς μὲν παραβολάδην ὀρθοὺς περιβάλλεται ἄξων
Μεσσόθι πάντας ἔχων. ὁ δὲ τέτρατος ἐσφήκωται
Λοξὸς ἐν ἀμφοτέροις. οἱ μὲν ῥ' ἑκάτερθεν ἔχουσι
Ἀντιπέρην τροπικοί. μέσσος δὲ ἑ μεσσόθι τέμνει.
Οὐκ ἂν ἀθηναίης χειρῶν δεδιδαγμένος ἀνήρ
Ἄλλῃ κολλήσαιτο κυλινδόμενα τροχάλεια,
Τοῖά τε καὶ τόσσα πάντα περισφεριδὸν ἑλίσσων,
Ὥς τά γ' ἐν αἰθερίᾳ πλαγίῳ συναρηρότα κύκλῳ
Ἐξ ἠοῦς αἰεὶ νύκτα διώκεται ἤματα πάντα.
Καὶ τὰ μὲν ἀντέλλει τε καὶ ἀντία νειόθι δύει
Πάντα παραβλήδην. μία δ' ἑσπερίων δύσιν ἑκάστου
Ἑξείης ἑκάτερθε κατηλυσίη ἄνοδός τε.
Αὐτὰρ ὅγ' ὠκεανοῦ τόσσον παραμείβεται ὕδωρ,
Ὅσσον ἀπ' αἰγοκερῆος ἀνερχομένοιο μάλιστα
Καρκίνον εἰς ἀνιόντα κυλίνδεται. ὅσσον ἁπάντῃ
Ἀντέλλων ἐπέχει, τόσσον γε μὲν ἄλλοθι δύνων.
Ὅσσον δ' ὀφθαλμοῖο βολῆς ἀποτέμνεται αὐγή,
Ἑξάκις ἂν τόσση μιν ὑποδράμοι. αὐτὰρ ἑκάστη
Ἴση μετρηθεῖσα δύω περιτέμνεται ἄστρα.
Ζωΐδιον δὲ κύκλον ἐπίκλησιν καλέουσι.
Τῷ ἔνι καρκίνος ἐστί, λέων μετ' ἐπὶ τῷ, καὶ ὑπ' αὐτῷ
Παρθένος, αἱ δ' ἐπί οἱ χηλαί, καὶ σκορπίος αὐτός,
Τοξευτής τε, καὶ αἰγόκερως, ἐπὶ δ' αἰγοκερῆι

ὑδρο-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Quinq; quidem diurna uoluuntur in ſupremis terræ,
Tres uero in parte inferna, æſtatis autẽ in ipſo cõuerſiones ſunt.
Sed hic quidem in Borea circa Cancrum fixus eſt.
Alius autem in oppoſito Auſtro medium Capricornum
Secat, & pedes Aquarii, & Ceti caudam.
Ineſt quoq; ei Lepus: cæterum Canis non ualde magnã partem
Aufert, ſed quantum continet pedibus, ineſt item ei Argo,
Et magna Centauri ſcapula, ineſt etiam aculeus
Scorpii, & arcus lucidi Sagittarii.
Quem extremum ſereni præteriens Boreæ
In auſtrum ſol agitur: uertitur profecto ibi
Hybernus, atq; ei tres quidem circumuoluuntur ſupernæ
Octo partium, quinq; uero ſubterraneæ uerſantur,
At in medio amborum (quantus cani lactis)
Subter terram uoluitur circulus, bipertienti ſimilis.
In eo autem dies noctibus æquantur utriſq;,
Decreſcentis æſtus, ueriſq́; inſtantis.
Sed ſignum ei Aries, Taurīq́; genua ponuntur,
Aries quidem ſecundũ longitudinẽ deductus per circulum,
Tauri uero crurum quanta apparet geniculatio.
Ineſt quoq; ei cingulus præfulgidi Orionis:
Flexuraq́; flagrantis Hydræ ineſt ipſi, & tenuis
Crater: ineſt uero Coruus: inſunt etiam ſtellæ non ualde multæ
Chelarum: in hoc item ſerpentariana genua feruntur.
Non tamen Aquilam intercipit, ſed ei uicine
Iouis uolitat magnus nuncius: etiam iuxta ipſum
Equinum caput & collum uoluuntur.
Hos quidem adiectim rectos circumpellit axis
In medio omnes tenens: Aut quartus fixus eſt
Obliquus in ambobus, qui quidem utrinq; tenent
E regione tropici: Medius autem ipſum in medio ſecat.
Haud facile Mineruæ manibus edoctus aliquis
Aliter compegerit uolubiles orbes
Taleſq́; & tantos, omnes rotabiliter circumuoluens:
Sicut hi in ætheria regione obliquo coaptati circulo
Ab aurora ad noctem impelluntur diebus omnibus.
Atq; ii quidem oriunturq́; & ex aduerſo inferne occidunt
Omnes æquidiſtanter: unus autem ipſorum eſt cuiuſuis
Ordinatim utrinq; deſcenſus aſcenſusq́;.
Verum obliquus orbis Oceani tantam pertranſit aquam,
Quantum à Capricorno aſcendente maxime
Cancrum ad aſcendentem uoluitur, quantum ubilibet
Exoriens continet, tantum certe alibi occidens.
†Quantum autem ocularis radii demetit uiſus,
Sexies tantundem nobis ſubtermeauerit, at quæuis portio
Aequalis diuiſa duo circumſecat aſtra.
Animalem uero circulum cognomento dicunt.
In quo Cancer eſt, Leoq́; iuxta ipſum, & ſub eo
Virgo, atq; prope eam Chelæ, & Scorpius ipſe.
Sagittariuſq́;, & Capricornus, at iuxta Capricornum

Hos quidem adiectim) παρβολάδην καὶ παραβλῆδην, παραλλήλως, æquidiſtanter.

†Quantum autem ocularis radii &c.) Viſualis linea à terra, hoc eſt, cẽtro mũdi ad eiuſdem circumferentiam ducta, ſexies ſexangulariter in circũferẽtia habetur. Id aũt cõmode per circinum, quo circũferentiã ſcripſiſti, eundem inuariatum per eandẽ ducendo monſtrabis. Deinde ſingulas portiones in duas æquas ſecando, habetis δωδεκατημόριον, hoc eſt, duodecim ſigna zodiaci. Aratus uocat ſigna zodiaci, μοίρας, τομάς, δυωδεκάδας, ἄστρα, ζώδια.

Aquarius,

Ὑδροχόος, δύο δ' αὐτὸν ἐπ' ἰχθύες ἀστερόωνται,
Τοὺς δὲ μετὰ κριός, ταῦρος τ' ἐπὶ τῷ, διδυμοί τε.
Ἐν τοῖς ἠέλιος φέρεται δυοκαίδεκα πᾶσι,
Πάντ' ἐνιαυτὸν ἄγων. καί οἱ περὶ τοῦτον ἰόντι
Κύκλον, ἀέξονται πᾶσαι ἐπικάρπιοι ὧραι.
Τοῦ δ' ὅσον κοίλοιο κατ' ὠκεανοῖο δύηται,
Τόσον ὑπὲρ γαίης φέρεται. πάσῃ δ' ἐπὶ νυκτὶ
Ἓξ αἰεὶ δύουσι δυωδεκάδος κύκλοιο.
Τόσσαι δ' ἀντέλλουσι. τόσον δ' ἐπὶ μῆκος ἑκάστη
Νὺξ αἰεὶ τετάνυσται, ὅσον τέ περ ἥμισυ κύκλου
Ἀρχομένης ἀπὸ νυκτὸς ἀείρεται ὑψόθι γαίης.
Οὐκ ἂν ἀπόβλητον δεδοκημένῳ ἤματος εἴη
Μοιράων σκέπτεσθαι, ὅτ' ἀντέλλῃσιν ἑκάστη.
Αἰεὶ γὰρ τάων γε μιῇ συνανέρχεται αὐτὸς
Ἠέλιος. τὰς δ' ἄν γε περισκέψαιο μάλιστα
Εἰς αὐτὰς ὁρόων. ἀτὰρ εἰ νεφέεσσι μέλαιναι
Γίνοντ', ἢ ὄρεος κεκρυμμέναι ἀντέλλοιεν,
Σήματ' ἐπερχομένοισιν ἀρηρότα ποιήσασθαι.
Αὐτὸς δ' ἂν μάλα τοι κεράων ἑκάτερθε δοίη
Ὠκεανός, τά τε πολλὰ περιστρέφεται ἑοῖ αὐτῷ,
Νειόθεν ὁππῆμος κείνων φορέῃσιν ἑκάστην,
Οὐ οἱ ἀφαυρότατοι ὅτε καρκίνος ἀντέλλῃσιν
Ἀστέρες ἀμφοτέρωθεν ἑλισσόμενοι περίκεινται,
Τοὶ μὲν δύοντες, τοὶ δ' ἐξ ἑτέρης ἀνιόντες.
Δύει μὲν στέφανος, δύει δὲ κατὰ ῥάχιν ἰχθύς.
Ἥμισυ μέν κεν ἴδοιο μετήορον, ἥμισυ δ' ἤδη
Ἐσχατιαὶ βάλλουσι κατερχομένου στεφάνοιο.
Αὐτὰρ ὅγ' ἐξόπιθεν τετραμμένος. ἄλλα μὲν οὔπω
Γαστέρι νειαίρῃ, τὰ δ' ὑπέρτερα νυκτὶ φορεῖται.
Τὸν δὲ καὶ εἰς ὤμους κατάγει μογερὸν ὀφιοῦχον
Καρκίνος ἐκ γονάτων. κατάγει δ' ὄφιν αὐχένος ἐγγύς.
Οὐδ' ἂν ἔτ' ἀρκτοφύλαξ εἴη πολὺς ἀμφοτέρωθεν,
Μείων ἠμάτιος, τὸ δ' ἐπὶ πλέον ἐννύχιος ἤδη.
Τέτρασι γὰρ μοίραις ἤδη κατιόντα βοώτην
Ὠκεανὸς δέχεται. ὁ δ' ἐπὴν φάεος κορέσηται,
Βουλυτῷ δ' ἐπέχει πλέον δίχα νυκτὸς ἰούσης,
Ἦμος ὅτ' ἠελίοιο κατερχομένοιο δύηται.
Κεῖναί οἱ καὶ νύκτες ἐπ' ὀψὲ δύοντι λέγονται.
Ὣς οἱ μὲν δύνουσιν. ὁ δ' ἀντίος οὐδὲν ἀεικής,
Ἀλλ' εὖ μὲν ζώνῃ, εὖ δ' ἀμφοτέροισι φαεινὸς
Ὤμοις ὠρίων, ξίφεος γε μὲν ἶφι πεποιθώς,
Πάντα φέρων ποταμόν, κεράος παρατείνεται ἄλλου.
Ἐρχομένῳ δὲ λέοντι τὰ μὲν κατὰ πάντα φέρονται
Καρκίνῳ ὅσσ' ἐδύοντο, καὶ αἰετός. αὐτὰρ ὅγε γνὺξ
Ἥμενος, ἄλλα μὲν ἤδη, ἀτὰρ γόνυ καὶ πόδα λαιὸν
Οὔπω κυμαίνοντος ὑποστρέφει ὠκεανοῖο.
Ἀντέλλει δ' ὕδρης κεφαλή, χαροπός τε λαγωός.
Καὶ προκύων, πρότεροί τε πόδες κυνὸς αἰθομένοιο.
Οὐ μὲν θὴν ὀλίγους γαίης ὑπὸ νείατα βάλλει
Παρθένος ἀντέλλουσα. λύρη τότε κυλληναίη,

Καὶ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Aquarius, duo item ipſum Piſces conſtellant:
Hos autem poſt Aries, Taurusq́; iuxta hunc, Didymiq́;,
In quibus ſol fertur duodecim omnibus,
Totum annum deducens: etiam ei circa hunc eunti
Circulum augeſcunt omnes frugiferæ tempeſtates.
Huius item quantum concauum ſub Oceanum occidat,
Tantum ſupra terram fertur, omni autem in nocte
Sex ſemper occidunt duodenarii circuli,
Tot item oriuntur. Tantam aũt ad longitudinem quælibet
Nox ſemper protenſa eſt, quam longe dimidium circuli
Incipiente à nocte eleuatur ſupra terram.
Nec ſanè contemnendum obſeruanti diem fuerit
Partium conſiderare, quando oriatur quælibet:
Semper enim harum uni cooritur ipſe
Sol. Has uero deprehenderis maxime
Eas intuens, uerum ſi nubibus obſcuræ
Fiant, uel monte occultatæ oriantur,
Indicia coorientibus idonea facito:
Ipſe autem aſſiduo tibi à cornibus utrinq; dare poterit
Oceanus, quæ multa circumuoluuntur ſibi ipſi,
Ab infero quum illatum uoluat unamquamq;.
Haud ei omnino ignota, cum Cancer oriatur,
Aſtra utrinq; agitata circumiacent:
Hæc quidem occidentia, illa uero de oriente aſcendentia:
Occidit certe corona, occidit item ſecundum ſcapulam Piſcis:
Dimidium quidem uideris ſublime, dimidium uero iam
Extremitates ſubmittunt deſcendentis Coronæ:
Sed hic retro uerſus, ſecundum alias quidem partes nondum
Ventre extremo, ſecundum ſuperiores uero nocte fertur.
Quinetiam uſq; in humeros deducit laborioſum Serpẽtarium
Cancer à genubus: deducit aũt ſerpentem ad collum uſq;.
Nec uero amplius Arctophylax fuerit multus utrinq;,
† Minor diurnus, ad maius uero nocturnus iam:
Quatuor enim partibus iam deſcendentem Booten
Oceanus excipit. At hic cum luce ſatiatus ſit
Veſpere item continet plus dimidio noctis labentis,
Tum quando ſole deſcendente occidat.
Illæ etiam noctes ſero occidenti dicuntur.
Sic hæc quidem occidunt. At oppoſitus, haud illucidus,
Sed pulchre quidẽ cingulo, pulchre uero ambobus ſplendidus
Humeris Orion, enſe quidem fortiter fiſus,
Totum ferens fluuium, à cornu protenditur altero.
Orienti uero Leoni omnia quidem ſubterferuntur
Cancro quæ occidebant: etiam Aquila. Verum geniculatim
Sedens, alias quidem partes iam, ſed genu & pedem dextrum
Nondum procelloſo ſubteruoluit Oceano.
Oritur autem Hydræ caput, glaucusq́; Lepus:
Et Procyon, prioresq́; pedes Canis ardentis.
Nec certe pauca ſydera terræ ſub infima mittit
Virgo exoriens. Lyra tunc cyllenæa,

†Minor diurnus) Mĩor ſupra, maior uero ſub horizonte. Bootes ingens ſignum in ſeptentrione, lentius ad occaſum tendens, quatuor ſignis Zodiaci, Chelis, Scorpio, Sagittario et Capricorno cooccidit. Is quoq; ſoli occumbẽti condeſcendens, ultra mediam noctem in occaſu moratur: nam quodlibet ſignum zodiaci duas horas occaſu ſuo abſoluit, tria uero ſex: Hic aũt cum Capricorno quarto ſigno totus demum occumbit. Vnde noctes, in quibus ueſpere occidere incipit, ſero occidenti dicuntur. Quin Homerus ὀψὲ δύοντα eũdem appellat.

Καὶ δελφὶς δύουσι. καὶ εὐποίητος ὀϊστός.
Σὺν τοῖς ὄρνιθος πρῶτα πτερὰ μέσφι παρ' αὐτὴν
Οὐρὴν, καὶ ποταμοῖο παρηορίαι σκιόωνται.
Δύνει δ' ἱππείη κεφαλὴ, δύνει δὲ καὶ αὐχήν.
Ἀντέλλει δ' ὕδρη μὲν ἐπὶ πλέον ἄχρι παρ' αὐτὸν
Κρητῆρα. φθάμενος δὲ κύων πόδας ἀννύνται ἄλλους,
Ἕλκων ἐξόπιθεν πρύμναν πολυτειρέος ἀργοῦς.
Ἡ δὲ θέει γαίης ἴσον διχόωσα κατ' αὐτὸν,
Παρθένος ἦμος ἅπασα περαιόθεν ἄρτι γένηται.
Οὐδ' ἂν ἐπερχόμεναι χηλαὶ καὶ λεπτὰ φάουσαι,
Ἄφρασοι παρίοιεν. ἐπεὶ μέγα σῆμα Βοώτης
Ἀθρόος ἀντέλλει βεβολημένος ἀρκτούροιο.
Ἀργὼ δ' οὐ μάλα πᾶσα μετήορος ἔσσεται ἤδη.
Ἀλλ' ὕδρη. κέχυται γὰρ ἐν οὐρανῷ ἤλιθα πολλή,
Οὐρῆς ἂν δεύοιτο μόνον. δ' αὐτῇ χηλαὶ ἄγουσιν
Δεινὸν ἐφεσπῶτ' ὀφιοῦχεα. τῷ μὲν ἔπειτα
Δεξιτερὴν κνήμην αὐτῆς ἐπὶ γουνίδος ἄχρις
Αἰεὶ γνὺξ, αἰεὶ δὲ λύρη παραπεπτηῶτος.
Ὅν τινα τοῦτον ἄϊσον ἐπουρανίων εἰδώλων
Ἀμφότερον δύοντα καὶ ἐξ ἑτέρης ἀνιόντα
Πολλάκις αὐτονυχεὶ θηεύμεθα. τῷ μὲν ἄρ' οἴη
Κνήμη σὺν χηλῇσι φαείνεται ἀμφοτέρῃσι.
Αὐτὸς δ' ἐν κεφαλὴν ἔτι που τετραμμένος, ἄλλα
Σκορπίον ἀντέλλοντα μένει, καὶ ῥύτορα τόξου.
Οἳ γάρ μιν φορέουσιν, ὁ μὲν μέσον ἄλλα τε πάντα,
Χεῖρα δέ οἱ σκαιὴν κεφαλῆ θ' ἅμα τόξον ἀγινεῖ.
Ἀλλ' ὁ μὲν ὣς τρίχα πάντα καταμελεϊστὶ φορεῖται.
Ἥμισυ δὲ στεφάνοιο, καὶ αὐτὴν ἔσχατον οὐρὴν
Κενταύρου, φορέουσιν ἀνερχόμεναι ἔτι χηλαί.
Τῆμος ἀποιχομένην κεφαλὴν μεταδύεται ἵππος,
Καὶ προτέρου ὄρνιθος ἐφέλκεται ἔσχατος οὐρή.
Δύνει δ' ἀνδρομέδης κεφαλή. τὸ δέ οἱ μέγα δεῖμα
Κήτεος ἠερόεις ἐπάγει νότος. ἀντία δ' αὐτὸς
Κηφεὺς ἐκ βορέω μεγάλῃ ἀνὰ χειρὶ κελεύων.
Καὶ τὸ μὲν ἐν λοφιὴν τετραμμένον, ἄχρι παρ' αὐτὴν
Δύνει. ἀτὰρ κηφεὺς κεφαλῇ καὶ χειρὶ καὶ ὤμῳ.
Καμπαὶ δ' ἂν ποταμοῖο, καὶ αὐτίκ' ἐπερχομένοιο
Σκορπίου, ἐμπίπτοιεν ἐϋῤῥόου ὠκεανοῖο.
Ὅς καὶ ἐπερχόμενος φοβέει μέγαν ὠρίωνα.
Ἄρτεμις ἱλήκοι. προτέρων λόγος. οἵ μιν ἔφαντο
Ἑλκῆσαι πέπλοιο χίῳ, ὅτε θηρία πάντα
Καρτερὸς ὠρίων στιβαρῇ ἐπέκοπτε κορύνῃ,
Θήρης ἀρνύμενος κείνῳ χάριν οἰνοπίωνι.
Ἡ δέ οἱ ἐξ αὐτῆς ἐπετείνατο θηρίον ἄλλο
Νήσου, ἀναῤῥήξασα μέσας ἑκάτερθε κολώνας,
Σκορπίον. ὅς ῥά μιν οὖτα καὶ ἔκτανε πολλὸν ἐόντα
Πλειότερον προφανεὶς. ἐπεὶ ἄρτεμιν ἤκαχεν αὐτήν.
Τοὔνεκα δὴ καί φασι περαιόθεν ἐρχομένοιο
Σκορπίου, ὠρίωνα περὶ χθονὸς ἔσχατα φεύγειν.
Οὐδὲ μὲν ἀνδρομέδης καὶ κήτεος ὅσσ' ἐλέλειπτο
Κεῖνου δ' ἀντέλλοντος ἀπευθέες, ἀλλ' ἄρα καί τοι

Et Delphinus occidunt:& fabrefacta ſagitta.
Cum quibus Cygni priores pennæ uſq; ad ipſam
Caudam,& Fluuii extremitates occultantur.
Occidit item equinum caput,occidit etiam collum.
Oritur uero Hydra amplius uſq; ad ipſum
Craterem,præueniens uero Canis pedes arripit alios,
Trahens à tergo puppim ſtellatæ Argus.
Hæc aũt currit ſupra terram malum dimidiata iuxta ipſum
Virgo quando uniuerſa ab infero iam euaſerit.
Nec forte exorientes Chelæ & tenuiter lucentes
Ignotæ præterierint:quoniam ingens ſydus Bootes
Cumulatus oritur interſtinctus Arcturo.
Argo autem non planè tota ſublimis erit modo,
Sed Hydra:fuſa eſt enim in cœlo abunde multa:
Cauda indiguerit ſaltem. Chelæ item adducunt
Conſtanter innixum Serpentariũ:ipſius quidem conſequenter,
Dexteram tibiam uſq; ad ipſum genu
Semper geniculantis,ſemper item Lyræ acclinati.
Quem eundem ignotum inter cœleſtes imagines
Vtrobiq; occidentem & ex altera parte aſcendentem
Sæpe eadem nocte conſpicimus:huius quidem ſola
Tibia cum Chelis apparet ambabus:
Ipſe uero in caput adhuc aliquò uerſus,alia
Scorpium orientem manet,& tentorem arcus:
Hi nanq; ipſum ferunt, Scorpius quidẽ medium aliaq; omnia:
Manum uero ei læuam ſimulq́; cum capite Arcus aduoluit.
Atq; is quidem ſic trifariam per omnia membratim circũfertur.
Dimidium uero Coronæ,& ipſam extremam caudam
Centauri proferunt exorientes adhuc Chelæ.
Tunc poſt demerſum caput occidit Equus:
Et prioris auis attrahitur extrema cauda.
Occidit item Andromedæ caput:atq; ei magnum monſtrum
Ceti turbidus immittit Auſter,è regione uero ipſe
Cepheus de ſeptentrione ingenti manu cohortans.
Atq; Cetus quidem in dorſum uerſus,uſq; ad ipſum
Occidit,ſed Cepheus capite & manu & humero.
At curuaturæ Eridani,iamprimum exoriente
Scorpio,inciderint latefluum Oceanum.
Qui etiam exoriens terret magnum Orionem.
Diana æque ferat:ueterũ ſermo:qui ipſum fabulati ſunt
Arripuiſſe peplo in Chio,quando feras omnes
Fortis Orion ualida cædebat claua,
Venationis adminiſtrans illi gratiam Oenopioni:
Illa autem ei ex ipſa immiſit feram aliam
Inſula,diſtringens medios utrinq; colles,
Scorpiũ,qui quidẽ ipſum uulnerauit & occidit grãdẽ exiſtentẽ
Maior præcellens:quoniam Dianam læſit ipſam.
Quare etiam aiunt ab imo ueniente
Scorpio Orionem ad terræ extrema fugere.
Neq; quidẽ Andromedæ & Ceti quæcunq; relicta ſunt
Illo exoriente ignota:ſed etiam hæc

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Πανσυδίῃ φεύγουσιν. ὁ δὲ ζώνῃ ποτὶ Κηφεὺς
Γαῖαν ἀποξύει, τὰ μὲν εἰς κεφαλὴν μάλα πάντα
Βάπτων ὠκεανοῖο, τὰ δ' οὐ θέμις, ἀλλὰ τά γ' αὐταὶ
Ἄρκτοι κωλύουσι πόδας καὶ γοῦνα καὶ ἰξύν.
Ἡ δὲ καὶ αὐτὴ παιδὸς ἐπείγεται εἰδώλοιο
Δειλὴ Κασσιέπεια. τὰ δ' οὐκέτι οἱ κατὰ κόσμον
Φαίνεται ἐκ δίφροιο πόδες καὶ χεῖρες ὕπερθεν.
Ἀλλ' ἥγ' εἰς κεφαλὴν ἴση δύετ' ἀρνευτῆρι
Μειρομένη γονάτων. ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλεν ἐκείνη
Δωρίδι καὶ Πανόπῃ μεγάλων ἄτερ ἰσώσασθαι.
Ἡ μὲν ἄρ' εἰς ἑτέρην φέρεται. τὰ δὲ νειόθι μᾶλλον
Οὐρανὸς ἀντιφέρει, στεφάνοιό τε δεύτερα κύκλα,
Ὕδρης τ' ἐσχατιήν, φορέει τ' ἐπὶ Κενταύροιο
Σώματά τε καὶ κεφαλήν, καὶ θηρίον, ὅ ῥ' ἐνὶ χειρὶ
Δεξιτερῇ Κένταυρος ἔχει. τοὶ δ' αὖθι μένουσι
Τόξον ἐπερχόμενον πρότεροι πόδες ἱππότα φηρός.
Τόξῳ καὶ σπείρη ὄφιος καὶ σῶμ' ὀφιούχου
Ἀντέλλει στείχοντι. κάρηατα δ' αὐτὸς ἀγινεῖ
Σκορπίος ἀντέλλων. ἀνάγει δ' αὐτὰς ὀφιούχου
Χεῖρας. καὶ προτέρην ὄφεος πολυτειρέος ἀγήν.
Τοῦ γε μὲν ἐν γόνασιν, περὶ γὰρ τετραμμένος αἰεὶ
Ἀντέλλει, τότε μὲν περάτης ἐξέρχεται ἄλλα,
Γυῖά τε καὶ ζώνη καὶ στήθεα πάντα καὶ ὦμοι
Δεξιτερῇ σὺν χειρί. κάρη δ' ἑτέρης μετὰ χειρὸς
Τόξῳ ἀνέρχονται καὶ τοξότῃ ἀντέλλοντι.
Σὺν τοῖς Ἑρμαίη τε λύρη, καὶ στήθεος ἄχρις
Κηφεὺς ἠοῦς παρελαύνεται ὠκεανοῖο.
Ἦμος καὶ μεγάλοιο κυνὸς πᾶσαι ἀμαρυγαὶ
Δύουσι. καὶ πάντα κατέρχεται ὠρίωνος.
Πάντα γε μὴν ἀτέλεστα διωκομένοιο λαγωοῦ.
Ἀλλ' οὐχ ἡνιόχῳ ἔριφοι, οὐδ' ὠλενίη αἴξ
Εὐθὺς ἀπέρχονται. τὰ δέ οἱ μεγάλην ἀνὰ χεῖρα
Λάμπονται, καὶ οἱ μελέων διακέκριται ἄλλων
Κινῆσαι χειμῶνας, ὅτ' ἠελίῳ συνίωσιν.
Ἀλλὰ τὰ μέν, κεφαλήν τε καὶ ἄλλην χεῖρα καὶ ἰξὺν
Αἰγόκερως ἀνιὼν κατάγει, τὰ δὲ νείατα πάντα
Αὐτῷ τοξευτῆρι κατέρχεται. οὐδέ τι Περσεύς,
Οὐδέ τι ἄκρα κόρυμβα μένει πολυτειρέος Ἀργοῦς.
Ἀλλ' ἤτοι Περσεὺς μέν, ἄτερ γουνός τε ποδός τε
Δεξιτεροῦ, δύεται. πρύμνης δ' ὅσον ἐν περιαγήν.
Αὐτὴ δ' αἰγοκερῆϊ κατέρχεται ἀντέλλοντι.
Ἦμος καὶ Προκύων δύεται. τὰ δ' ἀνέρχεται ἄλλα,
Ὄρνις τ', αἰητός τε, τά τε πτερόεντος ὀϊστοῦ
Τείρεα, καὶ νοτίου θυτηρίου ἱερὸς ὕδρη.
Ἵππος δ' ὑδροχόοιο νέον περιτελλομένοιο
Ποσσί τε καὶ κεφαλῇ ἀνελίσσεται. ἀντία δ' ἵππου
Ἐξ οὐρῆς Κένταυρον ἐφέλκεται ἀστερίη νύξ.
Ἀλλ' οὔ οἱ δύναται κεφαλήν, οὐδ' εὐρέας ὤμους
Αὐτῷ σὺν θώρηκι χαδεῖν. ἀλλ' αἴθοπος ὕδρης
Αὐχενίην κατάγει σπείρην, καὶ πάντα μέτωπα.
Ἡ δὲ καὶ ἐξόπιθεν πολλὴ μένει. ἀλλ' ἄρα καὶ τὴν

Αὐτῷ

Glomeratim fugiunt, cingulo item tunc Cepheus
Terram adradit, quæ quidem ad caput ſunt planè omnia
Tingens Oceano, reliqua non licet, ſed hæc quidem ipſæ
Vrſæ prohibent, pedes, & genua, & lumbum.
Sed & ipſa filiæ urgetur ſimulacro
Miſera Caſſiepia: uerum haud ei decore
Apparent è ſella pedes & manus deſuper:
Sed hæc in caput ſimilis occidit urinatori,
Diuiſa à genubus: ſiquidem non poterat illa
Doridi & Panopæ magnis ſine malis conferri.
Hæc quidem in occaſum fertur: ſed illa ab imo magis
Cœlum affert, Coronæq́ ſecundos orbes,
Hydræq́ extremitatem: offertq́ Centauri
Corpusq́ & caput, & beſtiolam quam in manu
Dextera Centaurus habet, at illic expectant
Arcum ſuborientem priores pedes inequitantis gigantis.
Cum Arcu etiam ſpira ſerpentis & corpus ſerpentarii
Oritur aſcendente, capita autem ipſe agitat
Scorpius exoriens: reducit autem ipſas Serpentarii
Manus, atq; priorem ſerpentis conſtellati fulgorem.
Ipſius quidem Engonaſi (ſiquidem obuerſus ſemper
Oritur) tunc ſanè ab imo egrediuntur alia,
Membráq;, & cingulus, & pectora tota, & humeri,
Dextra cum manu: ſed caput altera cum manu
Sub arcu aſcendunt & Sagittario exoriente.
Cum quibus mercurialisq́ Lyra, & ad pectus uſq;
Cepheus ab eo agitatur Oceano.
Tum etiam magni Canis omnes micantiæ
Occidunt, & omnes partes deſcendunt Orionis:
Omnes quidem mutilæ impetiti Leporis.
At non Aurigæ Hœdi, neq; Olenia capra
Statim decedunt, quæ ei magnam per manum
Lucent, atq; ei à membris diſcreta ſunt aliis,
Ad commouendum tempeſtates quando ſoli cooriantur:
Sed hæc quidem, caputq́, & aliam manum & lumbum
Capricornus aſcendens deducit: infima uero omnia
Sub ipſo Sagittario occidunt. Neq; amplius Perſeus
Neq; ſumma roſtra manent ſtellatæ Argus:
Sed Perſeus quidem (præter genuq́ pedemq́
Dexterum) occidit: ipſius puppis uero quantũ ad circumactum
Ipſa autem ſub Capricorno deſcendit oriente.
Tum quoq; minor Canis occidit. Sed oriuntur alia
Olor, Aquiláq;, alatæq́ ſagittæ
Aſtra, & auſtrinæ Aræ ſacra Hydra.
Equus autem Aquario recenter exoriente
Pedibusq́ & capite ſurſum uoluitur: è regione autem Equi
A cauda Centaurum attrahit ſyderea Nox:
Sed non ei poteſt caput, neq; latos humeros
Ipſo cum thorace uorare, at rutilæ Hydræ
Collatem ſubducit ſpiram, & omnem frontem:
Hæc autem à poſterioribus multa manet, ſed etiam hanc

Αὐτῷ κενταύρῳ, ὁπότ' ἰχθύες ἀντέλλωσιν,
Ἀθρόον ἐμφορέεται. ὁ δ' ἐπ' ἰχθύσιν ἔρχεται ἰχθὺς
Αὐτῷ κυανέῳ ὑποκείμενος αἰγοκερῆϊ,
Οὔτι γ' ἄδην, ὀλίγον δὲ δυωδεκάδα μένει ἄλλην.
Οὕτω καὶ μογεραὶ χεῖρες καὶ γοῦνα καὶ ὦμοι
Ἀνδρομέδης δίχα πάντα, τὰ μὲν πάρος, ἄλλα δ' ὀπίσσω
Τείνεται ὠκεανοῖο, νέον ὁπότε προγένωνται
Ἰχθύες ἀμφότεροι. τὰ μὲν οἱ κατὰ δεξιὰ χειρὸς
Αὐτοὶ ἐφέλκονται. τὰ δ' ἀριστερὰ νειόθεν ἕλκει
Κριὸς ἀνερχόμενος. τοῦ καὶ περιτελλομένοιο
Ἑσπέρηθεν κεν ἴδοιο θυτήριον, αὐτὰρ ἐν ἄλλῃ
Περσέος ἀντέλλοντος ὅσον κεφαλήν τε καὶ ὤμους.
Αὐτὴ δὲ ζώνη καί κ' ἀμφήριστα πέλοιτο
Ἢ κριῷ λήγοντι φαείνεται ἢ ἐπὶ ταύρῳ.
Σὺν τῷ πανσυδίῃ ἀνελίσσεται. οὐδ' ὅγε ταύρου
Λείπεται ἀντέλλοντος ἐπεὶ μάλα οἱ συναρηρὼς
Ἡνίοχος φορέεται. μοίρῃ γε μὲν οὐκ ἐπὶ ταύτῃ
Ἀθρόος ἀντέλλει. δίδυμοι δέ μιν οὖλον ἄγουσιν.
Ἀλλ' ἔριφοι λαιός τε θέναρ ποδὸς αἰγὶ σὺν αὐτῇ
Ταύρῳ συμφορέονται, ὅτε λοφιή τε καὶ οὐρὴ
Κήτεος αἰθερίοιο περαιόθεν ἀντέλλωσι.
Δύνει δ' ἀρκτοφύλαξ ἤδη πρώτῃ τότε μοίρῃ,
Τάων, αἳ πίσυρες μὲν ἄτερ χειρὸς κατάγουσι
Λαιῆς. ἡ δ' αὐτοῦ μεγάλῃ ὑποτέλλεται ἄρκτῳ.
Ἀμφότεροί τε πόδες καταδυομένου ὀφιούχου
Μέσφ' αὐτῶν γονάτων διδύμοις ἐπὶ σῆμα τετύχθω
Ἐξ ἑτέρης ἀνιοῦσι. τότ' οὐκέτι κήτεος οὐδὲν
Ἕλκεται ἀμφοτέρωθεν, ὅλον δέ μιν ὄψεαι ἤδη.
Ἤδη καὶ ποταμοῦ πρώτης ἁλὸς ἐξανιοῦσαν
Καμπὴν ἐν καθαρῷ πελάγει σκέψαιτό κε ναύτης,
Αὐτὸν ἐπ' ὠρίωνα μένων, εἴ οἱ ποθι σῆμα
Ἢ νυκτὸς μέτρον γ' ἢ πλόου ἀγγείλειε.
Πάντῃ γὰρ τάγε πολλὰ θεοὶ ἄνδρεσσι λέγουσι.
Οὐχ ὁράᾳς, ὀλίγη μὲν ὅταν κεράεσσι σελήνη
Ἑσπερόθεν φαίνηται, ἀεξομένοιο διδάσκει
Μηνὸς, ὅτε πρώτη ἀποκίδναται αὐτόθεν αὐγὴ,
Ὅσσον ἐπισκιάειν, ἐπὶ τέτρατον ἦμαρ ἰοῦσα,
Ὀκτὼ δ' ἐν διχάσι, διχόμηνα δὲ παντὶ προσώπῳ.
Αἰεὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλα παρακλίνουσα μέτωπα
Εἴρει ὁποσσαίη μηνὸς ἐπιτέλλεται ἠώς;
Ἄκρα γε μὴν νυκτῶν κεῖναι δυοκαίδεκα μοῖραι
Ἀρκίαι ἐξειπεῖν, τὰ δ' ἐπὶ μέγαν εἰς ἐνιαυτόν.
Ὥρη μέν τ' ἀρόσαι νειοὺς, ὥρη δὲ φυτεῦσαι.
Ἐκ Διὸς ἤδη πάντα πεφασμένα πάντοθι κεῖται.
Καὶ μέν τις καὶ νηὶ πολυκλύστου χειμῶνος
Ἐφράσατ' ἢ δεινοῦ μεμνημένος ἀρκτούροιο,
Ἠέ τεων ἄλλων, οἵ τ' ὠκεανοῦ ἀρύονται
Ἀστέρες ἀμφιλύκης, οἵ τε πρώτης ἔτι νυκτός.
Ἤτοι γὰρ τοὺς πάντας ἀμείβεται εἰς ἐνιαυτὸν
Ἠέλιος, μέγαν ὄγμον ἐλαύνων. ἄλλοτε δ' ἄλλῳ
Ἐμπελάσει, τοτὲ μέν τ' ἀνιὼν, τοτὲ δ' αὐτίκα δύνων,

Ἄλλος

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Cum ipſo Centauro, quando piſces oriantur,
Cumulatim infert. At ſub Piſcibus oritur Piſcis
Ipſo obſcuro ſubiectus Capricorno:
Haud quidem plene: parumper enim ſignum expectat aliud.
Sic etiam laſſæ manus, & genua, & humeri
Andromedæ dimidiatim omnia, hęc quidē ante, alia uero poſt
Pertingunt ex Oceano, primum quando prodeunt
Piſces ambo: dexteram quidem ei manum
Piſces attrahunt: at ſiniſtram ab imo trahit
Aries aſcendens. Quo etiam oriente,
Ab occaſu conſpexeris Aram: cæterum in altera parte
Perſei orientis tantum caput & humeros:
Ipſe autem cingulus etiam ambiguum fuerit
An ſub Ariete deſinente luceat, an ſub Tauro:
Cum quo cumulatim aduoluitur. Nec item Tauro
Linquitur oriente, quoniam ualde ei coniunctus
Auriga fertur: ſigno tamen haud ſub illo
Plenus oritur, Gemini autem ipſum totum proferunt.
At Hœdi, ſiniſtriq́; planta pedis, Capra cum ipſa
Tauro cooriuntur, quando dorſumq́; & cauda
Ceti cœleſtis ab imo oriantur.
Occidit autem Arctophylax iam primo tunc ſigno,
Quorum quatuor quidem præter manum deducunt
Læuam, ſed ſub ipſo magna oritur Vrſa.
At ambo pedes occidentis Serpentarii
Vſq; ad ipſa genua Geminis in ſignum ſunto
Ab altera parte orientibus. Tunc non amplius Ceti quicquam
Voluitur utrinq;, totum uero ipſum uidebis iam.
Iam quoq; fluuii primo mari egredientem
Curuaturam in ſereno pelago conſpexerit nauta,
Ipſum Orionem expectans, ſicubi ei ſignum
Vel noctis menſuram uel nauigationis nunciare poſſit.
Vbiq; enim iſtiuſmodi multa dii hominibus prædicant.
Non uides, modica quidem quando cornibus Luna
Ab occaſu appareat, quod inchoantem ſignificat
Menſem, quando prima ſpargatur inde lux
Sic ut umbram creet, quod ad quartum diem tendit,
Octauum in dimedietatibus, medium menſem plena facie,
Semper autem alias atq; alias declinans frontes
Dicat quota menſis oriatur aurora?
Terminos ſanè noctium illa duodecim ſigna
Sufficicientia ſunt indicare, quæ item longum in annum.
Tempus quidem arandi nouales, tempus quoq; plantandi.
E Ioue iam omnia oſtenſa ubiuis ſunt.
Etenim quiſpiam naui pluuioſam tempeſtatem
Animaduertit, uel uehementis memor Arcturi,
Vel quarundam aliarum, quæ ab Oceano tolluntur
Stellæ diluculo, quæq́; prima adhuc nocte,
Siquidem illas omnes tranſit per annum,
Sol, longam orbitam ducens, alias autem aliam
Accedet, nunc quidē oriens, nunc uero uiciſſim occidens.

Ἄλλος δ' ἀλλοίῃ ἀστὴρ ἐπιδέρκεται ἠῶ.
Γινώσκεις τά δε καὶ σύ. τὰ γὰρ συναείδεται ἤδη
Ἐννέα καὶ δέκα κύκλα φαεινοῦ ἠελίοιο,
Ὅσα τ' ἀπὸ ζώνης εἰς ἔσχατον ὠρίωνα
Νὺξ ἐπιδινεῖται, κύνα τε θρασὺν ὠρίωνος.
Οἵ τε ποσειδάωνος ὁρώμενοι ἢ Διὸς αὐτοῦ
Ἀστέρες ἀνθρώποισι τετυγμένα σημαίνουσι.
Τῶν κείνων πεπόνησο. μέλει δέ τοι, εἴποτε νηῒ
Πιστεύεις, εὑρεῖν ὅσα που κεχυμένα κεῖται
Σήματα χειμερίοις ἀνέμοις ἢ λαίλαπι πόντου.
Μόχθος μέν τ' ὀλίγος, τὸ δὲ μυρίον αὐτίκ' ὄνειαρ
Γίνετ' ἐπιφροσύνης αἰεὶ πεφυλαγμένῳ ἀνδρί.
Αὐτὸς μὲν τὰ πρῶτα σαώτερος, εὖ δὲ καὶ ἄλλον
Παρειπὼν ὤνησεν ὅτ' ἐγγύθεν ὦρορε χειμών.
Πολλάκι γὰρ καί τίς τε γαληναίῃ ὑπὸ νυκτὶ
Νῆα περιστέλλει πεφοβημένος ἠρὶ θαλάσσης.
Ἄλλοτε μὲν τρίτον ἦμαρ ἐπιτρέχει, ἄλλοτε πέμπτον.
Ἄλλοτε δ' ἀπρόφατον κακὸν ἵκετο. πάντα γὰρ οὔπω
Ἐκ Διὸς ἄνθρωποι γινώσκομεν, ἀλλ' ἔτι πολλὰ
Κέκρυπται, τῶν αἴκε θέλῃ καὶ ἐς αὐτίκα δώσει
Ζεύς. ὁ γὰρ οὖν γενεὴν ἀνδρῶν ἀναφανδὸν ὀφέλλει,
Πάντοθεν εἰδόμενος, πάντῃ δ' ὅγε σήματα φαίνων
Ἄλλα δέ που ἐρέει ἤπου διχόωσα σελήνη
Πλήθουσ' ἀμφοτέρωθεν, ἢ αὐτίκα πεπληθυῖα.
Ἄλλα δ' ἀνερχόμενος, τότε δ' ἄκρῃ νυκτὶ κελεύων
Ἠέλιος. τὰ δέ τοι καὶ ἀπ' ἄλλων ἔσσεται ἄλλα
Σήματα καὶ περὶ νυκτὶ καὶ ἤματι ποιήσασθαι.
Σκέπτεο δὲ πρῶτον κεράων ἑκάτερθε σελήνην.
Ἄλλοτε γάρ τ' ἄλλη μιν ἐπιγράφει ἕσπερος αἴγλη.
Ἄλλοτε δ' ἀλλοῖαι μορφαὶ κερόωσι σελήνην
Εὐθὺς ἀεξομένην, αἱ μὲν τρίτῃ, αἱ δὲ τετάρτῃ,
Τάων καὶ περὶ μηνὸς ἐφεσταότος κε πύθοιο.
Λεπτὴ μὲν καθαρή τε περὶ τρίτον ἦμαρ ἐοῦσα,
Εὔδιός κ' εἴη. λεπτὴ δὲ καὶ εὖ μάλ' ἐρευθὴς,
Πνευματίη. παχίων δὲ καὶ ἀμβλείῃσι κεραίαις
Τέτρατον ἐκ τριτάτοιο φόως ἀμενηνὸν ἔχουσα,
Ἢ νότῳ ἀμβλύνεται, ἢ ὕδατος ἐγγὺς ἐόντος.
Εἰ δέ κ' ἐπ' ἀμφοτέρων κεράων, τρίτον ἦμαρ ἄγουσα,
Μήτε τι νευστάζοι μήθ' ὑπτιόωσα φαείνοι,
Ἀλλ' ὀρθαὶ ἑκάτερθε περιγνάμπτωσι κεραῖαι,
Ἑσπέριοί κ' ἄνεμοι κείνην μετὰ νύκτα φέροιντο.
Εἰ δ' αὕτως ὀρθὴ καὶ τέτρατον ἦμαρ ἀγινοῖ,
Ἦ τ' ἂν χειμῶνος συναγειρομένοιο διδάσκει.
Εἰ δέ κεν οἱ κεράων τὸ μετήορον εὖ ἐπινεύοι,
Δειδέχθαι βορέω, ὅτε δ' ὑπτιάῃσι, νότοιο.
Αὐτὰρ ἐπὴν τριτόωσαν ὅλος περὶ κύκλος ἑλίσσοι
Πάντῃ ἐρευθόμενος, μάλα κεν τότε χείμερος εἴη.
Μείζονι δ' ἂν χειμῶνι πυρώτερα φοινίσσοιτο.
Σκέπτεο δ' ἐς πληθύν τε, καὶ ἀμφότερον διχόωσαν,
Ἠ μὲν ἀεξομένην, ἠδ' ἐς κέρας αὖθις ἰοῦσαν.
Καί οἱ ἐπὶ χροιῇ τεκμαίρεο μηνὸς ἑκάστου.

Πάντῃ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Alia item aliam ſtella inſpicit auroram.
Cognoſcis hæc & tu: Concinunt enim iam
Nouem & decem circuli lucidi ſolis.
Quotquot etiam à zona ad extremum Orionem
Nox obuoluit, Canemq́ audacem Orionis.
†Etiam Neptuni conſpectæ aut Iouis ipſius
Stellæ hominibus euentus ſignificant.
Idcirco illis operam da. Curæ item ſit tibi, ſi quando naui
Te credis, depræhendere quæcunq; debita ponuntur
Signa hybernis uentis, aut turbini maris.
Labor quidem paruus, ingens uero mox commoditas
Fit diligentiæ ſemper cauto uiro:
Ipſe quidem primum tutior, probè uero & alium
Admonens iuuat quando mox irruat tempeſtas.
Sæpe enim uel quiſpiam ſerena ſub nocte
Nauem ſubducit metuens mane pelagus.
Aliàs quidem ad tertium diem durat, aliàs quintum:
Quandoq; uero improuiſum malũ ſubit. Omnia enim nondũ
E Ioue mortales didicimus, uerum adhuc multa
Occulta ſunt: quorũ aliqua cum libuerit, etiam in poſterũ dabit
Iuppiter: hic enim genus hominum apertè iuuat,
Vndiq; conſpectus: paſſim uero hic ſigna oſtendens.
Quædam aũt indicat uel alicubi dimidiata luna
Augeſcens utrinq;, uel iam aucta:
Quædam item exoriens, tum uero ſumma nocte indicans
Sol: ſed etiam ab aliis licebit alia
Signa & per noctem & diem facere.
Obſerua autem primum à cornibus utrinq; lunam.
Aliàs enim alio ipſam depingit ueſperus ſplendore:
Aliàs uero aliæ facies miſcent lunam
Primum creſcentem, hæ quidem tertio, illæ uero quarto:
Quibus & de menſe inſtante perquirere poteris.
Rara quidem puráq; circa tertium diem exiſtens,
Serena fuerit: rara uero & probè admodum rubens,
Ventoſa: craſſa autem & obtuſis cornibus
Quartum à tertio lumen debile habens,
Aut Auſtro hebetatur, aut pluuia propè exiſtente.
Sin autem in ambobus cornibus, tertium diem agens,
Neq; nutet, neq; reſupina luceat,
Sed recta utrinq; inclinent cornua,
Occidentales uenti illam poſt noctem agitarentur.
At ſi eodem modo recta, & quartum diem agat,
Certe pluuiam collectam indicat.
Sin autem ei cornuum ſuperius apte nutet,
Expecta Boream: cum uero reſupinet, Auſtrum.
Verum quando triduanam totus orbis circumambiat
Vndiq; rubens, ualde tunc tempeſtas fuerit:
Maiore autem tempeſtate rubentius colorari ſolet.
Aſpice item ad plenamq́, & utrinq; dimidiatam,
Tum creſcentem, tum ad cornu rurſus euntem,
Atq; eius ex colore ſigna capaſce menſis cuiuſuis:

Concinunt enim iam) Refert Arati commentator, iſtis temporibus aſtronomos tabulas publice in urbibus ſuſpẽdiſſe, quibus uſque ad decimum nonum annũ durãtibus, quatuor anni partium initia et fines, pluuias et uentos, aliáq; ad uitam conducentia monſtrabant. Præterea ſingulari obſeruatione uſos circa Orionem & Canem.

†Etiam Neptuni cõſpectæ &c.) Neptuni ſtellæ, quæ ſuo ortu uel occaſu tempeſtatem ſerenitatem ue nunciãt: Iouis, quæ agrorum culturam.

Omnino

Πάντῃ γὰρ καθαρὴ, καὶ μάλ' εὔδια τεκμήραιο.
Πάντα δ' ἐρευθομένη, δοκέειν ἀνέμοιο κελεύθους.
Ἄλλοθι δ' ἄλλο μελαινομένη, δοκέειν ὑετοῖο.
Σήματα δ' οὐκ ἄρα πᾶσιν ἐπ' ἤμασι πάντα τέτυκται.
Ἀλλ' ὅσα μὲν τριτάτῃ τεταρταίῃ τε πέλονται,
Μέσφα διχαιομένης, διχάδος γε μὲν, ἄχρις ἐπ' αὐτὴν
Σημαίνει διχόμηνον, ἀτὰρ πάλιν ἐκ διχομήνης,
Ἐς διχάδα φθιμένην. ἔχεται δέ οἱ αὐτίκα τετρὰς
Μηνὸς ἀποιχομένου, τῇ δὲ τριτάτῃ ἀπιόντος.
Εἰ δέ κεμιν περὶ πᾶσαν ἅλωαι κυκλώωνται
Ἢ τρεῖς, ἠὲ δύω περικείμεναι, ἠὲ μί' οἴη,
Τῇ μὲν ἰῇ, ἀνέμοιο γαλήναίης τε δοκεύειν,
Ῥηγνυμένῃ, ἀνέμοιο, μαραινομένῃ δὲ, γαλήνης.
Ταὶ δύο δ' αὖ χειμῶνι περιτροχάοιτο σελήνῃ.
Μείζονα δ' αὖ χειμῶνα φέροι τριέλικτος ἁλωὴ,
Καὶ μᾶλλον μελανεῦσα, καὶ εἰ ῥηγνύατο μᾶλλον.
Καὶ τὰ μὲν οὖν ἐπὶ μηνὶ σεληναίης τε πύθοιο.
Ἠελίοιο δέ τοι μελέτω ἑκάτερθεν ἰόντος.
Ἠελίῳ καὶ μᾶλλον ἐοικότα σήματα κεῖται
Ἀμφοτέρον, δύνοντι, καὶ ἐκ περάτης ἀνιόντι.
Μή οἱ ποικίλλοιτο νέον βάλλοντος ἀρούραις
Κύκλος, ὅτ' εὔδιον κεχρημένος ἤματος εἴης,
Μηδέ τι σῆμα φέροι, φαίνοιτο δὲ λιτὸς ἁπάντῃ.
Εἰ δ' αὔτως καθαρόν μιν ἔχοι βουλύσιος ὥρη,
Δύοι δ' ἀνέφελος μαλακὴν ὑποδείελος αἴγλην,
Καί μεν ἐπερχομένης ἠοῦς ἔθ' ὑπεύδιος εἴη.
Ἀλλ' οὐχ ὁππότε κοῖλος ἐειδόμενος περιτέλλοι,
Οὐδ' ὁπότ' ἀκτίνων αἱ μὲν νότον, αἱ δὲ βορῆα
Σχιζόμεναι βάλλωσι, τὰ δ' αὖ περὶ μέσσα φαείνῃ.
Ἀλλά που ἢ ὑετοῖο διέρχεται ἢ ἀνέμοιο.
Σκέπτεο δ', εἰ καί τοι αὐγαὶ ὑπείκων αὖ ἠελίοιο,
Αὐτὸν ἐς ἠέλιον. τοῦ γὰρ σκοπιαὶ καὶ ἄρισται.
Εἴ πού οἱ καὶ ἔρευθος ἐπιτρέχει, οἷά τε πολλὰ
Ἑλκομένων νεφέων ἐρυθραίνεται ἄλλοθεν ἄλλα,
Ἢ εἴπου μελανεῖ, καί σοι τὰ μὲν ὕδατος ἔστω
Σήματα μέλλοντος, τὰ δ' ἐρεύθεα πάντ', ἀνέμοιο.
Εἴγε μὲν ἀμφοτέροις ἅμυδις κεχρωσμένος εἴη,
Καί κεν ὕδωρ φορέοι, καὶ ὑπηνέμιος τανύοιτο.
Εἰ δέ οἱ ἀνιόντος, ἢ αὐτίκα δυομένοιο
Ἀκτῖνες συνίωσι καὶ ἀμφ' ἑνὶ πεπλήθωσι,
Ἤποτε καὶ νεφέων πεπιεσμένος ἢ ὅτ' ἐς ἠῶ
Ἔρχηται παρὰ νυκτὸς, ἢ ἐξ ἠοῦς ἐπὶ νύκτα,
Ὕδατί κεν κατιόντι παρατρέχει ἤματα κεῖνα.
Μηδ' ὅτε οἱ ὀλίγη νεφέλη πάρος ἀντέλλησι,
Τὴν δὲ μετ' ἀκτίνων κεχρωσμένος αὐτὸς ἀερθῇ,
Ἀμνηστεῖν ὑετοῖο. πολὺς δ' ὅτε οἱ περὶ κύκλος
Οἷον τηκομένῳ ἐναλίγκιος εὐρύνηται
Πρῶτον ἀνερχομένοιο, καὶ ἂψ ἐπὶ μεῖον ἴῃσι,
Εὔδιός κε φέροιτο. καὶ εἴποτε χείματος ὥρῃ
Ὠχρήσῃ κατιών. ἀτὰρ ὕδατος ἡμερινοῖο
Γινομένου κατόπισθε περὶ νέφεα σκοπέεσθαι,

Καὶ δὲ

Omnino enim puta cum ſit, ſerenitatem obſeruato:
Omnino uero rubens, coniicito uenti meatus:
Aliàs aliter nigricans, coniicito pluuiam.
Signa autem non omnibus diebus omnia eueniunt:
Sed quæ quidem tertio quartóq; fuerint,
Vſq; ad dimidiatam, à dimidiata quidem, uſq; ad ipſam
Significant ſemimenſtruam: atq; rurſus è ſemimenſtrua,
Ad dimidiatam decreſcentẽ: habetur uero eius mox quarta
Menſis decedentis, poſt hanc autem tertia abeuntis:
Sin autem ipſam totam circi ambiant
Aut tres, aut duo circumiacentes, aut unus ſolus:
Per unum quidem uentum ſerenitatemq́; obſerua,
Per ſciſſum, uentum, marceſcentem uero, ſerenitatem.
Duo autem tempeſtate ambierint lunam:
Maiorem uero tempeſtatem afferre ſolet triplicatus circus,
Tum magis nigricans, tum ſi fragatur magis.
Atq; hæc quidem in menſe lunáq; deprehendetis.
Solis item tibi cura ſit utrinq; euntis:
Soli etiam magis nota ſigna ponuntur
Vtrobiq;, occidenti, & ex imo aſcendenti:
Ne eius uarietur primum tangentis arua
Circulus, quando ſereni indigus diei fueris:
Neq; aliquam notam ferat, ſed appareat unicolor ubiq;.
Si item planè purum ipſum habeat ueſpertinum tempus,
Occumbatq́; innubilus, blando poſtmeridianus fulgore,
Equidem ſubſequente aurora adhuc ſerenus fuerit:
At non, quando cauus apparens exoriatur,
Neq; quando ex radiis quidam Auſtrum, quidam Boream
Sciſſi tangant, media autem lucida ſint:
Sed tum uel pluuiam oſtendit, uel uentum.
Aſpice autem, ſi etiam ſubeant radii ſolis,
Ipſum in ſolem: huius enim obſeruationes optimæ ſunt,
Si quando uel rubor incidit, ut ſæpe
Attractis nubibus rubeſcit alicunde aliter,
Aut ſi quando nigreſcet: & tibi hæc quidem pluuiæ ſunto
Signa futuræ, rubea uero omnia, uenti.
Porro ſi ambobus ſimul coloratus fuerit,
Et ſanè pluuiam ferret, & uentis obnoxius panderetur.
Si uero eius orientis, aut uiciſſim occidentis
Radii coëant & circa unum locum craſſeſcant,
Aut quandoq; nubibus preſſus, uel cum ad auroram
Veniat à nocte, uel ab aurora ad noctem,
Pluuiis delabentibus peraguntur dies illi.
Nec item, cum ei modica nubes præoriatur,
Hanc uero poſt radiis uariatus ipſe eleuatus fuerit,
Immemor eſto pluuiæ. Magnus autem cum eius circũm orbis
Ferè flacceſcenti ſimilis dilatetur
Primum exorientis, & mox decreſcat,
Serenus ſanè agatur: etiam ſi quando pluuiæ tempore
Palluerit occumbens. At pluuia diurna
Facta, poſtea nubes circumſpicito:

Atq;

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Καὶ δὴ δυομένου τετραμμένου ἠελίοιο,
Ἢν μὲν ὑποσκιάῃσι μελαινομένῃ εἰκυῖα
Ἠέλιον νεφέλη, ταὶ δ᾽ ἀμφίμιν ἔνθα καὶ ἔνθα
Ἀκτῖνες μεσηγὺς ἑλισσόμεναι διχόωνται,
Ἦτ᾽ ἂν ἔτ᾽ εἰς ἠῶ σκέπαος κεχρημένος εἴης.
Εἰ δ᾽ ὁ μὲν ἀνέφελος βάπτοι ῥόου ἑσπερίοιο,
Ταὶ δὲ κατερχομένου νεφέλαι καὶ οἰχομένοιο
Πλησίον ἑστήκωσιν ἐρευθέες, οὔ σε μάλα χρὴ
Αὔριον οὐδ᾽ ἐπὶ νυκτὶ περιτρομέειν ὑετοῖο.
Ἀλλ᾽ ὁπότ᾽ ἠελίοιο μαραινομένῃσιν ὁμοῖαι
Ἐξαπίνης ἀκτῖνες ἀπ᾽ οὐρανόθεν τανύονται,
Οἷον ἀμαλδύνονται ὅτε σκιάῃσι κατ᾽ ἰθὺ
Ἰσαμένη γαίης τε καὶ ἠελίοιο σελήνη,
Οὐδ᾽ ὅτε οἱ ἐπέχοντι φανήμεναι ἦθι περ
Φαίνονται νεφέλαι ὑπερευθέες ἄλλοθεν ἄλλαι,
Ἄῤῥαντοι γίνονται ἐπ᾽ ἤματι κείνῳ ἄρουραι.
Μηδ᾽ αὔτως ἔτ᾽ ἐόντι πέρην, ὁπότε προταθεῖσαι
Ἀκτῖνες φαίνονται ἐπίσκιοι ἦθι περ,
Ὕδατος ἢ ἀνέμοιο κατιομένου λελαθέσθαι.
Ἀλλ᾽ εἰ μὲν κεῖναι μᾶλλον κνέφας φορέοιντο
Ἀκτῖνες, μᾶλλόν κεν ἐφ᾽ ὕδατι σημαίνοιεν.
Εἰ δ᾽ ὀλίγος τανύοιτο περὶ δνόφος ἀκτίνεσσιν,
Οἷόν που μαλακαὶ νεφέλαι φορέουσι μάλιστα,
Ἦτ᾽ ἂν ἐπερχομένοιο περιδνοφέοιντ᾽ ἀνέμοιο.
Οὐδὲ μὲν ἠελίου σχεδόθεν μελανεῦσαι ἀλωαὶ,
Εὔδιοι, ἀσσότεραι δὲ καὶ ἀστεμφὲς μελανεῦσαι,
Μᾶλλον χειμέριαι. δύο δ᾽ ἂν χαλεπώτεραι εἶσι.
Σκέπτεο δ᾽ ἢ ἀνιόντος ἢ αὐτίκα δυομένοιο,
Εἴπου οἱ νεφέων, τὰ παρήλια κικλήσκονται,
Ἢ νότου ἠὲ βορῆος ἐρεύθεται, ἢ ἑκάτερθεν.
Μηδ᾽ οὕτω σκοπιὴν ταύτην ἀμενηνὰ φυλάσσειν.
Οὐ γὰρ ὅτ᾽ ἀμφοτέρωθεν ὁμοῦ περὶ μέσσον ἔχωσιν
Ἠέλιον κεῖναι νεφέλαι, σχεδὸν ὠκεανοῖο,
Γίγνεται ἀμβολίη Διόθεν χειμῶνος ἰόντος.
Εἴγε μὲν ἐκ βορέαο μί᾽ οἴη φοινίσσοιτο,
Ἐκ βορέω πνοιάς κε φέροι, νοτίη δὲ, νότοιο.
Ἢ καί που ῥαθάμιγγες ἐπιτροχόωσ᾽, ὑετοῖο.
Ἑσπερίοις καὶ μᾶλλον ἀληθέα τεκμήραιο.
Ἑσπερόθεν γὰρ ὁμῶς σημαίνεται ἐμμενὲς αἰεί.
Σκέπτεο καὶ φάτνην, ἡ μέν τ᾽ ὀλίγῃ ἐοικυῖα
Ἀχλύϊ, βορραίη ὑπὸ καρκίνῳ ἡγηλάζει.
Ἀμφὶ δέ μιν δύο λεπτὰ φαεινόμενοι φορέονται
Ἀστέρες, οὔτε τι πολλὸν ἀπήοροι, οὔτε μάλ᾽ ἐγγὺς,
Ἀλλ᾽ ὅσον τε μάλιστα πυγούσιον οἰήσασθαι.
Εἷς μὲν βορραῖος, νότῳ δ᾽ ὑπέρχεται ἄλλος
Καὶ τοὶ μὲν καλέονται ὄνοι. μέσση δέ τε φάτνη.
Ἥτε καὶ ἐξαπίνης πάντῃ Διὸς εὐδιάοντος
Γίνετ᾽ ἄφαντος ὅλη, τοὶ δ᾽ ἀμφοτέρωθεν ἰόντες
Ἀστέρες ἀλλήλων αὐτοσχεδὸν ἰνδάλλονται.
Οὐκ ὀλίγῳ χειμῶνι τότε κλύζονται ἄρουραι.
Εἰ δὲ μελαίνηται, τοὶ δ᾽ αὐτίκ᾽ ἐοικότες ὦσιν

Ἀστέρες

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Atq; occidentem conuerſus ad ſolem,
Si quidem obſcuret nigricanti ſimilis
Solem nubes, circum ipſam autem hinc inde
Radii interuoluti ſindantur,
Certe adhuc in auroram operimento indigus eſſes.
At ſi hic quidem innubilus ſe ſubmergat fluxu ueſpero,
Deſcendenti uero nubes & abeunti
Vicine exiſtant rubicundæ, haud te ualde oportet
Cras, neq; per noctem timere de pluuia.
Verum quando ſolis marceſcentibus ſimiles
Extemplo radii à cœlo protenduntur
(Sicut euaneſcunt quando obumbret ex directo
Stans terræq́; & ſolis luna)
Neq;, quando ei moranti lucere ante auroram,
Apparent nubes ſubrubeæ, alibi alia,
Arida fiunt in die illo arua.
Neq; pari modo adhuc exiſtenti inferne quando prætenſi
Radii apparent obſcuri ante auroram,
Pluuiæ aut uenti irruituri obliuiſcere.
Porro ſi illi magis caligine inuoluantur
Radii, magis certe de pluuia monerent.
Sin autem modica extendatur caligo circum radios,
Qualem nonnunquam teneræ nubes ferunt maxime,
Certe adueniente obtenebrari ſolent uento.
Neq; quidem prope ſolem nigreſcentes coronæ,
Sereni: uiciniores uero & impenſe nigreſcentes,
Magis tempeſtuoſi: duo item ſæuiores fuerint.
Conſidera autem, uel orientis, uel uiciſſim occidentis
Sicubi eius nubes, quas parelia uocant,
Aut ab auſtro aut borea rubeſcant, aut utriq;:
Neq; adeo obſeruationem hanc friuole cuſtodi:
Non enim, cum utrinq; ſimul medium circundent
Solem illæ nubes propè Oceanum,
Fit dilatio è cœlo pluuiæ uenientis.
Si uero è Borea una ſola rubeſcat,
E Borea flatus ferre ſolet, auſtrina uero, Auſtro:
Aut ſicubi guttæ decidant, pluuiæ
Occidentalibus etiam magis certa deprehenderes:
Ab occidente nanq; ſigna ſumuntur inuariabiliter ſemper.
Intuere quoq; præſepe, id quidem tenui ſimile
Nubeculæ, Boreale ſub Cancro uerſatur:
At circa ipſum duæ parum lucentes feruntur
Stellæ, nec multum diſtantes, neq; ualde uicine,
Sed quàm maxime cubitum puta:
Vna quidem Boreæ eſt, Auſtro uero appropinquat altera
Atq; hæ quidem uocantur aſini: medium autem præſepe eſt:
Quod etiam confeſtim cœlo ſereno
Fit euanidum totum: atq; utrinq; coëuntes
Stellæ ſibiinuicem uicine apparent:
Non modica tempeſtate tunc inundant arua.
Si autem nigreſcat, rurſus uero eodem colore exiſtant

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἀστέρες ἀμφότεροι, περὶ χ' ὕδατι σημαίνοιεν.
Εἰ δ' ὁ μὲν ἐκ Βορέω φάτνης ἀμενηνὰ φαείνη
Λεπτὸν ἐπαχλυόων, νότιος δ' ὄνος ἀγλαὸς εἴη,
Δειδέχθαι ἀνέμοιο νότου. Βορέω δὲ μάλα χρὴ
Ἔμπαλιν ἀχλυόεντι, φαεινομένῳ τε, δοκεύειν.
Σῆμα δέ τοι ἀνέμοιο καὶ οἰδαίνουσα θάλασσα
Γιγνέσθω, καὶ μακρὸν ἐπ' αἰγιαλοὶ βοόωντες,
Ἀκταί τ' εἰνάλιοι, ὁπότ' εὔδιοι ἠχήεσσαι
Γίγνονται, κορυφαί τε βοώμεναι οὔρεος ἄκραι.
Καὶ δ' ἂν ἐπὶ ξηρὴν ὅτ' ἐρωδιὸς οὐ κατὰ κόσμον
Ἐξ ἁλὸς ἔρχηται, φωνῇ περὶ πολλὰ λεληκώς,
Κινυμένου κε θάλασσαν ὑπερφορέοιτ' ἀνέμοιο.
Καί ποτε καὶ κέπφοι, ὁπότ' εὔδιοι ποτέωνται,
Ἀντία μελλόντων ἀνέμων εἰληδὰ φέρονται.
Πολλάκι δ' ἀγριάδες νῆσσαι, ἢ εἰν ἁλὶ δῖναι
Αἴθυιαι χερσαῖα τινάσσονται πτερύγεσσιν.
Ἢ νεφέλη ὄρεος μηκύνεται ἐν κορυφῇσιν.
Ἤδη καὶ πάπποι λευκῆς γήρειον ἀκάνθης,
Σῆμ' ἐγένοντ' ἀνέμου, κωφῆς ἁλὸς ὁππότε πολλοὶ
Ἄκρον ἐπιπλείωσι, τὰ μὲν πάρος, ἄλλα δ' ὀπίσσω.
Καὶ θέρεος βρονταί τε καὶ ἀστραπαὶ ἔνθεν ἴωσιν,
Ἔνθεν ἐπερχομένοιο περισκοπέειν ἀνέμοιο.
Καὶ διὰ νύκτα μέλαιναν ὅτ' ἀστέρες ἀίσσωσι
Ταρφέα, τοὶ δ' ὄπιθεν ῥυμοὶ ὑπολευκαίνωνται,
Δειδέχθαι κείνοις αὐτὴν ὁδὸν ἐρχομένοιο
Πνεύματος. εἰ δέ κεν ἄλλοι ἐναντίον ἀίσσωσιν
Ἄλλοις δ' ἐξ ἄλλων μερέων, τότε δὴ πεφύλαξο
Παντοίων ἀνέμων, οἵτ' ἄκριτοί εἰσι μάλιστα,
Ἄκριτα δὲ πνείουσιν ἐπ' ἀνδράσι τεκμήρασθαι.
Αὐτὰρ ὅτ' ἐξ εὔροιο καὶ ἐκ νότου ἀστράπτησιν,
Ἄλλοτε δ' ἐκ ζεφύροιο, καὶ ἄλλοτε πὰρ βορέαο,
Δὴ τότε τις πελάγει ἔνι δείδιε ναυτίλος ἀνήρ,
Μήμιν τῇ μὲν ἔχῃ πέλαγος, τῇ δ' ἐκ διὸς ὕδωρ.
Ὕδατι γὰρ τοσαίδε περὶ στεροπαὶ φορέονται.
Πολλάκι δ' ἐρχομένων ὑετῶν νέφεα προπάροιθεν
Οἷα μάλιστα πόκοισιν ἐοικότα ἰνδάλλονται,
Ἢ διδύμη ἔζωσε διὰ μέγαν οὐρανὸν ἶρις,
Ἢ καί πού τις ἅλωα μελαινομένην ἔχει ἀστήρ.
Πολλάκι λιμναῖαι ἢ εἰνάλιαι ὄρνιθες
Ἄπληστον κλύζονται ἐνιέμεναι ὑδάτεσσιν,
Ἢ λίμνην περὶ δηθὰ χελιδόνες ἀίσσονται,
Γαστέρι τύπτουσαι αὔτως εἰλυμένον ὕδωρ,
Ἢ μᾶλλον δειλαὶ γενεαί, ὕδροισιν ὄνειαρ,
Αὐτόθεν ἐξ ὕδατος πατέρες βοόωσι γυρίνων.
Ἢ τρύζει ὀρθρινὸν ἐρημαίη ὀλολυγών,
Ἤπου καὶ λακέρυζα παρ' ἠιόνι προὐχούσῃ
Χείματος ἐρχομένου χέρσῳ ὑπέκυψε κορώνη,
Ἤπου καὶ ποταμοῖο ἐβάψατο μέχρι παρ' ἄκρους
Ὤμους ἐκ κεφαλῆς, ἢ καὶ μάλα πᾶσα κολυμβᾷ,
Ἢ πολλὴ στρέφεται παρ' ὕδωρ παχέα κρώζουσα.
Καὶ βόες ἤδη τοι πάρος ὕδατος ἐνδίοιο,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Stellæ ambæ, de pluuia ſanè ſignum dare ſolent.
Si uero hic qui eſt è Borea præſepis languide ſplendeat
Modice tenebraſcens, auſtrinus uero aſellus lucidus ſit,
Obſeruato uentum Auſtrum: Boream uero ualde oportet
E contra tenebraſcente, lucenteq́ obſeruare.
Atqui ſignum uenti etiam intumeſcens mare
Eſto, & multum margines inſonantes,
Littoráq; marina, cum ſerena arguta
Fiunt, cacuminaq́ ſonantia montis ſumma:
Quinetiam ad terram cum ardeola non rite
E mari ueniat, uoce multum perſtrepens,
Commoto ſanè mare ſuperferatur uento.
Interdum etiam fulicæ, cum ſerenæ uolitent,
Contra futuros uentos glomeratim feruntur.
Sæpe item feræ anates, aut in mari urinatores
Mergi terras quatiunt alis:
Aut nubes montis elongatur in uerticibus.
Iam etiam decidui flores, albi ſenium cardui,
Indicium fiunt uenti, muti maris quando multi
Summum ſupernatent, partim ante, partim poſt.
Etiam æſtatis tonitruaq́ & fulgura unde eant,
Inde aduenientem obſerua uentum.
Item per noctem atram cum ſtellæ præcipites ruant
Crebro, à tergo uero tractus ſubalbeſcant,
Accipito per illas eadem uia uenientem
Ventum. Sin autem aliæ contrario ruant
Aliis ex aliis partibus, tunc utiq; obſeruato
Omniuarios uentos, qui confuſi ſunt maxime,
Confuſe item ſpirant hominibus obſeruando.
Cæterum cum ex Euro & ex Auſtro fulguret,
Tum etiam è Zephyro, & interdum à Borea,
Certe tunc quiſpiam in pelago timuerit nauita:
Velim ne ipſum partim teneret pelagus, partim cœli pluuia:
Super pluuia enim tot fulgura feruntur.
Sæpenumero item uenientibus pluuiis nubes prius
Vt plurimum uelleribus ſimiles apparent,
Aut gemina circumcingit magnum cœlum iris,
Vel etiamnum aliqua aream nigricantem habet ſtella:
Sæpe paluſtres aut marinæ aues
Inſaturabiliter ſe immergunt, deſiderantes aquam:
Aut paludem circum hirundines agitantur
Ventre uerberantes incaſſum conuolutam undam:
Aut magis miſeræ progenies, hydris eſca,
Indidem ex aqua patres coaxant ranulatum
Aut ululat mane ſolitaria bubo:
Aut alicubi etiam garrula ad littus prominens
Tempeſtate inſtante terræ ſubſidit cornix:
Etiam ſi quando flumini ſe immergit uſq; ad ſummos
Humeros à capite, uel etiam planè tota ſubternatat,
Vel frequens uerſatur prope undam craſſe crocitans.
Etiam boues iam ante pluuiam cœleſtem,

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Οὐρανὸν εἰσανιδόντες, ἀπ' αἰθέρος ὠσφρήσαντο.
Καὶ κοίλης μύρμηκες ὀχῆς ἐξ ὤεα πάντα
Θᾶσσον ἀνηνέγκαντο. καὶ ἀθρόοι ὤφθεν ἴουλοι
Τείχει ἀνέρποντες, καὶ πλαζόμενοι σκώληκες
Κεῖνοι, τοὺς καλέουσι μελαίνης ἔντερα γαίης.
Καὶ τιθαὶ ὄρνιθες, ταὶ ἀλέκτορος ἐξεγένοντο,
Εὖ ἐφθειρίσαντο, καὶ ἔκρωξαν μάλα φωνῇ.
Οἷόν τε σταλάον ψοφέει ἐπὶ ὕδατι ὕδωρ.
Δή ποτε καὶ γενεαὶ κοράκων, καὶ φῦλα κολοιῶν,
Ὕδατος ἐρχομένοιο Διὸς παρὰ σῆμ' ἐγένοντο,
Φαινόμενοι ἀγεληδά, καὶ ἱρήκεσσιν ὁμοῖον
Φθεγξάμενοι. καί που κόρακες δίους σταλαγμοὺς
Φωνῇ ἐμιμήσαντο σὺν ὕδατος ἐρχομένοιο.
Ἤ ποτε καὶ κρώξαντε βαρείῃ διστάκι φωνῇ
Μακρὸν ἐπιρροιζοῦσι τιναξάμενοι πτερὰ πυκνά.
Καὶ νῆσσαι οἱ κοῦροι, ὑπωρόφιοί τε κολοιοί,
Ἐρχόμενοι ἐπὶ γεῖσα, τινάσσονται πτερύγεσσιν.
Ἢ ἐπὶ κῦμα διώκει ἐρωδιὸς ὀξὺ λεληκώς.
Τῶν τοι μηδὲν ἀπόβλητον πεφυλαγμένῳ ὕδωρ
Γινέσθω. μηδ' εἴκεν ἐπὶ πλέον ἠὲ πάροιθεν
Δάκνωσι μυῖαι, καὶ ἐφ' αἵματος ἱμείρανται.
Ἢ λύχνοιο μύκητες ἀγείρονται περὶ μύξαν
Νύκτα κατὰ σκοτίην. μηδ' ἣν ὑπὸ χείματος ὥρῃ
Λύχνων ἄλλοτε μέν τε φάος κατὰ κόσμον ὀρώρει.
Ἄλλοτε δ' ἀΐσσωσιν ἄπερ φλόγες, ἠΰτε κοῦφαι
Πομφόλυγες. μηδ' εἴκεν ἐπ' αὐτόφι μαρμαίρωσιν
Ἀκτῖνες. μηδ' ἣν θέρεος μέγα πεπταμένοιο
Νησσαῖοι ὄρνιθες ἐπασσύτεροι φορέωνται.
Μὴ δὲ σύγ' ἢ χύτρης ἠὲ τρίποδος πυριβήτεω,
Σπινθῆρες ὅτ' ἔωσι περιπλέονες, λελαθέσθαι.
Μὴ δὲ κατὰ σποδιὴν ὁπότ' ἄνθρακος αἰθομένοιο
Λάμπηται περὶ σήματ' ἐοικότα κεγχρείοισιν.
Ἀλλ' ἐπὶ καὶ τὰ δόκευε περισκοπέων ὑετοῖο.
Εἰ γέ μεν ἠερόεσσα πάρεξ ὄρεος μεγάλοιο
Πυθμένα τείνηται νεφέλη, ἄκραι δὲ κολῶναι
Φαίνωνται καθαραί, μάλα κεν τόθ' ὑπεύδιος εἴης.
Εὔδιος κ' εἴης, καὶ ὅτε πλατέος περὶ πόντου
Φαίνηται χθαμαλὴ νεφέλη, μηδ' ὑψόθι κύρῃ,
Ἀλλ' αὐτοῦ πλαταμῶνι παραθλίβηται ὁμοίη.
Σκέπτεο δ' εὔδιος μὲν ἐὼν ἐπὶ χείματι μᾶλλον,
Εἰς δὲ γαλήναιην χειμωνόθεν. εὖ δὲ μάλα χρὴ
Ἐς φάτνην ὁράαν, τὴν καρκίνος ἀμφιελίσσει,
Πρῶτα καθαιρομένην πάσης ὑπένερθεν ὀμίχλης.
Κείνη γὰρ φθίνοντι καθαίρεται ἐν χειμῶνι.
Καὶ φλόγες ἡσύχιαι λύχνων, καὶ νυκτερίη γλαὺξ
Ἥσυχον ἀείδουσα, μαραινομένου χειμῶνος
Γινέσθω τοι σῆμα. καὶ ἥσυχα ποικίλλουσα
Ὥρῃ ἑσπερίῃ κρώζῃ πολύφωνος κορώνη.
Καὶ κόρακες μοῦνοι μὲν ἐρημαῖοι βοόωντες
Διστάκις, αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ θρόα κεκλήγοντες,
Πλείστεροι δ' ἀγεληδὸν ἐπὴν κοίτοιο μέδωνται

Cœlum intuiti, ab æthere mox ſentiunt.
Etiam cauo formicæ foramine oua omnia
Ocyus efferunt: atq; cumulatim cernuntur iuli,
Muros aſſerpentes: atq; obeuntes uermes
Illi, quos uocant atræ inteſtina terræ.
Etiam pulli uolucres, quæ gallo prognatæ ſunt,
Studioſe pedunculos quærunt, pipiuntq́ maiore uoce,
Sicut ſtillans ſtrepit ſuper aquam aqua.
Quandoq; etiam genera coruorum, & turmæ graculorum,
Pluuiæ uenientis è cœlo ſignum fiunt,
Viſi gregatim, & accipitrum inſtar
Garrientes. Etiamnum corui magnas guttas
Voce imitantur ſimul pluuia ueniente:
Vel quandoq; etiam crocitantes graui congemina uoce,
Multum conſtrepitant quatientes alas frequentes.
Etiam anates pulli, domeſticiq́ graculi,
Venientes ſuper pinnacula, quatiunt alis:
Aut ad aquam feſtinat ardea acute uociferans.
Quorum tibi nullum friuolum obſeruanti pluuiam
Eſto. Nec item ſi amplius quàm ante
Mordeant muſcæ, & ſanguinem deſiderent:
Aut lucernæ fungi congregentur circa labium
Noctem per caliginoſam: Neq; ſi ſub hyemis tempore
Lucernarum aliàs quidem lumen debite moueatur,
Aliàs uero delabantur flammæ, ceu leues
Ampullæ: Neq; ſi ad ipſam lucernam ſplendeant
Radii: Neq; ſi æſtate multum uolitante
Anates aues accũmulatiores obuerſentur:
Neq; tu ſi ab olla aut tripode in igne ſtante
Scintillæ cum fuerint perplures obliuiſcere:
Neq; per cinerem quando carbone ardente
Splendeant circumcirca ſigna ſimilia cenchris:
Sed ad hæc etiam ſpectato obſeruans pluuiam.
Cæterum ſi obſcura per montis magni
Vallem extendatur nebula, ſumma uero cacumina
Appareant pura, ualde tunc ſerenus fueris.
Serenus ſanè fueris etiam quando uaſtum circa pontum
Videatur humilis nebula, neq; in alto exiſtat,
Sed inibi planiciei maritimæ deprimatur ſimilis.
Reſpice uero ſerenus cum ſis ad tempeſtatẽ magis:
Ad ſerenitatem uero è tempeſtate, diligenter uero oportet
Ad præſepe reſpicere, quod Cancer circumuoluit,
Recens purgatum ab omni ſubtus nebula:
Illud nanq; pereunte purgatur ſub tempeſtate.
Etiam flammæ quietæ lucernarum, & nocturna noctua
Tranquille canens, marceſcentis tempeſtatis
Eſto tibi ſignum, & tranquille uarians
Tempore ueſpertino crocitet garrula cornix.
Item corui priuati & ſolitarii uociferantes
Ingeminanter, at poſtea turmatim clamitantes,
Frequentius uero congregati quando cubilis memores ſint

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Φωνῆς ἔμπλειοι. χαίρειν καί τις οἴοιτο,
Οἷα τὰ μὲν βοόωσι λιγαινομένοισιν ὁμοῖα.
Πολλὰ δὲ δενδρείοιο περὶ φλόον, ἄλλοτ' ἐπ' αὐτοῦ
Ἠχῆ τε κείουσιν, καὶ ὑπότροποι ἀπτερύονται.
Καὶ δ' ἄν που γέρανοι μαλακῆς προπάροιθε γαλήνης
Ἀσφαλέως τανύσαιεν ἕνα δρόμον ἤλιθα πᾶσαι,
Οὐδὲ παλιρρόθιοί κεν ὑπεύδιοι φορέοιντο.
Ἦμος δ' ἀστερόθεν καθαρὸν φάος ἀμβλύνηται,
Οὐδέ ποθεν νεφέλαι πεπιεσμέναι ἀντιόωσιν,
Οὐδέ ποθεν ζόφος ἄλλος ὑποτρέχῃ, οὐδὲ σελήνη.
Ἀλλὰ τά γ' ἐξαπίνης αὔτως ἀμενηνὰ φέρονται,
Μηκέτι τοι τόδε σῆμα γαληναίης ἐπικείσθω,
Ἀλλ' ἐπὶ χεῖμα δόκευε. καὶ ὁππότε ταὶ μὲν ἕωσιν
Αὐτῇ ἐν χώρῃ νεφέλαι, ταὶ δ' ἄλλαι ἐπ' αὐταῖς,
Ταὶ μὲν ἀμειβόμεναι, ταὶ δ' ἐξόπιθεν φορέονται.
Καὶ χῆνες κλαγγηδὸν ἐπειγόμεναι βρωμοῖο.
Χειμῶνος μέγα σῆμα καὶ ἐννεάγηρα κορώνη
Νύκτερον ἀείδουσα καὶ ὀψὲ βοῶντε κολοιοί,
Καὶ σπίνος ἠῶ ἀσπίζων, καὶ ὄρνεα πάντα
Ἐκ πελάγους φεύγοντα, καὶ ὀρχίλος, ἢ καὶ ἐριθεὺς
Δύνων εἰς κοίλας ὀχεάς, καὶ φῦλα κολοιῶν
Ἐκ νομοῦ ἐρχόμενα τραφεροῦ ἐπὶ ὄψιον αὖλιν.
Οὐδ' ἂν ἐπιξουθαὶ μεγάλου χειμῶνος ἰόντος
Πρόσσω ποιήσαιντο νομὸν κηροῖο μέλισσαι,
Ἀλλ' αὐτοῦ μέλιτός τε καὶ ἔργων εἱλίσσονται.
Οὐδ' ὕψου γεράνων μακραὶ στίχες αὐτὰ κέλευθα
Τείνονται, στροφάδες δὲ παλιμπετὲς ἀπονέονται.
Μηδ' ὅτε νηνεμίῃ ἐν ἀράχνια λεπτὰ φέρηται,
Καὶ φλόγες αἰθύσσωσι μαραινομένοιο λύχνοιο,
Ἢ πῦρ ἅπτηται σποδιῇ, καὶ ὑπεύδια λύχνα,
Πιστεύειν χειμῶνι. τί τοι λέγω ὅσσα πέλονται
Σήματ' ἐπ' ἀνθρώπους, δὴ γὰρ καὶ ἀεικέϊ τέφρῃ
Αὐτοῦ πηγνυμένῃ νιφετοῦ ἐπιτεκμήραιο,
Καὶ λύχνῳ χιόνος, κέγχροις ὅτ' ἐοικότα πάντῃ
Κύκλῳ σήματ' ἔχει πυριλαμπὴς ἐγγύθι μύξα,
Ἄνθρακι δὲ ζώοντι, χαλάζης, ὁππότε λαμπρὸς
Αὐτὸς ἐείδηται, μέσσῳ δέ οἱ ἠΰτε λεπτὴ
Φαίνηται νεφέλη, πυρὸς ἔνδοθεν αἰθομένοιο.
Πρῖνοι δ' οὐ καρποῖο κατάχθεες, οὐδὲ μέλαιναι
Σχῖνοι, ἀπείρητοι. πάντῃ δέ τε πολλὸς ἀλωεὺς
Αἰεὶ παπταίνει μή οἱ θέρος ἐκ χερὸς ἔρρῃ.
Πρῖνοι μὲν θαμινῆς ἀκύλου ἐπὶ μέτρον ἔχουσαι,
Χειμῶνός κε λέγοιεν ἐπὶ πλέον ἰσχύσοντος.
Μὴ δὲ ἄδην ἔκπαγλα περιβρίθοιεν ἁπάντῃ.
Τηλοτέρω δ' αὐχμοῖο συνασταχύοιεν ἄρουραι.
Τριπλόα δὲ σχῖνος κυέει. τρισσαὶ δ' ἔγε αὖξαι
Γίνονται καρποῖο. φέρει δέ τε σήμαθ' ἑκάστη
Ἑξείης ἀρότῳ. καὶ γάρ τ' ἀροτήσιον ὥρην
Τριπλόα μείρονται, μέσσην, καὶ ἐπ' ἀμφότερ' ἄκρας.
Πρῶτος μὲν πρώτην ἄροσιν, μέσσος δέ τε μέσσην
Καρπὸς ἀπαγγέλλει, πυμάτην γε μὲν ἔσχατος ἄλλων.

Ὅντινα

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Voce pleni:lætari etiam quis putauerit:
Sic enim uociferantur iucundantium in morem.
Sæpe item arboris per ramos,quandoq; ſuper ipſam
Vbi cubant,etiam reduces alas excutiunt.
Præterea grues blandam ante ſerenitatem
Secure pandere ſolent unicum uolatum gregatim omnes,
Neq; retroacti ſereni ferri ſolent.
Cum autem è ſtellis lucidus fulgor hebetetur,
Neq; alicunde nubes preſſæ obuient,
Neq; alicunde caligo alia ſuccedat,neq; luna,
Sed aſtra extemplo planè languida ferantur,
Non amplius tibi hoc ſignum ad ſerenitatem ponatur,
Sed ad tempeſtatem ſpecta.Etiam quando quædam exiſtant
Eodem in loco nubes,aliæ uero iuxta ipſas,
Hæ quidem prætereuntes,illæ uero à tergo ferantur.
Etiam anſeres cum clangore feſtinantes ad paſtum.
Tempeſtatis certum ſignũ etiam nouem ætates uiuens cornix
Noctu cornicans:& ſero clamantes monedulæ:
Et paſſer mane pirpitans:& uolucres omnes
E mari fugientes:& orchilus:& erithacus
Subiens caua foramina:& turmæ graculorum
A paſtu uenientes ſicco ad ſerotinum luſtrum.
Neq; ſane ſufflauæ,magna tempeſtate inſtante,
Ante facere ſolent pabulum faui apes,
Sed intus melleq́; & ſtructuris occupantur.
Neq; in alto gruum elongati ordines eaſdem uias
Tendunt,conuerſi uero reuolanter abſiſtunt.
Neq;,quando in uentorũ tranquillitate araneæ graciles ferãtur,
Et flammæ flagrent marceſcentis lucernæ,
Aut ignis lambat cinere,& ſerenæ lucernæ,
Crede tempeſtati.Quid tibi refero quæcunq; ſunt
Indicia per homines:Siquidem uel uili cinere
Ipſam concreto niuem obſerues licet:
Etiam per lucernam niuem,milio cum ſimiles undiq;
Circumcirca notas habet candicans,propè ellychnium:
Carbone aũt ardente,grandinem,quando candens
Ipſe uideatur,in medio uero ipſo uelut tenuis
Appareat nebula,igne intus candente.
Nec uero ilices fructu onuſtæ,neq; nigræ
Lentiſci ſine ſigno ſunt.Paſſim aũt frequens agricola
Continuo circumſpicit,ne ei æſtas è manu fluat.
Ilices quidem frequentis glandis non parum ferentes,
Hyemem certe nunciare ſolent haud leuiter inualeſcentem.
Neq; nimis inſolenter grauidæ fiant undiquaquam:
Sed magis procul à ſqualore ſpicis compleantur arua.
Tribus uicibus uero lentiſcus fœtificat:tria item incrementa
Fiunt fructus:fert autem indicia quoduis
Ex ordine arationi:Etenim arandi tempus
Trifariam diuidunt, medium,& utrinq; extremum:
Primus quidem primam arationem,medius uero mediam
Fructus denunciat,ultimam autem ultimus aliorum.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Οὔ τινα γὰρ κάλλιστα λοχαίη σχῖνος ἀέξηται,
Κείνῳ γ᾽ ἐξ ἄλλων ἄροσις πολυλήιος εἴη,
Τῷ δέ γ᾽ ἀφαυροτάτῳ, ὀλίγη, μέσσῳ δέ τε, μέσση.
Οὕτως δ᾽ ἀνθέρικος τριχθὰ σκύλλης ἐπαερθὲν,
Σήματ᾽ ἐπιφράζασθαι ὁμοίιον ἀμήτοιο.
Ὅσσα δ᾽ ἐπὶ σχίνου ἀροτὴρ ἐπεφράσσατο καρπῷ,
Τόσσα καὶ ἐν σκύλλης τεκμαίρεται ἄνθεϊ λευκῷ.
Αὐτὰρ ὅτε σφῆκες μετοπωρινὸν ἤλιθα πολλοὶ
Πάντη βεβρίθωσι καὶ ἑσπερίων προπάροιθεν
Πληϊάδων, εἴποι τις ἐπερχόμενον χειμῶνα,
Οἷος ἐπὶ σφήκεσσιν ἑλίσσεται αὐτίκα δῖνος.
Θήλειαι δὲ σύες, θήλεια δὲ μῆλα, καὶ αἶγες,
Ὁππότ᾽ ἀναστρωφῶσιν ὀχῆς, τὰ δέ γ᾽ ἄῤῥενα πάντα
Δεξάμεναι πάλιν αὖτις ἀναβλήδην ὀχέωνται,
Αὔτως καὶ σφήκεσσι μέγαν χειμῶνα λέγοιεν.
Ὀψὲ δὲ μισγομένων αἰγῶν μήλων τε συῶν τε,
Χαίρει ἄνολβος ἀνὴρ, ὅ οἱ οὐ μάλα θαλπιόωντι
Εὔδιον φαίνουσι βιβαιόμεναι ἐνιαυτόν.
Χαίρει καὶ γεράνων ἀγέλαις ὡραῖος ἀροτρεὺς
Ὥριον ἐρχομέναις. ὁ δ᾽ ἀώριος αὐτίκα μᾶλλον.
Αὔτως γὰρ χειμῶνες ἐπέρχονται γεράνοισι,
Πρώϊα μὲν μᾶλλον καὶ ὁμιλαδὸν ἐρχομένῃσι,
Πρώϊον, αὐτὰρ ὅτ᾽ ὀψὲ καὶ οὐκ ἀγεληδὰ φανεῖσαι
Πλειότερον φορέονται ἐπὶ χρόνον, οὐδ᾽ ἅμα πολλαὶ,
Ἀμβολίη χειμῶνος ὀφέλλεται ὕστερα ἔργα.
Εἰ δὲ βόες καὶ μῆλα μετὰ βρίθουσαν ὀπώρην
Γαῖαν ὀρύσσωσι, κεφαλὰς δ᾽ ἀνέμοιο βορῆος
Ἀντία τείνωσιν, μάλα κεν τότε χείμερον αὐτοὶ
Πληϊάδες χειμῶνα κατερχόμεναι φορέοιεν.
Μὴ δὲ λίην ὀρύχοιεν, ἐπεὶ μέγας οὐ κατὰ κόσμον
Γίνεται οὔτε φυτοῖς χειμὼν φίλος, οὔτ᾽ ἀρότοισιν.
Ἀλλὰ χιὼν εἴη πολλὴ μεγάλαις ἐπ᾽ ἀρούραις,
Μήπω κεκριμένῃ, μὴ δὲ βλωθρῇ ἐπὶ ποίῃ,
Ὄφρα τις εὐεστοῖ χαίρῃ ποτιδέγμενος ἀνήρ.
Μὴ δ᾽ εἶεν καθ᾽ ὑπερθεν ἐοικότες ἀστέρες αἰεὶ,
Μήθ᾽ εἷς, μήτε δύω, μηδὲ πλέονες κομόωντες.
Πολλοὶ γὰρ κομόωσιν ἐπ᾽ αὐχμηρῷ ἐνιαυτῷ.
Οὐδὲ μὲν ὀρνίθων ἀγέλαις ἠπειρόθεν ἀνὴρ
Ἐκ νήσων ὅτε πολλαὶ ἐπιπλήσσωσιν ἀρούραις
Ἐρχομένου θέρεος χαίρει. περιδείδιε δ᾽ αἰνῶς
Ἀμήτῳ, μή οἱ κενεὸς καὶ ἀχύρμιος ἔλθῃ
Αὐχμῷ ἀνιηθείς. χαίρει δέ που αἰπόλος ἀνὴρ
Αὐταῖς ὀρνίθεσσιν, ἐπὴν κατὰ μέτρον ἴωσιν,
Ἐλπόμενος μετέπειτα πολυγλαγέος ἐνιαυτοῦ.
Οὕτω γὰρ μογεροὶ καὶ ἀλήμονες ἄλλοθεν ἄλλοι
Ζώομεν ἄνθρωποι. τὰ δὲ πὰρ ποσὶ πάντες ἑτοῖμοι
Σήματ᾽ ἐπιγνῶναι, καὶ ἐς αὐτίκα ποιήσασθαι.
Ἄρνασι μὲν χειμῶνας ἐτεκμήραντο νομῆες,
Ἐς νομὸν ὁππότε μᾶλλον ἐπειγόμενοι τροχόωσιν.
Ἄλλοι δ᾽ ἐξ ἀγέλης κριοὶ, ἄλλοι δὲ καὶ ἀμνοὶ
Εἰνόδιοι παίζωσιν ἐρειδόμενοι κεράεσσιν.

Ἠ ὁπότ᾽

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Quem enim pulcherrime fœtificans lentiſcus tulerit,
Illi præ aliis aratio frugifera extiterit:
Minutiſſimo uero, modica, at medio, media.
Sic etiam flos trifariam ſcillæ cum ſuperetur,
Signa aduertito ſimiliter meſſis.
Quæcunq; uero in lentiſci arator obſeruauit fructu,
Eadem etiam in ſcillæ deprehendit flore albo.
Sed cum ueſpæ autumni tempore glomeratim multæ
Paſſim conſtipatæ fuerint, etiam ueſpertinas ante
Pleiades, dixerit quis ſubſecuturam hyemem,
Qualis in ueſpis conglomeratur itidem turbo.
Fœminæ item ſues, fœminæ oues, & capræ
Cum redeant à paſtu, maribus omnibus
Admiſſis, rurſus mutuo coëant:
Ex hoc & ueſpis multam hyemem prædicere ſolent.
Tarde autem coëuntibus capris, ouibusq́;, ſuibusq́;,
Gaudet pauper uir: quia ei parum calenti
Serenum monſtrant coactæ annum.
Gaudet etiam gruum cateruis tempeſtiuus arator
Tempeſtiue uenientibus: intempeſtiuus uero è diuerſo magis:
Pari modo enim hyemes conſequuntur grues,
Cito quidem magis & conſtipatim uenientes,
Cito: ſed quando ſero & non gregatim uiſæ
Maius uolant ad tempus, neq; ſimul multæ,
Dilatio hyemis promouet ſerotina opera.
Sin autem boues & oues poſt plenum autumnum
Terram cornupetant, capita uero uentum boream
Contra tendant, ualde tunc tempeſtuoſam ipſæ
Pleiades hyemem occidentes afferre ſolent.
Ne uero nimium fodiant: quoniam magna & immoderata
Fit, neq; plantis hyemis grata, neq; arationibus:
Sed nix eſto multa ſpacioſis in aruis,
Nedum diſcreta, neq; grandi in ſegete,
Quo quilibet anni feracitate gaudere poſſit fruens uir.
Nec item fuerint deſuper uiſæ ſtellæ ſemper
Vel una, uel duæ, uel plures comatæ:
Multæ enim comantur in arido anno.
Neq; quidem uolucrum agminibus in continente degens uir
Ex inſulis cum multæ irruant arua
Veniente tempeſtate gaudet: timet uero anxie
Meſſi, ne ei uacua & ſine granis ueniat
Squallore læſa: gaudet uero opilio
Ipſis uolucribus, cum non omnino paucæ ueniant,
Spem capiens ſequentis lacte abundantis anni.
Sic enim ærumnoſi & inſtabiles alibi alii
Viuimus homines: atq; ea quæ ante pedes ſunt omnes parari
Signa cognoſcere, & in poſterum capere.
Agnis quidem tempeſtates obſeruare ſoliti ſunt paſtores
Ad pabulum cum magis feſtinantes currant:
Alii etiam è grege arietes, alii item agelli
In itinere ludant, innixi cornibus.

Aut quando

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἢ ὁπότ' ἄλλοθεν ἄλλοι ἀναπλήσωσι πόδεσσι,
Τέτρασιν οἱ κοῦφοι, κεραοί γε μὲν ἀμφοτέροισιν.
Ἢ καὶ ὅτ' ἐξ ἀγέλης ἀεκούσια κινήσωσι
Δείελον εἰσελάοντες ὁμῶς, τὰ δὲ πάντοθι ποίης
Δάκνωσιν πυκινῇσι κελευόμενα λιθάκεσσιν.
Ἐκ δὲ βοῶν ἐπύθοντ' ἀρόται καὶ βουκόλοι ἄνδρες
Κινυμένου χειμῶνος. ἐπεὶ βόες ὁππότε χηλὰς
Γλώσσῃ ὑπωμαίοιο ποδὸς περιλιχμήσωνται,
Ἢ κοίτῳ πλευρὰς ἐπὶ δεξιτερὰς τανύσωνται,
Ἀμβολίην ἀρότοιο γέρων ἐπιέλπετ' ἀροτρεύς.
Ἠδ' ὅτε μυκηθμοῖο περίπλειοι ἀγέρωνται,
Ἐρχόμεναι σταθμόνδε βόες βουλύσιον ὥρην,
Σκυθραί, λειμῶνος πόριες καὶ βουβοσίοιο,
Αὐτίκα τεκμαίρονται ἀχείμεροι ἐμπλήσεσθαι.
Οὐδ' αἶγες πρίνοιο περισπεύδουσαι ἀκάνθαις,
Εὔδιοι, οὐδὲ σύες φορυτῷ ἐπιμαργαίνουσαι.
Καὶ λύκος, ὁππότε μακρὰ μονόλυκος ὠρύηται,
Ἢ ὅτ' ἀροτρήων ὀλίγον πεφυλαγμένος ἀνδρῶν
Ἔργα κατέρχηται, σκέπαος χατέοντι ἐοικὼς
Ἐγγύθεν ἀνθρώπων, ἵνα οἱ λέχος αὐτόθεν εἴη,
Τρὶς περιτελλομένης ἠοῦς χειμῶνα δοκεύειν.
Οὕτω καὶ προτέροις ἐπὶ σήμασι τεκμήραιο
Ἐσσομένων ἀνέμων ἢ χείματος ἢ ὑετοῖο,
Αὐτὴν ἠὲ μετ' αὐτὴν, ἢ τριτάτην ἔτ' ἐς ἠῶ.
Ἀλλὰ γὰρ οὐδὲ μύες τετριγότες, εἴποτε μᾶλλον
Εὔδιοι ἐσκίρτησαν, ἐοικότες ὀρχηθμοῖσιν,
Ἄσκεπτοι ἐγένοντο παλαιοτέροις ἀνθρώποις.
Οὐδὲ κύνες. καὶ γάρ τε κύων ὠρύξατο ποσσὶν
Ἀμφοτέροις χειμῶνος ἐπερχομένοιο δοκεύων.
Καὶ μὴν ἐξ ὕδατος καὶ καρκίνος ᾤχετο χέρσῳ
Χειμῶνος μέλλοντος ἐπαΐσσεσθαι ὁδοῖο.
Καὶ μύες ἡμέριοι ποσσὶ στιβάδα στρωφῶντες
Κοίτης ἱμείρονται, ὅτ' ὄμβρου σήματα φαίνοι,
Κἀκεῖνοι χειμῶνα μύες τότε μαντεύονται.
Τῶν μηδὲν κατόκνει. καλὸν δ' ἐπὶ σήματι σῆμα
Σκέπτεσθαι. μᾶλλον δὲ δυοῖν εἰς ταυτὸν ἰόντοιν
Ἐλπωρὴ τελέθοι. τριτάτῳ δέ κε θαρσήσειας.
Αἰεὶ δ' ἂν παριόντος ἀριθμοίης ἐνιαυτοῦ
Σήματα, συμβάλλων εἴπου τι ἐπ' ἀστέρι τοίη
Ἠὼς ἀντέλλοντι κατέρχεται ἢ κατιόντι
Ὁπποῖον καὶ σῆμα λέγοι. μάλα ἄρκιον εἴη
Φράζεσθαι φθίνοντος, ἐφισταμένοιό τε μηνὸς
Τετράδας ἀμφοτέρας. αἱ γάρ τ' ἄμυδις συνιόντων
Μηνῶν πείρατ' ἔχουσιν, ὅτε σφαλερώτατος αἰθὴρ
Ὀκτὼ νυξὶ πέλει χήτει χαροποῖο σελήνης.
Τῶν ἄμυδις πάντων ἐσκεμμένος εἰς ἐνιαυτὸν
Οὐδέποτε σχεδίως κεν ἐπ' αἰθέρι τεκμήραιο.

Τέλος τῶν τοῦ Ἀράτου φαινομένων
καὶ διοσημείων.

Aut quando alibi alii referiant pedibus,
Quatuor leues, cornuti uero duobus.
Vel quando aliqui è grege inuite moueantur
Veſpere ad ſtabulum redeuntes ſimul, ſed undiq; herbam
Arrodant crebris impetiti lapillis.
Sed & à bobus ſigna capere ſolent agricolæ & armentarii
Surgentis tempeſtatis: ſiquidem boues quando ungulas
Lingua poſteriorum pedum circumlingant,
Aut ſtabulo latere ſuper dextro iaceant extenti,
Ad differendam arationem peritus ſpectat arator.
Etiam quando mugientes plus ſolito congregentur
Venientes ad ſtabulum boues ueſpertino tempore,
Triſtes, è prato uitulæ & paſtu:
Tunc indicant ante tempeſtatem ſe cupere ſaturari.
Neq; captæ ilicis ſtudioſæ circum ramos,
Serenæ ſunt: neq; ſues in luto furentes.
Item lupus quando alte ſolus ab aliis eiulet,
Aut quando agricolarum parum cautus uirorum
Opera accedat, tegmine indigenti ſimilis
Vicine hominibus, ut ei lectus ibi ſit,
Ad tertiam exorientem auroram tempeſtatem obſerua.
Sic etiam prioribus in ſignis coniecturam facito
Futurorum uentorum, aut tempeſtatis, aut pluuiæ,
Aut præſentē, aut poſt præſentem, aut tertiā deniq; ad auroram.
At uero neq; mures uociferantes, ſi quando frequentius
Sereni ſaliunt, ſimiles tripudiantibus,
Sine ſignificatione habiti ſunt ueteribus hominibus:
Neq; canes: etenim canis fodere conſueuit pedibus
Ambobus, tempeſtatem inſtantem ſentiens.
Quin ex aqua etiam cancer egredi ſolet, terra
Tempeſtate futura accingendo ſe itineri.
Etiam mures domeſtici lectulum ſternentes
Cubitum deſiderant, cum pluuiæ ſignum appareat:
Et illi tempeſtatem mures tunc uaticinantur.
Quorum nullū faſtidito, bonum uero eſt cum ſigno ſignum
Obſeruare: magis uero duobus in unum tendentibus
Spes eſto: tertio autem confidas licet.
Semper item prætereunti numerare poteris anni
Signa, conferens ſicubi etiam ſub ſtella talis
Aurora exoriente tranſeat, uel occidente,
Quale etiam ſignum nunciet. Impenſe uero idoneum fuerit
Contemplare decreſcentis inſtantisq́; menſis
Quartas utraſq́;: hæ enim ſimul coëuntium
Menſium terminos habent, cum maxime dubius æther
Octo noctibus eſt defectu pulchræ aſpectu Lunæ.
Quæ ſimul omnia contemplatus ad annum,
Haud unquam leuiter ſuper æthere ſignificabis.

FINIS ARATI APPAREN-
tium & prognoſticorum.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΙΡΑ

Περὶ ἄξονος καὶ πόλων.

Ἄξων καλεῖται τοῦ κόσμου ἡ διάμετρος αὐτοῦ, περὶ ἣν στρέφεται. τὰ δὲ πέρατα τοῦ ἄξονος, πόλοι λέγονται τοῦ κόσμου. τῶν δὲ πόλων, ὁ μὲν λέγεται βόρειος, ὁ δὲ νότιος. βόρειος μὲν, ὁ διὰ παντὸς φαινόμενος, ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν οἴκησιν. νότιος δὲ, ὁ διὰ παντὸς ἀόρατος, ὡς πρὸς τὸν ἡμέτερον ὁρίζοντα. εἰσὶ μὲν τοι τόποι τινὲς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου συμβαίνει τὸν πρὸς ἡμῖν πόλον τὸν ἀεὶ φανερὸν, ἐκείνοις ἀόρατον εἶναι. τὸν δὲ πρὸς ἡμῖν πόλον ἀόρατον, ἐκείνοις φανερὸν εἶναι. καὶ πάλιν, ἐστί τις τόπος ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου δύο πόλοι ὁμοίως ἐπὶ τοῦ ὁρίζοντος κεῖνται.

Περὶ σφαίρας κύκλων.

Τῶν δ' ἐν τῇ σφαίρᾳ κύκλων, οἱ μὲν εἰσὶ παράλληλοι, οἱ δὲ λοξοὶ, οἱ δὲ διὰ τῶν πόλων. παράλληλοι μὲν, οἱ τοὺς αὐτοὺς πόλους ἔχοντες τῷ κόσμῳ. εἰσὶ δὲ παράλληλοι κύκλοι πέντε, ἀρκτικὸς, θερινὸς τροπικὸς, ἰσημερινὸς, χειμερινὸς τροπικὸς, ἀνταρκτικός. Ἀρκτικὸς μὲν οὖν ἐστι κύκλος ὁ μέγιστος τῶν ἀεὶ θεωρουμένων κύκλων, ὁ ἐφαπτόμενος τοῦ ὁρίζοντος καθ' ἓν σημεῖον, καὶ ὅλος ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβανόμενος. ἐν ᾧ τὰ κείμενα τῶν ἄστρων, οὔτε δύσιν, οὔτ' ἀνατολὴν ποιεῖται, ἀλλὰ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς περὶ τὸν πόλον στρεφόμενα θεωρεῖται. οὗτος δὲ ὁ κύκλος ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς οἰκουμένῃ ὑπὸ τοῦ ἐμπροσθίου ποδὸς τῆς μεγάλης ἄρκτου περιγράφεται. Θερινὸς δὲ τροπικὸς κύκλος ἐστὶν ὁ βορειότατος τῶν ὑπὸ τοῦ ἡλίου γραφομένων κύκλων. ἐφ' οὗ γενόμενος ὁ ἥλιος τὴν θερινὴν τροπὴν ποιεῖται. ἐν ᾗ ἡ μεγίστη μὲν πασῶν τῶν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἡμέρα, ἐλαχίστη δὲ ἡ νὺξ γίνεται. μετὰ μὲν τοι τὴν θερινὴν τροπὴν, οὐκέτι πρὸς τὰς ἄρκτους παροδεύων ὁ ἥλιος θεωρεῖται, ἀλλ' ἐπὶ θάτερα μέρη τρέπεται τοῦ κόσμου. διὸ κέκληται τροπικός. Ἰσημερινὸς δὲ κύκλος ἐστὶν ὁ μέγιστος τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων, ὁ διχοτομούμενος ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος, ὥστε ἡμικύκλιον μὲν ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβάνεσθαι, ἡμικύκλιον δὲ ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα. ἐφ' οὗ γενόμενος ὁ ἥλιος τὰς ἰσημερίας ποιεῖται, τήν τ' ἐαρινὴν καὶ τὴν φθινοπωρινήν. Χειμερινὸς δὲ τροπικὸς κύκλος ἐστὶν ὁ νοτιώτατος τῶν ὑπὸ τοῦ ἡλίου γραφομένων κύκλων κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ κόσμου γινομένην περιστροφήν. ἐφ' οὗ γενόμενος ὁ ἥλιος τὴν χειμερινὴν τροπὴν ποιεῖται. ἐν ᾗ ἡ μεγίστη μὲν πασῶν τῶν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ νὺξ ἀποτελεῖται, ἐλαχίστη δὲ ἡμέρα. μετὰ μὲν τοι τὴν χειμερινὴν τροπὴν, οὐκέτι πρὸς μεσημβρίαν προοδεύων ὁ ἥλιος θεωρεῖται, ἀλλ' ἐπὶ θάτερα μέρη τρέπεται τοῦ κόσμου, διὸ κέκληται καὶ οὗτος τροπικός. Ἀνταρκτικὸς δέ ἐστι κύκλος ἴσος τε καὶ παράλληλος τῷ ἀρκτικῷ, καὶ ἐφαπτόμενος τοῦ ὁρίζοντος καθ' ἓν σημεῖον, καὶ ὅλος ὑπὸ γῆν ἀπολαμβανόμενος. ἐν ᾧ τὰ κείμενα τῶν ἄστρων διὰ παντὸς ἡμῖν ἐστιν ἀόρατα. Τῶν δὲ προειρημένων ε' κύκλων, μέγιστος μὲν ἐστὶν ὁ ἰσημερινός. ἑξῆς δὲ οἱ τροπικοί. ἐλάχιστοι δὲ, ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν οἴκησιν, οἱ ἀρκτικοί. τούτους δὲ τοὺς κύκλους δεῖ νοεῖν ἀπλατεῖς, λόγῳ θεωρητοὺς, ἐκ τῆς τῶν ἄστρων θέσεως καὶ τῆς αὐτῆς διόπτρας θεωρίας, καὶ τῆς ἡμετέρας ἐπινοίας διατυπουμένους. μόνος γὰρ ἐν τῷ κόσμῳ κύκλος ἐστὶν αἰσθητὸς ὁ τοῦ γάλακτος. οἱ δὲ λοιποὶ λόγῳ εἰσὶ θεωρητοί.

Διὰ τί πέντε μόνον παράλληλοι ἐν τῇ σφαίρᾳ κύκλοι.

Πέντε δὲ παράλληλοι μόνοι καταγράφονται κύκλοι εἰς τὴν σφαῖραν, οὐ διὰ τὸ μόνους τούτους ἐν τῷ κόσμῳ παραλλήλους εἶναι, ὁ γὰρ ἥλιος καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὡς πρὸς αἴσθησιν κύκλον παράλληλον περιστρέφεται τῷ ἰσημερινῷ κατὰ τὴν τοῦ κόσμου γινομένην περιστροφήν. ὥστε μεταξὺ τῶν τροπικῶν κύκλων ρπ' δὶς κύκλους παραλλήλους γράφεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου. τοσαῦται γὰρ ἡμέραι εἰσὶν αἱ μεταξὺ τῶν τροπῶν. φέρονται δὲ καὶ πάντες οἱ ἀστέρες ἐπὶ παραλλήλων κύκλων καθ' ἑκάστην ἡμέραν. οὐ τοι συγκαταγράφονται δὲ οὕτως πάντες εἰς τὴν σφαῖραν, διὰ τὸ πρὸς ἄλλας πραγματείας τῶν ἐν τῇ ἀστρολογίᾳ πολλὰ συμβάλλεσθαι. οὐ δὲ γὰρ κατασκευασθῆναι δυνατὸν καλῶς τὴν σφαῖραν ἄνευ πάντων τῶν παραλλήλων κύκλων, οὐ δὲ τὰ μεγέθη καὶ τῶν νυκτῶν τῶν ἡμερῶν τε ἀκριβῶς εὑρεθῆναι ἄνευ τῶν προειρημένων κύκλων. πρὸς μέντοι τὴν πρώτην εἰσαγωγὴν τῆς ἀστρολογίας οὐδὲν ἀποτέλεσμα φερόμενοι, οὐ καταγράφονται ἐν τῇ σφαίρᾳ. οἱ δὲ πέντε παράλληλοι κύκλοι, διὰ τὸ ἀποτελέσματά τινα προσφέρεσθαι διωρισμένα εἰς τὴν πρώτην εἰσαγωγὴν τῆς ἀστρολογίας, κατεγράφησαν εἰς τὴν σφαῖραν. ὁ μὲν γὰρ ἀρκτικὸς κύκλος

ἀφορίζει

PROCLI SPHAERA, THOMA LINACRO BRITANNO INTERPR.

De Axi & Polis.

AXis mundi uocatur demetiens ipſius, circa quam uoluitur. Axis extrema, poli mundi ſeu uertices ſunt nominati: Horum alter ſeptentrionalis, alter auſtrinus dicitur. Septentrionalis, qui ſemper in noſtra habitatione apparet: Auſtrinus contrà, qui ſemper, ut ad noſtrum horizonta, conditur. Sunt tamen in terra loca quædam, in quibus polus, qui ſemper nobis conſpicuus eſt, iis qui ibi degunt haudquaquã cernitur. Qui uero nobis perpetuo occultus eſt, iiſdem cõſpicuus euadit. Rurſus quoqꝫ locũ quempiam in terris inuenias, ubi ambo poli æquabilem in horizonte ſitum habent.

De circulis ſphæræ.

Circulorum ſphæræ, alii paralleli ſiue æquidiſtantes ſunt, alii obliqui per polos ducti. Aequidiſtantes ſunt, quibus iidem cum mundo poli ſunt. Sunt autem ii numero quinqꝫ: Septentrionalis, Solſticialis, Aequator, Brumalis, Antarcticus. Septentrionalis igitur circulus is eſt, qui omnium, quos perpetuo cernimus, planè maximus eſt, quiqꝫ horizonta ſolo puncto cõtingit, totus ſupra terram interceptus. In hoc quæcunqꝫ clauduntur aſtra, nec ortum nec occaſum norunt, ſed circa polum uerti tota nocte cernuntur. Porro is circulus in noſtro tractu, à priore maioris urſæ pede deſcribitur. Solſticialis autem circulus is eſt, qui omnium, qui à ſole deſcribuntur maxime ſeptentrionalis habetur. In quem cum ſe ſol receperit, æſtiuã reciprocationẽ peragit: longiſſimusqꝫ totius anni dies, breuiſſimaqꝫ nox exit. Poſt hanc autem reciprocationem nequaquam ultrà ſeptentriones uerſus ſolem progredi, quin potius ad diuerſa mundi regredi, cernas: Vnde & tropico græce nomen. Aequator circulus is eſt, qui maximus ęquidiſtantium circulorum ſtatuitur: ita nimirum ab horizonte diſſectus, ut alter eius ſemicirculus ſupra terram, alter ſub terra condatur. In hoc ſol duplex æquinoctium, uernum, autumnaleqꝫ facit. Brumalis circulus is eſt, qui omnium circulorum, qui à ſole mundi circumactu deſcribuntur, maxime ad auſtrum pertinet. In quo ſol brumalem reciprocationem facit: maximaqꝫ totius anni nox, minimusqꝫ dies efficitur. Poſt hanc metam nequaquã ultrà progreditur ſol, ſed ad alteras mundi partes reuertitur: Vnde tropicus hic quoqꝫ, quaſi uerſilis appellatur. Antarcticus uero circulus æqualis & æquidiſtãs ſeptentrionali circulo eſt, & horizonta uno puncto contingens, totus præterea ſub terris merſus: In quo ſita aſtra ſemper nobis occulta manent. Maximus aũt ex quinqꝫ memoratis circulis eſt æquator: deinde tropici: Minimi uero (quod ad noſtram habitationem dixerim) arctici. Porro hos circulos citra omnem latitudinem intelligi conuenit, ratione cognoſcibiles ex aſtrorũ ſitu, & eodem dioptræ obtutu, & noſtro intellectu delineatos. Senſu enim unus lacteus diſcerni in cœlo poteſt: Reliqui omnes ratione.

Cur quinqꝫ duntaxat æquidiſtantes in ſphæra.

Quinqꝫ uero æquidiſtantes circuli deſcribi in ſphæra ſolent: quod tamen non eo ualet, quaſi ii ſoli in mundo æquidiſtantes ſint: Quippe cum ſol quotidie æquidiſtantem æquatori circulũ (quod ſenſu animaduerti licet) mundi rotatu peragat. Quo fit, ut bis centum octuaginta duos æquidiſtantes circulos intra tropicos deſcribat: totidem enim dies intra reciprocationes numerãtur, quin & ſtellæ ipſæ uniuerſæ in æquidiſtantibus circulis quotidie feruntur. Non tamen hi omnes in ſphæram adhibentur. Qui tametſi multis aliis rebus in aſtrologia conducant (ſiquidem fieri nequit, ut uel aſtra probe in ſphæra locentur ſine omnibus æquidiſtantibus circulis, uel examuſſim dierum noctiumqꝫ magnitudines ſine iiſdẽ inueniantur) tamen quod ad prima aſtrologiæ rudimenta nõ adeo utiles exiſtimati ſunt, parũ uiſum eſt eos in ſphæram adſcribi. Quinqꝫ uero æquidiſtantes circuli ob certa compendia, quæ aſtrologiæ tyronibus afferunt, optimo iure in ſphæram ſunt adhibiti. Septentrionalis enim aſtra, quæ nobis perpetuo

ἀφορίζει τὰ ἀεὶ θεωρούμενα τῶν ἄστρων. ὁ δὲ θερινὸς τροπικὸς κύκλος τὴν τροπὴν περιέχει, καὶ πέρας ἐστὶ τῆς τοῦ ἡλίου πρὸς ἄρκτον μεταβάσεως. ὁ δὲ ἰσημερινὸς κύκλος τὰς ἰσημερίας περιέχει. ὁ δὲ χειμερινὸς τροπικὸς κύκλος τέρμα ἐστὶ τῆς πρὸς μεσημβρίαν προσόδου τοῦ ἡλίου, καὶ τὴν χειμερινὴν τροπὴν περιέχει. ὁ δὲ ἀνταρκτικὸς κύκλος τὰ μὴ θεωρούμενα τῶν ἄστρων ἀφορίζει. ἔχοντες οὖν κεφάλαια ὡρισμένα καὶ ἀποτελέσματα πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ἀστρολογίας, εὐλόγως κατεγράφησαν εἰς τὴν σφαῖραν.

Περὶ ἐπιφανείας καὶ κρύψεως τῶν πέντε
παραλλήλων κύκλων.

Τῶν δὲ προειρημένων πέντε παραλλήλων κύκλων, ὁ μὲν ἀρκτικὸς κύκλος ὅλος ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβάνεται. ὁ δὲ θερινὸς τροπικὸς κύκλος εἰς δύο μέρη ἄνισα τέμνεται ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος, καὶ τὸ μὲν μεῖζον τμῆμα ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβάνεται, τὸ δὲ ἔλασσον ὑπὸ τὴν γῆν. οὐ κατὰ πᾶσαν δὲ χώραν καὶ πόλιν ὁμοίως ὁ θερινὸς τροπικὸς κύκλος τέμνεται ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος, ἀλλὰ παρὰ τὰς τῶν κλιμάτων παραλλαγὰς, διάφορον τὴν τῶν κλιμάτων ὑπεροχὴν συμβαίνει γίνεσθαι. καὶ τοῖς μὲν πρὸς ἄρκτον μᾶλλον ἡμῶν οἰκοῦσιν εἰς ἀνισώτερα μέρη συμβαίνει τέμνεσθαι τὸν θερινὸν ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος. καὶ πέρας ἐστὶ χώρα τις, ἐν ᾗ ὅλος ὁ θερινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπὲρ γῆν γίνεται. τοῖς δὲ πρὸς μεσημβρίαν μᾶλλον ἡμῶν οἰκοῦσιν εἰς ἰσώτερα μέρη ὁ θερινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος τέμνεται. καὶ πέρας ἐστὶ χώρα τις πρὸς μεσημβρίαν ἡμῶν κειμένη, ἐν ᾗ διχοτομεῖται ὁ θερινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος. κατὰ δὲ τὴν ἡμετέραν οἴκησιν ὁ θερινὸς τροπικὸς ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος τέμνεται οὕτως, ὥστε τοῦ ὅλου κύκλου διαιρουμένου εἰς η μέρη, ε μὲν τμήματα ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβάνεσθαι, γ δὲ ὑπὸ γῆν. πρὸς δὲ τοῦτο τὸ κλίμα δοκεῖ καὶ ὁ Ἄρατος συντετάχθαι τὴν τῶν φαινομένων πραγματείαν. περὶ γὰρ τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ κύκλου διαλεγόμενος φησὶν οὕτως. τοῦ μὲν ὅσον τε μάλιστα δι᾽ ὀκτὼ μετρηθέντος, πέντε μὲν ἔνδια στρέφεται καθ᾽ ὑπέρτατα γαίης, τὰ τρία δ᾽ ἐν περάτῃ. θέρεος δέ οἱ ἐν τροπαί εἰσιν. ἐκ δὲ ταύτης τῆς διαιρέσεως ἀκολουθεῖ τὴν μεγίστην ἡμέραν ὡρῶν ἰσημερινῶν γίνεσθαι ιε τὴν δὲ νύκτα ὡρῶν ἰσημερινῶν θ, ἐν δὲ τῷ κατὰ Ῥόδον ὁρίζοντι, ὁ θερινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος τέμνεται οὕτως, ὥστε τοῦ ὅλου κύκλου διῃρημένου εἰς μέρη μη τὰ μὲν κ καὶ θ τμήματα ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα ἀπολαμβάνεσθαι, τὰ δὲ ιθ ὑπὸ γῆν. ἐκ δὲ τῆς διαιρέσεως ταύτης ἀκολουθεῖ τὴν μεγίστην ἡμέραν ἐν Ῥόδῳ γίνεσθαι ὡρῶν ἰσημερινῶν ιδ καὶ ἥμισυ, τὴν δὲ νύκτα ὡρῶν ἰσημερινῶν θ καὶ ἥμισυ. ὁ δὲ ἰσημερινὸς κύκλος καθ᾽ ὅλην τὴν οἰκουμένην διχοτομεῖται ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος, ὥστε ἡμικύκλιον μὲν ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβάνεσθαι, ἡμικύκλιον δὲ ὑπὸ γῆν. δι᾽ ἣν αἰτίαν ἐπὶ τοῦ κύκλου τούτου αἱ ἰσημερίαι γίνονται. ὁ δὲ χειμερινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος τέμνεται οὕτως, ὥστε τὸ μὲν ἔλασσον τμῆμα ὑπὲρ γῆν γίνεσθαι, τὸ δὲ μεῖζον ὑπὸ γῆν. ἡ δ᾽ ἀνισότης τῶν τμημάτων τὴν αὐτὴν παραλλαγὴν ἔχει ἐπὶ πάντων τῶν κλιμάτων, ἥτις ἐγίνετο καὶ ἐπὶ τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ κύκλου. διὰ παντὸς γὰρ τὰ ἐναλλὰξ τμήματα τῶν τροπικῶν κύκλων ἴσα ἀλλήλοις ἐστί. δι᾽ ἣν αἰτίαν ἡ μεγίστη ἡμερινὴ, ἴση ἐστὶ τῇ μεγίστῃ νυκτερινῇ, καὶ ἡ ἐλαχίστη ἡμερινὴ, ἴση τῇ ἐλαχίστῃ νυκτερινῇ. ὁ δὲ ἀνταρκτικὸς κύκλος ὅλος ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα κρύπτεται.

Περὶ μεγέθους τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων.

Τῶν δὲ προειρημένων πέντε παραλλήλων κύκλων, τινῶν μὲν τὰ μεγέθη ἐφ᾽ ὅλην τὴν οἰκουμένην διαμένει τὰ αὐτὰ, τινῶν δὲ τὰ αὐτὰ μεγέθη μεταπίπτει παρὰ τὰ κλίματα, καὶ οἷς μὲν μείζονες οἷς δὲ ἐλάττονες οἱ κύκλοι γίνονται. οἱ μὲν γὰρ τροπικοὶ κύκλοι καὶ ὁ ἰσημερινὸς καθ᾽ ὅλην τὴν οἰκουμένην ἴσοι εἰσὶ τοῖς μεγέθεσιν. οἱ δὲ ἀρκτικοὶ μεταπίπτουσι κατὰ τὰ μεγέθη, καὶ οἷς μὲν μείζονες, οἷς δὲ ἐλάττονες γίνονται. τοῖς μὲν γὰρ πρὸς ἄρκτον οἰκοῦσι μείζονες οἱ ἀρκτικοὶ κύκλοι γίνονται. τοῦ γὰρ πόλου μετεωροτέρου φαινομένου, ἀνάγκη καὶ τὸν ἀρκτικὸν κύκλον τὸν ἐφαπτόμενον τοῦ ὁρίζοντος μείζονα ἀεὶ μάλιστα γίνεσθαι. τοῖς δ᾽ ἔτι πρὸς ἄρκτον οἰκοῦσι γίνεταί ποτε ὁ θερινὸς τροπικὸς κύκλος ἀρκτικός. ὥστε τοὺς δύο κύκλους ἐφαρμόσαι ἀλλήλοις τόν θερινὸν τροπικὸν κύκλον καὶ τὸν ἀρκτικὸν, καὶ μίαν ἀναλαβεῖν τάξιν. πρὸς δὲ τοὺς ἀρκτικωτέρους τόπους καὶ τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ κύκλου μείζονες οἱ ἀρκτικοὶ κύκλοι γίνονται. πέρας δέ ἐστι χώρα τις πρὸς ἄρκτον κειμένη, ἐν ᾗ ὁ μὲν πόλος κατὰ κορυφὴν γίνεται, ὁ δὲ ἀρκτικὸς κύκλος τὴν τοῦ ὁρίζοντος ἐπέχει τάξιν, καὶ ἀφαρμόζει αὐτῷ μετὰ τὴν στροφὴν τοῦ κόσμου, καὶ τὸ αὐτὸ μέγεθος λαμβάνει

τῷ ἰση-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

cernuntur, definit. Solſtitialis tropicus, ſolis reciprocationē continet, finisq́; eſt eiuſdem ad boream tranſitus. Aequator circulus æquinoctia complectitur: Brumalis tropicus ſolis ad auſtrū progreſſi meta eſt, et brumalē eius reciprocationem in ſe habet: Antarcticus circulus aſtra, quæ noſtrum conſpectum fugiunt, determinat. Itaq; cum iis, qui primis aſtrologiæ rudimentis imbuendi ſunt, certa emolumenta ſuggerant, merito in ſphæram coniectos, quis dubitet?

De occultatione & emerſu æquidiſtantium.

Verum ex memoratis quinq; æquidiſtantibus circulis, Arcticus ſane ſupra terram totus exiſtit. Solſticialis aūt tropicus bipertito ab horizonte ſcinditur: maiore eius parte ſupra terram conſpicua: minore ſubter occulta. Neq; tamen in omni tractu, urbē ue ſimiliter circulus hic ab horizonte ſecatur: ſed pro climatum uarietate, uariam ſectionū exuperantiam ſortitur: iis quoq;, qui propius ſeptentriones agunt, inæquabilius ab horizonte ſcinditur: Nec finis, donec eò loci uentum ſit, ubi totus ſupra terrā emineat. Qui uero ad auſtrum magis uergunt, iis profecto per æquabiliores partes ab horizonte diuiditur: donec ad plagam quandam uentum ſit, nobis certe auſtralem, in qua tropicus ab horizonte per æquas partes ſecatur. At in noſtra habitatione, ita ſolſtitialis ab horizonte ſcinditur, ut uniuerſo circulo per octo partes diſſecto, quinq; ſupra terram appareant, tres ſub terra lateant. Sanè ad hoc clima direxiſſe ſtylum Aratus uidetur, cum Phænomena conſcriberet: In quibus cum de ſolſtitiali tropico diſſerit, ita ait.

Huius in octonis diſſecti partibus, alta
Terrarum inuiſunt quinq;, tres ima frequentant.
Alterni & Phœbi reditus celebrantur eodem.

Ex hac diuiſione ſequitur maximum diem horarum æquinoctialium quindecim eſſe, noctem uero nouem. In Rhodio autem horizone ita tropicus ab horizonte dirimitur, ut cū circulus uniuerſus in octo & quadraginta partes ſecetur, unde triginta ſectiones ſupra horizontem appareant, unde uiginti ſub terra lateant. Ex qua diuiſione fit, ut apud Rodios longiſſimus dies horas æquinoctiales quatuordecim habeat, nox nouem, additis hinc inde ſemiſſibus unius horæ ſingulis. Aequator uero circulus per uniuerſum terrarum orbem ita ab horizonte diuiditur, ut ſemicirculus eius ſupra terram extet, ſemicirculus ſub terra linquatur. Quo fit, ut in hoc circulo æquinoctia fiant. Brumalis autem tropicus ea ratione ab horizonte interſectus eſt, ut minor è ſectionibus ſupra terram habeatur, maior ſub terra. Inæquabilitas uero ſectionum eandem in omnibus climatibus uarietatem habet, quam etiam in ſolſticiali tropico diximus: Semper enim reſpondētes ex aduerſo tropicorum ſectiones æquales inter ſe ſunt. Eóq; fit, ut maximus dies maximæ nocti, & minimus dies minimæ nocti æqualis euadat. Antarcticus autem circulus totus ſub horizonte latet.

De magnitudine æquidiſtantium.

Sed ex quinq; iam memoratis circulis, quorundam magnitudines per uniuerſum terrarum orbem eædem ſibi conſtant, nōnullorum pro climatibus mutantur, aliis'q; maiores, aliis minores circuli euadunt. Tropici enim & æquator pares per totum orbem magnitudines ſeruant: Arctici magnitudine euariāt, cum alibi maiores, alibi minores cernantur. Quippe iis qui ſeptentriones uerſus degunt, maiores ſeptentrionales fiunt, cum polo magis in altum ſublato arcticum circulum, qui horizonta contingit, neceſſe ſit aſſidue maiorem fieri. His uero qui magis etiam ad ſeptentriones uergunt, interdum ſolſticialis tropicus in arcticum planè abit: fit'que ut duo circuli, ſeptentrionalis, tropicus'que coëant, pro unóque habeantur. Adeo cum magis etiam ad ſeptentriones acceditur, maiores ſolſtitiali tropico ſeptentrionales redduntur. Nec finis donec eò uentum ſit, ubi polus ſupra uerticem conſpicitur, ſeptentrionalis in horizontis locum cedit, ei'que in mundi rotatu coniungitur, æquatoris planè magni-

X 2 tudine:

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τῷ ἰσημερινῷ. ὥστε τοὺς τρεῖς κύκλους, τὸν ἀρκτικὸν καὶ τὸν ἰσημερινὸν καὶ τὸν ὁρίζοντα, τὴν αὐτὴν τάξιν καὶ θέσιν λαμβάνειν. πάλιν δὲ τοῖς πρὸς μεσημβρίαν οἰκοῦσιν, οἱ μὲν πόλοι ταπεινότεροι γίνονται, οἱ δὲ ἀρκτικοὶ κύκλοι ἐλάσσονες. καὶ ὅταν ἐστί τις χώρα πρὸς μεσημβρίαν ἡμῶν κειμένη, αὐτὴ δέ ἐστιν ἡ λεγομένη ὑπὸ τὸν ἰσημερινόν, ἐν ᾗ οἱ μὲν πόλοι ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα γίνονται, οἱ δὲ ἀρκτικοὶ κύκλοι καθ᾽ ὅλου ἀναιροῦνται. ὥστε ἀντὶ τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων τρεῖς παραλλήλους γίνεσθαι, τούς τε τροπικοὺς καὶ τὸν ἰσημερινόν. διὰ γὰρ τὰ προειρημένα οὐχ ὑποληπτέον καθολικῶς γίνεσθαι τοὺς πέντε παραλλήλους. ἀλλ᾽ ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν οἴκησιν τὸ πλῆθος αὐτῶν ἐκκεῖσθαι. εἰσὶ γάρ τινες ὁρίζοντες ἐν οἷς τρεῖς μόνοι παράλληλοι γίνονται κύκλοι. εἰσὶ δὲ οἰκήσεις ἐπὶ τῆς γῆς, ὧν πρώτη μὲν οἴκησις, παρ᾽ οἷς ὁ θερινὸς τροπικὸς κύκλος ἐφάπτεται τοῦ ὁρίζοντος, καὶ τὴν τοῦ ἀρκτικοῦ κύκλου τάξιν λαμβάνει, δευτέρα δὲ οἴκησις, ἡ λεγομένη ὑπὸ τῶν πόλων, τρίτη δέ ἐστιν οἴκησις, ὑπὲρ ἧς μικρὸν ὕστερον εἰρήκαμεν, ἡ προσαγορευομένη ὑπὸ τὸν ἰσημερινόν.

Περὶ τάξεως τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων.

Ὅθεν οὐδ᾽ ἡ τάξις τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων ἡ αὐτὴ παρὰ πᾶσίν ἐστιν. ἀλλ᾽ ἐν μὲν τῇ καθ᾽ ἡμᾶς οἰκουμένῃ, πρῶτος μὲν ὀνομάζεται ἀρκτικός, δεύτερος δὲ, ὁ θερινὸς τροπικός. εἶτα ἰσημερινός, καὶ χειμερινός. πέμπτος δὲ, ὁ ἀνταρκτικός. τοῖς δὲ πρὸς ἄρκτον μᾶλλον ἡμῶν οἰκοῦσιν, γίνεται ποτὲ πρῶτος, ὁ θερινὸς τροπικός. δεύτερος δὲ, ὁ ἀρκτικός, τρίτος δὲ, ὁ ἰσημερινός, τέταρτος δὲ, ὁ ἀνταρκτικός, πέμπτος δὲ, ὁ χειμερινὸς τροπικός. παρ᾽ οἷς γὰρ ὁ ἀρκτικὸς κύκλος μείζων γίνεται τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ, ἀνάγκη τὴν προειρημένην τάξιν ὑπάρχειν.

Περὶ δυνάμεως τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων.

Ὁμοίως δὲ οὐδ᾽ αἱ δυνάμεις τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων αἱ αὐταί εἰσιν, ὁ γὰρ παρ᾽ ἡμῖν θερινὸς τροπικὸς κύκλος, τοῖς ἀντίποσιν χειμερινὸς τροπικὸς κύκλος γίνεται. ὁ δὲ παρ᾽ ἐκείνοις θερινὸς τροπικὸς κύκλος, παρ᾽ ἡμῖν γίνεται χειμερινὸς τροπικός. τοῖς δὲ ὑπὸ τὸν ἰσημερινὸν οἰκοῦσι, τῇ μὲν δυνάμει οἱ τρεῖς κύκλοι θερινοί εἰσι τροπικοί. ὑπὸ αὐτὴν γὰρ τὴν πάροδον τοῦ ἡλίου κεῖνται. τῇ δὲ πρὸς ἀλλήλους παραλλαγῇ γένοιτ᾽ ἂν θερινὸς μὲν τροπικός, ὁ παρ᾽ ἡμῖν ἰσημερινός. χειμερινοὶ δὲ οἱ δύο τροπικοί. φύσει γὰρ λέγοιτ᾽ ἂν καὶ καθολικῶς πρὸς ἅπασαν τὴν οἰκουμένην θερινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπάρχειν, ὁ ἔγγιστα τῆς οἰκήσεως ὑπάρχων. δι᾽ ἣν αἰτίαν τοῖς ὑπὸ τὸν ἰσημερινὸν οἰκοῦσι θερινὸς τροπικὸς γίνεται ὁ ἰσημερινός. τότε γὰρ αὐτοῖς κατὰ κορυφὴν γίνεται ὁ ἥλιος. ἰσημερινοὶ δὲ κύκλοι γίνονται παρ᾽ αὐτοῖς πάντες οἱ παράλληλοι. ἰσημερία γὰρ διὰ παντός ἐστι παρ᾽ αὐτοῖς, πάντες γὰρ οἱ παράλληλοι κύκλοι διχοτομοῦνται ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος.

Περὶ διαστάσεως τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων.

Οὐ δὲ αἱ διαστάσεις αἱ ἀπ᾽ ἀλλήλων τοῖς κύκλοις αἱ αὐταὶ διαμένουσι καθ᾽ ὅλην τὴν οἰκουμένην, ἀλλὰ πρὸς τὴν καταγραφὴν τῶν σφαιρῶν διαιροῦνται οὕτως. τοῦ παντὸς μεσημβρινοῦ κύκλου διαιρουμένου εἰς μόρια ξ΄ ὁ ἀρκτικὸς ἀπὸ τοῦ πόλου καταγράφεται ἀπέχων ξξϛ. ὁ δ᾽ αὐτὸς ἐπὶ θάτερα μόρια ἀπὸ τοῦ θερινοῦ καταγράφεται ἀπέχων ξξε. ὁ δὲ ἰσημερινὸς ἀφ᾽ ἑκατέρων τῶν τροπικῶν ξξδ. ὁ δὲ χειμερινὸς τροπικὸς κύκλος ἀπὸ τοῦ ἀνταρκτικοῦ ἀπέχων ξξε. ὁ δὲ ἀνταρκτικὸς ἀπὸ τοῦ πόλου ξξϛ. κατὰ πᾶσαν δὲ χώραν καὶ πόλιν οὐ τὰς αὐτὰς διαστάσεις ἔχουσιν ἀπ᾽ ἀλλήλων οἱ κύκλοι. ἀλλ᾽ οἱ μὲν τροπικοὶ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ κατὰ πᾶν ἔγκλιμα τὴν αὐτὴν ἀπόστασιν ἔχουσιν. οἱ δὲ τροπικοὶ κύκλοι ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν οὐ τὴν αὐτὴν ἔχουσι διάστασιν κατὰ πάντας τοὺς ὁρίζοντας, ἀλλ᾽ οἱ μὲν ἔλασσον, οἱ δὲ πλεῖον διεστᾶσιν. ὁμοίως δὲ οἱ ἀρκτικοὶ ἀπὸ τῶν πόλων οὐ τὴν ἴσην ἀπόστασιν ἔχουσι κατὰ πᾶν ἔγκλιμα, ἀλλ᾽ οἱ μὲν ἐλάττω, οἱ δὲ πλείω. καταγράφονται μέντοι πᾶσαι αἱ σφαῖραι πρὸς τὸν ἐν τῇ Ἑλλάδι ὁρίζοντα.

Περὶ κολούρων κύκλων.

Διὰ τῶν πόλων δέ εἰσι κύκλοι ὑπό τινων κόλουροι προσαγορευόμενοι, οἷς συμβέβηκεν ὑπὸ τῶν ἰδίων περιφερειῶν τοὺς τοῦ κόσμου πόλους ἔχειν. κόλουροι δὲ κέκληνται, διὰ τὸ μέρη τινὰ ἀθεώρητα αὐτῶν γίνεσθαι. οἱ μὲν γὰρ λοιποὶ κύκλοι κατὰ τὴν περιστροφὴν τοῦ κόσμου ὅλοι θεωροῦνται, τῶν δὲ κολούρων κύκλων μέρη τινά ἐστιν ἀθεώρητα, τὰ ἀπὸ τοῦ ἀνταρκτικοῦ ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα ἀπολαμβανόμενα. γράφονται δὲ οὗτοι οἱ κύκλοι διὰ τῶν τροπικῶν σημείων. καὶ εἰς μέρη δ΄ ἴσα διαιροῦσι τὸν διὰ μέσων τῶν ζῳδίων κύκλον.

Περὶ ζῳδιακοῦ κύκλου.

Λοξὸς δέ ἐστι κύκλος, ὁ τῶν ιβ ζῳδίων. αὐτὸς δὲ ἐκ τριῶν κύκλων παραλλήλων συνέστηκεν, ὧν αἱ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

tudine: ſitq́ ut tres circuli, ſeptentrionalis, æquator, & horizon eundem ſitum poſitumq́ obtineant. Rurſus autem iis, qui ad auſtrum habitant, poli humiliores fiunt, ſeptentrionales uero circuli minores: Finis autem decrementi eſt locus ad auſtrum nobis ſitus ſub æquatore, in quo poli ſub horizonte habentur, ſeptentrionales autem circuli prorſus euanuere. Ita ex quinq; æquidiſtantibus tres deniq; ſuperant, nempe cum æquatore tropici duo. Neque enim ob ea quæ dicta ſunt, quinque perpetuos æquidiſtantes exiſtimandum, ſed pro noſtra habitatione numerum eorum exiſtere: Quippe quibuſdam in horizontibus tres duntaxat æquidiſtantes inuenias. Sunt ſanè & ſupra terram habitationes, quarum prima eſt, in qua ſolſtitialis circulus horizonta cõtingit, & pro arctico plane habetur: Secunda, quam ſub polo appellant: Tertia, de qua paulo ante retulimus, quam ſub æquatore nominant.

De ordine æquidiſtantium.

Quo circa nec ordo quinq; æquiſtantium circulorum idem apud omnes eſt: Sed in noſtro tractu primum ſanè ſeptentrionalem dixeris, ſecundum ſolſtitialem, tertium æquatorem, quartum brumalem, quintũ antarcticum. At iis, qui propius quàm nos ſeptentriones incolunt, primus interdum ſolſticialis tropicus numeratur, ſecundus ſeptentrionalis, tertius æquator, quartus antarcticus, quintus brumalis circulus. Cũ nãq; ſeptentrionalis ſolſtitiali capacior euadit, neceſſe eſt memoratum ordinem ſeruari.

De poteſtate æquidiſtantium.

Iam uero nec poteſtates eorundem æquidiſtantium eædem. Nam qui nobis ſolſtitialis circulus habetur, Antipodibus certe brumalis efficitur: contrà qui illis ſolſtitialis eſt, nobis brumalis redditur. Sed qui ſub æquatore degunt, iis uniuerſi tres circuli uiribus planè ſolſtitiales ſunt, utpote ſub ipſam ſolis orbitam incolentibus. Quanquam ſi ad ſe inuicem conferantur, qui nobis pro æquatore ſtatuitur, ſolſtitialis uicem obtinet: Ambo uero tropici pro brumalibus cenſentur. Nanq; is demum natura ſolſtitialis circulus, perpetuaq́ ratione in toto terrarum orbe dici poteſt, qui proxime habitationem habetur. Quo fit, ut iis, qui ſub æquatore agunt, æquator ipſe pro ſolſtitiali ſtatuatur, utpote in quo ſol ſupra uerticem agitur: pro æquatoribus autem omnes æquidiſtantes circuli, uelut per æquas partes ab horizonte diſſecti.

De interuallo æquidiſtantium.

Sed nec interualla circulorũ in toto orbe à ſe inuicem ſtata ſunt: Verũ pro ſphærarũ deſcriptione ad hunc modum diſpenſari ſolent. Diuiſo in ſexaginta partes meridiano quouis circulo, ſeptentrionalis circulus à polo ſexageſimarũ partiũ ſex interuallo deſcribitur. Idem in alteram partem à ſolſtitiali circulo ſexageſimarũ partiũ quinq; interuallo notatur. Aequator ab utroq; tropicorũ ſexageſimis quaternis diſtat. Brumalis circulus ab Antarctico ſexageſimis quinq;. Antarcticus à polo ſexageſimis ſex. Neq; tamen in omni plaga urbé ue eandem intercapedinem inter ſe ſeruãt: Sed tropici ab æquatore parem in omni inclinatione diſtantiam uendicant: Iidem aũt ab arcticis non parem per omnes horizontas, ſed alibi minorem, alibi maiorem. Ita demum & arctici à polis nõ parem in quauis inclinatione diſtantiam ſeruant, ſed alibi maiorem alibi minoré habent. Sphæræ tamen omnes ad Græciæ horizonta deſcribuntur.

De Coluris.

Sunt & per polos ducti circuli quos nonnulli coluros uocant. Iis accidit, ut in ambitus ſuos mundi polos recipiant. Coluri auté dicti ſunt, quod partes aliquas in ſe minime conſpectas habent. Reliqui enim circuli in mundi circumactu integri cernuntur: Sed colurorum partes quæpiam, quæ uidelicet ab arctico ſub horizonte latent, cerni non poſſunt. Signantur autem ii circuli per tropica puncta, diuiduntq́ per duas æquas partes circulum, qui per media ſigniferi ducitur.

De ſignifero.

Obliquus circulus is eſt, qui duodecim ſigna continet, ex tribus æquidiſtantibus

ὧν οἱ μὲν τὸ πλάτος ἀφορίζειν λέγεται τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου, ὁ δὲ διὰ μέσων τῶν ζῳδίων καλεῖται. οὗτος δὲ ἐφάπτεται δύο κύκλων ἴσων καὶ παραλλήλων, τοῦ μὲν θερινοῦ τροπικοῦ κατὰ τὴν τοῦ καρκίνου πρώτην μοῖραν, τοῦ δὲ χειμερινοῦ τροπικοῦ κατὰ τὴν τοῦ αἰγοκέρωτος πρώτην μοῖραν. τὸ δὲ πλάτος τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου ἐστὶ μοῖραι ιβ, λοξὸς δὲ κέκληται ὁ ζῳδιακὸς κύκλος, διὰ τὸ τέμνειν τοὺς παραλλήλους κύκλους.

Περὶ ὁρίζοντος.

Ὁρίζων δέ ἐστι κύκλος ὁ διορίζων ἡμῖν τό, τε φανερὸν καὶ τὸ ἀφανὲς μέρος τοῦ κόσμου, καὶ διχοτομῶν τὴν ὅλην σφαῖραν τοῦ κόσμου, ὥστε ἡμισφαίριον μὲν ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβάνεσθαι, ἡμισφαίριον δὲ ὑπὸ γῆν. εἰσὶ δὲ ὁρίζοντες δύο, εἷς μὲν ὁ αἰσθητὸς, ἕτερος δὲ ὁ λόγῳ θεωρητός. αἰσθητὸς μὲν οὖν ἐστιν ὁρίζων ὁ ὑπὸ τῆς ἡμετέρας ὄψεως περιγραφόμενος κατὰ τὸν ἀποτορμαλισμὸν τῆς ὁράσεως, ὡς οὐ μείζονα τὴν διάμετρον ἔχειν σταδίων δισχιλίων. ὁ δὲ λόγῳ θεωρητὸς ὁρίζων ἐστὶν, ὁ μέχρι τῆς τῶν ἀπλανῶν ὁράσεως ἀστέρων σφαίρας διήκων, καὶ διχοτομῶν τὸν ὅλον κόσμον. οὐ κατὰ πᾶσαν δὲ χώραν καὶ πόλιν ὁ αὐτός ἐστιν ὁρίζων, ἀλλὰ πρὸς μὲν τὴν αἴσθησιν σχεδὸν ἐπὶ σταδίους τετρακοσίους ὁ αὐτὸς ὁρίζων διαμένει, ὥστε καὶ τὰ μεγέθη τῶν ἡμερῶν, καὶ τὸ κλίμα, καὶ πάντα τὰ φαινόμενα, τὰ αὐτὰ διαμένειν. πλειόνων δὲ σταδίων γινομένων κατὰ τὴν παραλλαγὴν τῆς οἰκήσεως, ἕτερος ὁρίζων γίνεται κατὰ τὸ κλίμα διάφορος, καὶ πάντα τὰ φαινόμενα μεταπίπτει. δεῖ μέντοι γε τὴν παραλλαγὴν τῆς οἰκήσεως τὴν ὑπὲρ τετρακοσίους σταδίους, διαλαμβάνεσθαι κατὰ τὴν πρὸς ἄρκτον μεσημβρίαν τε πάροδον. τοῖς μὲν γὰρ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ παραλλήλου οἰκοῦσιν ἀπὸ μυρίων σταδίων ὑπάρχουσιν, ὁ μὲν ὁρίζων ἐστὶ διάφορος, τὸ δὲ κλίμα τὸ αὐτὸ, καὶ πάντα τὰ φαινόμενα παραπλήσια. αἱ μέντοι ἀρχαὶ καὶ τελευταὶ αἱ τῶν ἡμερῶν οὐχ ἅμα πᾶσιν ἔσονται τοῖς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ παραλλήλου οἰκοῦσι. κατὰ δὲ τὴν πρὸς τὸν λόγον ἀκρίβειαν, ἅμα τῷ στιγμιαίαν πάροδον γίνεσθαι καθ᾽ ὁποιονοῦν μέρος τοῦ κόσμου, μεταπίπτει καὶ ὁ ὁρίζων καὶ τὸ ἔγκλιμα καὶ πάντα τὰ φαινόμενα διάφορα. οὐ καταγράφεται δὲ ὁρίζων ἐν ταῖς σφαίραις διὰ αἰτίαν τοιαύτην. ὅτι οἱ μὲν λοιποὶ κύκλοι πάντες, φερομένου τοῦ κύκλου ἀπ᾽ ἀνατολῶν ἐπὶ τὴν δύσιν, συμπεριστρέφονται καὶ αὐτοὶ τῇ τοῦ κόσμου κινήσει, ὁ δὲ ὁρίζων ἐστὶ φύσει ἀκίνητος, τὴν αὐτὴν τάξιν διαφυλάττων διὰ παντός. εἰ οὖν κατεγράφοντο οἱ ὁρίζοντες ἐν ταῖς σφαίραις, στρεφομένων αὐτῶν συνέβαινεν ἂν τὸν ὁρίζοντα κινεῖσθαι, καὶ κατὰ κορυφὴν ποτὲ γίνεσθαι, ὅπερ ἐστὶν ἀδύνατον καὶ ἀλλότριον τοῦ σφαιρικοῦ λόγου. ὑπὸ μέντοι γε τῆς σφαιρικῆς θήκης ἡ τοῦ ὁρίζοντος θέσις κατανοεῖται.

Περὶ τῶν μεσημβρινῶν κύκλων.

Μεσημβρινὸς δέ ἐστι κύκλος, ὁ διὰ τῶν τοῦ κόσμου πόλων καὶ τοῦ κατὰ κορυφὴν σημείου γραφόμενος κύκλος. ἐφ᾽ οὗ γενόμενος ὁ ἥλιος τὰ μέσα τῶν ἡμερῶν καὶ τὰ μέσα τῶν νυκτῶν ποιεῖται. καὶ οὗτος δέ ἐστιν ὁ κύκλος ἀκίνητος ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ τὴν αὐτὴν τάξιν διαφυλάσσων ἐν ὅλῃ τῇ τοῦ κόσμου περιστροφῇ. οὐ καταγράφεται δὲ οὗτος ὁ κύκλος ἐν ταῖς κατασκευαζομέναις σφαίραις, διὰ τὸ καὶ ἀκίνητος εἶναι, καὶ μηδεμίαν ἐπιδέχεσθαι μετάπτωσιν. ἀλλὰ πρὸς μὲν τὴν αἴσθησιν σχεδὸν ἐπὶ σταδίους τριακοσίους ὁ αὐτὸς μεσημβρινὸς διαμένει. πρὸς δὲ τὴν ἐν τῷ λόγῳ ἀκρίβειαν, ἅμα τῷ τὴν τυχοῦσαν γίνεσθαι πάροδον, ἢ πρὸς ἀνατολὴν ἢ πρὸς δύσιν, ἕτερος γίνεται μεσημβρινός. κατὰ μὲν γὰρ πρὸς ἄρκτον καὶ μεσημβρίαν πάροδον, κἂν μεταξὺ μυρίοι στάδιοι ὑπάρχωσιν, αὐτὸς μένει μεσημβρινός. κατὰ δὲ τὴν ἀπ᾽ ἀνατολῆς πρὸς δύσιν πάροδον, διαφοραὶ μεσημβρινῶν.

Περὶ γαλακτικοῦ κύκλου.

Λοξὸς δέ ἐστι κύκλος καὶ ὁ τοῦ γάλακτος. οὗτος μὲν οὖν μείζονι πλάτει λελόξωται τῷ τροπικῷ κύκλῳ. συνέστηκε δὲ ἐκ βραχυμερίας νεφελοειδοῦς, καὶ ἔστιν ἐν τῷ κόσμῳ μόνος θεωρητός. οὐχ ὥρισται δὲ αὐτοῦ τὸ πλάτος, ἀλλὰ κατὰ μέν τινα μέρη πλατύτερός ἐστιν, κατὰ δέ τινα, στενότερος. δι᾽ ἣν αἰτίαν ἐν ταῖς πλείσταις σφαίραις οὐδὲ καταγράφεται ὁ τοῦ γάλακτος κύκλος. ἔστι δὲ καὶ οὗτος τῶν μεγίστων κύκλων. μέγιστοι γὰρ ἐν σφαίραις λέγονται κύκλοι, οἱ τὸ αὐτὸ κέντρον ἔχοντες τῇ σφαίρᾳ. εἰσὶ δὲ μέγιστοι κύκλοι ἑπτὰ, ἰσημερινὸς, ζῳδιακὸς, καὶ ὁ διὰ μέσων τῶν ζῳδίων, ὁ διὰ τῶν πόλων, ὁ καθ᾽ ἑκάστην οἴκησιν ὁρίζων, ὁ μεσημβρινὸς, ὁ τοῦ γάλακτος.

Περὶ τῶν πέντε ζωνῶν.

Ἡ τῆς συμπάσης ἐπιφάνεια σφαιροειδὴς ὑπάρχουσα, διαιρεῖται εἰς ζώνας πέντε. ὧν δύο

μὲν ἀσ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

circulus conſtans: quorum duo latitudinem ſigniferi determinant, unus per media ſigna ductus uocatur: hic adeo duos pares & æquidiſtantes circulos attingit, ſolſtitialem in prima Cancri parte, brumalem in Capricorni principio. Latitudo ſigniferi continet partes duodecim. Dictus eſt autem hic circulus obliquus, quod æquidiſtantes ad inæquales angulos interſecet.

De horizonte.

Horizon uero circulus eſt, qui conſpectam mundi partem ab inconſpecta dirimit. Itaq; in duas partes uniuerſam ſphæram ſecat, ut alterum hemiſphærium ſupra terram, alterũ ſub terra relinquat. Eſt uero horizon duplex, alter qui ſenſu uſurpatur, alter qui ſola ratione percipitur. Ergo ſenſilis horizon eſt, qui à noſtro uiſu in termino uiſionis circumſcribitur. Hic adeo nõ amplius duum milium ſtadiorum demetientem habet. Qui autem ratione percipitur, ad fixarum ſtellarum ſphæram pertinet, mundumq́; totum in duo ſecat. Nec uero per omnem tractum urbem ue idem horizon eſt: Sed ſenſu idem quadringentis ferè ſtadiis manet. Quo fit, ut dierum longitudo, & clima, & apparentiæ omnes eædem ſibi conſtent: Aucto uero ſtadiorum numero, pro habitationis diuerſitate Horizon, Clima, omnes deniq; apparentiæ mutantur. Cõuenit tamen, ut habitationis ultra quadringenta ſtadia mutationem ad auſtrum boreám ue accipiamus. Siquidem qui eundem æquidiſtantem incolunt, in quamlibet magno ſtadiorũ numero horizonta quidem diuerſum habent, clima uero idem, & apparẽtias omnes ſimiles. Dierum tamen exitus initiaq́; hauquaquam iis qui eundem æquidiſtantẽ habitant, eodem temporis momento eueniunt. Verum ſi exactæ rationis examini ſtare uelimus, pro quolibet puncto, in quauis orbis parte mutati ſitus Horizon, Clima, & apparentiæ omnes euariant. Horizon uero ea ratione in ſphærarum deſcriptionem non adhibetur, quod reliqui circuli omnes ab ortu ad occaſum circumacto mundo unà rapiuntur, Horizon ſuapte natura quietem amat, eodem ſemper ſeruato ſitu. Si ita horizon in ſphæras adderetur, circumactis iis, etiã eum moueri, & nõnunquam ſupra uerticem eſſe accideret. Id quod certe tum captum omnem ſuperat, tum à ſphæræ ratione abhorret. Verum non incommode ſitus eius ab alueo, in quo ſphæra reuoluitur, intelligi ſolet.

De meridianis circulis.

Meridianus circulus eſt, qui per mundi polos & punctum quod nobis ſupra uerticem eminet, ducitur. In quem cum ſol incidit, medios dies, mediasq́; noctes efficit. Hic etiam circulus, immotus in mundo eſt, uno eodemq́; in tota mundi uertigine ſeruato poſitu. Nec in ſphæris, qui aſtris inſigniũtur, adſcribitur, quod & immotus ſit, & nullam mutationẽ recipiat: Sed (quod ſenſu uſurpari poſſit) trecentis ferè ſtadiis idem meridianus manet. Rationis tamen ſcrupuloſiore indagine ad quemuis greſſum, qui ortum uerſus occaſum'ue dirigitur, nouus meridianus notatur. Ad auſtrum enim boream'ue quantũuis progrediare, etiam ſi decem milium ſtadiorum interuallum interſit, idem meridianus ſeruatur: cum ab ortu ad occaſum itur, mutatur.

De lacteo circulo.

Obliquus etiam eſt & lacteus circulus: Hic itaq; ſupra tropicos obliquatus cernitur. Conſtat autem ex tenui nebuloſa ſubſtantia: Vnus certe cœleſtium circulorum conſpicuus: nec certa latitudine definitus, ſed aliqua ſui parte latiore, aliqua anguſtiore: Quo minus equidẽ in pleraſq; ſphæras adſcribi ſolet. Eſt aũt unus è numero maximorũ circulorum: quippe cum maximi circuli in ſphæris dicantur, quibus idem centrum cum ſphæra eſt. Sunt porro maximi circuli ſeptem: Aequator, Signifer, qui per media ſigna ducitur, qui per polos ducitur, cuiuſq; habitationis Horizon, Meridianus, Lacteus.

De quinq; zonis.

Totius terræ ſuperficies ſphærica eſt, & diuidit in zonas quinq;. Ex quibus duæ ſunt,

x 4 quæ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

μὲν αἱ περὶ τοὺς πόλους. πορρώτατα δὲ κείμεναι τῆς τοῦ ἡλίου παρόδου, κατεψυγμέναι λέγονται, καὶ ἀοίκητοι διὰ τὸ ψῦχός εἰσιν. ἀφορίζονται δὲ ὑπὸ τῶν ἀρκτικῶν πρὸς τοὺς πόλους. αἱ δὲ τούτων ἑξῆς, συμμέτρως μὲν κείμεναι πρὸς τὴν τοῦ ἡλίου πάροδον, εὔκρατοι καλοῦνται. ἀφορίζονται δ' αὗται ὑπὸ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἀρκτικῶν καὶ τροπικῶν κύκλων, μεταξὺ κείμεναι αὐτῶν. ἡ δὲ λοιπὴ, μέση τῶν προειρημένων κειμένη διὰ τὸ ἐπ' αὐτὴν τὴν τοῦ ἡλίου πάροδον, διακεκαυμένη καλεῖται. διχοτομεῖται δ' αὐτὴ ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ γῇ ἰσημερινοῦ κύκλου, ὃς κεῖται ὑπὸ τὸν ἐν τῷ κόσμῳ ἰσημερινὸν κύκλον. τῶν δὲ εὐκράτων δύο ζωνῶν, ἣ ὑπὸ τῶν ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς οἰκουμένῃ κατοικεῖσθαι συμβέβηκεν, ταύτης μὲν τὸ μῆκος οὔσης ὡς ἔγγιστα περὶ δέκα μυριάδας σταδίων, ταύτης δὲ τὸ πλάτος ὡς ἔγγιστα τὸ ἥμισυ.

Περὶ τῶν κατηστερισμένων ζωδίων.

Τὰ κατηστερισμένα ζώδια διαιρεῖται εἰς μέρη τρία, ἃ μὲν γὰρ αὐτῶν περὶ τὸν ζωδιακὸν κύκλον κεῖται, ἃ δὲ λέγεται βόρεια, ἃ δὲ προσαγορεύεται νότια. τὰ μὲν οὖν περὶ τὸν ζωδιακὸν κύκλον κείμενα, ἐστὶ τὰ ιβ ζώδια, ὧν τὰς ὀνομασίας προειρήκαμεν ἐν ἄλλοις. καὶ ἐν τοῖς ιβ ζωδίοις, τινὲς ἀστέρες διὰ τὰς ἐπ' αὐτοῖς γινομένας ἐπισημασίας, ἰδίας προσηγορίας ἠξιωμένοι εἰσίν. οἱ μὲν γὰρ περὶ τοῦ ταύρου, περὶ τοῦ νώτου αὐτοῦ κείμενοι ἀστέρες, τὸν ἀριθμὸν ἕξ, καλοῦνται πλειάδες. οἱ δὲ περὶ τοῦ βουκράνου τοῦ ταύρου κείμενοι ἀστέρες, τὸν ἀριθμὸν καὶ αὐτοὶ ε, καλοῦνται ὑάδες. ὁ δὲ προηγούμενος τῶν ποδῶν τῶν διδύμων ἀστὴρ, προσαγορεύεται πρόπους. οἱ δὲ ἐν τῷ καρκίνῳ νεφελοειδεῖ συστροφῇ ἐοικότες, καλοῦνται φάτνη. οἱ δὲ πλησίον αὐτῆς δύο ἀστέρες κείμενοι, ὄνοι προσαγορεύονται. ὁ δὲ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ λέοντος κείμενος λαμπρὸς ἀστὴρ ὁμωνύμως τῷ τόπῳ ἐφ' οὗ κεῖται, καρδία λέοντος προσαγορεύεται, ὑπὸ δέ τινων βασιλίσκος καλεῖται, ὅτι δοκοῦσιν οἱ περὶ τὸν τόπον τοῦτον γεννώμενοι, βασιλικὸν ἔχειν τὸ γενέθλιον. ὁ δὲ ἐν ἄκρᾳ τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τῆς παρθένου κείμενος λαμπρὸς ἀστὴρ, στάχυς προσαγορεύεται. ὁ δὲ παρὰ τὴν δεξιὰν τῆς παρθένου πτέρυγα κείμενος ἀστερίσκος, προτρυγητὴς ὀνομάζεται. οἱ δὲ ἐν ἄκρᾳ τῇ δεξιᾷ χειρὶ τοῦ ὑδροχόου τέσσαρες ἀστέρες, κάλπη καλοῦνται. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν οὐραίων μερῶν τῶν ἰχθύων κατὰ τὸ ἑξῆς κείμενοι ἀστέρες, λίνοι προσαγορεύονται. εἰσὶ δὲ ἐν μὲν τῷ νοτίῳ λίνῳ ἀστέρες θ, ἐν δὲ τῷ βορείῳ λίνῳ ε. ὁ δὲ ἐν ἄκρῳ τῷ λίνῳ κείμενος λαμπρὸς ἀστὴρ, σύνδεσμον προσαγορεύεται. Βόρεια δέ ἐστιν, ὅσα τοῦ τῶν ζωδίων κύκλου πρὸς ἄρκτους κεῖται. ἔστι δὲ τάδε. ἡ μεγάλη ἄρκτος, ἡ μικρὰ, δράκων ὁ διὰ τῶν ἄρκτων, ἀρκτοφύλαξ, στέφανος, ἐνγόνασιν, ὀφιοῦχος, ὄφις, λύρα, ὄρνις, οἰστὸς, ἀετὸς, δελφὶς, προτομὴ ἵππου, καθ' Ἵππαρχον ἵππος, κηφεὺς, κασσιέπεια, ἀνδρομέδα, περσεὺς, ἡνίοχος, δελτωτόν. καὶ ὁ ὕστερον κατηστερισμένος ὑπὸ Καλλιμάχου Βερενίκης πλόκαμος. πάλιν δὲ καὶ ἐν τούτοις ἀστέρες τινὲς, ἰδίας ἔχουσι προσηγορίας διὰ τὰς ὁλοσχερεῖς ἐπ' αὐτοῖς γινομένας ἐπισημασίας. ὁ μὲν γὰρ ἀνὰ μέσον τῶν σκελῶν τοῦ ἀρκτοφύλακος κείμενος ἐπίσημος ἀστὴρ, ἀρκτοῦρος ὀνομάζεται. ὁ δὲ παρὰ τὴν λύραν κείμενος λαμπρὸς ἀστὴρ, ὁμωνύμως ὅλῳ τῷ ζωδίῳ λύρα προσαγορεύεται. οἱ δὲ ἐν ἀριστερᾷ ἄκρᾳ χειρὶ τοῦ περσέως κείμενοι ἀστέρες, γοργόνιοι καλοῦνται. οἱ δὲ ἐν ἄκρᾳ τῇ δεξιᾷ χειρὶ τοῦ περσέως κείμενοι ἀστερίσκοι πυκνοὶ καὶ μικροὶ, εἰς τὴν ἅρπην κατηστερίζονται. ὁ δὲ ἐν τῷ εὐωνύμῳ ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου κείμενος λαμπρὸς ἀστὴρ, αἲξ προσαγορεύεται. οἱ δὲ ἐν ἄκρᾳ τῇ αὐτῇ χειρὶ ἀστερίσκοι δύο, ἔριφοι καλοῦνται. νότια δέ ἐστιν ὅσα τοῦ τῶν ζωδίων κύκλου πρὸς μεσημβρίαν κεῖται. ἔστι δὲ τάδε, ὠρίων, προκύων, λαγωὸς, ἀργὼ, ὕδρος, κρατὴρ, κόραξ, κένταυρος, θηρίον ὃ κρατεῖ ὁ κένταυρος, θυρσόλογχος ὃν κρατεῖ ὁ κένταυρος, θυμιατήριον, νότιος ἰχθὺς, κῆτος, ὕδωρ τὸ ἀπὸ τοῦ ὑδροχόου. ποταμὸς ὁ τοῦ ὠρίωνος, νότιος στέφανος, ὑπό τινων οὐρανίσκος προσαγορευόμενος, κηρύκιον καθ' Ἵππαρχον. πάλιν δὲ καὶ ἐν τούτοις τινὲς ἀστέρες ἰδίας ἔχουσι προσηγορίας. ὁ μὲν γὰρ ἐν τῷ προκύωνι ὢν λαμπρὸς ἀστὴρ, προκύων καλεῖται. ὁ δὲ ἐν τῷ στόματι τοῦ κυνὸς λαμπρὸς ἀστὴρ, ὃς δοκεῖ τὴν ἐπίτασιν τῶν καυμάτων ποιεῖν, ὁμωνύμως ὅλῳ τῷ ζωδίῳ, κύων προσαγορεύεται. ὁ δὲ ἐν ἄκρῳ τῷ πηδαλίῳ τῆς ἀργοῦς κείμενος λαμπρὸς ἀστὴρ, κάνωβος ὀνομάζεται. οὗτος μὲν ἐν ῥόδῳ μόλις θεωρητός ἐστιν, ἢ παντελῶς ἀφ' ὑψηλῶν τόπων ὁρατός. ἐν ἀλεξανδρείᾳ δὲ ἐστὶ παντελῶς ἀφανής. σχεδὸν γὰρ τέταρτον μέρος ζωδίου ἀπὸ τοῦ ὁρίζοντος μετεωρισμένος φαίνεται.

Τέλος τῆς τοῦ πρόκλου σφαίρας.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

quæ circa polos deſcribũtur, frigidæ dictæ, quod maxime abſunt à ſolis orbita: Eedem ob frigoris iniuriam parum habitatæ. Determinantur aũt polos uerſus arcticis circulis. Quæ uero poſt has deinceps habentur, quod mediocriter ad prætereuntem ſolem ſunt ſitæ, temperatæ appellantur: habentq́ in cœlo limites arcticos, tropicosq́ circulos, quibus interiacent. Reliqua, quæ inter memoratas quatuor medium locum tenet, quod ſub ipſo ſolis tranſitu iacet, torrida nuncupatur: à terreſtri æquatore in duas partes diuiſa: Is porro ſub mũdi æquatore porrigitur. Sed ex temperatis altera à noſtri orbis hominibus incolitur, ipſa longa propè centum milibus ſtadiorum, lata ferè dimidio.

De ſignis cœleſtibus.

Signa ſtellis inſignita diuidũtur in partes tres: Quædã enim in ſignifero locata ſunt, quædam ſeptentrionalia uocantur, quædam auſtrina. Quæ itaq; in ſignifero ſita ſunt, duodecim animalia ſunt, quorũ nomenclaturas alibi diximus. In iis duodecim ſtellæ quædam ſunt, quæ ob quaſdam quas referũt notas, proprias appellationes meruerunt. Siquidem ſex numero, quæ in tauri dorſo uiſuntur, Pleiades nominãtur. Quinque uero, quæ in capite tauri cernuntur, Hyades dicuntur. Stella uero, quæ pedes geminorum præcedit, Propus quaſi præpes uocatur. Quæ uero in Cancro nubeculam referunt, Præſepe uocant. At duæ quæ iuxta Præſepe collocatæ ſunt, Aſelli dicuntur. Prænitens autem ſydus, quod in corde leonis notatur, ſimili cum loco nomine leonis cor dicitur, à nonnullis regia ſtella, quod qui ſub ea naſcuntur, regiam natiuitatem ſint nacti. Sed quæ in uirginis ſumma ſiniſtra manu hæret, fulgida ſanè ſtella, ſpicam nominant. Stellula uero quæ iuxta uirginis dextram alam figitur, Protrigetes dicitur. At quatuor ſtellæ, quæ in ſumma Aquarii dextra uiſuntur, Vrnæ nomen habent. Quæ uero à piſcium caudæ partibus ſitæ deinceps ſunt, græce lini, latinæ lineæ, uel, ut quibuſdam placet, lineolæ nuncupãtur. Sunt itaq; in auſtrina linea ſtellæ nouem, in ſeptentrionali quinq;. Sed præfulgens ſydus, quod in ſumma linea conſpicitur, græce ſyndeſmos, latine nodus nuncupatur. Septentrionalia ſunt, quæcunq; ad ſeptentrionem ſigniferi ſitum habent: Sunt aũt hæc. Vrſa maior, Vrſa minor, Draco qui inter Vrſas locatur. Arctophylax, Corona, Engonaſin, Serpentarius, Serpens, Lyra, Auis, Sagitta, Aquila, Delphinus, Protome hippi, hoc eſt prior equi portio, iuxta Hipparchum equus, Cepheus, Caſiopeia, Andromeda, Perſeus, Auriga, Deltoton, Et qui poſtea à Callimacho in aſtra relatus eſt, Berenices crinis. In iis rurſus ſtellæ quædam, ob notas quaſdam integras, quas in ſe continent proprias appellationes ſunt ſortitæ. Nam inſigne ſydus, quod ſupra media Arctophylacis crura iacet, Arcturus appellatur. Clara autem ſtella, quæ iuxta Lyram poſita eſt, totius ſigni nomine Lyra dicitur. Quæ uero in Perſei ſumma ſiniſtra ſpectantur, Gorgonę nomen habent: Sed quæ in ſumma eius dextra notantur, ſtellulæ certe crebræ paruæq́, falcem conficiunt. At illuſtre ſydus, quod in aurigæ ſiniſtro humero cernimus, Capram nominamus. Duas uero exiguas ſtellas, quæ in ſumma eiuſdem aurigæ manu figuntur, Hœdos dicimus. Auſtrina ſigna ſunt, quæcunq; ad meridionalé ſigniferi partem ſunt poſita. Eorũ nomina hæc ſunt. Orion, Procyon, Lepus, Argo, Hydra, Cratera, Coruus, Centaurus, Fera quàm centaurus tenet, Thyrſolochus quem centaurus præfert. Thuribulũ, Auſtrinus piſcis, Cetus, Aqua quæ ab aquatio funditur, Flumen quod ab Orione defluit. Auſtralis corona, quam nonnulli Vraniſcum uocauere, ac ſi à cœlo diminutiuũ declines: et iuxta Hipparchũ caduceus. In iis quoq; ſtellæ quædã propria ſibi nomina uendicauere: Quippe lucida ſtella, quæ in Procyone cernitur, Porcyon appellatur: Quæ uero in ore canis conſpicuo ſplendore aſpicitur, quodq́ æſtus incrementa ſecũ affere putatur, canis eodem, quo totũ ſignum, nomine cenſetur. At ſydus quod in ſummo argus gubernaculo fulget, Canobus nominatur: hic in Rhodo ægre conſpicitur, aut certe ab editis locis: In Alexandria uero prorſus non cernitur: utpote uix quarta ſigni portione, ſupra horizontem extante.

FINIS SPHAERAE.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΑΡΑΤΟΥ ΒΙΟΣ.

Ἄρατος πατρὸς μὲν ἦν Ἀθηνοδώρου, μητρὸς δὲ Λητοδώρας, ἐκ σόλων τῆς κιλικίας. ὠνόμασται δὲ ἡ πόλις ἀπὸ σόλωνος τοῦ λινδίου. ἔστι δὲ ἡ νῦν πομπηϊόπολις. ἦν δὲ ἐπὶ πτολεμαίου τοῦ φιλαδέλφου. καὶ ἐσχόλασε διονυσίῳ τῷ ἡρακλεώτῃ. συνῆν δὲ ἀντιγόνῳ τῷ μακεδόνων βασιλεῖ, καὶ φίλᾳ τῇ τούτου γαμετῇ. συνήκμασε δὲ ἀλεξάνδρῳ τῷ αἰτωλῷ, καὶ καλλιμάχῳ, καὶ μενάνδρῳ, καὶ φιλητᾷ. ἀδελφοὺς δὲ εἶχε τρεῖς, μύρην, καλώνδαν, καὶ ἀθηνόδωρον, ὃς πρῶτος ἀντειπεῖν λέγεται ζωΐλῳ τῷ κατὰ τῆς ὁμηρικῆς ποιήσεως γράψαντι. σχολάσας δὲ ὁ Ἄρατος περσαίῳ τῷ φιλοσόφῳ ἀθήνησι, καὶ συνελθὼν αὐτῷ εἰς μακεδονίαν μεταπεμφθέντι ὑπὸ ἀντιγόνου. καὶ παρελθὼν εἰς τὸν ἀντιγόνου καὶ φίλας γάμον, καὶ εὐδοκιμήσας, τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου διέτριψεν ἐκεῖσε. ἦν δὲ ὁ ἀντίγονος υἱὸς δημητρίου τοῦ πολιορκητοῦ, καὶ παρέλαβε τὴν ἀρχὴν περὶ ἑκατοστὴν καὶ πέμπτην ὀλυμπιάδα, καθ' ἣν πτολεμαῖος ὁ φιλάδελφος αἰγύπτου ἐβασίλευσεν. ὥστε καὶ θρυλλούμενόν ἐστιν ὑπό τινων, ὡς ἦν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον νικάνδρῳ τῷ κολοφωνίῳ τῷ τὰ θηριακὰ γράψαντι. λέγουσί τε προτεῖναι ἀλλήλοις, ὁ μὲν, νικάνδρῳ σκέψασθαι τὰ φαινόμενα, ὁ δὲ, Ἀράτῳ τὰ θηριακά. τοῦτο δὲ καταφανῶς ἐστι ψεῦδος. ὁ γὰρ νίκανδρος δώδεκα ὅλαις ὀλυμπιάσι νεώτερος φαίνεται. ἔνιοι δ' ἔφασι τὸν Ἄρατον Μνασέου πατρὸς γεγονέναι, ἀριστοθήρου δέ τινος μαθηματικοῦ διακοῦσαι. ἰατρὸν δὲ προηγουμένως καὶ ποιητὴν γενέσθαι ἐν τοῖς ἀντιγόνου βασιλείοις. γηραιῷ δὲ τῷ κυρηναίῳ ἐπεβάλλετο, παρ' οὗ καὶ τοῦ γράμματος ἠξιώθη. συνήκμασε δὲ νικάνδρῳ μαθηματικῷ, καὶ αὐτῷ κολοφωνίῳ, θεραπεύοντι ἅμα αὐτόν. ζηλωτὴν δέ φασι τοῦτον γενέσθαι Ὁμήρου, οἱ δὲ Ἡσιόδου μᾶλλον.

BASILEAE APVD IOAN. HERVAGIVM
ANNO M. D. XXXV.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ